TEXTE

ÎNGRIJIREA EDITORIALĂ A VOLUMULUI:

VASILE ARVINTE ȘI IOAN CAPROȘU

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Ediţia 1688, pag. 39, col. I

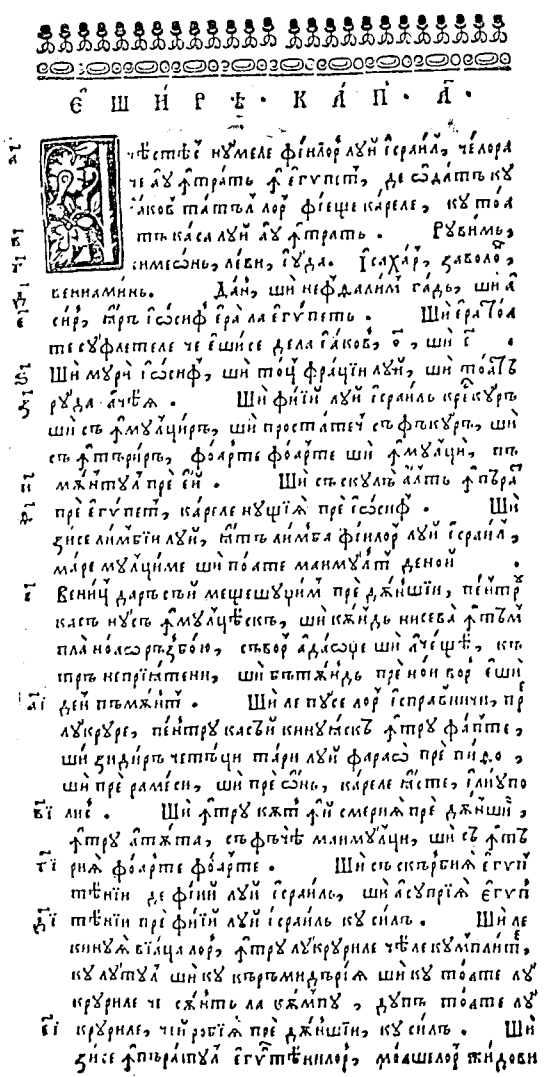

IEŞIREA

CAP I

1. Acêstea-s numele fiilor lui Israil, celora ce au întrat în Eghipet deodată cu Iacov, tatăl lor; fieştecarele cu toată casa lui au întrat:
2. Ruvím, Simeon, Lévi, Iuda,
3. Isahár, Zavolon, Veniamin,
4. Dan şi Nefthalím, Gad şi Asír; iară Iósif la Eghípet.
5. Şi era toate sufletele ce ieşise de la Iacov 70 şi 5.
6. Şi muri Iósif şi toţ fraţii lui şi toată ruda acêea.
7. Şi fiii lui Israil crescură şi să înmulţiră şi prostateci să făcură şi să întăriră foarte-foarte şi înmulţi pămîntul pre ei.
8. Şi să sculă alt împărat pre Eghípet, carele nu ştiia pre Iósif.
9. Şi zise limbii lui: „Iată, limba fiilor lui Israil — mare mulţime şi poate mai mult de noi.
10. Veniţi, dară, să-i meşteşugim pre dînşii pentru ca să nu să înmulţească şi, cînd ni se va întîmpla noao războiu, să vor adaoge şi aceştia cătră nepriiêteni, şi bătînd pre noi, vor ieşi den pămînt."
11. Şi le puse lor ispravnici pre lucrure pentru ca să-i chinuiască întru fapte. Şi zidiră cetăţi tari lui faraó: pre Pítho şi pre Ramési şi pre On, carele iaste Ilíupolis.
12. Şi întru cît îi smeriia pre dînşii, întru atîta să făcea mai mulţi şi să întăriia foarte-foarte.
13. Şi să scîrbiia eghiptênii de fiii lui Israil şi asupriia eghiptênii pre fiii lui Israil cu silă.
14. Şi le chinuia viaţa lor întru lucrurile cêle cumplite, cu lutul şi cu cărămidăriia şi cu toate lucrurile ce sînt la cîmpu, după toate lucrurile ce-i robiia pre dînşii cu silă.
15. Şi zise împăratul eghiptênilor moaşelor jidovi/lor,

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

CARTEA 2
A LUI MOISEI

IEŞIREA

CAP 1

1. Acêstea-s numele fiilor lui Israil, celor ce au intrat în Eghiptu o dată cu Iacov, tată-său ; fieştecarele cu prişleşénia lui au intrat :

2. Ruvim, Simeon, Leví, Iuda,

3. Isahar, Zavulon, Veniamin,

4. Dan şi Nefthalim, Gad şi Asir ;

5[4]. Şi Iosif era la Eghipet. [5] Şi era toate sufletile ce ieşise de la Iacov 75.

6. Şi muri Iosif şi toţi fraţii lui şi toată ruda acêea.

7. Şi fiii lui Israil crescură şi să înmulţiră şi prostateci să făcură şi să întăriră foarte-foarte şi-i înmulţi pământul pre ei.

8. Şi să sculă altu împărat pre Eghiptu, carele nu ştiia pre Iosif.

9. Şi dzise limbii lui : „Iată, limba fiilor Israil — maare mulţiime şi poate mai multu de noi.

10. Ia-mblaţi, dară, să-i meşterşuguim pre înşi pentru ca să nu să înmulţască şi, cîndu ni să va tîmpla noao război, să vor adaoge şi aceştia către nepriêteni şi, bătîndu-ne pre noi, vor ieşi den pămîntu".

11. Şi le puse lor pristavi pre lucruri, pentru ca să-i chinuiască întru fapte. Şi zidiră cetăţi tari lui faraón : pre Pithó şi pre Ramesí şi pre On, carea iaste Iliupóleos[1].

12. Şi întru cît ii smeriia pre înşii, întru atîta să făcea mai mulţi şi să întărea foarte-foarte.

13. Şi să urlia eghiptênii de fiii lui Israil şi asuprea eghiptênii pre fiii lui Israil cu sile.

14. Şi le chinuia viaţa lor cu lucrurile cêle cumplite, cu lutul şi cu cărămidăriia şi cu toate lucrurile ce-s la cîmpu, după toate lucrurile ce-i robiia pre înşi cu silă.

15. Şi dzise împăratul eghiptênilor moaşelor, jidovi/lor, uniia dentru însele ce o numiia

IEŞIREA

Ovreiêşte veelle semótă

CAP 1

1. Acêstea sînt numele feciorilor lui Israil, carei au intrat în Eghipet depreună cu tatăl lor, cu Iacov ; ei înşiş şi cu toate casele lor au intrat :

2. Ruvim, Simeon, Lévi, Iuda,

3. Isahar, Zavulon şi Veniamin,

4. Dan şi Nethalim, Gad şi Asir ;

5[4]. Iar Iósif era în Eghipet. [5] Şi era toate sufletele ce ieşise de la Iácov 75.

6. Şi muri Iósif şi fraţii lui şi tot neamul acela.

7. Iară feciorii lui Israil crescură şi se înmulţiră şi fură mulţi şi se întăriia foarte-foarte şi se umplu ţara de dînşii.

8. De-acii, se sculă alt împărat în Eghipet, care nu ştiia pre Iósif.

9. Şi zise noroadelor sale : „Iată, gloata feciorilor lui Israil iaste în mulţime mare şi se întărêşte mai virtos decît noi.

10. Ce veniţi să-i meşteşugim ca să nu se mai înmulţească şi apoi, întîmplîndu-se noaoă cîndva războiu, se vor amesteca şi ei cu vrăjmaşii noştri şi, biruindu-ne, vor ieşi den ţara noastră".

11. Şi puse lor ispravnici preste lucruri ca să-i căznească cu lucrul. Şi zidiră lui faraon cetăţi tari : Pítho şi Ramesí şi Onul ; aceasta iaste cetatea răsăritului.

12. Şi de ce-i năcăjiia, de-acêea era mai mulţi şi se întăriia foarte tare.

13. Şi se scîrbiia eghiptênii de feciorii lui Israil şi asupriia eghiptênii pre feciorii lui Israil cu de-a sila.

14. Şi chinuia viiaţa lor cu lucruri grêle, cu lut şi cu cărămidă şi în toate lucrurile cîte era pre la cîmpuri, cu silă-i punea de lucra.

15. Şi zise împăratul Eghipetului unor moaşă de-ale jidov/celor, care chiema pre

IEŞIREA

Prigoana împotriva evreilor în Egipt

CAP. 1

1. Numele fiilor lui Israel, care s-au aşezat împreună cu Iacov, tatăl lor, în Egipt, fiecare cu familia sa, sînt acestea :

2. Ruben, Simeon, Levi, Iuda.

3. Isahar, Zabulon şi Veniamin,

4. Dan şi Neftali, Gad şi Aşer ;

5. Iosif se afla mai demult în Egipt. Numărul urmaşilor lui Iacov era de şaptezeci şi cinci.

6. Apoi au murit Iosif şi toţi fraţii lui şi toţi cei de pe vremea lor.

7. Dar urmaşii lor, israeliţii, s-au înmulţit, au ajuns puternici foarte şi s-au răspîndit în toată ţara.

8. În Egipt s-a ridicat un alt împărat, care nu-l cunoscuse pe Iosif.

9. El a vorbit astfel poporului său: „Iată, neamul fiilor lui Israel este mult mai numeros şi mai puternic decît noi.

10. Veniţi dar să chibzuim cum să facem să nu se mai înmulţească, ca nu cumva, de va fi război, să se alăture duşmanilor noştri şi, biruindu-ne, să plece din ţară".

11. Deci au pus peste ei supraveghetori ca să-i împileze cu munci grele. Şi ei i-au zidit atunci lui faraon puternicele cetăţi Pitom, Ramses şi On, care este Iliopolis.

12. Dar cu cît îi prigoneau mai mult, cu atît israeliţii se înmulţeau mai tare şi se făceau tot mai puternici, astfel că pe egipteni i-a cuprins groaza.

13. De aceea îi asupreau cumplit pe fiii lui Israel.

14. Le făceau viaţa amară prin munci grele, la lut şi cărămidărie, la cîmp şi la tot felul de corvezi, la care îi sileau cu străşnicie.

15. Mai mult chiar, împăratul Egiptului a

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

лоу, оуниѧ дентрꙋ дѫнселе, нꙋмеле сепфора, шн н
меле адоѡа фꙋа. Шн зисе лоу кѫндь сѫнте бї
моаше ла ѡкрѣнче, шн сѫнть ла нѧщере, деба
фн парте бърбътѣскъ, ѧ ль оучидец, ѩрѣ деба
фн фъмеискъ, ѡкрꙋцац. Шн съ темꙋрь мо зї
ашеле де дмнезꙋ, шн нꙋ фъкꙋрь дꙋпре кꙋм лѣꙋ
порꙋнчит лор ѧ пъратꙋл егѹпетꙋлꙋй, шн да вїа
цъ челор де парте бърбътѣскъ. Шн кемь ѧ. нї
пъратꙋл егѹпетꙋлꙋй моашеле, шн лезисе лорь,
че къ ац фъкꙋт лꙋкрꙋ ачеста, шн ац крꙋцат че
де парте бърбътѣскь. Шн зисерь моашеле, фї
лꙋй фараѡ, нꙋ ка мꙋерile егѹпетꙋлꙋй ѡкрѣнчи
ле, пентрꙋ кънескꙋ маннанинте деакꙋм а ѧ тра къ
тре дѫнселе моашеле, шн нъщѣ. Шн бине кї
фъчѣ дмнезꙋ моашелор, шн се ѧмꙋлцѝ нпро
дꙋл, шн се ѧ тарѣ фоарте. Деврѣме чесе кѧ
темь моашьле де дмнезꙋ шнш фъкꙋрь лор кисе.
Шн порꙋнчѝ фараѡ, ѧ тот нородꙋл лꙋй зикѫндь, кѫ
тоатъ парте бърбътѣскъ, че се ва нѧще ла ѡ
врѣи ѧрѣрлъ сѣ ѧрꙋнкац, шн тоать парте фъ
метескъ сѣ ѡ крꙋцац пре ѧ.

К А П И Т О Л Ю Л А Д О У А

Ѝ era ѡарекаре деи неамꙋлꙋй леви, кар ѧ
ле ѧꙋ луат деи фѣтеле лꙋй леви.
Шн ѡцинꙋ пре ѧ шн ѧ пѫнтече лꙋѡ, шн в
нъскꙋ фѣт, шн вѣзѫндꙋл ѧ искꙋсит,
лꙋ ѧкоперит лꙋни трей. Шн деврѣ г
ме че нꙋ май пꙋте сѣ ѧскꙋнзь, лꙋѡ лꙋй мꙋмь
са оу сикрꙋ де папꙋрь, шнѧ оунсе кꙋ змоалъ кл
исоаст, шн пꙋсе ѧ лъꙋнтрꙋ копилꙋл ѧ тръисꙋл,
шнѧ пꙋсе ѧ мѧрунинѣ гѫрлей. Шн приивѣ ѧ соръ д
са де де парте, сѣ ѡ се чесе ва ѧ тъмпла лꙋй.
Шн се погорѫ фата лꙋй фараѡ сѣ се скалде, е
ла гѫрлъ, шн роабеле еи мерѫѣ пе апроапе пре лѫнгъ
гѫрлъ, шн бъзѫндь сикрꙋл ѧ мѧрунинѣ, три
мицѝндь роаба лꙋ лꙋат. Шн дешкидзѫндь ѕ
бъзꙋ копилꙋ плѫнгѫндь ѧ сикрꙋ, шн нꙋ се ѧ ꙋ
рѣ

uniia dentru dînsele, numele Sepfóra, și numele a dooa, Fúa.

16. Și zise lor: „Cînd sînteț moașe la ovrêice și sînt la naștere, de va fi parte bărbătească, îl ucideț, iară de va fi fămeiască, o cruțaț.“

17. Și să temură moașele de Dumnezău și nu făcură dupre cum le-au poruncit lor împăratul Eghipetului și da viață celor de parte bărbătească.

18. Și chemă împăratul Eghipetului moașele și le zise lor: „Ce că ați făcut lucrul acesta și ați cruțat cei de parte bărbătească?“

19. Și ziseră moașele lui faraó: „Nu-s ca muierile Eghipetului ovrêicile, pentru că nascu mai nainte de cum a întra cătră dînsele moașele“; și năștea.

20. Și bine făcea Dumnezău moașelor și să înmulți nărodul și să întări foarte.

21. De vrême ce să temea moașăle de Dumnezău, și-ș făcură lor case.

22. Și porunci faraó a tot norodul lui, zicînd: „Toată partea bărbătească ce să va naște la ovrêi în gîrlă să-l aruncaț, și toată partea fămeiască să o cruțáț pre ea“.

CAP 2

1. Și era oarecare den neamul lui Lévi, carele au luat den fêtele lui Lévi.

2. Și o ținu pre ea și în pîntece luo și născu făt. Și văzîndu-l iscusit, l-au acoperit luni trei.

3. Și de vrême ce nu mai putea să-l ascunză, luo lui mumă-sa un sicriu de papură și-l unse cu zmoală cleioasă și puse înlăuntru copilul într-însul și-l puse în marginea gîrlei.

4. Și priviia soru-sa de departe să știe ce să va întîmpla lui.

5. Și să pogorî fata lui faraó să să scalde la gîrlă, și roabele ei mergea pe aproape pre lîngă gîrlă; și văzînd sicriul în margine, trimițînd roaba, l-au luat.

6. Și deschizînd, văzu copilul plîngînd în sicriu; și nu să îndur/ă de el fata lui faraó și zise: „Den copiii

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Sepfóra şi numele a doao Fúa [2].

16. Şi dzise lor: „Cindu sinteţi moaşe la jidovce şi sintu la naştere, de va fi parte bărbătească, îl ucideţi, iară de va fi fămeiască, îl cruţaţi".

17. Şi să temură moaşele de Dumnedzău şi nu făcură după cum le-au poărncit lor împăratul Eghiptului şi creştea[3] cêle de parte bărbătească.

18. Şi chemă împăratul Eghipetului moaşele şi le dzise lor: „Ce că aţi făcut acesta lucrul şi aţi cruţat cêle de parte bărbătească?"

19. Şi dziseră moaşele lui faraon: „Nu-s ca a Eghiptului muieri jidovcile, pentru că nascu mainte de cum a intra către-insele moaşele"; şi năştea.

20. Şi biine făcea Dumnedzău moaşelor şi să înmulţi nărodul şi să întări foarte.

21. În vrême ce să temea moaşele de Dumnedzău, şi făcură şie case.

22. Şi poărnci faraón la tot nărodul lui, dzicindu: „Toată partea bărbătească ce să va naşte la jidovi în riu să-l aruncaţi, şi toată partea fămeiască, să o cruţaţi pre ea".

CAP 2

1. Şi era oarecarele den neamul lui Levi, carele au luat den fêtele lui Levi.

2. Şi o ţinu pre ea şi în pintece luă şi născu făt. Şi vădzindu-l iscusit, l-au acoperit 3 luni.

3. Şi în vrême ce nu mai putea să-l ascundză, luă maica lui un săcriiu de papură şi-l unsă cu smoală cleioassă [1] şi puse inlontru copilul intr-insă şi-l puse în margine pregiur riu.

4. Şi priviia soru-sa de departe să ştie ce i să va timpla.

5. Şi să pogori fata lui faraó să s<ă> scalde la riu, şi roabele ei mergea pre aproape pre lingă apă; şi vădzindu săcriiul în margine, trimiţindu roaba, l-au luatu-l.

6. Şi deşchizind, văzu copilul plingindu în săcriiu; şi nu să îndu/ră de el fata lui faraón

una Sepfora, iar pre alta Fúa,

16[15]. Grăindu-le: „Cînd sinteţ moaşă la ovrêice şi sînt de-a naşte, de vedeţ că sînt parte bărbătească, omoriţi-i, iar de vor fi parte muierească, cruţaţi-i.

17. Iar moaşăle se temură de Dumnezeu şi nu făcură cum le porunci împăratul Eghipetului, ce cruţa şi feriia partea bărbătească.

18. Şi chiemă împăratul Eghipetului moaşele şi le zise: „Pentru ce faceţ voi lucrul acesta, de cruţaţ partea bărbătească" [1]?

19. Iar iêle ziseră: „Nu sînt muierile ovrêice ca muierile eghiptênce, ce ovrêicele nasc mai mainte încă până nu merg moaşăle la dînsele"; şi năştea.

20. Şi bine făcea Dumnezeu moaşălor şi se mulţiia omenii şi se întăriia foarte.

21. Şi, pentru căce se temea moaşăle de Dumnezeu, îş făcură colibi[2].

22. Şi poărnci faraon tuturor gloatelor sale, zicînd: „Toată partea bărbătească ce se va naşte ovrêilor să înecaţ în riu, iar toată partea muierească voi să cruţaţ, să trăiască vie"[3].

CAP 2

1. Şi era un om den seminţiia Levii, care-ş luoă muiêre den seminţiia lui Lévii.

2. Şi îngrecînd muiêrea, născu parte bărbătească. Şi văzînd că iaste copilaşul frumuşăl, îl ţinu ascuns 3 luni.

3. De-acii, deaca nu-l mai putură ascunde, luoă mumă-sa o răclicioară de paporă şi o unse cu zmoală şi cu clei şi puse copilul intr-insa şi o puse lingă ţărmurele riului, în apă.

4. Iar soru-sa îl păziia de departe să vază ce i se va intîmpla.

5. Iar atunci ieşi fata lui faraon la riu să se scalde, şi roabele ei umbla pre lingă ţărmurile riului aproape de dînsa; şi văzînd ea răclicioara în margine, trimise o roabă şi o luoă; şi deaca o dăşchise, văzu copilul plîngînd în răcliţă[1].

6. Şi nu se îndu/ră fata lui faraon de dînsul,

chemat pe Şifra şi pe Pua, moaşele evrei/lor,

16. Şi le-a spus: „Cînd le veţi moşi pe evreice luaţi seama cînd nasc şi, dacă va fi băiat, ucideţi-l, dacă însă va fi fată, să o cruţaţi".

17. Moaşele s-au temut de Dumnezeu şi n-au făcut aşa cum le poruncise împăratul Egiptului, ci i-au lăsat pe băieţi în viaţă.

18. Atunci le-a chemat împăratul Egiptului pe moaşe şi le-a spus: „La ce v-aţi împotrivit poruncii mele şi i-aţi lăsat pe băieţi să trăiască?"

19. Moaşele i-au răspuns lui faraon: „Evreicele nu sînt ca femeile Egiptului, sînt mai voinice şi nasc mai înainte de a veni la ele moaşele".

20. Aşa s-au înmulţit şi s-au întărit israeliţii, iar Dumnezeu le-a făcut bine moaşelor.

21. Fiindcă s-au temut de el, le-a răsplătit dăruindu-le urmaşi.

22. Faraon a poruncit atunci întregului său popor, spunînd: „Orice copil de parte bărbătească se va naşte din evrei aruncaţi-l în Nil, dar pe fete să le lăsaţi pe toate în viaţă".

CAP. 2

Naşterea lui Moise

1. Şi cineva din neamul lui Levi a luat pe una din fiicele lui Levi de nevastă.

2. Aceasta, rămînînd însărcinată, a născut un băiat. Şi văzîndu-l teafăr şi frumos, l-a ascuns trei luni.

3. Cînd nu l-a mai putut ascunde, a luat un coş de papură, l-a uns cu smoală, a aşezat copilul în el şi l-a pus în păpuriş, la marginea Nilului.

4. Iar sora copilului, ascunsă mai departe, pîndea ca să afle ce are să i se întîmple.

5. Şi iată că a coborît fata lui faraon ca să se scalde în Nil, iar roabele ei rămaseră pe mal; văzînd coşul în păpuriş, a poruncit unei roabe să i-l aducă.

6. Şi deschizîndu-l, a aflat un prunc care plîngea; fiicei lui faraon i s-a făcut milă/

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

И

Pag. 40, col. I

рѣ де ѣль фа́та лꙋ́и фараѡ̀ шѝ зи́се де́и копи́ї̀и ѡ̂
ѕ̄ вре́ѣлор ѥ̂сте а̂ч́еста, Шѝ зи́се со́ра лꙋ́и фе́
тен лꙋ́и фараѡ̀, во́ѩ̄ ѥ̂сте сѫ́кемѝ ці́е фѫ́мѣ́е
до́ніцѣ дела ѡ̂вре́и шѝ вада̀ цѫ̀цѣ копи́лꙋ́и ⁘
н̄ Шѝ зи́се е̂и фа́та лꙋ́и фараѡ̀, па́сѣ, шѝ дꙋ́кѫ́и
дꙋ́се фа́та, а̂ꙋкема́ѝ пре́ мꙋ́ма копи́лꙋ́и .
ѳ̄ Шѝ зи́се кѣтре̂ ѫ̂ фа́та лꙋ́и фараѡ̀, пѣзѣ́щем
копи́лꙋ́ша́ а̂ч́еста, шѝ мнѣ̀ а̂плѣ́кѣ, шѝ е̂ѩ̄ ѫ̂цѣ́ о́и
да̀ пла́та та̀, шѝ лꙋ́ѡ̀ мꙋ́ѫ́ре копи́лꙋ́ шѝ а̂пле
і̄ ка̀ пре̂ ѣ́ль . Шѝ кресѫ́ндꙋ копи́лꙋ́ ла́ꙋ дꙋ́сѣ
пре̂ дѫ́нсꙋ́ле ла фа́та лꙋ́и фараѡ̀, шѝ фѫ̀ е̂и ѫ̂тре̂ꙋ
фечо́ре, ши́и нꙋ́ми нꙋ́мене лꙋ́и мо́ѵсе, зи́кѫ́ндꙋ
а̂і̄ де́и а̂пѣ̂ ла́м лꙋ́а́т пре̂ дѫ́нсꙋ́ле . Шѝ фѫ̀ ѫ̂зи́
ле̂ле а̂ч́ѣ́ле мѫ́ѣ́те, фѣкѫ́ндꙋ́се ма́ре, мо́ѵсе, е̂шѝ
кѣтре̂ фра́ці́и лꙋ́и, фечо́рі́и лꙋ́и не́ра́ніле шѝ сѫко
ти́ндꙋ ѡ̂стинкѣ́ла ло́р, вѣзѫ̀ пре̂ ѡ̂ѩ̄ ѡ̂мѣ̂ е̂гѵ
тинѣ́и, кѣтѫ́ндꙋ пре̂ ѡ̂ара́ка́ре ѡ̂вре́и, де́и фра́
в̄і ці́и лꙋ́и фі́и лꙋ́и не́ра́ніле . Шѝ кѣѫ́тѫ́ндꙋ ѫ̂
ко́ле шѝ ѫ̂ко́лѣ, нꙋ́кѣзꙋ пре̂ ни́мене, шѝ ѡ̂ѩ̄ѵи
гѫ́ндꙋ пре̂ е̂гѵ̂пте́и ѫ̂ а̂ѩ̄кꙋ́ѩ̄се пре̂ ѣ́ль ѫ̂нѣсе́и .
г̄і Шѝ е̂шѝндꙋ а̂до́ѡ зи́ кѣзѫ̀ до́и о̂а́мени, ѡ̂вре́и
сфѣдинꙋ́се, шѝ зи́се ч́е́лꙋ́и чефѣчѣ́ стрѫ́мѣ́ста
д̄і те, пе́нтрꙋ́ кѣ́ѩ̄и ва́ци пе а̂про́апеле́ц̑. Шѝ ч́е
ла зи́се, ти́нетѣ́ѩ̄пꙋ́ е̂ѩ̄ре́и, шѝ ѫ̂ѫ̂декѣто́рі́и
пре̂ но́и? А̂ѩ̄ до́арѣ ве́и тѫ̀ сѣмѣ ѡ̂ѩ̄ѵи́зи, ѫ̂ѩ̄ки́и
а̂и ѡ̂ѩ̄ѵи́ѩ̄ е̂ѩ̄ пре̂ е̂гѵ̂лтѣ́и? шѝ сѣ сѣмѫ́ндѣ
мо́ѵсе, шѝ зи́се де́ла́ꙋ фѣкꙋ́т а̂ша̂ до́ведѝ а̂ч́ет
е̄і кꙋвѫ́нте . Шѝ а̂ꙋзѝ фараѡ̀ кꙋвѫ́нтꙋ́ле а̂ч́е
та, шѝ ч́е́ка̀ сѣꙋ́ѵи́гѣ пре̂ мо́ѵсе, шѝ сѣ ѡ̂се́ѵѝ
мо́ѵсе, де фа́ца лꙋ́и фараѡ̀, шѝ лѣкꙋ́и ѫ̂пѣмѫ́и
тꙋ́ле мадиѩ́м, шѝ ме́рѫ́ндꙋ ѫ̂пѣмѫ́нтꙋ́ ма
ѕ̄і диѩ́м, а̂ꙋшѕꙋ́т ла фѫ́нтѫ́нѣ . Шѝ ла по́па
де́и ма́діѩ́м е̂ра̀ ѕ̄, фѣ́те пѣсѫ́ндꙋ о̂́ле́ле
з̄і тѫ́нисѣꙋ́ лꙋ́и ѡ̂сѫ́до́р. Шѝ ме́рѫ́ндꙋ ско́тѣ
а̂пѣ, пѫ́нѣ ѡ̂ѩ̄ѵи́плꙋ́рѣ, ѫ̂ѩ̄ї́ѩ̄ꙋ́рле, ка́ре а̂да́ме
о̂́ле ѣѣтѫ́нисѣꙋ́ лꙋ́и ѡ̂сѫ́до́р, шѝ ме́рѫ́ндꙋ пѣ
сто́рі́и ле́ꙋ ско́ѩ̄ пре̂ дѫ́нсе́ле, шѝ ѩ̄кꙋ́лѫ́дꙋ́се мо́ѵ
ѵи, ле́ꙋ мѫ́нтꙋ́нѣ пре̂ ѩ̄ле, шѝ ле́ꙋ ско́сѣ а̂пѣ
ло́р, шѝ а̂ꙋ а̂дѣпа́т о̂́ле ло́р, шѝ ме́ѩ̄се́ре кѣтре̂
н̄і рагꙋ́ла́ѣ́тѣ ло́р, шѝ е̂а зи́се ло́р. Де́ч̑е ѫ̂
ѳ̄і грѣѣ́нѣ́ де́а́ци ве́нѣ́т а̂́стѣзи? Шѝ ѩ̄ле зи́
се́ре, ѡ̂мѣ̂ е̂гѵ̂пте́нѣ, не́ꙋ мѫ́нтꙋ́нѣ пре̂ но́и
де пѣсто́ре, шѝ не́ꙋ ско́сѣ но́ѩ̄ѡ а̂пѣ, шѝ не́ꙋ
к̄ а̂дѣпа́т о̂́ле но́ѩ̄стре. Шѝ е̂ѣ зи́се фѣ́теле̂
лꙋ́и ла́ре ѡ̂ꙋ́нде ѥ̂сте? шѝ пе́нтрꙋ́ че̂ а̂ша̂ а̂ц̑ ла̂
сѫ́т пре̂ о̂м̑? ке́ма́ц̑ пре̂ е̂ѣ́ль ѩ̄ѩ̄ѣ мѣнѫ́ѩ̄е пѫ
ка не, шѝ лѣкꙋ́и мо́ѵсе лѣнѣ́ѣ о̂́ме. Шѝ де́
де пре сепфо́ра фа́та лꙋ́и, лꙋ́и мо́ѵсе фѣ́мѣ́е.
кв Шѝ лꙋ́ѫ́нд ѫ̂пѫ́тече фѣмѣ́ѫ нѣсꙋ̀ фечо́р, шѝ и
нꙋ́ми мо́ѵсе нꙋ́мене лꙋ́и, ге́ре́м, зи́кѫ́ндꙋ, кѣ
кг немѣ́рнеи сѫ́нт ѫ̂пѣмѫ́нт стрѣ́и́и. Шѝ зѣ
мислиндꙋ ѫ̂кѣ нѣсꙋ̀ а̂а́до́ѩ̄ле фечо́, шѝ нꙋ́ми нꙋ
мене лꙋ́и е̂лїезе́р, зи́кѫ́ндꙋ кѣ дѫ̂зе́ꙋ̀ тѣтѫ́ни
мїеꙋ, а̂ѩ̄ꙋто́рю мїе. шѝ мѣ мѫ́нтꙋ́и де́и мѫ́ни
кд ле лꙋ́и фараѡ̀. Шѝ дꙋ́пѣ зи́ле ле́ле ч́е́ле мѫ́ѣ́те
а̂ч́ѣ́ле, а̂ѩ̄мꙋ́рѝ ѫ̂пѣра́тꙋ́ е̂гѵ̂пе́тꙋ́лꙋ́и, шѝ
сꙋспина́рѣ, фі́и лꙋ́и і̂сраи́ле де лꙋ́крꙋ́ри, шѝ ѩ̄ри
га́рѣ, шѝ сѣ зи́ѝ ѩ̄ри̂гарѣ ло́р кѣтре̂ дѫ̂зе́ꙋ̀ де ла̂
ке лꙋ́крꙋ́ри. Шѝ а̂ѩ̄кꙋ́ла́тѣ дѫ̂зе́ꙋ̀ сꙋспинѫ́ндле

ovrêilor iaste acesta."

7. Şi zise sora lui fêtei lui faraó: „Voia-ţ iaste să chemi ţie fămêie doică de la ovrêi şi va da ţiţă copilului?"

8. Şi zise ei fata lui faraó: „Pasă!" Şi ducîndu-se fata, au chemat pre muma copilului.

9. Şi zise către ea fata lui faraó: „Păzêşte-m copilaşul acesta şi mi-l apleacă şi eu îţ voiu da plata ta". Şi luo muiêrea copilul şi-l apleca pre el.

10. Şi crescînd copilul, l-au dus pre dînsul la fata lui faraó şi fu ei întru fecior; şi-i numi numele lui Móisi, zicînd: „Den apă l-am luat pre dînsul".

11. Şi fu în zilele acêle multe făcîndu-se mare Móisi, ieşi către fraţii lui, feciorii lui Israil; şi socotind ostineala lor, văzu pre un om eghiptinean bătînd pre oarecare ovrêiu den fraţii lui, fiiu lui Israil.

12. Şi căutînd încoace şi încolea, nu văzu pre nimene; şi ucigînd pre eghiptean, îl ascunse pre el în năsip.

13. Şi ieşind a doao zi, văzu doi oameni ovrêi sfădindu-se. Şi zise celui ce făcea strîmbătate: „Pentru că ci baţi pe aproapele-ţ?"

14. Şi cela zise: „Cine te-au pus boiaren şi judecătoriu pre noi? Au doară vei tu să mă ucizi în ce chip ai ucis ieri pre eghiptean?" Şi să spămîntă Móisi şi zise: „De s-au făcut aşa dovedit acest cuvînt?"

15. Şi auzi faraó cuvîntul acesta şi cerca să ucigă pre Móisi. Şi să osebi Moisi de faţa lui faraó şi lăcui în pămîntul Madiiám. Şi mergînd în pămîntul Madiiám, au şăzut la fîntînă.

16. Şi la popa den Madiiám era 7 fête păscînd oile tătîni-său, lui Iothór. [17] Şi mergînd, scotea apă pînă umplură jgheaburile, ca să adape oile tătîni-său, lui Iothór.

17. Şi mergînd păstorii, le-au scos pre dînsele. Şi sculîndu-se Moisi, le-au mîntuit pre êle şi le-au scos apă lor şi au adăpat oile lor.

18[17]. Şi mêrseră către Raguíl, tatăl lor, şi el zise lor: [18] „De ce aţ grăbit de aţi venit astăzi?"

19. Şi êle ziseră: „Om eghiptean ne-au mîntuit pre noi de păstori şi ne-au scos noao apă şi ne-au adăpat oile noastre".

20. Şi el zise fêtelor lui: „Dară unde iaste? Şi pentru ce aşa aţ lăsat pre om? Chemaţi-l pre el ca să mănînce pîine".

21[20]. Şi lăcui Moisí lîngă om: [21] Şi-i dêde pre Sepfóra, fata lui, lui Moisi, fămêie.

22. Şi luînd în pîntece fămêia, născu fecior şi-i numi Moisi numele lui „Ghersém", zicînd că: „Nemêrnec sînt în pămînt striin".]23] Şi zămislînd încă, născu al doilea fecior şi-i numi numele lui „Eliezér", zicînd că: „Dumnezeul tătîni-mieu ajutoriu mie şi mă mîntui den mînile lui faraó".

23[24]. Şi după zilele cêle multe acêlea, au murit împăraratul Eghipetului. Şi suspinară fiii lui Israil de lucruri şi strigară şi să sui strigarea lor către Dumnezeu, de la lucruri.

24[25]. Şi ascultă Dumnezeu suspinările / lor şi-ş aduse

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

şi dzise : „Den copiii jidovilor iaste acesta".

7. Şi dzise soru-sa fêtei lui faraon : „Voia-ţi iaste să s<ă> chême ţie fămêie maică de la jidovi şi-ţi va apleca copilul ţie ?"

8. Şi dzise ei fata lui faraon : „Pasă !" Şi mergîndu fata, au chemat pre maica copilului.

9. Şi dzise către ea fata lui faraon : „Păzêşte-mi copilul acesta şi mi-l apleacă şi eu îţi voi da plata". Şi luă muierea copilul şi-l apleca pre el.

10. Şi crescîndu copilul, l-au adus pre insul către fata lui faraon şi fu ei pentru ficior ; şi-i numi numele lui Moisi, dzicîndu : „Dentru apă pre insă l-am luat".

11. Şi fu întru dzilele cêle multe acêlêa, făcîndu-să mare Moisi, ieşi către fraţii lui, ficiorii lui Israil ; şi socotind osteneala lor, vădzu pre un om eghiptean bătîndu pre oarecare jidov dentru fraţii lui, fiii lui Israil.

12. Şi căutînd încoace şi încoace, nu vădzu pre nime ; şi ucicînd pre eghiptean, îl ascunse în arină[2] pre insul.

13. Şi ieşindu a doao dzi, vădzu 2 oameni jidovi pricîndu-să. Şi dzise celui ce făcea strîmbătate : „Pentru că ce baţi[3] pre aproapele tău ?"

14. Şi cela dzise : „Cine te-au pus boiarin şi giudecător pre noi ? Au doară vei tu să mă ucizi în ce chip ai ucis ieri pre eghiptean ?" Şi să spămîntă Moisi şi dzise : „De s-au făcut aşea arătat acesta cuvîntu ?"

15. Şi audzi faraon cuvîntul acesta şi cerca să ucigă pre Moisi. Şi să usăbi Moisi den faţa lui faraon şi lăcui în pămîntul Madiiam[4]. Şi mergîndu în pămîntul Madiiam, au şedzut la fîntînă.

16. Şi la popa <din>[5] Madiam era 7 fête păscîndu oile tătîne-său, Iothor. Şi mergîndu, scotea apă pân-împlură covăţile, ca să adeape oile tătîne-său, lui Iothor.

17. Şi mergîndu păstorii, le-au scos pre inse. Şi sculîndu-să Moisi, le-au mîntuit pre êle şi le scoase apă şi adăpă oile tatălui lor.

18[17]. Şi mêrse către Raguil, tatăl lor, şi el dzise lor : „Ce de aţi sîrguit de aţi venit astădzi?"

19. Şi êle dziseră : „Om eghiptean ne-au mîntuit pre noi de păstori şi ne-au scos noao apă şi ne-au adăpat oile noastre".

20. Şi el dzise fêtelor lui : „Şi unde iaste? Şi pentru ce aţi lăsat pre om ? Chemaţi-l pentru ca să mănînce pâine pre insul !"

21. Şi lăcui Moisi lîngă om. [22] Şi-i dêde pre Sepfora, fata lui, lui Moisi fămêie[6].

22. Şi luîndu în pîntece fămêia, născu ficior şi-i numi Moisi numele lui „Ghirsam", dzicîndu că : „Prişleţ sîntu în pămîntu strîin". [23] Şi mai zemislîndu încă, născu ficior al doilea şi-i numi numele lui „Eliezer", dzicîndu că : „Dumnedzăul tătîne-meu, agiutor mie şi mă mîntui den mâinile faraón".

23[24]. Şi după dzilele cêle multe acêlê, au murit împăratul Eghiptului. Şi suspinară fiii lui Israil de lucruri şi strigară şi să sui strigarea lor către Dumnedzău de la lucruri.

24[25]. Şi ascultă Dumnedzău suspinul/lor

ce-l cruţă şi zise: „Den copiii evreieşti iaste acesta".

7. Iară sora lui zise fêtei lui fáraon : „Voia-ţ iaste să-ţ chiem o doică den muierile evrêice să-l aplêce şi să-ţ creasică acest copil ?"

8. Iar fata lui faraon zise : „Pasă de chiiamă !" Şi mergînd fata, chiemă pre muma copilului.

9. Şi zise către dînsa fata lui faraon : „Păzêşte-m acest copil şi mi-l crêşte, iar eu voiu da ţie plata ta". Şi luoă muierea copilul şi-l aplecă.

10[9]. Şi crescînd copilul, îl duse la fata lui faraon, [10] şi-i fu ca un fecior; şi-i puse numele Moisei, zicînd că „den apă l-am luat".

11. De-acii, după multe zile, deaca se făcu Moisi mare, ieşi la fraţii săi ; şi înţelegînd nevoia lor, văzu pre un eghipteanin bătînd pre un evrêiu den fraţii lui, den feciorii lui Israil.

12. Şi luînd aminte încoace şi încoló şi nevăzînd pre nimini, ucise pre eghipteanin şi-l ascunse în năsip[2].

13. Şi ieşînd şi a doaoa zi, văzu 2 oameni evrêi certîndu-se. Şi zise celui ce făcea năcaz celuialalt : „Că ce baţ pre vecinul tău ?"

14. Iar el zise : „Cine te-au pus domn sau judecător preste noi ? Au vei tu să mă ucizi cum ai ucis ieri pre eghipteanin" ? Iar Moisei, temîndu-se, zise : „Dară de se va auzi acest cuvînt ?"

15. Şi auzînd faraon acest cuvînt[3], căuta pre Moisei să-l ucigă. Iar Moisei fugi de la faţa lui faraon şi lăcui în ţara Madiámului[4]. Şi deaca mêrse în ţara Madiamului, şăzu lîngă un puţ.

16. Iar popa al Madiámului avea 7 fête de păştea oile tătîne-său, lui Iothor. Şi viind, scoaseră apă până umplură postava, ca să adape oile tatîne-său, lui Iothor.

17. Iară alţ păstori veniră şi le goniră. Iar Moisei sculîndu-se, le mîntui şi le scoase apă de le adăpă oile.

18. Şi se duseră la tată-său, Iothor, iar el le zise: „Ce poate fi că aţ venit astăzi curîndă?"

19. Iar îêle ziseră : „Un om eghipteanin ne-au mîntuit de păstori şi ne-au scos apă de ne-au adăpat oile".

20. Iar el zise : „Dar el unde iaste ? Că ce aţ lăsat omul aşa ? Chiemaţi-l să mănînce pâine !"

21. Şi mêrse Moisei la acel om şi lăcui la dînsul. Şi-i dêde pre Sepfóra, fata lui, să-i fie muiêre.

22. Şi îngrecă muiêrea şi născu fiiu şi-i puse Moisei numele Ghersim, zicînd că : „Vinetic sînt eu în ţară streină". Şi iar îngrecă muiêrea şi născu alt fecior şi-i puse numele Eliazar, zicînd : „Dumnezeul tătîne-meu, ajutor mie şi m-au mîntuit den mâinile lui faraon".

23. Şi după multă vrême, muri împăratul Eghipetului. Şi suspina feciorii lui Israil de muncă şi striga şi se sui strigarea lor cea de robie la Dumnezeu.

24. Şi-ş aduse Dumnezeu aminte de

de el şi a spus : „Acesta este un copil de-al evreilor".

7. Atunci sora băiatului i-a vorbit fiicei lui faraon : „Să mă duc să chem o doică dintre femeile evreilor care să-l alăpteze ?"

8. Fiica lui faraon i-a răspuns : „Du-te !" Fetiţa s-a dus şi a chemat-o pe mama copilului.

9. Iar fiica lui faraon i-a spus acesteia : „Ia pruncul să-l alăptezi şi eu îţi voi plăti". Atunci femeia a luat copilul la dînsa şi l-a alăptat.

10. După ce copilul a mai crescut, doica l-a dus la fiica lui faraon, care l-a luat drept fiu ; şi i-a pus numele Moise, spunînd : „Din apă l-am scos".

Fuga lui Moise

11. Şi după multă vreme, cînd Moise se făcuse de-acum mare, s-a dus să-i vadă pe fraţii săi, fiii lui Israel, şi a cunoscut pătimirea lor. Şi a fost de faţă cînd un egiptean a lovit pe un evreu dintre fraţii săi, fiii lui Israel.

12. Şi căutînd în toate părţile dacă nu-l vede cineva, l-a ucis pe egiptean şi l-a ascuns în nisip.

13. Ieşînd din nou a doua zi, a văzut doi evrei certîndu-se şi l-a întrebat pe cel vinovat : „De ce îl baţi pe aproapele tău ?"

14. Acela i-a răspuns : „Cine te-a pus mai mare sau judecător peste noi ? Nu cumva vrei să mă omori şi pe mine, aşa cum l-ai omorît ieri pe egiptean" ? Moise a fost cuprins de frică, fiindcă se gîndea : „Oare a ieşit la lumină fapta ce am făptuit-o ?"

15. Aflînd faraon despre fapta aceasta, căuta să-l omoare pe Moise. De aceea Moise a fugit de el în ţara Madian. Sosind acolo, a şezut lîngă o fîntînă.

16. Preotul din Madian avea şapte fiice, care păşteau oile tatălui lor, Ietro. Ele s-au dus să scoată apă ca să umple adăpătorile să adape oile tatălui lor.

17. Dar au venit nişte păstori şi le-au alungat. Atunci Moise sculîndu-se le-a apărat, a scos el apă şi a adăpat el oile.

18. Ele au alergat la tatăl lor, Raguel. Acesta le-a întrebat: „Cum de v-aţi întors astăzi aşa de devreme acasă ?"

19. Fetele i-au răspuns : „Un egiptean ne-a apărat de păstori, ne-a scos apă şi ne-a adăpat oile".

20. Atunci el le-a spus : „De ce nu l-aţi adus cu voi ? Chemaţi-l ca să stea la masă cu noi!"

21. Şi a venit Moise şi a rămas lîngă Raguel, care i-a dat pe fiica sa Sefora de soţie.

22. Aceasta a rămas însărcinată şi a născut un fiu căruia Moise i-a pus numele Gherşom, spunînd : „Sînt pribeag în ţară străină". Şi s-a mai născut al doilea fiu pe care l-a numit Eliezer, spunînd" : „Dumnezeul tatălui meu m-a ajutat şi m-a scăpat din mîna lui faraon".

23. După mai multă vreme, împăratul Egiptului a murit. Fiii lui Israel însă se chinuiau sub silnicii şi au strigat pînă ce strigătul lor s-a înălţat la Dumnezeu.

24. Şi le-a ascultat Dumnezeu suspinarea/

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 40, col. 11

лоръ, шиш адусе аминте де фъгъдуинца луй
чѣ кътръ авраам, ши исаак, ши іакоов, ши къ
тъ дмнзеу пре фиїй луй israil, ши съ кунокъ ло.

К А П Г

И моусиera păscînd oile lui Iothór, socru-său, popei de Madiiám. Şi aduse oile supt pustiiu şi veni la muntele lui Dumnezeu, Horiv.

2 Şi să arătă lui îngerul Domnului în pară de foc den rug; şi văzu cum rugul arde cu foc şi rugul nu ardea.

3 Şi zise Moisi: „Mergînd mai nainte, voiu vedea această videnie mare, că ci nu arde rugul.“

4 Şi deaca văzu Domnul că să aprópie să vază îl chemă pre dînsul Domnul den rug, zicînd: „Moisi, Moisi!“ Şi el zise: „Ce iaste, Doamne?“

5 Şi el zise: „Nu te apropiia aicea! Dezleagă încălţămintele den picioare-ţi, pentru că locul întru carele tu stai pămînt sfînt iaste.“

6 Şi-i zise lui: „Eu sînt Dumnezăul tătîni-tău, Dumnezăul lui Avraam, şi Dumnezăul lui Isaac şi Dumnezăul lui Iácov.“ Şi-ş întoarse Moísi faţa lui, pentru că să temea să caute deşchis înaintea lui Dumnezău.

7 Şi zise Domnul către Moísi: „Văzînd văzuiu chinuirea norodului mieu de la Eghipet şi strigarea lor am auzit dintru cei ce gonesc pentru lucru.

8 Pentru că ştiu durêrea lor şi mă pogoriiu să-i scoţu pre ei den mîna eghiptênilor şi să-i scoţu pre ei din pămîntul acela şi să-i bag pre ei în pămînt bun şi mult, la pămîntul ce cură lapte şi miére, la pămîntul hananeilor, şi heteilor, şi amoreilor, şi ferezeilor, şi ghergheseilor şi ievuseilor.

9 Şi acum, iată, strigarea fiilor lui Israil veni către mine. [10] Şi eu văzuiu chinul carele eghiptênii chinuiesc pre ei.

10 Şi acum vino să te tremiţ către faraó, împăratul Eghipetului, şi vei scoate norodul mieu, pre fiii lui Israil, din pămîntul Eghipetului.

11 Şi zise Moisi către Dumnezău: „Cine sînt eu ca să merg către faraó, împăratul Eghipetului, şi ca să scoţ pre fiii lui Israil din pămîntul Eghipetului?“

12 Şi zise Dumnezău lui Moisi zicînd că: „Voiu fi cu tine şi aceasta ţi-e semnul[1] că eu te tremiţ ca să scoţi tu norodul mieu din pămîntul Eghipetului, şi vă veţ închina lui Dumnezău în muntele acesta.“

13 Şi zise Moisi către Dumnezău: „Iată, eu mă voiu duce către fiii lui Israil şi voiu zice către ei: «Dumnezăul părinţilor noştri m-au trimis către voi». Şi mă vor întreba: «Ce iaste numele lui?», ce voiu zice către ei?“

14 Şi zise Dumnezău către Moisi zicînd: „Eu sînt cela ce sînt“. Şi zise: „Aşa vei zice fiilor lui Israil: «Cela ce iaste m-au tremis către voi»“.

15 Şi zise Dumnezău iarăş către Moisi: „Aşa vei zice fiilor lui Israil: «Domnul Dumnezăul părinţilor noştri, Dumnezăul lui Avraam, şi Dumnezăul lui Isaac, şi Dumnezăul lui Iácov, m-au trimis către/voi». Acesta-m

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

şi-ş aduse aminte făgăduinţa cea de către Avraam şi Isaac şi Iacov.

25. Şi căută Dumnedzău pre ficiorii lui Israil şi să cunoscu lor.

CAP 3

1. Şi Moisi era păscin du oile lui Iothor socru-său, popei Madiam. Şi aduse oile suptu pustii şi veni la muntele lui Dumnedzău, Horiv.

2. Şi i să arătă lui îngerul Domnului în pară de foc den căpină[2]; şi văzu cum căpina ardea cu foc şi căpina nu să topiia.

3. Şi dzise Moisi: „Mergindu mai nainte, voiu vedea aceasta videnie mare, că ce nu să topêşte căpina".

4. Şi dacă vădzu Domnul că să apropie să vadză, îl chemă pre însul Domnul den căpină, dzicindu: „Moisi, Moisi!" Şi el dzise: „Ce iaste, Doamne?"

5. Şi el dzise: „Să nu te apropii acii! Dezleagă încălţămintea den picior[3], pentru că locul intru carele tu stai pămîntu svînt iaste".

6. Şi-i dzise lui: „Eu sîntu Dumnedzăul tătine-tău, Dumnedzăul lui Avraam, Dumnedzăul lui Isaac, Dumnedzăul lui Iacov". Şi-ş întoarse Moisi faţa lui, pentru că să spăminta să caute deşchis înnaintea lui Dumnedzău.

7. Şi dzise Domnul către Moisi: „Vădzindu vădzuiu chinuirea nărodului mieu de la Eghipet şi strigarea lor <am>[1] audzit dentru cei ce-i gonescu pentru lucru.

8. Pentru că ştiu durêrea lor şi pogorîiu să-i scoţ pre ei den mâna eghiptênilor şi să-i scoţ pre ei den pămîntul acela şi să-i bag la pămîntu bun şi multu, la pămîntul ce cură mière şi lapte, la locul hananeilor, şi heteilor, şi amorreilor, şi ferezeilor, şi gherghesеilor, şi ievuzeilor.

9. Şi acum, iată, strigarea fiilor Israil veni către mine. [10] Şi eu vădzui chinul carele eghiptênii chinuiescu pre ei.

10. Şi acum ia-mblă să te trimiţ către faraon, împăratul Eghiptului, şi vei scoate nărodul mieu, fiii lui Israil, den pămîntul Eghiptului[4]."

11. Şi dzise Moisi către Dumnedzău: „Cine sîntu eu ca să mărgu către faraon, împăratul Eghiptului, şi ca să scoţ pre fiii lui Israil den pămîntul Eghiptului?"

12. Şi dzise Dumnedzău lui Moisi dzicindu că: „Voi fi cu tine şi acesta ţi-e sămnul că eu te trimiţ cîndu vei scoate nărodul mieu den Eghiptu; şi veţi închina lui Dumnedzău intru muntele acesta".

13. Şi zise Moisi către Dumnedzău: „Iată, eu mă voi duce către fiii lui Israil şi voi dzice către ei: «Dumnedzăul părinţilor noştri m-au trimis către voi», şi mă vor întreba: «Ce iaste numele lui?», ce voi dzice către ei?"

14. Şi zise Dumnedzău către Moisi: „Eu sîntu cela ce sîntu!" Şi dzise: „Aşea vei dzice fiilor Israil, cum cela ce iaste m-au trimis către voi[5]".

15. Şi zise Dumnedzău iarăş către Moisi: „Aşa să dzici fiilor lui Israil: «Domnul Dumnedzăul părinţilor voştri, Dumnedzăul lui Avraam, şi Dumnedzăul lui Isaac, şi Dumnedzăul lui Iacov m-au trimis către/

făgăduinţa sa care făgăduise lui Avraam, lui Isaac şi lui Iácov.

25. Şi căută Dumnezeu spre feciorii lui Israil şi fu lor cunoscut.

CAP 3

1. Şi era Moisei păscînd oile socru-său, ale lui Iothor, popa al Madiámului. Şi duse oile în pustie şi mêrse în muntele lui Dumnezeu, în Horiv.

2. Şi se arătă lui îngerul Domnului în văpaie de foc în rug; şi văzu că ardea rugul cu foc şi nu se pîrjoliia[1].

3. Şi zise Moisei: „Mêrge-voiu mai nainte şi voiu vedea ce minune şi arătare mare iaste aceasta, că rugul nu ardea".

4. Şi deaca văzu Domnul că se apropie să vază, îl strigă Domnul den rug şi zise: „Moisei, Moisei!" El zise: „Ce iaste, Doamne?"

5. Domnul îi zise: „Nu te apropiia încoace! Dăzleagă-ţ încălţămintea ta de la picioarele tale, că locul pre carele stai tu iaste pămînt sfînt".

6. Şi-i zise: „Eu sînt Dumnezeul tătinetău, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac, Dumnezeul lui Iácov". Iar Moisei îş întoarse faţa[2] sa şi nu îndrăzni să caute înaintea lui Dumnezeu.

7. Şi zise Domnul către Moisei: „Văzînd am văzut nevoia oamenilor miei carei sînt în Eghipet şi am auzit vaietele lor pentru cei ce-i stăpînesc.

8. Şi ştiu durerile lor şi m-am pogorît să-i iau den mâinile eghiptênilor şi să-i scoţ den pămîntul acesta şi să-i duc în pămîntul cel bun şi mult, în pămîntul care fîerbe cu lapte şi cu mière, în locul hananeilor, şi al hetteilor, şi al ammoreilui, şi al ferezeilor, şi al gherghesеilor, şi al evvuseilor[3].

9. Că acum au venit la mine vaietele feciorilor lui Israil. Şi eu am văzut nevoia lor cu carea îi nevoiesc eghiptênii.

10. Ce vino să te trimiţ la faraon, împăratul Eghipetului, să scoţ oamenii miei, feciorii lui Israil, den ţara Eghipetului".

11. Iar Moisei zise către Dumnezeu: „Dară cine sînt eu să scoţ feciorii lui Israil den ţara Eghipetului şi să merg înaintea lui faraon?"

12. Dumnezeu zise lui: „Eu voiu fi cu tine şi acesta iaste semnul că te trimiţ să scoţi oamenii miei den Eghipet să se roage lui Dumnezeu într-acest munte".

13. Şi zise Moisei către Dumnezeu: „Iată, eu mă duc la feciorii lui Israil şi le voiu zice «Dumnezeul părinţilor noştri m-au trimis la voi»; dară ei de mă vor întreba: «Cum iaste numele lui?"», eu ce le voiu răspunde?"

14. Dumnezeu zise către Moisei: „Eu sînt care sînt!" Şi zise: „Aşa grăiêşte feciorilor lui Israil: «Carele iaste Dumnezeu m-au trimis la voi»".

15. Şi iar zise Dumnezeu către Moisei: „Zi aşa feciorilor lui Israil: «Domnul Dumnezeul părinţilor noştri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac, Dumnezeul lui Iácov m-au trimis la/voi». Şi acesta-m iaste nu-

şi şi-a adus aminte de legămîntul pe care îl făcuse cu Avraam, cu Issaac şi cu Iacov.

25. De aceea a căutat Dumnezeu către fiii lui Israel şi li s-a arătat.

CAP. 3

Chemarea lui Moise

1. Moise păştea oile socrului său, Ietro, preotul din Madián. Mînîndu-le prin pustie, a ajuns la Horeb, muntele lui Dumnezeu.

2. Acolo i s-a arătat îngerul Domnului într-o pară de foc din mijlocul unui rug; şi Moise a văzut cum ardea rugul, dar nu se mistuia.

3. Şi şi-a spus Moise: „Ia să mă duc să privesc această arătare minunată, de ce nu se mistuie rugul".

4. Cînd a văzut Domnul că se apropie să privească, l-a chemat din mijlocul rugului, strigîndu-l: „Moise, Moise!" El i-a răspuns: „Aici sînt, Doamne!"

5. Domnul i-a spus: „Nu te apropia! Şi scoate-ţi încălţămintea din picioare, căci locul pe care-l calci este pămînt sfînt".

6. Şi i-a mai spus: „Eu sînt Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac şi Dumnezeul lui Iacov." Iar Moise şi-a acoperit faţa, pentru că se temea să-l privească pe Dumnezeu.

7. Domnul i-a vorbit apoi lui Moise: „Am văzut pătimirile poporului meu în Egipt, i-am auzit strigătul de sub asupritori şi îi cunosc durerea.

8. M-am pogorît deci să-l scap din împilarea egiptenilor, să-l scot din ţara aceasta şi să-l duc într-un pămînt roditor şi întins, în ţara în care curge lapte şi miere, în ţinutul canaaneilor, al heteilor, al amoreilor, al ferezeilor, al gherghesеilor, al heveilor şi al iebuseilor.

9. Şi, iată, acum strigătul fiilor lui Israel a ajuns la mine şi am văzut cum îi chinuiesc egiptenii.

10. Şi acum vino să te trimit la faraon ca să scoţi poporul meu, pe fiii lui Israel din ţara Egiptului".

11. Atunci Moise i-a spus lui Dumnezeu: „Eu? Dar cine sînt eu ca să mă duc la faraon să-i scot pe fiii lui Israel din ţara Egiptului?"

12. Dumnezeu i-a răspuns lui Moisei spunîndu-i: „Eu voi fi cu tine şi, iată, îţi voi da un semn că te-am trimis cu să scoţi poporul meu din Egipt şi vă veţi închina mie în muntele acesta".

13. Moise i-a spus atunci lui Dumnezeu: „Voi merge la fiii lui Israel şi le voi spune: «Dumnezeul părinţilor noştri m-a trimis la voi», dar dacă ei mă vor întreba: «Care este numele lui?», ce le voi răspunde?"

14. Iar Dumnezeu i-a răspuns lui Moise, „Eu sînt cel care sînt". Şi a mai spus: „Aşa să le spui fiilor lui Israel: «Cel care este m-a trimis la voi»".

15. Şi i-a mai spus Dumnezeu: „Astfel le vei vorbi fiilor lui Israel: «Domnul Dumnezeul părinţilor noştri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Issaac şi Dumnezeul lui Iacov m-a trimis la/voi». Acesta

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 41, col. I

ви́н, а҆чѣ́ста̑ ѥ҆́сте̑ мѝѥ нꙋ́ме вѣ́чꙗнѣ, ш҆н҃ помі
ꙋ҃ ни́ре нѣ́мꙋрнае нѣ́мꙋрнаеръ. Дѣ́чи мерг҃ѣ́ дѣ
а҆дꙋ́нъ бꙑтрѣ́ни́мѧ ф҆тнаеръ а҆ꙋ́н і҆сраи́ль, ш҆н҃
вѣ́й зи́че кѣтрѣ ѣ҆́н, дмнꙋ́ а҆мнзѣ́ꙋ̀ пѣрѣ́ни́ци
аеръ ни́щри мнсѣ́ꙋ ѝвѝтъ мѝѥ, дмнзѣ́ꙋаль а҆ꙋ́н а҆
враа́мь, ш҆н҃ дмнзѣ́ꙋ̀ а҆ꙋ́н і҆саа́кь, ш҆н҃ дмнзѣ́ꙋ
а҆ꙋ́н і҆аковѣ зи́ждѣ, кꙋсокотѣ́ницѣ а҆́мь сокѡ́ѝтъ
пре ви́н, ш҆ѧ́ѥ бѣсѣ́ꙋ ф҆тмѧ́пла́ть ви́асѡ ф҆
ꙋ҃ е҆гѵ́петь. Ш҆н҃ зи́шь ви́н сꙋ́н пре ви́н дѣ́нкн
нꙋ́рѧ е҆гѵптѣ́нилаеръ, ла пѣмѧ́нтꙋаль ха́нанѣ́и
аеръ, ш҆н҃ хетѣ́наеръ, ш҆н҃ е҆вѣ́йаеръ, ш҆н҃ а҆мꙋ́рѣ́наеръ,
ш҆н҃ ферезѣ́наеръ, ш҆н҃ гергесѣ́йаеръ, ш҆н҃ і҆ѣвꙋсѣ́наеръ,
ла пѣмѧ́нтꙋаль чекꙋ́рѣ ла́пте ш҆н҃ мѝѧ́ре.
ѯ҃ Ш҆н҃ вѡ́ѝ а҆ѣскꙋта́ гла́сꙋаль тѣ́ꙋ ш҆н҃ ви́н ф҆тра́тꙋ,
ш҆н҃ бѣтрѧ́нїи а҆ꙋ́н і҆сраи́ль, кѣтрѣ фараса́ ф҆пѣ
ра́тꙋаль е҆гѵ́петꙋаꙋ́ѝ, ш҆н҃ ви́н зи́че кѣтрѣ ѣ҆́ль,
дмнꙋаль дмнзѣ́ꙋаль сѡ҆брѣ́наеръ нѣ́ꙋ кема́ѝ пре ни́н,
дѣ́чи вѡ́м мѣ́рце ка́ле де трѝ́и зи́ле ф҆пꙋ́стїе, пе́н
трꙋ́ кась фа́чем ѫ҆ртѣ́ѣ, дмнꙋаꙋ́ѝ дмнзѣ́ꙋаꙋ̀
ѯ҃а ни́стрꙋ. Ш҆н҃ ѣ҆́ꙋ ѡ҆ѝ́ꙋ кꙋ́м нꙋ́ва лѣса́ пре ви́н
фараса́ ф҆пѣра́тꙋа е҆гѵ́петꙋаꙋ́ѝ сѣмѣ́рецѝ, де
к҃ нꙋ́ вафѝ кꙋ́ мѧ́нѣ та́ре. Ш҆н҃ ф҆тнѧ́ѧнде
мѧ́на мѧ̀, ви́н ѧвѝ́ пре е҆гѵптѣ́ни, ф҆то́ате
мнꙋ́нилае мѣ́ле, ка́ре ви́н фа́че ф҆трꙋ́ дѧ́нѡїн,
к҃а ш҆н҃ дꙋ́пре а҆чѣ́ста ви́н тримѝте пре ви́н. Ш҆н҃
ви́н да хѧ́рь нерѡ́дꙋаꙋ́ѝ а҆чѣ́стꙋѧ, ф҆наи́нтѣ е҆гѵ
тѣ́нилаеръ, ш҆н҃ кѧ́нде ве́цѝ е҆ѡ́ѝ, нꙋ́вецѝ е҆ѡ́ѝ де
к҃в шѣ́рцѝ. Чева чѣ́ре мꙋ́ѧрѧ дела вечѝ́нѣ, ш҆н҃
лѣкꙋѝто́арѧ диѝтрꙋѝло́кь кꙋ́ѧ, ва́се де а҆ꙋ́ѝнтъ,
ш҆н҃ де а҆́ꙋрь ш҆н҃ ф҆трѣкѣмѝнте, ш҆н҃ ве́цѝ пꙋ
не преste фѝїѝ ве́щрѝ, ш҆н҃ преste фѣ́теле ви́а
стре, ш҆н҃ ве́цѝ дѣзѣрѣка́ пре е҆гѵптѣ́ни

К А П. Д.

а҆ Ѿ҆ръспꙋ́нсе мо́ѝсѝ, ш҆н҃ зи́се да́рь дѣнꙋ̀
мѣвоѝ кре́де, ни́чѝ во́рь а҆ѣскꙋ́та гла́сꙋ
мѝїе́ꙋ пе́трꙋ къ во́рь зи́че, кꙋ́м нꙋ́цѝ
а҆ꙋ́ѝвѝтъ дмнꙋ́а, че́ѝ ви́ѝ зи́че кѣтрѣ ѣ҆́ѝ.
в҃ Ш҆н҃ зи́се а҆ꙋ́н дмнꙋ́ль, че́ѝ ѥ҆сте а҆чѣ́ѧ де
г҃ мѧ́на та̀? ш҆н҃ зи́се то́ѝѣ. Ш҆н҃ зи́се а҆ꙋ́ѝ а҆рꙋ́ѝ
къ пре́сѣль преѝѣмѧ́нтъ, ш҆н҃ а҆рꙋ́ѝтъ пре е҆́ль пре
пѣмѧ́нтъ, ш҆н҃ сѣфѣ́ꙋ̀ ша́рпе, ш҆н҃ фꙋ́ѝ мо́ѝсѝ
д҃ дела дѧ́сеꙋль. Ш҆н҃ зи́се дмнꙋ́ль кѣтрѣ мо́ѝсѝ
ф҆тѝндѣцѣ мѣ́на дѣ́ль а҆пꙋ́ѝтъ деко́дѣ
ш҆н҃ ф҆тѝ. зѧ́нде мѧ́на ла а҆пꙋ́ѝтъ де ко́дѣ, ш҆н҃ сѣ
е҆ ф҆ѣ́ꙋ то́ѝѣ ф҆мѧ́на а҆ꙋ́ѝ. Ш҆н҃ зи́се а҆ꙋ́ѝ, пе
трꙋ́ кась крѣ́дѣ ѿ҆е, кꙋ́м ѥ҆сте́ꙋ ѝвѝ́тъ дмнꙋ́ль
дмнзѣ́ꙋа̀ пѣрѣ́ни́ѝлоръ, дмнзѣ́ꙋа̀ а҆ꙋ́ѝ а҆враа́мъ,
ш҆н҃ дмнзѣ́ꙋа̀ а҆ꙋ́ѝ і҆саа́кь, ш҆н҃ дмнзѣ́ꙋа̀ а҆ꙋ́ѝ і҆а́ко
ѕ҃ вь. Ш҆н҃ зи́се а҆ꙋ́ѝ дмнꙋ́а̀ ѿ҆ѣ́ш, ва́ѣ мѧ́на
та̀ ф҆ѣ́нꙋа̀ ѣ҆́ѣ, ш҆н҃ ва́ѣ мѧ́на а҆ꙋ́ѝ ф҆ѣ́нꙋа̀
а҆ꙋ́ѝ ш҆н҃ ско́ѧсѣ мѧ́на а҆ꙋ́ѝ, дѣ́ѝ ѣ҆́нꙋа̀ а҆ꙋ́ѝ, ш҆н҃ сѣ
фѣ́ꙋ̀ мѧ́на а҆ꙋ́ѝ, пли́нѣ де ѹ҆ѣ́ле стрѝкѣчѝ́нїѝ,
ѕ҃а ка́ѣпада. Ш҆н҃ зи́се а҆ꙋ́ѝ дмнꙋ́а̀ ѿ҆ѣ́ш, ва́
ѣ мѧ́ната ф҆ѣ́нꙋа̀ ѣ҆́ѣ, ш҆н҃ ва́ѣ мѧ́на а҆ꙋ́ѝ
ф҆ѣ́нꙋа̀ а҆ꙋ́ѝ, ш҆н҃ ѡ҆ско́ѧсе дѣ́ѝѣ́нꙋа̀ а҆ꙋ́ѝ, ш҆н҃ ѿ
ѣ҆ѣ́ш ва́ѣ то́ѝмѝ ф҆ѣ́ѧ̀ трꙋ́пꙋа̀ѝ е҆́ѝ. Ш҆н҃
дѣнꙋ́тевоѝ кре́де, ни́чевоѝ а҆ѣскꙋ́та̀ гла́сꙋа̀ се́м
нꙋа̀ѝ дѣнтѧ́ѝ, воѝкрѣ́де ѿ҆е гла́сꙋа̀ се́мнꙋа̀ѝ а҆
ѳ҃ до́на̀ѣ. Ш҆н҃ вафѝ де нꙋ́воѝ кре́де ѿ҆е, а҆ѣ́ѣ́ѣоѝ

iaste mie nume vêcinic și pomenire neamurile neamurilor.

16. Deci mergînd, adună bătrînimea fiilor lui Israil și vei zice către ei: «Domnul Dumnezăul părinților noștri mi se-au ivit mie, Dumnezăul lui Avraam, și Dumnezăul lui Isaac, și Dumnezăul lui Iacóv», zicînd: «Cu socotință am socotit pre voi și cîte vă se-au întîmplat voao în Eghipet».

17. Și ziș: «Voiu sui pre voi den chinuirea eghiptênilor la pămîntul hananeilor, și heteilor, și eveilor, și amureilor, și ferezeilor, și gherghesеilor, și ievuseilor, la pămîntul ce cură lapte și miêre».

18. Și vor asculta glasul tău. Și vei întra tu și bătrînii lui Israil către faraó, împăratul Eghipetului, și vei zice către el: «Domnul Dumnezăul ovrêilor ne-au chemat pre noi, deci vom mêrge cale de trei zile în pustie, pentru ca să facem jîrtvă Domnului Dumnezăului nostru».

19. Și eu știu cum nu va lăsa pre voi faraó, împăratul Eghipetului, să mêrgeți, de nu va fi cu mînă tare.

20. Și întinzînd mîna mea, voiu lovi pre eghiptêni în toate minunile mêle care voiu face întru dînșii; și dupre aceasa, voiu trimite pre voi.

21. Și voiu da har norodului acestuia înaintea eghitênilor; și cînd veți ieși, nu veți ieși deșărți,

22. Ce va cêre muiêrea de la vecin și lăcuitoarea dintr-un loc cu ea vase de argint și de aur și îmbrăcăminte și veți pune preste fiii voștri și preste fêtele voastre și veți dezbrăca pre eghiptêni".

CAP 4

1. Și răspunse Moisi și zise: „Dară de nu mă vor crêde nici vor asculta glasul mieu, pentru că vor zice cum: «Nu ți s-au ivit Domnul», ce voiu zice către ei?"

2. Și zise lui Domnul: „Ce iaste acêea den mîna ta?" Și zise: „Toiag."

3, Și zise lui: „Aruncă pre el pre pămînt!" Și aruncă pre el pre pămînt și să făcu șarpe; și fugi Moisi de la dînsul.

4. Și zise Domnul către Moisi: „Întinde-ți mîna de-l apucă de coadă!" Și întinzînd mîna, îl apucă de coadă și să făcu toiag în mîna lui.

5. Și zise lui: „Pentru ca să crează ție cum ți se-au ivit Domnul Dumnezăul părinților lor, Dumnezăul lui Avraam, și Dumnezăul lui Isaac, și Dumnezăul lui Iácov."

6. Și zise lui Domnul iarăș: „Bagă mîna ta în sînul tău!" Și bagă mîna lui în sînul lui și scoasă mîna lui den sînul lui și să făcu mîna lui plină de bubele stricăciunii ca zăpada.

7. Și zise lui Domnul iarăș: „Bagă mîna ta în sînul tău" Și bagă mîna lui în sînul lui și o scoase den sînul lui și iarăș să tocmi în fêliul trupului ei.

8. „Și de nu te vor crêde nice vor asculta glasul semnului dentîi, vor crêde ție glasul semnului al doilea.

9. Și va fi de nu vor crêde ție acêstor/doao sêmne,

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

voi». Acesta-m iaste nume vêcinic şi pămînte la rude de rude.

16. Şi merghndu, adună bătrînii a fiilor lui Israil şi vei dzice către ei: «Domnul Dumnedzăul părinţilor noştri mi s-au ivit mie, Dumnedzăul lui Avraam, şi Dumnedzăul lui Isaac, şi Dumnedzăul lui Iacov», dzicîndu: «Cu socotinţă am socotit pre voi şi cîte vă s-au timplat voaă în Eghiptu».

17. Şi dziş: «Voi sui pre voi den chinuirea eghiptênilor la pămîntul hananeilor, şi hetteilor, şi eveilor, şi ferezeilor, şi amorreilor, şi ghergheseilor, şi ievuseilor, la pămîntul ce cură miêre şi lapte».

18. Şi vor asculta pre tine glasul fiilor. Şi vei intra inlontru tu şi bătrînii lui Israil către faraon, împăratul Eghiptului, şi vei dzice către el: «Domnul Dumnedzăul jidovilor ne-au chemat pre noi, deci vom mêrge cale de 3 dzile în pustiiu, pentru ca să facem jirtvă Domnului Dumnedzăului nostru».

19. Şi eu ştiu cum nu va lăsa pre voi faraon, împăratul Eghipetului, să mêrgeţi, să nu va fi cu mână tare.

20. Şi întinzîndu mâna mea, voi lovi pre eghiptêni întru toate minunele mêle carele voi face întru înşii; şi după acêstea va trimite pre voi.

21. Şi voi da har nărodului acestuia innaintea eghiptênilor; şi cînd veţ ieşi, nu veţi ieşi deşerţi,

22. Ce va cêre muierea de la vecină şi lăcuitoare într-un loc cu ea vase de argintu şi de aur şi îmbrăcăminte şi veţi pune preste fiii voştri şi preste fêtele voastre şi veţi dezbrăca pre eghiptêni".

CAP 4

1. Şi răspunse Moisi şi dzise: „Dară de nu mă vor crêde, nici vor asculta glasul mieu, pentru că vor dzice cum: «Şi s-au ivit Domnul?», ce voi dzice către ei?"

2. Şi dzise lui Domnul: „Ce iaste acêea[1] den mâna ta?" Şi el dzise: „Toiag".

3. Şi-i dzise lui: „Aruncă-l pre el pre pămîntu!" Şi-l aruncă pre pămîntu şi să făcu şearpe[2]. Şi fugi Moisi de la însul.

4. Şi dzise Domnul către Moisi: „Întinde mâna şi-l apucă de coadă!" Şi întindzîndu mâna, să apucă de coadă şi să făcu toiag întru mâna lui.

5. Şi dzise lui: „Pentru ca să creadză ţie cum ţi s-au ivit Domnul Dumnedzăul părinţilor lor, Dumnedzăul lui Avraam, şi Dumnedzăul lui Isaac, şi Dumnedzăul lui Iacov".

6. Şi-i dzise lui Domnul iarăş: „Iţi bagă mâna ta în sinul tău!" Şi-ş băgă mâna lui în sinul lui şi o scoase den sinul lui şi să făcu mâna plină de bubele stricăciunei ca omătul[3].

7. Şi-i dzise lui Domnul iarăşi: „Bagă-ţi mâna ta în sinul tău!" Şi băgă mâna lui în sinul lui şi o scoase den sinul lui şi iarăş să tocmi în fêliul trupului ei.

8. „Şi să' nu vor crêde nice vor asculta glasul semnului dentăi, vor crêde ţie glasul semnului al doilea.

9. Şi va fi să nu vor crêde ţie acestor/2

mele vêcinic şi aducere aminte den neam în neam.

16. Şi deaca vei mêrge, adună bătrînii feciorilor lui Israil şi zi către dînşii: «Domnul Dumnezeul părinţilor noştri mi se-au arătat, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac, Dumnezeul lui Iacov», zicînd: «Cu cercetare[1] cercetaiu pre voi şi cîte se-au întîmplat voaoă în Eghipet».

17. Şi au zis: «Scoate-vă-voiu den ţara şi den robiia Eghipetului în ţara Hanaănului, şi a lui Hetthei, şi a lui Evei, şi a lui Ammorei, şi a lui Ferezei, şi a lui Gherghesei, şi a lui Evvusei, în pămîntul carele fiêrbe cu lapte şi cu miêre".

18. Şi vor asculta glasul tău. Şi să mergi tu cu cei mai bătrîni ai lui Israil la faraon, împăratul Eghipetului, şi să zici către dînsul: «Domnul Dumnezeul ovreiesc ne-au chiemat să mêrgem în pustie cale de 3 zile şi să punem altar Domnului Dumnezeului nostru».

19. Iar eu ştiu că faraon nu vă va lasa, împăratul Eghipetului, să mêrgeţ, pînă nu (voiu fi)[5] cu mînă tare.

20. Şi tinzîndu-m mîna, voiu piêrde pre eghiptêni cu toate minunile mêle cîte voiu face într-înşii; iar după aceasta vă vor lăsa.

21. Şi voiu da milă oamenilor miei înaintea eghiptênilor: şi cînd veţ ieşi, să nu ieşiţ dăşărţi,

22. Ce să cêie muierile de la vecinele lor vase de argint şi de aur şi feciorii voştri să-i împodobiţ cu haine şi fêtele voastre, şi veţ înşăla pre eghiptêni[6]".

CAP 4

1. Iară Moisei, răspunzînd, zise: „Dară de nu mă vor crêde, nici nu vor asculta glasul mieu şi vor zice că nu ţi se-au arătat Domnul, eu ce le voiu răspunde?"

2. Iar Domnul zise către dînsul: „Ce iaste în mâinile tale?" El zise: „Un toiag".

3. Domnul zise lui: „Aruncă-l pre pămînt!" Şi-l aruncă pre pămînt şi fu şarpe. Şi fugi Moisei de la dînsul[1].

4. Iar Dumnezeu îi zise: „Tinde-ţ mîna şi-l apucă de coadă!" Şi-ş tinse Moisei mîna şi-l apucă şi fu în mîna lui iarăşi toiag.

5. Şi zise lui: „Să te creazâ că ţi se-au arătat Dumnezeul părinţilor tăi, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac, Dumnezeul lui Iacov".

6. Şi iară-i zise Dumnezeu: „Bagă-ţ mîna în sîn!" Şi-ş băgă mîna în sîn şi cînd şi-o scoase den sîn, fu mîna lui plină de stricăciune şi albă ca zăpada[2].

7. Şi iar zise lui Domnul: „Bagă-ţ mîna în sîn!". Şi-ş băgă mîna în sîn şi cînd şi-o scoase den sîn, fu iar rumenă ca trupul său.

8. „Deci, de nu vor crêde pre tine, nici glasul minunei cei dentăi nu vor asculta ei, vor crêde glasul minunei cei a doaoa.

9. Iar de nu te vor crêde cu acêste / 2 mi-

este numele meu în veci şi aceasta va fi pomenirea mea din neam în neam.

16. Mergi deci de adună pe bătrînii fiilor lui Israel şi spune-le: «Mi s-a arătat Domnul Dumnezeul părinţilor noştri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac şi Dumnezeul lui Iacov. El mi-a spus: V-am cercetat pe voi şi cîte vi s-au întîmplat în Egipt».

17. Şi mi-a mai spus: «Vă voi scoate din prigoana egiptenilor în ţara canaaneilor, a heteilor, a amoreilor, a ferezeilor, a ghergheseilor, a heveilor şi a iebuseilor, în pămîntul în care curge lapte şi miere».

18. Iar ei vor asculta glasul tău. Mergeţi apoi, tu şi bătrînii lui Israel, la faraon, împăratul Egiptului, şi spuneţi-i: «Dumnezeul evreilor ne-a chemat, vom pleca aşadar cale de trei zile în pustie, ca să aducem jertfe Dumnezeului nostru».

19. Ştiu că faraon, împăratul Egiptului nu va îndădui să plecaţi, decît silit de o mînă tare.

20. De aceea voi întinde mîna mea, ca să lovesc pe egipteni şi voi face minuni groaznice împotriva lor; după aceasta vă vor lăsa să plecaţi.

21. Şi voi mai face să aveţi trecere înaintea egiptenilor şi astfel cînd veţi pleca, nu veţi pleca cu mîinile goale.

22. Fiecare femeie să ceară de la egiptencele din casă sau vecine vase de argint şi de aur, precum şi veşminte, pe care le veţi da fiilor voştri şi fiicelor voastre şi astfel îi veţi prăda pe egipteni".

CAP. 4

Minunile lui Moise

1. Din nou vorbi Moise spunînd: „Dar dacă nu mă vor crede şi nu vor asculta de mine, căci vor spune: «Domnul nu i s-a arătat», ce să fac?"

2. Atunci Domnul l-a întrebat: „Ce ai în mînă?" El i-a răspuns: „Un toiag".

3. Domnul i-a poruncit: „Aruncă-l jos!" L-a aruncat jos şi toiagul s-a făcut şarpe, iar Moise a fugit de el.

4. Domnul i-a mai poruncit: „Întinde mîna şi apucă-l de coadă!" Întinzînd mîna, Moise l-a apucat de coadă şi şarpele s-a făcut în mîna lui toiag.

5. „Fă asta în faţa lor şi vor crede atunci că ţi s-a arătat Domnul Dumnezeul părinţilor lor, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac şi Dumnezeul lui Iacov".

6. Şi iarăşi vorbi Domnul: „Bagă-ţi mîna în sîn!" Şi şi-a băgat mîna în sîn, iar cînd a scos-o, mîna lui era ca zăpada, plină de lepră.

7. Atunci Domnul i-a spus: „Bagă-ţi mîna din nou în sîn!" Şi Moise a băgat-o în sîn, iar cînd a scos-o, mîna îi era teafără şi curată ca tot trupul.

8. „De nu te vor crede la semnul dîntîi, te vor asculta la al doilea.

9. Iar de nu vor crede după aceste / două

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

ми

дѣлсѡ сѣмне, нечѣвѣ аскѣлтѣ гласѣлтѣ, ши
лѣ ден апа рѣулѣй, ши вей тѣрна пре ѹскат,
ши вафи апа чеи ам лѣ ден рѣу, сѣнге пре ѹскат.
Ши зисе монси кѣтре домнѣл, рогѣ-мѣ домне нѣ ї
бредник маинаинте де ерй, нице маи инаинте де
алалтаи ерй, нице де ка ждинд ай инцепѹт а грăи робѹлѹи тѣѹ,
сѹпцире ла глас, ши зăбăвнинь
ла лимбă сăнт еѹ. Ши зисе домнѣл кătre їа
монси, чине ле дăт гѹрă омѹлѹй? ши чине
фăкѹт мѹт ла ле̂ѹ, ши сѹрдѹ, ши ѹор
ѹ? нѹ еѹ домнѣл домнѹлѹй? Ши акѹм па
се ши еѹ вей деши́нде гѹрăтă, ши тевей
тă кăреле веврă сă грăеши. Ши зисе монси,
рогѹ-мă домне, алеце алтѣл сă поатă ка їа
тримите. Ши мăнинѣндѹсе домнѣл пре монсе
кѹ ѹрѹіе зисе, нѹ оаре аарон фрателе тѣѹ ле
витѣл? ştіѹ кă еле грăінде ва грăи чіе, ши
ка еле ва еши ка тине ѹмплинăрă-тă, ши ва
дѹте сăла бѹкѹрă ка тине. Ши вей зиче
кătre дăнсѹл, ши вей пѹне кѹвінтеле меле ка гѹ
ра лѹй, ши еѹ вей деши́нде гѹрăтă, ши гѹра лѹй,
ши вей тоцми пре бѹнă кăре веці face. Ши еа ва грăї
чіе кătre нород, ши еле вафи чіе гѹра ши тѹ вефи
лѹй де кătre домнѹл. Ши тоцăгѹ ачеста чеа ка тоарсе
ка шапе ва лѹй ка мăна та, ка тре кăре вефи face кѹ дăн
сѹл сѣмнеле. Ши мерсе монси, ши се ка тоарсе кătre
тре соцерѹл сѹ Іодор, ши зисе мерге-voи ши мă
voи ка тоарце, кătre фраціі мей дела Егѹпет,
ши voи вѣдѣ де кătre тръіеск, ши зисе Іодор кătre
монси, пăс сănătoс. Ши дѹпă зиле ле
ачеле мѹрі ка тре ватă Егѹпетлѹй, ши
зисе домнѹл кătre монси, ка тăмăнтѹл мадіам
пăс, дѹте ла Егѹпет, пентрѹ кă ле мѹрі то
ц чеі кăреі сѹфлетѹл тѣѹ. Ши лѹăндѹ мо ї
се фемеа лѹй ши копіі, ле сѹ пестре ка то
ри, ши се ка тоарсе ла Егѹпет, ши лѹă монсе
тѹлѹ, чеа дела домнѹлѹй ка мă ла
зисе домнѹл кătre монсе, мергăндă тѹ ши ка
тоарнăндѹте ла Егѹпет, кăѹтă тоате ка дăсіле,
че ам дăт ка мăна та сă ле фаи пре ка ле ка инаинте
лѹй фараѡ. Ка ре еѹ voи ка тăрі инима лѹй ши нѹ va
тримите нородѹл. Ши тѹ вей зиче лѹй фа їа
раѡ, ачăстă зиче домнѹл домнѹлѹй: Фіиѹл
фіна чеа дінтăй нăскѹт ал меѹ Israil.
Ши зиш ціе тримите нородѹл меѹ, пентрѹ ка їг
се се ка инне мă, ши тѹ наи врѹт сă тримиц
пре еа, кăѹтă дарă еѹ voи ѹчиде пре фіна тăѹ
чеа дінтăй нăскѹт. Ши фѹ пре кале ка їд
попас, ка темпинă пре дăнсѹл ка ръгерѹл домнѹлѹй,
ши черкă пре дăнсѹл сă ѡмоарă. Ши лѹă їе
ка сепфора пїетрнїцă ăскѹцїтă, ăл тăїат мар їе
неле ăкоперемăнтѹлѹй трѹпѹлѹй фіилѹй еї ши
кăзѹ ла пічоарele лѹй, ши зисе, сăнгеле
ѡбрăзнїцеї фіилѹй меѹ. Ши се дѹсе дела е їз
пентрѹ кă ле зисе, ăл стătѹт сăнгеле ѡбре
знїцеї фіилѹй меѹ. Ши зисе домнѹл кătre їд
Аарон, пăс ка тре ка тимпинăрă лѹй монсе ла пѹ
стіе, ши се дѹсе ши ка тимпинă пре дăнсѹл ка
мѹнцеле лѹй домнѣлѹй, ши сѹрѹтă пре дăнсѹл.

6 Ши

nici vor asculta glasul tău, vei lua den apa rîului și vei turna pre uscat, și va fi apa ce vei lua den rîu sînge pre uscat.“

10. Și zise Moisi către Domnul: „Rogu-mă, Doamne, nu-s vrêdnic mai nainte de ieri, nice mai înainte de alaltaieri, nice de cînd ai început a grăi robului tău; supțire la glas și zăbavnic la limbă sînt eu“.

11. Și zise Domnul către Moisi: „Cine au dat gură omului? Și cine au făcut rău la auz și surdu, văzător și orbu? Nu-s eu Domnul Dumnezău?

12. Și acum pasă și eu voiu deschide gura ta și te voiu îndereptа carele vei vrea să grăiești“.

13. Și zise Moisi: „Rogu-mă, Doamne, alêge altul să poată, carele vei trimite.“

14. Și mîneindu-se Domnul pre Moisi, cu urgie zise: „Nu, iată, Aarón, fratele tău, levitul? Știu că el grăind va grăi ție. Și iată, el va ieși întru tîmpinarea ta și văzîndu-te să vă bucura întru el.

15. Și vei zice către dînsul și vei da cuventele mêle în gura lui și eu voiu deschide gura ta și gura lui și voiu tocmi pre voi care veț face.

16. Și el va grăi ție către norod și el va fi ție gura și tu vei fi lui de către Dumnezeu.

17. Și toiagul acesta ce s-au întors în șarpe vei lua în mîna ta întru carele vei face cu dînsul sêmnele.“

18. Și mêrse Moisi și să întoarse către socru-său Iothór și zise: „Mêrge-voiu și mă voiu întoarce către frații miei de la Eghipet și voiu vedea de încă trăiescu. Și zise Iothór către Moisi: „Pasă sănătos!“

19. Și după zilele acêle multe, muri împăratul Eghipetului. Și zise Domnul către Moisi în pàmîntul Madiiam: „Pasă, du-te la Eghipet, pentru că au murit toț cîț cerca sufletul tău“.

20. Și luînd Moisi fămêia lui și copiii, îi sui pe trăgători și să întoarse la Eghipet. Și luo Moisi toiagul cel de la Dumnezău în mîna lui.

21. Și zise Domnul către Moisi: „Mergînd tu și întorcîndu-te la Eghipet, caută toate ciudésiile ce am dat în mîna ta să le faci pre êle înaintea lui faraó, iară eu voiu întări inema lui și nu va tremite norodul.

22. Și tu vei zice lui faraó: «Acestea zice Domnul Dumnezăul ovrêilor: Fiiul cel dentîi născut al mieu — Israil».

23. Și ziș ție: Tremite norodul mieu pentru ca să să închine mie, și tu n-ai vrut să-l tremiț pre el. Caută, dară, eu voiu ucide pre fiiul tău cel dentîi născut»“.

24. Și fu pre cale întru popas, întempină pre dînsul îngerul Domnului și cerca pre dînsul să-l omoară.

25. Și luînd Sepfóra pietricea ascuțită au tăiat marginile acoperemîntului trupului fiiului ei și căzu la picioarele lui și zise: „Stătu sîngile obrezaniei fiiului mieu.“

26. Și să duse de la el, pentru căce au zis: „Au stătut sîngele obrezaniei fiiului mieu“.

27. Și zise Domnu către Aarón: „Pasă întru întîmpinarea lui Moisi la pustie!“ Și să duse și întîmpină pre dînsul în muntele lui Dumnezău și sărută pre dînsul./

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

sêmne, nice vor asculta glasul tău, vei lua den apa riului şi vei turna pre uscat şi va fi apa ce vei lua den riu sînge pre uscat".

10. Şi dzise Moisi cătră Domnul : „Rogumă, Doamne, nu-s vrêdnic mainte de ieri nice mainte de alaltaieri, nice de cindu ai început a grăi robului tău ; grozav la glas şi încet la limbă[4] sintu eu".

11. Şi dzise Domnul cătră Moisi : „Cine au dat gură omului şi cine au făcut rău la audzu şi surdu, vădzător şi orbu ? Nu-s eu Domnul Dumnedzău ?

12. Şi acum pasă şi eu voi deşchide gura ta şi te voi îndrepta carele vei vrea să grăieşti".

13. Şi dzise Moisi : „Rogu-mă, Doamne, alêge altul putîndu carele vei trimite".

14. Şi miniindu-să cu urgie Domnul pre Moisi, dzise : „Nu, iată, Aaron, fratele tău, levitul ? Ştiu cum el grăindu va grăi ţie. Şi iată, el va ieşi în timpinarea ta şi vădzîndu-te să va bucura intru insul.

15. Şi vei dzice cătră insul şi vei da cuvintele mêle intru gura lui[5] şi voi tocmi pre voi carele veţi face.

16. Şi el va grăi ţie cătră nărodu şi el îţi va fi ţie rostu şi tu lui vei fi de cătră Dumnedzău.

17. Şi toiagul acesta ce s-au intorsu în şarpe vei lua în mâna ta intru carele vei face cu insul sêmne".

18. Şi mêrse Moisi şi să intoarse cătră Iothor, socrul său, şi dzise : „Mêrge-voi şi mă voi intoarce cătră fraţii miei de la Eghiptu şi voi vedea de încă trăiescu". Şi dzise Iothor cătră Moisi : „Pasă sănătos"[6]!

19. Şi după dzilele cêle multe acêlê, muri împăratul Eghiptului. Şi dzise Domnul cătră Moisi, în pămîntul Madiam : „Pasă, du-te la Eghiptu, pentru că au murit toţi cîţi cerca sufletul tău".

20. Şi luîndu Moisi fămêia lui şi copiii, îi sui pre trăgători şi să intoarse la Eghipet. Şi luă Moisi toiagul cel pentru Dumnedzău intru mâna lui.

21. Şi dzise Domnul cătră Moisi : „Mergîndu tu şi intorcîndu-te la Eghipet, caută toate ciudesile ce am dat în mâna ta să le faci pre êle inaintea lui faraon, iară eu voi întări inima lui şi nu va trimite nărodul.

22. Şi tu vei dzice lui faraón : «Acêstea dzice Domnul Dumnedzăul jidovilor : Fiiul cel dentăi <al mieu>[7] născut — Israil.

23. Şi dziş ţie : Trimite nărodul mieu pentru ca să s<ă> închine mie, şi tu n-ai vrut să-l trimiţi pre el. Caută dară, eu voi ucide pre fiiul tău cel dentăi născut»".

24. Şi fu intru cale intru popas, îl timpină pre insul îngerul Domnului şi cerca pre insul să-l omoară.

25. Şi luînd Semfora gonţu, au tăiat marginea acoperemîntului trupului fiiului ei[8] şi căzu la picioarele lui şi dzise : „Stătu sîngele obrezaniei fiiului mieu".

26. Şi să duse de la el pentru căce dzise : „Au stătut sîngele obrezaniei fiiului mieu"[9].

27. Şi dzise Domnul cătră Aaron : „Pasă intru timpinarea lui Moisi la pustiiu"! Şi să duse şi timpină pre insul intru muntele lui Dumnedzău şi sărută pre insul./

nuni, nici vor asculta glasul tău, să iai apă den riu şi să verşi pre uscat şi apa carea o vei lua den riu şi o vei vărsa pre uscat va fi sînge".

10. Şi zise Moisei cătră Domnul : „Rogu-te, Doamne, că nu sînt vrêdnic de-a grăi de ieri sau de alaltaieri şi sînt cu glas grozav şi gîngav de cînd am început a grăi cu tine."

11. Şi zise Domnul cătră Moisei : „Cine au dat gura omului sau cine au făcut pre cel mult şi pre cel surd şi pre cel orb şi pre cel ce vêde ? Au doară nu eu, Domnul Dumnezeu ?

12. Pasă, acum, că eu voiu dăşchide gura ta şi te voiu îndrepta pre cêle ce vei vrea să grăieşti".

13. Iar Moisei zise : „Rogu-te, Doamne, alêge pre altul carele va putea să-l trimiţi".

14. Iar Domnul se minie cu urgie pre Moisei şi zise : „Iată, dară, nu iaste frate-tău Aron levit? Ştiu că grăind va grăi. Şi iată, el va ieşi intru intîmpinarea ta şi deaca te va vedea, se va bucura intru sine.

15. Şi-i vei spune lui şi vei da cuvintele mêle în gura lui, iar eu voiu dăşchide gura ta şi gura lui şi voiu tocmai voaoă care aveţ a grăi.

16. Şi el va grăi ale tale cătră năroade şi acesta va fi gura ta, iar tu vei fi lui (în loc de)[9] Dumnezeu.

17. Şi toiagul acesta care se-au aruncat pre pămînt ia-l în mîna ta, că cu acesta vei face minuni".

18. Şi se duse Moisei şi se intoarse la socru-său Iothor şi zise : „Mêrge-voiu şi mă voiu intoarce la fraţii miei carei sînt în Eghipet să-i văz, trăiesc ?" Iar Iothor îi zise : „Pasă sănătos şi în pace"!

19. Şi după acêle zile multe, muri împăratul Eghipetului. Şi zise Domnul cătră Moisei în ţara Madiamului : „Pasă şi te du iar în Eghipet, că au murit toţ cei ce cerca sufletul[1] tău".

20. Şi-ş luoă Moisei muiêrea sa şi copiii şi-i puse pre măgari şi se intoarse în Eghipet. Şi luoă Moisei şi toiagul care-l avea de la Dumnezeu în mâinile sale[5].

21. Şi zise Domnul cătră Moisei : „Deaca vei mêrge şi te vei intoarce în Eghipet, să cauţi să faci toate minunile care le-am dat în mâinile tale inaintea lui faraon, iar eu voiu întări inima lui, ca să nu lase oamenii.

22. Iar tu vei zice lui faraon : «Aşa grăiêşte Domnul Dumnezeul ovreiesc: Fiiul mieu cel dentăi născut — Israil.

23. Şi ziş ţie : Slobozi oamenii miei să-m puie altar, iar tu nu vei să-i slobozi. Să ştii că eu voiu ucide pre fiiul tău cel dentăi născut»".

24. Şi fu pre cale la conac, îl intîlni îngerul Domnului şi cerca pre el să-l ucigă.

25. Iară Sepfora, luînd o piiatră ascuţită şi tăie împrejur trupul cel de margine al feciorului ei[6]. [26] Şi căzînd la picioarele lui, zise : „Fu sînge împrejur tăierii fiiului mieu".

26. Şi se duse de la dînsul îngerul, pentru căci zise : „Iaste sîngele obrêzanici fiiumieu[7]".

27. Şi zise Domnul cătră Aaron : „Ieşi şi te du intru intîmpinarea lui Moisei în pustie !". Şi se duse şi-l intîmpină în muntele lui Dumnezeu şi se sărutară amîndoi./

semne şi nu vor asculta de glasul tău, să iei apă din Nil şi s-o verşi pe uscat. Iar apa se va face sînge".

10. Moise i-a spus Domnului : „Rogu-mă, Doamne, eu nu sînt meşter la vorbă, nici de ieri, nici de alaltăieri, nici chiar de cînd ai început tu a grăi robului tău, căci sînt gîngav şi împiedicat la limbă".

11. Domnul i-a spus lui Moise : „Cine i-a dat omului gură şi cine l-a făcut mut sau surd, văzător sau orb? Oare nu eu, Domnul Dumnezeu ?

12. Du-te acum şi eu voi deschide gura ta şi te voi învăţa cele ce vei voi să le grăieşti".

13. Moise i-a spus : „Rogu-te, Doamnei alege pe altul pe care să-l trimiţi".

14. Şi s-a miniat Domnul foarte pe Moise şi i-a spus : „Nu ai tu, oare, pe fratele tău, Aaron levitul ? Cunosc că ştie să vorbească bine. Iată, el îţi va ieşi în întîmpinare şi văzîndu-te se va bucura.

15. Tu îi vei vorbi şi îi vei pune în gură cuvintele mele, iar eu voi deschide gura ta şi gura lui şi vă voi învăţa ce să faceţi.

16. Iar el va vorbi pentru tine înaintea poporului şi va fi gura ta, tu însă vei fi gura lui de la Dumnezeu.

17. Ia în mînă toiagul acesta, ce a fost prefăcut în şarpe, căci cu el vei săvîrşi semnele".

18. Moise a plecat şi s-a dus la Ietro, socrul său, şi i-a spus: „Aş vrea să mă întorc la fraţii mei în Egipt, ca să văd dacă mai trăiesc". Ietro i-a spus : „Umblă sănătos !"

19. După mai multă vreme, a murit împăratul Egiptului. Domnul i-a spus lui Moise, care era încă în ţinutul Madian: „Întoarce-te în Egipt, căci au pierit toţi cei ce căutau să te omoare".

20. Luîndu-şi Moise femeia şi copiii i-a urcat pe asini şi s-a întors în Egipt. A luat şi toiagul, cel de la Dumnezeu.

21. Domnul i-a spus lui Moise : „Mergi şi cînd vei ajunge în Egipt, caută să faci înaintea lui faraon toate minunile cu care te-am învrednicit. Eu voi învîrtoşa inima lui, iar el nu va lăsa poporul să plece.

22. Iar tu să-i spui lui faraon : «Aşa vorbeşte Domnul : Israel este întîiul meu născut.

23. Şi îţi spun : Lasă poporul meu să mi se închine şi să-mi aducă jertfe. Dacă nu-i vei îngădui, eu îl voi ucide pe fiul tău întîi născut»."

24. Dar pe drum, la un popas de noapte, a năvălit îngerul Domnului şi a încercat să-l omoare pe Moise.

25. Atunci Sefora, luînd un cuţit de piatră, a tăiat împrejur pe fiul ei şi, atingînd picioarele lui Moise, a spus : „Tu îmi eşti soţ prin sînge".

26. Şi l-a lăsat Domnul pe Moise în pace căci ca spusese „soţ prin sînge", din pricina tăierii împrejur.

27. Iar lui Aaron i-a spus Domnul : „Du-te în întîmpinarea lui Moise în pustie!" Iar acesta a plecat şi s-au întîlnit la muntele lui Dumnezeu şi s-au îmbrăţişat./

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 42, col. II

28. Şi spuse Moisi lui Aarón toate cuvintele Domnului care le-au tremis şi toate sêmnele cîte au poruncit lui.

29. Şi mêrse Moisi şi Aarón şi adunară toată bătrînimea fiilor lui Israil.

30. Şi grăi lor Aarón toate cuvintele acêstea carele au grăit Dumnezău către Moisi şi făcu sêmnele înaintea norodului şi crezură lor norodul.

31. Şi să bucurară căce au socotit Dumnezău pre fiii lui Israil şi căce le-au văzut lor chinul. Şi plecîndu-se norodul, se-au închinat.

CAP 5

1. Şi după acêstea întră Moisi şi Aarón către faraó şi ziseră lui: „Acêstea zice Domnul Dumnezăul lui Israil: «Trimite-m nărodul mieu pentru ca să mă prăznuiască în pustie».

2. Şi zise faraó: „Cine iaste căruia voiu asculta glasul lui ca să trimiţu pre fiii lui Israil? Nu ştiu pre Domnul şi pre Israil nu-l voiu trimite".

3. Şi ziseră lui: „Dumnezăul ovrêilor ne-au chemat pre noi; deci să mêrgem cale de 3 zile în pustie, pentru ca să jîrtvuim Domnului Dumnezăului nostru, ca să nu ne întîmpine pre noi moarte au ucidere".

4. Şi zise lor împăratul Eghipetului: „Pentru că ce Moisi şi Aarón îndărătnicêşte norodul de la lucru? Mêrgeţ fieştecarele dentru voi către lucrurile lui."

5. Şi zise farao: „Iată acum să va prea înmulţi norodul acesta pre pămînt, deci să nu-i potolim pre dînşii de la lucruri".

6. Şi porunci farao ispravnicilor norodului şi logofeţilor zicînd:

7. „Să nu mai adaogeţ să daţ paie norodului pentru facerea cărămizii ca şi ieri şi alaltaieri şi astăzi, ce ei meargă şi-ş adune lor paiele.

8. Şi tocmeala cărămizîei care ei fac vor face şi în toate zilele să-i asupriţ şi nu veţ lua nimică de la dînşii; pentru că şăd făr-de lucru, pentru acêea au strigat zicînd: «Să mêrgem şi să jîrtvuim Dumnezăului nostru».

9. Îngreuiêze-se lucrurile oamenilor acestora şi grijască acêstea şi nu grijască întru cuvinte deşarte".

10. Şi grăbiia pre ei ispravnicii norodului şi logofeţii şi zicea către norod zicînd: „Acêstea zice farao: «Nu încă voiu mai da voao paie.

11. Voi singuri mêrgeţi de vă adunaţ voao paie de unde veţ afla, pentru că nu va rîdica dentru tocmeala voastră nemică»".

12. Şi să rîsipi norodul în tot pămîntul Eghipetului să strîngă trestie pentru paie.

13. Şi ispravnicii grăbiia pre dînşii zicînd: „Săvîrşiţi lucrurile voastre cêle ce vî să cuvine pre zi, ca şi cînd vî să da voao paie."

14. Şi se bătură logofeţii neamului fiilor lui Israil, ceia ce era puşi peste ei de ispravnicii lui farao, zicîndu: „Pentru că ce n-aţ săvîrşit tocmêlele vostre a cărămidăriii, ca şi ieri, şi alaltaieri, şi astăzi?"

15. Şi intrînd logofeţii / fiilor lui Israil, strigară către

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

28. Şi spuse Moisi lui Aáron cuvintele Domnului carele au trimis şi sêmnele toate cîte au porîncit lui.

29. Şi mêrse Moisi şi Aáron şi adunarea toată, bătrînimea fiilor Israil.

30. Şi grăi lor Aáron toate cuvintele acêstea carele au grăit Dumnedzău către Moisi. Şi făcu sêmnele înnaintea nărodului şi credzu lor nărodul.

31. Şi să bucură, căce au socotit Dumnedzău pre fiii lui Israil, căce le-au vădzut lor chinul. Şi plecîndu-să nărodul, s-au închinat.

CAP 5

1. Şi după acêstea, întră Moisi şi Aáron către faraon şi dzisără lui: „Acêstea dzice Domnul Dumnedzăul Israil: «Trimite nărodul mieu pentru ca să-m prăznuiască în pustiiu»".

2. Şi dzise faraón: „Cine iaste căruia aţi ascultat glasul lui să trimiţ pre fiii lui Israil? Nu ştiu pre Domnul şi pre Israil nu-l voi trimite".

3. Şi dziseră lui: „Dumnedzăul ovreilor ne-au chemat pre noi; deci să mêrgem cale de 3 dzile în pustiiu, pentru ca să jirtvuim Domnului Dumnedzăului nostru, pentru ca să nu ne tîmpine pre noi moarte au ucidere".

4. Şi dzise lor împăratul Eghiptului: „Pentru că ce, Moisi şi Aáron, îndrăpnecești nărodul de la lucruri? Margă fieștecarele de voi către lucrurile lui".

5. Şi dzise faraon: „Iată, acum să va preatnmulţi nărodul acesta pre pămîntu, deci să nu-i potolim pre înşii de la lucruri".

6. Şi porînci faraon pristávilor lucrului şi logofeţilor dzicîndu:

7. „Să nu mai adaogeţi[1] să daţi paie nărodului pentru facerea de cărămizi ca şi ieri şi alaltaieri şi astădzi, ce ei margă şi adune şie paiele.

8. Şi tocmala cărămizii carii ei fac vor face şi în toate dzilele să-i asupriţi şi nu veţi lua nimic de la înşii; pentru că şed făr-de lucru, pentru acêea au strigat dzicîndu: «Să mêrgem să jirtvuim Dumnedzăului nostru».

9. Îngreueadză-să lucrurile oamenilor acestora şi grijască acêstea şi nu grijască întru cuvinte deşearte".

10. Şi sîrguia pre ei pristavii nărodului şi logofeţii şi dzicea către nărodul dzicîndu: „Acêstea dzice faraon: «Nu vă mai dau voă paie.

11. Voi singuri păsaţi de vă adunaţi voaă paie de unde veţi afla, pentru că nu va rădica dentru tocmala voastră nemic»".

12. Şi să răşchiră nărodul în tot pămîntu Eghiptului să stringă trestie pentru paie

13. Şi pristavii îi sîrguia pre înşii dzicîndu: „Săvîrşiţ lucrurile voastre cêle ce vă să cuvin pre dzi în ce chip şi cîndu vă să da voaă paie".

14. Şi să bătură logofeţii neamului fiilor Israil, ceia ce era puş preste ei de pristavii lui faraon, dzicîndu: „Pentru că ce nu aţi săvîrşit tocmêlele voastre a cărămidăriei, ca şi ieri, şi alaltaieri, şi astăzi?"

15. Şi întrîndu înlontru la faraon logofeţii/

28. Şi povesti Moisei lui Aaron toate cuvintele Domnului care l-au trimis şi toate minunile cîte i-au porîncit.

29. Şi mergînd Moisei şi Aaron, adunară toţ bătrînii feciorilor lui Israil.

30. Şi spuse lor Aaron toate cuvintele cîte grăi Domnul lui Moisei şi făcu minuni înaintea a tot nărodul.

31. Şi crezură oamenii lor şi se bucurară, căce cercetă Dumnezeu pre feciorii lui Israil şi căce căută spre scîrba lor. Şi plecîndu-se nărodul, se închină.

CAP 5

1. Şi după aceasta, întră Moisei şi Aaron la faraon şi ziseră către dînsul: „Aşa grăieşte Domnul Dumnezeul lui Israil: «Slobozi oamenii miei să-m facă altar în pustie»"[1].

2. Iar faraon zise: „Dară cine iaste acela să-l ascult eu şi să slobozi feciorii lui Israil? Pre Domnul acela nu-l ştiu eu, nici pre Israil nu voiu slobozi".

3. Ei ziseră lui: „Domnul Dumnezeul ovreiesc ne-au porîncit să mêrgem în pustie cale de 3 zile şi să punem altar Domnului Dumnezeului nostru, ca să nu ni se întîmple cîndva moarte sau războiu".

4. Iar împăratul Eghipetului zise către dînşii: „Pentru ce-m întorc[2] Moisei şi Aaron oam<e>[3]nii miei den lucrurile lor? Păsaţ fieştecare dentru voi la lucrul său".

5. Şi zise faraon: „Iată, acum se-au foarte înmulţit oamenii aceştia pre pămînt, ce să nu-i uşorăm de lucru".

6. Şi porunci faraon ispravnicilor carei era preste lucrurile ce lucra acei oameni zicînd:

7. „De acum să nu mai daţ pleavă oamenilor să le fie de cărămidă pentru zidiri ca ieri şi ca alaltaieri şi ca acuma, ce să se ducă ei înşiş să stringă pleavă[4].

8. Şi tocmeala rîndului cărămizii de zid care fac să facă în toate zilele şi tot îi adaogeţ cu lucrul, iar nu-i uşoraţ; că şăd fără de lucru, pentr-acêea zic: «Să mêrgem să punem altar Dumnezeului nostru».

9. Împresuraţi oamenii aceştia cu lucru ca să aibă grijă de dînsul, iar să nu cugete cu cugetul lor lucruri dăşarte".

10. Şi se siliia ispravnicii lor şi logofeţii şi grăia oamenilor zicînd: „Aşa zice faraon: «De acum să nu vă mai dăm noi pleavă».

11. Ce vă duceţ voi de aduceţ de unde găsiţ şi lucraţ precum iaste tocmeala zidului, că den tocmeala voastră nu va mai scădea nimic»".

12. Şi se răsipiră toţ oamenii în toată ţara Eghipetului să stringă trestie să facă pleavă.

13. Iar ispravnicii îi nevoia zicîndu-le: „Fîrşiţ lucrul vostru cum iaste într-alte zile rînduit cînd vă dam noi pleavă".

14. Şi logofeţii bătea pre oamenii feciorilor lui Israil, carei era preste dînşii ispravnici de la ispravnicii lui faraon, zicînd: „Pentru ce nu sfîrşiţ rînduiala voastră de cărămidă? Cum aţ sfîrşit ieri şi alaltaieri, aşa să săvîrşiţ şi astăzi".

15. Iară logofeţii / feciorilor lui Israil

28. Atunci Moise i-a povestit lui Aaron cuvînt cu cuvînt toate poruncile Domnului şi minunile care trebuia să le facă.

29. Apoi au mers Moise şi Aaron în Egipt şi au adunat pe bătrînii evreilor.

30. Aaron le-a spus toate cuvintele pe care Dumnezeu le grăise lui Moise, iar Moise a săvîrşit înaintea lor minunile hotărîte de Dumnezeu.

31. Poporul a crezut şi s-a bucurat, că Dumnezeu i-a cercetat pe fiii lui Israel şi a văzut pătimirea lor. Şi îngenuchind, s-au închinat Domnului.

CAP. 5

Moise la faraon

1. După aceea Moise şi Aaron s-au înfăţişat la faraon şi i-au spus: „Aşa grăieşte Domnul Dumnezeu lui Israel: «Dă voie poporului meu ca să mă prăznuiască în pustie»".

2. Faraon le-a răspuns: „Cine este acela ca să-i ascult glasul şi să-i trimit pe fiii lui Israel? Nu-l cunosc ca Domn şi nu voi da voie fiilor lui Israel să meargă".

3. Cei doi i-au spus: „Dumnezeul evreilor ne-a chemat. Lasă-ne deci să mergem cale de trei zile în pustie să aducem jertfe Dumnezeului nostru, ca să nu fim pedepsiţi cu boală sau moarte".

4. Dar împăratul Egiptului le-a zis: „Moise şi Aaron, voi îmi stingheriţi poporul de la lucru. Vedeţi-vă de treburile voastre!".

5. Şi a mai spus faraon: „Prea s-a înmulţit poporul acesta ca să-l scutese de muncă".

6. Şi în aceeaşi zi a poruncit faraon ispravnicilor şi logofeţilor puşi de el:

7. „De acum înainte să nu mai daţi paie poporului pentru făcutul cărămizii, ca ieri şi ca alaltăieri; să meargă să-şi stringă paiele singuri.

8. Dar să-i siliţi să facă tot atîtea cărămizi ca mai înainte şi să nu-i uşuraţi, căci nu au de lucru şi de aceea strigă: «Vrem să mergem să aducem jertfe Dumnezeului nostru».

8. Oamenii aceştia trebuie să simtă povara lucrului ca să nu se mai îndeletnicească cu vorbe deşarte".

10. Şi au alergat ispravnicii şi logofeţii şi au vestit poporului: „Din porunca lui faraon nu vă mai dăm paie.

11. Adunaţi-vă voi înşivă paie de unde ştiţi, dar sarcina voastră nu vi se va scădea cu nimic»."

12. Şi s-a risipit poporul în tot Egiptul ca să stringă paie de trestie.

13. Iar ispravnicii îi îmboldeau zicînd: „Împliniţi-vă sarcina de fiecare zi, ca şi cînd vi s-ar fi dat paie".

14. Şi ispravnicii egiptenilor îi băteau pe supraveghetorii evrei puşi de ei şi ziceau: „De ce n-aţi împlinit şi astăzi sarcina voastră ca ieri şi alaltăieri?"

15. Şi s-au dus supraveghetorii / la faraon

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 42, col. II

фінлоѵ лѹй ісраиль стрингарѣ кѣтрѣ фараѡ зи
кѫндѣ, пентрѹ кѣче фачи аша роснлоѵ тѣй ?
Пае нѹдац роснлоѵ тѣй, ши кѣрѣмиде зи ноаѡ
сѣфачем ? ши ѿтѣ слѹжиле тале саѹ бѣтѹте,
деци стрѫмѣтате вей фаче нородѹлѹй тѣѹ ?
ши зисе лоѵ. Фѣрѣ лѹкрѹ шѣдец, зѣбавнічи
сѫтец, пентрѹ аче зічец сѣмерем сѣкрѫ
тѣнмѣ дмнезѣлѹй нострѹ. Аку дарѣ ме
гѫндѣ лѹкрацѣ, пентрѹ кѣ паеле нѹ сѣ вор да воаѡ,
ши токмеала кѣрѣмизній віцѣ даѡ. Ши ве
дѣ логофецій фіилорѣ лѹй ісраиль, пре дѫнший
фіеле зикѫндѣ, нѹ ва рѣмѫне деньѣ кѣрѣмидѣріе
ці сѣкѹвінне пре зі. Ши фіинтінтарѣ пре
моѵсеи, ши пре аарон, венінд фіинтінтарѣ лоѵ, е
шінд ей дела фараѡ. Ши зисерѣ лоѵ ва зѣ
дмнезѣѹ, пре вой ши ѿѹдече, пентрѹ кѣ ац оу
рѫт мирѣсѹ нострѹ фінаінтѣ лѹй фараѡ, ши фі
наінтѣ слѹжилоѵ лѹй касѣ дац сабіе фімѫна лѹй
касѣ ѡмоарѣ пре ной. Ши сѣ фіторсе моѵ
сеи кѣтрѣ дмнѹ ши зисе, дмне пентрѹ кѣче ан
кінѹнт нородѹ ачеста ? ши пентрѹ кѣче ман
тремисе пре мине ? Ши де кѫндѣ ам мерсѹ фі
наінтѣ кѣтрѣ фараѡ, сѣ грѣескѹ пре нѹмеле
тѣѹ, аѹ кінѹнт нородѹ ачеста ши нѹ ай мінтѹ
тѹнтѣ нородѹ тѣѹ

К А П Ѹ

И зисе дмнѹ, кѣтрѣ моѵсеи, акѹм вей
вѣде челе чеѡ фаче лѹй фараѡ, пен
трѹ кѣ фіторѹ мѫнѣ таре ва тремінте пре
ей, ши фіторѹ брац нінт ва скоате пре ей
ден пѣмѫнтѹл лѹй. Ши грѣи дм
нѣзѣ кѣтрѣ моѵсеи, ши зисе кѣтрѣ дѫ ѥ дмнѹ
Ши мѣ арѣтай кѣтрѣ авраамѣ, ши ісаакѣ, ши
іаковѣ, дмнезѣѹ фіінцѣ лоѵ, ши нѹмеле меѹ
домнѹ нѹ ам арѣтат лоѵ. Ши ам пѹс фѣ
гѣдѹінца мѫ кѣтрѣ ей, ка сѣ ледаѹ лоѵ пѣмѫ
тѹл, хананеилоѵ, пѣмѫнтѹл каре аѹ сѣ ле ѣ лѹй
фіторѹ каре аѹ ши лѣкѹінт пре дѫ ѥ ѹл. Ши еѹ
ам ascѹлтат сѹспінарѣ фіілоѵ лѹй іісраиль, каре ле
еѳіпѣінії роѳеск пре ей, ши мі ам адѹс аминте
де фѣгѣдѹінца воастрѣ. Пасѣ ши зи фіілоѵ
лѹй ісраиль зикѫндѣ, еѹ домнѹ дмнезѣ ши вой
скоате пре вой ден сінаінеіле еѳіпѣінілоѵ, ши
вой мѫнтѹі пре вой ден робіеіле лоѵ, ши вой ізбѫ
ві пре вой фіторѹ брац фінлат, ши ѿѹдекатѣ ма
ре. Ши вой лѹа міе пре вой фіторѹ нородѹ міе,
ши вой фі воаѡ дмнезѣѹ, ши вецѣ кѹноаще кѹ еѹ
домнѹ дмнезѣѹ вострѹ, чеа чеа ѡ скоасе пре вой
ден пѣмѫнтѹл еѳіпѣілѹй, ши ден трѹ сінінцій
еѳіпѣінілоѵ. Ши вой вѣца пре вой фіпѣ мѫ
тѹл, каре ам фіінінт мѫна мѫ, сѣ дѫ пре дѫ
сѹл лѹй аврамѣ, ши ісаакѣ ши іаковѣ, ши ле вой
да пре дѫнсѹл фіторѹ соцѣ, еѹ домнѹ. Ши
грѣи моѵсеи аша, фіілоѵ лѹ ісраиль, ши нѹ аѹ
тарѣ пре моѵсеи, де мікшорарѣ сѹфлетѹлѹй, ши де
фіпеле челе грѣе. Ши зи домнѹ кѣтрѣ моѵсеи
зикѫндѣ. Фіторѹ грѣще кѣтрѣ фараѡ фіторѹ
тѹл еѳіпѣілѹй, пентрѹ касѣ тремицѣ пре фіі
лѹ ісраиль ден пѣмѫнтѹл лѹй.
Ши грѣи моѵ
сеи

farao zicînd : „Pentru că ce faci așa robilor tăi ?

16. Paie nu dați robilor tăi și cărămide zic noao să facem. Și iată, slugile tale s-au bătut, deci strîmbătate vei face norodului tău“.

17. Și zise lor : „Fără lucru șădeți, zăbavnici sînteți, pentru acêea ziceți : «Să mêrgem să jîrtvim Dumnezăului nostru».

18. Acum, dară, mergînd, lucrați, pentru că paiele nu să vor da voao și tocmeala cărămîziii veți da-o“.

19. Și vedea logofeții fiilor lui Israil pre dînșii în rêle zicînd : „Nu va rămînea den cărămidărie ce să cuvine pre zi“.

20. Și întîmpinară pre Moisi și pre Aarón, venind în timpinarea lor, ieșind ei de la faraó.

21. Și ziseră lor : „Vază Dumnezău pre voi și judece, pentru că ați urît mirosul nostru înaintea lui faraó și înaintea slugilor lui, ca să dați sabie în mîna lui ca să omoară pre noi“.

22. Și să întoarse Moisi către Domnul și zise : „Doamne, pentru că ce ai chinuit norodul acesta și pentru că ce m-ai tremis pre mine ?

23. Și de cînd am mersu înlăuntru cără faraó să grăiescu pre numele tău, au chinuit norodul acesta și nu ai mîntuit norodul tău“.

CAP 6

1. Și zise Domnul către Moisi : „Acum vei vedea cêle ce voiu face lui faraó, pentru că întru mînă tare va tremite pre ei și întru braț nalt va scoate pre ei den pămîntul lui“.

2. Și grăi Dumnăzău către Moisi și zise către dînsul : „Eu, Domnul !

3. Și mă arătaiu către Avraam și Isáac, și Iacóv, Dumnezău fiind lor și numele miu, Domnul, nu l-am arătat lor.

4. Și am pus făgăduința mea către ei, ca să le dau lor pămîntul hananeilor, pămîntul care au sălășluit, întru care au și lăcuit pre dînsul.

5. Și eu am ascultat suspinarea fiilor lui Israil, carele eghiptênii robesc pre ei, și mi-am adus aminte de făgăduința voastră.

6. Pasă și zi fiilor lui Israil zicînd : «Eu, Domnul Dumnezeu, și voiu scoate pre voi den silneciia eghiptênilor și voiu mîntui pre voi den robiia lor și voiu izbăvi pre voi întru braț înalt și judecată mare.

7. Și voiu lua mie pre voi întru norod mie și voiu fi voao Dumnezeu și veț cunoaște cum eu, Domnul Dumnezeul vostru, cela ce v-au scos pre voi den pămîntul Eghipetului[1] și dentru silnicii[1] eghiptênilor.

8. Și voiu băga pre voi în pămîntul carele am întins mîna mea să-l dau pre dînsul lui Avraam, și Isaác, și Iácov și-l voiu da pre dînsul întru sorți. Eu, Domnul“.

9. Și grăi Moisí așa fiilor lu Israil și nu ascultară pre Moisi de micșorarea sufletului și de faptele cêle grêle.

10. Și zise Domnul către Moisi zicînd :

11. „Întră, grăiêște către farao, împăratul Eghipetului, pentru ca să trimiță pre fiii lu Israil den pămîntul lui“.

12. Și grăi Moi / si înaintea Domnului zicînd : „Iată

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

fiilor Israil, strigară dzicindu: „Pentru că ce aşea faci robilor tăi?
16. Paie nu să dă robilor tăi şi cărămida dzic noao să o facem. Şi iată, slugile tale s-au bătut, deci strîmbătate vei face nărodului tău".
17[16]. Şi dzise lor: [17] „Fără lucru şedeţi, zăbavnici sinteţi, pentru acêea dziceţi: «Să mêrgem să jirtvuim Dumnedzăului nostru».
18. Acum, dară, mergindu, lucraţi, pentru că paiele nu să vor da voaă şi tocmala cărămizii veţi da-o".
19. Şi vedea logofeţii fiilor Israil pre înşii în rêle dzicindu: „Nu va rămînea den cărămidărie ce să cuvine pre dzi".
20. Şi tîmpinară pre Moisi şi Aăron, venindu în ti<m>pinarea lor, ieşindu ei de la faraon.
21[20]. Şi dzisără lor: [21] „Vadză Dumnedzău şi giudece pre voi, pentru că aţi urît mirosul nostru înnaintea lui faraon şi înnaintea slugilor lui, ca să daţi sabie în mâna lui să ne omoară pre noi".
22. Şi să întoarsă Moisi către Domnul şi dzise: „Doamne, pentru că ce ai chinuit pre nărodul acesta şi pentru că ce m-ai trimis pre mine?
23. Şi de cîndu am mersu înlontru către faraon ca să grăiescu pre numele tău, au chinuit pre nărodul acesta şi nu ai mîntuit nărodul tău".

CAP 6

1. Şi dzise Domnul către Moisi: „Acum vei vedea ce voi face lui faraon, pentru că intru[1] mână tare va trimite pre ei şi cu braţ înnaltu va scoate pre ei dentru pămîntul lui".
2. Şi grăi Dumnedzău către Moisi şi dzise către însul: „Eu, Domnul!

3. Şi mă arătai către Avraam, şi către Issac, şi către Iacov, Dumnedzău fiindu lor, şi numele meu, Domnul, şi nu m-am arătat lor.
4. Şi am pus făgăduinţa mea către ei carele dau lor pămîntul hananeilor, pămîntul intru carele au fostu prişleţ, intru carele au şi prişleşit.
5. Şi eu am ascultat suspinul fiilor Israil, carele eghiptênii robăscu pre ei, mi-am adus aminte de făgăduinţa voastră.

6. Pasă şi dzi fiilor Israil ⟨zicînd⟩[2]: «Eu, Domnul Dumnedzău, şi voi scoate pre voi den silniciia eghiptênilor şi voi mîntui pre voi den robiia lor şi voi izbăvi[3] pre voi intru braţ înnaltu şi giudeţ mare.

7. Şi voi lua mie pre voi intru nărod mie şi voi fi voaă Dumnedzău şi veţi cunoaşte cum eu, Domnul Dumnedzăul vostru, cela ce v-au scos pre voi den pămîntul Eghiptului şi dentru silniciia eghiptênilor.

8. Şi voi băga pre voi în pămîntul pre carele am întinsu mâna mea să-l dau pre însă lui Avraam, şi lui Isaac, şi lui Iăcov şi-l voi da voaă pre însul intru sorţi. Eu, Domnul»".

9. Şi grăi Moisei aşea fiilor Israil şi nu ascultară pre Moisi de micşorimea sufletului lor şi den faptele cêle năsilnice[4].

10. Şi dzise Domnul către Moisi dzicînd:

11. „Întră, grăiêşte către faraon, împăratul Eghiptului, pentru ca să trimiţă pre fîii lui Israil den pămîntul lui".
12. Şi grăi Moi/si înnaintea Domnului

mêrseră la faraon şi strigară zicînd: „Că ce faci aşa robilor tăi?
16. Pleavă nu dau robilor tăi şi ne porăncesc să facem cărămidă. Şi iată, au bătut pre robii tăi. Strîmbătate vei face norodului tău".
17. El zise: „Şădeţ fără de lucru şi grăiţ fără de lucru, pentr-acêea zieţ: «Să mêrgem să punem altar Dumnezeului nostru».

18. Ge acum păsaţ de lucraţ, iar pleavă nu vă voiu da, iar voi tot să daţ cărămidă cum iaste tocmeala".
19. Şi văzînd logofeţii feciorilor lui Israil că sînt ei în răotate zicînd: „Nu se vor isprăvi cărămizi în zi cum sînt rînduite".
20. Întîmpinară pre Moisei şi pre Aaron ducîndu-se de la faraon.

21. Şi ziseră către dînşii: „Vază Dumnezeu şi judece pre voi, că aţ făcut de sîntem de uriciune şi puţin înaintea lui faraon şi înaintea slugilor lui, dînd în mîna lor sabie să ne ucigă".
22. Şi se întoarse Moisei către Domnul şi zise: „Rogu-te, Doamne, că ce ai căznit oamenii tăi, că ce m-ai trimis?

23. Că de cînd am intrat la faraon să grăiesc cu numele tău iar el au căznit oamenii tăi şi n-au mîntuit norodul tău".

CAP 6

1. Şi zise Domnul către Moisei: „Iată, acum vei vedea ce voiu face lui faraon, că cu mână tare îi va slobozi şi cu braţ nalt va scoate pre dînşii den ţara lui".

2. Şi grăi Domnul către Moisei şi-i zise: [3] „Eu, Domnul,

3. Care m-am arătat lui Avraam, lui Isaac, şi lui Iăcov, Dumnezeu fiind lor, iar numele mieu, Domn,⟨nu⟩ [1]m-am arătat lor.
4. Şi am pus făgăduinţa mea către dînşii că le voiu da ţara Hanaănului, ţara în carea au fost ei vinetici şi în carea au lăcuit.

5. Şi eu am auzit suspinile feciorilor lui Israil, cu care robesc pre dînşii eghiptênii, şi-m aduş aminte de făgăduinţa mea.

6. Pasă şi grăiêşte feciorilor lui Israil, zicînd: «Eu, Domnul Dumnezeu, voiu scoate pre voi den supărarea eghiptênilor şi vă voiu mîntui de-a robirea lor şi vă voiu lua cu braţ nalt şi cu judecată mare.

7. Şi vă voiu lua să fiţ mie oameni, iar eu voiu fi voaoă Dumnezeu şi veţ pricêpe că eu sînt Domnul Dumnezeul vostru, care v-am scos den ţara Eghipetului şi den supărarea Eghiptului.

8. Şi vă voiu duce în ţara pre carea am tins mîna mea să o dau lui Avraam, lui Isaac, şi lui Iăcov şi o voiu da voaoă întru moştinare. Eu, Domnul»".

9. Şi grăi Moisei aşa feciorilor lui Israil, iar ei nu-l ascultară, pentru supărarea şi robirea cea cumplită a sufletelor lor.

10. Şi zise Domnul către Moisei grăind:

11. Întră la faraon, împăratul Eghipetului, şi-i zi să sloboază feciorii lui Israil den ţara lui".
12. Iar Moi/sei răspunzînd, zise înaintea

şi s-au plîns: „De ce faci aşa cu robii tăi?

16. Paie nu se mai dau, dar ne spun să facem cărămidă. Şi am fost chiar bătuţi. Iată că judeci cu strîmbătate".

17. El le-a răspuns: „Sînteţi leneşi, de aceea spuneţi: «Vrem să mergem să aducem jertfe Dumnezeului nostru».

18. Haideţi, la lucru, acum! Paie nu vi se vor mai da, dar numărul de cărămizi trebuie să-l împliniţi".
19. Şi au văzut atunci ce pacoste a căzut peste ei, cînd li s-a spus că nu se va împuţina corvoada de cărămidă pe zi.
20. Cînd au plecat de la faraon, s-au întîlnit cu Moise şi Aaron, care veneau în întîmpinarea lor.
21. Şi i-au mustrat: „Judece-vă Dumnezeu să vă judece, că ne-aţi făcut urîţi înaintea lui faraon şi a slujitorilor săi şi le-aţi dat sabia în mînă ca să ne omoare".

22. S-a întors atunci Moise către Domnul şi a spus: „Doamne, de ce laşi să sufere poporul tău şi la ce m-ai trimis pe mine?

23. Că de cînd m-am dus la faraon să-vorbesc în numele tău, el a sporit chinurîl poporului tău, pe care tu nu l-ai izbăvit"

CAP. 6

Moise din nou la faraon

1. Atunci Domnul i-a spus lui Moise „Vei vedea acum ce îi voi face eu lui faraon căci numai silit de o mînă tare vă va sloboz şi numai printr-un braţ puternic va ajunge să vă izgonească din pămîntul său."
2. Dumnezeu i-a vorbit lui Moise şi i-a spus: „Eu sînt Domnul!

3. M-am arătat lui Avraam, lui Isaac şi lu Iacov ca Dumnezeu Atotputernic, dar numele meu, Domnul, nu l-am făcut cunoscut.

4. Am făcut legămînt cu ei, că le voi da pămîntul Canaan, pămîntul în care au pribegit.

5. Am auzit suspinul fiilor lui Israil, robiţi de egipteni, şi mi-am amintit de legămîntul meu cu voi.

6. Du-te de vorbeşte fiilor lui Israil şi le spune: «Eu sînt Domnul şi vă voi scoate din stăpînirea egiptenilor, vă voi slobozi din robie, cu braţ puternic şi prin judecată grea vă voi izbăvi.

7. Voi veţi fi poporul meu şi eu voi fi Dumnezeul vostru. Veţi cunoaşte că eu sînt Domnul Dumnezeul vostru, cel care v-a scos din robia egiptenilor.

8. Vă voi duce în pămîntul către care mi-am întins mîna să-l dau lui Avraam, lui Isaac şi luiIacov. Eu, Domnul, vi-l dau voaă ca moştenire»".

9. Astfel le-a vorbit Moise fiilor lui Israel dar ei nu l-au ascultat din pricina obidei şi a muncilor grele.

10. Atunci Domnul i-a vorbit lui Moise şi i-a spus:

11. „Du-te şi-i spune lui faraon, împăratul Egiptului, să lase pe fiii lui Israel să plece din ţara lui."
12. Moi/se i-a grăit Domnului spunîndu-i:

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 43 col I

ен фнаинтѣ домнулуи зиждиндъ, ѩ̂тъ фиїи лу
и̂сраи́лъ нумалу а̂скулта́тъ преми́не, шинкум мiеѣ
а̂скулта̀ фараѡ̀ ? шинеу фръ̂ кувжинт сжинт.
ГІ Ши̂ зисе домнулу кътръ мо́ѵсе ши а̂арóн, ши ле
порунчи̂ кас фнтре кътръ фараѡ̀ фнпъра́тулъ е̂
гипетулуи, касъ скоацъ пре фиїи лу и̂сраи́лъ, де
ді пъмжи́нтулу е̂гу́петулуи. Ши̂ а̂ле́ѡ́ѣ фче
пъторїи ка́селе нѣмурилу ло̂ѡ, фиїи лу ру́вим ѩ̂лу
дентжи́ и̂ескут а̂ лу и̂сраи́лъ, е̂но̂, ши фалу
а̂сро́н ши хамин, а̂ла́стле ру́деніле лу ру́вим.
ЕІ Ши̂ фиїи лу семеóн, е̂ему́лъ, ши и̂ами́нъ, ши
а̂о́д ши а̂ахи́нъ, ши саа́р, ши саоу́л ѩ̂ла́ дела фи
ниса, а̂ѣстѣ ру́деніле фи́нлор лу семеóнъ.
ЗІ Ши̂ а̂ѣстѣ нумеле фіилор лу ле́ви, дупе ру́де
ніле ло́р, ге́рсóнъ, ка́аѳъ, Ши ме́рари, ши а̂ніи
зі вїецїи лу ле́ви, ра̂з. Ши̂ а̂ле́ѡ́ѣ фиїи лу
ге́рсóнъ, ловенъ, ши семе́и, ка́селе мошиїи ло́р.
ІІІ Ши фиїи лу ка́аѳъ, а̂мвра́м ши и̂саа́ръ, ши хе
бро́м, ши ѡзи́иилъ, ши а̂ніи вїецїи лу ка́аѳъ, ра̂з,
ді де а̂ни. Ши фиїи лу мерари мосолу ши о̂му
си, а̂ѣстѣ ка́селе, семи́нцїи лу ле́ви, дупе
ІІІ ру́деніле ло́р. Ши лу ѡ̂ а̂вра́м пре ѡ̂хавед,
фа́та фра́телу ти̂ѣ̂ жи́ндъ, лу фъмѣе, ши нъ
скуу лу пре а̂арóн, ши пре мо́ѵсе, ши пре марїа́м
сора ло́р, ши а̂ніи вїецїи лу а̂мвра́мъ, ра̂з,
ІІІ де а̂ни. Ши фиїи лу и̂саа́ръ, ко́ре, ши а
ІІІ а́фисъ, ши зе́рн. ши фиїи лу о̂зїи́л, ми
ІІІ саи́лъ, ши е̂лисафа́нъ, ши се́грн. Ши лу ѡ̂ а̂а
рóнъ пре е̂лисаве́дъ, фа́та лу а̂минадавъ сора
лу наасóнъ, лу фъмѣе, ши нъскуу лу пре на
да́в, ши а̂вноу́дъ, ши пре е̂леазаръ, ши пре и̂да
ІІІ ма́ръ, Ши фиїи лу ко́ре, а̂сиръ ши е̂ка́на,
ІІІ ши а̂биаса́ръ, а̂ѣстѣ на́шерле лу ко́ре. Ши
е̂леазаръ а̂лу а̂арóнъ, а̂ лу а́тъ ден фѣ́теле лу
фу́тиилъ, лу фъмѣе, ши нъскуу лу пре фи́неѳ,
а̂ѣстѣ фчепътурле, семинцїи леві́цїилорь,
ІІІ дупъ на́шерле ло́р. А̂ле́ѡ́ѣ а̂арóнъ, ши
мо́ѵсе, къ́рора зисе домнулу ло́р, съ скоацъ пре
фиїи лу и̂сраи́лъ, ден е̂гу́петъ ку пу́тѣрѣ ло́р.
ІІІ А̂ле́ѡ́ѣ сжи́нтъ чѣ ле грăи̂ кътре фараѡ̀ фнпъ
ра́тулу е̂гу́петулуи, касъ скоацъ, пре фиїи лу
и̂сраи́лъ, ден е̂гу́петъ, а̂ле́ста а̂арóнъ, ши мо́ѵсе.
ІІІ фтру ка́ре зиї, грăи̂ домнулу лу мо́ѵсе фнпъмжи
ІІІ нтулъ, е̂гу́петулуи. Ши грăи̂ домнулу кътръ
мо́ѵсе зиждиндъ, е̂у домнулу, грăжще кътре фа
ра́ѡ̀ фнпъра́тулу е̂гу́петулуи, ка̂те е̂у зи́ко къ
І трă ти́не. Ши зисе мо́ѵсе фнаинтѣ домну
лу, ѩ̂тъ е̂у а̂морцинт ла грăи. сжи́нтъ ши ку́м мъ
ва а̂уза̀ пре ми́не фараѡ̀ ?

К А П З

І Ши̂ зисе домнулу кътръ мо́ѵсе зиждиндъ, ѩ̂
тъ е̂у тѣ́м да́т пре ти́не, домнзе́у лу
І фараѡ̀ ши а̂арóнъ фра́теле ти̂у фу́бафи
ЦІЕ проро́к. Ши ти̂ ве́и грăи̂ лу
то́ате ка̂ле порунческу ціе, ши а̂арóнъ
фра́теле ти̂у, ва̂ грăи̂ кътре фараѡ̀, ка
съ тримицъ пре фиїи лу и̂сраи́лъ, ден пъмжи
І ту́лу лу. Ши е̂у вом фтъри̂ и̂нема лу фа
ра́ѡ̀, ши вом фмулцї сѣ́мнеле мѣ́ле, ши чи де

fiii lu Israil nu m-au ascultat pre mine; și cum mă va asculta farao ? Și eu fără cuvînt sînt".

13. Și zise Domnul către Moisi și Aarón și le porunci ca să între către farao, împăratul Eghipetului, ca să scoată pre fiii lui Israil den pămîntul Eghipetului.

14. Și aceștia-s începătorii caselor neamurilor lor: fiii lui Ruvim, celui dentîiu născut al lui Israil: Enoh și Falus, Asrón și Harmi; aceasta e rudenia lui Ruvím.

15. Și fiii lui Semeon: Iemuíl, și Iamín, și Aód, și Iahín, și Saár, și Saúl cel de la Finísa; acêstea-s rudeniile fiilor lui Semeon.

16. Și acêstea-s numele fiilor lui Lévi, dupe rudeniile lor: Ghersón, Caáth și Merári; și anii vieții lui Lévi, 137.

17. Și aceștia-s fiii lui Ghersón: Loveni și Seméi, casele moșiii lor.

18. Și fiii lui Caáth: Ámvram, și Isaár, și Hevróm, și Oziíl; și anii vieții lui Caáth, 130 de ani.

19. Și fiii lui Merári: Moolí și Omusí. Acêstea-s casele seminției lui Lévi dupe rudeniile lor.

20. Și luo Amvrám pre Iohaveth, fata fratelui tatînisău, lui fămêie, și născu lui pre Aarón, și pre Moisi, și pre Mariám, sora lor; și anii vieții lui Ámvrám, 137 de ani.

21. Și feciorii lui Isaar: Córe, și Iaféc, și Zehri.

22. Și feciorii lui Oziíl: Misaíl, și Elisafán, și Ségri.

23. Și luo Aarón pre Elisaveth, fata lui Aminadáv sora lui Naasón, lui fămêie și născu lui pre Nadáv, și Aviúd, și pre Eleazár, și pre Ithamár.

24. Și fiii lui Córe: Asír, și Elcána, și Aviasár; acêstea-s nașterile lui Córe.

25. Și Eleazár al lui Aarón au luat den fêtele lui Futiíl lui fămêie și născu lui pre Finees. Acêstea-s începăturile seminției leviților după nașterile lor.

26. Aceștia-s Aarón și Moisi, cărora zise Dumnezeu lor să scoată pre fiii lui Israil den Eghipet cu putêrea lor.

27. Aceștia sînt cêia ce grăiia către faraó, împăratul Eghipetului, ca să scoată pre fiii lui Israil den Eghipet, acesta, Aarón și Moisi.

28. Întru care zi grăi Domnul lui Moisi în pămîntul Eghipetului.

29. Și grăi Domnul către Moisi zicînd: „Eu, Domnul! Grăiêște către faraó, împăratul Eghipetului, cîte eu zic către tine".

30. Și zise Moisi înaintea Domnului: „Iată, eu amorțit la grai sînt; și cum mă va auzi pre mine faraó ?"

CAP 7

1. Și zise Domnul către Moisi zicînd: „Iată, eu te-am dat pre tine dumnezeu lui faraó și Aarón, fratele tău, îț va fi ție proroc.

2. Și tu vei grăi lui toate cîte poruncescu ție și Aarón, fratele tău, va grăi către faraó, ca să trimiță pre fiii lui Israil den pămîntul lui.

3. Și eu voiu întări inema lui faraó și voiu înmulți sêmnele mêle și ciudê / sele în pămîntul Eghipetului.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

dzicindu : „Iată, fiii lui Israil nu m-au ascultat pre mine ; şi cum mă va asculta faraon ? Şi eu făr-cuvintu sintu".

13. Şi dzise Domnul către Moisi şi Aáron şi le porănci ca să intre către faraon, impăratul Eghiptului, ca să scoată pre fiii lui Israil den pămintul Eghiptului.

14. Şi aceştia, capete începători[5] caselor rudeniilor lor : fiii lui Ruvim, celui dentăi născut a lui Israil : Enoh şi Falus, Asrom şi Harmi ; acéstea-s rudeniile lui Ruvim.

15. Şi fiii lui Simeon : Iemuil, şi Iamim, şi Aod, şi Iahin, şi Sáhar, şi Saul cel de la Finésa ; acéstea-s săminţiile fiilor Simeon.

16. Şi acéstea-s numele ficlorilor lui Leví, după rudeniilor lor : Ghirson, Caáth şi Merari ; şi anii traiului Leví, ani 137.

17. Şi aceştia-s fiii lui Ghirson : Lovení şi Semei, casele moşiei lor.

18. Şi ficlorii lui Cáath : Amvram, şi Isaar, şi Hevrom, şi Oeziil ; şi anii vieţii lui Caath, 130 ani.

19. Şi fiii lui Merari : Mooli şi Omosi. Acéstea-s casele seminţiilor Levi după rudeniile lor.

20. Şi luă Amvram pre Iohaveth, fata fratelui tătine-său, şie fămêle şi născu lui pre Aáron, şi pre Moisi, şi pre Mariam, sora lor; şi anii vieţii lui Amvram, 137 ani.

21. Şi feciorii lui Isaar : Coré, şi Iefec, şi Zegri.

22. Şi feciorii lui Oziil : Misail, şi Elísafan, şi Segri.

23. Şi luă Aáron pre Elisávet, fata lui Aminadam, sora lui Naason, şie fămêie şi-i născu lui pre Nadam, şi pre Aviudu, şi pre Eliázar, şi pre Ithamar.

24. Şi fiii lui Coré : Asir, şi Elcaná, şi Aviázar ; şi acéstea-s naşterile lui Coré.

25. Şi Eliázar a lui Aáron luă de fêtele Futiná şie fămêie şi-i născu lui pre Finees. Acéstea-s începăturile < seminţiei >[6] leviţilor după naşterile lor.

26. Şi aceştia-s[7] Aáron şi Moisí, cărora dzise Dumnedzău lor să scoată pre fiii lui Israil den Eghipet cu putêrea lor.

27. Aceştia sintu ceia ce grăia către faraon, impăratul Eghiptului, ca să scoţă pre fiii lui Israil den Eghiptu, acesta Aáron şi Moisí.

28. Întru care dzi grăi Domnul în pămintul Eghiptului.

29. Şi grăi Domnul către Moisí dzicindu : „Eu, Domnul ! Grăiêşte către faraon, impăratul Eghiptului, cite eu dzic către tine".

30. Şi dzise Moisí innaintea Domnului : „Iată, eu amorţit la gralu sintu şi cum mă va audzi faraon ?"

CAP 7

1. Şi dzise Domnul către Moisí dzicindu : „Iată, eu te-am dat pre tine dumnedzău lui faraon[1], şi Aáron, fratele tău, iţi va fi ţie proroc.

2. Şi tu vei grăi toate cite porincescu ţie şi Aáron, fratele tău, va grăi către faraon ca să trimiţă pre fiii lui Israil den pămintul lui.

3. Şi eu voi năsilnici inima lui faraon şi voi inmulţi sêmnele şi clude/sele în pămintul Eghiptului.

Domnului : „Iată că feciorii lui Israil nu mă ascultă ; dară faraon cum mă va asculta? Şi eu sint fără cuvint".

13. Şi zise Domnul către Moisei şi către Aaron : „Păsaţ şi zicеţ lui faraon, impăratul Eghipetului, să sloboază feciorii lui Israil den ţara Eghipetului".

14. Şi acéstea sint capetele[2] casei neamului lor : feciorii lui Ruvim, feciorul cel dentăi al lui Iácov : Enoh, şi Falus, Asrom şi Harmi ; aceasta iaste seminţiia lui Ruvim.

15. Iar feciorii lui Simeon : Iemuil, şi Lod, şi Iahin, şi Saar, şi Saul cel de la Finésa ; acéstea sint seminţiile feciorilor lui Simeon.

16. Iară acéstea sint numele feciorilor lui Levii, după rudeniia lor : Gherson, Caath, Merári, Ania ; şi traiul vieţii lui Lévii, 137 de ani.

17. Iar aceştia sint feciorii lui Gherson : Lovení, Seméni ; acesta iaste casa neamurilor lor.

18. Iar feciorii lui Caath : Amvram, Isaar, Hevron şi Oeziil ; iar anii vieţii lui Caath, 130 de ani.

19. Iar feciorii lui Merári : Mool, Omusí. Acéste case sint den neamul Leviei, după rudeniia lor.

20. Iar Amvram au luat pre Iohaveth, fata fratelui tătine-său, să-i fie muiére şi născu lui pre Aáron, şi pre Moisei, şi pre Marilam, sora lor ; iar anii vieţii lui Amvram 137 de ani.

21. Iar feciorii lui Isaar : Córe, Nefec şi Zehri.

22. Iar feciorii Ozéilei : Misail, şi Elisafan, şi Ségri.

23. Şi luoă Aáron pre Elisaveth, fata lui Aminadav, sora lui Naasson, să-i fie muiére şi născu lui pre Aáron, şi pre Moiséi, şi pre Mariam, sora lor ; iar anii vieţii lui Amvram 137 de ani.

21. Iar feciorii lui Isaar : Córe, Nefec şi Zehri.

22. Iar feciorii lui Corei : Misail, şi Elisafan, şi Avaasar ; acéstea-s naşterile lui Corei.

25. Iar Eliazar, feciorul lui Aáron, au luat lui muiére pre fata Futínei şi născu lui pre Finees. Acéstea-s începăturile seminţiei Leviţilor, după neamul lor.

26. Acesta iaste Aáron şi Moisei, cu carei zise Dumnezeu că va scoate pre feciorii lui Israil în tărila lor den Eghipet.

27. Aceştia sint carei au grăit către faraon, impăratul Eghipetului, să scoaţă pre feciorii lui Israil den ţara Eghipetului — acesta iaste Moisei şi Aáron,

28. În carea zi grăi Domnul către Moisei în ţara Eghipetului.

29. Şi zise Domnul către Moisei grăind : „Eu, Domnul ! Grăiêşte către faraon, impăratul Eghipetului, cite am grăit eu către tine".

30. Iară Moisei zise inaintea Domnului : „Iată, eu am grai grozav, dară cum va asculta pre mine faraon ?"

CAP 7

1. Şi zise Domnul către Moisei grăind : „Iată, te-am dat să fii dumnezeu lui faraon, iar frate-tău, Aáron, să fie ţie proroc.

2. Tu să grăieşti toate cite ţi-am porăncit, iar frate-tău, Aaron, să grăiască către faraon să sloboază feciorii lui Israil den ţara lui.

3. Iar eu voiu invirtoşa inima lui faraon şi voiu inmulţi sêmnêle[1]/mêle şi minunile mêle în ţara Eghipetului.

„Iată, fiii lui Israel nu m-au ascultat, cum o să mă asculte faraon ? Căci eu sint greol la vorbă".

13. Domnul i-a trimis pe Moise şi Aaron din nou la faraon, impăratul Egiptului, ca să-i scoată pe fiii lui Israel din pămintul Egiptului.

Neamul lui Moise

14. Aceştia sint începătorii neamurilor din moşi-strămoşi : fiii lui Ruben, intîiul născut al lui Israel : Enoh, Falu, Heţron şi Carmi; acestea sint seminţiile lui Ruben.

15. Fiii lui Simeon : Jemuel şi Iamin, Ohad şi Iachim, Ţohar şi Saul, al canaaneencii; acestea sint seminţiile lui Simeon.

16. Acestea sint numele fiilor lui Levi, după naşterile lor : Gherşon, Cahat, Merari; anii vieţii lui Levi au fost o sută treizeci şi şapte.

17. Aceştia sint fiii lui Gherşon : Libni, Şimei şi seminţiile lor.

18. Fiii lui Cahat : Amram, Iţhar, Hebron şi Uziel; iar anii vieţii lui Cahat au fost o sută treizeci şi trei.

19. Fiii lui Merari : Mahli şi Muşi. Acestea sint seminţiile lui Levi.

20. Iar Amram a luat de nevastă pe Iochebed, fiica fratelui tatălui său, şi ea i-a născut pe Aaron, pe Moise şi pe Mariam, sora lor. Anii vieţii lui Amram au fost o sută treizeci şi şapte.

21. Fiii lui Iţhar : Core, Nefeg şi Zicri.

22. Fiii lui Uziel : Misael, Elţafan şi Sitri.

23. Aaron a luat de nevastă pe Elisaveta, fiica lui Aminadab şi sora lui Naason, şi aceasta i-a născut pe Nadab, Abiud, Eleazar şi pe Itamar.

24. Fiii lui Core : Asor, Elcana şi Abiasaf; acestea sint seminţiile lui Core.

25. Iar Eleazar, fiul lui Aaron, a luat de nevastă pe una dintre fiicele lui Putiel şi aceasta l-a născut pe Finees. Aceştia sint capii şi strămoşii neamului leviţilor.

26. Aaron şi Moise sint cei cărora le-a spus Dumnezeu să-i scoată pe fiii lui Israel din Egipt cu cetele lor.

27. Ei sint aceia care i-au spus lui faraon, impăratul Egiptului, să-i lase să plece pe fiii lui Israel din pămintul Egiptului, Moise şi Aaron.

28. Şi i-a spus Domnul lui Moise în ţara Egiptului :

29. „Eu sint Domnul ! Spune-i lui faraon, impăratul Egiptului, tot ce îţi vorbesc eu".

30. Moise i-a răspuns : „Iată, eu sint gingav, Doamne, cum o să mă asculte faraon?"

CAP. 7

Plăgile Egiptului

1. Iar Domnul i-a vorbit lui Moise, spunindu-i : „Iată, eu fac din tine un dumnezeu pentru faraon, iar Aaron, fratele tău, va fi prooroocul tău.

2. Tu îi vei spune tot ce îţi voi porunci, iar Aaron, fratele tău, va vorbi inaintea lui faraon, ca să-i slobozească pe fiii lui Israel din pămintul său.

3. Eu voi impietri inima lui faraon şi voi inmulţi semnele şi minunile / în ţara Egiptului ca să arăt puterea mea.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 43, col. II

4. Şi nu va asculta pre voi faraó şi voiu pune mîna mea pre Eghipet şi voiu scoate cu putêrea mea norodul mieu, pre fiii lui Israil, den pămîntul Eghipetului cu izbîndire mare.

5. Şi vor cunoaşte toţ eghiptênii că eu sînt Domnul, întenzînd mîna mea pre Eghipet, şi voiu scoate pre fiii lui Israil den mijlocul lor".

6. Şi făcu Moisi şi Aarón dupre cum le porunci lor Domnul.

7. Şi Moisi era de 80 de ani şi Aarón de 80 şi 3 de ani cînd au grăit către farao.

8. Şi zise Domnul către Moisi şi Aarón zicînd :

9[8]. „Şi de va grăi către voi farao, zicînd : [9] «Daţi-ne noao semnu au minune !», şi vei zice lui Aarón, fratelui tău : «Ia toiagul şi-l aruncă pre dînsul pre pămîntu înaintea lui farao şi înaintea slugilor lui şi va fi bălaur !».

10. Şi întră Moisi şi Aarón înaintea lui farao şi a slugilor lui şi făcură aşa, în ce chip le-au poruncit lor Domnul. Şi aruncă Aarón toiagul lui îmaintea lui farao şi a slugilor lui şi să făcu bălaur.

11. Şi chemă farao pre înţilepţii Eghipetului şi pre vrăjitori şi făcură şi vrăjitorii eghiptênilor cu vrăjile lor într-acestaş chip.

12. Şi aruncară fiştecarele toiagul lui şi să făcură bălauri. Şi înghiţi toiagul lui Aarón toiêgile lor.

13. Şi să întări inema lui farao şi nu-i ascultă pre dînşii, dupre cum le-au grăit lor Domnul.

14. Şi zise Domnul către Moisi : „Să îngreuié inema ui farao, ca să nu tremiţă norodul.

15. Pasă către farao dimineaţă ! Iată, el iase la apă şi-l vei întîmpina pre ţărmurile rîului şi toiagul ce se-au întorsu în şarpe vei lua în mîna ta.

16. Şi vei zice către el : «Domnul Domnezăul ovrêilor m-au trimis către tine zicînd : Trimite-m norodul mieu ca să slujască mie în pustie! Şi iată, n-ai ascultat până ntr-atîta.

17. Şi acum aşa zice Domnul : Întru aceasta vei cunoaşte cum eu, Domnul : iată, eu bat cu toiagul cel den mîna mea pre apa ce iaste în rîu şi să va premeni în sînge.

18. Şi peştii ce sînt în apă vor muri şi să va împuţi rîul şi nu vor putea eghiptênii să bea apă den rîu»".

19. Şi zise Domnul către Moisi : „Zi lui Aarón, fratelui tău : «Ia toiagul în mîna ta şi întinde mîna ta pre apele Eghipetului şi pre rîurile lor şi pre iazurile lor şi pre mocioriţile lor şi pre toată apa lor adunată şi va fi sînge în tot pămîntul Eghipetului, întru lêmne şi în pietri»".

20. Şi făcură aşa Moisi şi Aarón, dupre cum le-au poruncit lor Dumnezău. Şi rădicînd Aarón toiagul lui, lovi apa ce era în rîu înaintea lui farao şi înaintea slugilor lui şi premeni toată apa den rîu în sînge.

21. Şi peştii den rîu au murit şi să împuţi rîul şi nu putea eghiptênii să bea apă den rîu. Şi era sîngele în tot pămîntul Eghipetului./

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

4. Şi nu va asculta pre voi faraon şi voi pune mâna mea pre Eghiptu şi voi scoate cu putêrea mea nărodul mieu, pre fiii lui Israil, den pământul Eghiptului cu izbindire mare.

5. Şi vor cunoaşte toţi eghiptênii că eu sintu Domnul, intindzindu mâna mea pre Eghiptu şi voi scoate pre fiii lui Israil den mijlocul lor".

6. Şi făcu Moisi şi Aáron după cum le porinci lor Domnul.

7. Şi Moisi era de 80 ani şi Aáron de 83 ani cindu au grăit către faraon.

8. Şi dzise Domnul către Moisi şi Aáron dzicindu :

9[8]. „Şi de va grăi către voi faraon : [9] «Daţi-ne noaă — dzicindu — sămnu au cludêse!». Şi vei dzice lui Aáron, fratelui tău : «Ia tolagul şi-l aruncă pre insul pre pământ innaintea lui faraon şi innaintea slugelor lui şi va fi şarpe [2] »".

10. Şi intră Moisi şi Aáron innaintea lui faraon şi a slugelor lui şi făcură aşea, in ce chip le-au porăncit lor Domnul. Şi aruncă Aáron tolagul lui innaintea lui faraón şi innaintea slugelor lui şi să făcu şarpe [3].

11. Şi chemă pre cei inţelepţi a Eghiptului şi pre vrăjitori şi făcură şi vrăjetorii eghiptênilor cu vrăjile lor aşa.

12. Şi aruncă fieştecarele tolagul său şi să făcură şerpi. Şi inghiţi tolagul lui Aáron tolêgele lor.

13. Şi să intări inima lui faraon şi nu-i ascultă pre inşi, după cum le-au grăit lor Domnul.

14. Şi dzise Domnul către Moisi : „Să ingreula inima [4] lui faraon, ca să nu trimiţă nărodul.

15. Pasă la faraon dimineaţă ! Iată, el iase la apă şi-l vei timpina pre ţărmurile riului şi tolagul ce s-au intorsu intru şearpe vei lua in mâna ta.

16. Şi vei dzice către el : «Domnul Dumnedzăul jidovilor m-au trimis către tine dzicindu : Trimite-m nărodul mieu pentru ca să-m slujască in pustiiu! Şi iată, n-ai ascultat păn-intru atita.

17. Şi acum aşea dzice Domnul : Intru aceasta vei cunoaşte cum eu, Domnul : iată, eu bat cu tolagul ce-l in mâna mea pre apa ce iaste in riu şi să va primeni in singe.

18. Şi peştii ce-s intr-apă vor muri şi să va inpuţi riul şi nu vor putea eghiptênii să bea apă den riu»".

19. Şi dzise Domnul către Moisi : „Dzi lui Aáron, fratelui tău : «Ia-ţi tolagul <intru mina ta>[5] şi-ţi vei intinde mâna ta pre apele Eghiptului şi pre riurile lor şi pre zăgaşurile lor şi pre bahnele lor şi pre toată apa lor adunată şi va fi singe in tot pământul Eghiptului, intru lêmne şi intru pietri»".

20. Şi făcu aşa Moisi şi Aáron, după cum le porănci lor Domnul. Şi rădicindu Aáron tolagul lui, lovi apa ce era intru riu innaintea lui faraon şi innaintea slugelor lui şi premeni toată apa den riu intru singe [6].

21. Şi peştii den riu au murit şi să inpuţi riul şi nu putea eghiptênii să bea apă den riu. Şi era singele in tot pământul Eghiptului./

4. Şi nu va asculta pre voi faraon şi voiu rădica mina mea spre Eghipet şi voiu scoate oamenii miei, cu putêrea mea, feciorii lui Israil, den ţara Eghipetului, cu izbindă mare.

5. Şi vor cunoaşte toţ eghiptênii că eu sint Domnul care-m intinz mina spre Eghipet şi voiu scoate pre feciorii lui Israil den mijlocul lor".

6. Şi făcu Moisei şi Aáron cum porănci lor Domnul.

7. Şi atunci era Moisei de 80 de ani, iar Aaron era de 83 de ani cind grăiră către faraon[2].

8. Şi zise Domnul către Moisei şi către Aáron :

9. „De va zice voaoă faraon : «Arătaţ noaoă sêmne sau minune!», tu să zici frăţine-tău, lui Aáron : «Ia tolagul şi-l aruncă inaintea lui faraon şi inaintea oamenilor lui şi va fi şarpe»".

10. Şi intrară Moisei şi Aáron inaintea lui faraon şi inaintea oamenilor lui şi făcură cum porănci lor Domnul ; aruncă Aáron tolagul inaintea lui faraon şi inaintea oamenilor lui şi fu şarpe[3].

11. Iar faraon chiémă pre toţ inţelepţii Eghiptului şi vrăjitorii şi făcură şi vrăjitorii Eghipetului cu vrăj aşijderea.

12. Şi aruncindu-ş toţ tolêgele lor, fură şerpi ; iar tolagul lui Aáron inghiţi tolêgele acelora.

13. Şi invirtoşă inima lui faraon să nu-i asculte, cum grăise lor Domnul.

14. Şi zise Domnul către Moisei : „Ingreuie-se inima lui faraon şi nu va să sloboază oamenii [4].

15. Pasă dimineaţă la faraon, că, iată, el va ieşi la riu ; ce să-i ieşi inainte la ţărmurile riului şi-ţ ia tolagul in mină, care l-ai aruncat şi se-au făcut şarpe.

16[15]. Şi să zici lui: [16] «Domnul Dumnezeul ovreiesc m-au trimis la tine, zicind : Slobózi oamenii miei să mi se roage in pustie, iar tu până acum n-ai vrut.

17. Aşa grăiêşte Domnul : După aceasta vei pricêpe că eu sint Domnul : iată, eu voiu lovi cu tolagul care iaste in mina mea in apa riului şi se va intoarce in singe.

18. Şi toţ peştii cit sint in riu vor muri şi se va impuţi riul şi nu vor putea eghipteaninii să bea apa den riu»".

19. Şi zise Domnul către Moisei : „Zi frăţine-tău, lui Aáron : «Ia-ţ tolagul tău şi tinde mina ta spre apele Eghipetului şi spre riurile lor şi spre toate fintinile lor şi spre păraiele lor şi spre toată apa lor de băutură şi să se facă in singe preste ţara Eghipetului, in vasele cêle de lemn şi de piatră»"[5].

20. Şi făcu Moisei şi Aáron aşa cum porunci lor Domnul. Şi luind Aáron tolagul său, lovi in apa riului inaintea lui faraon şi inaintea tuturor oamenilor lui şi se intoarse apa riului in singe.

21. Şi peştii cit era in riu muriră şi se impuţi riul şi nu putea eghiptênii să bea apă den riu. Şi era preste toată ţara Eghipetului singe./

4. Faraon nu vă va asculta, dar va simţi cu toţi ai lui mina mea in infricoşată judecată asupra Egiptului şi voi scoate poporul meu, pe fiii lui Israel, din pământul Egiptului.

5. Atunci vor cunoaşte toţi egiptenii că eu sint Domnul care şi-a intins mina asupra Egiptului şi-i voi scoate pe fiii lui Israel din mijlocul lor".

6. Moise şi Aaron au făcut aşa cumm le-a poruncit să facă.

7. Cind i-au vorbit lui faraon, Moise era de optzeci de ani, iar Aaron, fratele său, de optzeci şi trei.

8. Şi le-a mai zis Domnul lui Moise şi Aaron:

9. „Dacă faraon vă va cere semn sau o minune, tu să-i spui fratelui tău : «Ia tolagul şi aruncă-l la pământ inaintea lui faraon şi inaintea slujitorilor săi şi acesta se va preface in şarpe»".

10. Moise şi Aaron s-au dus la faron şi au făcut aşa cum le poruncise Domnul. Aaron a aruncat inaintea lui faraon şi a slujitorilor săi tolagul care s-a făcut şarpe.

11. Faraon i-a chemat atunci pe inţelepţii Egiptului şi pe vrăjitori, iar magii lor au făcut la fel cu vrăji.

12. Fiecare şi-a aruncat tolagul şi s-au făcut şerpi, dar tolagul lui Aaron a inghiţit olegel e egiptenilor.

13. Inima lui faraon s-a impietrit şi nu i-a ascultat, aşa cum le spusese Domnul.

Intîia plagă

14. Atunci Domnul a zis către Moise : „Inima lui faraon se indărătniceşte să nu slobozească poporul.

15. Du-te la faraon in zori cind el va merge la apă, aşează-te in calea lui pe malul riului şi ia in mină tolagul care s-a prefăcut in şarpe.

16. Şi spune-i: «Domnul Dumnezeul evreilor m-a trimis la tine să-ţi zic : Lasă poporul meu să meargă in pustie să aducă jertfe ! Pînă acum nu m-ai ascultat.

17. Vei cunoaşte lucrarea Domnului prin aceasta : iată voi lovi cu toiagul care este in mina mea apa din Nil şi o voi preface in singe.

18. Iar peştii care sint in riu vor muri, riul se va impuţi şi egiptenii nu vor putea să mai bea apă din el».

19. Domnul i-a mai spus lui Moise : „Aaron, fratele tău, să-şi intindă tolagul peste toate apele Egiptului, peste riuri, peste girle şi bălţi, peste toate adunările de apă şi in tot Egiptul apa se va preface in singe, pînă şi in vasele de lemn şi in cele de piatră".

20. Moise şi Aaron au făcut aşa cum le poruncise Domnul. Aaron a ridicat toiagul şi, inaintea lui faraon şi a slujitorilor săi, a atins apa din riu care s-a prefăcut in singe.

21. Iar peştii din rău au murit şi riul s-a impuţit, astfel că egiptenii n-au mai putut bea din el. Şi in pămintul Egiptului apele erau tot in singe./

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

МА

ВЕ Шѝ фѣкꙋ́рѣ а҆́ша, шѝ връжто́рїи е҆гѵпте́нилоѵ
кꙋвръжле́лоѵ, шѝ сѣ ф҆тѣрѝ и҆не́ма лꙋ́и фараѡ,
шѝ нꙋ а҆скꙋ́лтѣ пре̑ дѫ́нїи, дꙋ́пре кꙋ́мъ ґ҆́се до̑
ВГ нꙋ́ль. Шѝ ф҆торѝнѫ́дꙋсе фараѡ а҆́ꙋ ф҆тра́т
ф҆ка́са лꙋ́и, шѝ нꙋ сѣтѣ ф҆ми́нтѣ лꙋ́и ни́ч де а҆ча́
ВД ста. Шѝ сѣпа́рѣ то́ц е҆гѵпте́нїи пе ф҆прежꙋ
ру́ѧ, рѫ́ꙋлꙋи, касѣ сѣ̀ а҆́пѣ, шѝ нꙋ пꙋтѣ сѣсѫ̀
ВЕ а҆́пѣ де́и рѫ́ꙋ. Шѝ сѣ пли́ниръ, ѕ҃, ґ҆́се дꙋ́пе
ве́лїсѝ дмнꙋ́ѧ рѫ́ꙋль.

К А П И

А Ґ҆́се дмнꙋ́ѧ кѣтрѣ мо́ѵсе, ф҆тръ кѣ́ръ
фараѡ, шѝ ке́и ґ҆́се кѣтрѣ е҆́ѧ, а҆́ѣстѣ
ґ҆́се дмнꙋ́ѧ Тремѣ́тѣмъ норо́дꙋ́ѧ ме́ѥꙋ, пе̑
БВ трꙋ ка ѕѣ́ѣ ф҆кі́не ме́. Ѩ҆́рѣ де́нꙋѣ̑
вре́ тѫ̀ ѣ҆ѧ́ тремѝ́ц пре̑ дѫ́нсꙋ́ѧ, и҆́тѣ
е҆ꙋ ловѣ́скꙋ то́ате хотѣ́рѣле та́ле кꙋ вро́ѧще.
БГ Шѝ ка ѣ҆́рѣ ра́ꙋ́ѧ вро́ѧще, шѝ ґ҆ꙋ́нѫ́дꙋсе вро́ѧщеле
вор ф҆тра ф҆ка́селе тале, шѝ ф҆ кѣмѣ́рїле, а҆ще́рнꙋ
ґ҆ꙋрнлоѵ та́ле, шѝ пре̑ па́тꙋрїле та́ле, ѿ ф҆ка́селе ка
ґ҆ꙋнлоѵ та́ле, шѝ а҆́ле норо́дꙋ́ѧ тѫ̀ꙋ, ѿ ф҆ ѧ́ѧꙋ́ґ҆ꙋрїле
БД та́ле, шѝ ф҆кꙋпто́аре́ле та́ле. Шѝ пре̑ ти́не
шѝ пре̑ норо́дꙋ́ѧ тѣ́ꙋ, шѝ пре̑ слꙋ́ґ҆ꙋрїле та́ле се́ѵо́р
БЕ сꙋ́ вро́ѧщеле. Шѝ ґ҆́се дмнꙋ́ѧ кѣтрѣ мо́ѵ
сеѵ, ґ҆́ѧꙋ а҆́рсѡ фра́тѣлꙋ́и тѣ́ꙋ, ф҆ти́нде кꙋ
мѫ́на тѫ̀ то́тѣ́ꙋ́ѧ пре̑ рѫ́ꙋрѣ, шѝ пре̑ ґ҆́зꙋрѣ шѝ
пре̑ мочѝ́рїцѣ, шѝ ско́ате вро́ѧщеле, пре̑ пѣмѫ́н
Бѕ тꙋ́ѧ е҆гѵпетꙋ́лꙋи. Шѝ ф҆ти́нсе а҆́ро́нь мѫ́
на пре̑ а҆́пеле е҆гѵпе́тꙋлꙋи, шѝ ско́асе вро́ѧщеле пре̑
пѣмѫ́нтꙋ́ѧ е҆гѵпетꙋ́лꙋи, шѝ сѣсꙋ́ѝ вро́аска, шѝ
БѕѢ а҆коперѝ то́тѣ пѣмѫ́нтꙋ́ѧ е҆гѵпетꙋ́лꙋи. Шѝ
фѣкꙋ́рѣ а҆́ша, шѝ връжто́рїи е҆гѵпетꙋ́лꙋи кꙋ
връжнелоѵ, шѝ ско́асерѣ вро́ѧщеле пре̑ пѣмѫ́нтꙋ
БИ е҆гѵпетꙋ́лꙋи. Шѝ кѣмѣ фараѡ пре̑ мо́ѵсе,
шѝ пре̑ а҆́рсѡ́нь, шѝ ґ҆́се рѫ́гаѝцѣ пе́нтрꙋ ми́не
кѣтрѣ дмнꙋ́ѧ, шѝ сѣ ѡ҆ вро́ѧщеле де́ла ми́не,
шѝ де́ла норо́дꙋ́ѧ ме́ѥꙋ, шѝ вѡ́и трими́те норо́дꙋ,
БѲ шѝ во́рь ѫ҆ртѣ́и дмнꙋ́лꙋи. Шѝ ґ҆́се мо́ѵсе
кѣтрѣ фараѡ, фѣгѣдꙋ́ѧ́ще кѣтрѣ ми́не, ка́ѧ
мѣвѡ́и рꙋ́гаѝ пе́нтрꙋ ти́не, шѝ пе́нтрꙋ слꙋ́ґ҆ꙋрїле
та́ле, шѝ пе́нтрꙋ норо́дꙋ́ѧ тѣ́ꙋ, касѣ пі́ѧ́ґѣ ф҆ро̑
ѧ҆ще́ле де́ла ти́не, шѝ де́ла норо́дꙋ́ѧ тѣ́ꙋ, шѝ де́и
ка́селе вѡ́астре, фѣрѣ нꙋ́маѝ ф҆рѫ́ꙋ во́рь рѣмѫ́нѣ.
ҐА Шѝ е҆́ль ґ҆́се мѫ́нїе, шѝ ґ҆́се дꙋ́пѣ кꙋ́и а҆́и ґ҆́,
пе́нтрꙋ ка́сѣ ѣ҆́ѕи кꙋ́м нꙋ ѿ́сте а҆́ѧтꙋ́ѧ а҆фа́рѣ де̑
ҐА дмнꙋ́ѧ. Шѝ се́ѵо́рь ржди́ѧ вро́ѧщеле де́ла ти́
не, шѝ де́и ка́селе вѡ́астре шѝ де́ кꙋ́рцїи, шѝ де́и
слꙋ́ґ҆ꙋрїле та́ле шѝ де́и норо́дꙋ́ѧ тѣ́ꙋ, фѣрѣ нꙋ́ма
ҐБ ф҆рѫ́ꙋ во́рь рѣмѫ́нѣ. Шѝ е҆́шѝ мо́ѵсе шѝ а҆́рсѡ
де́ла фараѡ, шѝ стри́гѣ мо́ѵсе кѣтрѣ дмнꙋ́ль
пе́нтрꙋ поꙋ́ка вро́ѧщелоѵ, дꙋ́пѣ кꙋ́м фѣгѣдꙋ́и
ҐГ фараѡ. Шѝ фѣкѝ дмнꙋ́ѧ дꙋ́пѣ кꙋ́мъ ґ҆́се
мо́ѵсе, шѝ мꙋ́рѝрѣ вро́ѧщеле де́ ка́се шѝ де́ кꙋ́р
ҐД цїи, шѝ де́и ча́рнїе. Шѝ ле а҆дꙋна́рѣ ка́ѣ́и ка́ѣ́и,
ҐѢ шѝ сѣ ф҆ꙋцѝ пѣмѫ́нтꙋ́ѧ. Шѝ вѣзѫ́нде
фараѡ кꙋ́м са́ѝ фѣкꙋ́тѣрѣѣфа́ре, се ф҆грѣѣ е҆́
и҆не́ма лꙋ́и, шѝ нꙋ а҆скꙋ́лтѣ пре̑ е҆́и дꙋ́прекꙋ́м а҆́ѧ
ҐЕ грѣ́и дмнꙋ́ѧ. Шѝ ґ҆́се дмнꙋ́ѧ кѣтрѣ мо́ѵ
сеѵ, ґ҆́ѧꙋ а҆́рсѡ́нь, ф҆ти́нде кꙋ мѫ́на ґ҆ѡтꙋ́ѧ тѣ́,
шѝ ле ѣ҆ѣ́ѣ ц҆рѫ́на пѣмѫ́нтꙋ́ѧ, шѝ во́рь фѝ

Pag. 44, col. I

22. Şi făcură aşa şi vrăjitorii eghiptênilor cu vrăjile lor şi să întări inema lui farao şi nu ascultă pre dînşii, dupre cum zise Domnul.

23. Şi întorcîndu-se farao, au întrat în casa lui şi nu băgă în mintea lui nici de aceasta.

24. Şi săpară toţ eghiptênii pe împrejurul rîului ca să bea apă ; şi nu putea să bea apă den rîu.

25. Şi să pliniră 7 zile dupe ce lovi Domnul rîul.

CAP 8

1. Şi zise Domnul către Moisi : „Întră către faraó şi vei zice către el : «Acêstea zice Domnul : Tremite-m norodul mieu, pentru ca să să închine mie ;

2. Iară de nu vei vrea tu să-l trimiţ pre dînsul, iată, eu lovescu toate hotarăle tale cu broaşte.

3. Şi va vărsa rîul broaşte ; şi suindu-se broaştele, vor intra în casele tale şi în cămările aşternuturilor tale şi pre paturile tale şi în casele slugilor tale şi ale norodului tău şi în aluaturile tale şi în cuptoarele tale.

4. Şi pre tine şi pre norodul tău şi pre slugile tale se vor sui broaştele»".

5. Şi zise Domnul către Moisi : „Zi lui Aaron, fratelui tău : «Întinde cu mîna ta toiagul pre rîuri şi pre iazuri şi pre mocêriţe şi scoate broaştele pre pămîntul Eghipetului»".

6. Şi întinse Aarón mîna pre apele Eghipetului şi scoase broaştele pre pămîntul Eghipetului ; şi să sui broasca şi acoperi tot pămîntul Eghipetului.

7. Şi făcură aşa şi vrăjitorii Eghipetului cu vrăjile lor şi scoaseră broaştele pre pămîntul Eghipetului.

8. Şi chemă farao pre Moisi şi pre Aarón şi zise : „Rugaţi-vă pentru mine către Domnul şi să ia broaştele de la mine şi de la norodul mieu şi voiu trimite norodul şi vor jîrtvi Domnului."

9. Şi zise Moisi către farao : „Făgăduiêşte către mine cînd mă voiu ruga pentru tine şi pentru slugile tale şi pentru norodul tău ca să piarză broaştele de la tine şi de la norodul tău şi den casele voastre, fără numai în rîu vor rămînea."

10. Şi el zise : „Mîine." Şi zise : „După cum ai zis, pentru ca să vezi cum nu iaste altul afară den Domnul.

11. Şi se vor rîdica broaştele de la tine, şi den casele voastre, şi den curţi, şi den slugile tale şi den norodul tău, fără numai în rîu vor rămînea".

12. Şi ieşi Moisi şi Aarón de la farao şi strigă Moisi către Domnul pentru porunca broaştelor, după cum făgădui lui farao.

13. Şi făcu Domnul după cum zise Moisi şi muriră broaştele den case, şi den curţi, şi den ţarine.

14. Şi le adunară clăi-clăi şi să împuţi pămîntul.

15. Şi văzînd farao cum s-au făcut răsuflare, se îngreuie inema lui şi nu ascultă pre ei, dupre cum au grăit Domnul.

16. Şi zise Domnul către Moisi : „Zi lui Aarón : «Întinde cu mîna toiagul tău şi lovêşte ţărîna pămîntului, şi vor fi/ múşîţe întru oameni, şi întru dobitoace, şi pre

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

22. Şi făcură aşa şi vrăjitorii eghiptênilor cu vrăjile lor şi să năstinici inima lui faraon şi nu ascultă pre înşii, după cum dzise Domnul.
23. Şi întorcîndu-s<ă> faraon, au intrat în casa lui şi nu-ş băgă în mintea sa nice de aceasta.
24. Şi săpară toţi eghiptênii prenpregiurul riului ca să bea apă; şi nu putea să bea apă den riu.
25. Şi să plniră 7 dzile după ce lovi Domnul riul.

CAP 8

1. Şi dzise Domnul către Moisi: „Întră către faraon şi vei dzice către el: «Acêstea dzice Domnul: Trimite-m nărodul mieu pentru ca să s<ă> închine mie.
2. Iară să nu vei vrea să-l trimiţi pre însul, iată, cu lovescu toate hotărăle tale cu broaşte.
3. Şi va vărsa riul broaşte; şi suindu-să broaştele, vor intra în casele tale şi intru cămările aşternuturilor tale şi pre paturile tale şi în casele slugilor tale şi a nărodului tău şi intru aluaturile tale şi intru cuptoarele tale.
4. Şi pre tine şi pre nărodul tău şi pre slugile tale să vor sui broaştele»".
5. Şi dzise Domnul către Moisi: „Dzi lui Aáron, fratelui tău: «Întinde cu mâna ta toiagul tău pre riuri şi pre zăgaşe şi pre bălţi şi scoate broaştele pre pămintul Eghiptului»"[1].
6. Şi întinse Aáron mâna pre apele Eghiptului şi scoase broaştele pre pămintul Eghiptului; şi să sui broasca şi acoperi tot pămintul Eghiptului.
7. Şi făcură aşea şi vrăjitorii Eghiptului cu vrăjile lor şi scoaseră broaştele pre pămintul Eghiptului.
8. Şi chemă faraon pre Moisi şi pre Aáron şi dzise: „Rugaţi-vă pentru mine către Domnul şi să ia broaştele de la mine şi de la nărodul mieu şi voi trimite nărodul şi vor face jirtvă Domnului."[2]
9. Şi dzise Moisi către faraon: „Făgăduiêşte către mine cîndu mă voi ruga pentru tine şi pentru slugile tale şi nărodul tău ca să s<ă> răspască broaştele de la tine şi de la nărodul tău şi den casele voastre, făr-numai în riu vor rămînea".
10. Şi el dzise: „După cum ai dzis; Pre mîine". Şi dzise: „Pentru ca să vedzi cum nu iaste afară den Domnul altul.
11. Şi să vor rădica broaştele de la tine, şi den casele voastre, şi den ogrăzile şi den slugile tale, şi den nărodul tău, făr<ă> intru riu vor rămînea".
12. Şi ieşi Moisi şi Aáron de la faraon şi strigă Moisi către Domnul pentru porânca broaştelor, după cum făgăduí <lui> faraón.
13. Şi făcu Domnul după cum dzise Moisi şi muriră broaştele den casă, şi den ogrăzi, şi den ţarină.
14. Şi adunară pre ele clăi-clăi şi să înputi pămintul[3].
15. Şi vădzîndu faraon cum s-au făcut răsuflare, să îngreuia inima lui şi nu ascultă pre ei, după cum au grăit Domnul.
16. Şi dzise Domnul către Moisi: „Dzi lui Aáron: «Întinde cu mâna toiagul tău şi lovêşte ţărna pămintului, şi vor fi/ muşiţe intru oameni, şi intru dobitoace, şi pre

22. Şi făcură şi vrăjitorii Eghipetului cu vrăjile lor aşijderea şi se învirtoşă inima lui faraon şi nu-l ascultă, cum zisêse lor Domnul.
23. Şi întorcîndu-se faraon, veni în casa lui şi nu băgă în seamă nici de aceasta.
24. Şi săpară toţ eghiptênii preu ţărmurile riului să bea, că nu putea să bea apă din riuri.
25. Şi se umplură 7 zile după ce lovi Domnul în riu.

CAP 8

1. Şi zise Domnul către Moisei: „Întră la faraon şi-i zi: «Aşa grăiêşte Domnul: Slobózi oamenii miei să mi se roage.
2. Iară de nu-i vei slobozi, iată, cu voiu bate toate hotarăle tale cu broaşte.
3. Şi iată, riul va vărsa broaşte şi, suindu se, vor intra broaştele în casele tale şi în căşuţa ta şi pre aşternutul tău şi în casele oamenilor şi ale slugilor tale şi în covăsêlele[1] tale şi în cuptoarele tale.
4. Şi pre tine şi pre oamenii tăi şi pre toate slugile tale se vor sui broaştele»"[2].
5. Şi zise Domnul către Moisei: „Zi frăţine-tău, lui Aáron: «Tinde mina ta şi toiagul tău spre riu şi spre izvoară şi spre bălţi şi scoate broaştele în ţara Eghipetului»".
6. Şi-ş tinse Aaron mina spre apele Eghipetului şi goni broaştele şi ieşiră broaştele pre pămintul Eghipetului şi acoperiră tot pămintul Eghipetului.
7. Şi făcură şi vrăjitorii Eghipetului cu vrăjile lor şi scoaseră broaşte pre pămintul Eghipetului.
8. Şi chiemă faraon pre Moisei şi pre Aáron şi le zise: „Rugaţ pre Domnul pentru mine să gonească broaştele de la mine şi de la oamenii miei şi voiu slobozi oamenii să facă altar Domnului".
9. Iar Moisei zise către faraon: „Făgăduiêşte către mine cînd voiu ruga pentru tine şi pentru slugile tale şi pentru oamenii tăi să piêie broaştele de la tine şi de la oamenii tăi şi den casele voastre, numai să rămîie în riu."
10. Iar el zise: „Dimineaţă". Moisei zise „Să fie cum ziei tu. Ce să ştii că nu iaste altul fără Domnul.
11. Şi se vor goni broaştele de la tine, şi den casele voastre, şi den cimpuri, şi de la slugile tale, şi de la oamenii tăi numai în riu vor rămînea."
12. Şi ieşi Moisei şi Aáron de la faraon şi strigă Moisei către Domnul pentru goana broaştelor, cum făgăduise cu faraon.
13. Şi făcu Domnul cum zise Moisei şi muriră broaştele den casele lor, şi den cimpurile lor, şi den arăturile lor.
14. Şi le strinseră clăi-clăi şi se înputi pămintul.
15. Iară faraon, văzînd că se făcu răpaos, îş învirtoşă inima şi nu-l ascultă, cum zise Domnul.
16. Şi zise Domnul către Moisei: „Zi lui Aáron: «Tinde-ţ mina şi toiagul tău şi lovêşte ţărina de pre pămînt şi să fie/muşiţe[3] în oameni şi în dobitoace şi pre faraon

22. La fel au făcut şi magii egiptenilor cu vrăjile lor; inima lui faraon însă s-a împietrit şi el nu a dat drumul poporului, întocmai cum spusese Domnul.
23. Întorcîndu-se, faraon a intrat în casa lui şi n-a luat seama la semnele Domnului nici de data aceasta.
24. Atunci toţi egiptenii au săpat în jurul Nilului căutînd apă de băut, că din riu n-au putut să bea.
25. Se împliniseră şapte zile de cînd lovise Domnul apa.

CAP. 8

A doua plagă

1. Domnul i-a spus lui Moise: „Du-te la faraon şi spune-i: «Astfel grăieşte Domnul: Lasă pe poporul meu să-mi aducă jertfe.
2. De te vei împotrivi, eu voi lovi toate ţinuturile tale cu broaşte.
3. Riul va mişuna de broaşte şi acestea ieşind vor intra în palatul tău, în iatacuri şi în aşternut, în casele slujitorilor tăi şi ale poporului tău, în cuptoare şi în coveţile cu aluat.
4. Broaştele se vor sui pe tine, pe slujitori şi pe toţi ai tăi»".
5. Domnul i-a grăit lui Moise: „Spune-i lui Aaron, fratele tău, să întindă toiagul spre riuri, gîrle şi bălţi ca să iasă broaştele să bîntuie ţara".
6. Aaron a întins mîna spre apele Egiptului şi au ieşit sumedenie de broaşte şi au acoperit pămîntul Egiptului.
7. Au făcut la fel şi magii egiptenilor cu vrăjile lor şi au scos broaşte pe pămîntul Egiptului.
8. Atunci i-a chemat faraon pe Moise şi pe Aaron şi le-a spus: „Rugaţi-vă Domnului pentru mine să îa broaştele de la mine şi de la poporul meu şi eu voi lăsa pe fiii lui Israel să-i aducă jertfe".
9. Moise i-a spus lui faraon: „Hotărăşte tu însuţi cînd să mă rog pentru tine, pentru slujitorii şi poporul tău, ca să se depărteze broaştele din casele voastre şi să rămînă numai în riu".
10. Acesta i-a răspuns: „Mîine". Moise i-a spus: „Aşa să fie, ca să cunoşti că nu e altul afară de Domnul, Dumnezeul nostru.
11. Se vor duce broaştele din casele şi curţile tale, de la slujitorii şi de la poporul tău şi vor rămîne numai în riu".
12. Moise şi Aaron au plecat de la faraon şi s-a rugat Moise la Domnul să piară broaştele.
13. Domnul i-a ascultat rugăciunea şi au pierit broaştele din curţile şi din ogoarele lor.
14. Le-au strîns grămezi-grămezi, iar pămîntul s-a înputit.
15. Văzînd faraon că a scăpat de broaşte, i s-a împietrit iarăşi inima şi, aşa cum le spusese Domnul, nu i-a ascultat.

A treia plagă

16. Atunci Domnul i-a vorbit lui Moise: „Spune-i lui Aaron să întindă mîna şi să lovească cu toiagul ţărîna şi vor ieşi/ţînţari

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 44, col. II

мꙋшѫце ѿтрꙋ ѻ҆аменѝ, шѝ ѿтрꙋ добѝтоаче,
шѝ прѣ фараѡ, шѝ прѣ каселе лꙋѝ, шѝ прѣ слꙋ-
гелꙋѝ, шѝ ѿтоатѣ цѣрѫна пѣмѫнтꙋлꙋѝ, сефѣ
кꙋрѣ мꙋшѫцеле, ѿтоатѣ пѣмѫнтꙋлꙋ е҆гѵпѣтꙋлꙋ.
Шѝ ѿтинсе а҆арѡнь кꙋ мѫна тоатѫлꙋ шѝ лоаѝ ѕ҃ї
цѣрѫна пѣмѫнтꙋлꙋѝ, шѝ сѣфѣкꙋрѣ мꙋшѫцеле
ѿтрꙋ ѻ҆аменѝ шѝ ѿтрꙋ добѝтоаче, шѝ ѿтоатѣ
цѣрѫна пѣмѫнтꙋлꙋѝ, саꙋ фѣкꙋт мꙋшѫцеле
ѿтоат пѣмѫнтꙋлꙋ е҆гѵпѣтꙋлꙋѝ. Шѝ фѣкꙋ ѝ҃ї
рѣ а҆шѧ шѝ врѣжиторїѝ кꙋ врѣжиалеѡр, ка сѫ скоа-
цѣ мꙋшѫца, шѝ нꙋпꙋтꙋрѣ, шѝ сѣфѣкꙋрѣ мꙋшѫ-
целе ѿтрꙋ ѻ҆аменѝ, шѝ ѿтрꙋ добѝтоаче. Шѝ ѳ҃ї
зѝсерѣ врѣжиторїѝ кѣтрѣ фараѡ, дѣцет а҆лꙋѝ
дмнезѣꙋ ѥсте а҆честа, шѝ сѣ ѿтѣрѝ инима лꙋѝ
фараѡ шѝ наꙋ а҆скꙋлтат прѣ ѥи дꙋхѣ кꙋм аꙋ
грѣкѝт дмнꙋлꙋ. Шѝ зѝсе дмнꙋлꙋ кѣтрѣ моу- к҃
сеи, мѫнекѣте димнеѣцѣ, шѝ стѣѝ ѿнаинтѣ
лꙋѝ фараѡ шѝ ѿтѣ ѥль ва ѥшѝ ла апѣ, шѝ веѝ
зѝче кѣтрѣ ѥль, а҆честа зѝче дмнꙋлꙋ трѝмѝте
нородꙋлꙋ мїеꙋ, пентрꙋ каѕѣслꙋжаскѣ ѿпꙋстїе.
Ѩарѣ-дѣнꙋ веѝ врѣ сѣ-трѝмиц нородꙋлꙋ мїеꙋ, ѿ к҃а
тѣ ѥꙋ воѝ трѝмѝте преѕте тѝне шѝ преѕте слꙋ-
гѝле тале, шѝ преѕте нородꙋлꙋ тѣꙋ, шѝ преѕте
каселе тале мꙋскѣ, кѫинѣскѣ, шѝ севор ѿмплѣ
каселе е҆гѵпѣтѣнилор де мꙋскѣ кѫинѣскѣ, шѝ пре
пѣмѫнтꙋлꙋ прѣ карele сѫнтѣ, прѣ ѥль. Шѝ воѝ к҃в
сѣ-ѳ ѿзїсѡ а҆чѣѧ, пѣмѫнтꙋ гесемь, прѣ карele
нородꙋлꙋ мїеꙋ, васта прѣ ѥль, а҆сꙋпра кѣрꙋѧ нꙋ
ва фи а҆коло мꙋска, кѫинѣскѣ, пентрꙋ каѕѣ-ѕ҃и
кѣ ѥꙋ сѫнтѣ дмнꙋлꙋ, деннѣ тот пѣмѫнтꙋлꙋ.
Шѝ воѝ да ѻ҆сѣбире ѿтрꙋ мѝѩлокꙋлꙋ нородꙋлꙋѝ к҃г
мїеꙋ, шѝ ѿтрꙋ мѝѩлокꙋлꙋ нородꙋлꙋѝ тѣꙋ, шѝ
прѣ мѫнне ва фи семнꙋлꙋ а҆честа прѣ пѣмѫнтѣ.
Шѝ фѣкꙋ дмнꙋлꙋ а҆шѧ, шѝ вени мꙋска чѣ кѫинѣ- к҃д
скѣ, мꙋлцѝме ѿ каселе лꙋѝ фараѡ, шѝ ѿ каселе
слꙋгилор лꙋѝ, шѝ ѿтот пѣмѫнтꙋлꙋ е҆гѵпѣтꙋлꙋ,
шѝ сѣ прѣпѣдѝ пѣмѫнтꙋлꙋ де мꙋска чѣ кѫинѣ-
скѣ. Шѝ кемѣ фараѡ прѣ моусеи, шѝ прѣ аа- к҃е
рѡнь зѝкѫндь, мергѫндь фацѣ пѫртѣ дмнꙋлꙋѝ
дмнезѣꙋлꙋѝ вѡстрꙋ, ѿ пѣмѫнтꙋлꙋ а҆честа
Шѝ зѝсе моусеи, нꙋ ѥсте пꙋтинцѣ, а҆сѣ фаче а҆шѧ, к҃ѕ
пентрꙋ кѣ ѡ҆ѹрѣчинеле е҆гѵпѣтѣнилор, а҆ѣ пѫр-
тꙋѝмь дмнꙋлꙋѝ дмнезѣꙋлꙋѝ нѡстрꙋ, кѣ де ѡ҆ѹ
чѝрѣѝ ѡ҆ѹрѣчинеле е҆гѵпѣтѣнилор ѿнаинтѣ лор,
кꙋ пѣтре не вор ѡ҆морѫ. Кале де трѣи зѝле вом к҃з
мѣрѣ ѿ пꙋстїе, шѝ вом пѫртѣ дмнꙋлꙋ дмнезе-
лꙋѝ нѡстрꙋ дꙋпрѣ кꙋм аꙋ зѝс нѡаѡ. Шѝ зѝсе к҃и
фараѡ ѥꙋ воѝ трѝмѝте прѣ воѝ шѝ веци пѫ-тѣ
дмнꙋлꙋѝ дмнезѣꙋлꙋѝ вѡстрꙋ ѿ пꙋстїе, ѿ ѣ нꙋ
де парте сѣ не ѿтинцеци а҆мѣрѣ, рꙋгаціѣ-ва
ѣ пентрꙋ мѝне, кѣтрѣ дмнꙋлꙋ. Шѝ зѝсе к҃ѳ
моусеи, веци ѥꙋ воѝ ѥшѝ де ла тѝне, шѝ мѣ воѝ
рꙋга кѣтрѣ дмнꙋлꙋ, шѝ се ва ѻ҆дꙋче мꙋска чѣ кѫ-
инѣскѣ (де ла фараѡ) шѝ де ла слꙋгилe тале,
шѝ де ла нородꙋлꙋ тѣꙋ мѣине, сѣ нꙋ маи а҆даѡгѝ-
ѿ фараѡ, а҆маи ѿшѣла, каѕѣ-ѣ трѝмиц но-
родꙋлꙋ сѣ-ѿтрѣтѣскѣ дмнꙋлꙋѝ. Шѝ ѥшѝ моу- л҃
сеи де ла фараѡ, шѝ сѣ рꙋгѣ кѣтрѣ дмнезеꙋ.
Шѝ фѣкꙋ дмнꙋлꙋ дꙋпрѣ кꙋм зѝсе моусеи, шѝ рѣ л҃а
ѣ

farao, şi pre casele lui, şi pre slugile lui»"; şi în toată ţărîna pămîntului se făcură múşiţele în tot pămîntul Eghipetului.

17. Şi întinse Aarón cu mîna toiagul şi lovi ţarîna pămîntului şi să făcură múşiţile întru oameni şi întru dobitoace; şi în toată ţărîna pămîntului s-au făcut múşiţile în tot pămîntul Eghipetului.

18. Şi făcură aşa şi vrăjitorii cu vrăjile lor, ca să scoaţă múşiţa, şi nu putură. Şi să făcură múşiţile întru oameni şi întru dobitoace.

19. Şi ziseră vrăjitorii către farao: „Dêget al lui Dumnezău iaste acesta". Şi să întări inima lui farao şi n-au ascultat pre ei, după cum au grăit Domnul.

20. Şi zise Domnul către Moisi: „Mînecă-te dimineaţă şi stăi înaintea lui farao şi, iată, el va ieşi la apă şi vei zice către el: «Aceasta zice Domnul: Trimite-m norodul mieu pentru ca să-m slujască în pustie!

21. Iară de nu vei vrea să-m trimiţ norodul mieu, iată, eu voiu trimite preste tine, şi preste slugile tale, şi preste norodul tău, şi preste casele tale muscă ciinească şi se vor împlea casele eghiptênilor de muscă ciinească şi pre pămîntul pre carele sînt pre el.

22. Şi voiu slăvi în zioa acêea pămîntul Ghesém, pre carele norodul mieu va sta pre el, asupra căruia nu va fi acoló musca ciinească, pentru ca să vezi că eu sînt Domnul domnind tot pămîntul.

23. Şi voiu da osebire întru mijlocul norodului mieu şi întru mijlocul norodului tău; şi pre miine va fi semnul acesta pre pămînt»".

24. Şi făcu Domnul aşa; şi veni musca cea ciincască mulţime în casele lui farao, şi în casele slugilor lui, şi în tot pămîntul Eghipetului şi să prăpădi pămîntul de musca cea ciinească.

25. Şi chemă farao pre Moisi şi pre Aarón zicînd: „Mergînd, faceţ jirtvă Domnului Dumnezăului vostru în pămîntul acesta!"

26. Şi zise Moisi: „Nu iaste putinţă a să face aşa, pentru că uriciunele eghiptênilor să jirtvuim Domnului Dumnezăului nostru; că, de vom jirtvi uriciunele eghiptênilor înaintea lor, cu pietre ne vor omorî.

27. Cale de trei zile vom mêrge în pustie şi vom jirtvi Domnului Dumnezeului nostru, dupre cum au zis noao".

28. Şi zise faraó: „Eu voiu trimite pre voi şi veţi jirtvi Domnului Dumnezeului vostru în pustie, iară nu departe să vă întindeţi a mêrge; rugaţi-vă, dară, pentru mine către Domnul."

29. Şi zise Moisi: „Vezi, eu voiu ieşi de la tine şi mă voiu ruga către Domnul şi se va duce musca cea ciinească (de la farao)[1] şi de la slugile tale şi de la norodul tău, miine; să nu mai adaogi încă, farao, a mai înşăla, ca să nu trimiţi norodul să jirtvească Domnului."

30. Şi ieşi Moisi de la farao şi să rugă către Dumnezeu.

31. Şi făcu Domnul după cum zise Moisi şi că/dică

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

faraon, şi pre casele lui, şi pre slugile lui»; şi intru toată ţărina pămintului să făcură muşiţile în tot pămintul Eghiptului.

17. Şi întinse Aáron cu mâna toiagul şi lovi ţărna pămintului şi să făcură muşiţile intru oameni, şi intru dobitoace; şi intru toată ţărna pămintului s-a făcut muşiţile, în tot pămintul Eghiptului[4].

18. Şi făcură aşa şi vrăjitorii cu vrăjile lor să scoaţă muşiţe şi nu putea. Şi să făcură muşiţile intru oameni şi intru dobitoace.

19. Şi dzise vrăjitorii lui faraon: „Dêgetu a lui Dumnedzău iaste acesta". Şi să năsilnici[6] inima lui faraon şi nu ascută pre ei, după cum au grăit Domnul.

20. Şi dzise Domnul către Moisí: „Minecă-te dimineaţă şi stăi innaintea lui faraon şi, iată, el va ieşi la apă vei dzice către el: «Acêstea dzice Domnul: Trimite-m nărodul mieu pentru ca să-m slujască în pustiiu!

21. Iară să nu vei vrea să trimiţi nărodul mieu, iată, eu voi trimite pre tine, şi pre slugile tale, şi pre nărodul tău, şi pre casele tale muscă căinească, şi să vor implea casele eghiptênilor de muscă căinească şi pre pămintu <pre carele sintu>[7] pre el.

22. Şi voi slăvi intru dzua acêea pămintul Ghesem, pre carele nărodul mieu va sta pre el, asupra căruia nu va fi acoló musca căinească, pentru ca să vedzi că eu sintu Domnul domnindu tot pămintul.

23. Şi voi da usăbire intru mijlocul nărodului mieu şi intru mijlocul nărodului tău; şi pre mâine va fi sămnul acesta pre pămintu»".

24. Şi fêce Domnul aşea; şi veni musca căinească mulţime în casele lui faraon, şi în casele slugilor lui, şi intru tot pămintul Eghiptului şi să surpă pămintul de musca cea căinească[8].

25. Şi chemă faraon pre Moisí şi pre Aáron dzicindu: „Mergindu, faceţi jirtvă Domnului Dumnedzău intru pămintul acesta!"

26. Şi dzise Moisí: „Nu iaste putinţă a să faace aşea, pentru că uriciunile eghiptênilor să jirtvuim Domnului Dumnedzăului nostru, pentru că, să vom jirtvui uriciunile eghiptênilor innaintea lor, cu pietri ne vor[9] omori.

27. Cale de 3 dzile vom mêrge în pustiiu şi vom jirtvui Domnului Dumnedzăului nostru, după cum au dzis noao".

28. Şi dzise faraon: „Eu voi trimite pre voi şi veţi jirtvui Domnului Dumnedzăului vostru în pustiiu, ce nu departe să vă intindeţi să mêrgeţi; rugaţi-vă, dară, pentru mine către Domnul".

29. Şi dzise Moisí: „Aşa, eu voi ieşi de la tine şi mă voi ruga către Domnul şi să va duce musca cea căinească de la faraon, şi de la slugile lui, şi de la nărodul lui, mâine; să nu mai adaoge faraon a amăgi ca să nu trimiţi nărodul să jirtvuiască Domnului".

30. Şi ieşi Moisí de la faraon şi să rugă către Dumnedzău.

31. Şi făcu Domnul după cum dzise Moisei şi răzdică musca cea căinească de la faraon,

şi pre casa lui şi pre slugile lui şi toată ţărina pămintului să se scoale muşiţe[3] în toată ţară Eghipetului".

17. Şi tinzînd Aáron cu mîna toiagul, lovi ţărina pămintului şi fu muşiţe[3] în oameni, în dobitoace şi den toată ţărina pămintului fură muşiţe în ţara Eghipetului în toată[4].

18. Şi făcură şi vrăjitorii cu vrăj iar aşa, ca să aducă muşiţe, şi nu putură. Şi fură muşiţe intru oameni şi în dobitoace.

19. Şi zisceră vrăjitorii către faraon: „Dêgetul lui Dumnezeu iaste aceasta". Şi se invirtoşă inima lui faraon şi nu-i ascultă, cum zisêse lor Domnul.

20. Şi zise Domnul către Moisei: „Să te scoli mâine şi să stai inaintea lui faraon, că iată, el va ieşi la apă şi să zici lui: «Aşa grăiêşte Domnul: Slobozi oamenii miei să mi se roage în pustie!

21. Iar de nu vei slobozi oamenii miei iată, eu voiu trimite pre tine, şi pre slugile tale, şi pre oamenii tăi, şi pre casele voastre muşte de câini şi se vor umplea casele voastre[5] de muşte căineşti şi pămintul pre care lăcuiesc[6].

22. Iar în ţara Ghesémului voiu face minune în zioa acêea pre carea stătură oamenii miei, a căriia asupră nu vor fi muşte căineşti; şi să pricêpeţ că eu sînt care biruiesc tot pămintul[7].

23. Şi voiu pune dăspărţire între oamenii miei şi între oamenii tăi şi dimineaţă va fi semnul acesta pre pămînt»".

24. Şi făcu Domnul aşa; şi veniră muşte căineşti multe în casele lui faraon, şi în casele slugilor lui, şi în toată ţara Eghipetului şi se surpă pămintul de musca cea căinească.

25. Şi chiemă faraon pre Moisei şi pre Aáron şi le zise: „Păsaţ şi puneţ altar Dumnezeului vostru în pămintul[8] acesta!"

26. Iar Moisei zise: „Nu poate să fie aceasta aşa, că aceasta iaste de badjocură eghiptênilor. Nu vom pune altar Domnului Dumnezeului nostru, că de vom pune altar badjocura eghiptênilor inaintea lor, ne vor ucide cu pietri.

27. Ce să mêrgem în pustie cale de trei zile să punem altar Domnului Dumnezeului nostru, cum au poruncit noao."

28. Şi zise faraon: „Eu vă voiu slobozi să puneţ altar Domnului Dumnezeului vostru în pustie, ce să nu vă tindeţ să mêrgeţ dăparte; şi vă rugaţ şi pentru mine Domnului."

29. Iară Moisei zise: „Aşa, ieşind eu de la tine, mă voiu ruga pentru tine lui Dumnezeu să fugă muştele cêle căineşti de la faraon, şi de la oamenii lui, şi de la slugile lui, mâine; ce să nu mai adaogi să ne înşăli şi să nu laş oamenii să puie altar lui Dumnezeu."

30. Şi ieşi Moisei de la faţa lui faraon şi se rugă lui Dumnezeu.

31. Şi făcu Domnul cum zise Moisei şi goni muştele cêle căineşti de la faraon, şi

prin case, pe oameni şi pe vite, pretutindeni în tot pămintul Egiptului".

17. Aaron a întins toiagul şi a lovit ţărina şi au fost ţînţari pe oameni, pe vite şi în case peste tot pămintul Egiptului.

18. Au încercat şi magii ca să facă cu vrăjile lor asemenea, dar n-au putut.

19. Magii i-au spus lui faraon: „Acesta este degetul lui Dumnezeu!" Dar inima lui faraon s-a împietrit iarăşi şi, aşa cum le spuse Domnul, nu i-a ascultat.

A patra plagă

20. Domnul i-a spus lui Moise: „Scoală-te în zori şi ieşi în calea lui faraon cînd el va merge la apă şi spune-i: «Aşa grăieşte Domnul: Lasă pe poporul meu să-mi aducă jertfe în pustie!

21. De te vei împotrivi, eu voi trimite asupra ta şi a slugilor tale tăuni şi se vor umple casele egiptenilor de tăuni şi tot pămintul în care locuiesc ei.

22. Voi cruţa în ziua aceea ţinutul Goşen, în care locuieşte poporul meu. Acolo nu vor fi tăuni, ca să vezi că eu sînt Domnul, stăpînul întregului pămînt.

23. Între poporul meu şi poporul tău voi face deosebire şi chiar mîine se va arăta acest semn pe pămînt»".

24. Domnul a făcut aşa şi mulţime de tăuni au năvălit în casele lui faraon, în casele slujitorilor săi şi tot pămintul Egiptului a fost pustiit.

25. Atunci i-a chemat faraon pe Moise şi pe Aaron şi le-a spus: „Mergeţi de jertfiţi Dumnezeului vostru aici în ţară!"

26. Moise i-a răspuns: „Nu se poate, căci cele ce jertfim noi Domnului Dumnezeului nostru sînt urîte de egipteni şi ei ne vor ucide cu pietre.

27. Vom merge cale de trei zile în pustie, să jertfim Domnului Dumnezeului nostru, aşa cum ne-a poruncit el".

28. Faraon le-a spus: „Vă voi lăsa să jertfiţi Domnului Dumnezeului vostru în pustie, dar să nu mergeţi prea departe. Rugaţi-vă însă pentru mine Domnului să potolească plaga".

29. Moise i-a răspuns: „De cum voi ieşi de la tine mă voi ruga lui Dumnezeu şi mîine veţi scăpa de tăuni, tu şi slujitorii tăi şi tot poporul tău, dar tu, faraon, să nu ne mai înşel, împiedicînd poporul să aducă jertfe Domnului".

30. Ieşind Moise de la faraon, s-a rugat lui Dumnezeu.

31. Domnul i-a ascultat rugăciunea şi a îndepărtat tăunii de la faraon, de la slujitori

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

дникꙋ мꙋ́ска чѣ кѣнинѣ́скꙋ, дела̀ фараѡ̀, шѝ дела̀
слꙋ́жиле лꙋ́и, шѝ дела̀ нороу́дꙋ̀ лꙋ́и, шѝ на́ꙋрꙋмаѣ
ни́чѣ оу́на. Шѝ ѿгреѹѝ фараѡ̀ и҆́нима лꙋ́и ѿ
ѡ҆́брѣмѣ а҆ча́ста, шѝ нꙋ́ꙋрꙋ сѣ трими́цꙋ, нороу́дꙋ.

К҃А҃ П҃ Ѳ҃

1 Ѝ зи́се дмнꙋ̀ кѣтрꙋ мо́уси, ѿтрꙋ кѣ
трꙋ фараѡ̀, шѝ ве́и зи́чѣ лꙋ́и, а҆ꙋ́ѣстѣ зи́
ѣ дмнꙋ̀ дмнзе́ꙋ̀ е҆вре́илор, трими́
те нороу́дꙋ̀ ми́еѹ, ка́сѣ слꙋ́жа́скꙋ ми́е.
2 Ѡ҆́рꙋ де́нꙋ ве́и-вре́ѣ сѣ трими́цꙋ нороу́дꙋ̀
ми́еѹ, чѣ ѿ́кꙋ ѿ́лцꙋ́и пре е́ле. И҆́ѿ мꙋ́на
дмнꙋ̀лꙋи ва́фи, пре доѹтоа́челе та́ле чѣ́ле де́и
кѣмпꙋ, шѝ ѿ́кай, шѝ ѿтрꙋтꙋ́ри, шѝ ѿкꙋми́
ле шѝ ѿ́ве́и шѝ ѿ́ѡи, мо́арте ма́ре фоа́рте.
3 Шѝ ве́и слꙋ́жѝ е҆ѹ ѡ҆́брѣмѣ а҆ѣ́ѧ, ѡ҆мнѡ́локꙋ̀ле
доѹтоа́кꙋ̀лꙋи е҆гꙋ́пѣ́нилорь, шѝ ѡ҆мнѡ́локꙋ̀ле
доѹтоа́челор фи́нлор лꙋ́и ї҆ера́иле, шѝ нꙋ́ꙋор мꙋрѝ
де́и то́ате доѹтоа́челе, фи́нлор лꙋ́и ї҆ера́и́ле, грꙋ́ѣ.
4 Шѝ дѣ́де дмнзе́ꙋ̀ сорок зи́ѡ́ндꙋ, пре ма́ѡ́не ва
фа́че дмнꙋ̀ кꙋвѧ́нтꙋ̀ а҆ча́ста пре пѣмѧ́нтꙋ.
5 Шѝ ѿкꙋ̀ дмнꙋ̀ кꙋвѧ́нтꙋ̀ а҆ча́ста а҆доа́ зи́,
шѝ мꙋрѝ́ѿ то́ате доѹтоа́челе е҆гꙋ́пѣ́нилорь,
ѿ́рꙋ де́и доѹтоа́челе фи́нлорь лꙋ́и ї҆ера́и́ле, на́ꙋмꙋ
6 ри́т ни́чѣ оу́на. Шѝ бѣзѧ́ндꙋ фараѡ̀ кꙋ́м на́
мꙋрѝ́тꙋ де́и доѹтоа́челе фи́нлорь лꙋ́и ї҆ера́и́ле ни́чѣ
оу́на, са́ѹ ѿгреѹѝ́тꙋ и҆́нима лꙋ́и фараѡ̀, шѝ нꙋ
7 трими́се нороу́дꙋ̀. Шѝ зи́се дмнꙋ̀ кѣтрꙋ
мо́уси шѝ а҆ро́и зи́ѡ́ндꙋ, лꙋ́ѧ́ ве́и пли́не мѧ́ни
ле, де́ѹзꙋ де́кꙋ́ѹтори, шѝ приса́ре мо́уси спре
че́рꙋ ѡ҆на́ѝнтѣ лꙋ́и фараѡ̀, шѝ ѡ҆на́ѝнтѣ слꙋ́ѹ
8 ѡ҆́рꙋ лꙋ́и. Шѝ сѣ́ѣ ѡ҆́кꙋ пра́хꙋ пе́сте то́тꙋ
пѣмѧ́нтꙋ̀лꙋ е҆гꙋ́пѣ́тꙋ̀лꙋи, шѝ ве́рѡ́ѝ пре ѡ҆́мени,
шѝ пре доѹтоа́че ра́не, бꙋ́шѝчи фі́ерѣ́ндꙋ ѡ҆́трꙋ
ѡ҆́мени шѝ ѡ҆́трꙋ доѹтоа́че, шѝ ѡ҆́тѣ́тꙋ пѣмѧ́н
9 тꙋ̀ е҆гꙋ́пѣ́тꙋ̀лꙋи. Шѝ лꙋ́арꙋ сѣ́ꙋ́ꙋ кꙋ́ѹто́
рꙋ̀лꙋи ѡ҆на́ѝнтѣ лꙋ́и фараѡ̀, шѝ приса́рꙋ пре дѧ
ва мо́уси, ѡ҆ѹе́рꙋ, шѝ сѣфѣкꙋ́рꙋ ра́не, бꙋ́шѝчи фі́е
рѣ́ндꙋ, ѡ҆́трꙋ ѡ҆́мени, шѝ ѡ҆́трꙋ доѹтоа́че.
10 Шѝ нꙋ пꙋ́тѣ врѣѧ́ѝторїй сѣ́стѣ ѡ҆на́ѝнтѣ лꙋ́и
мо́уси пе́нтрꙋ ра́не, пе́нтрꙋ кѣ сѣфѣкꙋ́рꙋ ра́ни
ле шѝ ѡ҆́трꙋ врѣѧ́ѝтори, шѝ ѡ҆́тѣ́тꙋ пѣмѧ́нтꙋ̀ле
11 е҆гꙋ́пѣ́тꙋ̀лꙋи. Шѝ ѡ҆́тѣрѝ дмнꙋ̀ и҆́нима лꙋ́и
фараѡ̀, шѝ нꙋ а҆скꙋ́лтꙋ пре дѧ́нѡ́ѝ дꙋ́пѣ кꙋ́вѣ
12 ворꙋ́ѝ дмнꙋ̀ лꙋ́и мо́уси. Шѝ зи́се дмнꙋ̀
кѣтрꙋ мо́уси, мѧ́нѣ́кꙋ дѝмѝнѣ́цꙋ, шѝ сѣ́тѝ ѡ҆на́ѝнтѣ
лꙋ́и фараѡ̀ шѝ ве́и зи́чѣ кѣтрꙋ е҆́ле, а҆ꙋ́ѣ́стѣ
зи́чѣ дмнꙋ̀ дмнзе́ꙋ̀ ѡ҆́брѣ́илор, Тремѝ́тѣ нороу́дꙋ
13 ми́еѹ, пе́нтрꙋ ка́сѣ слꙋ́жа́скꙋ ми́е. Пе́нтрꙋ
кѣ ѡ҆́брѣмѣ а҆ча́ста, е҆ѹ ве́и тремѝ́тѣ, то́ате пꙋ́
нинѣ́рле мѣ́ле ѡ҆́нимата̀, шѝ слꙋ́ѹнилор та́ле шѝ
нороу́дꙋ̀лꙋи тꙋ́, пе́нтрꙋ ка́сѣ ве́зи кѣ́нѡ̀ ѿ́сте
14 а҆́лтꙋ̀ ка́ѝне, ѡ҆́тѡ́ пꙋ́мѧ́нтꙋ̀. Кѣ а҆́кꙋ
Тримицѝндꙋ мѧ́намѣ ве́и лови́ пре ти́не, шѝ пре
нороу́дꙋ̀ тꙋ, кꙋ мо́арте, шѝ тебе́и ѡ҆́трꙋмꙋ̀ де
15 пре пѣмѧ́нтꙋ. Шѝ пе́нтрꙋ а҆́чѣ́ѧ тѣ́и крꙋцꙋ̀
пѣнѣ а҆кꙋ́м ка́сѣ а҆рꙋ́т ѡ҆́трꙋти́невѣрꙋтꙋ̀ мѣ,
шѝ пе́нтрꙋ ка сѣ́ѣ ве́стѣ́ѣ́ѧ кꙋ́мелемѣ ми́еѹ ѡ҆́тѡ
16 пѣмѧ́нтꙋ̀. Де́чи ѡ҆́кꙋ тѣ ве́и фа́че нороу́дꙋ̀
ми́еѹ ка́сѣнꙋ̀ тремѝ́ц пре дѧ́нѡ́ѝ? И҆́ѿ е҆ѹ

Pag. 45, col. I

musca cea cîinească de la farao, şi de la slugile lui, şi de la norodul lui şi n-au rămas nice una.

32. Şi îngreuié farao inima lui şi în vrêmea aceasta şi nu vru să trimiţă norodul.

CAP 9

1. Şi zise Domnul către Moisi: „Întră către farao şi vei zice lui: «Acêstea zice Domnul Dumnezeul ovrêilor: Trimite norodul mieu ca să slujască mie.

2. Iară de nu vei vrea să trimiţi norodul mieu, ce încă îl ţii pre el,

3. Iată, mîna Domnului va fi pre dobitoacele tale cêle den cîmpu, şi în cai, şi în trăgători, şi în cămile, şi în boi, şi în oi, moarte mare foarte.

4. Şi voiu slăvi eu în vrêmea acêea în mijlocul dobitocului eghiptênilor şi în mijlocul dobitoacelor fiilor lui Israil şi nu vor muri den toate dobitoacele fiilor lui Israil, grăit l»

5. Şi dêde Dumnezeu soroc, zicînd: „Pre mîine va face Domnul cuvîntul acesta pre pămînt".

6. Şi făcu Domnul cuvîntul acesta a doo zi şi muriră toate dobitoacele eghiptênilor, iară den dobitoacele fiilor lui Israil n-au murit nice una.

7. Şi văzînd faraó cum n-au murit den dobitoacele fiilor lui Israil nice una, s-au îngreuiat inema lui faraó şi nu trimise norodul.

8. Şi zise Domnul către Moisi şi Aarón zicînd: „Luaţi voi pline mînile de spuză de cuptoriu şi prisare Móisi spre ceriu înaintea lui faraó şi înaintea slugilor lui.

9. Şi să să facă prah peste tot pămîntul Eghipetului şi vor fi pre oameni şi pre dobitoace rane, băşici fierbînd întru oameni şi întru dobitoace şi în tot pămîntul Eghipetului".

10. Şi luară spuza cuptoriului înaintea lui farao şi prisără pre dînsa Moisi în ceriu şi să făcură rane, băşici fierbînd întru oameni şi întru dobitoace.

11. Şi nu putea vrăjitorii să stea înaintea lui Moisi pentru rane, pentru că să făcură ranile şi întru vrăjitori şi în tot pămîntul Eghipetului.

12. Şi întări Domnul inima lui farao şi nu ascultă pre dînşii, după cum porunci Domnul lui Moisi.

13. Şi zise Domnul către Moisi: „Mînecă dimineaţă şi stăi înaintea lui farao şi vei zice către el: «Acêstea zice Domnul Dumnezăul ovrêilor: Tremite norodul mieu pentru ca să slujască mie.

14. Pentru că în vrêmea aceasta eu voiu tremite toate timpinările mêle în inema ta şi slugilor tale şi norodului tău, pentru ca să vezi că nu iaste altul ca mine în tot pămîntul.

15. Că acum, trimiţînd mîna mea, voiu lovi pre tine şi pre norodul tău cu moarte şi te vei tărîma de pre pămînt.

16. Şi pentru acêea te-ai cruţat pînă acum, ca să arăt întru tine vîrtutea mea şi pentru ca să să vestească numele mieu în tot pămîntul.

17. Deci, încă tu vei face norodul mieu ca să nu tremiţ pre dînşii?

18. Iată, eu voiu ploa în ceasul acesta mîine piatră

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

săi şi de la slugile lui, şi de la nărodul lui şi n-au rămas nici una.

32. Şi îngreuia faraon inima lui şi în vrêmea aceasta şi nu vru să trimiţă nărodul.

CAP 9

1. Şi dzise Domnul către Moisi: „Întră la faraon şi-i vei dzice lui: «Acêstea dzice Domnul Dumnedzăul jidovilor: Trimite-m nărodul mieu pentru ca să-m slujască mie.

2. Iară de nu vei vrea să-m trimiţi nărodul mieu, ce tot îl ţii pre el,

3. Iată, mina Domnului va fi în cimpu pre dobitoacele tale, şi în cai, şi în trăgători, şi în cămile, şi în boi, şi în oi, moarte mare foarte.

4. Şi voi slăvi eu întru vrêmea acêea întru mijlocul dobitocului eghiptênilor şi întru mijlocul dobitoacelor fiilor lui Israil şi nu va muri den toate dobitoacele fiilor Israil, grăit».

5. Şi dêde Dumnedzău soroc, dzicindu: „Pre mîine va face Domnul cuvîntul acesta pre pămîntu“ [1].

6. Şi făcu Domnul cuvîntul acesta a doao dzi şi muriră toate dobitoacele eghiptênilor [2], iară dobitoacele fiilor Israil n-au murit nici unul.

7. Şi vădzîndu faraon că n-au murit den tot dobitocul fiilor Israil nimic, s-au îngreuiat inima lui faraon şi nu trimise nărodul.

8. Şi dzise Domnul către Moisi şi Aáron dzicîndu: „Luaţi voi mănele pline de spudză den cuptoriu şi prêsere Moisi spre cer înnaintea lui faraon şi înnaintea slugilor lui.

9. Şi să s<ă> facă prah preste tot pămîntul Eghiptului şi vor fi pre oameni şi pre dobitoace rane, beşici fierbîndu între oameni şi-ntre dobitoace şi în tot pămîntul Eghiptului“.

10. Şi luară spudza cuptoriului înnaintea lui faraon şi o presără pre însă Moisi în cer şi să făceră rane, beşici fierbîndu întru oameni şi întru dobitoace [3].

11. Şi nu putea vrăjitorii să stea înnaintea lui Moisi pentru rane, pentru că să făcură ranele şi întru vrăjetori şi în tot pămîntul Eghiptului.

12. Şi năsîlnici Domnul inima lui faraon şi nu-i ascultă pre înşi, după cum porinci Domnul lui Moisi.

13. Şi dzise Domnul către Moisi: „Mineică dimineaţă şi stăi înnaintea lui faraon şi vei dzice către el: «Acêstea dzice Domnul Dumnedzăul jidovilor: Trimite-m nărodul mieu pentru ca să-m slujască mie.

14. Pentru că întru vrêmea aceasta voi trimite toate tîmpinările mêle întru inima ta şi slugilor tale şi nărodului tău, pentru ca să ştii cum nu iaste altul ca eu în tot pămîntul.

15. Pentru că acum, trimiţîndu mâna mea, voi lovi pre tine şi pre nărodul tău cu moarte şi te vei sfărîma tu de pre pămîntu.

16. Şi pentru acêea te-ai cruţat tu pînă-acum, pentru ca să arăt întru tine vîrtutea mea şi pentru ca să mărturiseşti numele mieu în tot pămîntul.

17. Şi încă tu vei face nărodului mieu ca să nu-i trimiţi pre înşii?

18. Iată, eu/plou întru ceasul acesta mâine

de la slugile lui, şi de la oamenii lui şi nu rămase nici una.

32. Şi îngreuie inima lui faraon şi într-această vrême şi nu vru să sloboază oamenii.

CAP 9

1. Şi zise Domnul către Moisei: „Întră la faraon şi-i zi: «Aşa grăieşte Domnul Dumnezeul ovreiesc: Slobozi oamenii miei să mi se roage.

2. Iară de nu vei slobozi oamenii miei, ce încă-i vei mai opri,

3. Iată, mina Domnului va fi în cimp pre dobitoacele tale şi pre cai, şi pre măgari, şi pre cămile, şi pre[1] boi, şi pre oi, cu moarte mare foarte.

4. Şi voiu face eu minune într-acel ceas între dobitoacele eghiptênilor şi între dobitoacele feciorilor lui Israil şi nici unul den toate dobitoacele feciorilor lui Israil nu va muri»“.

5. Şi puse Domnul Dumnezeu soroc, zicînd: „În zioa de mîine va face Domnul Dumnezeu cuvîntul acesta pre pămînt“.

6. Şi făcu Domnul cuvîntul acesta dimineaţa şi omorî tot dobitocul Eghipetului, iar den dobitoacele feciorilor lui Israil nu muri nici unul [2].

7. Şi văzînd faraon că n-au murit den dobitocul feciorilor lui Israil nici unul, se îngreuie inima lui faraon şi nu slobozi oamenii.

8. Şi zise Domnul către Moisei şi către Aáron, grăind: „Luaţ mîinile voastre pline de spuză [3] de cuptoriu şi să o arunce Moisei spre cer înaintea lui faraon şi înaintea slugilor lui.

9[8]. Şi să fie praf preste toată ţara Eghipetului. [9] Şi vor fi pre oameni şi pre dobitoace rane de băşici mari întru oameni şi întru dobitoace în toată ţara Eghipetului“.

10. Şi luoă cenuşă [4] de cuptoriu denaintea lui faraon şi aruncă Moisei spre ceriu şi fură băşici cu rane care fierbea întru oameni şi întru dobitoace [5].

11. Şi nu putea vrăjitorii să stea înaintea lui faraon pentru bube, că era bube pre vrăjitori şi pre toată ţara Eghipetului.

12. Şi învîrtoşă Domnul inima lui faraon şi nu-i ascultă, cum poruncise Domnul lui Moisei.

13. Şi zise Domnul către Moisei: „Mineică dimineaţă şi stăi înaintea lui faraon şi zi către dînsul: «Aşa grăieşte Domnul Dumnezeul ovreiesc: Sloboază oamenii miei să mi se roage.

14. Că într-acest ceas eu voiu slobozi toate cazurile mêle în inima ta şi în inimile slugilor tale şi ale oamenilor tăi, ca să pricepi că nu iaste alt Dumnezeu pre pămînt ca mine.

15. Că acum voiu slobozi mina mea şi te voiu lovi şi oamenii tăi cu moarte şi te voiu omorî şi te voiu pierde de pre pămînt.

16. Că pentru aceasta te-ai cruţat pînă acuma, ca să arăt cu tine tăria mea şi ca să se mărturisească numele mieu prespre tot pămîntul.

17. Iar de vei face tu aceasta oamenilor miei şi nu-i vei slobozi,

18. Eu/voiu ploa den ceasul acesta dimi-

şi de la poporul său şi n-a mai rămas nici un tăun.

32. Inima lui faraon s-a împietrit încă o dată şi n-a lăsat poporul să plece.

CAP. 9

A cincea plagă

1. Domnul i-a grăit lui Moise: „Mergi la faraon şi spune-i: «Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul evreilor: Dă drumul poporului meu că să-mi aducă jertfe.

2. Iar de te vei împotrivi, robindu-l mai departe,

3. Voi trimite o molimă mare peste vitele tale, peste cai, peste asini, peste cămile, peste boi, peste capre şi peste oi.

4. Voi face deosebire între dobitoacele egiptenilor şi dobitoacele fiilor lui Israel. Şi dintre toate dobitoacele fiilor lui Istrael nu va muri nici unul».

5. Şi Domnul a pus soroc, spunînd: „Mîine se vor întîmpla toate acestea“.

6. Şi aşa a făcut Domnul a doua zi şi au murit toate dobitoacele egiptenilor, dar din dobitoacele fiilor lui Israel n-a murit nici unul.

7. Cînd a văzut faraon că din toate dobitoacele fiilor lui Israel n-a pierit nici unul, s-a întărîtat mai tare şi n-a slobozit poporul.

A şasea plagă

8. Domnul le-a vorbit lui Moise şi lui Aaron spunîndu-le: „Luaţi cîte o mînă de spuză din cuptor şi Moise s-o arunce spre cer înaintea lui faraon şi înaintea slujitorilor săi.

9. O să se facă pulbere peste tot şi se vor ivi răni şi băşici usturătoare pe oameni şi pe vite în tot pămîntul Egiptului“.

10. Şi ei au luat spuză din cuptor înaintea lui faraon, iar Moise a aruncat-o spre cer şi s-au făcut răni şi băşici usturătoare pe oameni şi pe dobitoace.

11. Nici magii n-au putut sta înaintea lu Moise, că erau şi ei plini de răni ca toţi egiptenii.

12. Domnul a împietrit inima lui faraon şi el nu i-a ascultat, întocmai cum spusese Domnul lui Moise.

A şaptea plagă

13. Domnul l-a poruncit lui Moise: „Scoală-te în zori şi ieşi înaintea lui faraon şi spune-i: «Aşa grăieşte Domnul Dumnezeul evreilor: Lasă pe poporul meu să-mi aducă jertfe.

14. Şi, de nu mă asculţi, voi trimite plăgi cumplite peste tine, peste slujitorii tăi şi peste poporul tău, ca să cunoşti că nu este altul afară de mine pe tot pămîntul.

15. Dacă mi-aş fi întins mîna şi te-aş fi lovit pe tine şi pe poporul tău cu molimi, ai fi pierit de pe pămînt.

16. Dar pînă acum te-am cruţat, ca să arăt în tine puterea mea şi astfel să se vestească numele meu în tot pămîntul.

17. Tu te mai arăţi încă potrivnic poporului meu şi nu-i dai drumul?

18. Iată, eu,/mîine, pe vremea asta, voi

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 45, col. II

foarte multă, care într-acestaș chip nu se-au făcut în Eghipet den zioa ce s-au zidit pînă în zioa aceasta.

19. Acum dară grăbește să-ți aduni dobitoacele și cîte-ț sînt ție pre cîmpu, pentru că toț oamenii și dobitoacele cîte se vor afla în cîmpi și nu vor întra în casă și va cădea pre dînsele piatra, vor muri»".

20. Cela ce să temea de cuvîntul Domnului den slugile lui farao ș-au adunat dobitocul lui pren case.

21. Iară cine n-au luat aminte cu cugetul la cuvîntul Domnului au lăsat dobitoacele în cîmpi.

22. Și zise Domnul către Moisi: „Întinde mîna ta în ceriu și va fi piatră pre tot pămîntul Eghipetului, pre oameni și pre dobitoace și pre toată iarba ce iaste pre pămînt".

23. Și întinse Moisi mîna în ceriu și Domnul dède glasuri și piatră și curá foc pe pămînt; și ploó Domnu piatră preste tot pămîntul Eghipetului.

24. Și era piatra și focul văpăind întru piatră și piatra era multă foarte-foarte, carea ca aceasta nu s-au făcut la Eghipet de cînd s-au făcut pre el limbă.

25. Și lovi piatra în tot pămîntul Eghipetului den om pînă în dobitoc și toată iarba cea den cîmpu au lovit piatra și toate lêmnile de pren cîmpi le-au sfărîmat,

26. Fără numai în pămîntul Ghesém, unde era fiii lui Israil, nu s-au făcut piatră.

27. Și trimițînd farao, au chemat pre Moisi și pre Aarón și le zise lor: „Greșiiu acum. Domnul iaste derept, iară eu și norodul meu, fără de lêge.

28. Rugațivă dară către Domnul pentru mine și să să potoleascá a să face glasurile lui Dumnezeu și piatră și foc pre pămînt și voiu trimite pre voi și nu veți mai adaoge a rămînea".

29. Și zise lui Moisi: „Deca voiu ieși den cetate, voiu înălța mînile mêle către Domnul la ceriu și glasurile se vor potoli și piatra și ploaia încă nu va mai fi, ca să cunoști cum al Domnului e pămîntul și tu și slugile tale.

30. Știu cum încă nu v-ați spămîntat de Domnul".

31. Și inul și orzul s-au stricat, pentru că orzul era apropiiat și inul cu sămînță.

32. Iară grîul și ovăsul nu s-au stricat, pentru că era tîrzie.

33. Și ieși Moisi de la faraó atară den cetate și au înălțat mînile lui către Domnul și glasurile s-au potolit și piatra și ploaia n-au mai picat pre pămînt.

34. Și văzînd faraó cum s-au potolit ploaia și piatra și glasurile, adaosă încă a greși și-ș îngreuia inima lui și a slugilor lui.

35. Și să întări inima lui și a slugilor lui și nu trimise pre fiii lui Israil, după cum au grăit Domnul lui Moisi.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

piatră foarte multă, carea intru acesta chip nu s-au făcut în Eghipet dentru dzua ce s-au zidit pân-intru dzua aceasta.

19. Acum dară sirguiêşte să-ţi aduni dobitoacele tale şi cîte sintu ţie pre cimpu, pentru că toţi oamenii şi dobitocul cîte să vor afla în cimpi şi nu vor intra în casă şi va cădea pre inse piatra vor muri".

20. Cela ce să tême de cuvîntul Domnului den slugile lui faraon şi-au adunat dobitocul lui pren case.

21. Iară cine n-au luat aminte cu cugetul la cuvîntul Domnului au lăsat dobitocul în cîmpi.

22. Şi zise Dumnedzău către Moisei: „Întinde mâna ta în ceriu şi va fi piatră pre tot pămîntul Eghiptului, pre oameni şi pre dobitoace şi pre toată iarba ce iaste pre pămîntu"[4].

23. Şi întinse Moisi mîna în ceriu şi Domnul dêde glasuri şi piatră şi cura focul pre pămîntu; şi ploă Dumnedzău piatră pre tot pămîntul Eghiptului.

24. Şi era piatra şi focul văpăindu intru piatră şi piatra multă foarte foarte, ca carea nu s-au făcut ca aceasta la Eghipet de cîndu s-au făcut pre ea limbă.

25. Şi lovi piatra pre tot pămîntul Eghiptului den om pân-în dobitoc şi toată iarba cêea de la cîmpu au lovit piatra şi toate lêmnele de pre cîmpi le-au sfărîmat.

26. Fără den pămîntul Ghesem, unde era fiii lui Israil, nu s-au făcut piatra[5].

27. Şi trimiţîndu faraon, au chemat pre Moisi şi pre Aáron şi le dzise lor: „Greşii acum. Domnul, dreptu, iară eu şi nărodul mieu, fără-de-lêge[6].

28. Rugaţi-vă dară către Domnul pentru mine şi să s<ă> potoale să s<ă> facă glasuri dumnedzăicşti şi piatră şi foc pre pămîntu, şi voi trimite pre voi şi nu veţi mai adaoge a rămînea".

29. Şi dzise lui Moisi: „Dacă voi ieşi den cetate, voi întinde mîinile mêle către Domnul şi în ceriu şi glasurile vor potoli şi piatra şi ploaia nu va mai fi încă, pentru ca să cunoască cum a Domnului pămîntul şi tu şi sluglle tale.

30. Şi ştiu cum încă nu v-aţi spămîntat de Domnul".

31. Şi inul şi ordzul s-au bătut, pentru că ordzul era apropiat, şi inul cu sămînţă.

32. Iară grîul şi ovăsul nu s-au bătut, pentru că tîrdzie era.

33. Şi ieşi Moisi de la faraon afară den cetate şi întinse mâinile lui către Domnul şi glasurile s-au potolit şi piatra şi ploaie n-au mai picat încă pre pămîntu.

34. Şi vădzîndu faraon cum s-au potolit ploaia şi piatra şi glasurile, adaose încă a greşi şi-ş îngreuia inima lui şi a slugelor lui.

35. Şi să năsîlnici inima lui şi a slugelor lui şi nu trimise pre fiii lui Israil, după cum au grăit Domnul lui Moisi.

neaţă piatră[6] multă foarte, cum n-au fost altădată în Eghipet den zioa cêea ce se-au făcut pînă astăzi.

19. Ce acum grăbêşte de-ţ stringe tot dobitocul tău şi tot ce ai la cîmp, că toţ oamenii şi dobitoacele şi ce iaste în cîmp, de nu vor intra în casă, ce va cădea pre dinsele piiatra, vor muri".

20. Deci, unii den slugile lui faraon se temură de cuvintele Domnului şi duseră dobitoacele lor pre acasă.

21. Iar cei ce nu grijiră de cuvintele Domnului, aceia lăsară dobitoacele lor în cîmp.

22. Şi zise Domnul către Moisei: „Tinde-ţ mâna spre cer şi va fi piiatră pre toată ţara Eghipetului, pre oameni şi pre dobitoace şi pre toată verdeaţa ierbii pămîntului".

23. Şi-ş tinse Moisei mâna spre cer, iar Domnul dêde glas de tunet şi cura pre pămînt piiatră şi foc; şi plooă Domnul piiatră pre toată ţara Eghipetului[7].

24. Şi era piiatră şi în piiatră ardea foc şi piiatra era multă foarte-foarte, cît n-au fost aşa în Eghipet de cînd au fost oameni într-insul.

25. Şi bătu piiatra tot pămîntul Eghipetului den oameni pân-în dobitoace şi tot ce era pre cîmp şi toată iarba pămîntului ucise piiatra şi toate lêmnele de pre cîmpi le fărimă piiatra.

26. Iar numai în pămîntul Ghesimului, unde lăcuia feciorii lui Israil, n-au fost piiatră.

27. Şi trimise faraon şi chiemă pre Moisei şi pre Aáron şi le zise: „Greşit-am pînă acuma. Domnul iaste dirept, iar eu şi oamenii miei sîntem nelegiuitori.

28. Rugaţi-vă Domnului pentru mine ca să stea tunetele lui Dumnezeu şi piiatra şi focul de pre pămînt şi vă voiu slobozi şi de-acii să nu mai adaogeţ a mai zăbovi".

29. Iar Moisei zise lui: „Cum voiu ieşi den cetate şi-m voiu rădica mâinile către cer către Domnul, vor sta tunetele şi de-acii nu va mai fi piiatră şi ploaie. Şi să ştii că al Domnului iaste pămîntul.

30. Iar tu şi oamenii tăi ştiu că niciodată nu v-aţi temut de Domnul."

31. Inul şi orzul era bătut, că orzul slobozila spice, iar inul infloriia.

32. Iar grîul şi ovăsul n-au perit, că fusêse tîrziu.

33. Şi ieşi Moisei de la faraon afară de cetate şi-ş rădică mâinile către Domnul şi stătură tunetele şi piiatra şi ploaia mai mult nu pică pre pămînt.

34. Iar faraon, deaca văzu că au stătut ploaia şi piiatra şi tunetele, încă mai adao e a mai greşi.

35. Şi i se îngreuie inima lui şi a slugilor lui şi învîrtoşă inima lui şi ale oamenilor lui şi nu slobozi pre feciorii lui Israil, cum grăise Domnul către Moisei.

da ploi cu grîndină aşa de multă cum n-a mai fost în Egipt din ziua zidirii lui pînă acum.

19. Grăbeşte-te dar să-ţi aduni turmele şi toate cîte le ai la cîmp, căci pe toţi oamenii şi pe toate dobitoacele, cîte nu vor intra la adăpost, va cădea grîndină şi vor muri".

20. Slujitorii lui faraon, cei care s-au temut de cuvîntul Domnului, şi-au adunat turmele acasă.

21. Cei care însă n-au luat aminte la cuvîntul Domnului şi-au lăsat turmele pe cîmp.

22. Iar Domnul i-a spus lui Moise: „Întinde-ţi mîna spre cer şi va cădea grîndină în tot pămîntul Egiptului, peste oameni, peste dobitoace şi peste toată iarba cîmpului".

23. Moise şi-a întins mîna spre cer şi Domnul a trimis tunete şi grîndină şi foc în tot pămîntul Egiptului.

24. Prin grîndină curgeau vîlvătăi de foc. Şi era atîta grîndină cum nu mai fusese în Egipt, de cînd locuiau oamenii acolo.

25. Grîndina a bătut în tot pămîntul Egiptului, omorînd oameni şi dobitoace, lovînd iarba de pe cîmp şi toţi pomii de i-a frînt.

26. Numai în ţinutul Goşen, unde trăiau fiii lui Israel, acolo n-a căzut grîndină.

27. Faraon a trimis să-i cheme pe Moise şi pe Aaraon şi le-a spus: „Am greşit acum. Domnul este drept, eu şi poporul meu sîntem vinovaţi.

28. Rugaţi-vă aşadar pentru mine la Domnul, ca să înceteze tunetele şi să nu mai cadă grîndină şi foc. Eu vă voi lăsa să vă duceţi făcă nici o oprelişte".

29. Moise i-a spus: „Cînd voi ieşi din cetate, voi înălţa mîinile către Domnul şi tunetele vor înceta şi nu va mai fi nici grîndină, nici foc, ca să cunoşti că al Domnului este întreg pămîntul.

30. Dar tu ştii că tu şi slujitorii tăi nu vă temeţi încă de Domnul".

31. Inul şi orzul s-au stricat, căci orzul era înspicat, iar inul în floare.

32. Însă grîul şi ovăsul nu s-au stricat, căci erau mai tîrzii.

33. Moise a ieşit de la faraon afară din cetate şi şi-a înălţat mîinile către Domnul. Atunci tunetul şi grîndina au încetat, iar ploaia n-a mai căzut pe pămînt.

34. Văzînd faraon că ploaia, grîndina şi tunetul au încetat, s-a întors ca mai înainte în păcat şi el şi slujitorii săi s-au împotrivit Domnului.

35. Împietrindu-şi inima, faraon nu i-a lăsat pe fiii lui Israil să plece, şi a fost cum îi spuse Domnul lui Moise.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 46, col. I

CAP 10

1. Şi zise Domnul către Moisi zicînd : „Întră către faraó, pentru că eu am îngreuiat inima lui şi a slugilor lui, ca pre rînd să vie sêmnele acêstea pre ei.

2. Pentru ca să povestiţi în urechile fiilor voştri şi ale feciorilor fiilor voştri cîte am batjocorit eghiptênilor şi sêmnele mêle care am făcut intru ei şi veţi cunoaşte cum eu sînt Domnul“.

3. Şi întră Moisi şi Aarón înaintea[1] lui faraó şi ziseră lui : „Aceasta zice Domnul Dumnezeul ovrêilor : «Pănă cînd nu vei să te ruşinezi de mine ? Trimite norodul mieu pentru ca să-m slujască mie.

4. Iară de nu vei vrea să trimiţi norodul mieu, iată, eu voiu aduce în ceasul acesta mîine lăcustă multă pre toate hotarăle tale.

5. Şi va acoperi faţa pămîntului şi nu vei putea să vezi pămîntul şi va mînca toată prisoseala ce au rămas, care au lăsat voao piatra, şi va mînca tot lemnul ce crêşte voao pre pămînt.

6. Şi să vor umplea[2] casele tale şi casele slugilor tale şi toate casele în tot pămîntul Eghipetului, care nice odineoară au văzut părinţii tăi, nice strămoşii lor dentru care zi s-au făcut pre pămînt pănă în zioa de astăzi»“. Şi abătîndu-se Moisi, ieşi de la faraó.

7. Şi ziseră slugile lui faraó către el : „Pănă cînd va fi noao această pacoste ? Trimite oamenii ca să jărtvească Domnului Dumnezeului lor. Au vei să ştii că au perit Eghipetul ?“

8. Şi întoarseră pre Moisi şi pre Aarón către farao şi zise lor farao : „Mêrgeţi şi slujiţi Domnului Dumnezeului vostru ! Dară carei şi cine sînt ceia ce mergu ?“

9. Şi zise Moisi : „Cu tinerii noştri şi cu bărtrînii vom mêrge, cu feciorii şi cu fêtele, şi oile, şi boii noştri, pentru că iaste praznicul Domnului Dumnezăului nostru“.

10. Şi zise farao către ei : „Fie aşa ! Duimnezău cu voi! Cum voiu trimite pre voi ? Au doară şi marfa voastră ? Căutaţ, pentru că ficleşug iaste înaintea voastră.

11. Nu aşa, ce meargă bărbaţii şi slujiţ lui Dumnezău, pentru că aceasta voi cercaţ“. Şi scoaseră pre ei de la faţa lui farao.

12. Şi zise Domnul către Moisi : „Întinde-ţ mîna ta pre pămîntul Eghipetului şi să se suie lăcusta pre pămînt ; şi va mînca toată iarba pămîntului şi toată roada lêmnelor ce-au lăsat piatra“.

13. Şi ridică Moisi toiagul spre ceriu şi Domnul aduse vînt áustru pre pămînt toată zioa acêea şi toată noaptea. Dimineaţa să făcu, vîntul áustrul puse înlăuntru lăcusta.

14. Şi o aduse pre dînsa preste tot pămîntul Eghipetului şi să aşază preste toate hotarăle Eghipetului multă foarte. Mai nainte de dînsa nu s-au făcut lăcustă ca aceasta şi după aceasta nu va fi aşa.

15. Şi acoperi faţa pămîntului şi să strică pămîntul şi mîncă toată iarba pămîntului/şi toată roada lêmnelor

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

CAP 10

1. Şi dzise Domnul către Moisi dzicindu: „Întră inlontru la faraon, pentru că eu am îngreuiat inima lui şi a slugelor lui, pentru ca pre rîndu să vie sêmnele acêstea pre ei.

2. Pentru ca să povestiţi în urechile fiilor voştri cîte am bagiocurit eghiptênilor şi sêmnele mêle carele am făcut intru ei, şi veţi cunoaşte cum eu sîntu Domnul".

3. Şi întră Moisi şi Aáron innaintea lui faraon şi dzisără lui: „Acêstea dzice Domnul Dumnedzău jidovilor: «Pînă cindu nu vei să te ruşinedzi de mine? Trimite nărodul mieu pentru ca să-m slujască mie.

4. Iară de nu vei vrea să trimiţi nărodul mieu, iată, eu voi aduce într-acesta ceas măine lăcustă multă pre toate hotarăle tale.

5. Şi va acoperi faţa pămîntului şi nu vei putea să vedzi pămîntul şi va minca tot prisositul ce au rămas, ce au lăsat voaă piatra, şi va minca tot lemnul ce crêşte voaă pre pămîntu.

6. Şi să vor implea casele tale şi casele sluglor tale şi toate casele în tot pămîntul Eghiptului, care lucru nici odinioară au văzut părinţii tăi, nice strămoşii lor dentru care dzi s-au făcut pre pămîntu păn-în dzua de astădzi»". Şi abătîndu-să, ieşi de la faraon.

7. Şi dzisără slugile lui faraon către el: „Pîn-cîndu aceasta va fi noaă pacoste? Trimite oamenii pentru ca să jirtvuiască Domnului Dumnedzăului lor. Au vei să ştii că au perit Eghiptul?"

8. Şi intoarsără pre Moisi şi pre Aáron către faraon şi dzise lor: „Păsaţi şi slujiţi Domnului Dumnedzăului vostru! Dară carii sîntu şi cine-i ceiia ce mergu?"

9. Şi dzise Moisi: „Cu tincreii noştri şi cu bătrînii vom mêrge, cu ficiorii şi fêtele, şi oi, şi boii noştri, pentru că va fi praznicul Domnului Dumnedzăului nostru".

10. Şi dzise faraon către ei: „Fie aşea! Dumnedzău cu voi! Cum voi trimite pre voi? Au doară şi marfa voastră? Căutaţi, pentru că vicleşug iaste innaintea voastră.

11. Nu aşea, ce margă bărbaţii şi slujiţi lui Dumnedzău, pentru că aceasta voi cercaţi". Şi-i scoaseră pre ei den faţa lui faraon.

12. Şi Domnul dzise către Moisi: „Întinde mâna ta pre pămîntul Eghiptului şi să s<ă> suie lăcusta pre pămîntu şi va minca toată iarba pămîntului şi toată roada lêmnelor ce au lăsat piatra".

13. Şi rădică Moisi toiagul în ceriu şi Domnul aduse vîntu nóton[1] pre pămîntu toată dzua acêea şi toată noaptea acêea. Dimineaţa să făcu, vîntul notos puse inlontru lăcusta[2].

14. Şi o aduse pre însă preste tot pămîntul Eghiptului şi să aşedză preste toate hotarăle Eghiptului multă foarte. Mainte decît însă nu s-au făcut ca aceasta lăcustă şi după aceasta nu va fi aşea.

15. Şi acoperi faţa pămîntului şi să strică pămîntul şi mincă toată iarba pămîntului/ şi toată roada lêmnelor carea au rămas de la

CAP 10

1. Şi zise Domnul către Moisei, grăind: „Întră la faraon, că eu am întărit inima lui şi a oamenilor lui, ca să mai fie încă sêmnele acêstea într-inşii.

2. Ca să povestiţ în urechile feciorilor voştri şi ale nepoţilor voştri cum mi-am bătut joc de eghiptêni şi sêmnele mêle care am făcut într-inşii, şi să ştiţ că sînt Domn".

3. Şi intrînd Moisei şi Aarón înaintea lui faraon, ziseră lui: „Aşa grăieşte Domnul Dumnezeul evreiese: «Pînă cînd nu vei să te ruşinezi de mine? Lasă oamenii miei să mi se închine.

4. Iară de nu vei slobozi oamenii miei, iată, eu voiu trimite dimineaţă lăcuste multe pre toate hotarăle tale.

5. Şi vor acoperi toată faţa pămîntului şi nu vei putea vedea pămîntul şi vor minca toată rămăşiţa, ce au rămas de piiatră, şi vor minca tot lemnul ce va crêşte den pămînt.

6. Şi se vor umplea casele tale şi casele slugilor tale şi toate casele den toată ţara Eghipetului, care n-au văzut niciodată nici părinţii tăi, nici strămoşii tăi den zioa cêea ce au fost pre pămînt şi pînă în zioa de astăzi»". Şi deaca ziseră acêstea, ieşiră de la faraon.

7. Iară slugile lui faraon ziseră către dînsul: „Pînă cînd va fi noao această cazna? Slobozi oamenii să se roage Domnului Dumnezeului lor. Iar de nu, să ştii că va să pîcie Eghipetul".

8. Şi întoarseră pre Moisie şi pre Aáron înaintea lui faraon şi le zise faraon: „Păsaţ şi vă rugaţ Domnului Dumnezeului vostru! Dară ceia ce merg, cine şi carii sînt?"

9. Iar Moisei zise: „Cu tinerii şi cu bătrînii noştri să mêrgem cu feciorii şi cu fêtele, cu oile şi cu cirezile noastre, că va fi zioa cea mare a Domnului Dumnezeului nostru".

10. Şi zise lor faraon: „Aşa să fie! Domnul cu voi! Cum voiu slobozi pre voi cu agoniseala voastră? Vedeţ că hicleşug se află intru voi.

11. Ce nu aşa, ce să se ducă numai bărbaţii să se roage lui Dumnezeu, că voi însăţ aţ cerşut aceasta". Şi-i goniră de la faţa lui faraon.

12. Iar Domnul zise către Moisei: „Tinde mîna ta pre pămîntul Eghipetului şi să cază lăcuste pre ţara Eghipetului şi să mănince toată iarba pămîntului şi toată roada copacilor care au rămas de piiatră".

13. Şi-ş rădică Moisei toiagul spre cer, iar Domnul aduse vînt despre răsărit spre toată ţara Eghipetului, în zioa acêea şi în noaptea acêea. Iar fiind dimineaţă, aduse vîntul despre răsărit lăcuste[1].

14. Şi căzură pre toată ţara Eghipetului şi se aşăzară pre toată ţara Eghipetului multe foarte, cît mai nainte de acêstea n-au fost lăcuste aşa pre pămînt, nici după cêstea nu vor mai fi.

15. Şi acoperiră toată faţa pămîntului şi stricară pămîntul şi mincară toată iarba de pre pămînt/şi toată roada copacilor cît

CAP. 10

A opta plagă

1. Domnul i-a grăit lui Moise spunîndu-i: „Du-te la faraon, că l-am întărtat pe el şi pe slujitorii săi, ca pe rînd să se împlinească semnele mele între ei.

2. Ca să povestiţi fiilor voştri şi fiilor fiilor voştri cum i-am smerit pe egipteni cu aceste semne şi să cunoaşteţi că eu sînt Domnul".

3. Moise şi Aaron au mers înaintea lui faraon şi i-au spus: „Astfel grăieşte Domnul Dumnezeul evreilor: «Pînă cînd te îndărătnicești să te pleci puterii mele? Slobozește poporul meu să-mi aducă jertfe.

4. De te vei împotrivi, voi trimite mîine, pe vremea asta, mulţime de lăcuste asupra tuturor ţinuturilor tale.

5. Ele vor acoperi faţa pămîntului să nu se mai vadă şi vor minca tot prisosul pămîntului, ce v-a lăsat grîndina, rozînd toată verdeaţa pomilor şi a cîmpiilor voastre.

6. Vor umple casele tale şi casele slujitorilor tăi, toate casele din întreg pămîntul egiptenilor, cum n-au mai văzut nici părinţii, nici strămoşii tăi de cînd au trăit ei pe pămînt». Şi spunînd acestea, Moise a plecat de la faraon.

7. Atunci i-au spus slujitorii lui faraon: „Pînă cînd vom îndura această pacoste? Lasă pe oamenii aceştia să aducă jertfe Dumnezeului lor. Sau vrei să vezi Egiptul pierînd?"

8. Şi i-au întors pe Moise şi pe Aaron la faraon şi acesta le-a spus: „Mergeţi să prăznuiţi pe Dumnezeul vostru! Dar care şi cine sînt aceia ce merg?"

9. Moise i-a răspuns: „Vom pleca cu toţi tinerii şi bătrînii, cu toţi fiii şi fiicele, cu turmele şi cirezile noastre, căci este sărbătoarea Domnului Dumnezeului nostru".

10. Şi a zis faraon: „Să vă ajute Domnul! Eu însă n-o să slobozesc nici pe bătrînii, nici pe femeile, nici pe copiii voştri, fiindcă văd că puneţi la cale o viclenie.

11. Dacă vreţi să mergeţi într-adevăr să prăznuiţi pe Dumnezeu, duceţi-vă numai voi bărbaţii, după cum aţi cerut". Şi a pus faraon de i-a dat afară.

A opta plagă

12. Atunci i-a spus Domnul lui Moise: „Întinde-ţi mîna asupra ţării Egiptului să năvălească lăcustele pe pămînt şi vor minca iarba cîmpului şi toată roada pomilor şi tot ce a rămas nestricat de grîndină".

13. Moise a ridicat toiagul şi Domnul a adus asupra pămîntului vînt de la răsărit, toată ziua şi toată noaptea aceea. Cînd s-a făcut dimineaţă, vîntul de răsărit a pogorît lăcusta.

14. Şi s-a împrăştiat pe întreg pămîntul Egiptului; mulţime mare s-a aşezat în toate ţinuturile. Asemenea lăcustă n-a mai fost şi nu va mai fi.

15. Şi a acoperit ea faţa pămîntului şi pămîntul s-a pustiit. A mîncat toată iarba pămîntului/şi toată roada pomilor nestricată

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

шн̀ то́атѣ ро́ада лѣ́мнелор̀, ка́ре а́ѹ рѣма́сѣ ѿ пїа́
трѣ, на́ѹ рѣма́сѣ вѣ́рде не́ми́кѣ ѿ тѹ́ ле́мне, шн̀
ѿ то́атѣ и҆ерва ка́мпѹлѹй, ѿ то́т пѣмо́нтѹлѣ
е҆гѹ́петѹлѹй. Шн̀ грѣ́бѝ фараѡ̀, а҆́кема̀ прѐ ѳ҃ї
мо́ѵен, шн̀ прѐ а҆а́рѡ́н зи́кѝндѹ, грешѝта́м ѿ на́н
тѣ дмнѹлѹй дмнезѣ́ѹлѹй во́стрѹ, шн̀ вѡ́ѡ.
Прїѝмѝцѝ да́рѣ ѿ а҆́кѹм̀ грешала̀ мѣ, шн̀ вѣрѹ ѕ҃ї
га́ц кѣтре дмнѹлѹ̀ дмнезѣ́ѹлѹ̀ во́стрѹ, шн̀ рѧ́дѝче
мо́арте а҆́ста де прѐ ми́не. Шн̀ е҆шѝ мо́ѡ и҃ї
дела̀ фараѡ̀, шн̀ се рѹгѣ̀ дмнѹлѹй. Шн̀ преме
нѝ дмнѹ̀, дела̀ ма́ре вѧ́нтѣ вѧрто́сѣ, шн̀ рѧ́дѝ а҃ї
кѣ а҆лѣкѹ́стеле, шн̀ ле пѹ́се прѐ дѫ́нселе ѿ ма́рѣ ре
шїе. шн̀ на́ѹ рѣма̀ ни́че о҆лѣкѹ́стѣ, ѿ то́тѣ пѣ
мо́нтѹлѹ̀ е҆гѹ́петѹлѹй. Шн̀ ѿ тѣрѝ дмнѹлѣ к҃
и҆нима лѹй фараѡ̀, шн̀ нѹ̀ трѝмѝсе прѐ фїїй лѹ̀
и҆сраи́лѣ. Шн̀ зи́се дмнѹ̀ кѣтре мо́ѵен, ѿ к҃а
тѝнде мѧ́на та̀ ла че́рѣ, шн̀ се ѳо́ѧкѣ ѿ тѹ́нѣ́ре,
прѐ пѣмо́нтѹ̀ е҆гѹ́пїѹлѹй, ѿ тѹ́нѣ́рек пипѣ́ѝт.
Шн̀ ѿтѝнсе мо́ѵен мѧ́на лѹй ла че́рѣ, шн̀ се ѳо́ѣкѹ̀ к҃в
ѿ тѹ́нѣ́рекѹ не́гѹрѣ ча́цѣ, прѐ то́т пѣмо́нтѹлѣ
е҆гѹ́пїѹлѹй, г҃, зи́ле. Шн̀ нѹ̀ вѣзѹ̀ ни́мени к҃г
прѐ фра́тесѣ, шн̀ нѹ̀ се ѣскѹлѣ ни́мени де́н па
тѹ̀ лѹй, г҃, зи́ле, и҆ерѣ ла то́ци фїїй лѹй и҆сраи́
лѹ́мѝнѣ е҆ра̀, ѿ тѹ̀ то́ате ка́те летрѣ́ѹ̀.
Шн̀ кема̀ фараѡ̀ прѐ мо́ѵен шн̀ прѐ а҆а́рѡ́нѣ зи́кѧ к҃д
дѹ, мѣ́рѣцѣ слѹ́жѧ дмнѹлѹй дмнезѣ́ѹлѹй во́стрѣ,
а҆фа́рѣ де́н о́и, шн̀ де́н во́и ве́ц ле́сѧ̀, шн̀ ма́рфа
во́а́стрѣ мѣ́рге ѹ̀ вѹ́й. Шн̀ зи́се мо́ѵен ка, к҃е
че ѿ ѿ шн̀ ѿ сѣда́й но́ѡ ѧ҆́рѣтѣ шн̀ а҆́рдере де
то́т, ка́ре во́м фа́че дмнѹлѹй дмнезѣ́ѹлѹй но́стрѹ.
Шн̀ до́бѝто́ачеле но́а́стре во́м мѣ́рѣце кѹ но́и, шн̀ нѹ к҃ѕ
во́м лѣса̀ ѹ́нѓе, пе́нтрѹ кѣ де́нтрѧ́нѣле во́м лѹ
сѣслѹ́жѧ́м дмнѹлѹй дмнезѣ́ѹлѹй но́стрѹ, кѣ но̀
нѹ́щѝм че́ во́м слѹ́жѝ дмнѹлѹй дмнезѣ́ѹлѹй но
стрѹ, пѣ́нѣ во́м мѣ́рѣце но́й а҆ко̀ѡ̀. Шн̀ ѿ к҃з
тѣрѝ дмнѹ̀ и҆нима лѹй фараѡ̀, шн̀ нѹ̀ вѣрѹ сѣ̀й
трѝмѝцѣ прѐ дѫ́нші́й. Шн̀ зи́се фараѡ̀ па к҃и
сѣ де́ла ми́не, сокотѣ́щѣ́те прѐ ти́не, ѿ кѣ а҆ма́й а
дѧ́ѡ̀ре сѣвѣ́зи фа́ца мѣ, кѣ ѿ че зи́ ве́зи́ ни́ѝ
ми́е ве́и мѹ́рѝ. Шн̀ зи́се мо́ѵен пре нѹ̀ а҆́н зи́ к҃в
нѹ мѣкѹ́ѝ ма́й ни́ѝ ще ѿ фа́цѣ.

К А́ П Ѹ І

Шн̀ зи́се дмнѹ̀ кѣтре мо́ѵен, ѿ к҃з ора́нѣ а҃
во́м а҆дѹ́че е҆́ѹ прѐ фараѡ̀ шн̀ прѐ е҆гѹ́пе
шн̀ дѹ́пре а҆́чѣ ѧ҆ватрѝмѝте прѐ во́и де
и҆́нѣ, шн̀ кѧ́нд ѧ҆ватрѝмѝте прѐ во́и нѹ
то́атѣ ско́ѹ́перѣ ва ско́ате прѐ во́й.
Грѣ́ѧ́ще да́рѣ прѐ а҆ска́нсѹ, ѿ ѹ́рѣ́кѝле нѝро́дѹлѹ̀, в҃
шн̀ чѣ́рѣ ѳїе́ѣ ка́ѣле, де́ла ве́чѝнѹ̀ш, шн̀ ѳѣ
мѣ́ѧ де́ла ве́чѝна е҆́и, ва́сѣ́де а҆́ѹ, шн̀ де а҆́рѹнтѝ,
шн̀ ѳѣрѣкѣмѝнте. Шн̀ дмнѹ̀ дѣ́де ха́рѹ́ѧ́нѣ̀ро г҃
дѹлѹ сѣ, на́нтѣ е҆гѹ́пѣ́нилѡ, шн̀ ле ѿпрѹ́мѹта́рѣ
ло, шн̀ о́мѹ̀ мо́ѵен ма́ре сѣ́ѳѣкѹ̀ фо́а́те ѿ на́нтѣ
е҆гѹ́пѣ́нилор̀, шн̀ ѿ на́нтѣ лѹй фараѡ̀, шн̀ ѿ на
нтѣ слѹ́жѝлор̀ лѹй, шн̀ ѿ со́кїй а҆́то́т нѝро́дѹ̀.
Шн̀ зи́се мо́ѵен а҆́чѣ́стѣ зи́че дмнѹ̀ прѐ ла̀ мїа́зѣ д҃
ноа́пте, во́и ѿтра̀ е҆́ѹ ѿ ми́ѝ́ѧ́лѡкѹ̀ е҆гѹ́петѹлѹй.
Шн̀ ва мѹ́рѝ то́т чѣ́л де́тѧ́ѝ нѣскѹ̀ ѿ пѣмо́нтѹ̀ е҃
е҆гѹ́пїѹлѹй, де́н чѣ́л де́нтѧ́ѝ нѣскѹ́т а҆́ лѹй фа
раѡ

Pag. 46, col. 11

care au rămas de piatră. N-au rămas vêrde nemică întru lêmne și în toată iarba cîmpului în tot pămîntul Eghipetului.

16. Și grăbi farao a chema pre Moisi și pre Aarón zicînd: „Greșit-am înaintea Domnului Dumnezăului vostru și voao.

17. Priimiți dară încă acum greșala mea și vă rugați către Domnul Dumnezăul vostru și rîdice moartea aceasta de pre mine“.

18. Și ieși Moisi de la farao și să rugă Domnului.

19. Și premeni Domnul de la mare vînt vîrtos și rîdică lăcustele și le puse pre dînsele în Marea Roșie și n-au rămas nice o lăcustă în tot pămîntul Eghipetului.

20. Și întări Domnul inima lui farao și nu trimise pre fiii lui Israil.

21. Și zise Domnul către Moisi: „Întinde mîna ta la ceriu și să să facă întunêrec pre pămîntul Eghipetului, ntunêrec pipăit“.

22. Și întinse Moisi mîna lui la ceriu și să făcu întunêrec, negură, ceață pre tot pămîntul Eghipetului 3 zile.

23. Și nu văzu nimeni pre frate-său și nu să sculă nimeni den patul lui 3 zile. Iară la toți fiii lui Israil lumină era întru toate cîte le trebuia.

24 Și chemă faraó pre Moisi și pre Aarón zicîndu: „Mêrgeț, slujiț Domnului Dumnezăului vostru! Afară den oi și den boi veț lăsa; și marfa voastră meargă cu voi“.

25. Și zise Moisi: „Ba, ce încă și tu să dai noao jîrtve și ardere de tot, care vom face Domnului Dumnezăului nostru.

26. Și dobitoacele noastre vor mêrge cu noi și nu vom lăsa unghe, pentru că dentr-însele vom lua să slujîm Domnului Dumnezăului nostru, că noi nu știm ce vom sluji Domnului Dumnezăului nostru până vom mêrge noi acolo“.

27. Și întări Domnul inima lui faraó și nu vru să-i trimiță pre dînșii.

28. Și zise faraó: „Pasă de la mine! Socotește-te pre tine încă a mai adaoge să vezi fața mea, că în ce zi te vei ivi mie, vei muri“.

29. Și zise Moisi: „Precum ai zis, nu mă voiu mai ivi ție în față“.

CAP 11

1. Și zise Domnul către Moisi: „Încă o rană voiu aduce eu pre faraó și pre Eghipet și dupre acêea va trimite pre voi de aicea. Și cînd va trimite pre voi, cu toată scoaterea va scoate pre voi.

2. Grăiêște dară pre ascunsu în urechile norodului și ceară fieștecarele de la vecinu-ș și fămêia de la vecina ei vase de aur și de argint și îmbrăcăminte“.

3. Și Domnul dêde harul norodului său naintea eghiptênilor și le împrumutară lor. Și omul Moisi mare să făcu foarte înaintea eghiptênilor, și înaintea lui farao, și înaintea slugilor lui, și în ochii a tot norodul.

4. Și zise Moisi: „Acêstea zice Domnul: «Pre la miazănoapte voiu întra eu în mijlocul Eghipetului.

5. Și va muri tot cel dentîiu născut în pămîmtul Eghippetului, den cel dentîiu-născut al lui fa/rao, carele șade pre

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

piatră. N-au rămas vêrde nimic intru lêmne şi în toată iarba cimpului în tot pămîntul Eghiptului.

16. Şi sîrgul faraon a chema pre Moisi şi pre Aáron dzicîndu : „Greşit-am innaintea Domnului Dumedzăului vostru şi voaă [3].

17. Primiţi dară încă acum greşala mea şi vă rugaţi către Domnul Dumnedzăul vostru şi rădice moartea aceasta de pre mine".

18. Şi ieşi Moisi de la faraon şi să rugă Domnului.

19. Şi premeni Domnul de la mare vîntu virtos şi rădică lăcusta şi o puse pre însă în Marea Roşie şi n-au rămas nice o lăcustă în tot pămîntul Eghiptului.

20. Şi întări Domnul inima lui faraon şi nu trimise pre fiii lui Israil.

21. Şi dzise Domnul către Moisi : „Întinde mina ta în ceriu şi să s<ă> facă întunêrec pre pămîntul Eghiptului, întunêrec pipăit".

22. Şi întinse Moisi mina lui în ceriu şi să făcu întunêrec, negură, ceaţă pre tot pămîntul Eghiptului 3 dzile [4].

23. Şi nu văzu nimeni pre fratele său şi nu să sculă nimeni den patul său [5] 3 dzile. Şi la toţi fiii lui Israil era lumină intru toate cîte să trebuia.

24. Şi chemă faraon pre Moisi şi pre Aáron dzicîndu : „Păsaţi, slujiţi Domnului Dumnedzăului vostru ! Afară den oi şi den boi veţi lăsa ; şi marfa voastră margă cu voi".

25. <Şi dzise Moisi : >[6] „Ba, ce încă şi tu să ne dai noaă jîrtve şi arderi de tot, carele vom face Domnului Dumnedzăului nostru.

26. Şi dobitoacele noastre vor mêrge cu noi şi nu vom lăsa unghe, pentru că dentru însele vom lua să slujim Domnului Dumnedzăului nostru. Şi noi nu ştim ce vom sluji Domnului Dumnedzăului nostru până vom mêrge noi acolo ".

27. Şi năsilnici Domnul inima lui faraon şi nu vru să-i trimiţă pre ei.

28. Şi-i dzise lui faraon : „Pasă de la mine ! Ia-te aminte spre tine încă să mai adaogi a vedea faţa mea şi în ce dzi te vei ivi mie vei muri" [7].

29. Şi dzise Moisi : „Cum ai dzis, nu mă voi mai ivi ţie în obraz".

CAP 11

1. Şi dzise Domnul către Moisi : „Încă o rană voi aduce eu pre faraon şi pre Eghiptu şi după acêea va trimite pre voi de aicea. Şi cîndu va trimite pre voi, cu toată scoaterea va scoate pre voi.

2. Grăiêşte dară pre ascunsu în urechile nărodului şi ceară fieştecarele de la vecinu-ş şi fămêie de la vecina ei vase de aur şi de argintu şi îmbrăcăminte".

3. Şi Domnul dêde harul nărodului său innaintea eghiptênilor şi le inprumutară lor. Şi omul Moisi mare să făcu foarte innaintea eghiptênilor, şi innaintea lui faraon, şi innaintea slugelor lui[1], şi în ochii a tot nărodul.

4. Şi dzise Moisi : „Acêstea dzice Domnul : «Pre la miadză noapte eu voi intra în mijlocul Eghiptului.

5. Şi va muri tot cel dentăi născut dentru cel dentăi născut a lui fa/raon, carele şeade pre scaun, până la cel dentăi-născut slujnicei

rămăsêse de piiatră. Şi nu rămase nimic verdeaţă pre copaci, nici în toată iarba care era în cimpuri în toată ţara Eghipetului.

16. Şi grăbind faraon, chiemă pre Moisei şi pre Aáron şi le zise : „Greşit-am către Dumnezeul vostru şi către voi.

17. Iertaţ păcatul mieu şi încă mai rugaţ pre Domnul Dumnezeul vostru ceastă dată să la moartea aceasta de la mine."

18. Şi ieşind Moisei de la faraon, se rugă către Domnul.

19. Şi schimbă Domnul vînt mare den mare şi rădică lăcustele şi le goni în Marea Roşie şi nu rămase nici o lăcustă preste toată ţara Eghipetului.

20. Şi învîrtoşă Domnul inima lui faraon şi nu slobozi pre feciorii lui Israil [2].

21. Şi zise Domnul lui Moisei : „Tînde-ţ mîna spre cer şi va fi întunêrec pipăit preste toată ţara Eghipetului".

22. Şi-ş întinse Moisei mina spre cer şi fu întunêrec, ceaţă şi fum preste toată ţara Eghipetului trei zile.

23. Şi nimeni nu văzu pre fratele său, nici se sculă nimini den patul său 3 zile. Iar pre unde lăcuia feciorii lui Israil, pretutindinea era lumină în toate hotarăle lor.

24. Şi chiemă faraon pre Moisei şi pre Aáron şi le zise : „Păsaţ de vă rugaţ Domnului Dumnezeului vostru ! Fără de oi şi fără de cirezi ; iar altă agoniseală toată să meargă cu voi.

25. Iar Moisei zise : „Ba nici într-un chip, ce tu să ne dai jîrtve şi ardere de tot să punem Domnului Dumnezeului nostru.

26. Iară şi dobitocul nostru încă să meargă cu noi şi să nu rămîie nici o unghe. Şi dentracêlea vom lua de vom pune jîrtvă Domnului Dumnezeului nostru. Şi noi încă nu ştim ce vom duce Domnului Dumnezeului nostru până vom mêrge acoló".

27. Şi învîrtoşă Domnul inima lui faraon şi nu vru să-i sloboaze.

28. Ce-i zise faraon : „Fugi de la mine şi te păzêşte mai mult de acum înainte să nu mai adaogi a vedea faţa mea ! Iară de nu, ori în ce zi te vei arăta mie, vei muri."

29. Iar Moisei zise : „Cum zici, nu mă voiu mai arăta inaintea fêţei tale".

CAP 11

1. Şi zise Domnul către Moisei : „Încă o cazănă[1] voiu mai aduce pre faraon şi pre Eghipet şi după aceasta vă va slobozi. Şi cînd vă va slobozi, cu toată agoniseala vă va scoate.

2. Deci, zi în taină în urechile oamenilor să cêie de la vecini, iar muierile de la vecinele lor vase de aur şi de argint şi haine".

3. Că Domnul au dat milă oamenilor săi inaintea eghiptênilor şi le vor da. Iar Moisei era un om mare foarte inaintea eghiptênilor, şi inaintea lui faraon, şi inaintea slugilor lui, şi inaintea tuturor oamenilor.

4. Şi zise Moisei : „Aşa grăiêşte Domnul : «Eu voiu veni în miezul nopţii în mijlocul Eghipetului.

5. Şi va muri tot ce va fi născut dentăi în ţara Eghipetului, de la cel născut dentăi al lui fa/raon, care şade în jăţiul lui, până la

de grindină. Nimic n-a mai rămas în pomi şi în toată iarba pămîntului Egiptului.

16. Atunci faraon s-a grăbit să-i cheme pe Moise şi pe Aaron şi le-a spus : „Greşit-am inaintea Domnului Dumnezeului vostru şi inaintea voastră.

17. Iertaţi-mi mie greşeala încă o dată şi rugaţi-vă la Domnul Dumnezeul vostru să ia de la mine năpasta aceasta."

18. Moise a plecat de la faraon şi s-a rugat Domnului.

19. Şi a întors Domnul vînt puternic de la apus care a luat lăcustele şi le-a aruncat în Marea Roşie de n-a mai rămas nici o lăcustă în tot pămîntul Egiptului.

20. Domnul însă a împietrit iarăşi inima lui faraon şi el n-a dat drumul fiilor lui Israel.

A noua plagă

21. Atunci Domnul i-a spus lui Moise : „Întinde-ţi mina spre cer şi se va face întuneric peste tot Egiptul, întuneric să-l poţi pipăi.

22. Moise a întins mina spre cer şi s-a făcut beznă şi negură în tot pămîntul Egiptului trei zile.

23. De nu s-a văzut om cu om şi nimeni nu s-a urnit din locul său trei zile. Iar toţi fiii lui Israel era lumină pretutindeni în săliaşele lor.

24. Atunci i-a chemat faraon pe Moise şi pe Aaron şi le-a spus : „Mergeţi să aduceţi jertfe Domnului Dumnezeului vostru, împreună cu femeile şi copiii voştri, numai turmele şi cirezile voastre să le lăsaţi aici".

25. Dar Moise i-a spus : „Atunci trebuie să ne dai tu vite pentru jertfele şi arderile de tot ce vrem să le aducem Domnului Dumnezeului nostru.

26. Să meargă cu noi şi turmele noastre şi să nu rămînă nici o vită aici. Pînă vom ajunge acolo nu vom putea şti ce dobitoace vom jertfi Domnului Dumnezeului nostru".

27. Şi iarăşi a împietrit Domnul inima lui faraon şi acesta n-a vrut să-i slobozească.

28. Ci i-a spus lui Moise : „Pleacă de aici să nu te mai văd, că de te mai arăţi în faţa mea, vei muri ".

29. Moise i-a răspuns : „Să fie cum spui tu. N-am să mai vin să mă arăt în faţa ta".

CAP. 11

Vestirea plăgii a zecea

1. Domnul i-a spus lui Moise : „Voi mai aduce încă o plagă asupra lui faraon şi asupra Egiptului şi după aceea vă va slobozi de aici. Nu numai că vă va slobozi, ci vă va goni cu mare prigoană.

2. Deci vorbeşte cu al tăi în taină ca fiecare bărbat să ceară împrumut de la vecinul său şi fiecare femeie de la vecina sa vase de argint, aur şi veşminte".

3. Cu harul Domnul, egiptenii s-au arătat fără duşmănie faţă de israeliţi şi i-au împrumutat. Moise era în mare vază înaintea slujitorilor lui faraon şi înaintea tuturor egiptenilor.

4. Iar Moise a mai zis : „Astfel grăieşte Domnul : «Pe la miezul nopţii voi trece prin Egipt.

5. Şi va muri tot întîiul născut în pămîntul Egiptului, de la întîiul născut al lui fa/raon, care urmează la tron, pînă la întîiul născut

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

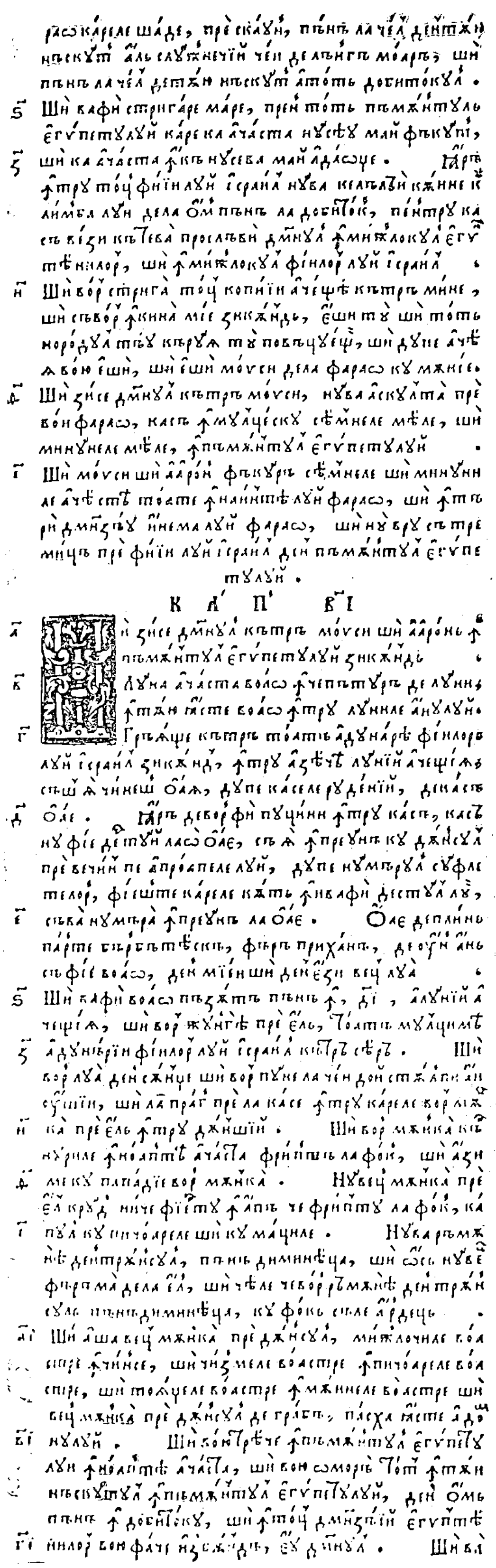

Pag. 47, col. I

scaun, până la cel dentiiu născut al slujnicii cei de lîngă moară şi până la cel dentiiu născut a tot dobitocul.

6. Şi va fi strigare mare pren tot pămîntul Eghipetului, care ca aceasta nu se-au mai făcut şi ca aceasta încă nu se va mai adaoge.

7. Iară întru toţ fiii lui Israil nu va chelălăi cîine cu limba lui de la om până la dobitoc», pentru ca să vezi că te va proslăvi Domnul în mijlocul eghiptênilor şi în mijlocul fiilor lui Israil.

8. Şi vor striga toţ copiii aceştia cătră mine şi să vor închina mie zicînd : « Ieşi tu şi tot norodul tău căruia tu povăţuieşti!». Şi dupe acêea voiu ieşi !" Şi ieşi Móisi de la farao cu mînie.

9. Şi zise Domnul cătră Moisi : „Nu va asculta pre voi farao, ca să înmulţescu sêmnele mêle şi minunele mêle în pămîntul Eghipetului".

10. Şi Moisi şi Aaron făcură sêmnele şi minunile acêstea toate înaintea lui farao. Şi întări Dumnezău inema lui farao şi nu vru să tremiţă pre fiii lui Israil den pămîntul Eghipetului.

CAP 12

1. Şi zise Domnul cătră Moisi şi Aarón în pămîntul Eghipetului zicînd :

2. Luna aceasta voao începătură de luni, întîiu iaste voao întru lunile anului.

3. Grăiêşte cătră toată adunarea fiilor lui Israil, zicînd: „Întru a zêcea lunii aceştiia să-ş ia cineş oaia dupe casele rudeniii, de casă oaie.

4. Iară de vor fi puţini întru casă ca să nu fie destui la o oaie, să ia împreună cu dînsul pre vecin, pe aproapele lui, dupe numărul sufletelor, fieştecarele cît îi va fi destul lui să va număra împreună la oaie.

5. Oaie deplin, parte bărbătească, iără prihană, de un an să fie voao, den miei şi den iezi veţ lua.

6. Şi va fi voao păzîtă până în 14 a lunii aceştiia ; şi vor junghea pre el toată mulţimea adunării fiilor lui Israil cătră seară.

7. Şi vor lua den sînge şi vor pune la cei doi stîlpi ai uşii şi la prag pre la case întru carele vor mînca pre el întru dînşii.

8. Şi vor mînca cărnurile în noaptea aceasta, friptă la foc, şi azime cu papádie vor mînca.

9. Nu veţ mînca pre el crud, nice fiertu în apă, ce friptu la foc, capul cu picioarele şi cu maţile.

10. Nu va rămînea dentr-însul până dimineaţa şi os nu veţ fărîma de la el, şi cêle ce vor rămînea dentr-însul până dimineaţa cu foc să le ardeţ.

11. Şi aşa veţ mînca pre dînsul : mijlocile voastre încinse şi cizmele voastre în picioarele voastre şi toiêgele voastre în mîinele voastre. Şi veţ mînca pre dînsul degrabă, pasha iaste a Domnului.

12. Şi voiu trêce în pămîntul Eghipetului în noaptea aceasta şi voiu omorî tot întîi-născutul în pămîntul Eghipetului, den om până în dobitocu, şi în toţ dumnezăii eghiptênilor voiu face izbîndă. Eu, Domnul.

13. Şi va/fi sîngele voao întru semnu pre casă în carele

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

cei lingă moară şi până în cel dentăi născut a tot dobitocul.

6. Şi va fi strigare mare pren tot pămintul Eghiptului, carea ca aceasta nu s-au făcut şi ca aceasta nu încă să va mai adaoge.

7. Iară intru toţi fiii lui Israil nu va muşca căine cu limba lui den om pănă-în dobitoc», pentru ca să vedzi cite va proslăvi Dumnedzău intru mijlocul eghiptênilor şi intru mijlocul fiilor lui Israil.

8. Şi vor striga toţi copiii aceştia către mine şi să vor închina mie dzicindu : «Ieşi tu şi tot nărodul tău căruia tu povăţuieşti!». Şi după acêea voi ieşi". Şi ieşi Moisi de la faraon cu mănie.

9. Şi dzise Domnul către Moisi : „Nu va asculta pre voi faraon, pentru ca să inmulţescu sêmnele mêle şi ciudêsele mêle în tot pămintul Eghiptului" [2].

10. Şi Moisi şi Aáron făcură sêmnele şi toate ciudêsele acêstea innaintea lui faraon. Şi năsilnici Domnul inima lui faraon şi nu vru să trimiţă pre fiii lui Israil den pămintul Eghiptului.

CAP 12

1. Şi dzise Domnul către Moisi şi Aáron în pămintul Eghiptului dzicindu :

2. „Luna aceasta voaă incepătură de luni i ntăi voă iaste intru lunile anului.

3. Grăiêşte către adunarea fiilor Israil dzicindu : «Inn-a dzêcea a lunei aceştiia să ia cineş oaie după casele rudeniei, oaie pre casă.

4. Iară să vor fi puţini intr-o casă ca să nu fie destui la o oaie, să ia inpreună cu insul pre vecini, pre aproapele său, după numărul sufletelor, fieştecarele cit ii va fi destul să va număra impreună la o oaie.

5. Oaie deplin, parte bărbătească, fără prihană, de un an, să fie voaă ; den miei şi den iedzi veţi lua.

6. Şi va fi voaă cruţat până in 14 aceştiia luni şi vor giunghia pre el toată mulţimea adunării fiilor lui Israil către sară.

7. Şi vor lua den sînge şi vor pune la cei 2 umşori şi la prag pre la case intru carele vor minca pre el intru inşi.

8. Şi vor minca carnea intru aceasta noapte friptă la foc, şi azime cu susaiu [1] vor minca.

9. Nu veţi minca pre el crud, nici fiertu intru apă, ce fripte la foc, capul şi picioarele şi cu maţele.

10. Nu va rămînea de insul pre dimineaţă <şi os nu să va sfărîma dentru-insul, iar cêle rămase dentr-insul până dimineaţă> [2] cu foc veţi arde.

11. Şi aşa veţi minca pre el : brîiele voastre incinse şi clobotele voastre intru picioarele voastre şi toiêgele voastre intru măinele voastre. Şi veţi minca pre insul cu sirgulală, pasha iaste a Domnului [3].

12. Şi voi petrêce în pămintul Eghiptului în noaptea aceasta şi voi omorî tot dentăinăscutul în pămintul Eghiptului, den om păn-în dobitoc, şi în toţi bodzii eghiptênilor voi face izbinda. Eu, Domnul.

13. Şi va/fi singele voaă intru semnu pre

cel dentăi născut al argatei carea iaste la moară şi până la cel dentăi născut a tot dobitocul.

6. Şi va fi vaiet mare în toată ţara Eghipetului, cum n-au mai fost, nici după acesta nu va mai fi.

7. Iară intru feciorii lui Israil intru toţ, nici căine nu va mişca cu limba, de la om până la dobitoc», ca să vezi cit va proslăvi Dumnezeu intre eghiptêni şi între fiii lui Israil.

i. Şi se vor inchina toate slugile tale acêstea către mine, zicind : «Pasă tu şi toţ oamenii tăi care îi povăţeşti tu !». Şi după aceasta voiu ieşi". [9] Şi ieşi Moisei de la faraon cu mănie.

9. Şi zise Domnul către Moisei : „Nu ascultă pre voi faraon ca să mai inmulţesc sêmnele şi minunile în ţara Eghipetului".

10. Iar Moisei şi Aáron făcură sêmne şi toate minunile acêstea inaintea lui faraon. Şi invirtoşă Domnul inima lui faraon şi nu vru să sloboază fiii lui Israil den ţara Eghipetului.

CAP 12

1. Şi zise Domnul către Moisei şi către Aáron in ţara Eghipetului grăind :

2. „Luna aceasta să vă fie incepătura lunilor, intăi lună să fie voaoă în lunile anului.

3. Zi către toată gloata feciorilor lui Israil grăind : «În zêce ale lunii aceştiia să-ş ia fieştecine oaie, după rudeniia casei lui, oaie pre case.

4. Iară de vor fi în casă puţinei de nu vor fi dendăstul pre oaie, să ia cu dinsul vecinul de aproapelui său, să numere fieştecine suflete cît vor fi lui dendăstul să sfîrşască oaia

5. Şi să luaţi oaie, parte bărbătească, nevinovată, de un an, den noateni şi den vătui.

6. Şi să o păziţ până la 14 zile ale lunii aceştiia ; de-acii să o junghe toată mulţimea adunării feciorilor lui Israil indeseară.

7. Şi să ia den singe şi să ungă ţîţînile amîndoaoă şi pragurile.

8. Şi casele în care vor minca intr-acea noapte acea carne friptă la foc şi vor minca azimă cu susaiu.

9. Şi să nu mîncaţ dentr-insul crud, nici fiert în apă, ce fript la foc, cu cap, cu picioare, cu maţe cu tot.

10. Şi să nu lăsaţ dentr-insul nimic până dimineaţa şi oasele dentr-insul să nu le fringeţ. Iar a doaoa zi, rămăşiţele ce vor fi dentr-insul dins-de-dimineaţă să le ardeţ în foc.

11. Şi aşa să fiţ cînd veţ minca dentr-insul : mijlocele voastre să fie incinse şi cizmele voastre în picioarele voastre şi toiêgele voastre în măinile voastre şi să-l mîncaţ degrab şi curînd, că iaste pasha Domnului[1].

12. Şi intr-aceasta noapte voiu trêce pren ţara Eghipetului şi voiu ucide tot ce iaste dentăi născut in ţara Eghipetului, de la om până la dobitoc şi în toţ dumnezeii Eghipetului voi face izbindă. Eu, Domnul.

13. Şi va/fi voaoă singele semn pre casele

al slujnicei care macină şi pînă la acela al dobitoacelor.

6. Şi va fi plîngere mare în tot pămintul Egiptului, cum n-a mai fost şi nu va mai fi.

7. Iar la fiii lui Israel un cîine nu va lătra, nici la om, nici la dobitoc», ca să cunoşti cum deosebeşte Domnul pe egipteni de israeliţi.

8. Şi toţi slujitorii vor veni să ni se inchine şi vor spune : «Pleacă tu şi tot poporul tău pe care-l povăţuieşti !» Şi după aceea voi pleca". Şi fierbînd de mînie a ieşit Moise de la faraon.

9. Iar Domnul i-a spus : „Faraon n-o să vă asculte nici acum, anume ca să-mi inmulţesc semnele şi minunile mele în pămintul Egiptului".

10. Moise şi Aaron au făcut toate semnele şi minunile acestea în pămintul Egiptului. Dar Domnul a impietrit inima lui faraon şi el n-a vrut să-i slobozească pe fiii lui Israel din ţara sa.

CAP. 12

Mielul pascal

1. Domnul le-a grăit lui Moise şi lui Aaron şi le-a spus :

2. „Luna acesta să fie pentru voi inceputul lunilor, să fie intîia intre lunile anului.

3. Să vorbeşti inaintea intregii adunări şi să spui fiilor lui Israel că în ziua a zecea a acestei luni să ia fiecare dintre capii de familie cîte un miel, de fiecare casă să aleagă un miel.

4. Iar de vor fi intr-o casă prea puţini ca să dovedească un miel intreg, să se insoţească cu alte suflete din vecini, incît să le fie indeajuns şi să nu mai rămînă nimic.

5. Mielul să fie de un an, teafăr şi de parte bărbătească. Să-l luaţi de la oi sau să fie un ied de la capre.

6. Să nu vă atingeţi de el pînă în ziua a paisprezecea a lunii acesteia ; atunci adunarea obştii fiilor lui Israel să-l injunghie pe la inserat.

7. Să ungă cu singele lui pragul de sus şi cei doi stîlpi ai uşii din casele unde îl vor minca.

8. Carnea s-o mănînce friptă la foc în acea noapte şi să mai mănînce azime şi ierburi amare.

9. Să nu-l mîncaţi crud sau fiert în apă, ci fript la foc, cu capul, picioarele şi mărunta-iele.

10. Pînă dimineaţa să nu lăsaţi nimic din el şi oasele să nu le sfărîmaţi, iar ce va rămîne să ardeţi în foc.

11. Cînd îl veţi minca să fiţi gata de drum : coapsele să vă fie incinse, incălţămintea în picioare şi tolagele în mîini. În mare grabă să-l mîncaţi, căci este jertfa Paştilor Domnului.

12. Şi voi trece în noaptea aceea prin pămintului Egiptului şi voi lovi pe tot intîiul-născut din om sau dobitoc, şi asupra tuturor dumnezeilor din pămintul Egiptului voi face judecată, căci eu sînt Domnul.

13. Iar singele vă va/fi semn pe casele

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

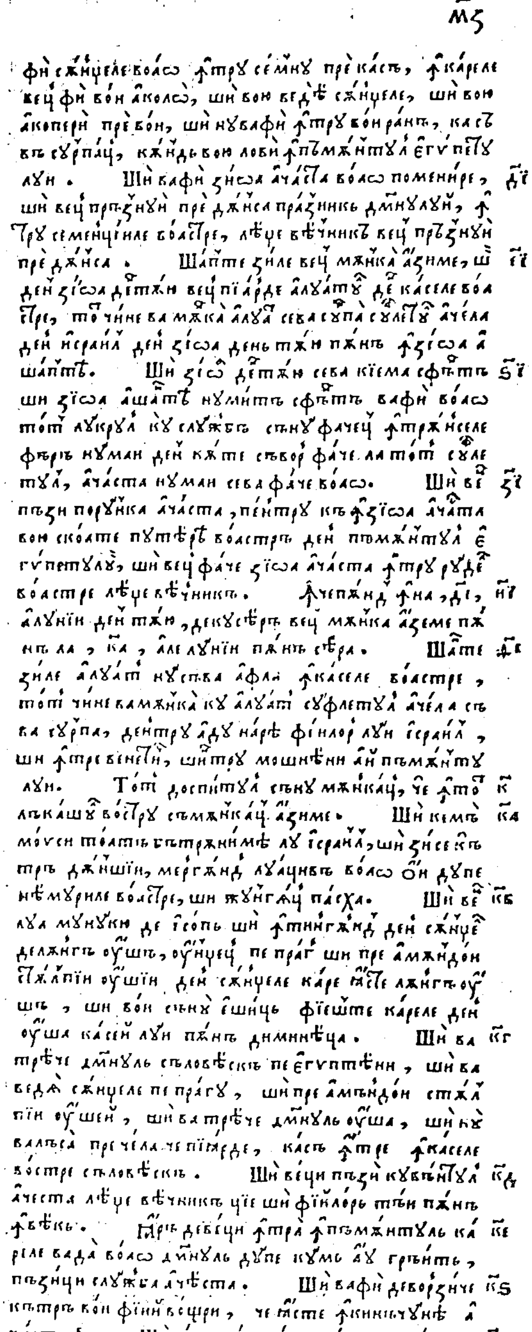

Pag. 47, col. II

veţ fi voi acoló. Şi voiu vedea sîngele şi voiu acoperi pre voi şi nu va fi întru voi rană ca să vă surpaţ cînd voiu lovi în pămîntul Eghipetului.

14. Şi va fi zioa aceasta voao pomenire şi veţ prăznui pre dînsa praznic Domnului întru semenţiile voastre; lêge vêcinică veţ prăznui pre dînsa.

15. Şapte zile veţ mînca azime şi den zioa dentîiu veţ piarde aluatul den casele voastre. Tot cine va mînca aluat se va surpa sufletul acela den Israil, den zioa dentîiu pînă în zioa a şaptea.

16. Şi zioa dentîiu se va chiema sfîntă şi zioa a şaptea numită sfîntă va fi voao. Tot lucrul cu slujbă să nu faceţ într-însele, fără numai den cîte să vor face la tot sufletul, aceasta numai se va face voao.

17. Şi veţ păzi porunca aceasta, pentru că în zioa aceasta voiu scoate putêrea voastră den pămîntul Eghipetului şi veţ face zioa aceasta întru rudele voastre lêge vêcinică.

18. Începînd în a 14 a lunii dentîiu, de cu seară veţ mînca azeme pînă la 21 ale lunii, pînă seara.

19. Şapte zile aluat nu să va afla în casele voastre. Tot cine va mînca cu aluat, sufletul acela să va surpa dentru adunarea fiilor lui Israil şi între venetici şi-ntru moşnêni ai pămîntului.

20. Tot dospitul să nu mîncaţ, ce în tot lăcaşul vostru să mîncaţ azime".

21. Şi chemă Moisi toată bătrînimea lu Israil şi zise cătră dînşii: „Mergînd, luaţi-vă voao oi dupe neamurile voastre şi jungheaţi pasha.

22. Şi veţ lua munuchiu de isop şi, întingînd den sîngele de lîngă uşă, ungeţ pe prag şi pre amîndoi stîlpii uşii den sîngele care iaste lîngă uşă, şi voi să nu ieşiţ fieştecarele den uşa casei lui pînă dimineaţa.

23. Şi va trêce Domnul să lovească pe eghiptêni şi va vedea sîngele pe pragu şi pre amînaoi stîlpii uşei şi va trêce Domnul uşa şi nu va lăsa pre cela ce piiarde ca ă între în casele voastre să lovească.
s

24. Şi veţi păzi cuvîntul acesta lêge vêcinică ţie şi fiilor tăi pînă în veac.

25. Iară de veţi întra în pămîntul carele va da voao Domnul dupe cum au grăit, păziţi slujba aceasta.

26. Şi va fi de vor zice cătră voi fiii voştri: «Ce iaste închinăciunea aceasta?»

27. Şi veţ zice lor: «Jîrtvă, paştile acêstea Domnului, cum au acoperit casele fiilor lui Israil în pămîntul Eghipetului, cînd au lovit pre eghiptêni, iară casele noastre le-au mîntuit». Şi plecîndu-se norodul, se-au închinat.

28. Şi mergînd, au făcut fiii lui Israil dupa cum au poruncit Domnul lui Moisí şi lui Aarón, aşa au făcut.

29. Şi să făcu pre la miazănoapte şi Domnul lovi tot dentîiu-născutul în pămîntul Eghipetului, de la cel dentîiu-născutul lui farao, ce şădea pre scaun, pînă la cel dentîiu-născut al roabei ceiia din groapă şi tot dentîiu-/ născut de dobitocu.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

case intru carele voi veţi fi acoló. Şi voi vedea singele şi voi acoperi pre voi şi nu va fi intru voi rană ca să vă surpaţi cindu voi lovi[4] în pămintul Eghiptului.

14. Şi va fi dzua aceasta voaă páminte şi vei prăznui pre insă praznic Domnului intru sămintiile voastre; pre lége vécinică veţi prăznui pre insă.

15. 7 dzile veţi minca azimă şi den dzua dentăi veţi rădica aluatul den casele voastre. Tot cine va minca aluat să va surpa sufletul acela den Israil, den dzua dentăi până în dzua a şeaptea[5].

16. Şi dzua dentăi să va chema sfintă şi dzua a şaptea numită va fi voaă. Tot lucru cu slujbă să nu-l faceţi intru ele, afară den cite să vor face la tot sufletul, acesta numai să va face voaă.

17. Şi veţi păzi porănca aceasta, pentru că intru dzua aceasta voi scoate putérea voastră den pămintul Eghiptului şi veţi face dzua aceasta intru rudele voastre de lége vécinică.

18. În a patrusprădzéce dzi a lunei dentăi, de cu sară veţi minca azimă până în 21 de dzile a lunei până sara.

19. 7 dzile aluat să nu să afle intru casele voastre. Tot cine va minca cu aluat, sufletul acela să va surpa dentru adunarea fiilor Israil şi intru prişleţi şi intru cei moşnêni de pămintu.

20. Tot dospit să nu mincaţi, ce intru lăcaşul vostru să mincaţi azimă".

21. Şi chemă Moisí toată bătrinimea lui Israil şi dzise cătră inşii: „Mergindu, luaţi voaă oi după neamurile voastre şi jiunghiaţi pasha.

22. Şi veţi lua mănunchiu de isop şi, intingindu din singele de lingă uşe, ungeţi pre prag şi pre amindoi umşorii den singele carele iaste lingă uşe, şi voi să nu ieşiţi fieştecarele <den>[6] uşea casei lui până dimineaţă.

23. Şi va trêce Domnul să lovască pre eghiptêni şi va vedea singele pre prag şi pre amindoi umşorii şi va trêce Domnul uşea şi nu va lăsa pre cela ce piêrde ca să intre în casele voastre să lovască.

24. Şi cruţaţi cuvintul acesta de lége vécinică ţie şi fiilor tăi pân-în vac.

25. Iară să veţi intra în pămintul carele va da voaă Domnul după cum au grăit, cruţaţi slujba aceasta.

26. Şi va fi să vor dzice cătră voi fiii voştri: «Ce iaste inchinăciunea aceasta?».

27. Şi veţi dzice lor: «Jirtvă, paştele acéstea Domnului, cum au acoperit casele fiilor lui Israil intru pămintul Eghiptului, cindu au lovit pre eghiptêni, iară casele noastre le-au mintuit». Şi plecindu-să nărodul, s-au inchinat.

28. Şi ducindu-să, au făcut fiii lui Israil după cum au porincit Domnul lui Moisí şi lui Aáron, aşa au făcut.

29. Şi să făcu pre la miadză noapte şi Domnul lovi tot dentăi-născutul în pămintul Eghiptului, den dentăiu-născutul lui faraon, ce şade pre scaun şi până la cel dentăi-născut al roabei ceia de în groapă şi tot dentăiu-/născut de dobitoc.

în care lăcuiţ voi. Şi văzind eu singele, vă voiu acoperi şi nu va fi intru voi rană să periţ cind voiu ucide ţara Eghipetului.

14. Şi să vă fie zioa aceasta intru aducere aminte şi să cinstiţ praznicul Domnului intru seminţiile voastre, praznic pre lége şi vécinic prăznuiţ[2].

15. Şapte zile să mincaţ azimă[3]. În zioa dentăi să scoateţ aluatul den casele voastre, că tot cine va minca aluat, peri-va sufletul acela den Israil, den zioa cea dentăi până în zioa a şaptea.

16. Şi zioa cea dentăi se va chiema sfintă, iară zioa a şaptea, de sărbătoare, iară sfintă să fie voaoă. Tot lucrul de slujbă să nu faceţ intr-insa, fără numai cituş va face fiecine să mănince. Numai atita să lucraţ.

17. Păziţ porunca aceasta, că intr-această zi voiu scoate putérea voastră den ţara Eghipetului, şi în zioa aceasta să faceţ în lége vécinică intru neamurile voastre.

18. Începind de la 17 zile ale lunii cei dentăi, de seara să mincaţ azimă până la 21 de zile ale lunii, seara.

19. 7 zile să nu mincaţ în casele voastre aluat, că tot cel ce va minca cu aluat, se va piêrde sufletul acela den ceata feciorilor lui Israil intru vineticii pămintului.

20. Nimic dospit să nu mincaţ, ce în toate casele voastre să mincaţ azimă".

21. Şi chiemă Moisei toţ bătrinii lui Israil şi le zise: „Păsaţ de vă luaţ cite un miel după seminţiia voastră şi jungheaţ pashă.

22. Şi luaţ munuchi de issop şi-l intingeţ în sînge şi ungeţ pragurile uşilor şi ţiţinile amindoaoă den singele carele iaste aproape de uşi, şi voi să nu ieşiţi den casele voastre până a doaoa zi nici unul pre uşă.

23. Că va să treacă Domnul şi să ucigă pre eghiptêni şi, deaca va vedea singele la praguri şi la amindoaoă ţiţinile, va trêce Domnul pre lingă acea uşă şi nu va lăsa pre cela ce va ucide să ucigă şi să intre în casele voastre.

24. Păziţ cuvintul acesta să fie lége voaoă şi feciorilor voştri în veac.

25. Iară deaca veţ intra în ţara carea o au dat voaoă Domnul cum au zis, să păziţ tocmeala aceasta.

26. Şi cind vor zice voaoă feciorii voştri: «Ce iaste acest obicêiu?»,

27. Voi să ziceţ lor: «Iaste junghêre a paştei Domnului, care au acoperit casele feciorilor lui Israil în Eghipet, cind au ucis pre eghiptêni, iar casele noastre le-au izbăvit». Şi plecindu-se oamenii, se inchinară.

28. Şi ducindu-se feciorii lui Israil, făcură cum porănci lor Domnul cu Moisei şi cu Aáron, aşa făcură.

29. Iară cind fu la miezul nopţii, ucise, Domnul tot ce fu născut-dentăi în ţara Eghipetului, de la cel dentăi-născut al lui faraon[4] carele şădea în jăţiul lui, <până la>[5] cel dentăi-născut al roabei cei den groapă şi tot dobitocul ce fu dentăi-/născut.

în care vă veţi afla. Eu voi vedea singele şi vă voi ocoli, ca să nu vă lovească plaga nimicitoare, cind voi trece prin ţara Egiptului, pedepsind.

14. Şi ziua aceea să fie pentru voi spre aducere aminte şi s-o prăznuiţi printr-o sărbătoare a Domnului din neam în neam; ca lege veşnică s-o prăznuiţi.

15. Şapte zile să mincaţi azime, să scoateţi dospitura din casele voastre chiar din ziua dintîi. Cine va minca dospitură în aceste şapte zile îşi va pierde sufletul şi se va stîrpi din Israel.

16. În ziua intîi şi în a şaptea zi să aveţi adunare sfîntă. În aceste zile să nu lucraţi nimic afară de pregătirea mîncării.

17. Să păziţi sărbătoarea azimilor, că în ziua aceea am scos taberile voastre din pămîntul Egiptului, şi să faceţi din ziua aceasta aşezămînt de lege pururea în neamul vostru.

18. Începînd din seara zilei a paisprezecea pînă în seara zilei a douăzeci şi una a lunii intîi să mîncaţi azime.

19. Şapte zile să nu se afle dospitură în casele voastre. Tot cel care va minca aluat dospit îşi va pierde sufletul şi se va stîrpi din adunarea fiilor lui Israel, fie el venetic sau băştinaş.

20. Să nu mîncaţi nimic dospit, ci în toate aşezările voastre să mîncaţi numai azime".

21. Moise i-a chemat pe toţi bătrînii lui Israel şi le-a spus: „Mergeţi de vă luaţi miei, fiecare pentru neamul vostru, ca să junghiaţi jertfa Paştilor.

22. Stringeţi sîngele mielului într-un vas, luaţi apoi un mănunchi de isop şi, muindu-l în sînge, ungeţi uşa, pragul şi amîndoi stîlpii uşii, şi nici unul dintre voi să nu treacă pragul uşii pînă dimineaţa.

23. Căci va străbate Domnul Egiptul judecînd amarnic şi, de va vedea sîngele pe pragul şi pe cei doi stîlpi ai uşii, va trece pe lîngă uşă şi nu va lăsa pe nimicitor să intre în casele voastre să vă lovească.

24. Să păziţi aceasta pururea ca un aşezămînt din neam în neam.

25. Să ţineţi rînduiala aceasta şi în pămîntul pe care Domnul vi l-a făgăduit şi vi-l va da.

26. Iar de va fi să vă întrebe fiii voştri: «Ce este rînduiala aceasta?»

27. Voi să le răspundeţi: «Aceasta-i jertfa de Paşti pentru Domnul, care în Egipt a ferit casele fiilor lui Israel, cînd i-a lovit pe egipteni, iar casele noastre le-a cruţat". Atunci îngenunchînd poporul s-a închinat.

28. Şi s-au dus fiii lui Israel şi au făcut toate cîte le poruncise Domnul lui Moise şi Aaron, chiar aşa au făcut.

A zecea plagă

29. Şi la miezul nopţii, Domnul a lovit tot întîiu-născut în pămîntul Egiptului, de la întîiul-născut al lui faraon, moştenitorul tronului, pînă la acela al robului din temniţă şi pînă la acela al oricărui/dobitoc.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 48, col. I

МА

30. Şi să sculă farao noaptea şi toate slugile lui şi toţ eghiptênii şi să făcu strigare mare în tot pământul Eghipetului, pentru că nu era casă întru carea nu era într-însa mo<a>rte.

31. Şi chemă faraó pre Moisi şi pre Aarón noaptea şi zise lor: „Sculaţi-vă şi ieşiţi den norodul mieu, şi voi şi fiii lui Israil. Mêrgeţi şi slujiţi Domnului Dumnezeului vostru, după cum ziceţ!

32. Şi oile şi boii voştri luându-i, mêrgeţi şi mă blagosloviţi şi pre mine!

33. Şi grăbiia eghiptênii pre norod cu grabă, pentru ca să-i scoaţă pre dînşii den pământ, că au zis că: „Toţ noi vom muri".

34. Şi luo norodul pielmul lor mai înainte de a să frămînta aluaturile lor, legate în hainele lor de-a umăr.

35. Iară fiii lui Israil au făcut după cum au poruncit lor Móisi şi cerşură de la eghiptêni vase de argint şi de aur şi îmbrăcăminte.

36. Şi Domnul au dat harul norodului său înaintea eghiptênilor şi împrumutară pre ei şi jefuiră pre eghiptêni.

37. Şi să rădicară fiii lui Israil de la Ramósi la Sochóth, la 600 de mii pedestri, bărbaţii, afară den unêlte.

38. Şi amestecătură multă s-au suit împreună cu ei, şi oi, şi boi, şi dobitoace multe foarte.

39. Şi coapseră pielmul ce l-au scos den Eghipet, turte de azime în spuză, pentru că nu s-au dospit, că i-au scos pre dînşii eghiptênii şi n-au putut să îngăduiască, nice de mîncare au făcut lor pre cale.

40. Iară sălăşluirea fiilor lui Israil ce-au lăcuit în pământul Eghipetului şi în pământul lui Hanaán, ei şi părinţii lor, ani 430.

41. Şi fu după 430 de ani, ieşi toată putêrea Domnului den pământul Eghipetului.

42[41]. Noaptea strajă-înainte iaste Domnului, ca să-i scoaţă pre ei den pământul Eghipetului. [42] Acêea noapte aceasta e strajă înaintea Domnului, ca la toţi fiii lui Israil să fie în rudele lor.

43. Şi zise Domnul către Moisi şi Aarón: „Aceasta e lêgea paştilor: tot streinul de neam nu va mînca den êle.

44. Şi tot robul cuiva, au pre argint cumpărat, îl vei obrezui pre el şi atuncea va mînca den êle.

45. Strein şi năimit nu va mînca den êle.

46. Într-o casă să va mînca, nu se va lăsa den cărnuri pre dimineaţă; să nu scoateţi den casă den cărnuri afară şi os nu veţi sfărîma dentr-însa.

47. Toată adunarea fiilor lui Israil va face aceasta.

48. Iară de va veni la voi cineva nemêrnic şi va face Paştele Domnului, îi vei obrezui toată partea bărbătească şi atuncea va veni să facă pre dînsele şi va fi ca şi cel de pământ moşnean. Tot neobrezuitul nu va mînca den êle.

49. O lêge va fi celui de loc şi celui ce se va apropiia, nemêrnecului, lîngă voi.

50. Şi făcură fiii lui Israil după cum au poruncit Domnul lui Moisi şi lui Aarón; aşa au făcut.

51. Şi fu/în zioa acêea, scoase Domnul pre fiii lui Israil

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

30. Şi să sculă faraon noaptea şi toate slugile lui şi toţi eghiptênii şi să fêce strigare mare în tot pămîntul Eghiptului, pentru că nu era casă intru carea nu era intru însă mortu.

31. Şi chemă faraon pre Moisi şi pre Aáron noap[p]tea şi dzise lor: „Sculaţi-vă şi ieşiţi den nărodul micu, şi voi, şi fiii lui Israil! Păsaţi, slujiţi Domnului Dumnedzăului vostru, după cum dziceţi![7].

32. Şi oile şi boii voştri luîndu-i, păsaţi şi mă blagosloviţi şi pre mine!"

33. Şi sirgulia eghiptênii pre nărod cu sirgulală pentru ca să-i scoată pre înşi den pămîntu, că au dzis că: „Toţi noi vom muri".

34. Şi luă nărodul pielmul lor mainte de frămîntat aluatul lor, legate în hainele lor de-a umăr.

35. Iară fiii lui Israil au făcut după cum au poräncit lor Moisi şi cerşură de la eghiptêni vase de argintu şi de aur şi îmbrăcăminte.

36. Şi Domnul au dat harul nărodului său innaintea eghiptênilor şi-nprumutară pre ei şi jecuiră pre eghiptêni.

37. Şi să rădicară fiii lui Israil de la Ramesi la Sochoth la 600.000 pedestri bărbaţi, afară den marfă.

38. Şi amestecătură multă s-au suit împreună cu ei, şi oi, şi boi, şi dobitoace multe foarte.

39. Şi frămîntară pielmul ce l-au scos den Eghiptu în vatră, [în spudză][8], azime, pentru că nu s-au dospit, căci i-au scos pre înşi eghiptênii şi n-au putut să îngăduiască, nice au făcut de mîncat şie pre cale.

40. Şi prişleşeniia fiilor Israil ce au prişleşit în pămîntul Eghiptului şi în pămîntul Hanaan, ei şi părinţii lor, ani 430.

41. Şi fu după 430 ani, ieşi toată putêrea Domnului den pămîntul Eghiptului.

42. Noaptea[9] aceasta-i straje înaintea Domnului, ca la toţi fiii lui Israil să fie intru rudele lor.

43. Şi dzise Domnul către Moisi şi către Aáron: „Aceasta-l lêgea paştilor: tot striinul de neam nu va mînca de el[10].

44. Şi tot robul cuiva şi pre argintu cumpărat îl vei obrădzui pre el şi atuncea va mînca de el.

45. Nemêrnic şi năimit nu va mînca de el.

46. Intru o casă va mînca. Să nu lasaţi den cărnuri pre dimineaţă, să nu scoateţi den casă den cărnuri afară şi os nu veţi sfărîma de el.

47. Toată adunarea fiilor Israil va face aceesta.

48. Iară să va veni <cineva>[11] la voi nemêrnic şi va face paştele Domnului, îi vei obrăzui lui toată partea bărbătească şi atunce va veni să facă pre însă şi va fi ca cel den pămînt moşnean. Tot neobrăzuitul nu va mînca de el.

49. O lêge va fi celui de loc şi celui ce să va apropîia, nemêrnicului, lîngă voi".

50. Şi făcură fiii lui Israil după cum[12] au poräncit Domnul lui Moisi şi lui Aáron; aşea au făcut.

51. Şi fu/intru dzua acêea, scoase Domnul

30. Şi sculîndu-se faraon noaptea şi toate slugile lui şi toţ eghiptênii, fu vaiet mare preste toată ţara Eghipetului, şi nu era casă în carea să nu fie mort.

31. Şi chiemă faraon pre Moisei şi pre Aáron noaptea şi zise lor: „Sculaţi-vă şi vă duceţ de la oamenii miei şi voi, şi feciorii lui Israil! Păsaţ şi vă rugaţ Domnului Dumnezeului vostru, cum aţ zis!

32. Luaţ oile şi boii voştri şi păsaţ şi blagosloviţ şi pre mine!"

33. Şi îndemna eghiptênii să sloboază oamenii curînd den ţară, că zicea că: „Vom să murim toţ"[6].

34. Şi luară oamenii făina mai nainte de-a o frămîntarea ei cu aluat şi o legară în haine şi o puseră de-a umere.

35. Şi făcură cum poränci lor Moisei şi cerură de la eghiptêni vase de aur şi de argint şi haine[7].

36. Şi dêde[8] Domnul milă oamenilor săi înaintea eghiptênilor şi dêderă lor şi jăfuiră pre eghiptêni.

37. Şi se rădicară feciorii lui Israil de la Ramésa în Sochoth ca la 600.000[9] de oameni pedestri, fără de copii.

38. Şi vineţici mulţ ieşiră cu dînşii, şi oi, şi boi, şi dobitoace multe foarte.

39. Şi coapseră făină frămîntată carea o luară den Eghipet, că nu dospiră azimele cu aluat, că-i goniia eghiptênii; ce nu putea să şază, pre cale, nici merinde să-ş facă.

40. Iară lăcuinţa feciorilor lui Israil cît au lăcuit în Eghipet şi în ţara lui Hanaan, ei şi părinţii lor, 430 de ani au fost[10].

41. Iar după 430 de ani, ieşi toata putêrea Domnului den ţara Eghipetului.

42. Noaptea aceasta iaste straja Domnului, cîndu-i scoase den ţara Eghipetului. Aceasta strajă să o păzească fiii lui Israil în toate neamurile lor.

43. Şi zise Domnul către Moisei şi către Aáron: „Aceasta iaste lêgea paştilor: tot care va fi de alt neam să nu mănînce dentr-insa[11].

44. Şi tot robul, deaca-l veţ cumpăra, întăiu-l tăiaţ împrejur, atunci să mănînce dentr-insa.

45. Vineţicul şi argatul să nu mănînce dentr-insa.

46. Într-o casă să se mănînce. Iar de va rămînea carne pănă dimineaţa, să nu scoateţ carnea afară den casă, nici os dentr-insul să nu frîngeţi.

47. Toată gloata feciorilor lui Israil să facă aceasta.

48. Iar de va veni la voi vreun vineţic şi va vrea să facă pasha lui Dumnezeu, toată partea bărbătească să tăiaţ împrejur şi atunci să vie şi să o facă şi va fi ca cel moşnean. Iar tot cel netăiat împrejur să nu mănînce dentr-insa.

49. O lêge să fie moşteanului şi vineţicului care va veni intru voi"[12].

50. Şi făcură feciorii lui Israil cum poränci Domnul lui Moisei şi lui Aáron; aşa făcură.

51. Şi fu/în zioa cêea ce scoase Domnul

30. Şi în noaptea aceea, faraon, toţi slujitorii săi şi toţi egiptenii au sărit înspăimîntaţi din somn şi a fost mare bocet în tot pămîntul Egiptului, căci nu era casă în care să nu fie mort.

Ieşirea din Egipt

31. În aceeaşi noapte, faraon i-a chemat pe Moise şi pe Aaron şi le-a spus: „Sculaţi-vă şi plecaţi de aici, de la poporul meu, voi şi fiii lui Israel! Duceţi-vă să aduceţi jertfe Domnului Dumnezeului vostru, aşa cum aţi cerut!

32. Luaţi cu voi oile şi boii şi binecuvîntaţi-mă şi pe mine!"

33. Iar egiptenii sileau poporul să se grăbească să iasă din ţară, căci spuneau: „Altcum vom pieri cu toţii".

34. Şi poporul a luat aluat nedospit încă şi învelind coveţile în hainele lor, le-au pus pe umăr.

35. Fiii lui Israel au făcut aşa cum le poruncise Moise şi au cerut de la egipteni vase de argint, de aur şi veşminte.

36. Cu harul Domnului, egiptenii s-au arătat fără duşmănie faţă de israeliţi şi i-au împrumutat. Astfel au luat ei pradă de la egipteni.

37. Fiii lui Israel au plecat din Ramses la Sucot, ca la şase sute de mii de bărbaţi pedeştri, fără femei şi copii.

38. Şi a ieşit cu ei mare mulţime de oameni feluriţi şi turme bogate şi cirezi.

39. Iar din aluatul nedospit, pe care l-au scos din Egipt, au copt azime în spuză. Fiindcă egiptenii i-au zorit, aluatul n-a dospit şi ei n-au mai avut timp să-şi facă ceva de mîncare pentru drum.

40. Şi au pribegit fiii lui Israel în pămîntul Egiptului şi în pămîntul Canaanului vreme de patru sute treizeci de ani.

41. Cînd s-au împlinit patru sute treizeci de ani, întreaga oştire a Domnului a ieşit din pămîntul Egiptului.

42. Aceasta a fost noaptea de priveghi a Domnului pentru ei cînd i-a scos din pămîntul Egiptului şi aceasta a rămas noaptea de priveghi a tuturor fiilor lui Israel, din neam în neam, pentru Domnul.

Rînduiala Paştelui

43. Domnul le-a spus lui Moise şi lui Aaron: „Aceasta este rînduiala Paştelui: nimeni din alt neam să nu mănînce dintr-însul.

44. Iar robul cumpărat pe bani, de va fi tăiat împrejur, să mănînce din el.

45. Străinul şi năimitul însă să nu mănînce din el.

46. Să se mănînce tot în casa în care a fost pregătit, carnea să n-o scoateţi afară din casă şi oasele să nu le zdrobiţi.

47. Întreaga obşte a fiilor lui Israel să-l cineze prăznuind.

48. Dacă vreun străin aşezat între voi va voi să prăznuiască Paştile Domnului mai întîi să se taie împrejur toţi ai lui de parte bărbătească şi numai atunci va fi socotit şi el ca un locuitor de baştină şi va putea prăznui. Cel netăiat împrejur să nu mănînce dintr-însul.

49. O singură lege să fie astfel pentru băştinaşi şi pentru străinul ce se va aşeza lîngă voi".

50. Fiii lui Israel au făcut aşa cum poruncise Domnul lui Moise şi lui Aaron; chiar aşa au făcut.

51. Deci/în ziua aceea a scos Domnul pe

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 48, col. 2

den pămîntul Eghipetului cu putêrea lor împreună.

CAP 13

1. Şi zise Domnul către Moisi zicînd :

2. „Sfinţêşte-m tot dentii-născutul ce s-au făcut dentăiu şi deşchizînd tot zgăul întru fiii lui Israil den om pînă în dobitoc, pentru că al mieu iaste".

3. Şi zise Moisi către norod : „Pomeniţi zioa aceasta întru carea aţi ieşit den pămîntul Eghipetului, den casa robiii, pentru că în mînă tare v-au scos Domnul pre voi de aicea. Şi nu să va mînca aluat,

4. Pentru că astăzi ieşiţi voi în luna dentăiu.

5. Şi va fi de te va băga Domnul Dumnezeul tău la pămîntul hananeilor, şi heteilor, şi amoreilor, şi eveilor, şi evuseilor, şi ghergheseilor, şi ferezeilor, carele au jurat părinţilor tăi să dea ţie pămînt ce cură lapte şi miêre. Şi vei face slujba aceasta în luna aceasta.

6. Şase zile veţi mînca azime, iară a şaptea zi, praznec Domnului.

7. Azime veţ mînca cêle 7 zile ; nu ţi se va ivi ţie dospit, nice va fi ţie aluat în toate hotarăle tale.

8. Vei povesti feciorului tău în zioa acêea zicînd : «Pentru acêea au făcut Domnul Dumnezăul mieu cînd ieşiiam de la Eghipet».

9. Şi va fi semnu ţie pre mîna ta şi pomenire înaintea ochilor tăi, pentru ca să să facă lêgea Domnului în rostul tău, că cu mînă tare te-au scos pre tine Domnul den Eghipet.

10. Şi păziţ lêgea aceasta dupre vremile ceasurilor den zile în zile.

11. Şi va fi dupre ce te va băga pre tine Domnul Dumnezăul tău la pămîntul hananeilor, în ce chip se-au jurat părinţilor tăi, şi va da ţie pre dînsul.

12 [11]. Şi vei osebi tot ce deşchide zgăul den partea bărbătească Domnului. [12] Tot ce deşchide zgăul den cirezi sau întru dobitoacele tale cîte să vor face ţie cêle de parte bărbătească le vei sfinţi pre êle Domnului.

13. Tot ce deşchide zgăul măgariului să-l schimbi pre oaie ; şi de nu-l vei schimba, vei izbăvi pre el. Şi tot dentiiu-născutul omului den fiii tăi vei mîntui.

14. Iară de te va întreba feciorul tău după aceasta zicînd : «Ce iaste aceasta ? » vei zice lui : «Că cu mînă tare ne-au scos Domnul pre noi den pămîntul Eghipetului, den casa robiii.

15. Şi cînd nesilnici faraó să tremiţă pre noi, ucise tot dentiiu-născutul în pămîntul Eghipetului, den cel dentiiu-născut al oamenilor pănă în cel dentiiu-născut al dobitoacilor. Pentru acêea eu jărtvescu Domnului tot ce deşchide zgăul, cêle ce sînt parte bărbătească, Domnului şi tot dentiiu-născutul fiilor miei voiu izbăvi».

16. Şi va fi întru semnu pre mîna ta şi nemişcat naintea ochilor tăi, pentru că în mînă tare te-au scos Domnu den Eghipet".

17. Şi după ce au trimis farao norodul nu-i povăţui pre dînşii Dum/nezău calea pămîntului Filistiim, că aproape

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

pre fiii lui Israil den pămîntul Eghiptului cu putêrea lor împreună.

CAP 13

1. Şi dzise Domnul cătră Moisi dzicîndu :

2. „Svinţêşte-mi tot dentăi-născutul, dentăi—făcutul şi deşchidzîndu tot zgăul intru fiii lui Israil, den om păn-în dobitoc, pentru că mie iaste“.

3. Şi dzise Moisi cătră nărodul : „Pomeniţi dzua aceasta intru carea aţi ieşit de la Eghiptu, den casa robiei, pentru că intru mînă tare v-au scos pre voi Domnul de aicea. Şi nu să va mînca aluat,

4. Pentru că astădzi voi ieşiţi intru luna tinerilor.

5. Şi va fi de te va băga inlontrul Domnului Dumnedzăul tău, la pămîntul hananeilor, şi heteilor, şi amorreilor, şi eveilor, şi ievuseilor, şi ghergheseilor, şi ferezeilor, carele au giurat părinţilor tăi să-ţi dea ţie pămîntu ce cură mière şi lapte. Şi vei face slujba aceasta intru aceasta lună.

6. 6 dzile veţi mînca azime, iar a 7 dzi, praznic Domnului.

7. Azime veţi mînca cêle 7 dzile ; nu ţi să va ivi ţie dospit, nice va fi ţie aluat în toate hotarăle tale.

8. Vei povesti ficiorului tău intru dzua acêea dzicîndu : «Pentru acêea au făcut Domnul Dumnedzău mie cîndu ieşiam de la Eghiptu».

9[8]. Şi va fi intru semnu ţie pre mâna ta şi pămînte innaintea ochilor tăi. [9] Pentru ca să s<ă> facă lêgê Domnului intru rostul tău, pentru că intru mînă tare te-au scos pre tine Dumnedzău den Eghiptu.

10. Şi să cruţaţi lêgea aceasta după vremile ceasurilor den dzile în dzi.

11. Şi va fi după ce te va băga pre tine Domnul Dumnedzăul tău la pămîntul hananeilor, în ce chip s-au giurat părinţilor tăi, şi va da ţie pre insu.

12. Şi vei usăbi tot ce deşchide zgăul de parte bărbătească Domnului. Tot ce deşchide zgăul de cerezi sau intru dobitoacele tale cîte să vor face ţie cêle de parte bărbătească le vei sfinţi pre êle Domnului.

13. Tot ce dăşchide zgăul măgarilor să o schimbi pre oaie ; şi să nu o vei schimba, vei izbăvi pre ea. Şi tot dentăi-născut a omului den fiii tăi vei mîntui.

14. Iară de te va intreba ficiorul tău după acêstea dzicîndu : «Ce iaste aceasta ?», vei dzice lui : «Căce intru mînă tare ne-au scos Domnul den pămîntul Eghiptului, den casă de robime.

15. Şi cîndu năstînici faraón să trimiţă pre noi, ucise tot dentăi-născutul în pămîntul Eghiptului den cêle dentăi-născute a oamenilor pănă dentăi-născute a dobitoacelor. Pentru acêea eu jirtvuiescu Domnului tot ce deşchide zgăul, cêle ce-s parte bărbătească, Domnului şi tot dentăi-născutul fiilor miei voi izbăvi».

16. Şi va fi în sămnu pre mâna ta şi neclătit innaintea ochilor tăi, pentru că intru mînă tare te-au scos Domnul den Eghiptu“.

17. Şi după ce au trimis faraon nărodul, nu-i povăţi pre înşii Dum/nedzău calea pă-

pre feciorii lui Israil den ţara Eghipetului cu putêrea lor.

CAP 13

1. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd :

2. „Sfinţêşte-m tot cel dentăi carele iaste intăi născut de dăşchide tot pîntecele[1] dentru fiii lui Israil, de la om pănă la dobitoc, tot al mieu să fie“ [2].

3. Iară Moisei zise cătră oameni: „Aduceţ aminte zioa aceasta în carea ieşiţi den ţara Eghipetului, den casa robiei, cu mănă tare au scos pre voi Domnul de acoló. Şi să nu mîncaţ cu aluat,

4. Pentru că astăzi ieşiţ în luna[3] celor tineri.

5. Şi te va duce Domnul Dumnezeul tău în ţara Hanaánului, şi a Hetthéului, şi a Amoréului, şi a Evéiului, şi a Evuséiului, şi a Gherheséiului, şi a Ferezéiului, care se-au jurat cătră părinţii tăi că va da ţie pămîntul carele cură lapte şi mière. Şi să faci această slujbă a aceştii luni.

6. Şase zile să mîncaţ azimă, iar a şaptea zi să faceţ sărbătoarea Domnului[4].

7. Şapte zile să mîncaţ azimă şi să nu se arate ţie cu aluat şi să nu fie cu aluat în toate hotarăle tale.

8. Şi în zioa acêea vei povesti fiiului tău zicînd : «Aceasta au făcut mie Domnul cînd am ieşit den Eghipet.»

9. Şi va fi ţie ca un semn pre mâna ta şi aducere aminte înaintea ochilor tăi, ca să fie lêgea Domnului în buzele tale şi cu mănă tare te-au scos Domnul den Eghipet.

10. Ce să păzeşt<i> porunca aceasta în vrêmea ce se va cădea, de la zi pănă la zi.

11. Şi va fi cînd te va duce Domnul Dumnezeul tău în ţara Hanaanului, cum se-au jurat părinţilor tăi, şi o va da ţie.

12. Să usebeşti tot care dăşchide pîntecele partea bărbătească Domnului. Tot ce va dăşchide pîntecele den turmele şi den dobitoacele tale şi cîte vor fi parte bărbătească să le sfinţeşt<i> Domnului.

13. Tot carele va dăşchide pîntecele măgariului vei schimba cu oaie, iar de nu vei schimba, mîntui-l-vei. Şi tot ce iaste născut-dentăi oamenilor feciorilor tăi să mîntuieşt<i>[5].

14. Iar după aceasta, de te va intreba feciorul tău, zicînd : «Ce iaste aceasta ?», tu vei răspunde lui : «Cu mănă virtoasă au scos pre noi Domnul den ţara Eghipetului, den casa robiei».

15. Şi cînd invirtoşă faraon să nu se sloboaze, ucise Domnul tot ce fu dentăi-născut în ţara Eghipetului, de la cel dentăi-născut al omului pănă la cel dentăi-născut al dobitocului. Pentr-acêea eu clădesc spre jărtvă Domnului tot ce dăşchide pîntecele şi iaste parte bărbătească, ca să mîntuiesc tot ce iaste dentăi-născut al feciorilor miei».

16. Şi să fie semn pre măinile tale şi ne-clintit înaintea ochilor tăi, că cu mănă tare au scos pre noi Domnul den Eghipet“.

17. Iară deaca slobozi faraon oamenii, nu-i duse Dom/nul pre calea ţărăi Filisti,

fiii lui Israel cu toată oştirea lor din pămîntul Egiptului.

CAP. 13

Sfinţirea întîiului-născut

1. Domnul i-a vorbit lui Moise şi a zis :

2. „Să-mi sfinţeşti mie pe tot întîiul-născut între fiii lui Israel, pe cel ce deschide mai întîi pîntecele mamei sale, fie om, fie dobitoc al meu să fie“.

Praznicul azimelor

3. Iar Moise a spus poporului : „Să pomeniţi an cu an ziua în care aţi ieşit din pămîntul Egiptului, din casa robiei, căci Domnul v-a scos cu mînă tare de acolo. Şi să nu mîncaţi în această zi aluat dospit.

4. Şi să ştiţi că aţi ieşit în luna primăverii, luna dintîi, Aviv.

5. Iar cînd vă va duce Domnul Dumnezeu în ţara canaanelor, a amorelor, a ferezelor şi a iebuseilor, în pămîntul unde curge lapte şi miere, pămînt juruit de Domnul părinţilor voştri, să ţineţi praznicul azimelor în fiecare an, în această lună.

6. Şapte zile să mîncaţi azime, iar ziua a şaptea să fie sărbătoarea Domnului.

7. Şapte zile să mîncaţi azime şi să nu se găsească nici urmă de aluat dospit în toate sălaşele voastre.

8. Şi în aceeaşi zi să învăţaţi pe fiii voştri, spunîndu-le : «Noi ţinem praznicul acesta pentru cele ce a făcut Domnul nouă, cînd ne-a scos din Egipt».

9. Şi vă va fi ca semnul de pe mînă sau de pe frunte spre aducere aminte, să aveţi legea Domnului mereu pe buze, că Dumnezeu cu mînă tare v-a scos din Egipt.

10. Păziţi rînduiala aceasta an cu an, la vremea ei.

11. Iar cînd vă va duce Domnul Dumnezeu în pămîntul Canaan, cum s-a jurat părinţilor voştri, şi vi-l va da vouă,

12. Să dăruiţi Domnului pe cel întîi-născut de parte bărbătească, pe cel ce deschide mai întîi pîntecele mamei sale. Şi tot ce vi se naşte mai întîi de parte bărbătească din cirezi sau turme să-l închinaţi Domnului.

13. Pe cel ce se naşte mai întîi din asină să-l schimbaţi pe un ied sau miel ; de nu-l veţi schimba, să-l răpuneţi. Şi tot pe întîiul-născut dintre fiii voştri să-l răscumpăraţi.

14. Iar de va întreba fiul ce înseamnă aceasta, voi să-i spuneţi : «Cu mînă tare ne-a scos Domnul din pămîntul Egiptului, din casa robiei.

15. Cînd faraonul s-a împotrivit să ne slobozească, Domnul a ucis tot întîiul-născut în pămîntul Egiptului dintre oameni şi dobitoace. De aceea închinăm Domnului toată partea bărbătească ce deschide mai întîi pîntecele mamei sale, iar pe tot întîiul născut dintre fii îl răscumpărăm».

16. Acesta-i ca şi semnul de pe mînă sau de pe frunte, căci cu mînă tare ne-a scos Domnul din Egipt“.

Dumnezeu călăuzeşte pe israeliţi

17. După ce faraon a slobozit pe israeliţi, Dum/nezeu nu i-a dus în ţinutul filistenilor

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 49, col. I

era, pentru că zise Dumnezău : „Cîndai să nu să căiască norodul, văzînd războiu, şi să va întoarce la Eghipet“.

18. Şi încunjură Dumnezău norodul calea cea de la pustie la Marea Roşie. Şi a cincea rudă să suiră fiii lui Israil den pămîntul Eghipetului.

19. Şi luo Moisi oasele lui Iósif cu dînsul, pentru că cu jurămînt au jurat Iósif pre fiii lui Israil zicînd : „Cu socotinţă va socoti Domnul pre voi şi veţ lua împreună cu voi oasele-m de aicea împreună cu voi“.

20. Şi ridicîndu-se fiii lui Israil de la Sochoth, să tăbărîră la Othóm, lîngă pustie.

21. Iară Dumnezău povăţuia pre dînşii zioa în stîlpu de noor să le arate lor calea, iară noaptea în stîlpu de foc.

22. A le lumina lor nu lipsi stîlpul noorului zioa şi stîlpul focului noaptea, înaintea a tot norodul.

CAP 14

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd :

2. „Grăiêşte fiilor lui Israil şi, întorcîndu-se, să se tăbărască în preajma curţii, între Magdál şi între mare, den preajma Veél-Sipfón ; înaintea lor vei tăbărî pre mare.

3. Şi va zice faraó norodului său, pentru fiii lui Israil : «Cum să rătăcescu aceştia pre pămînt, pentru că i-au închis pre ei pustiiul».

4. Iară eu voi întări inima lui faraó şi va goni dennapoia lor şi mă voiu proslăvi întru faraó şi în toată oastea lui şi vor cunoaşte toţi eghiptênii că eu sînt Domnul“ [5] Şi făcură aşa.

5. Şi să spuse împăratului eghiptênilor că au fugit norodul. Şi să întoarse inima lui faraó şi a slugilor lui pre norod şi ziseră : „Ce am făcut aceasta trimiţînd pre fiii lui Israil ca să nu slujască noao ?“

6. Şi înhămă faraó carăle lui şi tot norodul îl duse împreună cu dînsul.

7. Şi luînd 600 de cară alêse şi toată călărimea eghiptênilor şi căpetenii preste toţi.

8. Şi întări Domnul inima lui faraó, împăratul Eghipetului, şi goniră dennapoia fiilor lui Israil ; iară fiii lui Israil mergea cu mînă naltă.

9. Şi goniră eghiptênii dennapoia lor şi aflară pre dînşii tăbărîţ lîngă mare şi toată călărimea şi carăle lui faraó şi călăreţii şi oastea lui în preajma curţii împotriva Veel-Sipfónului.

10. Şi faraó să apropié şi căutîndu fiii lui Israil cu ochii, văzură şi, iată, eghiptênii au tăbărît dennapoia lor ; şi să spămîntară foarte şi strigară fiii lui Israil cătră Domnul.

11. Şi ziseră cătră Moisi : „Pentru că ce nu era mormînturi în Eghipet, ne-ai scos pre noi să ne omoară în pustie ? Ce ne-ai făcut aceasta noao scoţîndu-ne de la Eghipet pe noi ?

12. Nu era acesta cuvîntul ce am grăit cătră tine zicînd : «Lasă pre noi ca să slujîm eghiptênilor» ? Pentru că mai bine era noao să slujim eghiptênilor, decît să murim în pustiia aceasta“.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

mintului Filistiim, pentru că aproape era pentru că dzise Dumnedzău : „Cindai să nu socotească nărodul, vădzindu război, şi să va întoarce în Eghiptu".

18. Şi incungiură Dumnedzău nărodul calea de la pustiiu la Marea Roşie. Şi a cincea rudă să suiră fiii lui Israil den pămintul Eghiptului.

19. Şi luă Moisi oasele lui Iosif cu sine, pentru că cu giurămintu au giurat Iosif pre fiii lui Israil dzicindu : „Cu socotinţă va socoti Domnul pre voi şi-m veţi lua de icea oasele impreună cu voi".

20. Şi rădicindu-să fiii lui Israil de la Sochoth, să tăbăriră la Othom, lingă pustiiu.

21. Iară Dumnedzău povăţiia pre inşi dzua intru stilpu de nuăr să le arate lor calea, iară noaptea în stilpu de foc[1].

22. Iară a le lumina lor nu lipsi stilpul nuărului dzua şi stilpul focului noaptea, innaintea a tot nărodul.

CAP 14

1. Şi grăi Domnul către Moisi dzicindu :

2. „Grăieşte fiilor Israil şi, intorcindu-să, să s<ă> tăbărască în preajma ogrăzii, intre Magdol şi intre mare, den preajma Veel-Spfon ; innaintea lor vei tăbări pre mare.

3. Şi va dzice faraon nărodului său pentru fiii lui Israil : «Cum să rătăcescu aceştia pre pămintu, pentru că i-au inchis pre ei pustiiul !»

4. Iară eu voi năsilnici inima lui faraon şi va goni denapoia lor şi mă voi proslăvi intru faraon şi intru toată oastea lui şi vor cunoaşte toţi eghiptênii că eu sintu Domnul". Şi făcură aşea.

5. Şi să spuse impăratului eghiptênilor că au fugit nărodul. Şi să intoarse inima lui faraon şi a slugilor lui pre nărod şi dzisără : „Ce am făcut aceasta trimiţind pre fiii lui Israil ca să nu slujescă noaă ?"

6. Şi inhămă faraon carăle şi tot nărodul lui îl duse impreună cu insul.

7. Şi luă 600 de cară alêse şi toată călărimea eghiptênilor şi hatmani preste toţi.

8. Şi năsilnici Domnul[1] inima lui faraon, impăratul Eghiptului, şi goni denapoia fiilor Israil[2] ; şi fiii lui Israil mergea cu mină innaltă.

9. Şi goniră eghiptênii denapoia lor şi-i aflară tăbăriţi it<n>[3]gă mare şi toată călărimea şi carăle lui faraon şi călăreţii şi oastea lui în preajma ogrăzii, denpotriva Véel-Sepfon.

10. Şi faraon să apropiia şi, căutindu fiii lui Israil cu ochii, văzură şi, iată, eghiptênii au tăbărît dennapoia lor ; şi să spămintară foarte şi strigară fiii lui Israil către Domnul.

11. Şi dziseră către Moisi : „Pentru că ce nu era gropniţă[4] în Eghipet ne-ai scos pre noi să ne omori în pustiiu ? Ce ne-ai făcut aceasta noao scoţindu-ne de la Eghiptu pre noi ?

12. Nu era acesta cuvintul ce am grăit către tine dzicindu : «Lasă pre noi pentru ca să slujim eghiptênilor !» ? Pentru că mai bine noi să slujim eghiptênilor decît să murim intru pustiiul acesta". /

mului, că era aproape, că zise Domnul : „Să nu cumva să vază nărodul războiu şi să le paie rău, să se intoarcă iar în Eghipet"[6].

18. Ce duse Domnul oamenii incunjuraţ în pustie spre Marea Roşie. Şi a cincea semiţie a feciorilor lui Israil au ieşit den ţara Eghipetului[7].

19. Şi luoă Moisei oasele lui Iosif cu sine, că cu jurămint jurase Iosif pre feciorii lui Israil, zicind : „Intru cercetarea cind va cerceta pre voi Dumnezeu să rădicaţ şi oasele mêle[le] de aici cu voi".

20. Şi se rădicară feciorii lui Israil de la Sochoth şi se tăbăriră în Othom, lingă pustie.

21. Iară Dumnezeu povăţiia pre dinşii zioa cu stilp de nor să le arate calea, iară noaptea cu stilp de foc să-i luminêze[8].

22. Şi nu lipsiia zioa stilpul cel de nor, nici noaptea stilpul cel de foc dennaintea tuturor feciorilor lui Israil.

CAP 14

1. Şi zise Domnul către Moisei grăind :

2. „Zi feciorilor lui Israil : Intorcindu-se-să se tăbărască impotriva ogrăzii, intre Mag; dal şi intre mare, impotriva Veel-Sefónulu i inaintea lor vă tăbăriţ lingă mare.

3. Iar faraon va zice oamenilor săi, pentru feciorii lui Israil : «Aceia au rătăcit pre pămint, că i-au inchis pustietatea».

4. Şi eu voiu invirtoşa inima lui faraon şi-i va goni pre urmă şi mă voiu proslăvi pentru faraon şi pentru toate oştile lui şi vor cunoaşte toţ eghiptênii că eu sînt Domn, care le-am făcut aşa".

5. Şi spuseră impăratului Eghipetului că au fugit oamenii. Şi se intoarse inima lui faraon şi a oamenilor lui spre israil<i>têni şi ziseră : „Că ce am făcut noi aceasta de am slobozit feciorii lui Israil să nu lucrêze noaoă ?"[1]

6. Şi inhămă faraon căruţele sale şi strinse toţ oamenii lui cu sine.

7. Şi luoă 600 de căruţe alêse şi toţ caii Eghipetului şi pre toată călărimea.

8. Şi invirtoşă Domnul inima lui faraon, impăratul Eghipetului, şi goni de pre urmă pre feciorii lui Israil ; iar feciorii lui Israil mergea cu mănă naltă.

9. Şi goniia eghiptênii pre dinşii de pre urmă şi-i aflară şi se tăbăriră pre lingă mare şi caii şi căruţele lui faraon şi oastea lui cea călare impotriva ogrăzii, impotriva Veel-Sefónului.

10. Şi se apropiia faraon, şi căutind feciorii lui Israil, văzură şi, iată eghiptêni se tăbărîse după dinşii; şi se infricoşară foarte şi strigară feciorii lui Israil către Domnul.

11. Şi ziseră către Moisei : „Au doară nu era mai bine să fie morminturile noastre în Eghipet ? Ce ne-ai scos să murim în pustie? Că ce ai făcut noaoă aşa de ne-ai scos den Eghipet ?

12. Au doară nu iaste acesta cuvintul care l-am grăit în Eghipet către tine, zicind : «Lasă-ne să robim eghiptênilor» ? Că cu mult era noaoă mai bine să robim eghiptênilor decît să murim intr-această pustie»./

care era mai aproape, căci Dumnezeu şi-a spus : „De va afla poporul impotrivire şi război, se va răzgindi şi se va intoarce în Egipt".

18. Ci i-a dus Dumnezeu pe cale ocolită, prin deşert spre Marea Roşie. A ieşit din pămintul Egiptului a cincea semiţie a fiilor lui Israel.

19. Şi Moise a luat osemintele lui Iosif, căci acesta îi legase cu jurămint pe fiii lui Israel, cînd le-a spus : „O să vină Dumnezeu să vă scoată de aici ; atunci să luaţi şi oasele mele cu voi".

20. Şi au purces fiii lui Israel de la Sucot şi şi-au aşezat tabăra la Etam, unde incepe pustia.

21. Iar Dumnezeu mergea inaintea lor arătîndu-le calea : ziua în stilp de nor, iar noaptea în stilp de foc.

22. Şi nu lipsea stilpul de nor ziua şi nici stilpul de foc noaptea inaintea intregului popor.

CAP. 14

Trecerea prin Marea Roşie

1. Domnul i-a vorbit lui Moise şi i-a zis :

2. „Spune-le fiilor lui Israel să se intoarcă şi să-şi aşeze tabăra inainte de Pi-Hahirot, intre Migdol şi mare, în apropiere de Baal-Ţefon ; numaidecît lingă mare să vă aşezaţi tabăra.

3. Iar faraon va spune poporului său : «Fiii lui Israel s-au rătăcit în ţinutul acesta şi pustiul i-a inchis».

4. Voi inăspri inima lui faraon să vă ia la goană, iar eu mă voi proslăvi inaintea lui faraon şi a intregii sale oştiri şi vor cunoaşte toţi egiptenii că eu sînt Domnul". Şi fiii lui Israel au făcut aşa.

5. Cînd i s-a spus lui faraon, impăratul Egiptului, că fiii lui Israel au fugit, el şi slujitorii lui s-au căit şi au spus : „Ce am făcut de i-am slobozit pe aceştia să nu ne mai slujească ?"

6. A pus deci faraon să inhame carele sale şi a luat cu sine toată oştirea sa.

7. Anume şase sute de care alese, toată călărimea şi căpeteniile lor.

8. Iar Domnul a inăsprit inima lui faraon, impăratul Egiptului, şi a slujitorilor săi şi ei au urmărit în goană pe fiii lui Israel : dar fiii lui Israel mergeau vegheaţi de mînă inaltă.

9. Şi i-au gonit egiptenii cu toată călărimea şi carele lui faraon, şi călăreţii, şi oastea lui i-au gonit la mare, lîngă Pi-Hahirot, inainte de Baal-Ţefon.

10. Cînd fiii lui Israel au căutat inapoi şi au văzut că faraon cu oştile sale se apropie, s-au inspăimintat foarte şi au strigat pe Domnul în ajutor.

11. Şi i-au spus lui Moise : „Oare nu era destul loc de morminte pe pămintul Egiptului ? De ce ne-ai adus să murim în pustie ? De ce ne-ai făcut aceasta, scoţîndu-ne din Egipt ?

12. Nu ţi-am zis noi în Egipt să ne laşi în pace, să slujim egiptenilor ? Căci era mai bine să slujim egiptenilor, decît să murim în pustia aceasta"./

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 42, col. II

13. Şi zise Moisi cătră norod : „Îndrăzniţi, staţ şi priviţi mintuirea cea de la Dumnezău carea va face voao astăzi, pentru că în ce chip aţ văzut pre eghiptêni astăzi nu veţ adaoge a mai vedea pre ei în vrême de veac.

14. Domnul se va bate pentru voi şi voi veţ tăcea".

15. Şi zise Domnul cătră Moisi : „Ce strigi cătră mine ? Grăiêşte fiilor lui Israil şi să înhame.

16. Şi tu ia toiagul tău, şi întinde mîna ta pre mare şi o spintecă pre dînsa şi să între fiii lui Israil în mijlocul mării ca pre uscat.

17. Şi iată, eu voiu întări inima lui faraó şi a tuturor eghiptênilor şi vor întra dennapoia lor şi mă voiu proslăvi în faraó şi în toată oastea lui şi întru cară şi întru caii lui.

18. Şi vor cunoaşte toţi eghiptênii cum eu sînt Domnul proslăvindu-mă în faraó şi întru carăle şi caii lui"

19. Şi să rîdică îngerul lui Dumnezău ce mergea naintea taberii fiilor lui Israil şi mêrse dennapoi ; şi să rîdică şi stîlpul noorului den faţa lor şi stătu dennapoia lor.

20. Şi întră între mijlocul taberei eghiptênilor şi între mijlocul taberii fiilor lui Israil ; şi să făcu întunêrec şi negură şi veni noaptea şi nu să împreunară unii cu alţii toată noaptea.

21. Şi întinse Moisi mîna pre mare şi aduse Dumnezău marea cu vînt den áustru silnic toată noaptea şi făcu marea uscat şi să spintecă apa.

22. Şi întrară fiii lui Izrail în mijlocul mării pre uscat şi apa ei, părête de-a direapta şi părête de-a stînga.

23. Şi-i goniră eghiptênii şi întrară dupe dînşii toată călărimea lui faraó şi carăle şi călăreţii pre mijlocul mării.

24. Şi să făcu întru streaja cea de mînecat şi căută Domnul spre tabăra eghiptênilor în stîlpu de foc şi de nor şi scutură tabăra lor.

25. Şi împiedecă osiile carălor lor şi aducea pre dînşii cu silă. Şi ziseră eghiptênii : „Să fugim de faţa lui Israil, pentru că Domnul să bate pentru ei cu eghiptênii".

26. Şi zise Domnul cătră Moisi : „Întinde mîna ta pre mare şi să se aşaze apa şi să acopere pre eghiptêni şi preste cară şi peste călăreţ".

27. Şi întinse Moisi mîna spre mare şi să aşază apa de cătră zio la loc, iară eghiptênii fugiră supt apă ; şi scutură Domnul pre eghiptêni în mijlocul mării.

28. Şi întorcîndu-se apa, au acoperit carăle şi călăreţii şi toată putêrea lui faraó pre ceia ce mergea dendărătul lor la mare, şi nu rămaseră dentr-înşii nice unul.

29. Iară fiii lui Israil au mers pre uscat pren mijlocu mării şi apa lor, părête de-a direapta şi părête de-a stînga

30. Şi mîntui Domnul pre Israil în zioa acêea den mîinele eghiptênilor. [31] Şi văzură fiii lui Israil pre eghiptêni morţi pre ţărmurile mării.

31. Şi văzu Israil mîna cea mare ce au făcut Domnul eghiptenilor şi să temu norodul de Domnul şi crezură pre Domnul şi/lui Moisi, slugii lui.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

13. Şi dzise Moisi către nărodu : „Îndrăzniţi toţi şi priviţi mîntuirea cea de la Dumnedzău carea va face voaă astădzi, pentru că în ce chip aţi vădzut pre eghiptêni astădzi, nu-i veţi mai vedea întru vrême de vac[8].

14. Domnul să va bate pentru voi şi voi tăceţi".

15. Şi dzise Domnul către Moisi : „Ce strigi către mine ? Grăiêşte fiilor lui Israil şi înjuge.

16. Şi tu ia toiagul tău şi inţi nde mâna ta pre mare şi o spinteca pre insă şi între fiii lui Israil în mijlocul mării pre uscat.

17. Şi iată, eu voi năsilnici inima lui faraon şi a tuturor eghiptênilor şi vor intra denapoia lor şi mă voi proslăvi intru faraon şi intru toată oastea lui şi intru cară şi intru caii lui.

18. Şi vor cunoaşte toţi eghiptênii cum eu sîntu Domnul, proslăvindu-mă intru faraon şi intru carăle şi intru caii lui".

19. Şi să rădică îngerul lui Dumnedzău ce mergea innaintea taberii fiilor lui Israil şi mêrse dendrăptu ; şi să rădică stîlpul nuărului den faţa lor şi stătu dennapoia lor.

20. Şi intră intru mijlocul taberii eghiptênilor şi intru mijlocul taberii fiilor lui Israil ; şi să făcu intunêrec şi negură şi veni noaptea şi nu să impreunară unii cu alţii toată noaptea.

21. Şi intinse Moisi mâna pre mare şi aduse Dumnedzău marea cu vîntu de la răsărit silnic toată noaptea şi făcu marea uscat şi să spinteca apa[6].

22. Şi intrară fiii lui Israil în mijlocul mării pre uscat şi apa lor, zid den dreapta şi zid den stînga.

23. Şi goniră eghiptênii şi intrară după înşii toată călărimea lui faraon, şi carăle, şi călăreţii în mijlocul mării.

24. Şi să făcu intru straja de la minecate şi căută Domnul în tabăra eghiptênilor intru stîlpu de foc şi de nuăr şi scutură tabăra lor[7].

25. Şi impiedecă osiile carălor lor şi-l aducea pre înşi cu silă. Şi dzisără eghiptênii : „Să fugim de faţa Israil, pentru că Domnul să bate pentru ei cu eghiptênii".

26. Şi dzise Domnul către Moisi : „Intinde mâna ta pre mare şi să s<ă> aşêdze apa şi să s<ă> acopere pre eghiptêni, preste cară şi preste călăreţi".

27. Şi intinse Moisi mâna pre mare şi să aşedză apa la[8] dzuă la loc[9], iară eghiptênii fugiră suptu apă ; şi scutură Domnul pre eghiptêni în mijlocul mării.

28. Şi intorcîndu-să apa, au acoperit carăle şi călăreţii şi toată putêrea lui faraon, pre ceia ce mergea dendrăptul lor la mare, şi nu rămase dentru înşii nici unul[10].

29. Iară fiii lui Israil au mersu pre uscat în mijlocul mării şi apa lor, zidu den dreapta şi zidu den stînga.

30. Şi mîntui Domnul pre Israil întru dzua acêea den mâinile eghiptênilor. [31] Şi vădzură fiii lui Israil pre eghiptêni morţi la ţărmurile mării.

31. Şi vădzu Israil mâna cea mare ce au făcut Domnul eghiptênilor şi să temu nărodul de Domnul şi credzură lui Dumnedzău şi lui Moisi, slugei lui[11].

13. Iar Moisei zise către oameni : „Îndrăzniţi, staţ şi veţ vedea mîntuirea carea iaste de la Domnul carea va face astăzi noaoă, că deaca <aţi>[2] văzut pre eghiptêni astăzi, nu veţ mai adaoge de acum înainte a-i vedea în anii veacului.

14. Că domnul va bate războiu pentru voi, iar voi tăceţi".

15. Şi zise Domnul către Moisei : „Ce strigi către mine ? Zi feciorilor lui Israil să se stringă.

16. Iară tu ia toiagul tău şi-ţ intinde mîna spre mare şi o dăsparţ şi să intre feciorii lui Israil pren mijlocul mării pre uscat.

17. Iar eu voiu întări inima lui faraon şi a tuturor eghiptênilor şi vor intra după dinşii şi mă voiu proslăvi pentru faraon şi pentru toate oştile lui şi pentru căruţele lui şi pentru caii lui.

18. Şi vor şti eghiptênii toţ că eu sînt Domnul care mă voiu proslăvi pentru faraon şi pentru căruţele şi pentru caii lui".

19. Şi se rădică îngerul lui Dumnezeu, carele umbla inaintea gloate<i>[2] feciorilor lui Israil şi mêrse după dinşii.

20. Şi se rădică stîlpul de nor de la fêţele lor care era şi stătu dendărătu-le şi intră între tabăra eghiptênilor şi între tabăra feciorilor lui Israil ; şi fu intunêrec şi ceaţă şi veni noaptea şi nu se impreunară una cu alta toată noaptea[3].

21. Şi intinzîndu-ş Moisei mîna spre mare, goni marea Domnul cu vînt despre răsărit mare toată noaptea şi făcu marea[4] uscat şi se dăspică apa[5].

22. Şi trecură feciorii lui Israil pren mijlocul mării pre uscat ; şi era apa ca un părête de-a dereapta lor şi de-a stînga.

23. Şi-i goniră eghiptênii şi intrară după dinşii toţ caii lu faraon, şi carăle, şi călăreţii pren mijlocul mării.

24. Iar cînd fu în straja dimineţii, căută Domnul spre tabăra eghiptênilor în stîlpul cel de foc şi de nor şi turbură taberile lor.

25. Şi impi<e>[2]dică roatele căruţelor lor şi le trăgea cu sila. Şi ziseră eghiptênii : „Să fugim de la faţa israil<i>tênilor, că Domnul luptă pentru dinşii asupra eghiptênilor".

26. Şi zise Domnul către Moisei : „Tinde-ţ mîna spre mare şi o dăstemeiază să se impreune apa şi să acopere pre eghiptêni şi căruţele şi pre călăreţ".

27. Şi-ş tinse Moisei mîna spre mare şi se aşăză apa la fund la locul ei de către zioă, iar eghiptênii fugiia pre supt apă ; şi scutură Domnul pre eghiptêni în mijlocul mării.

28. Şi intorcîndu-se apa, acoperi căruţele şi călăreţii şi toată putêrea lui faraon care mergea după dinşii pren mare, şi nu rămase nici unul dentr-inşii[6].

29. Iar feciorii lui Israil trecură pren mijlocul mării pre uscat, iar apa fu lor un părête de-a stînga, altul de-a direapta.

30. Şi mîntui Domnul pre israil<i>têni într-acea zi den mâinile eghiptênilor. [31] Şi văzură feciorii lui Israil pre eghiptêni morţi pre marginea mării.

31. Şi văzînd mâna cea mare care au făcut Domnul eghiptênilor şi se temură oamenii de Domnul şi crezură lui Dumnezeu, şi lui Moisei, îngăduitorului său.

13. Atunci Moise le-a răspuns : „Nu vă temeţi ! Staţi şi priviţi cum vă va izbăvi Domnul astăzi chiar, căci pe egiptenii pe care-i vedeţi acum nu-i veţi mai vedea în veac de veac.

14. Să fiţi liniştiţi, că Domnul se va lupta pentru voi".

15. Domnul i-a spus lui Moise : „De ce strigi către mine ? Porunceşte fiilor lui Israel să înhame şi să pornească.

16. Iar tu ridică-ţi toiagul şi întinde-ţi mîna asupra mării şi o desparte şi fiii lui Israel vor trece prin mijlocul mării ca pe uscat.

17. Iată eu voi înăspri inima lui faraon şi a tuturor egiptenilor şi ei vă vor urmări ; şi înaintea lui faraon, a întregii sale oştiri, a carelor şi a călăreţilor săi, mă voi proslăvi.

18. Şi vor cunoaşte toţi egiptenii că eu sînt Domnul, cînd îmi voi arăta slava mea".

19. Îngerul lui Dumnezeu, ce mergea înaintea gloatei fiilor lui Israel, s-a ridicat şi s-a dus înapoia lor, iar stîlpul de nor s-a mutat în faţa lor în urma lor.

20. Şi a stat între oştirea egiptenilor şi oştirea fiilor lui Israel ; s-a făcut întuneric şi negură către partea egiptenilor, dar către israeliţi era lumină şi nu s-au întîlnit unii cu alţii toată noaptea.

21. Moise a întins mîna asupra mării şi Domnul a mînat marea toată noaptea cu vînt puternic de la răsărit şi s-a făcut marea uscat că s-au despicat apele.

22. Iar fiii lui Israel au trecut prin mijlocul mării, pe uscat, şi apele mării erau ca un perete la dreapta şi la stînga lor.

23. Şi urmărindu-i, egiptenii au intrat după ei în mijlocul mării; şi-i goneau toţi caii lui faraon, carele şi călăreţii.

24. Iar pe la straja dimineţii, a căutat Domnul din stîlpul de foc şi nor spre oastea egiptenilor şi aceştia foarte s-au înfricoşat.

25. Şi le-a împiedicat roţile carelor lor, încît abia mai înaintau. Atunci şi-au zis egiptenii : „Domnul se luptă de partea fiilor lui Israel. Haideţi, să fugim de aici !"

26. Şi i-a spus Domnul lui Moise : „Întinde-ţi mîna asupra mării, ca să se întoarcă apele şi să-i acopere pe egipteni, cu călăreţii şi carele lor".

27. Moise a întins mîna asupra mării şi către ziuă apele s-au întors la loc ; egiptenii fugeau de furia valurilor, dar Domnul i-a mînat în mijlocul mării.

28. Întorcîndu-se apele, au acoperit carele, călăreţii şi toată oştirea lui faraon ce intrase după israeliţi în mare şi n-a mai rămas nici unul dintre ei.

29. Fiii lui Israel au trecut prin mare ca pe uscat, iar apa le era perete la stînga şi la dreapta.

30. Aşa a scăpat Domnul în ziua aceea pe israeliţi din mîinile egiptenilor. Şi cînd fiii lui Israel i-au văzut pe aceştia morţi pe ţărmurile mării,

31. Au cunoscut că mîna cea tare a Domnului i-a nimicit pe egipteni. Şi s-a cutremurat poporul în frică de Dumnezeu şi a crezut în Domnul şi în Moise, slujitorul său,

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 50, col. I

CAP 15

1 [14, 32]. Atuncea cîntă Moisi şi fiii lui Israil cîntarea aceasta Domnului. Şi ziseră grăind : [1] „Să cîntăm Domnului că cu mărire se mări ; cal şi călăreţ au aruncat în mare.

2. Ajutoriu şi acoperitoriu să făcu mie în mîntuire. Acesta e Dumnezăul mieu şi-l voiu mări pre el, Dumnezăul tătîni-mieu, şi-l voiu înălţa pre el,

3. Domnul surpînd războaie, Domnul — numele lui.

4. Carăle lui faraó şi putêrea lui au aruncat în mare ; aleş călăreţi, căpitani i-au afundat în Marea Roşie.

5. Cu marea au acoperit pre ei, să afundară în fundu ca o piatră.

6. Direapta ta, Doamne, se-au mărit în virtute, direapta ta mînă Doamne, au surpat vrăjmaşii.

7. Şi cu mulţimea mărirei tale ai sfărîmat împotrivnicii tăi. Trimis-ai urgiia ta şi-i mîncă pre dînşii ca trestiia.

8. Şi pren duhul mîniei tale se împărţi apa, să încheagară ca păreţii apele, să închegară şi valurile în mijlocul mării.

9. Zise vrăjmaşul : « Gonind voiu prinde, voiu împărţi prăzi, sătura-voiu sufletul mieu, ucide-voiu cu sabiia mea, stăpîni-va mîna mea ».

10. Trimiséşi duhul tău, îi acoperi pre dînşii marea, să afundară ca plumbul în apă tare.

11. Cine iaste asêmene ţie întru Dumnezăi, Doamne ? Cine iaste asêmenea ţie mărit întru sfinţi, minunat în măriri, făcînd ciudêse ?

12. Întinséşi direapta ta, înghiţi pre dînşii pămîntul.

13. Povăţiş cu dirêptatea ta norodul acesta carele ai mîntuit, chemaşi-l cu putêrea ta la odihna cea sfîntă a ta.

14. Auziră limbile şi să scîrbiră, întristăciuni luară pre cei ce lăcuia la Filistiím.

15. Atuncea grăbiră voivozii Edómului şi boiarii moavitênilor, luară pre dînşii cutremur, să topiră toţi ceia ce lăcuia în Hanaán.

16. Cădea-va pre ei cutremur şi frică ; cu mărimea braţului tău împietreasică-se pînă va trêce norodul tău, Doamne, pînă va trêce norodul tău acesta care ai agonisit.

17. Băgîndu-i, răsădêşte pre ei în muntele moştenirei tale, la gata sălaşul tău care ai făcut, Doamne, sfinţire, Doamne, care au gătit mîinile tale.

18. Domnul împărăţind veacul şi preste veac şi încă.

19. Căce au întrat calul lui faraó cu cară şi cu călăreţi în mare şi aduse Domnul peste dînşii apa mării, iară fiii lui Israil au mersu pre uscat în mijlocul mării".

20. Şi luo Máriiam prorocita, sora lui Aarón, tîmpăna în mîna ei şi ieşiră toate muierile pre urma ei cu tîmpene şi cu hore.

21[20]. Şi începea lor Máriam, zicînd : [21] „Să cîntăm Domnului, că cu mărire să mări ! Calu şi călăreţ aruncă în mare".

22. Şi rădică Moisi pre fiii lui Israil de la Marea Roşie şi-i aduse pre ei la pustiul Sur. Şi mergea trei zile în pustie şi nu afla apă ca să bea.

23. Şi veniră la Mérra şi nu putea / să bea apă de la

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

CAP 15

1[14, 12] Atuncea cintă Moisi şi fiii lu Israil cintarea aceasta Domnului şi dzisără grăindu : [1] „Să cintăm Domnului cu mărire, pentru că să mări ; cal şi călăreţ au aruncat în mare [1].

2. Agiutoriu şi acoperitor să făcu mie intru mintuire. Acesta-i Dumnedzăul mieu şi-l voi mări pre el, Dumnedzău tătîne-mieu, şi-l voi innălţa pre el,

3. Domnul surpindu războaie, Domnu — numele lui.

4. Carăle lui faraon şi putêrea lui au aruncatu-o în mare ; aleş călăreţi, hatmani afundă în Marea Roşie.

5. Cu luciul acoperi pre ei, să afundară în fundu ca o piatră.

6. Dreapta ta, Doamne, s-au mărit în virtute, dreapta mâna ta, <Doamne> [2], au surpat nepriêteni.

7. Şi cu mulţimea mărirei tale au sfărîmat înpotrivnicii tăi. Trimis-ai urgiia ta, mincă-i pre inşi ca trestiia.

8. Şi pren duhul mâniei tale să inpărţi apa, să inchegară ca zidiul apele, să inchegară şi valurile în mijlocul mării.

9. Dzise nepriêtenul : «Gonindu voi ajunge, voi inpărţi prăzi, sătura-voi sufletul mieu, ucide-voi cu sabiia mea, stăpini-va mâna mea».

10. Trimiseş duhul tău, ii acoperi pre inşi marea, să afundară ca plumbul în apă tare.

11. Cine iaste asêmenea ţie mărit intru sfinţi, minunat în măriri, făcindu ciudêse ?

12. Întinseş dreapta ta, inghiţi-i pre inşi pămintul.

13. Povăţiş cu dreptatea ta nărodul tău acesta carele ai mintuit, chemaşi-l cu putêrea ta la popasul sfintul al tău.

14. Audziră limbile şi să scirbiră, chinuri luară pre cei ce lăcuia la Filistiim.

15. Atuncea sirguiră hatmanii Edom şi boiarii moavitênilor, prinsă-i pre inşi cutremur, să topiră toţi ce lăcuia Hanaan.

16. Cadză preste ei frică şi cutremur ; cu mărirea braţului tău inpietrească-să pân-va trêce nărodul tău, Doamne, pân-va trêce nărodul tău acesta carele l-ai agonesit.

17. Băgindu-i, răsădêşte-i pre ei în muntele moştenniirei tale, la gata sălaşul tău carea ai făcut, Doamne, sfinţenie, Doamne carea au gătat mâinele tale.

18. Domnul impărăţindu vacul şi preste vac şi incă.

19. Căce au intrat calul lui faraon, cară şi călăreţi în mare şi aduse pre inşii Domnul apa mării, şi fiii lui Israil au mersu pre uscat în mijlocul mării".

20. Şi luă Mariam, prorociţa, sora lui Aáron, tămpănă în mâna ei şi leşiră toate muierile demnapoia ei cu tămpene şi cu danţuri [3].

21[20]. Şi incepea lor Mariam, dzicindu : [21] „Să cintăm Domnului, că cu mărirea să mări ! Cal şi călăreţu aruncă în mare".

22. Şi rădică Moisi pre fii<i> lui Israil de la Marea Roşie şi-i aduse pre ei la pustiiul Sur. Şi mergea 3 dzile în pustiiu şi nu afla apă ca să bea [4].

23. Şi veniră la Merra şi nu putea/să bea

CAP 15

1[14, 12] Şi atunci strigă Moisei şi feciorii lui Israil această cîntare Domnului şi grăiră zicind : [1] „Să cîntăm Domnului, că cu slavă se slăvi ; pre cal şi pre călăreţ aruncă în mare.

2. Ajutătoriu şi acoperitor fu mie intru mîntuire. Acesta-i Dumnezeul mieu şi-l voiu proslăvi, Dumnezeul tatîne-mieu, şi-l voiu înălţa,

3. Domnul fărîmînd războaie, Domn — numele lui.

4. Căruţele lui faraon şi putêrea lui aruncă în mare ; hatmanii, călăreţii cei aleş îi înecă în Marea Roşie.

5. Cu fundul [1] îi acoperi, afundară în adînc ,ca piiatra.

6. Direapta ta, Doamne, se-au proslăvit în putêre[2], mâna ta cea direaptă, Doamne, au sfărîmat vrăjmaşii.

7. Şi cu mulţimea slavei tale ai fărîmat potrivnicul. Trimis-ai mâniia ta şi i-au mîncat ca pre nişte steble.

8. Şi cu duhul mâniei[3] tale se dăspică apa, îngroşară-se apele ca păreţii, îngroşară-se[4] valurile în mijlocul mării.

9. Zise vrăjmaşul : «Gonind îi voiu ajunge, împărţi-voiu dobînda şi voiu umplea sufletul mieu, ucide-voiu cu sabiia mea, că va birui mîna mea».

10. Trimes-ai duhul tău şi-i acoperi marea, cufundară-se ca plumbul în cumplirea apei.

11. Care dentru dumnezei iaste potrivnic ţie, Doamne? Care iaste ţie asêmene, proslăvit intru sfinţi, minunat în slavă, cela ce faci minuni ?

12. Întins-ai direapta ta şi au inghiţit pre dînşii pămîntul.

13. Povăţit-ai cu direptatea ta oamenii tăi aceştia care i-ai izbăvit, mîngîiat-ai cu tăriia ta în lăcaşul tău cel sfînt.

14. Auziră limbile şi se mâniară, dureri apucară pre ceia ce lăcuia în Filistim.

15. Atunci se siiiia stăpînii Edomului şi boiarii Moavitului, cuprinse pre dînşii cutremur şi se topiră toţ cei ce lăcuia în Hanaan.

16. Căzu pre dînşii frică şi cutremur şi cu mărirea braţului tău să se impietrească pînă va trêce nărodul tău, Doamne, pînă vor trêce oamenii tăi aceştia carii i-ai dobîndit.

17. Bagă-i şi-i sădêşte în muntele moşiei tale, în lăcaşu tău cel gata care l-ai făcut Doamne, sfinţire Domnului, care l-au gătit mâinile tale.

18. Domnul carele împărăţêşte în vêci şi încă în vêci.

19. Că au intrat calul lui faraon cu căruţele şi călăreţii în mare şi au adus preste dînşii Domnul apa mării, iar feciorii lui Israil trecură pre uscat pren mijlocul mării".

20. Şi luoă Mariam prorociţa, sora lui Aáron, timpan în mâini şi ieşiră toate muierile după dînsa cu timpane şi cu danţuri.

21 [20]. Şi începu lor Mariam zicînd : [21] „Să cîntăm Domnului, că cu slavă se-au proslăvit ! Calul şi călăreţul aruncă în mare"[5].

22. Şi luoă Moisei pre feciorii lui Israil de la Marea Roşie şi-i duse în pustiia Sirului. Şi mêrseră pren pustie 3 zile şi nu aflară apă.

23. Şi veniră la Merra şi nu putea/bea

CAP. 15

Cîntarea lui Moise

1. Atunci Moise şi fiii lui Israel au cîntat Domnului cîntarea aceasta rostind : „Să cîntăm Domnului căci cu mărire s-a preamărit ; pe cal şi pe călăreţ i-a aruncat în mare.

2. Tăria şi scutul meu întru izbăvire este Domnul. Acesta este Dumnezeul meu, pe el îl voi preaslăvi. Acesta este Dumnezeul tatălui meu, pe el îl voi preamări.

3. Domnul cel tare în războaie ! Iată numele lui este Domnul.

4. Oştirea şi carele lui faraon le-a aruncat în mare ; călăreţi aleşi şi căpetenii a înecat în Marea Roşie.

5. Cu valuri i-a acoperit şi în afund s-au afundat ca piatra.

6. Dreapta ta, Doamne, s-a preamărit în putere, dreapta ta, Doamne, i-a sfărîmat pe vrăjmaşi.

7. Cu mulţimea slavei tale ai surpat pe cei potrivnici. Trimis-ai mînia ta şi i-a mistuit ca pe nişte paie.

8. Suflarea mîniei tale a despărţit apa, valurile s-au strîns la un loc ca un zăgaz şi s-au închegat în mijlocul mării ca un perete.

9. Vrăjmaşii se semeţeau : «Îi vom goni şi-i vom prinde, vom împărţi prada şi ne vom sătura şi răcori sufletul, vom scoate sabia şi mîna noastră îi va răpune pînă la unul».

10. Dar tu ai trimis suflarea ta şi marea i-a acoperit ; ca plumbul s-au afundat în apa cea groaznică.

11. Doamne, cine este asemenea ţie între dumnezei ? Cine este asemenea ţie în sfinţenie preamărit, minunat în fapte, de minuni făcător ?

12. Ai întins dreapta ta şi iată, pămîntul i-a înghiţit !

13. Cu mila ta ai povăţuit acest popor şi l-ai izbăvit, şi l-ai cătăuzit cu puterea ta la locaşul sfînt al tău.

14. Auzit-au neamurile şi s-au cutremurat, durere a cuprins pe cei din Filisteia.

15. Atunci s-au spăimîntat voievozii Edomului şi hatmanii Moabului s-au cutremurat, iar toţi, cîţi locuiesc în Canaan s-au pierdut de frică.

16. Groaza şi spaima i-a cuprins; braţul tău cel tare îi va încremeni ca pietrele, pînă va trece poporul tău, Doamne, pînă va trece acest popor al tău, agonisita ta.

17. Tu îl vei duce şi-l vei sădi în muntele moştenirii tale, la sălaşul ce ţi l-ai făcut, la locul sfînt, zidit de mîinile tale, Doamne.

18. Împărăţi-va Domnul în veac şi în veacul veacului.

19. Căci caii lui faraon au intrat în mare cu care şi călăreţi şi Domnul a întors peste ei apa mării, iar fiii lui Israel au trecut prin mare ca pe uscat".

20. Atunci sora lui Aaron, Miriam proorociţa, a luat tîmpanul şi a ieşit şi după dînsa au venit toate femeile cîntînd din tîmpane şi dănţuind.

21. Şi Miriam le învăţa să zică : „Să cîntăm Domnului, căci cu slavă s-a preamărit. Pe cal şi pe călăreţ i-a aruncat în mare".

Potolirea setei

22. Apoi i-a dus Moise pe fiii lui Israel de la Marea Roşie în pustia Şur. Trei zile au mers prin pustie şi n-au găsit apă ca să bea.

23. Au ajuns la Mara, dar n-au putut/să

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 50, col. II

Mérra, pentru că era amară ; pentru acêea au numit numele locului aceluia Amărăciune.

24. Şi gîlceviia norodul asupra lui Moisi zicînd : „Ce vom bea ?“

25. Şi strigă Moisi către Domnul şi-i arătă lui Domnul lemnu şi-l puse pre dînsul în apă şi să îndulci. Acoló puse lui dereptăţi şi judecăţ şi acoló pre dînsul ispiti.

26 [25]. Şi zise : [26] „De vei auzi cu auzire glasul Domnului Dumnezeului tău şi plăcutele înaintea lui vei face şi vei băga în urechi poruncile lui şi vei păzi toate direptăţile lui, toată boala ce am adus asupra eghiptênilor nu voiu aduce preste tine, pentru că eu sînt Domnul ce acêstea vindecă“.

27. Şi veniră la Elím şi era acoló 12 izvoară de apă şi 70 de pomi de finíc. Şi să tăbărîră acoló pre lîngă ape.

CAP 16

1. Şi să rîdicară de la Elim şi veniră toată adunarea fiilor[1] lui Israil la pustiiul Sin, carele iaste între Elím şi între Sína. Şi în 15 zile în a doo lună, ieşind ei den pămîntul Eghipetului,

2. Gîlcevi toată adunarea fiilor lui Israil pre Moisi şi pre Aarón.

3. Şi ziseră către ei fiii lui Israil : „Mai cu folos am fi murit rănindu-ne de Domnul în pămîntul Eghipetului, cînd şedeam la căldările cu carnea şi mîncam pîine de saţiu, decît ne-aţi scos pre noi în pustiiul acesta ca să omorîţi toată adunarea aceasta în foamete“.

4. Şi zise Domnul către Moisi : „Iată, eu voiu plooa voao pîini den ceriu şi va ieşi norodul şi vor strînge al zilii pre zi, pentru ca să ispitescu pre ei de vor mêrge pre lêgea mea au ba.

5. Şi va fi în zioa a şasea şi vor găti ce vor strînge şi va fi îndoitu cel ce vor strînge a zilii preste zi“.

6. Şi zise Moisi şi Aarón către toată adunarea fiilor lui Israil : „Astară veţ cunoaşte cum Domnul v-au scos pre voi den pămîntul Eghipetului.

7. Şi dimineaţă veţ vedea mărirea Domnului, auzind Domnul gîlceava voastră către Dumnezău. Dară noi ce sîntem de gîlceviţ pre noi ?“

8. Şi zise Moisi : „Dîndu-vă Domnul seara carne să mîncaţi şi pîine dimineaţa de saţiu, pentru că au ascultat Domnul gîlceava voastră care gîlceviţi voi asupra noastră. Şi noi ce sîntem ? Că nu iaste asupra noastră gîlceava voastră, ce către Dumnezeu“.

9. Şi zise Moisi către Aarón : „Zi la toată adunarea fiilor lui Israil : « Apropiiaţi-vă înaintea lui Dumnezeu, pentru că au auzit gîlceava voastră »“.

10. Şi cînd grăiia Aarón la toată adunarea fiilor lui Israil şi să întoarseră în pustie şi mărirea Domnului să arătă în nor.

11. Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd :

12. „Auziiu gîlceava fiilor lui Israil. Grăiêşte către ei, zicînd : «De către seară veţi mînca carne şi dimineaţa vă veţi sătura de pîine şi veţi conoaşte că eu sînt Domnul Dumnezeul vostru»“.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

apă de la Merra, pentru că era amară; pentru acêea să numi numele locului acelula Amărăciune.

24. Şi gilceviia nărodul asupra lui Moisí, dzicindu: „Ce vom bea ?“

25. Şi strigă Moisi către Domnul şi-i arătă lui Domnul lemnu şi-l puse intr-apă pre insul şi să indulci[5]. Acoló ii puse lui dreptăţi şi giudêţe şi acoló pre insu ispiti[6].

26[25]. Şi dzise: [26] „Să vei audzi cu audzul glasul Domnului Dumnedzăului tău şi plăcutele innaintea lui vei face şi vei băga in urechi porăncele lui şi vei cruţa toate dreptăţile lui, toată boala ce am adus asupra eghiptênilor nu voi aduce pre tine, pentru că eu sintu Domnul cela ce te vindecu“.

27. Şi veniră la Elim[7] şi era acoló 12 izvoară de apă şi 70 de buciumi de finic. Şi să tăbăriră acoló pre lingă ape.

CAP 16

1. Şi să rădicară de la Elim şi veniră toată adunarea fiilor Israil la pustiiul Sin[1], care iaste in mijlocul Elim şi in mijlocul Siná. Şi inn-a 15 dzi in doaă lună, ieşindu ei den pămintul Eghiptului,

2. Gilcevi toată adunarea fiilor lui Israil pre Moisí şi pre Aaron[2].

3. Şi dzisără către ei fiii lui Israil: „Mai cu folos am fi murit rănindu-ne de Domnul in pămintul Eghiptului, cindu şedeam la căldările cu carnea[3] şi mincam păini de saţiu. Că ce ne-aţi scos[4] pre noi intru pustiiul acesta ca să omoriţi toată adunarea aceasta cu foamete ?“

4. Şi dzise Domnul către Moisí: „Iată, eu plou voaă păini den cer şi va ieşi nărodul şi vor stringe a dzilei pre dzi, pentru ca să-i ispitescu pre ei: Au mêrge-vor pre lêgea mea, au ba ?[5].

5. Şi va fi in dzua a şeasea şi vor găti ce vor stringe şi va fi indoit de ce vor stringe a dzilei preste dzi“.

6. Şi dzise Moisí şi Aaron către toată adunarea fiilor lui Israil: „Astară veţi cunoaşte cum Domnul v-au scos pre voi den pămintul Eghiptului.

7. Şi dimineaţă veţi vedea mărirea Domnului, căce au audzit Domnul gilceava voastră pre Dumnedzău. Dară noi ce sintem că gilceviţi pre noi ?“[6].

8. Şi dzise Moisi: „Dindu-vă Domnul voaă sara carne să mincaţi şi păini dimineaţă de saţiu[7], pentru că au ascultat Domnul gilceava voastră carea voi gilceviţi asupra noastră. Şi noi ce sintem ? Pentru că nu asupra noastră gilceava voastră iaste, ce numai asupra lui Dumnedzău“.

9. Şi dzise Moisi către Aaron: „Dzi la toată adunarea fiilor lui Israil: «Apropiaţi-vă innaintea lui Dumnedzău, pentru că au audzit gilceava voastră»“.

10. Şi cindu grăia Aaron la toată adunarea fiilor lui Israil şi să intoarsără in pustiiu şi mărirea Domnului să arătă in nuăr.

11. Şi grăi Domnul către Moisi, dzicindu

12. Audzii gilceava fiilor lui Israil. Grăiêşte către ei, dzicindu: «De către sară veţi minca carne şi dimineaţa veţi sătura de păini şi veţi cunoaşte că eu, /Domnul Dumnedzăul vostru»“[8].

apă den Merra, că era amară; pentr-acêea puseră numele acelui loc Amărăciune[6].

25. Şi gilceviia oamenii asupra lui Moisei, zicind: „Ce vom să bem ?“

25. Iar Moisei strigă către Domnul şi-i arătă Domnul un lemn şi-l puse[7] in apă şi se indulci. Acolo puse lui indireptările şi judecăţile şi acolo-l ispiti,

26. Zicindu-i: „De vei asculta cu ascultare glasul Dumnezeului tău şi vei face cêle ce plac inaintea lui şi vei păzi poruncile lui şi vei socoti indireptările lui toate, nici o durêre den cite am adus pre eghiptêni pre tine nu voiu aduce că eu sint Domnul, vindecătoriul tău“.

27. Şi veniră in Elim şi era acoló 12 izvoară de apă şi 70 de stîlpări de finic. Şi se tăbăriră acoló lingă ape.

CAP 16

1. Şi se rădicară de la Elim şi veni toată gloată feciorilor lui Israil in pustiia Sinului, carea iaste intre Elim şi intre Sinaia. In 15 zile a lunii a doaoa, deaca ieşiră den ţara Eghipetului,

2. Şi strigară toţ oamenii asupra lui Moisei şi a lui Aáron,

3[2]. Zicind[1]: [3] „Mai bine era noaoă să fim[2] murit rănit de Domnul in ţara Eghipetului, cind şădeam acoló la căldările cu carnea şi mincam păine in săturare, decit ne-aţ scos voi intr-această pustie să moară această strinsură de foame“.

4. Iar Domnul zise către Moisei: „Iată, eu voiu ploa voaoă păine den cer şi să iasă oamenii in toate zilele să stringă ca să-i ispitese: Umblă in lêgea mea au ba ?

5. Şi va fi a şasea zi să gătească ce vor stringe şi să fie indoit ce vor stringe de zi preste toată zioa“.

6. Şi zise Moisei şi Aáron către tot norodul al feciorilor lui Israil: „Să ştiţ astă seară că Domnul, care v-au scos den ţara Eghipetului.

7. Dimineaţă veţ vedea slava Domnului că au auzit Domnul răpştirea voastră spre Dumnezeu. Că noi ce sintem să răpştiţ spre noi?“

8. Şi zise Moisei: „Da-va voaoă Domnul să mincaţ seara carne, iar dimineaţa păine să vă săturaţ, că au auzit Domnul răpştirea voastră care răpştiţ pre noi. Ce noi ce sintem ? Ce nu iaste spre noi răpştirea voastră, ce spre Dumnezeu“.

9. Şi zise Moisei către Aáron: „Grăiêşte către toată strinsura feciorilor lui Israil: «Veniţ inaintea lui Dumnezeu că au auzit răpştirea voastră»“.

10. Iar cind grăia Aáron către tot norodul feciorilor lui Israil, se intoarseră in pustie şi slava Domnului se arătă in nori.

11. Şi zise Domnul către Moisei:

12. „Auzit-am răpştirea feciorilor lui Israil. Ce zi către dinşii: «Indesearа veţ minca carne, iar dimineaţa vă veţ sătura de păine, şi să ştiţ că eu sint /Domnul Dumnezeul vostru»“.

bea apa de acolo, că era amară, pentru care s-a numit locul acela Mara, adică cea amară.

24. Şi poporul incepu a cirti impotriva lui Moise spunind: „Ce vom bea ?“

25. Atunci Moise a chemat pe Domnul in ajutor şi Domnul i-a arătat un lemn pe care Moise l-a aruncat in apă şi apa s-a indulcit. In locul acela a dat Domnul fiilor lui Israel legi şi acolo i-a pus la incercare.

26. Şi le-a spus: „De veţi ascuita cu luare-aminte glasul Domnului Dumnezeului vostru şi veţi face ce este drept inaintea lui, de veţi lua aminte la poruncile lui şi veţi păzi toate rinduielile sale, nu voi aduce asupra voastră nici una din molimele cu care am lovit pe egipteni, căci eu sint Domnul care vă vindecă“.

27. Şi au venit la Elim. Acolo erau douăsprezece izvoare de apă şi şaptezeci de finici. Şi-au aşezat tabăra acolo lingă apă.

CAP. 16

Mana.

1. S-au ridicat din Elim şi a mers intreaga obşte a fiilor lui Israel in pustia Sin, care este între Elim şi Sinai, in a cincisprezecea zi a lunii a doua, după ce au ieşit din Egipt.

2. Aici toată adunarea fiilor lui Israel au inceput să cirtească impotriva lui Moise şi Aaron.

3. Şi ziceau fiii lui Israel: „Mai bine muream loviţi de Domnul in pămintul Egiptului, cind şedeam imprejurul căldărilor cu carne şi mincam pîine pe săturate. Dar voi ne-aţi adus in pustia aceasta ca să moară intreaga obşte de foame“.

4. Domnul i-a spus lui Moise: „Iată, eu voi lăsa să ploaie pîine din cer. Să iasă poporul să adune in fiecare zi cit îi trebuie pentru o zi, ca să-l incerc dacă imi urmează sau nu legea.

5. In a şasea zi să pregătească tot ce au putut stringe şi vor vedea că au strins de două ori mai mult decit de obicei“.

6. Moise şi Aaron au vorbit obştii fiilor lui Israel: „Diseară veţi cunoaşte că Domnul e acela care v-a scos din pămintul Egiptului.

7. Iar in zori veţi vedea slava Domnului, căci el a auzit gilceava voastră impotriva lui. Dar noi cine sintem, de cirtiţi impotriva noastră ?“

8. Şi au mai spus: „Domnul vă va da seara carne şi dimineaţa pîine să vă săturaţi, că a auzit cum cirtiţi. Au cine şi ce sintem noi ? Voi nu huliţi impotriva noastră, ci impotriva lui Dumnezeu“.

9. Apoi Moise a zis către Aaron: „Spune obştii fiilor lui Israel: «Veniţi şi vă infăţişaţi Domnului că el v-a auzit cum cirtiţi».

10. Şi pe cind le vorbea Aaron, au căutat ei spre pustie şi iată, slava Domnului li s-a arătat in nor.

11. Şi Domnul i-a grăit lui Moise aşa:

12. „Am auzit pe fiii lui Israel cirtind. Să le vorbeşti şi să le spui de la mine: «Diseară vă veţi sătura de carne, iar dimineaţă de pîine, ca să cunoaşteţi că eu sint/Domnul Dumnezeul vostru» “.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 51, col. 1

13. Şi să făcu seară şi să suiră prepeliţe şi acoperiră tabăra ; iară dimineaţa să făcu potolindu-se rooa împrejurul taberii.

14. Şi iată, pre faţa pustiiului, mărunt ca coliandreşul, albu ca ghiaţa pre pămînt.

15. Şi văzînd aceasta fiii lui Israil, ziseră unul către altul: „Ce iaste aceasta ?“ Pentru căce nu ştiia ce iaste. Şi zise Moisi către dînşii : „Aceasta iaste pîinea care au dat Domnul voao să mîncaţ.

16. Şi acesta e cuvîntul carele au poruncit Domnul : «Strîngeţ dentr-însa fiiştecarele întru cei ce să cuvin : gomor, după capete, după numărul sufletelor voastre, fiiştecarele întru ceia ce lăcuiescu în cort cu voi să adunaţ» “.

17. Şi făcură aşa fiii lui Israil şi adunară unuia mai mult, altuia mai puţin.

18. Şi măsurară gomor şi nu prisosi celui ce avea cel mult şi celuia ce avea cel puţin nu să împuţină ; fieştecarele la cine i să cuveniia lui lîngă dînsul au adunat.

19. Şi zise Moisi către ei : „Nimeni să nu lase pre dimineaţă de aceasta“.

20. Şi nu ascultară pre Moisi, ce lăsară unii pre dimineaţă dentr-însa şi scoasă viermi şi să împuţi. Şi să mîhni Móisi pre dînşii.

21. Şi adunară pre dînsa dimineaţa-dimineaţă, fieştecarele cît i să cuveniia lui. Şi cînd încălziia soarele să topiia.

22. Şi să făcu a şasea zi, au strîns cêle ce trebuia îndoite, cîte doao gomor unuia. Şi întrară toţ boiarii adunării şi spuseră lui Moisi.

23. Şi zise Moisi către dînşii : „Acesta e cuvîntul care au grăit Domnul : « Sîmbătă, odihnă sfîntă Domnului ». Mîine, cîte veţ frămînta, veţ frămînta, şi cîte veţ fiêrbe, veţ fiêrbe, şi tot ce va prisosi, lăsaţ pre ea la rămăşiţă pre dimineaţă“.

24. Şi lăsară den ea pănă dimineaţă, după cum porunci or Móisi, şi nu să împuţi, nice viermi să făcea întru ea.

25. Şi zise lor Moisi : „Mîncaţ astăzi, pentru că iaste îmbătă, odihna Domnului ; astăzi nu veţ afla pre cîmpu.

26. Şase zile veţ aduna, iară a şaptea zi e sîmbătă, că nu veţ afla într-însa“.

27. Şi să făcu a şaptea zi şi ieşiră unii den norod să adune şi nu găsiră.

28. Şi zise Domnul către Moisi : „Pănă cînd nu veţ să ascultaţi poruncile mêle şi lêgea mea ?

29. Vedeţ pentru că Domnul au dat voao sîmbete zioa aceasta. Pentru acêea el au dat voao zioa a şasea pîine de 2 zile. Şădeţi fiişcarele la casele voastre, nime să nu iasă den voi den locul lui în a şaptea zi“.

30. Şi ţinu sîmbăta norodul în a şaptea zi.

31. Şi numiră aceasta fiii lui Israil numele ei „mană“. Şi era ca sămînţa coliandreşului albu, iară gustarea ei, ca azima în miêre.

32. Şi zise lor Moisi : „Acesta e cuvîntul ce-au poruncit Domnul : « Împleţ gomor de mană la jîtniţe întru semenţiile voastre », ca să vază pîinea ce aţ mîncat în pustie voi, cum v-au scos pre voi Domnul den pămîntul Eghipetu/lui“.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

13. Şi să făcu sara şi să suiră cîrstei şi acoperiră tabăra; iară dimineaţa să fece potolindu-să roao preglur tabără[9],

14. Şi iată, pre faţa pustiiului mănuntu ca coliandrăşul, albu ca gheaţa, pre pămîntu.

15. Şi vădzîndu-l fiii lui Israil pre însă zisără unul către altul: „Ce iaste acesta?" Pentru căce nu ştiia ce iaste. Şi dzise Moisi către înşii: „Aceasta iaste pănea carea au dat Domnul voao să mîncaţi[10].

16. Şi acesta, cuvîntul carele au porăncit Domnul: «Stringeţi de însul fieştecarele de voi întru cei ci să cuvin: gomor, după cap, după numărul sufletelor voastre, fieştecarele întru ceia ce lăcuiescu într-un cortu cu voi adunaţi»".

17. Şi făcură aşea fiii lui Israil şi adunară unuia mai mult şi altuia mai puţin.

18. Şi măsurară gomor şi nu prisosi celuia ce avea cel multu, şi celuia ce avea cel puţin nu să înpuţină; fieştecarele la cinei să cuviniia lui lîngă însul au adunat.

19. Şi dzise Moisi către ei: „Nime să nu lase pre dimineaţă de însă".

20. Şi nu ascultară pre Moisi, ce lăsară unii de însă pre dimineaţă şi scoase viermi şi să înpuţi[11]. Şi să mîhni Moisi pre înşii.

21. Şi-l adunară pre însă dimineaţă-dimineaţă, fieştecarele cît i să cuvenea. Şi cîndu încălziia soarele, să topiia.

22. Şi să făcu a şasea dzi, au strînsu ce le trebuia îndoite, cîte 2 gomor unuia. Şi întrară toţi boiarii adunării şi spuseră lui Moisi.

23. Şi dzise Moisi către înşii: „Acesta-i cuvîntul carele au grăit Domnul: «Simbătă, odihnă sfîntă Domnului». Măine, cîte veţi frăminta, veţi frăminta, cîte veţi fîerbe, veţi fîerbe, şi tot ce va prisosi lăsaţi pre ele la rămăşiţe pre dimineaţă".

24. Şi lasară de ea păn-dimineaţă, după cum porănci lor Moisi, şi nu să înpuţi, nicea vîerme să făcu întru ea[12].

25. Şi dzise lor Moisi: „Mîncaţi astădzi, pentru că iaste simbătă, odihnă Domnului; astădzi nu veţi afla pre cîmpu.

26. 6 dzile veţi aduna, iar a 7 dzi, simbătă, nu veţi afla întru însă".

27. Şi să fece a 7 dzi şi ieşiră unii den nărod să adune şi n-au aflat.

28. Şi dzise Domnul către Moisi: „Păncîndu nu veţi să ascultaţi porăncele mêle şi lêgea mea?[13]

29. Vedeţi pentru că Domnul au dat voaă simbătă dzua aceasta. Pentru acêea el au dat voaă a 7 dzi păini a doaă dzile. Şedeţi fieştecarele lîngă sine la casele voastre, nime să nu iasă den voi den locul lui înn-a şeaptea dzi".

30. Şi ţinu simbăta nărodul înn-a şaptea dzi.

31. Şi numiră pre însul fiii lui Israil „mană". Şi era ca sămînţa coliandrăşului, albă, iară gustarea lui, ca azima în miêre.

32. Şi dzise lor Moisi: „Acesta, cuvîntu ce au porăncit Domnul: «Împleţi gomor de mană la rămăşiţe întru seminţiile voastre», pentru ca să vadză pănea ce aţi mîncat în pustiiu voi, cum v-au scos pre voi Domnul den pămîntul Eghiptu/lui[14]".

13. Iar deaca înseră, veniră cîrstei[3] şi acoperiră toată strînsura, iar dimineaţa pipiind roaoa împreju<ru>[4]l a toată tabăra,

14. Şi iată, era pre faţa pustiei ca coriiandrul, alb ca gheaţa, pre pămînt.

15. Şi deaca văzură, feciorii lui Israil ziseră unul către altul: „Ce poate fi aceasta?" Că nu ştiia ce iaste acêea. Iar Moiséi zise către dînşii: „Aceasta iaste pănea carea au dat voaoă Domnul să mîncaţ.

16. Acesta iaste cuvîntul care au făgăduit Domnul: «Stringeţ dentr-însa fieştecare den voi în gomorul vostru pre capete şi numărul sufletelor voastre fieştecare dentru voi să adunaţ cu oamenii casel[e]or voastre»".

17. Şi făcură feciorii lui Israil aşa şi strînseră unii mult, alţii puţin.

18. Fieştecare pre măsura gomoarălor sale. Şi nu prisosi celui ce adunase multă mult, nici celui ce adunase puţin nu l <i>[4]psi, ce cîne cît putuse aduna, atîta le ajungea[5].

19. Şi zise Moisei către dînşii: „Nimini să nu lase nimic dentr-însa pănă dimineaţa".

20. Iar ei nu ascultară pre Moisei, ce unii dentr-înşii lăsară să le fie şi pre a doaoa zi; iar ea se împuţi şi se umplu de viermi. Şi se mănie pre dînşii Moisei.

21. Iară ei, dăns-de-dimineaţă strînseră toţ rămăşiţele lor. Şi unde le încălziia soarele, se topiia.

22. Iar cînd fu a şasea zi, strînseră ce le trebuia îndoit, 2 gomor<i> la un loc unui om. Şi veniră toţ boiarii strînsurii şi spuseră lui Moisei.

23. Iar Moisei zise către dînşii: „Acesta iaste cuvîntul care au grăit Domnul: «Simbăta, răpaos sfînt al Domnului». Măine, ce veţ frige, frigeţ, ce veţ fîerbe, fîerbeţ, şi tot ce vă va rămînea, lăsaţ pre a doaoa zi".

24. Şi lăsară pre a doao zi, cum porănci lor Moisei şi nu se împuţi, nici vîerme nu se află într-însa.

25. Şi le zise Moisei: „Mîncaţ astăzi, că la cîmp nu veţ afla, că astăzi iaste simbăta răpaosului Domnului.

26. Şase zile să stringeţ, iar zioa a şaptea, a simbetei, nu veţ afla".

27. Iar deaca veni a şaptea zi, se duseră unii să stringă şi nu aflară.

28. Şi zise Domnul către Moisei: „Pănă cînd nu veţ asculta poruncile mêle şi nu veţ păzi lêgea mea?

29. Vedeţ că Domnul au dat voaoă această zi, simbăta. Drept acêea v-au dat voaoă a şasea zi păine de 2 zile, ca să şază fieştecare de voi în casa sa deusebi şi nici unul dentru voi să nu iasă de la locul său nicăiri în zioa a şaptea".

30. Şi sărbară oamenii a şaptea zi.

31. Şi-i puseră feciorii lui Israil numele „mannă", că era acêea ca sămînţa de coriandru şi albă ca făina, iar la gustarea ei era ca făina cu miêre.

32. Şi zise lor Moisei: „Acesta iaste cuvîntul Domnului care au porăncit să umpleţ gomoarăle de mannă şi să păziţ întru rămăşiţa seminţiei voastre, ca să vază pănea carea aţ mîncat voi în pustie, cînd v-au scos Domnul den ţara Eghipetu/lui".

13. Cînd s-a înserat au venit stoluri de prepeliţe şi s-au lăsat peste tabără; iar dimineaţă, după ce s-a luat roua din jurul taberei,

14. Iată, s-au ivit pe faţa pustiei nişte grăunţe mărunte precum coriandrul, albe ca grindina, pe pămînt.

15. Văzînd aceasta, fiii lui Israel şi-au spus unul altuia: „Ce poate fi aceasta?" Căci nu ştiau ce este. Atunci Moise le-a spus: „Aceasta este pîinea pe care v-a dat-o Domnul de mîncare.

16. Ascultaţi porunca Domnului: «Să stringeţi din ea cît să vă ajungă, pentru fiecare un omer, după numărul sufletelor voastre; să fie destul pentru toţi cei care şed împreună într-un cort»".

17. Fiii lui Israel au făcut aşa, unii au adunat mai mult, alţii mai puţin.

18. Şi măsurînd cu omerul, n-a prisosit nici celui care avea mai mult, şi n-a lipsit nici celui care avea mai puţin; fiecare a adunat cît se cuvenea celor care erau cu sine.

19. Moise le-a spus: „Nimeni să nu lase ceva din ea pe a doua zi!"

20. Dar nu l-au ascultat, ci unii au mai păstrat din ea pînă dimineaţă. Dar a făcut viermi şi s-a stricat. Şi s-a mîniat Moise pe ei.

21. În fiecare dimineaţă aduna fiecare cît îi trebuia. De cum începea soarele să dogorească, mana neculeasă se topea.

Dumnezeu poartă de grijă pentru sîmbătă

22. În a şasea zi au strîns de două ori mai mult, cîte două omere de fiecare. Şi au venit căpeteniile obştii şi l-au înştiinţat pe Moise.

23. Iar Moise le-a spus: „Iată ce a cuvîntat Domnul: «Mîine e sîmbătă, odihna cea sfîntă pentru Domnul». Ce trebuie copt, coaceţi şi ce trebuie fiert, fierbeţi, iar ce va prisosi, lăsaţi să rămînă pe a doua zi".

24. Şi au lăsat ce prisosea pe a doua zi, după porunca lui Moise, şi nu s-a stricat şi nici viermi n-a făcut.

25. Moise le-a spus: „Să mîncaţi aceasta astăzi, căci astăzi este sîmbătă, odihna cea sfîntă pentru Domnul; pe afară nu veţi găsi nimic de cules.

26. Şase zile să ajunaţi, pentru că în a şaptea zi, sîmbătă, nimic nu veţi găsi".

27. În ziua a şaptea au mers unii dintre ei să adune mană, dar n-au găsit-o.

28. Atunci Domnul i-a spus lui Moise: „Pînă cînd nu veţi voi să ascultaţi de poruncile şi de învăţăturile mele?

29. Eu, Domnul, v-am dăruit această zi a odihnei sfinte, sîmbătă. De aceea v-am dat în ziua a şasea hrană pentru două zile. Să rămînă tot omul în ziua a şaptea acasă, nimeni să nu iasă din tabără".

30. Şi poporul a ţinut sîmbăta, în ziua a şaptea, odihnindu-se.

31. Şi fiii lui Israel au numit hrana aceasta a lor „mană". Şi era ea albă ca sămînţa de coriandru, iar gustul ei era ca turta cu miere.

32. Moise le-a spus: „Domnul a poruncit să umpleţi un omer cu mană ca să se păstreze întru neam de neamul vostru, să se vadă hrana ce aţi mîncat-o în pustie, cînd v-a scos Domnul din pămîntul Egiptu/lui".

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Peg. 51, col. 2

33. Şi zise Moisi către Aarón: „Ia un urcior de aur şi pune într-însul plin gomor de mană şi-l vei pune pre dînsul naintea lui Dumnezău,

34. Întru pază în semenţiile voastre, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi". Şi puse Aarón înaintea mărturiei în pază.

35. Iară fiii lui Israil au mîncat mana 40 de ani, până au venit la pămînt lăcuit; pre mană au mîncat până au venit la partea Finíchii.

[36]. Iară gomor, a zecea a trei vêdre era.

CAP 17

1. Şi să rădică toată adunarea fiilor lui Israil de la pustiiul Sin, după taberele lor, pren cuvîntul Domnului, şi să tăbărîră la Rafidín. Şi nu era apă la norod să bea.

2. Şi huliia norodul către Moisi, zicînd: „Dă-ne noao apă ca să bem". Şi zise lor Moisi: „Ce mă huliţi pre mine şi ce ispitiţ pre Domnul?"

3. Şi însetoşă acoló norodul de apă şi gîlciviia norodul pre Moisi, zicînd: „Pentru ce aceasta ne-ai suit pre noi den Eghipet să ne omori pre noi şi copiii noştri şi dobitoacele noastre de sête?"

4. Şi strigă Moisi către Domnul, zicînd: „Ce voiu face norodului acestuia? Încă puţin şi mă vor ucide cu pietri".

5. Şi zise Domnul către Moisi: „Pasă înaintea norodului acestuia şi ia cu tine din bătrînii norodului şi toiagul cu carele ai lovit rîul ia-l a mînă-ţi şi mergi.

6. Aicea eu stau mai înainte de a mêrge tu acoló pre piatră în Horív. Şi vei lovi piatra şi va ieşi dintr-însa apă şi va bea norodul". Şi făcu Moisi aşa înaintea fiilor lui Israil.

7. Şi numi numele locului aceluia „Ispită şi Hulă", pentru hula fiilor lui Israil şi pentru că ispitiia pre Domnul, zicînd: „De iaste Domnul între noi au ba?"

8. Şi veni Amalíc şi bătea pre Israil la Rafidín.

9. Şi zise Moisi lui Iisú: „Alêgeţi ţie oameni şi, ieşind, stăi împrotiva lui Emalíc mîine. Şi iată, eu stau pre vîrful muntelui şi toiagul lui Dumnezău în mîna mea".

10. Şi făcu Iisus dupe cum i-au zis lui Moisi şi stătu împotriva lui Amalíc; iară Moisi şi Aarón şi Or să suiră pre vîrful muntelui.

11. Şi fu cînd ridică Moisi mîinile lui, biruia Israil, iară cînd slobozea mîinile, biruia Amalíc.

12. Şi mîinile lui Moisi grêle. Şi luînd piatră, supuseră supt el şi şădea pre dînsa. Şi Aarón şi Or răzima mîinile lui, de o parte unul, de altă parte altul; şi fură mîinile lui Moisi răzimate pînă în apusul soarelui.

13. Şi au sfărîmat Iisus pre Amalíc şi tot norodul lui cu ucidere de sabie.

14. Şi zise Domnul către Moisi: „Scrie aceasta întru pomenire în carte şi dă în urechile lui Iisú, că cu stingere voiu stinge pomenirea lui Amalíc din cel de supt ceriu".

15. Şi zidi Moisi jărtăvnic Domnului şi numi numele lui „Domnul — Scăparea/mea".

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

33. Şi dzise Moisi cătră Aaron: „Ia un urcior de aur şi pune inlontru in el plin gomor de mană şi-l vei pune pre insul innaintea lui Dumnedzău,

34 [33]. Întru cruţare in semintiile voastre,in ce chip au porăncit Domnul lui Moisi"[15]. [34] Şi puse Araon innaintea mărturiei intru pază.

35. Şi fiii lui Israil au mincat mană 40 de ani, păn-au venit la pămintu lăcuit; pre mană au mincat, păn-au venit la partea Finichii.

[36]. Iar gomor, a dzecea a trei vêdre era.

CAP 17

1. Şi să rădică toată adunarea fiilor Israil de la pustiiul Sin, după taberile lor, pre cuvintul lui Dumnedzău, şi să tăbăriră la Rafidon [1]. Şi nu era apă la nărod să bea.

2. Şi să pricea [2] nărodul cătră Mois şi dzicea: „Dă-ne noaă apă pentru ca să bem". Şi dzise lor: „Ce mă huliţi pre mine şi ce ispitiţi pre Domnul ?"

3. Şi insătă acoló nărodul de apă şi gileviia nărodul pre Moisi [3], dzicindu: „Pentru ce ne-ai suit pre noi den Eghiptu să ne omori pre noi, şi copiii noştri şi dobitocul nostru de sête ?"

4. Şi strigă Moisi cătră Domnul, dzicindu: „Ce voi face nărodului acestuia? Pentru că puţin şi mă vor ucide cu pietri" [4].

5. Şi dzise Domnul cătră Moisi: „Pasă innaintea nărodului acestuia şi ia cu tine den cei bătrini ai nărodului şi toiagul cu carele ai lovit riul ia-l a mină şi vei mêrge.

6. Aicea eu stau mainte de a mêrge tu pre piatră in Horiv. Şi vei lovi piatra şi va ieşi dentru insă apă şi va bea nărodul". Şi făcu Moisi aşa innaintea fiilor Israil [5].

7. Şi s-au numit numele locului aceluia „Ispită şi Hulă", pentru hula fiilor Israil şi pentru că ispitea pre Domnul Dumnedzău, dzicindu: „Au iaste Domnul intru noi au ba?

8. Şi veni Amalic şi bătea pre Israil la Rafidin [6].

9. Şi dzise Moisi lui Iisú: „Alège ţie oameni şi ieşindu, stă [7] inpotriva lui Amalic măine. Şi iată, eu stau pre virvul muntelui şi toiagul lui Dumnedzău intru măna mea".

10. Şi făcu Iisus după cum i-au dzis lui Moisi şi stătu inpotriva lui Amalic [8]; şi Aaron şi Or s-au suit pre virvul muntelui.

11. Şi fu cindu rădica Moisi măinele lui, biruia Israil, iară cindu slobodziia măinele, biruia Amalic.

12. Şi miinele lui Moisi, grêle. Şi luindu piatră, supuseră suptu el şi şedea pre el. Şi Aaron şi Or răzăma măinele lui, de o parte unul, de altă parte altul · şi să fêceră miinile lui Moisi răzămate până la apusul soarelui [9].

13. Şi au infrintu Iisus pre Amalic şi tot nărodul lui cu ucidere de sabie.

14. Şi dzise Domnul cătră Moisi: „Scrie aceasta [10] cătră pomenire intru carte şi dă in urechile lui Iisus, pentru că cu ştêrgere voi ştêrge pomenirea lui Amalic dentru cel de suptu cer".

15. Şi zidi Moisi jirtăvnic Domnului şi numi numele lui „Domnul —mie scăpare"./

33. Şi zise Moisei cătră Aáron: „Ia-ţ un vas de aur şi bagă intr-insul un gomor plin de mannă şi să-l pui inaintea Domnului,

34 [33]. Intru paza seminţiei voastre, [34] cum au porăncit Domnul lui Moisei. Şi-l puse Aáron inaintea mărturiei, intru pază.

35. Iar feciorii lui Israil mincară mannă 40 de ani până veniră la pămintul lăcuit şi mincară mannă până veniră la marginea Finichei [4].

36. Iar gomorul iaste a zècea parte den trei vêdre [7].

CAP 17

1. Şi se rădică toată strinsura feciorilor lui Israil de la pustiia Sinului după cêtelor cu cuvintul Domnului, şi se tăbăriră in Rafid. Şi nu era apă să bea oamenii.

2. Iar oamenii huliia asupra lui Moisei, zicind: „Dă-ne apă să bem". Iar Moiséi zise: „Ce huliţ pre mine şi ce ispitiţ pre Domnul ?"

3. Şi insetoşară acoló noroadele de apă şi răpştiia asupra lui Moisei, zicind: „Că ce ai scos pre noi den Eghipet să omori şi pre noi, şi copiii noştri, şi dobitocul nostru cu sêtea ?"

4 Iar Moisei strigă cătră Domnul, zicind: „Ce voiu face acestor oameni ? Că incă puţinel va mai fi, ce mă vor ucide cu pietri".

5. Şi zise Domnul cătră Moisei: „Pasă inaintea oamenilor şi ia cu tine den bătrinii oamenilor şi toiagul cu care ai lovit marea ia-l in mina ta şi pasă.

6. Iar eu voiu sta acoló mai nainte de venirea ta la piiatră in Horiv. Şi să loveşt<i> in piiatră şi va ieşi dentr-insa apă şi vor bea toţ oamenii". Şi făcu Moisei aşa inaintea feciorilor lui Israil [1].

7. Şi puse numele acelui loc „Ispitire şi Hulă", pentru hula feciorilor lui Israil şi pentru ispitirea Domnului, care ziseră: „Să iaste intru noi Domn au ba ?".

8. Şi veni Ammalícul şi oşti asupra lui Israil in Rafidin.

9. Iară Moisei zise cătră Isus: „Alège-ţ nişte [be] bărbaţ vitêji şi pasă de te tăbăraşte impotriva Ammalícului. Iar diminneaţă eu voiu sta desupra muntelui şi toiagul lui Dumnezeu va fi in măinile mêle".

10. Şi făcu Isus cumu-i zise Moisei şi se tăbări impotriva Ammalícului; iară Moisei şi Aáron şi Or se suiră in virful muntelui

11. Şi fu cindu-ş rădica Moisei măinile, biruia Israil, iară cindu-ş sloboziia măinile, biruia Ammalícul [2].

12. Şi se ingreuiară măinile lui Moisei. Şi luind o piiatră, supuseră supt dinsul şi şăzu pre dinsa. Iar Aáron şi Or răzima măinile lui dedăsupt, unul de o parte, altul de altă parte; şi fură măinile lui Moisei răzimate până intr-apusul soarelui.

13. Şi birui Isus pre Ammalic şi tăie toţ oamenii cu sabiia.

14. Şi zise Domnul cătră Moisei: „Scrie aceasta in cărţi intru aducere-aminte şi o dă urechilor lui Isus, că cu periciune voiu pierde pomenirea Ammalícului de pre pămint".

15. Şi zidi Moisei altar Domnului şi-l puse numele „Domnul mieu şi scăparea/mea".

33. Iar lui Aaron i-a spus Moise: „Ia un vas de aur şi pune in el un omer de mană; pune-l in casa Domnului, spre aducere-aminte pentru toţi urmaşii".

34. Aaron l-a aşezat inaintea chivotului mărturiei, spre păstrare, după cum porunci se Domnul.

35. Patruzeci de ani au mincat fiii lui Israel mană, pînă au ajuns in pămint lăcuit; au mincat mană pînă au ajuns la hotarele Canaanului.

36. Iar omerul este o măsură, a zecea parte dintr-o efă.

CAP. 17

Apă din piatră

1. Şi a purces toată obştea fiilor lui Israel din pustia Sinai, din loc in loc, după porunca Domnului, şi şi-au aşezat tabăra la Rafidim. Acolo nu se găsea apă de băut.

2. Şi poporul cirtea impotriva lui Moise, cerind: „Dă-ne apă să bem". Iar Moise le-a spus: „De ce imi căutaţi pricină şi de ce incercaţi pe Domnul ?"

3. Şi fiindcă era lipsă de apă, cirtea poporul impotriva lui Moise, spunind: „Ce-i asta ? Ne-ai scos din Egipt ca să murim de sete, noi şi copiii noştri şi dobitoacele noastre ?"

4. Moise a strigat către Domnul şi a zis: „Ce să fac cu poporul acesta ? Incă puţin şi mă vor ucide cu pietre".

5. Domnul i-a spus lui Moise: „Cheamă cu tine cîţiva din bătrinii lui Israel şi treci inaintea poporului. Ia in mină toiagul cu care ai lovit apa Nilului şi du-te.

6. Şi, iată, eu te voi intimpina la stinca din Horeb. Să loveşti in stincă şi va curge din ea apă şi va avea poporul meu de băut". Moise a făcut cum i-a spus Domnul, in văzul bătrinilor lui Israel.

7. Şi au pus locului acela numele Masa şi Meriba, pentru că acolo au cirtit fiii lui Israel şi pentru cercarea Domnului, cind s-au intrebat: „Este, oare, Domnul in mijlocul nostru sau nu ?"

8. Atunci au venit amaleciţii să poarte război cu israeliţii la Rafidim.

9. Şi Moise i-a spus Iosua: „Alege-ţi bărbaţi voinici şi du-te miine să te lupţi cu amaleciţii. Şi, iată, eu mă voi sui in vîrful muntelui, iar toiagul lui Dumnezeu va fi in mina mea".

10. Şi a făcut Iosua aşa cum i-a spus Moise, s-a dus să se lupte cu amaleciţii; iar Moise, Aaron şi Or s-au suit in vîrful muntelui.

11. Şi cind ridica Moise minile, biruia Israel, iar cind lăsa minile in jos, biruia Amalec.

12. Dar Moise obosind, minile i s-au ingreunat. Au pus o piatră de s-a aşezat Moise pe ea, iar Aaron şi Or li răzimau minile, unul de o parte şi altul de altă parte; şi au stat minile lui Moise ridicate pînă la apusul soarelui.

13. Şi a zdrobit Iosua toată oştirea amaleciţilor, trecind-o prin ascuţişul sabiei.

14. Atunci i-a spus Domnul lui Moise: „Să scrii aceasta intr-o carte spre aducere-aminte şi inştiinţează pe Iosua că voi stinge pomenirea lui Amalec de sub cer".

15. Moise i-a zidit Domnului un altar şi i-a pus numele „Domnul este scăparea/mea".

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 52, col. I

16. Căci că cu mînă ascunsă bate Domnul pre Amalíc den neamuri în neamuri.

CAP 18

Şi auzi Iothór, preotul Madiiám, socrul lui Moisi, toate cîte au făcut Domnul lui Israil norodului său, pentru că scoase Domnul pre Israil den Eghipet.

2. Şi luo Iothor, socrul lui Moisi, pre Sepfóra, muiarea lui Móisi, dupe lăsarea ei,

3. Şi pre doi feciori ai ei. Numele unuia, Ghersám, zicînd : „Nemêrnic am fost în pămînt strein“.

4. Şi numele al doilea, Eliézer, zicînd : „Pentru că Domnul tătîni-mieu, ajutoriu mie şi mă scoase den mîna lui faraó“.

5. Şi veni Iothór, socrul lui Moisi, şi fiii, şi muiêrea către Móisi la pustie, unde să tăbărîse, la muntele lui Dumnezău.

6. Şi spuseră lui Moisi, zicînd : „Iată, Iothór, socrutău, vine către tine şi amîndoi feciorii tăi cu dînsul“.

7. Şi ieşi Moisi în timpinarea socru-său şi se închină lui şi sărută pre el şi să sărutară între dînşii. [8] Şi-i băgă Móisi pre dînşii în cort.

8. Şi povesti Moisi socrului său toate cîte au făcut Domnul lui faraó şi eghiptênilor pentru Israil şi toată osteneala ce li se-au făcut lor pre cale şi cum i-au scos Domnul den mîinile lui faraó şi ale eghiptênilor.

9. Şi să minună Iothór de toate bunătăţile carele au făcut Domnul lor, căci i-au scos pre dînşii Domnul den mîna eghiptênilor şi den mîna lui faraó.

10. Şi zise Iothór : „Blagoslovit — Domnul, căci au scos pre norodul lui den mîinile eghiptênilor şi den mîna lui faraó.

11. Acuma cunoscuiu cum mare iaste Domnul decît toţi dumnezeii, pentru acêea căci i-au asuprit pre dînşii“.

12. Şi luo Iothór, socrul lui Moisi, ardere de tot şi jîrtve lui Dumnezău. Şi veni Aarón şi toţi bătrînii lui Izrail ca să mănînce pîine împreună cu socrul lui Móisi înaintea lui Dumnezău.

13. Şi fu a dooa zi, şăzu împreună Moisi a judeca norodul şi tot norodul stătu înaintea lui Móisi de dimineaţă pînă seara.

14. Şi văzînd Iothór toate cîte fêce norodului, zise : „Ce iaste aceasta ce faci tu norodului ? Pentru ce şăzi tu singur şi tot norodul stă înaintea ta de dimineaţa pînă în seară ?“

15. Şi zise Moisi socru-său : „Pentru căci veni norodul către mine ca să cêrce judecată de la Dumnezău.

16. Pentru căci cînd li se va face lor price şi vor veni către mine, cert[1] pre fieştecarele şi tocmesc pre ei poruncile lui Dumnezău şi lêgea lui“.

17. Şi zise socrul lui Moisi către el : „Nu faci tu direptu cuvîntul acesta.

18. Cu stricare te vei strica şi tu şi tot norodul acesta carele iaste cu tine. Greu ţie cuvîntul acesta, nu vei putea să faci tu singur.

19. Acum dară ascultă-mă şi te sfătuiescu şi va fi Dumnezău cu tine ! Fă-te tu norodului cêle ce-s către Dumnezău şi vei pur/ta cuvintele lor către Dumnezău.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

16. Căci cu mină ascunsă bate Domnul pre Amalic den neamuri în neamuri.

CAP 18

1. Şi audzi Iothor, popa lui Madiam, socrul lui Moisi, toate cite au făcut Domnul Israil nărodului său, pentru că scoase Domnul pre Israil den Eghiptu [1].

2. Şi luă Iothor, socrul lui Moisi, pre Sepfóra, muiérea lui Moisi, după lăsarea ei,

3[2]. Şi pre amîndoi ficiorii lui. [3] Numele unuia, Ghersam, dzicindu: „Nemêrnic am fostu în pămîntu striin".

4. Şi numele al doilea, Eliezer, dzicindu: „Pentru că Dumnedzăul tătîne-mieu, agiutor mie şi mă scoase den măna lui faraon".

5. Şi veni Iothor, socrul lui Moisi, şi fii, şi fămêia către Moisi la pustiiul unde s-au tăbărît, la muntele lui Dumnedzău [2].

6. Şi spuseră lui Moisi, dzicindu: „Iată, Iothor, socru-tău, vine către tine şi amîndoi ficiorii tăi cu însul".

7. Şi ieşi Moisi în timpinarea socru-său şi să inchină lui şi-l sărută pre el şi să sărutară unul pre alaltu. [8] Şi-i băgă pre inşii Moisi în cortu.

8. Şi povesti Moisi socrului său toate cite au făcut Domnul lui faraon şi eghiptênilor pentru Israil şi toată osteneala ce le s-au făcut lor pre cale şi cum i-au scos Domnul den mănile lui faraon şi a eghiptênilor.

9. Şi să minună Iothor pentru toate bunătăţile carele au făcut Domnul lor, căci i-au scos pre inşi Domnul den măna eghiptênilor şi den măna lui faraon.

10[9]. Şi dzise Iothor: [10] „Blagoslovit — Domnul, căci au scos pre nărodul său den măna eghiptênilor şi den măna lui faraon.

11. Acum cunosciuiu cum mare iaste Domnul decît toţi bodzii, pentru acêia căci i-au asuprit pre inşii" [3].

12. Şi luă Iothor, socrul lui Moisi, ardere de tot şi jirtve lui Dumnedzău. Şi veni Aaron şi toţi bătrinii lui Israil ca să mănince impreună pâine cu socrul lui Moisi innaintea lui Dumnedzău.

13. Şi fu a doao dzi, şedzu impreună Moisi a giudeca nărodul şi sta tot nărodul innaintea lui Moisi de dimineaţă pân-in sară.

14. Şi vădzindu Iothor toate cite făcea nărodului, dzise: „Ce iaste aceasta ce faci tu nărodului? Pentru ce şezi tu singur şi tot nărodul stă innaintea ta de dimineaţă pân-în desară?"

15. Şi dzise Moisi socru-său: „Pentru căci vine nărodul către mine ca să cêrce giudeţ de la Dumnedzău.

16. Pentru că cindu li să va face lor price şi vor veni la mine, cercu pre fieşte-carele şi-i [şi-i] tocmăscu pre ei poränceie lui Dumnedzău şi lêgea lui".

17. Şi dzise socrul lui Moisi către insul [4]: „Nu dreptu faci tu acesta lucru.

18. Cu stricăciune te vei strica şi tu şi tot nărodul acesta carele iaste cu tine. Greu ţie cuvîntul acesta, nu vei putea să faci tu singur.

19. Acum dară ascultă-mă şi sfătuiescu-te şi va fi Dumnedzău cu tine! Fă-te tu nărodului lucrurile de către Dumnedzău şi vei pur/ta cuvintele lor către Dumnedzău.

16. Că cu mină virtoasă oştêşte Domnul asupra Ammalicului den neam în neam.

CAP 18

1. Şi auzi Iothor, popa al Madiámului, socrul lui Moisei, toate cite făcu Domnul lui Israil oamenilor lui şi cum au scos Domnul pre Israil den Eghipet.

2. Şi luoă Iothor, socrul lui Moisei, pre Sepfora, muiérea lui Moisei, şi cu avuţiia ei,

3. Şi feciorii lui amîndoi. Pre unul chiema Ghersim, zicind: „Vinetic sînt în ţară streină",

4. Iar pre altul, Eliazar, zicind: „Dumnezeul tătîne-mieu <ajutoriul mieu>[1] m-au mîntuit den mănile lui faraon".

5. Şi veni Iothor, socrul lui Moisei, şi feciorii şi muiérea lui Moisei în pustie, unde era tăbărît lîngă muntele lui Dumne zeu.

6. Şi spuseră lui Moisei, zicind: „Iată că vine socru-tău, Iothor, la tine, şi muiérea ta, şi feciorii tăi amîndoi[2].

7. Şi ieşi Moisei intru intîmpinarea socru-său şi se inchină lui şi-l sărută şi se intrebară unul cu altul de sănătate şi intrară în cort.

8. Şi povesti Moisei socru-său toate cite au făcut Dumnezeu lui faraon şi eghiptênilor pentru Israil şi toată osteneala ce au fost lor pre cale şi cum i-au mîntuit Domnul den mănile lui faraon.

9. Iară Iothor se miră de o milă ca aceasta ce făcuse cu dinşii Domnul, de-i scoase den mînile eghiptênilor şi den mănile lui faraon.

10. Şi zise Iothor: „Bine iaste cuvîntat Domnul cela ce au mîntuit oamenii săi den mănile eghiptênilor şi den mănile lui faraon.

11. Acum cunosciuiu că Domnul iaste mai mare decît toţ dumnezeii şi pentru căci il foarte năcăjiia, plăti lor Domnul".

12. Şi puse Iothor, socrul lui Moisei, arderea cea de tot şi jărtve. Şi veni şi Aáron şi toţ bătrinii lui Israil să mănince pâine cu socrul lui Moisei inaintea lui Dumnezeu.

13. Iară a doaoa zi şăzu Moisei să judece nărodul şi stătură toţ oamenii inaintea lui Moisei de dimineaţa pînă seara.

14. Iar deaca văzu Iothor, socrul lui Moisei, toate cite făcea Moisei oamenilor, zise: „Că ce faci oamenilor aşa? Că ce şăzi numai tu singur, iar oamenii toţ stau inaintea ta de dimineaţa pînă seara?"[3].

15. Iar Moisei zise socru-său: „Vin oamenii la mine şi cer judecată de la Dumnezeu.

16. Şi cînd au ei pică, vin la mine şi iau seama fieşte a căruia şi învăţ după lêgea şi după porunca lui Dumnezeu".

17. El zise: „Nu faci tu cu direptul acest lucru.

18. Că iată că cu răsipă vei răsipi şi pre tine şi tot norodul acesta care iaste cu tine, că un lucru cu greu iaste acesta şi nu-l vei putea face tu insuţ.

19. Ce acum ascultă pre mine să te sfătuiesc şi va fi Dumnezeu cu tine! Fii tu acestor oameni să le soleşti cêle ce sînt către Dumnezeu şi să duci/cuvintele lor către Dumnezeu.

16. Căci spunea: „Ridicate au fost mîinile tainic spre Domnul. Din neam în neam Domnul îl va birui pe Amalec".

CAP. 18

Ietro la Moise

1. Ietro, preotul din Madian, socrul lui Moise, a auzit toate cîte le făcuse Domnul pentru Moise şi poporul său, Israel, şi cum i-a scos din Egipt.

2. A luat Ietro, socrul lui Moise, pe fiică-sa Sefora, femeia lui Moise, pe care aceasta o trimisese acasă,

3. Şi pe cei doi fii ai ei. Numele unuia dintre ei era Ghersom, după cum spusese Moise la naştere: „Sînt pribeag în ţară străină".

4. Numele celui de al doilea era Eliezer, după cum spusese Moise: „Dumnezeul tatălui meu mi-a fost ajutor şi m-a scăpat din mîna lui faraon".

5. Şi a venit Ietro, socrul lui Moise, cu femeia şi copiii acestuia, la Moise în pustie, unde îşi aşezase tabăra, la muntele lui Dumnezeu.

6. L-au vestit pe Moise, spunîndu-i: „Iată, socrul tău, Ietro, vine la tine; cu el sînt femeia ta şi cei doi fii ai tăi".

7. Moise a ieşit în întîmpinarea socrului său, i s-a închinat, l-a sărutat şi s-au îmbrăţişat unul pe altul. Apoi l-a poftit în cort.

8. Şi i-a povestit Moise socrului său toate cîte le făcuse Domnul lui faraon şi egiptenilor ca să scape pe israeliţi din mîinile lor şi cum, pe drum, i-a izbăvit de toată primejdia şi nevoia.

9. Ietro s-a bucurat de tot binele pe care l-a făcut lor Domnul cînd i-a scăpat din mîinile egiptenilor şi din mîna lui faraon.

10. Şi a spus: „Binecuvîntat fie Domnul că a izbăvit poporul său din mîinile egiptenilor şi din mîna lui faraon.

11. Acum am cunoscut că Domnul este mai mare decît toţi dumnezeii, căci i-a smerit pe egipteni".

12. Şi a adus Ietro, socrul lui Moise, jertfă şi ardere de tot lui Dumnezeu. Atunci a venit şi Aaron şi toţi bătrînii lui Israel şi împreună cu socrul lui Moise au mîncat cina jertfei înaintea lui Dumnezeu.

13. Şi a doua zi a şezut Moise la judecată judecînd pricinile poporului, iar poporul a stat înaintea lui Moise de dimineaţă pînă seara.

14. Văzînd Ietro cîte făcea Moise pentru popor, i-a spus: „De ce faci tu toate acestea? De ce te osteneşti tu singur cu poporul care stă înaintea ta de dimineaţă pînă seara?"

15. Moise i-a răspuns socrului său: „Poporul vine la mine să ceară judecată de la Dumnezeu.

16. Căci atunci cînd se ivesc neînţelegeri vin la mine. Eu îl judec pe fiecare şi arăt poruncile şi legea lui Dumnezeu".

17. Socrul său i-a spus lui Moise: „Nu faci bine.

18. Fiindcă vă veţi istovi şi tu şi poporul tău. E un lucru prea greu ca să-l poţi face singur.

19. Ascultă sfatul meu şi Dumnezeu te va binecuvînta! Fă-te mijlocitor înaintea lui Dumnezeu/pentru pricinile poporului.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 52, col. II

20. Şi vei mărturisi lor poruncile lui Dumnezău şi lêgea lui şi vei arăta lor căile întiu care vor mêrge pre êle şi faptele care vor face.

21. Şi tu socotêşte ţie den tot norodul oameni tari şi temători de Dumnezău, oameni direpţi ce urăscu mîndriia şi vei pune preste dînşii mai mari preste mie, şi mai mari preste sută, şi mai mari peste cincizăci, şi mai mari peste zêce, şi aducători înlăuntru de cărţi.

22. Şi vor judeca norodul preste tot ceasul, iară cuvîntul cel cu greu îl vor aduce la tine, iară judecăţile cêle mici le vor judeca ei şi vor uşura de la tine şi-ţ vor ajutori ţie.

23. De vei face cuvîntul acesta, te va întări Dumnezău şi vei putea să stai şi tot norodul acesta va veni la locul lui cu pace".

24. Şi ascultă Moisi glasul socrului său şi făcu toate cîte au zis lui.

25. Şi alêse Moisi oameni tari den tot Israil şi făcu pre ei preste dînşii mai mari preste mie, şi mai mari preste sută, şi mai mari preste cincizăci, şi mai mari preste zêce, şi aducători înlăuntru de cărţi.

26. Şi judeca norodul în tot ceasul, iară cuvîntul cel greu aducea la Moisi, iară tot cuvîntul cel uşor îl judeca ei.

27. Şi trimise Moisi pre socrul lui şi să duse la pămîntul lui.

CAP 19

1. Iară în a treia lună a ieşîrii fiilor lui Israil den pămîntul Eghipetului, în zioa aceasta, au venit la pustiiul Siná.

2. Şi să ridicară de la Rafidín şi veniră la pustiiul Siná şi să tăbărîră acoló Israil împotriva muntelui.

3. Şi Moisi să sui în muntele lui Dumnezău şi chemă pre dînsul Domnul Dumnezău den munte, zicînd : „Acêstea vei grăi casii lui Iacov şi vei povesti fiilor lui Israil :

4. «Voi aţ văzut cîte am făcut eghiptênilor şi v-am luat pre voi ca pren nişte aripi de vultur şi v-am tras pre voi către mine.

5. Şi acum de veţ asculta cu auzul glasului mieu şi veţ păzi făgăduinţa mea, îm veţ fi mie norod ales den toate vmbile, pentru că al mieu iaste tot pămîntul.

6. Şi voi veţ fi mie împărăţie sfinţenie şi limbă sfintă ». Acêste cuvinte vei grăi fiilor lui Israil".

7. Şi veni Moisi şi chemă pre bătrînii norodului şi zise şi le puse lor înainte toate cuvintele acêstea carele au poruncit lor Dumnezău.

8. Şi răspunse tot norodul odată şi ziseră : „Toate cîte au zis Dumnezău vom face şi vom asculta ". Şi aduse Moisi cuvintele norodului către Dummnezău.

9[8]. Şi zise Domnul către Moisi: [9] „Iată eu voiu veni către tine în stîlpu de nor, pentru ca să auză norodul grăind eu că tră tine şi ţie îţ vor crêde în vêci". Şi spuse Moisi cuvintele norodului către Domnul.

10. Şi zise Domnul către Moisi :„Pogorîndu-te, măr-

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

20. Şi vei mărturisi lor poărncele lui Dumnedzău şi lêgea lui şi vei arăta lor căile intru carele vor mêrge intru êle şi faptele carele vor face.

21. Şi tu ţie socotêşte dentru tot nărodul oameni tari şi temători de Dumnedzău, oameni drepţi ce urăscu mindrie şi vei pune pre ei mai mari preste mie, şi preste sută, şi preste cincidzăci, şi preste dzêce, şi aducători inlontru de cărţi.

22. Şi vor giudeca nărodul preste tot ceasul, iară cuvintul cel cu greu îl vor aduce la tine, iară giudêţele cêle mici le vor giudeca ei şi vor luşura de la tine şi-ţi vor agiutori ţie.

23. Să vei face acesta cuvintu, te va intări Dumnedzău şi vei putea să stai şi tot nărodul acesta va veni la locul lui cu pace"

24. Şi ascultă Moisi glasul socrului său şi făcu toate cîte i-au dzis lui.

25. Şi alêse Moisi oameni tari dentru tot Israilul şi-i fêce pre ei preste ei preste mie, şi preste sută mai mari, şi preste 50, şi preste 10, şi aducători inlontru de cărţi.

26. Şi giudeca nărodul preste tot ceasul, iară cuvintul cu greu îl aduce la Moisi, iară tot cuvintul luşor giudeca ei.

27. Şi trimise Moisi pre socrul său şi să duse la pămintul lui.

CAP 19

1. Iară inn-a treia lună a leşirii fiilor Israil den pămintul Eghiptului, intru dzua aceasta, au venit la pustiiul Siná [1].

2. Şi să rădică la Rafidin şi veniră la pustiul lui Siná şi să tăbăriră acoló Israil impotriva muntelui.

3. Şi Moisi să sui in muntele lui Dumnedzău şi-l chemă pre insul Dumnedzău den munte, dzicindu: „Acêstea vei grăi casei lui Iacov şi vei povesti fiilor Israil:

4. «Voi aţi vădzut cîte am făcut eghiptênilor şi v-am luat pre voi ca pre nişte aripi de vultur şi v-am tras pre voi către mine.

5. Şi acum să veţi asculta cu audzul glasul mieu şi veţi cruţa făgăduinţa mea, im veţi fi mie nărod de multu preţ dentru toate limbile, pentru că tot pămintul al mieu iaste.

6. Şi voi veţi fi mie impărătească svinţenie şi limbă sfintă». Acêstea cuvinte vei grăi fiilor Israil".

7. Şi veni Moisi şi grăi către cei bătrini ai nărodului şi dzise şi li puse lor toate cuvintele acêstea carele le-au poărncit lor Dumnedzău.

8. Şi răspunse tot nărodul odată şi dzise: „Toate cîte au dzis Dumnedzău vom face şi vom asculta". Şi aduse Moisi cuvintele nărodului către Dumnedzău.

9[8]. Şi dzise Domnul către Moisi: [9] „Iată, cu viu către tine intru stîlpu de nuăr [2], pentru ca să audză nărodul grăindu eu către tine şi ţie îţi vor crêde in vêci". Şi spuse Moisi cuvintele nărodului către Domnul.

10. Şi dzise Domnul către Moisi:/„Pogo-

20. Şi să le arăţ poruncile lui Dumnezeu şi lêgea lui şi să spui lor căile lui pre care vor umbla şi lucrurile ce vor face.

21. Iară tu-ţ alège den toţ oamenii bărbaţ putêrnici, temători de Dumnezeu, bărbaţ derept şi să le fie mărirea urită şi pune preste dinşii căpitani, şi izbaş, şi ceauş, şi vătaş, şi logofeţ

22. Să-i judece preste toată vrêmea, iar cuvintul cel greu îl vor aduce la tine, iar judecăţile cêle mici le judece ei şi-ţ vor uşora ostencala şi-ţ vor fi ajutor.

23. Deci, de vei face acest cuvint, te va intări Dumnezeu şi vei putea sluji şi tot norodul acesta va veni cu pace la locul său".

24. Şi ascultă Moisei glasul socru-său şi făcu toate cîte-i zise.

25. Şi alêse Moisei den tot Israilul oameni cu putêre şi puse preste dinşii căpitani, iuzbaş, ceauş, şi vătaş, şi logofeţ[4].

26. Şi judeca oamenii preste toată vrêmea, iar tot cuvintul greu îl ducea la Moisei, iar cêle mai mici le judeca ei inşiş.

27. Şi trimise Moisei pre socru-său şi se duse in ţara sa.

CAP 19

1. Iară a treia lună de ieşirea feciorilor lui Israil den ţara Eghipetului intr-această zi, veniră in pustiia Sinaiei.

2. Şi se rădicară de la Rafidin şi veniră in pustiia Sinaiei şi stătu[1] Israil acoló impotriva muntelui.

3. Iar Moisei se sui in muntele lui Dumnezeu şi-l strigă Dumnezeu den munte, zicindu-i: „Aşa să zici casei lui Iácov şi să spui feciorilor lui Israil:

4. «Voi inşiv<ă> aţ văzut ce am făcut eghiptênilor şi am luat pre voi ca pre nişte áripi de vultur şi v-am adus la mine.

5. Deci acum de veţ asculta cu ascultare glasul mieu şi veţ păzi porunca mea, fi-veţ mie gloata aleasă den multe[2] limbi, că tot pămintul iaste al mieu.

6. Şi voi veţ fi mie sfinţire impărătească şi limbă sfintă». Acêste cuvinte să le grăieşti feciorilor lui Israil".

7. Şi deaca veni Moisei, chemă pre toţ bătrinii nărodului şi zise şi mărturisi lor toate cuvintele acêstea care poărnci lor Dumnezeu.

8. Iar nărodul tot răspunseră depreună şi zise: „Tot ce au zis Dumnezeu vom asculta şi vom face". Şi duse Moisei cuvintele norodului la Dumnezeu.

9. Iar Domnul zise lui: „Iată, eu voi veni la tine in stîlp de nor, ca să mă auză oamenii, vorbind cu tine şi să crează ţie in vêci". Şi spuse Moisei cuvintele nărodului către Domnul.

10. Iar Domnul zise lui Moisei:/„Po-

20. Învaţă-i poruncile lui Dumnezeu şi legea lui, arată-le căile pe care au să umble şi tot ce trebuie să facă.

21. Iar tu alege-ţi din popor bărbaţi inţelepţi, temători de Dumnezeu, bărbaţi drepţi, care urăsc mindria, şi pune-i căpetenii peste mii, căpetenii peste sute, căpetenii peste cincizeci şi căpetenii peste zeci de suflete.

22. Ei să fie gata oricînd să judece poporul. Pricinile mai grele să le aducă în faţa ta, iar pe cele mărunte să le judece ei. Astfel ei îţi vor fi de mare sprijin şi ţie îţi va fi mai uşor.

23. De vei face aceasta şi Dumnezeu te va întări şi te va binecuvinta, vei putea ţine rînduială pentru intreg poporul şi fiecare se va intoarce în pace la locul său".

24. Moise a ascultat sfatul socrului său şi a făcut toate cîte i-a spus.

25. A ales bărbaţi înţelepţi din tot Israelul şi i-a făcut pe ei căpetenii peste mii şi căpetenii peste sute, căpetenii peste cincizeci şi căpetenii peste zeci de suflete.

26. Ei judecau poporul în toată vremea. Pricinile mai grele le aduceau în faţa lui Moise, iar pe cele mărunte le judecau ei inşişi.

27. După aceea s-a despărţit Moise de socrul său şi Ietro s-a dus acasă, în ţara lui.

CAP. 19

Pregătiri pentru primirea legii.

1. În luna a treia de la ieşirea fiilor lui Israel din pămintul Egiptului, au ajuns ei în pustia Sinai.

2. Au plecat din Rafidim şi au mers în pustia Sinai unde şi-au aşezat tabăra, lîngă munte.

3. Moise s-a suit în munte, la Dumnezeu. şi Dumnezeu l-a strigat şi i-a zis: „Grăieşte astfel casei lui Iacov şi vesteşte fiilor lui Israel:

4. «Aţi văzut cîte am făcut egiptenilor şi cum v-am luat ca pe aripi de vultur şi v-am adus la mine.

5. Iar acum, de veţi asculta cu luare-aminte glasul meu şi veţi păzi legămîntul meu, veţi fi poporul meu ales dintre toate neamurile, căci al meu este intreg pămîntul.

6. Şi mie îmi veţi fi ca o împărăţie de preoţi, ca un neam sfînt». Aceste cuvinte să le spui fiilor lui Israel".

7. După ce Moise a coborît, a chemat pe bătrînii poporului şi le-a spus tot ce îi poruncise Dumnezeu.

8. Atunci tot poporul a răspuns intr-un glas: „Toate cîte a spus Dumnezeu le vom face şi-l vom asculta". Moise a dus vorbele poporului la Dumnezeu.

9. Iar Domnul i-a spus lui Moise: „Iată, eu voi veni la tine intr-un stîlp de nor, ca să audă poporul că eu îţi vorbesc şi să te creadă pururea". Moise a dus vorbele poporului la Dumnezeu.

10. Domnul i-a mai spus:/„Coboară-te

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 53, col. I

turisêşte norodului şi curăţêşte pre ei astăzi şi mîine şi-ş spêle haincle.

11. Şi fie gata în a treia zi, pentru că în a treia zi se va pogorî Domnul pre muntele Sinaii înaintea a tot norodul.

12. Şi vei osebi norodul penprejur, zicînd : « Feriţi-vă pre voi a vă sui în munte şi să să atingă de el ceva ; că tot ce se va atinge de munte cu moarte se va sfîrşi.

13. Nu se va atinge de dînsul mînă, pentru că cu pietri îl vor ucide, au cu lovitură să va săgeta, ori dobitoc, ori om, nu va trăi. Iară cînd glasurile şi trîmbiţele şi norul va trêce de la munte, aceia se vor sui pre munte »".

14. Şi pogorî Moisi den munte către norod şi sfinţi pre ei şi-ş spălară haincle lor.

15 [14]. Şi zise norodului : [15] „Gătiţi-vă trei zile să nu vă apropiiaţi la muieri".

16. Şi fu a trêia zi, fiind de către mînicate, să făcură glasuri şi fulgere şi nori întunecoşi pre muntele Siná, glasul trîmbiţii răsuna tare şi să spămîntă tot norodul cel den tabără.

17. Şi scoase Moisi norodul întru-ntimpinarea lui Dumnezeu den tabără şi stătură supt munte.

18. Muntele Sináii se afuma tot, pentru căce se pogorîse Dumnezeu pre el în foc şi să suia fumul ca un fum de cuptoriu şi să minună tot norodul foarte.

19. Şi să făcură glasurile trîmbiţii mergînd înainte mai tare foarte. Moisi grăia şi Damnezău îl răspundea lui cu glas.

20. Şi să pogorî Domnul pre muntele Sinaii, pre vîrful muntelui, şi chemă Domnul pre Moisi pre vîrful muntelui şi să sui Moisi.

21[20]. Şi zise Dumnezău către Moisi zicînd : [21] „Pogorînd, mărturisêşte norodului ca nu doară să să apropie către Dumnezău a lua aminte şi vor cădea dentru ei mulţime.

22. Şi preoţii care se vor apropiia către Domnul Dumnezău să să sfinţească, ca să nu să schimbe de la dînşii Domnul".

23. Şi zise Moisi către Dumnezău : „Nu va putea norodul să să suie la muntele Sinaici, pentru că tu te-ai mărturisit noao, zicînd : «Osebêşte muntele şi sfinţêşte pre dînsul»".

24. Şi zise lui Domnul : „Pasă, pogoară şi te suie tu şi Aarón împreună cu tine, iară preoţii şi norodul să nu să sileasică a să sui către Dumnezău, ca nu cîndai va piiarde dentru dînşii Domnul".

25. Şi să pogorî Moisi către norod şi zise lor.

CAP 20

1. Şi grăi Domnul toate cuvintele acêstea către Moisi, zicînd :

2. „Eu sînt Domnul Dumnezăul tău, cela ce te-am scos pre tine den pămîntul Eghipetului, den casa robiei.

3. Să nu fie ţie alţi dumnezei afară den mine.

4. Să nu faci ţie chip cioplit, nice la toată asămănarea den cîte sînt în ceriu, sus, şi den cîte sînt pre pămînt, jos, şi cîte-s în apă, supt pămînt.

5. Să nu te închini lor, nice să slujeşti lor, căce că/eu sînt Domnul Dumnezăul tău, Dumnezău rîvnitoriu, dînd

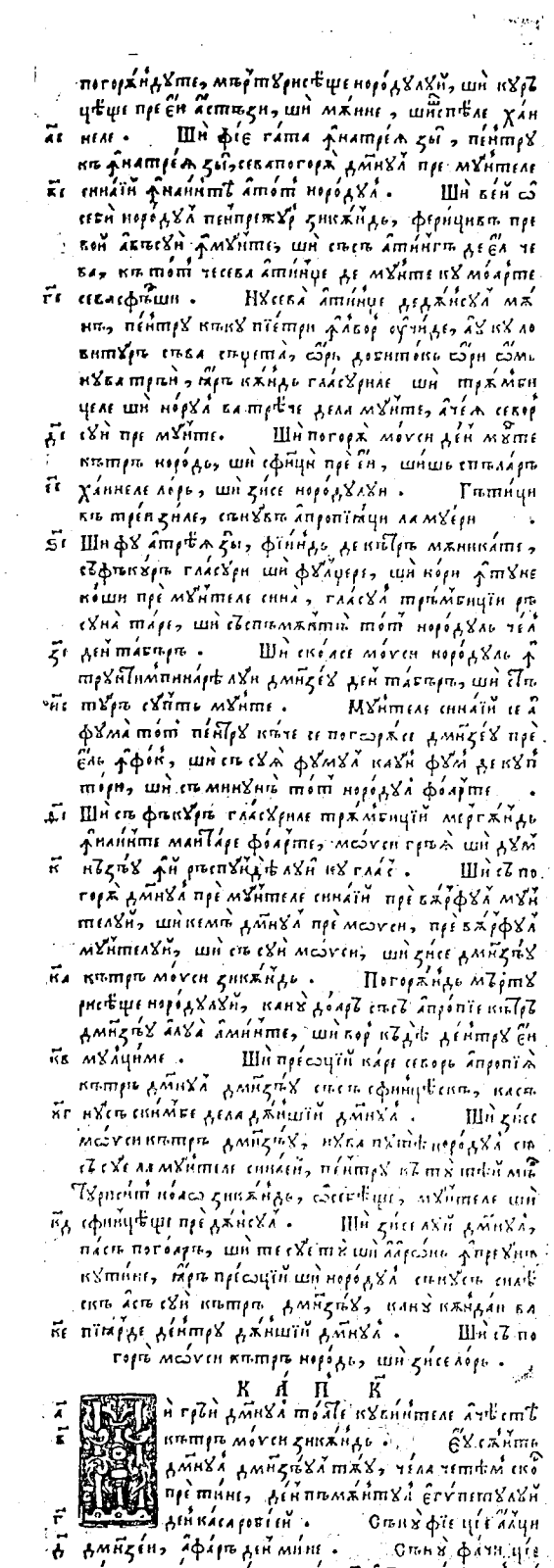

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

rîndu-te, mărturisêşte nărodului şi curăţêşte pre ei astădzi şi măine şi-ş spêle hainele [3].

11. Şi fie gata inn-a treia dzi, pentru că inn a treia dzi să va pogorî Domnul pre muntele Siná innaintea a tot nărodul.

12. Şi vei usăbi nărodul prenpregiur, dzicîndu: «Feriţi-vă pre voi a vă sui în munte şi să s<ă> atingă ceva de el; tot cine să va atinge de munte cu moarte va muri.

13. Nu să va atinge de însul mînă, pentru că cu pietri să va lovi, au cu lovitură să va săgeta, ori dobitoc, ori om, nu va trăi. Iară cîndu glasurile şi trîmbiţile şi nuărul va trêce de la munte, acêia să vor sui pre munte».

14. Şi pogorî Moisí den munte către nărod şi sfinţi pre ei şi-ş spălară hainele lor.

15[14]. Şi dzise nărodului: [15] „Gătaţi-vă 3 dzile să nu vă apropiaţi la muiêre".

16. Şi fu a 3 dzi, fiind de către mînecate, să făcură glasuri şi fulgere şi nuări întunecoşi pre muntêle lui Siná, glasul trîmbiţii răsuna tare şi să spămîntă tot nărodul cel den tabără [4].

17. Şi scoase Moisí nărodul întru timpinarea lui Dumnedzău den tabără şi stătu suptu munte [5].

18. Muntele Sinaiei să afuma tot, pentru căce să pogorî Dumnedzău pre el întru foc şi să suia fumul ca un foc de cuptor şi să minună tot nărodul foarte.

19. Şi să făcură glasurile trîmbiţei merginda innainte mai tare foarte. Şi Moisí grăia şi Dumnedzău îi răspundea lui cu glas [6].

20. Şi să pogorî Domnul pre muntele Sinaiei, pre vîrvul muntelui, şi chemă Domnul pre Moisí pre vîrvul muntelui, şi să sui Moisí.

21[20]. Şi dzise Dumnedzău către el, dzicîndu: [21] „Pogorîndu, mărturiseşte nărodului că nu doară să s<ă> apropie către Dumnedzău a lua aminte şi vor cădea dentru ei mulţime.

22. Şi cei ci să apropie, preuţii Domnului Dumnedzău, să s<ă> sfinţască, pentru ca să nu primenească dentru înşii Domnul".

23. Şi dzise Moisi către Dumnedzău: „Nu va putea nărodul să s<ă> suie împreună la muntele Sináiei, pentru că tu te-ai mărturisit noaă, dzicîndu: «Usăbêşte muntele şi svinţêşte pre ins»".

24. Şi-i dzise lui Domnul: „Pasă, pogoară-te şi te suie tu şi Aaron impreună cu tine, iară popii şi nărodul nu să sileasică să s<ă> suie către Dumnedzău, ca nu cîndai va strica dentru înşii Domnul".

25. Şi să pogorî Moisí către nărodu şi dzise lor.

CAP 20

1. Şi grăi Domnul toate cuvintele acêstea către Moisí, dzicîndu:

2. „Eu sîntu Domnul Dumnedzăul tău, cela ce te-am scos den pămîntul Eghiptului pre tine, den casă de robie.

3. Să nu fie ţie alţi dumnedzăi afară den mine.

4. Să nu faci ţie chip <cioplit, nice la tot asămănare den cîte-s în cer sus> [1], şi den cîte-s pre pămîntu, gios, şi cîte-s întru ape, suptu pămîntu.

5. Să nu te închini lor, nice să slujeşti lor, pentru că/eu sîntu Domnul Dumnedzăul

goară şi dă oamenilor vêste şi curăţêşte astăz şi măine şi să-ş spêle hainele.

11. Şi să fie gata a treia zi, că a treia zi se va pogorî Domnul în muntele Sinaiei înaintea feţelor tuturor oamenilor.

12. Şi vei împărţi nărodul împrejur, zicînd: «Păziţi-vă să nu vă suiţ în munte, nici cu nimic să nu vă atingeţ de dînsul, că tot cel ce se va atinge de munte, cu moarte va muri.

13. Că cel ce se va apuca de dînsul cu mîna, cu piiatră se va ucide sau cu săgeată se va săgeta, sau fiiară, sau om, nu va fi viu. Cînd vor auzi trîmbite [3] şi nor se va duce de la munte, iar ei se vor sui în munte».

14. Şi se pogorî Moisei den munte către nărod şi-l curăţi şi-ş spălară hainele.

15. Şi zise către dînşii: „Fiţ gata trei zile şi nu întraţ la muieri".

16. Iar cînd fu a treia zi, fiind despre zioă, fură glasuri şi fulgere şi nor cu fulger spre muntele Sinaiei şi glas de trîmbită [3] glăsuia foarte în putêre şi se înfricoşară toţ oamenii în tabără.

17. Şi scoase Moisei pre oameni înaintea lui Dumnezeu den tabără şi stătură supt munte.

18. Iar muntele Sinaiei se afuma tot pentru pogorîrea lui Dumnezeu spre dînsul cu foc şi ieşiia fum ca fumul unui cuptor şi se temură toţ oamenii foarte.

19. Şi fură glasuri de trîmbite [3] ieşînd foarte tare. Şi Moisei grăia, iar Dumnezeu îi răspundea cu glas [4].

20. Şi se pogorî Domnul pre muntele Sinaiei, dăsupra muntelui, şi chiemă Dumnezeu pre Moisei den vîrful muntelui şi se sui Moisei.

21. Şi zise Domnul către dînsul, grăind: pogoară şi dă vêste nărodului ca nu cumva să se apropie de munte către Dumnezeu, să ia aminte şi să cază mulţi dentr-înşii.

22. Şi preoţii carei se apropiia de Dumnezeu să se sfinţească Domnului, ca să nu cumva să se schimbe de la dînşii Domnul.

23. Iară Moisei zise către Domnul: „Nu vor putea oamenii să se suie în muntele Sinaiei, că tu ne-ai porăncit, zicînd: „Pune-i usebit <de cluşi> [5] împrejurul muntelui şi să-i sfinţeşti".

24. Şi zise lui Domnul: „Pasă tu şi te pogoară şi te suie tu şi Aáron cu tine, iar popii şi nărodul să nu se nevoiasică să se suie către Dumnezeu, ca nu cumva să piiarză pre dentr-înşii Domnul".

25. Şi se pogorî Moisei către oameni şi le zise.

CAP 20

1. Şi grăi Domnul acêste cuvinte toate către Moisei, zicînd [1]:

2. „Eu sînt Domnul Dumnezeul tău carele te-am scos den ţara Eghipetului, den casa robiei.

3. Să nu fie ţie alţii dumnezei fără de mine.

4. Să nu faci ţie idol şi nici o asămănare cîtă iaste sus în cer şi cîtă iaste pre pămînt jos şi cîte sînt în ape supt pămînt.

5. Să nu te închini lor, nici să slujăşti lor, că/eu sînt Domnul Dumndzeul tău, Dum-

în vale şi îngrijeşte-te ca poporul să-şi spele hainele, azi şi mîine, şi să se ferească de necurăţii.

11. Să se pregătească, fiindcă poimîine mă voi pogorî pe muntele Sinai în văzul întregului popor.

12. Să tragi împrejurul muntelui un hotar şi să-i spui poporului: «Feriţi-vă să urcaţi în munte sau să vă atingeţi de el, că cine chiar cu un degel se va atinge de munte cu moarte va sfîrşi.

13. Căci va fi ucis cu pietre sau săgetat cu săgeată: fie dobitoc, fie om, nu va scăpa cu viaţă. Numai cînd se vor îndepărta tunetele şi trîmbiţele şi norul de pe munte, cei chemaţi să se urce».

14. Moise a coborît de pe munte la israeliţi, purtînd de grija curăţeniei şi sfinţeniei lor, iar ei şi-au spălat hainele.

15. Şi le-a spus: „Pregătiţi-vă pentru poimîine şi de femei să nu vă apropiaţi".

16. În dimineaţa zilei a treia s-au pornit tunete şi fulgere şi era ceaţă întunecoasă pe muntele Sinai, iar glasul trîmbiţei răsuna tare şi poporul din tabără s-a înspăimîntat.

17. Moise a scos poporul din tabără în întîmpinarea lui Dumnezeu şi s-au oprit la poalele muntelui.

18. Muntele Sinai fumega tot, că se pogorîse Dumnezeu pe el în foc şi se ridica fum ca dintr-un cuptor şi era cutremur groaznic.

19. Sunetul trîmbiţei se făcea tot mai tare. Moise vorbea, iar Dumnezeu îi răspundea cu glas.

20. După ce Domnul s-a pogorît pe vîrful muntelui Sinai, l-a chemat pe Moise acolo, la el, şi Moise s-a urcat.

21. Şi i-a grăit Domnul lui Moise, spunîndu-i: „Coboară încă o dată şi îngrijeşte-te ca nu cumva să se apropie poporul de Dumnezeu ca să-l cunoască, căci altminteri mulţi vor pieri.

22. Iar preoţii care se apropie de Domnul Dumnezeu să se sfinţească, ca să nu-i piardă Domnul".

23. Moise i-a spus lui Dumnezeu: „Poporul nu se va putea urca pe muntele Sinai, căci tu ne-ai învăţat să îngrădim muntele şi să-l sfinţim".

24. Domnul i-a spus: „Coboară şi să vii înapoi cu Aaron, dar poporul şi preoţii să nu vină să se urce la Dumnezeu, ca să nu-i sfărîme Domnul".

25. Moise a coborît şi a vorbit poporului.

CAP. 20

Cele zece porunci.

1. Domnul a rostit toate cuvintele acestea şi a spus:

2. „Eu sînt Domnul Dumnezeul tău, cel care te-am scos din pămîntul Egiptului, din casa robiei.

3. Să nu ai alţi dumnezei afară de mine.

4. Să nu-ţi faci chip cioplit şi nici un fel de asemănare a cîte sînt sus în cer şi a cîte sînt jos pe pămînt şi a cîte sînt în apele de sub pămînt.

5. Să nu te închini lor şi nici să nu le slujeşti, căci/eu sînt Domnul Dumnezeul tău,

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

нг

Pag. 53, col. II

păcatele părinţilor pre feciori pînă al treilea şi al patrulea neam celor ce urăscu pre mine.

6. Şi făcînd milă întru mii celor ce mă iubescu pre mine şi celor ce păzăscu poruncile mêle.

7. Să nu iai numele Domnului Dumnezăului tău în deşert, pentru că nu va curăţi Domnul pre cela ce va lua numele lui în deşert.

8. Adu-ţ aminte de zioa simbetei, să o sfinţeşti pre ea.

9. Şase zile să lucrezi şi vei face toate lucrurile tale,

10. Iară a şaptea zi, sîmbăta Domnului Dumnezăului tău, să nu faci într-însa tot lucrul, tu şi feciorul tău, şi fata ta, sluga ta, şi slujnica ta, boul tău, şi înjugătoriul tău, şi tot dobitocul tău, şi cel nimêrnic ce lăcuiêşte cu tine.

11. Pentru că în şase zile au făcut Dumnezău ceriul şi pămîntul, şi marea şi toate cîte sînt în êle şi odihni în zioa a şaptea; pentru acêea blagoslovi Dumnezău zioa a şaptea şi o sfinţi pre dînsa.

12. Cinstêşte pre tată-tău şi pre muma-ta, pentru ca să ţi să facă ţie bine şi delungat de ani să te faci pre pămîntul cel bun, carele Domnul Dumnezăul tău dă ţie.

13. Să nu ucizi!

14. Să nu preacurveşti!

15. Să nu furi!

16. Să nu mărturiseşti pre minciuni asupra vecinului tău mărturie mencinoasă!

17. Să nu pohteşti muiêrea aproapelui tău, să nu pohteşti casa vecinului tău, nice ţarina lui, nice sluga lui, nice pre slujnica lui, nice boul lui, nice înjugătoriul lui, nice a tot dobitocul lui, nice cîte sînt aproapelui tău!"

18. Şi tot norodul vedea glasul şi luminele şi glasul trîmbiţii şi muntele afumînd. [19] Şi spămîntîndu-se tot norodul, au stătut de departe.

19. Şi zise cătră Moisi: „Grăiêşte tu noao şi nu grăiască cătră noi Dumnezău, cîndai să nu murim".

20. Şi zise lui Moisi: „Îndrăzniţ, că pentru ca să vă ispitească pre voi au venit Dumnezău cătră voi, pentru ca să facă frica lui întru voi, ca să nu greşiţ".

21. Şi sta tot norodul de departe, iară Moisi întră în negura unde era Dumnezău.

22. Şi zise Domnul cătră Moisi: „Acêstea vei zice casii lui Iacov şi vei spune fiilor lui Israil: «Voi aţi văzut că den ceriu am grăit cătră voi.

23. Să nu faceţ voao dumnezăi de argint şi dumnezăi de aur, să nu faceţ voao aceştia.

24. Jîrtăvnic de pămînt să-m faceţ mie şi veţ pune pre el arderile de tot ale voastre şi mîntuirile voastre, oile şi viţeii voştri, în tot locul unde voiu numi numele mieu acoló şi voiu veni cătră tine şi te voiu blagoslovi.

25. Iară de vei face mie jîrtăvnic de piatră, să nu le zideşti cioplite, pentru că cuţitul tău ai pus pre êle şi s-au pîngărit.

26. Să nu te sui cu trêpte pre jîrtăvnicul mieu, pentru ca să nu descoperi grozăviia ta pre dînsul./

КАП КА

CAP 21

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

tău, Dumnedzău rivnitor, dindu păcatele părinţilor pre ficiori, pre a treia şi a patra rudă celora ce urăscu pre mine,

6. Şi făcindu milă intru mii celor ce mă iubăscu pre mine şi celor ce păzescu porincele mêle [2].

7. Să nu iai numele Domnului Dumnedzăul tău intru deşertu, pentru că nu va curăţi Domnul pre cela ce va lua numele lui intru deşertu.

8. Adu-ţi aminte de dzua simbetei, să o sfinţeşti pre ea.

9. 6 dzile să lucrezi şi vei face toate lucrurile tale,

10. Iară a şaptea dzi, simbătă Domnul Dumnedzăului vostru, nu vei face intru insă tot lucrul tu, şi ficiorii tăi, şi fata ta, şi sluga ta, şi slujnica ta, boul tău, şi jugătoriul tău, şi tot dobitocul tău, şi cel nemêrnic ce lăcuiêşte intru tine.

11. Pentru că in 6 dzile au făcut Domnul ceriul şi pămintul, şi marea, şi toate cite-s intru êle şi răpoosă iin-a 7 dzi; pentru acêea blagoslovi Domnul dzua a şeaptea şi o sfinţi pre insă.

12. Cinstêşte pre tată-tău şi pre maică-ta, pentru ca să-ţi facă ţie bine, delungat la ani să te faci pre pămintul cel bun, carele Domnul Dumnedzău dă-ţi ţie.

13. Să nu ucidzi!

14. Să nu preacurveşti!

15. Să nu furi!

16. Să nu mărturiseşti pre minciuni asupra vecinului tău mărturie mincinoasă!

17. Să nu pofteşti muiêrea aproapelui tău, să nu pofteşti casa vecinului tău, nice ţarina lui, nice pre sluga lui, nice pre slujnica lui, nice boul lui, nice jugătoriul lui, nice a tot dobitocul lui, nice cite sintu la aproapele tău!"

18. Şi tot nărodul vedea glasul şi luminile şi glasul trimbiţei şi muntele afumindu. [19] Şi spămintindu-să tot nărodul, au stătut de departe.

19. Şi dzise către Moisi: „Grăiêşte tu noao şi nu grăiască către noi Dumnedzău, cindai să nu murim".

20. Şi dzise lor Moisi: „Îndrăzniţi, că pentru ca să vă ispitească pre voi au venit Dumnedzău către voi, pentru ca să s<ă> facă frica lui intru voi, pentru ca să nu greşiţi".

21. Şi sta tot nărodul de departe, şi Moisi intră in negură, unde era Dumnedzău [3].

22. Şi dzise Domnul către Moisi: „Acêstea vei dzice casei lui Iacov şi vei spune fiilor lui Israil: «Voi aţi vădzut că den cer au grăit către voi.

23. Să nu faceţi voaă dumnedzăi de argintu şi dumnedzăi de aur, să nu faceţi voaă singuri.

24. Jirtăvnic de pămintu să-m faceţi mie şi veţi pune pre el arderile de tot ale voastre şi mintuitoarele voastre, oile şi viţăii voştri, intru tot locul unde voi numi numele mieu acoló şi voi veni către tine şi te voi blagoslovi.

25. Iară de-m vei face jirtăvnic de pietri, să nu le zideşti cioplite, pentru că cuţitul tău ai pus pre êle şi s-au pingărit.

26. Să nu te sui cu scări pre jirtăvnicul mieu, pentru ca să nu descoperi ruşinea ta pre insul./

CAP 21

nezeul tău, Dumnezeul rivnitor carele dau păcatele părinţilor pre feciori pănă la al treilea şi al patrulea neam, celor ce mă urăsc[2].

6. Şi cela ce fac milă in mii celor ce mă iubesc şi păzesc poruncile mêle.

7. Nu lua numele Domnului Dumnezeului tău in zadar, că nu va cruţa Domnul pre cela ce va lua numele lui in dăşărt.

8. Adu-ţi aminte de zioa simbetii, să o sfinţeşti.

9. 6 zile lucrează şi să faci intr-insele tot lucrul tău,

10. Iar in zioa a şaptea, a simbetei Domnului Dumnezeului tău, nici un lucru să nu faci intr-insa, tu şi feciorul tău, şi fata ta, sluga ta, şi slujnica ta, boul tău, şi măgariul tău, şi nici un dobitoc de ale tale, nici vineticul tău care lăcuiêşte la tine.

11. Că in 6 zile au făcut Domnul ceriul şi pămintul, marea şi toate ce-s intr-insele, iar a şaptea zi au odihnit; pentr-acêea au blagoslovit Domnul zioa a şaptea şi o au sfinţit.

12. Cinstêşte pre tatăl tău şi pre mumă-ta, ca să fi<e>[3] ţie bine şi să trăieşti ani mulţi pre pămint bun, care au dat Domnul Dumnezeul tău ţie.

13. Nu ucide!

14. Nu curvi!

15. Nu fura!

16. Nu mărturisi asupra vecinului tău mărturie mincinoasă!

17. Nu pofti muiêrea vecinului tău, nu pofti casa vecinului tău, nice agrul lui, nice sluga lui, nice slujnica lui, nice boul lui, nice măgariul lui, nice unul den dobitocul lui, nice nimic ce sint ale vecinului tău!"

18. Şi tot norodul vedea glasul şi luminile şi glasul trimbitei şi muntele afumindu-se. Şi temindu-se tot norodul sta dăparte.

19. Şi ziseră lui Moisei: „G[ă]răiêşte tu cu noi, să nu grăiască cu noi Dumnezeu, ca să nu cumva murim".

20. Şi zise Moisei către nărod: „Îndrăzniţ, nu vă têmeţ că pentru ispitirea au venit Dumnezeu la voi, ca să fie frica lui intru voi, să nu greşiţ".

21. Şi sta tot norodul dăparte, iar Moisei intră in negură, unde era Dumnezeu.

22. Şi zise Domnul către Moisei: „Aceasta să zici casei lui Iacov şi să spui feciorilor lui Israil: «Voi aţ văzut că am grăit cu voi den cer.

23. Să nu faceţ voaă dumnezei de argint, nice dumnezei de aur să nu vă faceţi.

24. Altar den pămint să faceţ mie şi să puneţ pre dinsul toată arsura şi mintuirea voastră, oile şi viţeii voştri, intru tot locul unde voiu numeni numele mieu, acoló voiu şi veni către tine şi te voiu blagoslovi.

25. Iar de vei face mie altar de piiatră, să nu-l clădeşti cu pietri cioplite, că de vei pune pre dinsul săcurea ta[4], de-aciia tu-l spurci.

26. Să nu te sui pre treaptul altariului mieu, ca să nu arăţ spurcăciunea ta[5] spre dinsul./

CAP 21

Dumnezeul cel zelos, care pedepseşte pentru greşelile părinţilor pe copii pînă la al treilea şi al patrulea neam al celor ce mă urăsc

6. Şi mă milostivesc pînă la al miilea neam către cei ce mă iubesc şi păzesc poruncile mele.

7. Să nu iei numele Domnului Dumnezeului tău in deşert, că Domnul nu va cruţa pe cel ce ia numele său in deşert.

8. Adu-ţi aminte de ziua odihnei, ca să o sfinţeşti.

9. Şase zile să lucrezi ca să-ţi faci toate treburile tale,

10. Dar in a şaptea zi, ziua odihnei Domnului Dumnezeului tău, să nu lucrezi nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici sluga sau slujnica ta, nici boul, nici asinul, nici alt dobitoc al tău şi nici străinul care trăieşte la tine.

11. Că in şase zile a făcut Domnul cerul, pămintul, marea şi toate cite sint intr-insele, iar in ziua a şaptea s-a odihnit; de aceea a binecuvintat Domnul ziua a şaptea şi a sfinţit-o.

12. Cinsteşte pe tatăl şi pe mama ta ca să-ţi fie bine şi să trăieşti ani mulţi pe pămintul cel bun pe care Dumnezeul tău ţi-l va da.

13. Să nu ucizi!

14. Să nu preacurveşti!

15. Să nu furi!

16. Să nu mărturiseşti strimb impotriva aproapelui tău cu mărturie mincinoasă!

17. Să nu pofteşti la femeia aproapelui tău; să nu pofteşti la casa aproapelui tău, nici la ogorul, nici la sluga sau slujnica lui, nici la boul, asinul sau la orice dobitoc al lui; la nimic din ce are aproapele tău să nu pofteşti!"

Moise, mijlocitor intre Dumnezeu şi popo

18. Tot poporul a auzit tunetele şi glasu trimbiţei şi a văzut fulgerele şi muntel fumegind şi, spăimintindu-se foarte, a sta departe.

19. Şi i-au spus lui Moise: „Vorbeşte tu cu noi, că de ne va vorbi Dumnezeu, vom muri de frică".

20. Moise le-a răspuns: „Cutezaţi, că Dumnezeu a venit să vă incerce, ca avind frică de el, să nu greşiţi".

21. Poporul sta deoparte, Moise insă s-a apropiat de negura unde era Dumnezeu.

Zidirea altarului

22. Domnul i-a grăit lui Moise: „Astfel să vorbeşti casei lui Iacov şi să le spui fiilor lui Israel: «Aţi văzut că am vorbit cu voi din cer.

23. Să nu vă faceţi alţi dumnezei, nici de argint şi nici de aur.

24. Mie să-mi faceţi un altar de pămint şi să-mi jertfiţi pe el arderile de tot şi jertfele de izbăvire, oi şi viţei. Să faceţi aceasta in tot locul unde voi pune numele meu; şi voi fi cu voi acolo, binecuvintindu-vă.

25. Iar de-mi veţi zidi un altar de piatră, să nu-l faceţi din pietre cioplite, căci aţi pus dalta pe el şi l-aţi pingărit.

26. Să nu se urce slujitorul pe trepte la altarul meu, ca să nu i se descopere goliciunea./

CAP. 21

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 54, col. I

1. Şi acêstea-s dereptăţile care vei pune înaintea lor:
2. De vei dobîndi rob ovrêiu, şase ani să-ţ slujască ţie, iară la al şaptele an îl vei trimite slobod, în dar.
3. Iară de va veni el singur, şi singur va ieşi; iară de va intra şi muiêrea împreună cu dînsul, şi muiêrea va ieşi împreună cu el.
4. Iară de va da domnu-său lui fămêie şi va naşte lui feţi şi fête, muiêrea şi copiii <i> vor fi a domnu-său, iară el singur va ieşi.
5. Iară de va răspunde robul zicînd: «Am îndrăgit pre stăpînu-mieu şi pre muiêrea mea şi pre copiii mici, nu voiu să mă duc slobod»,
6. Îl va aduce pre dînsul stăpînul lui la judecata lui Dumnezău. Şi atuncea va aduce pre dînsul lîngă uşă pe prag şi-i va găuri stăpînul lui urêchea cu sula şi-i va sluji lui în vêci.
7. Iară de-ş va vinde cineva şi fata lui roabă, nu să va duce după cum să duc roabele.
8. De nu va plăcea bine întru ochii stăpînului ci pre carea n-au mărturisit asupră-i, va slobozi pre ea; iară la limbă streină nu iaste slobod a o vinde, pentru căce au vinuit întru ea.
9. Iară de o va tocmi pre dînsa cu feciorul lui, după dereptatea fêtelor va face ei.
10. Iară de va lua lui pre alta, cêle ce să cuvin şi îmbrăcămintile şi împreunarea ei să nu o lipsască.
11. Iară de nu-i va face acêste trei ei, va ieşi în daru fără de argint.
12. De va lovi cineva pre altul şi va muri, cu moarte să să omoară.
13. Iară de nu va fi de bunăvoie, ce Dumnezău l-au dat în mînile lui, da-ţi-voi loc unde va fugi acoló ucigaşul.
14. Iară de se va apuca neştine să omoară pre vecinul său cu hicleşug şi va fugi la jîrtăvnic, de la jîrtăvnicul mieu să-l iai să-l omor <i>.
15. Cela ce bate pre tată-său sau pre mumă-sa cu moarte să să omoară.
16. Cela ce va grăi de rău pre tată-său sau pre mumă-sa cu moarte să moară.
17. Carele va fura neştine pre oarecarele den fiii lui Israil şi silindu-l îl va vinde şi să va afla într-aceasta cu moarte să moară.
18. Iară de se vor certa doi oameni şi vor lovi pre aproapele lui cu piatră au cu pumnul şi nu va muri, ce va zăcea în pat,
19. De se va scula omul şi va umbla afară cu toiag, nevinovat va fi cel ce l-au lovit; afară den zăbava lui, va plăti şi leacurile.
20. Iară de va lovi neştine pre robul lui sau pre roaba lui cu toiag şi va muri de mînile lui, cu judecată să va izbîndi.
21. Iară de va trăi o zi sau doao, nu să va izbîndi, pentru că argintul al lui iaste.
22. Iară de se vor sfădi doi bărbaţi şi vor lovi fămêia ce are în pîntece şi va ieşi copilul ei neînchipuit, cu pagubă să se păgubească întru cît va pune bărbatul muierii şi va da cu preţ.
23. Iară de va fi închipuit, va da suflet pentru suflet,
24. Ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mînă pentru mînă, picior pentru picior,
25. Arsură pentru arsură, rană pentru rană, umflătură pentru umflătură.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

1. Şi acêstea-s dreptăţile carele vei pune innaintea lor[1]:

2. De vei agonisi rob jidov, 6 ani să slujească ţie, iar inn-al şeaptelea an îl vei slobodzi volnic, în dar.

3. Iară de va veni el singur, şi singur va ieşi; iară de va intra şi muiêre împreună cu insul, şi muiêrea va ieşi împreună cu el.

4. Iară de-i va da domnul lui fămêia şi va naşte lui feţi şi fête, muiêrea şi copiii vor fi stăpînului lui, iară el singur cu sine va ieşi.

5. Iară de va răspunde şi va dzice robul: «Am îndrăgit pre stăpînul mieu şi pre muiêrea mea şi pre copiii miei, nu voi să mă duc volnic»,

6. Îl va aduce pre insul stăpînul lui la giudeţul lui Dumnedzău. Şi atuncea îl va aduce pre el lîngă uşe pre prag şi-i va găur stăpînul lui urêchea cu sula şi-i va sluj lui în vêci.

7. Iară de-ş va vinde cineva fata lui roabă, nu să va duce după cum să slobod roabele.

8. De nu va plăcea bine intru ochii stăpînului ei pre carea n-au mărturisit asupră-i, va slobodzi-o pre ea; iară la limbă striină nu iaste slobodu să o vîndză, pentru căce au vinuit intru însă.

9. Iară de o va tocmi pre însă cu ficiorul lui, după dreptatea fêtelor va face ei.

10. Iară de va lua pre alta şie, ce i să cuvine şi îmbrăcămintile şi împreunarea ei să nu o lipsască.

11. Iară de nu-i va face acêste 3, va ieşi în dar făr-de argintu.

12. De va lovi cineva pre altul şi va muri, cu moarte să s<ă> omoară.

13. Iar de nu va fi de bunăvoie, ce Dumnedzău l-au dat în măinile lui, da-ţi-voi loc unde va fugi acoló ucigaşul.

14. Iar de să va apuca neştine pre vecinul său să-l omoare cu vicleşug şi va fugi la jirtăvnic, de la jirtăvnicul mieu să-l iai să-l omori.

15. Cela ce bate pre tată-său sau pre maică-sa cu moarte să s<ă> omoare.

16. Cela ci va grăi de rău pre tată-său sau pre maică-sa cu moarte să s<ă> omoare.

17. Carele va fura neştine pre oarecarele den fiii lui Israil şi silindu-l îl va vinde şi să va afla intru aceasta cu moarte să moară.

18. Iar de să vor sudui 2 oameni şi vor lovi pre aproapele lor cu piatra au cu pumnul şi nu va muri, ce va dzăcea în pat,

19. De să va scula omul şi va îmbla afară cu toiag, nevinovat va fi cel ce l-au lovit; afară den zăbava lui va plăti şi leacurile.

20. Iar de va lovi neştine pre robul lui au pre roaba lui cu toiag şi va muri den mâna lui, cu giudecată să va izbîndi.

21. Iară de va trăi o dzi sau 2, nu să va ispiti, pentru că argintul al lui iaste.

22. Iar de să vor bate 2 bărbaţi şi vor lovi fămêia ce are în pîntece şi va ieşi copilul ei neînchipuit, cu pagubă să s<ă> păgubească intru cît va pune bărbătul muierii şi va da cu preţ.

23. Iară de va fi închipuit, va da suflet pentru suflet,

24. Ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior,

25. Arsură pentru arsură, rană pentru rană, în/flătură pentru unflătură.

1. Şi acêste îndireptări şi judecăţ pune înaintea lor.

2. De vei dobîndi rob jidov, 6 ani să-slujască, iar al şaptelea an să-l slobozi în cinste[1], să fie slobod.

3. Şi de va fi venit la tine singur, singur să se ducă; iar de va fi venit cu muiêre, şi muiêrea să se ducă cu dînsul[2].

4. Iar de va da stăpînul lui muiêre şi va naşte lui fecior sau fată, muiêrea şi copiii să fie ai stăpînului, iar el să se ducă singur.

5. Iar de va zice robul: «Dragu-m iaste stăpînul mieu şi şi muiêrea mea şi copiii miei, nu mă voiu duce să fiu slobod»,

6. Să-l aducă stăpînu-său înaintea judecăţii lui Dumnezeu. De-acii, atunci să-l ducă înaintea uşii pre prag şi să-i găurească stăpînu-său urêchea cu sula şi să-i slujască în vêci.

7. Iar de va vinde cineva fata sa să fie roabă, să nu se ducă aşa cum se duc roabele.

8. Deaca nu va plăcea înaintea ochilor stăpînu-său căruia au fost făgăduită[3] să o lase[4], iar la limbă streină să nu o vînză stăpînu-său că au vinuit intr-insa.

9. Iar de o va fi tocmit după feciorul lui, după îndireptarea fêtelor să facă ei.

10. Iar de va lua lui alta, să-i dea haine şi zêstre şi împreunarea ei şi ce-i va trebui să nu o lipsească.

11. Iar de nu va face acêstea cite-trêle, se va duce în dar fără răscumpărare.

12. De va lovi cinevaş pre altul şi va muri, să moară şi acela.

13. Iar de nu-i va fi fost lui voia, ce-l va fi dat Dumnezeu în măinile lui, da-voiu eu ţie loc în care va fugi cela ce l-au ucis.

14. Iar de va adaoge cinevaş a ucide pre vecinul său intr-ascuns şi va fugi la altariul mieu, şi de la altariul mieu se va lua să se omoară.

15. Cine va bate pre tată-său sau pre mumă-sa cu moarte să moară.

16. Cel ce va grăi de rău pre tată-său sau pre mumă-sa cu moarte să moară.

17. Cela ce va fura de la ceneva den feciorii lui Israil şi silind îl va vinde şi se va afla intru aceasta cu moarte să moară.

18. Iar de se vor sfădi 2 oameni şi va lovi unul pre altul cu piatră sau cu pumnul şi nu va muri, ce va zăcea în pat,

19. De se va scula omul şi va îmbla răzimat în toiag, curat iaste cela ce l-au lovit, numai să plătească lucrul lui şi leacul lui.

20. Cela ce va bate sluga lui şi slujnica lui cu toiagul şi va muri de mâna lui cu judecată să i se izbîndească, căce au ucis.

21. Iar de va trăi o zi sau 2, nu se va izbîndi, lui, că al său au fost argintul lui.

22. De se vor sfădi 2 oameni şi va lovi unul dentr-înşii pre o muiêre grea şi se va stîrpi, iar copilul nu va <fi>[5] fost încă închipuit, să păgubească şi să dea preţ cît va pune bărbatul muierii.

23. Iar de va fi închipuit, să dea suflet pentru suflet,

24. Ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior,

25. Arsură pentru arsură, rană pentru rană, unflătură pentru unflătură.

Legi şi prescripţii pentru obşte

1. Iată acum rînduielile pe care le vei pune lor:

Robi şi roabe.

2. De vei cumpăra rob evreu, şase ani să-ţi slujească, în al şaptelea an îl vei lăsa slobod fără să ceri plată.

3. De va veni singur, singur va pleca. De va veni femeie împreună cu el, va pleca şi femeia cu el.

4. Însă dacă stăpînul îi va da femeie şi ea îi va naşte fii şi fiice, femeia şi copiii lui să rămînă ai stăpînului, iar el să plece singur.

5. Dacă robul va spune: «Îmi iubesc stăpînul, femeia şi copiii, nu vreau să fiu slobod»,

6. Atunci stăpînul său îl va aduce înaintea lui Dumnezeu şi, lîngă uşă sau pe prag, îi va găuri urechea cu o sulă şi robul îi va sluji în veci.

7. Dacă cineva îşi va vinde fiica roabă, ea nu se va slobozi precum robii.

8. De nu-i va plăcea cumpărătorului care a ales-o pentru sine, să îngăduie să fie răscumpărată de neamurile ei; la neam străin să n-o vîndă, căci nu a ţinut tocmeala.

9. Dacă o va cumpăra pentru un fiu, o va ţine ca pe o fiică.

10. Dacă a ales-o pentru sine şi va mai lua alta peste aceasta, să n-o lipsească pe cea dintîi de hrană, de îmbrăcăminte şi nici de traiul împreună.

11. De nu va îndeplini acestea trei, să o slobozească fără de arginţi.

Despre uciderî

12. Dacă cineva va lovi pe altul şi acela va muri, să fie dat morţii.

13. Dacă n-a voit să-l ucidă, ci Dumnezeu l-a dat în mîinile lui, eu voi da ucigaşului un loc unde să fugă.

14. Dacă însă cineva se va lua să omoare pe aproapele său prin vicleşug şi apoi se va adăposti la altarul meu, să fie dus de acolo şi ucis.

15. Cine va bate pe tatăl şi pe masa sa să fie dat morţii.

16. Cine va răpi pe unul dintre fiii lui Israel, fie că l-a vîndut ca rob, fie că l-a păstrat pentru sine, să sfîrşească cu moarte.

17. Cine va afurisi pe tatăl şi pe mama sa să fie dat morţii.

Despre vătămări

18. Dacă doi bărbaţi se vor certa şi unul îl va lovi pe aproapele său cu o piatră sau cu pumnul şi acela nu va muri, ci va zace în pat,

19. De se va scula omul şi se va preumbla afară în cîrjă, cel ce l-a lovit să nu fie vinovat, numai să-i plătească zăcutul şi leacurile.

20. Dacă cineva va lovi pe robul său cu toiagul şi acesta va muri în mîinile sale, să fie răzbunat. Asemenea şi pentru slujnică.

21. Dacă însă vor trăi o zi sau două, să nu fie răzbunaţi, căci au fost cumpăraţi de stăpînul lor.

22. Dacă se vor certa doi bărbaţi şi vor lovi o femeie însărcinată şi ea va lepăda copilul nevătămat, vinovatul să fie pus să plătească atît cît va cere bărbatul femeii, după judecată.

23. Dacă va fi vreo vătămare, să se plătească viaţă pentru viaţă,

24. Ochi pentru ochi, dintre pentru dinte, mînă pentru mînă, picior pentru picior,

25. Arsură pentru arsură, rană pentru rană, zgaibă pentru zgaibă.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 54, col. II

26. Iară de va lovi neştine ochiul robului său au ochiul roabei lui şi-l va orbi, slobozi să trimiţi pre ei pentru ochiul lor.

27. Iară de va zdrobi dintele robului sau roabei lui, slobozi va trimite pre ei pentru dintele lor.

28. Iară de va împunge cu coarnele taur bărbat au muiare şi va muri, cu pietri se va ucide taurul şi nu se vor mînca cărnurile lui, iară stăpînul taurului nevinovat va fi.

29. Iară de va fi fost vreun taur împungătoriu de ieri sau de alaltaieri şi-l vor mărturisi stăpînului său şi nu-l va omorî pre dînsul şi va omorî bărbat sau muiére, taurul cu pietri să să omoară şi stăpînul lui să moară lîngă dînsul.

30. Iară de se vor îngreuia preste el răscumpărări, va da răscumpărări sufletului lui întru cît vor pune peste el.

31. Iară de va împunge fecior sau fată, dupe această dereptate vor face lui.

32. Iară de va împunge taurul rob au roabă, 30 de drahme de argint va da stăpînului lor şi taurul cu pietri să să omoară.

33. De va deşchide neştine groapă sau va ciopli groapa de piatră şi nu o va acoperi pre dînsa, ce va cădea înlăuntru acoló viţel au măgariu,

34. Stăpînul gropii va plăti argint, va' da stăpînului lor, iară stîrvul al lui va fi.

35. Iară de va împunge taurul cuiva pre taurul aproapelui său şi va muri, vor vinde taurul cel viu şi vor împărţi argintul lui şi taurul cel mort îl vor împărţi.

36. Iară de s<e> va fi ştiut că iaste taurul împungătoriu mai denainte de ieri de alaltăieri şi vor fi mărturisit stăpînului şi nu-l va omorî pre dînsul, va plăti taur pentru taur, iară stîrvul va fi al lui.

CAP 22

1. De va fura neştine viţel sau oaie şi o va junghea şi o va vinde, cinci viţei să plătească pentru viţel şi patru oi pentru oaie.

2. Iară de se va afla în groapă furul şi, rănindu-l, va muri, nu iaste lui ucidere.

3. Iară de va răsări soarele pre el, vinovat iaste să moară şi cel ce-l ucide ; iară de nu va avea, el să se vînză pentru furtişag.

4. Iară de să va prinde şi să va afla în mîna lui furtişagul viu, den măgariu pînă la oaie, îndoite să le plătească.

5. Iară de va paşte neştine ţarină sau vie şi va lăsa dobitocul lui să pască ţarina altuia, să plătească den ţarina lui dupe roada ei ; iară de va paşte toată ţarina, cêle mai bune den ţarina lui şi cele mai bune den viia lui va plăti.

6. Iară de va ieşi foc şi va găsi mărăcini şi va arde arii au spice, au cîmpu, va plăti cela ce au aprins focul.

7. Iară de va da neştine aproapelui său argint sau unêlte să le păzească şi să vor fura den casa omului, de se va aula cela ce au furat, va plăti/îndoit.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

26. Iar să va lovi neştine ochiul robului său au ochiul roabei lui şi-l va orbi, volnici să-l trimiţă pre ei pentru ochiul lor.

27. Iar să va zdrobi dintele robului sau roabei lui, volnici îi va trimite pre ei pentru dintele lor.

28. Iar să va lovi cu coarnele buhaiul [3] bărbat au fămêie şi va muri, cu pietri să va ucide buhaiul şi nu să vor minca cărnurile lui, iar stăpînul buhaiului nevinovat va fi.

29. Iar să va fi fost buhaiul înpungătoriu mainte de ieri şi de alaltaieri şi vor mărturisi stăpînului lui şi nu-l va surpa şi va omori bărbat au fămêie, buhaiul cu pietri să s<ă> omoară şi stăpînul lui să moară lingă însul

30. Iar să s<ă> vor îngreuia preste el ăscumpărări, da-va răscumpărări sufletului rui în cît vor pune preste el.

31. Iar să va înpunge ficior au fată, după acesta dreptate îi vor face lui.

32. Iar să va înpunge buhaiul rob au roabă, 30 de didrahmi de argintu va da stăpînului lor şi buhaiul cu pietri să s<ă> omoare.

33. Să va deşchide neştine groapă [3] sau va ciopli de piatră groapă şi nu o va acoperi şi va cădea înlontru acoló viţăl au măgar,

34. Stăpînul groapei va plăti argint, va da stăpînului lor, iar stîrvul al lui va fi.

35. Iar să va înpunge buhai [4] pre buhaiul aproapelui şi va muri, vor vinde buhaiul cel viu, ci vor înpărţi argintul lui şi pre cel mortu buhaiu îl vor înpărţi.

36. Iar să s<ă> va cunoaşte buhaiul cum iaste înpungaş mainte de ieri şi de alaltaieri şi vor mărturisi stăpînului lui şi nu-l va surpa, va plăti buhaiu pentru buhaiu, iar stîrvul va fi al lui.

CAP 22

1. Să va fura iarăş neştine viţăl au oaie şi o va giunghea şi o va vinde, 5 viţei să plătească pentru viţăl şi 4 oi pentru oaie.

2. Iar de să va afla întru groapă furul şi rănindu-să va muri, nu iaste lui ucidere.

3. Iar să va răsări soarele pre el, vinovat iaste să moară şi cel ci-l ucide ; iar să nu va avea, el să s<ă> vîndză pentru furtişag.

4. Iar de să va prinde şi să va afla în mâna lui furtişagul viu, den măgari pân-la oaie, îndoite să s<ă> plătească.

5. Iar de va paşte neştine ţarină sau vie şi va lăsa dobitocul lui să pască ţarină alta, să plătească den ţarina lui după faptul [1] lui ; iar de va paşte toată ţarina, cêle mai bune den ţarina lui şi cêle mai bune den viia lui va plăti.

6. Iar de va ieşi foc şi va afla spini şi va arde arii, au spice, au cîmpu, va plăti cela ce au aţîţat focul.

7. Iar de va da cineva aproapelui său argintu au haine [2] să le păzască şi să vor fura den casa omului, de să va afla cela ce au furat, va plăti/îndoit.

26. De va lovi cinevaş pre robul său sau pre roaba sa preste ochiu şi va orbi, să fie robul iertat pentru ochiu.

27. De va frînge dintele robului său sau al roabei sale, slobozi să fie pentru dinte şi iertaţi.

28. De va înpunge vreun bou v<r>[5]eun om sau pre vreo muiêre şi va muri, boul acela să se ucigă cu pietri şi carnea lui să nu i se mănînce, iar stăpînul boului să fie curăţit.

29. Iar de va fi boul înpungător de ieri sau de altaieri sau mai denainte şi vor spune stăpînu-său şi nu-l va ucide, ce va înpunge vreun om sau vreo muiêre, boul să se ucigă, iar stăpînul lui să se omoară.

30. Iar de-l vor băga de şugubină, să dea preţ pentru sufletul său citu-l vor băga.

31. Iar să va înpunge fecior sau fată, tot după această îndireptare să se facă lui.

32. Iar de va înpunge pre rob sau pre roabă, să dea stăpînul boului stăpînului robului sau al roabei 30 de didrahme de argint, iar boul să se ucigă cu pietri.

33. De va dăstupa cineva un puţ sau va săpa groapă şi nu o va acoperi, ce va cădea într-insa viţel sau măgar,

34. Stăpînul groapei să plătească preţul stăpînului dobitocului, iar cel mort să fie al lui[6].

35. De va înpunge vreun bou pre alt bou al vecinului său şi va muri, boul cel viu să se vînză şi preţul lui să-l împarţă stăpînii în doaoă ; şi boul cel mort încă să-l împarţă.

36. Iar de va fi ştiind boul că iaste înpungător mai nainte de ieri sau de alaltaieri şi vor fi zis stăpînu-său, el nu va fi băgat seama sau nu-l va fi ucis, să dea bou în locul boului, iar cel mort să fie al lui.

CAP 22

1. De va fura cineva viţel sau oaie şi o va junghea sau o va vinde, să dea viţelul încincit, iar oaia să o dea înpătrată.

2. Iar de se va afla furul săpînd să fure şi rănindu-l va muri, mort să fie.

3. Iar să-l va apuca răsăritul soarelui, vinovat iaste morţii şi cela ce l-au ucis ; iar de nu va avea furu să se plătească pentru furtigaş, el să se vînză rob.

4. Iar de-l vor prinde şi se va afla furtişagul în mâinile lui făţişat, de la măgar până la oaie, vita aceea îndoită să se plătească.

5. De-ş va slobozi cinevaş dobitocul său şi va paşte arătura altuia sau viia vecinului său, să dea preţul den arătura lui şi den viia lui ; iar de va paşte arătura cea mai bună şi viia cea mai bună, den arătura cea mai bună şi den viia cea mai bună va plăti.

6. De se va slobozi pîrjol la mărăcini şi va arde arie sau stog au arătură, va plăti cela ce au dat pîrjol.

7. De va da cineva la priêtenul său bani sau scule sau haine să le ascunză şi se vor fura den casa acelui şi se va afla cela ce au furat, să plătească/îndoit[1].

26. Dacă cineva va lovi ochiul robului său sau ochiul slujnicei sale şi-l vor pierde, aceştia să fie lăsaţi slobozi.

27. Dacă va pricinui căderea unui dinte al robului său sau al slujnicei sale, să-i lase slobozi pentru acel dinte.

28. Dacă un bou va înpunge cu coarnele bărbat sau femeie şi vor muri, boul să fie ucis cu pietre şi carnea lui să nu se mănînce, iar stăpînul lui să nu fie tras la răspundere.

29. Dacă i s-a spus stăpînului cu o zi sau două înainte că boul e înpungător şi el nu l-a închis, astfel că a ucis bărbat sau femeie, boul să fie omorît cu pietre, iar stăpînul său să fie dat morţii.

30. Dacă însă i se va cere preţ de răscumpărare pentru sufletul său, să dea cît i s-a cerut.

31. Dacă boul va omori un băiat sau o fată, tot aşa să se facă.

32. Dacă boul va înpunge un rob sau o slujnică, să-i dea stăpînului acestora treizeci de drahme de argint, iar boul să fie uci cu pietre.

Pagube la dobitoace

33. Dacă cineva va descoperi o fîntînă sau va săpa o fîntînă şi nu o va astupa şi va cădea în ea un viţel sau un asin,

34. Stăpînul fîntînii să plătească argint stăpînului acestora, iar stîrvul să fie al lui.

35. Dacă boul cuiva va înpunge boul vecinului şi-l va omori, se va vinde boul cel viu, iar preţul să se împartă pe din două ; tot aşa să se împartă şi boul cel mort.

36. Dacă i s-a spus stăpînului, cu o zi sau două înainte, că are bou înpungător şi el nu l-a închis, să plătească, dînd un bou viu pentru cel mort, iar stîrvul să fie al lui.

CAP. 22

Despre furi şi furturi

1. Dacă cineva va fura un viţel sau o oaie şi le va înjunghia sau vinde, să plătească cinci viţei pentru un viţel şi patru oi pentru o oaie.

2. Dacă noaptea va fi prins fur la pradă şi va fi lovit de moarte, nu este omor.

3. Dacă va fi ucis după răsăritul soarelui, ucigaşul este vinovat şi va fi omorît ; furul să plătească ce a furat şi, de nu poate, să fie vîndut ca rob.

4. Dacă a fost prins cu dobitoace vii, fie bou, oaie sau asin, să le plătească îndoit.

5. Dacă cineva va mîna vitele într-un ogor sau într-o vie străină şi le va lăsa să pască, va plăti cît a stricat ; dacă a lăsat să pască tot ogorul, va plăti cu ce e mai bun din roadele ţarinei şi viei sale.

6. De va face cineva foc şi focul va cuprinde mărăcini şi vor arde spice, snopi sau clăi pe arii, să plătească cel care a aprins focul.

7. Dacă cineva va da vecinului său bani sau lucruri de preţ ca să le păstreze şi vor fi furate din casa omului, de se va găsi furul, să le plătească/îndoit.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 55, col. I

8. Iară de nu se va afla cela ce au furat, va veni domnul casei înaintea lui Dumnezău şi va jura cu adevărat cum el să nu fie viclenit preste toate unêltele aproapelui său.

9[8]. Asupra fieştecării strîmbătăţi grăite [9] pentru viţel, şi înjugătoriu, şi oaie, şi haină, şi toată piiarderea ce să pîraşte, pentru că de va jura înaintea lui Dumnezău, va mêrge judecata amînduróra şi cela ce se va prinde pren Dumnezău va plăti îndoit aproapelui său.

10. Iară de va da neştine aproapelui său înjugătoriu au viţel, au oaie, au fiece dobitoc să-l păzească şi se va zdrobi, au va muri, au se va robi şi nimeni nu va şti,

11. Jurămînt va fi de la Dumnezău întru mijlocul amînduróra, cum cu adevărat el n-au viclenit ca să aibă parte întru tot dobitocul vecinului, şi aşa va priimi stăpînul lui şi nu va plăti.

12. Iară de se va fura de la el, va plăti stăpînului.

13. Iară de se va prinde de hiiară, îl va aduce la uşă şi nu-l va plăti.

14. Iară de va cêre neştine de la vecinu-ş şi se va zdrobi, sau va muri, sau se va robi şi stăpînul nu va fi cu dînsul, va plăti.

15. Iară de va fi stăpînul cu dînsul, nu va plăti; şi de va fi năimit, va fi lui pentru simbriia lui.

16. Iară de va înşela neştine fecioara nelogodită şi să va culca cu ea, cu zêstre să înzestrêze pre dînsa luiş fămêie.

17. Iară de se va fi ferind se va feri şi nu va vrea tatul ei să o dea lui pre dînsa fămêie, argintul va plăti el tătîni-său, după cum iaste zêstrea fêtelor.

18. Pre vrăjitori să nu-i lăsaţi să trăiască.

19. Tot ce să culcă cu dobitoc cu moarte să să omoară.

20. Cela ce jărtvuiêşte dumnezeilor să piară, fără numai Domnului.

21. Şi pre cel nemêrnic să nu-l chinuiţi, nice să nu-l întristaţi, pentru că aţi fost nemêrnici în pămîntul Eghipetului.

22. Toată văduva şi săracul să nu le faceţi rău.

23. Iară de-i veţi asupri pre ei cu rău şi strigînd vor jelui cătră mine, cu auzul voiu auzi glasul lor.

24. Şi mă voiu scîrbi cu mînie şi voiu omorî pre voi cu sabiia şi vor fi fămeile voastre văduve şi feciorii voştri săraci.

25. Iară de vei împrumuta cu argintu pe fratele cel sărac ce e lîngă tine, să nu-l grăbeşti, să nu pui camăta asupră-i.

26. Iară de vei zăloji zălog haina vecinului, mai nainte de apusul soarelui să o dai lui,

27. Pentru că iaste aceasta lui învălitură singură, aceasta iaste haina ruşinării lui. În ce va dormi? De va striga cătră mine, voiu asculta pre el, pentru că milostiv sînt.

28. Dumnezeii să nu-i grăieşti de rău şi pre boiariul norodului tău să nu-l vorbeşti de rău.

29. Începăturile ariei şi ale teascului tău să nu le lipseşti; cêle den[t]ăi-născute ale fiilor tăi vei da mie.

30. Aşa vei face: viţelul tău, şi oaia ta, şi îngjugătoriul tău 7 zile vor fi supt mumă-ş, iară a opta/zi mi le vei da pre êle.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

8. Iar de nu să va afla acela ce au furat, va veni domnul casei innaintea lui Dumnedzău şi va jura cum cu adevărat nu el să s<ă> fie viclenit preste toată marfa acěea a aproapelui său.

9[8]. Asupra fieştecării strimbătăţi spusă [9] pentru viţăl, şi jugăitor, şi oaie, şi ha(i)[3]nă, şi toată piérderea ce să piraşte. Pentru că de va giura innaintea lui Dumnedzău, va mérge gludeţul amindurora ; şi cela ci să va prinde pren Dumnedzău va plăti indoit aproapelui său.

10. Iar de va da neştine aproapelui său jugător, au viţăl, au oaie, au tot dobitocul să-l păzască şi să va surpa, au va muri, au să va robi şi nime nu va şti,

11. Glurămintu va fi de la Dumnedzău intru mijlocul amindurora, cum că adevărat el n-au viclenit ca să aibă parte intru tot de ascunderea vecinului şi aşa va priimi stăpinul lui şi nu va plăti.

12. Iar de să va fura de la el, va plăti stăpinului său.

13. Iar de să va prinde de jiganie, il va aduce la prindere şi nu va plăti.

14. Iar de va cére cineva ceva de la vecinu-ş şi să va surpa, au va muri, au să va robi şi stăpinul nu va fi cu insă, va plăti.

15. < Iar de va fi domnul lui cu insă nu va plăti>[4] ; şi de va fi năimit, va fi lui pentru simbriia lui.

16. Iar de va inşela neştine ficioară nelogodită şi va dormi cu ea, cu zèstre să o inzestrèze pre ea şie fămèie.

17. Iar de să va ferindu să va feri şi nu va vrea tatăl ei să o dea pre insă lui fămèie, argint va plăti el tătine-său, după cum iaste zèstrea a fètelor.

18. Pre vrăjitor<i> să nu-i lăsaţi să trălască.

19. Tot ce doarme cu dobitoc cu moarte să omoriţi.

20. Cela ce jirtvulèşte dumnedzăilor va peri, făr<ă> Domnului singur.

21. Şi pre cel nemèrnic să nu chinuiţi, nice să-i premejduiţi, pentru că aţi fostu nemèrniei in pămintul Eghiptului.

22. Toată văduia şi săracul să nu le faceţi rău.

23. Iar de-i veţi asupri pre ei cu rău şi strigindu vor jelui cătră mine, cu audzul voi audzi glasul lor.

24. Şi mă voi scirbi cu mănie şi voi omori pre voi cu sabie şi vor fi fămeile voastre văduie şi feciorii voştri săraci.

25. Iar de veţi imprumuta argintu fratelui celui sărac ce iaste lingă tine, nu-l strigui, să nu-l puţi asupra camătă.

26. Iar de veţi zăloji zălog haina aproapelui, mainte de apusul soarelui să o dai lui,

27. Pentru că-i iaste aceasta învălitură singură, aceasta-i haina ruşinării lui. Intru ce va dormi ? De va striga cătră mine, voi asculta pre el, pentru că-s milostiv.

28. Pre bodzi să nu grăieşti de rău şi pre bolarinul nărodului tău să nu-l voroveşti de rău.

29. Incepăturile ari<e>i tale şi a teasculul tău să nu lipseşti ; cèle dentăl-născute a fiilor tăi vei da mie.

30. Aşa vei face : viţălul tău, şi oaia ta, şi cel de suptu jugul tău 7 dzile vor fi supt maică-ş, iar intu a opta/dzi o vei da mie pre insă.

8. Iar de nu se va afla furul să vie stăpinul casei să se jure inaintea lui Dumnezeu cum nu le-au jăfuit el, nice nu le-au hiclenit el, nice ştie nimic de-ale vecinului său.

9. Asupra fieşte a cării strimbătăţ ascunse a boului, a măgariului, a oii şi a hainii şi a tot ce va peri spre cine va fi bănuială să fie jurămint inaintea lui Dumnezeu spre amindoi şi pre care va vinovăţi Dumnezeu să plătească indoit vecinului său.

10. Iar de va da cinevaş priètenului său măgar, sau viţel, sau oaie, sau ficce dobitoc să-l păzească şi va muri, sau va peri, sau il vor fura şi nu va şti nimic,

11. Să fie intre dinşii jurămintul lui Dumnezeu cum n-au hiclenit el nimic de ce au fost dat ale vecinului la dinsul şi aşa să-l crează stăpinu-său şi să nu plătească stăpinului său.

12. Iar de va fura el, să plătească stăpinu-său.

13. Iar de se va mănca de fiiară, să ducă pre stăpin unde l-au mănceat fiiara şi să nu-l plătească.

14. Iar de va cére cinevaş de la priètenul său ceva şi va peri sau va muri, sau se va fura, iar stăpinul nu va fi cu dinsul, acela se va plăti.

15. Iar de va fi stăpinul cu dinsul, nu se va plăti; iar de va fi argatul, va fi in simbriia lui.

16. De va inşela cinevaş fată nelogodită şi se va culca cu dinsa, să-i dea zèstre şi să o ia să-i fie muiére.

17. Iar de nu va vrea tatăl ei să o dea să fie lui muiére, el să plătească tatălui fètei zèstrele ca unii fète[2].

18. Vrăjitorlul să nu trăiască.

19. Tot cel ce va curvi cu dobitoc cu moarte să-l ucideţ.

20. Cela ce va face jărtvă bozilor, să-l omoriţ ; fără numai lui Dumnezeu să facă.

21. Pre vinetic să nu-l bateţ, nici să-l năcăjiţ, că şi voi vineticí aţ fost in ţara Eghipetului.

22. Nice unii văduve şi nice unui sărac să nu faceţ rău ;

23. Că de le veţ face rău şi se vor scula ei şi vor striga cătră mine,

24. Cu auzul voiu auzi glasul lor şi cu urgie mă voiu mănia şi vă voiu ucide cu sabie-şi vor fi muierile voastre văduve şi copiii voştri săraci[2].

25. Iar de vei da bani imprumut fratelui tău celui sărac carele iaste la tine nu-l pripi, nice-l băga camătă.

26. Iar de va pune vecinul tău haina lui la tine zălog, mai nainte de apusul soarelui i-o dă,

27. Că numai acěea iaste a ruşinării lui şi in ce va dormi ? Că alta n-are. Ce apoi de va striga cătră mine, eu il voiu asculta, că sint milostiv.

28. Dumnezeilor să nu le grăieşti rău, nice Domnului norodului tău să nu-l zici cèle rèle.

29. Pirga ta şi zeciuiala ariei şi a teasculul tău să-m aduci ; ce se va naşte intăi feciorilor tăi să dai mie.

30. Aşijderea să faci şi den [viţelul tău, şi den oala ta, şi den măgarlul tău ; şapte zile să fie la mumă-sa, iar a opta/zi să-l dai mie.

8. Dacă nu se va găsi furul, să vină stăpinul casei să jure inaintea lui Dumnezeu că n-a ascuns nimic din ce i-a lăsat spre păstrare vecinul său.

9. De se vor certa doi pentru o vită, un asin, oaie sau o haină, sau pentru alt lucru fiecare zicind : „aceasta e al meu", pricina lor să fie adusă la judecată inaintea lui Dumnezeu şi cel osindit să plătească pagul a indoit.

10. Dacă cineva va da vecinului său un viţel, o oaie sau orice dobitoc să-l păzească şi acesta va fi vătămat sau omorit sau instrăinat,

11. Să se facă jurămint in faţa lui Dumnezeu că cel căruia i s-a incredinţat dobitocul n-a viclenit, şi astfel nu va plăti nimic.

12. De se va fura de la el, să plătească stăpinului.

13. Dacă dobitocul va fi sfîşiat de o fiară, să se aducă dovadă şi nu-l va plăti.

14. Dacă cineva va imprumuta de la vecin o vită şi aceasta va fi vătămată sau omorită şi stăpinul ei nu va fi de faţă, să o plătească.

15. Iar dacă stăpinul ei a fost cu ea, să nu o plătească ; dacă a fost inchiriată, se va socoti cu chiria.

Despre silnire

16. Dacă cineva va amăgi o fecioară nelogodită şi se va culca cu ea, să-i dea zestre şi s-o ia de nevastă.

17. Dacă tatăl ei nu va voi să i-o dea de nevastă, va plăti tatălui atîţi arginţi cît face zestrea unei fete.

Alte pricini de pedeapsă

18. Pe vrăjitori să nu-i lăsaţi in viaţă.

19. Cine se culcă cu dobitoc să fie omorît.

20. Cel ce jertfeşte altor dumnezei, afară de Domnul, să sfîrşească prin moarte.

21. Pe pribeag să nu-l prigoniţi şi să nu-l nedreptăţiţi, căci şi voi aţi fost pribegi in pămintul Egiptului.

22. Să nu asupriţi văduva şi orfanul.

23. Dacă li veţi asupri, ei mi se vor plinge mie şi eu voi lua aminte la glasul lor.

24. Mă voi aprinde de minie şi voi face să pieriţi prin sabie. Şi vor fi femeile voastre văduve şi copiii voştri orfani.

25. Dacă vei imprumuta cu arginţi pe fratele cel sărac de lingă tine, să nu-l năpăstuieşti, zorindu-l, şi să nu-i ceri camătă.

26. Dacă vei lua zălog haina vecinului, să i-o intorci mai inainte de apusul soarelui.

27. Căci aceasta este invelitoarea lui şi singurul veşmint pentru goliciunea lui. In ce va dormi ? De va striga către mine, îl voi auzi, căci sînt milostiv.

Frica de Dumnezeu

28. Pe Dumnezeu să nu-l hulesti, iar pe căpeteniile poporului să nu le ponegreşti.

29. Fără zăbavă să-mi aduci pirga ariei şi a teascului ; pe cei intîi-născuţi dintre fiii tăi să mi-i dai mie.

30. Tot aşa să faci cu viţelul dintîi, cu mielul şi cu mînzul. Şapte zile să fie la mama lor, iar in ziua a opta să / mi-i dai mie.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Не

зн милевéи дáпре мáле. Шн стрéбáци сфнци ла
вецифн míе, шн кáрнѣ прíнесѣ де хíáрѣ сѣнѹсомѫ
кáци, кѫннелѹи сѫрѹнкáци пре мѫ.

К А́ П К Г

Сѣнѫ прíимéщи áѹзѹ фдешéрть, сѣнѫ 1
прíѣтѣнéщи кѹчéй стрѫмсѹ, ка стефíи
мѣрѹрíе стрѫмѣть. Сѣнѫ фéи кѹ 2
чéи мари мѹлци спрерѣѹ, сѣнѹте адáсоци
кѹмѹлцимѣ, áте áвáте кѹчéй мари мѫ
ци, ка сѣ áвáци пѫдекáта. Шн пре чел сѫрá 3
сѣнѹ милѹéщи ла пѫдекáтѣ. Пáрѣ де вей
фтѣáнн воѹá непрíятенѹлѹ тѣѹ, áѹ фѫгѣтó
рнá лѹи рѣтѣчнéдѹсе, сѣ фторчи сѣ нáдáн лѹ.
Шн де вéи вéдѣ фѫгѣторнá непрíятенѹлѹ тѣ 5
кѣзѹтí сѹпть сáрчинá лѹи, сѣнѹá трéчи, че сѣ
рѣдíчи пре дѫнса фпрѹнѣ кѹéá. Сѣнѫ фѫ 6
торчи пѫдекáта сѣрáкѹлѹи фѫдекáта лѹи.
Де тóт кѹвѫнтѹá стрѣмсѹ сѣтеферéщи, пре 7
чéá невиновáт, шн дрéпть сѣнѹá сѫмóри, шн
сѣнѫ фдрептéзи пре чé некѹрáт пéнтрѹ дáрѹри.
Шн дáрѹри сѣнѫ мѫ, пéнтрѹ кѣ дáрѹриле сѫрбéскѹ 8
сѫкíи чéлор че вѣдѹ, шн стрíкѣ кѹвíнтеле дн
рѣпте. Шн немѣрнíкѹль сѣнѹá фѣѣлѹíци 9
нíче сѣá кинѹíци, пéнтрѹ кѣ вóи щíци сѹфлетѹ
ль немѣрнéкѹлѹи, кѣ вóи ерáци немѣрнíчи фн
пѣмѫнтѹль егѹпетѹлѹи. Шáсе áни вéи сѣ 10
мѣнá пѣмѫнтѹльѣ, шн вéи áдѹнá рóдделе лѹ.
Пáрѣ ла áлшáптелѣ лѣсáре вéи фáче, шнáвéи лѣ 11
сá пре дѫнсѹль, шн вóр мѫнкá стрáчíи лѹмéíи тá
ле, пáрѣ рѣмѣшíцеле вóр мѫнкá хíáрѣле кѫмпѹ
лѹи, áшá вéи фáче віѫ́ѣ, шн мѣселнéтѹá тѣ.
Шáсе зíле сѣфáчи лѹкрѹрíле тáле, пáрѣ зíоа á 12
шáптѣ, вéи сѫднхнí, ка сѣ сѫднхнéскѣ вó
á тѣ, шн фѫгѣторнá тѣ, шн пéнтрѹ ка сѣ
рѣсѹфле фетóрѹá слѹжнíчíи тáле шн немѣрнíкѹ.
Тóате кѫте áм грѣнт кѣтре вóи пѣзíцнле, шн 13
де нѹмеле áлтор дѹмнезéи сѣнѹѣ áдѹнци áмн
те, нíче сѣѣ áѹзѣ дéн гѹрле вóастре.
Трéи врéми áле áнѹлѹи, прѣзнѹíци мíе. 14
Прáзнíкѹль áзнмелор пѣзíци, з, зíле вéц мѫ 15
кá áзнмѣ, дѹпрé кѹм цáм порѹнчѣть цíе пре
врéмѣ лѹнíи дéн тѣн, пéнтрѹ кѣ фтрѹ дѫнса
áн íшнт дела егѹпет, сѣнѹте áрѣци фнаинтѣ
мѣ фдешертѹ. Шн прáзнíкѣ сѣчнрíи пѫн 16
нилор дéн тѣн вéи фáче лѹкрѹрилор тáле, кѣрора
вéи сѣмѣнá фцáрина тá, шн прáзнíкѣ сѣвѣршн
тѹлѹи ла íшírѣ áнѹлѹи, фáдѹнáрѣ лѹкрѹрило
тáле чéлерь дéнь цáрина тá. Трéи врéми 17
áле áнѹлѹи сѣкáвѣи, тóатѣ пáртѣ сѣрѣтѣ
скѣ áтá, фнаинтѣ дмнѹлѹи дмнѣзѣлѹи тѣѹ,
пéнтрѹ кѣчи кѫндѣ вóи скóате анмѣле дела фá
цá тá, шн вóи áтрѹн хотáрѣле тáле нѹвá пѫхтí
нíменѣ пѣмѫнтѹлѹи тѣѹ. Сѣнѫ пѹи пре 18
áлѹсóáть сѫнѣе де жертвá мѣ, нíче сѣ дóáрмѣ
грѣíмѣ прáзнíкѹлѹи мíеѹ пѣнѣ дíмíнéцѣ.
Фнеѣтѹрíле дéнтѫи áле фетóрилорь пѣмѫнтѹ 19
лѹи тѣѹ, вéи áдѹче фнѣѹнтрѹ фнáса дмнѹлѹи
дмнѣзѣлѹи тѣѹ, сѣнѹ фíéрбе мíéлѹá фнáпте
ле мѹмéнѣлѹи. Шн áтѣ éѹ трíмíц пре фѹе
рѹ

Pag. 55, col. 2

31. Şi bărbaţi sfinţi veţi fi mie. Şi carnea prinsă de hiară să nu o mîncaţi, cîinelui o aruncaţi pre ea.

CAP 23

1. Să nu priimeşti auzu în deşert, să nu pristăneşti cu cel strîmbu ca să fii mărturie strîmbă.

2. Să nu fii cu cei mai mulţi spre rău, să nu te adaogi cu mulţimea a te bate cu cei mai mulţi ca să abaţi judecata.

3. Şi pre cel sărac să nu-l miluieşti la judecată.

4. Iară de vei întîlni boul nepriêtenului tău au înjugătoriul lui rătăcindu-se, să-l întorci, să i-l dai lui.

5. Şi de vei vedea înjugătoriul nepriêtenului tău căzut supt sarcina lui, să nu-l treci, ce să o rădici pre dînsa împreună cu el.

6. Să nu întorci judecata săracului în judecata lui.

7. De tot cuvîntul strîmbu să te fereşti, pre cel nevinovat şi dirept să nu-l omori şi să nu îndireptezi pre cel necurat pentru daruri.

8. Şi daruri să nu iai, pentru că darurile orbescu ochii celor ce vădu şi strică cuvintele dirêpte.

9. Şi nemêrnicul să nu-l învăluiţi, nice să-l chinuiţi, pentru că voi ştiţi sufletul nemêrnecului, că voi eraţi nemêrnici în pămîntul Eghipetului.

10. Şase ani vei sămăna pămîntul tău şi vei aduna roadele lui,

11. Iară la al şaptelea, lăsare vei face şi-l vei lăsa pre dînsul şi vor mînca săracii limbii tale, iară rămăşiţele voi mînca hiarăle cîmpului. Aşa vei face viia ta şi măslinetul tău.

12. Şase zile să faci lucrurile tale, iară zioa a şaptea vei odihni, ca să să odihnească boul tău şi înjugătoriul tău şi pentru ca să răsufle feciorul slujnicii tale şi nemêrnecul.

13. Toate cîte am grăit cătră voi, păziţi-le şi de numele altor dumnezei să nu vă aduceţi aminte, nice să să auză den gurile voastre.

14. Trei vremi ale anului prăznuiţi mie.

15. Praznicul azimelor păziţi; 7 zile veţ mînca azimă, dupre cum ţ-am poruncit ţie pre vrêmea lunii dentăiu, pentru că întru dînsa ai ieşit de la Eghipet. Să nu te arăţi înaintea mea în deşertu.

16. Şi praznic sêcirii pîinilor dentăiu vei face lucrurilor tale, cărora vei sămăna în ţarina ta şi praznic săvîrşitului la ieşirea anului în adunarea lucrurilor tale, celor den ţarina ta.

17. Trei vremi ale anului să va ivi toată partea bărbătească a ta înaintea Domnului Dumnezăului tău pentru căci cînd voiu scoate limbile de la faţa ta şi voiu lărgi hotarăle tale nu va pohti nimenea pămîntului tău.

18. Să nu pui pre aluoat sînge de jirtva mea, nice să doarmă grăsimea praznecului mieu pănă dimineaţă.

19. Începăturile dentii ale feciorilor pămîntului tău vei aduce înlăuntru, în casa Domnului Dumnezăului tău. Să nu fierbi mielul în laptele mumei lui.

20. Şi iată, eu trimiţ pre înge/rul mieu înaintea feţii

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

31. Şi bărbaţi sfinţi veţi fi mie. Şi carne prinsă de jiganii să nu mincaţi, căinelui aruncaţi pre ea.

CAP 23

1. Să nu priimeşti audzu în deşertu, să nu pristăneşti cu cel strîmbu ca să fii mărturie strîmbă.

2. Să nu fii cu mai mulţi pre rău, să te adaogi cu mulţimea, să te abaţi cu cei mai mulţi ca să abaţi judeţul.

3. Şi pre cel mêser să nu-l miluieşti la giudeţ.

4. Iar de vei tîmpina boul nepriêtenului tău au jugătoriul lui rătăcindu-să, să-l întorci, să i-l dai lui.

5. Şi de vei vedea juguitoriul nepriêtenului tău căzdut suptu sarcina lui, să nu-l petreci, ci să-l rădici pre însul împreună cu el.

6. Să nu întorci giudeţul mêserului întru judeţul lui.

7. De tot cuvîntul strîmbu să te fereşti, pre cel nevi<no>[1]vat şi drept să nu-l omori şi să nu îndreptezi pre cel necurat pentru daruri.

8. Şi daruri să nu iai, pentru că darurile orbăscu ochii celor ce văd şi strică cuvintele drêpte.

9. Şi nemêrnicul să nu-l învăluiţi, nice să-l chinuiţi, pentru că voi ştiţi sufletul nemêrnicului, pentru că voi eraţi nemêrnici în pămîntul Eghiptului.

10. 6 ani vei sămăna pămîntul tău şi vei aduna roadele lui,

11. Iar înn-al şeaptelea, lăsare vei face şi-l vei lăsa pre însă şi vor mînca săracii limbii tale, iar rămăşiţele vor mînca jiganiile ţarinii. Aşea vei face viia ta şi maslinetul tău.

12. 6 dzile să faci lucrurile tale, iar înn-a 7 dzi vei odihni, pentru ca să s<ă> odihnească boul tău şi juguitoriul tău şi pentru ca să răsufle feciorul roabei tale şi cel nemêrnic.

13. Toate cîte am grăit către voi, păziţi-le şi nume a dumnedzăi striini să nu vă aduceţi aminte, nice să s<ă> audză den gura voastră.

14. 3 vremi a anului prăznuiţi mie (praznicul)[2]:

15. Praznicul azimilor păziţi; 7 dzile vei mînca azimă, după cum ţ-am poruncit pre vrêmea lunei tinerilor, pentru că întru însă ai ieşit de la Eghiptu. Să nu te arăţi înnaintea mea deşertu.

16. Şi praznic sêcerii a pănînilor dentăi ve<i>[1] face lucrurile tale, cărora vei sămăna întru ţarina ta şi praznic săvîrşitu lui, la ieşirea anului, întru adunarea lucrurilor tale, celor den ţarina ta.

17. 3 vremi ale anului să va ivi tot bărbatul tău înnaintea Domnului Dumnedzăului tău, pentru că cîndu voi scoate limbile den faţa ta şi voi lărgi hotarăle tale nu va pofti nime pămîntul tău.

18. Să nu pui pre aluat sînge de jîrtva mea, nice să doarmă grăsimea a praznicului mieu pănă-dimineaţă.

19. Începăturile pănînilor dentăi a pămîntului tău vei aduce înlontru, în casa Domnului Dumnedzăului tău. Să nu fierbi mielul întru laptele maicii lui.

20. Şi iată, eu trimiţi pre înge/rul mieu

31. Oameni sfinţi să fiţi mie. Şi carne mincată de fieri să nu mincaţ, ce să se dea căinilor.

CAP 23

1. Cuvintele cêle dăşarte să nu le priimeşt[1] a le asculta, să nu te adaogi să fii cu cei strîmbi mărturie nedireaptă.

2[1]. Să nu fii cu mai mult spre rău. [2] Să nu urmez nărodului cel făcător de rău să întorci judecata[1].

3. Pre sărac să nu-l miluieşti cu judecata.

4. De vei afla boul vrăjmaşului tău şi măgariul lui ducîndu-se rătăcit, întoarce-l şi i-l dă.

5. De vei afla măgariul vrăjmaşului tău căzînd cu sarcina lui să nu treci pre lîngă dînsul, ce să-l scoli cu dînsul.

6. Să nu întorci judecata săracului în judecata lui.

7. De tot cuvîntul nedirept să fugi, pre cel curat şi pre cel dirept să nu-l ucizi, nici să îndireptezi pre cel vinovat pentru mita[2].

8. Daruri să nu iai, că darurile orbesc ochii celor ce văd şi răsipesc cuvintele cêle dirêpte.

9. Pre vinetic nu învălui, nice-i face năcaz, că ştiţ voi sufletul vineticului, că şi voi aţ fost vinetici în ţara Eghipetului.

10. 6 ani să sêmeni pămîntul tău şi să stringi roada lui,

11. Iar al şaptelea să-l laş să-l mănînce săracii limbii tale, iar rămăşiţa să mănînce fiiarăle cêle sălbatece. Aşa să faci şi viei tale şi măslinilor tăi.

12. Şase zile să lucrezi tot lucrul tău, iar a şaptea zi să odihneşti, să se odihnească boul tău şi măgariul tău, să se odihnească feciorul roabei tale şi vineticul.

13. Toate cîte am grăit voaoă, să le păziţ şi numele altor dumnezei să nu pomeniţ, nice să se auză den gurile voastre.

14. De trei ori preste an să-m faceţ zioa cea mare.

15. Azimele să păziţ: şapte zile să mănceaţ azimă, cum am poruncit voaoă în vrême de lună noaoă, că într-acêea aţ ieşit den ţara Eghipetului. Să nu te arăţi înaintea mea în dăşărt.

16. Şi praznic în pîrga secerişilor tale cum vei sămăna în arătura ta şi praznicul sfîrşitului anului întru adunarea lucrului arăturilor tale să faci.

17. În trei vremi ale anului să se arate toată partea ta bărbătească înaintea Domnului Dumnezeului tău, iar cînd voiu goni limbile de la faţa ta şi voiu lărgi hotarăle tale şi nu va sili nimini ţara ta.

18. Să nu pui pre aluat sîngele jîrtfei mêle, nice să mîie grăşimea praznicului mieu pănă dimineaţa.

19. Pîrga grîurilor celor dentăi ale pămînturilor tale să le duci în casa Domnului Dumnezeului tău. Să nu fierbi mielul în laptele mumînei lui.

20. Iar eu, iată voiu trimite înge/rul mieu

31. Fiind poporul meu sfînt, să nu mîncaţi carne sfîşiată de fiare, ci s-o aruncaţi la cîini.

CAP. 23

Despre aproapele

1. Să nu iei aminte la cuvinte deşarte, să nu te însoţeşti cu cel nedrept, ca să fii martor mincinos.

2. Nu te lua cu cei mulţi la rele; la judecată să nu te alături mulţimii, măsluind dreptatea.

3. Pe sărac să nu-l părtineşti, judecînd strîmb.

4. Dacă vezi că boul sau asinul duşmanului tău s-au rătăcit, să-i întorci şi să i-i aduci.

5. Dacă vei vedea asinul duşmanului tău căzut sub povară, să nu treci mai departe, ci să-l ridicaţi împreună.

6. La judecată să nu nedreptăţeşti pe cineva fiindcă e sărac.

7. Să te fereşti de judecata strîmbă şi mincinoasă, pe cel nevinovat să nu-l osîndeşti şi să-l ucizi, că eu nu voi ierta nelegiuirea.

8. Să nu primeşti daruri, căci darurile orbesc ochii văzătorilor şi strîmbă pricinele cele drepte.

9. Să nu-l obijduieşti pe pribeag, ştiind voi cum este sufletul pribeagului, căci aţi fost şi voi pribegi în ţara Egiptului.

Despre sărbători

10. Şase ani să semeni pămîntul tău şi să-i aduni roadele.

11. În al şaptelea, să-l laşi să se odihnească; din ce va creşte, se vor hrăni săracii poporului, iar rămăşiţele le vor mînca fiarele cîmpului. Tot aşa să faci cu via şi cu măslinetul tău.

12 Şase zile să-ţi faci munca ta, iar în ziua a şaptea să te odihneşti, ca să se odihnească şi boul şi asinul tău, ca să răsufle şi robul tău şi străinul pe care l-ai năimit.

13. Să păziţi toate cîte vi le-am spus; să nu pomeniţi numele altor dumnezei, să nu le rostiţi niciodată.

14. Într-un an să-mi faceţi de trei ori prăznuire.

15. Mai întîi să ţineţi sărbătoarea azimelor; şapte zile din Aviv, luna ieşirii voastre din Egipt, să mîncaţi numai azime, cum v-am poruncit. Şi nimeni să nu se înfăţişeze la altarul meu cu mîna goală.

16. Să ţineţi apoi sărbătoarea secerişului grînelor pe care le-aţi semănat în ogoare, iar toamna, cînd adunaţi din livezi şi vii roadele muncii voastre, sărbătoarea culesului.

17. De trei ori pe an, la aceste praznice să se strîngă împreună toţi bărbaţii fiilor lui Israel înaintea Domnului Dumnezeului lor.

18. Cînd voi alunga pe necredincioşi de la voi şi voi lărgi hotarele voastre, să nu turnaţi sîngele jertfei pe dospitură şi nici grăsimea pe la praznicul meu să nu rămînă pe a doua zi.

19. Pîrga roadelor voastre să o aduceţi în casa Domnului Dumnezeului vostru. Să nu fierbeţi mielul în laptele mamei sale.

Făgăduinţa

20. Iată eu voi trimite înge/rul meu, ca să

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 56 col. I

ръ́ мїе́ѹ ѳнаи́нитѣ фѣцїн та́ле, пе́нтрѹ ка съте
пъзе́скъ пре́ ка́ле, ка съте ка́це ѳпъмжи́нтѹ ѹ
ка де цам гътитъ цїе. Ѫте амини́те тѹ пре
ѳе́ѹц, шѝ аскѹ́лтатъ де е́ль шѝ нѹ ѳгѝ не аскѹ́лтатъ
тоо́рн, пе́нтрѹ кѣ нѹ́ва ѳгъдѹ́нцїе, кѣ нѹ́мене
кѣ мїе́ѹ ѫ́сте пре джи́сѹ́. Де ве́й аскѹ́лта гла
сѹ́ мїе́ѹ, шѝ ве́й фа́че то́ате ка́те во́н порѹ́нчи е
ѹ́ со́лсо шѝ ве́й пъзи́ леѓъ́ѹра мѣ́, ве́ц фи́ мїе но́ро
дъ а́лесъ де́ка́тѝ то́ате лимбе́ле, пе́нтрѹ кѣ а́лмїе
ѫ́сте то́тѝ пъмжи́нтѹ́, шѝ во́н ве́ц фи́ мїе сфи́
цїре ѳпъръте́скъ, шѝ но́родъ сфи́нтъ, а́чѣ́сте
ѹ́ѹбинте ве́й грѣ́ѝ фи́лоѓ лѹ́й ї́сраи́ль, де́ве́ц ѧ́с
кѹ́лта кѹ а́ѹзѹ́ гла́сѹ́лѹи мїе́ѹ, шѝ ве́ц фа́че то́а
те ка́те во́н зи́че цїе, ѳ́ръ́ѣ́ во́н ръ́ѣжма́ши
ло́р тъ́н, шѝ во́н фи́ ѳпотри́ве, ѳпотри́вничилоѓ
кѣ тъ́й. Пе́нтрѹ кѣ ва́ мѣ́рце ѳ́ѹ́ерѹ́ мїе́ѹ по
вѣцѹ́торнѝ тѣ́ѹ, шѝ те́ва а́дѹ́це кѣтръ а́морѣ́н,
шѝ хе́тѣ́н, шѝ ферезе́н, шѝ хананеи́н, шѝ гергесе́,
шѝ е́вѣ́н, шѝ е́вѹсе́н, шѝ во́н сфъръ́ма пре е́й дена
кѣ ни́нтѣ ѳѣцелоѓ ва́стре. Ѳ́тѣ́нѹ́те ѳ́ки́ни дѹ́м
нѣзѣ́ѣилоѓ ло́ѓ ни́че сѣ слѹ́ѣ́ѣ́ши ло́ѓ, сѣ́нѹ фа́чи дѹ
тъ фа́пте́ле ло́ѓ, че кѹ сѹ́рпа́ре сѣ сѹ́рпи ка́пѣ́ши
ле ло́ѓ, шѝ зроби́ндъ, сѣ зро́бѣ́ши стѫ́лпїи ло́ѓ.
кѣ Шѝ сѣ слѹ́ѣ́ши дмнѹ́лѹи дмнѣзѣ́ѣлѹи тѣ́ѹ, шѝ
во́н ва́ѣ́ пъ́ини тѣ́, шѝ бини́ тѣ́ѹ шѝ а́пе тѣ́,
кѣ шѝ во́н ѳто́арче слѣ́бѣ́чи́нѣ дела во́н. Нѹ́ва
фѝ не плодѣ́торѝ ни́че сте́рпъ пре пъмжи́нтѹ́ тѣ́,
нѹ́мъ́ѣ́ѹ зи́лелоѓ тѣ́ле, плини́ндъ во́н плини.
кѣ Шѝ фри́ка во́н трими́те пова́лѣ цїе, шѝ во́н ѳ́де
ре́ѣ́та то́ате лимбе́ле, ла ка́ре мѣ́рѣ тѣ́ кѣтрѣ е́й,
шѝ во́н да пре́ѣ́ѣ́ѣ ѳ́ потри́вничїй тѣ́ѣ́ пре́ѣ́ѣ.
кѣн Шѝ во́н трими́те ве́спиле, ѳнаи́нитѣ тѣ́, шѝ во́н
ско́ате пре а́морѣ́н, шѝ пре е́вѣ́н, шѝ пре хананеи́н,
кѣѳ шѝ пре хетѣ́н, дела ти́ме. Нѹ́ во́н ско́ате
пре́ ѫ́ншїи ѳ́трѹ́ а́нѣ, пе́нтрѹ ка́ѣ́ѣ́ѣ сѣ ѳ́ра́кѣ
пъмжи́нтѹ́ пѹстї́н, шѝ сѣ́ѣ́ѣ ѳ́че мѹ́лте а́ѣ́ѣ
л пра тѣ́ фїа́рѣ́ле пъмжи́нтѹ́лѹи. Пре́н ѳ́чѣ́т ѳ́
нѣ́тъ во́н ско́ате пре ѫ́ншїи дела ти́не, пъ́нъ ве
ка кре́ѣ́ше шѝ ве́н мощенѝ пъмжи́нтѹ́. Шѝ во́н
пѹ́не хо́тарѣ́ле та́ле, дела ма́рѣ ро́шїе, пъ́нъ ла ма́
рѣ фи́листїи́мѹ́лѹи, шѝ дела пѹстї́н пъ́нъ ла рѹ́
ѹ́ чеѧ ма́ре а́ѧ е́фра́тѹ́лѹи, шѝ во́н да ѳ́ ма́нинеле
ва́стре пре чеѧ че ше́дъ пре пъмжи́нтъ, шѝ во́н ско́
кѣѳ а́ѣ пре ѫ́ншїи дела ти́не. Ѳ́тѣ́нѹ́ ѳ́ѣ́ѣ́ѣ́ѣ́ѣ́
кѣѳ ло́ѓ, шѝ дмнѣзѣ́ѣилоѓ ло́ѓ фъгъдѹ́ни́цъ. Шѝ
ѳ́тѣ́нѹ́ ѳ́ѣ́ѣ́ѣ́ѣ́ѣ́ѣ ѳ́ пъмжи́нтѹ́ тѣ́ѹ, пе́нтрѹ
ка́ѣ́ѣ́ѣ́ѣ́ѣ́ѣ ѳ́ка́ѣ сѣ пъ́ѣ́ѣ́ѣ́ѣ́ѣ́ѣ кѣтрѣ ми́не, кѣ
де́ве́й слѹ́ѣ́ѣ дмнѣзѣ́ѣилоѓ ло́ѓ а́ѣ́ѣ́ѣ́ѣ́ѣ́ѣ во́ѓ фи́ цїе
пїа́дѣ́ѣ.

К А П Ѹ К Д

а И лѹ́й мо́ѹсѣ зи́се, сѹ́ѣ́ѣ кѣтрѣ дмнѹ́
ле́ѹ шѝ а́арѣ́о́нъ, шѝ нада́в, шѝ а́вѣ́ѹ́д, шѝ
ша́пте зе́чѣ, де́ѣ́ѣ́ѣ́ѣ́ѣ́ѣ лѹ́й ї́сраи́ль,
шѝ сѣ́ѣ́ѣ ѳ́ки́на ѳ́де па́рте дмнѹ́лѹи.
в Шѝ сѣ́ва а́пропїа мо́ѹсѣ сѣ́нгѹ́р кѣтрѣ
дмнѣзѣ́, ѣ́рѣ е́й нѹ́ѣ́ѣ́ѣ а́пропїа, шѝ но́родѹ́ль
г нѹ́ѣ́ва ѣ́ѣ́ѣ ѳ́пре́ѹнѣ кѹ джи́шїи. Шѝ мѣ́рѣ
мо́ѹсѣ шѝ повестѝ но́родѹ́лѹи то́ате кѹ́вѣ́ѣ́ѣ́ле лѹ́й
дмнѣзѣ́, шѝ дрепѣ́тъ́ѣ́ле, шѝ ръспѹ́нде́ѣ́ѣ́ то́тѝ но́ро

tale, pentru ca să te păzească pre cale, ca să te bage în pămîntul unde ţ-am gătit ţie.

21. Ia-te aminte tu pre însuţ şi ascultă de el şi nu fi neascultătoriu, pentru că nu va îngădui ţie, că numele mieu iaste pre dînsul.

22. De vei asculta glasul mieu şi vei face toate cîte voiu porunci eu voao şi vei păzi legătura mea, veţ fi mie norod ales decît toate limbile, pentru că al mieu iaste tot pămîntul şi voi veţ fi mie sfinţire împărătească şi norod sfînt. Acêste cuvinte vei grăi fiilor lui Israil: «De veţ asculta cu auzul glasului mieu şi veţ face toate cîte voiu zice ţie, învrăjbi-voiu vrăjmaşilor tăi şi voiu fi împotrivă împotrivnecilor tăi.

23. Pentru că va mêrge îngerul mieu, povăţuitoriul tău, şi te va aduce către amorei, şi hetei, şi ferezei, şi hananei, şi gherghesei, şi evei, şi evusei, şi voiu sfărîma pre ei denaintea fêţelor voastre.

24. Să nu te închini dumnăzăilor lor, nice să slujeşti lor; să nu faci după faptele lor, ce cu surpare să surpi capiştile lor şi zrobind să zrobeşti stîlpii lor.

25. Şi să slujeşti Domnului Dumnezăului tău şi voiu blagoslovi pîinea ta, şi vinul tău, şi apa ta, şi voiu întoarce slăbiciunea de la voi.

26. Nu va fi neploditoriu nice sterp pre pămîntul tău. Numărul zilelor tale plinind voiu plini.

27. Şi frica voiu trimite povaaţă ţie şi voiu înderepta toate limbile la care mergi tu către ei şi voiu da pre toţi împotrivnicii tăi pribêgi.

28. Şi voiu trimite viespile înaintea ta şi voiu scoate pre amorei, şi pre evei, şi pre hananei, şi pre hetei de la tine.

29. Nu-iu voiu scoate pre dînşii într-un an, pentru ca să nu să facă pămîntul pustiiu şi să vor face multe asupra ta fiarăle pămîntului.

30. Pren încet-încet voiu scoate pre dînşii de la tine pănă vei crêşte şi vei moşteni pămîntul.

31. Şi voiu pune hotarăle tale de la Marea Roşie pînă la Marea Filistiímului şi de la pustiiu pănă la rîul cel mare al Efratului şi voiu da în mîinele voastre pre ceia ce şed pre pămînt şi voiu scoate pre dînşii de la tine.

32. Să nu pristănești lor şi dumnezăilor lor făgăduinţă.

33. Şi să nu pristănească în pămîntul tău, pentru ca să nu te facă să păcătuieşti către mine, că de vei sluji dumnezăilor lor, aceştia vor fi ţie piêdică"

CAP 24

1. Şi lui Moisi zise: „Suie-te către Domnul tu şi Aarón şi Nadáv, şi Aviúd şaptezeci den bătrînii lui Israil; şi să vor închina de departe Domnului.

2. Şi să va apropiia Moisi singur către Dumnezău, iară ei nu se vor apropiia; şi norodul nu se va sui împreună cu dînşii".

3. Şi mêrse Moisi şi povesti norodului toate cuvintele lui Dumnezău şi dereptăţile. Şi răspunse tot noro/dul cu un

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

innaintea feţii tale, pentru ca să te cruţă pre cale, pentru ca să te hage intru pămintul carele ţ-am gătit ţie.

21. Ia-te aminte tu pre dinsul şi ascultă de el şi nu prici, pentru că nu va îngădui ţie, că numele mieu laste pre insul.

22. De vei asculta glasul mieu şi vei face toate cite voi dzice ţie, vrăjbi-voi vrăjmaşilor tăi şi voi inponcişa poncişilor tăi.

23. Pentru că va mêrge îngerul mieu, povăţuitoriul tău, şi te va aduce către amorreu, şi către hetteu, şi către ferezeu, şi către hananeu, şi către gherghesceu, şi către eveu, şi către evuseu şi voi sfărîma pre ei dennaintea feţii voastre.

24. Să nu te închini dumnedzăilor lor, nice să le slujeşti [3] lor, să nu faci după faptele lor, ce cu surpare să surpi cuptoarele lor şi zdrobind să zdrobeşti stîlpii lor.

25. Şi să slujeşti Domnului Dumnedzăului tău şi voi blagoslovi pănea ta, şi vinul tău, şi apa ta, şi voi îndrepta [4] slăbiciunea de la voi.

26. Nu va fi neplod <i> cioasă, nice stearpă pre pămintul tău. Numărul dzilelor tale plinind voi plini.

27. Şi frica voi trimite povaţă ţie şi voi intrista toate limbilie la carii tu mergi către ei şi voi da pre toţi nepriêtenii tăi pribêgi.

28. Şi voi trimite viespile innaintea ta şi voi scoate pre amorrei, şi pre evei, şi pre hananei, şi pre hettei de la tine.

29. Nu-i voi scoate pre inşi intr-un an, pentru ca să nu să facă pămintul pustiiu şi să vor face multe asupra ta jiganiile pămintului.

30. Pre puţin-puţin [5] voi scoate pre ei de la tine, păn-vei crêşte şi vei urma pămintul.

31. Şi voi pune hotarăle tale de la Marea Roşie păn-la Marea Filistiim, de la pustiiu păn-la riul cel mare Efrathu. Şi voi da pre mâna voastră pre ceia ci şed pre pămintu şi voi scoate pre inşi de la tine.

32. Să nu pristăneşti lor şi bodzilor lor făgăduinţă.

33. Şi să nu pristănească in pămintul tău, pentru ca să nu te facă să greşeşti către mine, pentru că, de vei sluji bodzilor lor, aceştia iţi vor fi ţie piêdecă".

CAP 24

1. Şi lui Moisi dzise: Sui-te către Domnul tu, şi Aaron, şi Nadav, şi Aviud, şi 70 de ce' mai bătrini a lui Israil, şi să vor inchina de departe Domnului.

2. Şi să va apropia Moisi singur către Dumnedzău şi ei nu să vor apropiia; iară nărodul nu să va sui inpreună cu inşii".

3. Şi intră Moisi şi povesti nărodului toate cuvintele lui Dumnedzău şi dreptăţile. Şi răspunsă tot năro/dul cu un glas dzicind:

inaintea feţei tale să te păzească pre cale şi să te ducă in pămintul care l-am gătit ţie.

21. Socotêşte-te şi-l ascultă, nu i te imponcişa, că nu te va lăsa, că numele mieu iaste pre dinsul.

22. De vei asculta cu ascultare glasul mieu şi vei face cite am poruncit cu ţie, fi-voiu vrăjmaş vrăjmaşilor tăi şi mă voiu potrivi potrivnicilor tăi.

23. Că va mêrge îngerul mieu inaintea ta şi te va duce in Ammoréa, şi in Hetthéa, şi in Ferezéa, şi in Hananéa, şi in Gherghesea, şi in Evéa, şi in Evuséa şi voiu piêrde pre aceia dennaintea feţei voastre.

24. Să nu vă inchinaţ dumnezeilor lor, nice să-i ascultaţi, nice să faceţ după lucrurile lor, ce sfărîmaţ curăţirile lor şi zdrobind să zdrobeşti stîlpii lor.

25. Şi să slujăşti Domnului Dumnezeului tău şi voiu blagoslovi pănea ta, şi vinul tău, şi apa ta, şi voiu intoarce slăbănogiile tale.

26. Şi nu veţ fi sterpi, nici fără de roadă pre pămintul tău. Şi umplind voiu umplea numărul zilelor tale.

27. Şi frica o voiu trimite de-ţ va fi povaţă şi voiu infricoşa toate limbile la care vei mêrge tu şi voiu da pre toţ potrivnicii tăi in pribegie.

28. Şi voiu trimête inaintea ta viespi şi vor goni pre ammorei, şi pre evvei, şi pre evvusei, şi pre hananei, şi pre hetthei de la tine.

29. Şi nu-i voiu goni intr-un an, ca să nu fie pămintul pustiiu şi să se facă asupra ta fieri sălbatece.

30. Ce pre-neet li voiu impuţina şi-i voiu goni de la tine, pănă vei crêşte şi vei umplea [3] pămintul.

31. Şi voiu pune hotarăle tale de la Marea Roşie pănă la Marea Filistimului şi den pustie pănă la riul cel mare al Efrathului şi voiu da in mâinile voastre pre ceia ce şăd pre pămint şi-i veiu goni de la tine.

32. Să nu te amêsteci cu dinşii nice să făgăduieşti făgăduinţă dumnezeilor lor.

33. Şi să nu rămiie ei pre pămintul tău, să nu te facă să greşăşti către mine, că de vei sluji dumnezeilor lor, acêea va fi ţie in zminteală".

CAP 24

1. Şi zise Domnul lui Moisei: „Suie-te la Domnul, tu şi Aáron, şi Nadav, şi Aviud şi 70 de bătrini izrailtêni să se inchine Domnului de dăparte.

2. Şi să se apropie Moisei singur către Domnul, iar ceialalţi să nu se apropie; şi oamenii carei vor fi cu dinsul să nu se suie".

3. Şi veni Moisei şi spuse oamenilor toate cuvintele lui Dumnezeu şi judecăţile. Iar oamenii răspunseră toţ/cu un glas zicind:

vă ocrotească pe cale pînă veţi intra în ţara pregătită vouă.

21. Luaţi aminte la ce vă va spune, ascu'taţi-l; de vă veţi impotrivi, el nu vă va ierta, căci in el este numele meu.

22. De veţi asculta glasul meu şi veţi face toate cite vi le-am poruncit şi veţi păzi legămintul meu, imi veţi fi popor ales intre toate popoarele, căci al meu este intreg pămintul şi mie îmi veţi fi ca o impărăţie de preoţi şi neam sfint. Aceste cuvinte le vei spune fiilor lui Israel: «De veţi lua aminte la glasul meu şi veţi face toate cite vă vei spune, voi fi vrăjmaş vrăjmaşilor voştri şi potrivnicilor voştri le voi fi potrivnic».

23. Îngerul meu, povăţuitorul, va merge inaintea voastră şi vă va duce la amorei, la hetei, la ferezei, la canaanei, la gherghesei, la hevei şi la iebusei, pe care eu îi voi stirpi.

24. Să nu vă inchinaţi dumnezeilor lor şi nici să le slujiţi; să nu vă luaţi după ei, ci să sfărîmaţi capiştele lor şi să zdrobiţi stîlpii lor.

25. Să slujiţi Domnului Dumnezeului vostru şi eu vă voi binecuvinta pîinea, vinul şi apa şi voi abate de la voi toată boala şi slăbiciunea.

26. Nu va fi în pămintul vostru nici o femeie stearpă sau care să lepede. Firul zilelor voastre nu-l voi rupe inainte de vreme.

27. În fruntea oştirii voastre voi trimite groaza şi spaima ca să se infricoşeze toate popoarele la care veţi merge şi-i voi pune pe fugă pe toţi potrivnicii voştri.

28. Voi trimite inaintea voastră viespi şi bărzăuni că să alunge pe amorei, pe hevei, pe iebusei, pe canaanei şi pe hetei.

29. Dar nu-i voi alunga intr-un an, ca să nu se pustiască pămintul şi să nu se inmulţească fiarele sălbatice.

30. Ci îi voi alunga încetul cu încetul pînă ce voi vă veţi inmulţi şi veţi moşteni pămintul.

31. Şi voi aşeza hotarele voastre de la Marea Roşie pînă la Marea Filistenilor şi din pustie pînă la riul cel mare al Eufratului şi voi da în mîinile voastre pe locuitorii acestui pămint ca să-i goniţi dinaintea voastră.

32. Să nu vă amestecaţi cu ei şi să nu faceţ legămint dumnezeilor lor.

33. Ei să nu se aşeze în pămintul vostru ca să nu vă facă să păcătuiţi impotriva mea, slujind dumnezeilor lor; aceasta ar fi pentru voi o capcană care v-ar pierde".

CAP. 24

Legămintul

1. Domnul i-a spus iarăşi lui Moise: „Suie-te pe munte, tu, Aaron, Nadab, Abiud şi şaptezeci dintre bătrînii lui Israel şi inchinaţi-vă acolo de departe Domnului.

2. Singur Moise să se apropie de Domnul, ceilalţi nu; iar poporul să nu se urce pe munte".

3. A mers Moise şi a spus poporului toate cuvintele lui Dumnezeu şi legile sale. Iar adunarea a răspuns/intr-un glas: „Vom

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 56, col. II

дꙋ́ꙗкꙋ оу҆́нглась зникꙗ́нь, Тоате кꙋвинтеле ка
ре лѣꙋ грѣи́т дмнꙋ́ꙗ, вом фа́че ши̑ левом а̑скꙋ
та̀. Ш҃и скрисе моу́сеи Тоате кꙋвинтеле лꙋи̑ д҃
дмнезѣꙋ, ши мѣнекꙗ́нь моу́сеи дмиинѣца, зидѝ
жертѣвнїкъ сꙋпт мꙋнте, ши, в҃, пїе́тре,
спре чѣ́ле, в҃, семинцїи̑ а̑ле лꙋи̑ і҆сраи̑л. Ш҃и е҃
тримисе пре тинерїи̑ фі́иилор лꙋи̑ і҆сраи̑л, ши а̑дꙋ
сѣръ а̑рдери де то́т, ши жертвиръ жертѣ демꙋ
Тꙋи́ре дмнꙋлꙋ̀ дмнезѣ вицѣ̀. Ш҃и лꙋꙗ́ дмѝ́ецꙋ ѕ҃
мѣлте де сѣ́ꙗ, Тꙋрнѣ фіа́лдир, ꙗ҆ жертѣ Тꙋрнѣ
кѣтре жертѣвнїк. Ш҃и лꙋꙗ́нь ка́рте фѣ з҃
стѣдꙋ́нцїи̑, чете ла ꙋ́рі́ечиле норо́дꙋлꙋи̑, ши зи
серѣ тоате кѣте а̑ꙋ грѣи̑т дмнꙋ́ꙗ вом фа́че ши
вом а̑скꙋ́та̀. Ш҃и лꙋꙗ́нь моу́сеи сѣ́нгеле а̑ꙋ и҃
рженоу́т пестѣ норо́дꙋ ши а̑ꙋ зи, ꙗ҆тѣ сѣ́нгеле фѣ
стѣдꙋ́нцїи̑ ка́ре а̑ꙋ пѣ дмнꙋлꙋ кѣтре ноі пентрꙋ
то́ате кꙋвинтеле ачѣ́стеѣ. Ш҃и сѣꙋ́ моу́сеи ѳ҃
ши а̑а́рѡ́н ши надꙗ́в ши авиꙋ́д ши, о҃, дін ѣ҃
трѣ́нїи̑ лꙋи̑ і҆сраи̑л. Ш҃и вѣзꙋ́рѣ ло́кꙋлꙋ ꙋ́ни
де а̑ꙋ ѣ҃стѣтꙋ́т дмнезѣꙋ́ лꙋи̑ і҆сраи̑л, ши че
ле десꙋ́пте пичо́арele лꙋи̑, ка ꙋ́нꙋ лꙋ́кꙋ де кѣтрѣ
ми́не де зафи́р, ши ка́ипꙋ̀ ѣ҃стѣрнтꙋ́рїи̑ чѣ́рлꙋ
лакꙋрѣцѣ́ї. Ш҃и дін чѣ́ле́ї̑ а̑ле лꙋи̑ і҆сраи̑л, а҃з
нꙋ́ꙗ десѣрѣцї̑ ни́ч ꙋ́нꙋ̀, ши сѣ́рѣтѣ́рѣ ѣ҃ло
кꙋ̀ лꙋи̑ дмнезѣꙋ, ши мѣнка́рѣ ши бѣ́рѣ.
Ш҃и зисе дмнꙋ̀ кѣтре моу́сеи, сꙋ́нте кѣтре ми́
не ѣ҃мꙋ́нте ши стѣи̑ а̑коло̀, ши̑цвоі̑ да̀ таблele в҃
чѣ́ле де пїа́трѣ, лѣцѣ ши порꙋ́нчиле ка́ре лѣ́м скрі̑
ка́стѣ̑ лѣцѣ лор. Ш҃и скꙋлꙋ́ндꙋсе моу́сеи ши г҃
і҆и́сꙋсь чеа̑та̑ лѣ̑ї̑гѣ́ѣ, са́ сꙋ́нѣ ѣ҃мꙋ́нте ла̑
дмнезѣꙋ. Ш҃и чі́лор бѣтрѣ́ни зисерѣ, а̑шѣ д҃
зи́ндѣ а̑ї̑ѣ̑ пѣнѣ ноі̑ ѣ҃то́арте кѣтре воі̑,
ши ꙗ҆тѣ а̑а́рѡ́н ши ѡ҆рь кꙋ́ воі̑ де сѣ́ꙗ ѣ҃тѣ́мплă
кꙋнѣ̀ жꙋдека́тѣ сѣмѣ́рѣ ла̑ї̑. Ш҃и сѣсꙋ́ е҃
моу́сеи ши і҆и́сꙋсь ѣ҃мꙋ́нте, ши а̑коперѝ но́рꙋлꙋ
мꙋ́нте́ле. Ш҃и погорѣ мѣрі́рѣ лꙋи̑ дмнезѣꙋ з҃
пре мꙋ́нте́ле сина̑ї̑, ши а̑коперѝ пре дѣ́нсꙋ̀ но
рꙋлꙋ, з҃, зі́ле, ши кемѣ дмнꙋ̀ пре моу́сеи а̑ша
тѣ зі̑ дін мі̑ї̑локꙋлꙋ но́рꙋлꙋи̑. Ш҃и ки́пꙋ̀ и҃
мѣрі́рѣ дмнꙋлꙋи̑ ка̑нице фо́кꙋ а̑рзѣ́ндꙋ, пре вѣ
фꙋлꙋ мꙋ́нте́лꙋи̑ ѣ҃наи́нтѣ фі́иилор лꙋи̑ і҆сраи̑л.
Ш҃и ѣ҃трѣ моу́сеи ѣ҃мі̑ї̑локꙋ̀ но́рꙋлꙋи̑, ши сѣсꙋ̀ ѳ҃
ѣ҃мꙋ́нте, ши ѣ҃ра̀ а̑коло̀ ѣ҃мꙋ́нте о҃ м҃, де зі́ле,
ши, м҃, де ноѣ́ци.

К А П Ке

И грѣи̑ дмнꙋ̀ кѣтре моу́сеи зикꙗ́нь. а҃
Зи̑ фі́иилор лꙋи̑ і҆сраи̑л ши гѣ̑ѣ̑ще лꙋ̀ б҃
цинї̑ ѣ҃тѣ́пѣтꙋ́ри делатѡ́цї, кѣрора леа
пѣрѣ ѣ҃нимало́р, ве̑цлꙋ̀ ѣ҃тѣ́пѣтꙋ́рile
мѣ́ле. Ш҃и а̑ча́ста ѣ҃стѣ ѣ҃тѣ́пѣтꙋ̀ г҃
ка ка́ре ве̑ц лꙋ̀ дела дꙗ́ннїи̑, а̑ꙋ̑р а̑рꙋ́нѣ ши
а̑ра́мѣ. Ш҃и вꙗ́нѣ, ши мохорѣ́т, ро́шїꙋ ѣ҃ д҃
до́нѣ ши мѣтасе ресꙋ́чѣ́тѣ ши пѣрь де ка́прѣ.
Ш҃и пїе́ї̑ де берѣ́ѣ ро́шїте, ши пїе́ї̑ ви́нѣте ши е҃
ле́мне нѣпꙋ́трѣде, ши пїе́тре сардї́ї̑. Ш҃и
ꙋ́нѣ де ле́мнꙋ ла лꙋмі́нѣ, тѣмꙗ́е ла ꙋ́нѣ де
ле́мнꙋ̀ ѣ҃нѣцерїи̑ ши ла ѣ҃прѣꙋ́нѣрѣ тѣмꙗ́ї̑.
Ш҃и пїе́тре ласѣпа́т ла чѣ́ле преste ѣ҃мѣрь, ши з҃
ла ха́нначе пѣнѣ ѣ҃нѣ́ле. Ш҃и мѣ́ї̑ фа́че и҃
мїе

glas, zicînd : „Toate cuvintele ca re le-au grăit Domnul vom face și le vom asculta“.

4. Și scrise Moisi toate cuvintele lui Dumnezău. Și mînecînd Moisi dimineața, zidi jirtăvnic supt munte și 12 pietre spre cêle 12 seminții ale lui Israil.

5. Și trimise pre tinerii fiilor lui Israil și adusără arderi de tot și jirtviră jirtă de mîntuire Domnului Dumnezău viței.

6. Și luînd Moisi jumătate de sînge, turnă în clondir, iar jumătate turnă către jărtăvnic.

7. Și luînd cartea făgăduinții, ceti la urechile norodului. Și ziseră : „Toate cîte au grăit Domnul vom face și vom asculta.“

8. Și luînd Moisi sîngele, au rîsipit peste norod și au zis : „Iată sîngele făgăduinții care au pus Domnul către noi pentru toate cuvintele acêstea“.

9. Și să sui Moisi, și Aarón, și Nadáv, și Aviúd, și 70 den bătrînii lui Israil.

10. Și văzură locul unde au stătut Dumnezăul lui Israil și cêle de supt picioarele lui ca un lucru de cărămide de zamfir și ca chipul întăriturii ceriului la curățenie.

11. Și den cei aleș ai lui Israil nu s-au despărțit nice unul și să arătară în locul lui Dumnezău și mîncară și băură.

12. Și zise Domnul către Moisi : „Sui-te către mine în munte și stăi acoló și-ți voiu da tablele cêle de piatră, lêgea și poruncile care le-am scris ca să puiu lêge lor“.

13. Și sculîndu-se Moisi și Iisus, ce sta lîngă el, s-au suit în muntele lui Dumnezău.

14. Și celor bătrîni ziseră : „Așăzați-vă acii până ne vom întoarce către voi. Și iată, Aarón și Or cu voi ; de se va întîmpla cuiva judecată, să meargă la ei“.

15. Și să sui Moisi și Iisus în munte și acoperi norul muntele.

16. Și pogorî mărirea lui Dumnezău pre muntele Sinaii și acoperi pre cînsul norul 6 zile. Și chemă Domnul pre Moisi a șaptea zi den mijlocul norului.

17. Și chipul mărirei Domnului, ca niște foc arzînd pre vîrful muntelui înaintea fiilor lui Israil.

18. Și întră Moisi în mijlocul norului și să sui în munte ; și era acoló în munte 40 de zile și 40 de nopți.

CAP 25

1. Și grăi Domnul către Moisi zicînd :

2. „Zi fiilor lui Israil și grăiește : Luați-m începături ; de la toți cărora le va părea în inima lor veț lua începăturile mêle.

3. Și aceasta iaste începătura care veț lua de la dînșii : aur, argint și aramă,

4. Și vînăt și mohorît, róșiu îndoit, și mătase răsucită, și păr de capră,

5. Și piei de berbêce roșite, și piei vincte, și lêmne neputrede, și pietri sardíi,

6. Și untdelemu la lumină, tămîie la untdelemnul ugerii și la împreunarea tămîii,

7. Și pietri la săpat la cel-preste-umăr și la haina-ceapănă-în-picioare.

8. Și-m veț face/mie sfințire și mă voiu arăta întru voi.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

„Toate cuvintele carele au grăit Domnul vom face şi vom asculta".

4. Şi scrise Moisi toate cuvintele Domnului. Şi minecind Moisi dimineaţă, zidi jirtăvnic suptu munte şi 12 pietri la cêle 12 sămintii a lui Israil.

5. (Şi trimiseră pre voinicii fiilor Israil)[1] (şi aduseră arderi de tot)[2]. Şi jirtvuiră jirtve de mîntuire Domnului Dumnedzău viţăi.

6. Şi luind Moisi giumătate de sînge, turnă în clondir, iar giumătate turnă cătră jirtăvnic.

7. Şi luindu cartea făgăduinţii, citi în urechile nărodului. [8] Şi dziseră: „Toate cîte au grăit Domnul vom face şi vom asculta".

8. Şi luind Moisi sîngele, au răşchirat preste nărod şi au dzis: „Iată sîngele făgăduinţii cării au pus Dumnedzău cătră noi pentru toate cuvintele acêstea"[3].

9. Şi să sui Moisi, şi Aaron, şi Nadav, şi Aviud, şi 70 den cei mai bătrîni a lui Israil.

10. Şi au vădzut locul unde au stătut acoló Dumnedzăul lui Israil şi ce era suptu picioarele lui ca un lucru de cărămidă[4], zamfir, şi ca chipul întăriturei ceriului la curăţenie[5].

11. Şi den cei aleşi a lui Israil n-au strigat[6] nice unul şi să iviră în locul lui Dumnedzău şi mîncară şi băură.

12. Şi dzise Domnul cătră Moisi: „Sui-te cătră mine în munte şi fii acoló şi-ţi voi da tablele cêle de piatră, lêgea şi porincele carele am scris, ca să le pui pravilă lor"[7].

13. Şi sculindu-să Moisi şi Iisus, ce sta lîngă el, s-au suit în muntele lui Dumnedzău.

14. Şi celor bătrîni dzisără: Aşezaţi-vă acii păn-ne vom întoarce cătră voi. Şi iată, Aaron şi Or cu voi sîntu; de să va tîmpla la cineva gludecată, margă înnaintea lor".

15. Şi să sui Moisi în munte şi acoperi nuărul muntele.

16. Şi pogorî mărirea lui[8] Dumnedzău pre muntele Sinâ şi-l acoperi pre însă norul 6 dzile. Şi chemă Domnul pre Moisi a şeaptea dzi den mijlocul norului.

17. Şi chipul mărirei Domnului, ca nişte foc ardzîndu pre vîrvul muntelui, înnaintea fiilor lui Israil.

18. Şi întră Moisi în mijlocul norului şi să sui în munte şi era acoló în munte 40 dzile şi 40 de nopţi.

CAP 25

1. Şi dzise Domnul cătră Moisi dzicîndu:

2. „Dzi fiilor lui Israil şi grăiêşte: Luaţi-m începături: de la toţi cărora le va părea întru inima lor să luaţi începăturile mêle[1].

3. Şi accasta iaste începătura ce veţi lua de la înşii: aur, argint, aramă,

4. Şi vêrde, şi rumăn, roşiu îndoit, şi vişin împletit, şi păr de capră,

5. Şi piei de berbece ruşite, şi piei verzi, şi lêmne neputrede, şi pietri sardii,

6. Şi untu de lemnu la lumină, tămîie a untul de lemnul a ungerii şi la înpreunarea tămîiei.

7. Şi pietri la săpat la cel-preste-umăr şi la haina-cea-pănă-în-pămîntu.

8. Şi-m vei face/mie sfinţenie şi mă voi arăta întru voi,

„Toate cuvintele cîte au grăit Domnul vom asculta şi vom face".

4. Şi scrise Moisei toate cuvintele Domnului. Şi minecînd dimineaţa, zidi altar Domnului supt munte şi 12 pietri pre 12 seminţii ale lui Israil.

5. Şi trimise pre voinicii cei tineri ai feciorilor lui Israil şi aduseră ardere de tot şi puseră viţei întru jîrtva mîntuirii Domnului Dumnezeu.

6. Şi sculîndu-se Moisei, turnă jumătate den sînge în clondir[1], iar jumătate turnă pre altar.

7. Şi luînd cartea făgăduinţei, ceti în urechile oamenilor. Iar ei ziseră: „Tot ce au grăit noaoă Domnul vom face şi vom asculta".

8. Iară Moisei, luînd sînge, stropi norodul şi zise: „Acesta iaste sîngele făgăduinţei care au făgăduit Domnul cătră noi pentru toate cuvintele acêstea".

9. Şi se sui Moisei, şi Aáron, şi Nadav, şi Aviud, şi 70 den bătrînii lui Israil.

10. Şi văzură locul unde stătu Dumnezeul lui Israil şi supt picioarele lui era ca un lucru de piiatră de zamfir şi luminat asemêne seninului[2] ceriului[3].

11. Şi pre cei aleş ai lui Israil nu au strigat alegîndu-i nice pre unul şi se arătară în locul lui Dumnezeu şi mîncară şi băură.

12. Şi zise Domnul cătră Moisei: „Suiete în munte la mine şi stăi acoló şi-ţ voiu da scînduri de piiatră, lêgea şi poruncile care am scris, să pui lor lêge".

13. Şi sculîndu-se Moisei şi Isus, carele sta lîngă el, se sui în muntele lui Dumnezeu.

14. Iar bătrînilor ziseră: „Aşteptaţ aici cu mîlcomire pănă ne vom întoarce cătră voi. Iar iată că iaste cu voi Aáron şi Or; deci de se va întîmpla cuiva pîră, să meargă la dînşii".

15. Şi cum se sui Moisei în munte, acoperi norul muntele.

16. Şi se pogorî slava lui Dumnezeu pre muntele Sinaiei şi-l acoperi norul 6 zile. Iar a şaptea zi chiemă Domnul pre Moisei den mijlocul norului.

17. Iar slava fêţei Domnului era ca nişte foc ce arde desupra muntelui înaintea feciorilor lui Israil.

18. Şi întră Moisei în mijlocul norului şi te sui în munte şi fu acoló în munte 40 de zile şi 40 de nopţi[4].

CAP 25

1. Şi zise Domnul cătră Moisei grăind:

2. „Zi feciorilor lui Israil să-m aducă începăturile[1] den toate ce sînt dragi inimilor sale să ia începături ale mêle.

3. Şi acêstea sînt care vă se cade să luaţ de la dînşii: aur, şi argint, şi aramă,

4. Şi roşu răsucit, şi rumen, şi gravani, şi vişină împletită, şi lînă de capră,

5. Şi piei de berbece ruşite, şi piei verzi. şi lêmne neputrede.

6. Pietri sardii, şi untdelemn la lumini[2], şi tămîie unsă în untdelemn întru înpreunarea tămîiei,

7. Pietri la săpat la cel-preste-umăr[3] şi la haina-cea-pînă-în-pămînt[4].

8. Şi să-m faci/sfinţire şi mă voiu arăta întru voi,

face tot ce a poruncit Domnul".

4. Atunci Moise a scris toate cuvintele lui Dumnezeu. Şi sculîndu-se dis-de-dimineaţă, a înălţat un altar sub munte şi doisprezece stîlpi de piatră, după cele douăsprezece seminţii ale lui Israel.

5. A trimis apoi nişte tineri dintre fiii lui Israel de au adus arderi de tot şi au jertfit Domnului Dumnezeu viţei ca jertfe de izbăvire.

6. Jumătate din sînge l-a turnat Moise într-un vas, iar cealaltă jumătate a vărsat-o peste jertfelnic.

7. Şi luînd cartea legămîntului, a citit-o cu glas tare în faţa întregului popor, iar ei au zis: „Vom face toate cîte ne-a poruncit Domnul şi-l vom asculta".

8. Atunci luînd Moise sînge din vas, a stropit poporul şi a spus: „Iată sîngele legămîntului pe care l-a făcut Domnul cu voi, după toate poruncile acestea".

9. Şi s-a suit pe munte Moise, Aaron, Nadab, Abiud şi cei şaptezeci de bătrîni ai lui Israel.

10. Şi au văzut locul unde stătea Dumnezeul lui Israel; sub picioarele lui se făcea ca o temelie de safir, strălucînd limpede ca seninul cerului.

11. Dar aleşii lui Israel l-au văzut pe Dumnezeu, fără ca el să-şi arate mînia împotriva lor; apoi au mîncat şi au băut.

12. Iar Domnul i-a spus lui Moise: „Urcă-te la mine în munte să stai o vreme, că îţi voi da table de piatră, pe care am scris legea şi poruncile mele, să vă fie de învăţătură".

13. Sculîndu-se Moise şi Iosua, slujitorul său, s-au suit în muntele lui Dumnezeu.

14. Iar bătrînilor le-au spus: „Aşteptaţi aici pînă ne vom întoarce la voi. Iată, Aaron şi Or sînt cu voi; de va avea cineva vreo pricină, să meargă la ei".

15. S-au suit Moise şi Iosua în munte şi un nor a acoperit muntele.

16. Şi s-a pogorît slava Domnului pe muntele Sinai şi norul l-a acoperit şase zile. În ziua a şaptea l-a strigat Domnul pe Moise din mijlocul norului.

17. Şi era chipul slavei Domnului pe vîrful muntelui ca un foc mistuitor înaintea fiilor lui Israel.

18. Şi s-a urcat Moise pe culme şi a intrat în mijlocul norului; şi a stat acolo în munte patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi.

CAP. 25

Pregătirea lăcaşului sfînt

1. Domnul i-a grăit lui Moise şi i-a zis

2. „Spune fiilor lui Israel să-mi aducă prinoase, fiecare cît îl lasă inima.

3. Prinoasele care vor fi primite sînt: aur, argint şi aramă,

4. Mătase viorie, vişinie şi stacojie, pînză de in şi păr de capră.

5. Piei de berbec vopsite roşu, piei străvezii şi lemn de salcîm.

6. Untdelemn pentru candele, miresme pentru mirul de uns şi felurite tămîi.

7. Piatră de sardiu şi alte pietre scumpe ferecate pentru umărarul şi pieptarul preotului.

8. Cu acestea să-mi faci/un lăcaş sfînt, unde eu voi sălăşlui.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 57, col. I

9. Şi vei face mie după toate cîte eu ţi-arăt ţie în munte. Pilda cortului şi pilda tuturor vaselor lui, aşa vei face.

10. Şi vei face chivotul mărturiii de lêmne neputrede de doi coţi şi jumătate lungul şi de un cot şi jumătate latul şi de un cot şi jumătate naltul.

11. Şi-l vei polei pre dînsul cu aur curat denlăuntru şi denafară vei polei pre dînsul şi vei face lui zimţi de aur suciţ împrejur.

12. Şi vei face lui patru verigi de aur şi vei pune pre cêle patru cornuri ale lui, doao verigi pre o margine şi alte doao pre a doa margine.

13. Şi vei face drugi de lêmne neputrede şi le vei polei cu aur curat.

14. Şi vei băga drugii în verigile cêle ce-s în cornurile chivotului ca să să rîdice chivotul cu êle.

15. În verigile chivotului vor fi drugii neclătiţi.

16. Şi vei pune înlăuntru, în chivot, mărturiile care-ţ voiu da ţie.

17. Şi vei face acoperemînt de rugăciune de aur vărsat curat de doi coţi şi jumătate de lungu şi de un cot şi jumătate de lat.

18. Şi vei face doi herovimi de aur bătuţi şi vei pune pre ei de amîndoao părţile a acoperemîntului de rugăciune.

19. Şi să vor face herovimii unul den partea aceasta şi unul den partea a doua a acoperemîntului.

20. Şi vei face pre doi herovimi, pre amîndoao marginile vor fi acei doi herovimi întinzînd arîpile deasupra umbrind cu arîpile lor pre acoperimînt ; şi obrazele lor, unul cătră altul, cătră acoperimînt vor fi obrazele herovimilor.

21[20]. Şi vei pune acoperimîntul pre chivot deasupra.
[21] Şi în chivot vei pune mărturiile care voiu da ţie.

22. Şi mă voiu cunoaşte ţie de acoló şi-ţ voiu grăi ţie deasupra acoperimîntului dentre cei doi herovimi, carii sînt pre chivotul mărturiei, şi dupe toate cîte-ţi voiu porunci ţie cătră fiii lui Israil.

23. Şi vei face masă de lemn neputred de doi coţi de lungă, şi de un cot de lată, şi de un cot şi jumătate de înaltă.

24. Şi o vei polei pre dînsa cu auru curat şi vei face ei zimţi învîrtiţi pre împrejur de aur.

25[24]. Şi vei face ei cunună de un pumnu penprejur.
[25] Şi vei face zimte învîrtiţ prejur cunună.

26. Şi vei face patru verigi de aur şi vei pune verigile pe patru părţi ale picioarelor ei supt cunună.

27. Şi vor fi verigile întru teci drugilor, ca să ridice cu ei masa.

28. Şi vei face drugii de lêmne neputrede şi vei polei cu aur curat şi să va rădica cu dînşii masa.

29. Şi vei face blidele ei, şi căţiile, şi căuşile, şi tornătorile întru care vei turna cu êle de aur curat vei face pre dînsele.

30. Şi vei pune pre masă piine-înainţii pururea înaintea mea.

31. Şi vei face sfêşnic de aur curat, bătut să faci sfêşnicul, fusul lui, şi fofêzele, şi scăfîrliile, şi vîrtêjăle şi florile/dentr-însul vor fi,

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

9. Şi vei face mie după toate cîte îţi arăt ţie în munte. Pilda cortului [2] şi pilda a tuturor vaselor lui, aşea vei face.

10. Şi vei face săcriiu a mărturiei de lêmne neputrede de 2 coţi şi giumătate de lungu şi de un cot şi giumătate de largu şi de un cot şi giumătate de innaltu.

11. Şi îl vei polei pre insul cu aur curat, deinlontru şi dennafară vei polei pre insă, şi vei face lui zimţi de aur suciţi prenpregiurul lui.

12. Şi vei face lui 4 verigi de aur şi vei pune pre cêle 4 cornuri a lui, 2 verigi pre o margine şi alte 2 pre altă margine, a doao.

13. Şi vei face păringi de lêmne neputrede şi le vei polei cu aur curat pre inse.

14. Şi vei băga păringele în verigele cêle ce-s în cornurile săcriiului, ca să s<ă> rădice săcriiul intru ei.

15. Întru verigile făgăduinţei vor fi păringele neclătite.

16. Şi vei pune inlontru, în săcriiu, mărturiile carele îţi voi da ţie.

17. Şi vei face acoperemîntu de rugăciune de aur vărsat, curat, de 2 coţi şi jumătate de lungu şi de un cot şi giumătate de lat.

18. Şi vei face 2 heruvimi de aur bătuţi şi vei pune pre ei dentru amindoao părţile a acoperemîntului.

19. Şi să vor face heruvimii unul den partea aceasta şi unul den partea a doao a acoperemîntului.

20. Şi vei face pre doi heru<vi>[3]mii pre amindoao marginile vor fi acei 2 heruvimi intinzîndu aripile deasupra, umbrindu cu aripile lor pre pămîntu; şi obrazele lor, unul către altul, către acoperemîntu vor fi obrazele heruvimilor.

21[20]. Şi vei pune acoperemîntul pre sicriiu deasupra [4]. [21] Şi în săcriiu vei pune mărturiile carele îţi voi da ţie.

22. Şi mă voi cunoaşte ţie de acoló şi-ţi voi grăi ţie den sus de acoperemîntu, intru mijlocul a doi heruvimi, carii sîntu pre săcriiul mărturiei, şi după toate cîte îţi voi porănci ţie către fiii lui Israil.

23. Şi vei face masă de lemnu neputred de 2 coţi de lungă, şi de un cot de lată, şi de un cot şi giumătate de innaltă.

24. Şi o vei polei pre insă cu aur curat şi vei face ei zimţi invirtiţi prenpregiur de aur.

25. Şi vei face ei cunună de un pumnu prenpregiur şi vei face zimţi invirtiţi pregiur cunună inpregiur.

26. Şi vei face 4 verigi de aur şi vei pune verigele pre 4 părţi, a picioarele ei, suptu cunună.

27. Şi vor fi verigele intru teci păringelor ca să rădice cu êle masa.

28. Şi vei face păringele de lêmne neputrede şi-i vei polei <pre ei>[5] cu aur curat şi să va rădica cu inşii masa.

29. Şi vei face blidele ei, şi lingurile [6], şi căuşile, şi turnătorile intru carele vei turna cu êle de aur curat vei face pre êle.

30. Şi vei pune pre masă pâine-innainţi pururea innaintea mea.

31. Şi vei face sfêşnic de aur curat, bătut să faci sfêşnicul fusului, şi fufêdzele, şi scăfîrliile, şi şuruburile, şi florile/ dentru insă vor fi,

9. Şi să-m faci toate cîte voiu arăta eu ţie în munte. Chipul cortului şi chipul tuturor vaselor lui, aşa să faci.

10. Şi să faci sicriul mărturiei de lemn neputred de 2 coţ şi jumătate de lung şi de un cot şi jumătate de larg şi de un cot şi jumătate de nalt [5].

11. Şi să-l fêreci pre denlăuntru şi pre denafară cu aur curat şi să faci desupra lui coronă de aur.

12. Şi să-i faci 4 belciuge de aur şi să le pui pren cîte 4 cornurile lui: 2 belciuge la un căpătâi şi 2 belciuge la alt căpătâi.

13. Şi să faci nişte pîrghii de lemn neputred şi să le fêreci cu aur curat.

14. Şi să bagi pîrghiile pren belciugele care sînt prin cornurile sicriului, să se poarte cu acêlea sicriul legii.

15. Şi pîrghiile să nu se mai clătească.

16. Şi în sicriu vei pune mărturiile care voiu da ţie.

17. Şi să faci curăţirei acoperemînt de aur curat, în lung de 2 coţ şi jumătate, în lat de un cot şi jumătate.

18. Şi să faci 2 heruvimi de aur vărsaţ şi să-i pui de amindoaoă părţile căpătâiclor a acoperemîntului.

19. Şi se vor face heruvimii unul de o parte, altul de altă parte.

20. Aşijderea vei face 2 heruvimi la amindoaoă laturile intinzînd aripile desupra şi umbrînd cu aripile lor acoperemîntul; şi să fie cu fêţele unul către altul.

21[20]. Şi să pui acoperemîntul deasupra sicriului. [21] Iar în sicriu să bagi mărturiile care voiu da ţie.

22. Şi de acoló mă voiu spune ţie şi voiu grăi cu tine de deasupra acoperemîntului între acei 2 heruvimi, carei vor fi deasupra sicriului mărturiei, şi după toate cîte voiu da ţie, şi-ţ voiu porunci către feciorii lui Israil.

23. Şi să faci şi masă de lemn neputred de 2 coţ de lungă, şi de 1 cot de lată, şi de 1 cot şi jumătate de naltă [6].

24. Şi să o fêreci cu aur curat şi să-i faci acoperemînt de aur să atingă de toate părţile.

25. Şi să faci cunună de o palmă imprejur şi cununa să atingă de toate părţile.

26. Şi să faci 4 belciuge de aur şi să pui acêle 4 belciuge la cornurile picioarelor ei.

27. Supt cununa cu carea iaste incunjurată să bage pîrghiile pren belciuge să rădice cu dinsele masa.

28. Şi pîrghiile ei să le faci de lemn neputred şi să le fêreci cu aur curat şi pre dinsele să se rădice masa.

29. Şi să faci tipsiile, şi căţiile, şi vasele cêle de treabă, şi păharăle în care vei turna de aur curat să le faci.

30. Şi să pui pre masă pâine a puneriiînainte inaintea mea de pururea.

31. Şi să faci sfêşnic, de aur curat vărsat să faci sfêşnicul, iar stîlpările lui, şi ramurile lui, şi gîtul [7] lui, şi rătundurile lui, şi florile/ lui să fie dentr-insul [8],

9. Toate să le faci după insemnarea care am să ţi-o arăt; tocmai aşa să le faci.

Chivotul Mărturiei

10. Chivotul mărturiei să-l faci din lemn de salcîm, lung de doi coţi şi jumătate, lat de un cot şi jumătate şi tot atît de inalt.

11. Să-l poleieşti cu aur curat, pe dinăuntru şi pe dinafară să-l poleieşti, şi să-i faci de jur imprejur cunună impletită de aur.

12. Să-i faci patru inele de aur şi să le pui la cele patru colţuri, două inele pe o latură şi două inele pe cealaltă latură.

13. Să faci drugi din lemn de salcîm şi să-i poleieşti cu aur curat.

14. Să bagi drugii prin inelele de pe laturile chivotului, ca să ridici chivotul cu ele.

15. Drugii să fie mereu în inelele chivotului.

16. În chivot să aşezi tablele legii, care îi le voi da.

17. Deasupra să faci acoperămîntul ispăşirii din aur curat, lung de doi coţi şi jumătate, lat de un cot şi jumătate.

18. Să faci doi heruvimi de aur bătut şi să-i aşezi pe cele două laturi.

19. Să fie un heruvim pe o latură şi un heruvim pe cealaltă latură.

20. Heruvimii să-i pui deasupra, cu aripile intinse umbrînd acoperămîntul, iar feţele lor să fie una către alta şi să privegheze acoperămîntul.

21. Care va fi pe chivot. Iar în chivot să pui legea care îi-o voi da.

22. De acolo mă voi face cunoscut ţie şi, de deasupra, dintre cei doi heruvimi, care sînt pe chivotul legii, îţi voi vorbi despre toate, cîte vreau să poruncesc prin tine fiilor lui Israel.

Masa pîinilor punerii-înainte

23. Să faci o masă din lemn de salcîm, lungă de doi coţi, lată de un cot, înaltă de un cot şi jumătate.

24. S-o îmbraci cu aur curat şi să-i faci de jur imprejur cunună impletită de aur.

25. Să-i faci de jur imprejur un brîu de o palmă, cu infloriturí de aur.

26. Să faci patru verigi de aur şi să aşezi verigile pe cele patru muchii ale picioarelor ei,

27. Dedesubtul brîului, iar verigile să fie în tecile drugilor, ca să se ridice cu ele masa.

28. Să faci drugi din lemn de salcîm, să-i poleieşti cu aur curat; cu ei să se ridice masa.

29. Tot din aur să faci vase, căţui, cupe şi căni de turnat. Să le pui pe masă.

30. Şi să mai pui pe masă pîinile punerii-înainte, care vor sta pururea inaintea mea.

Sfeşnicul

31. Să faci sfeşnic din aur bătut. Fusul, braţele, cupele, nodurile şi florile/să fie dintr-o bucată.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 57, col. II

32. Şase fofêze să iasă den coaste ; trei fofêze ale sfêşnicului den coastele de o parte a lui şi trei fofêze ale sfêşnicului den partea a dooa.

33. Şi trei scăfîrlii închipuite ca nucşo <a>rele într-o fofează, vîrteju şi floare ; aşa, la cêle şase fofêze ce ies den sfêşnic.

34. Şi în sfêşnic, patru scăfîrlii închipuite ca nucşoarele într-o fofează, vîrtêjăle şi florile ei.

35. Vîrtejul supt cêle doao fofêze dentr-insul şi vîrtej supt cêle patru fofêze dentr-insul. Aşa, la cêle şase fofêze ce ies den sfêşnic, patru scăfîrlii închipuite ca nucşoarele.

36. Scăfîrliile şi fofêzele dentr-insul să fie tot bătut dentru aur curat.

37. Şi vei face candelile lui şapte şi vei pune feştilele lui şi vor lumina dentr-un obrazu.

38. Şi clêştele lui şi supunerile lui de aur curat vei face.

39. De un talant de aur curat vei face toate vasele acêstea.

40. Caută să faci dupe pilda ce ţi se-au arătat ţie în munte.

CAP 26

1. Şi cortului vei face zêce garduri de mătase împletită, şi vînătă, şi mohorită, şi roşu-împletit herovim, lucru de ţăsătoriu să faci pre êle.

2. Lungul unui gard, de 28 de coţi şi de lat de 4 coţi să fie un gard ; o măsură va fi la toate gardurile.

3. Şi 5 garduri vor fi ţiindu-se unul de alalt şi 5 garduri vor fi ţiindu-se iară unul de altul.

4. Şi vei face lor chiotori vinete la marginea unui gard de o parte la împreunare ; şi aşa vei face la marginea gardului dennafară cătră împreunarea a dooa.

5. Şi 50 de chiotori vei face la un gard şi 50 de chiotori vei face de o parte a gardului, spre împreunarea al doilea gard, cu faţa unul cătră alalt împotrivă stînd.

6. Şi vei face 50 de copce de aur şi vei împreuna gardurile unul cu altul cu copcele şi va fi un cort.

7. Şi vei face piei de păr acoperimînt pre cort ; 11 piei să faci pre êle.

8. Lungimea unii piei va fi de 30 de coţi şi de 4 coţi va fi lăţimea unii piei ; o măsură va fi la 11 piei.

9. Şi vei împreuna cêle 5 piei într-un loc şi cêle 6 piei într-un loc şi vei îndoi piêlea a şasea în faţa cortului.

10. Şi vei face chioturi, cincizeci, la marginea unii piei carea va fi la mijlocul împreunării şi 50 de cheotori vei face pre marginea pieii ce împreună pre a doao.

11. Şi vei face 50 de belciuge de aramă şi vei împreuna belciugile den cheotori de căpătîie şi vei împreuna pieile şi vor fi una.

12. Şi vei supune ce prisosêşte de pieile cortului, jumătate de pieile ce prisosêşte vei acoperi ce prisosêşte de pieile den cort, vei acoperi dendărătul cortului.

13. Un cot den cela şi un cot den celalalt den prisositul pieilor den lun/gimea pieilor cortului şi va fi de aco-

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

32. 6 fufêdze să iasă den coaste : 3 fufêdze a sfêşnicului den coastele de o parte a lui şi 3 fufêdze a svêşnicului den partea a doao.

33. Şi 3 scăfîrlii închipuite ca nucşoarele intru o fufadză, şurub şi floare ; aşa, la cêle 6 fufêdze ce ies den sfêşnic.

34. Şi intru svêşnic, 4 scăfîrlii închipuite a nucşoare intru o fudadză, şuruburile şi florile ei.

35. Şurubul suptu cêle 2 fufêdze dentru însă şi şurub suptu cêle 4 fufêdze dentru însă. Aşa, la cêle 6 fufêdze ce ies den sfêşnic. Şi intru fufêdzele sfêşnic<ului>, 4 scăfîrlii închipuite ca nucşoarele.

36. Scăfîrliile şi fufêdzele dentru însă să fie tot bătut dentru aur curat.

37. Şi vei face feştilele [7] ei 7 şi vei pune feştilele ei şi vor lumina dentru o faţă.

38. Şi clêştele lui[8] şi supunerile lui[8] de aur curat ve<i> [9] face.

39. De un talandu de aur curat vei face toate vasele acêstea.

40. Caută, vei face după pilda ce ţi s-au arătat ţie în munte.

CAP 26

1. Şi cortului vei face 10 garduri de vişină împletit, şi den vêrde, şi mohorit, şi roşiu împletit, heruvim, lucru de ţăsător să le faci pre êle [1].

2. De lungu un gradu, de 28 coţi şi de lat 4 coţi un gardu va fi ; o măsură va fi la toate gardurile.

3. Şi 5 garduri vor fi de una ţiindu-să unul de altul şi 5 garduri vor fi ţiindu-să unul de la alalt.

4. Şi vei face chiotori verdzi la margine ; gardului, unuia, de o parte, la împreunarea şi aşa vei face la marginea gardului denafară cătră împreunarea a doao.

5. Şi 50 de chiotori vei face la un gardu şi 50 de chiotori vei face de o parte a gardului, spre împreunarea al doilea gard, cu faţa unu cătră alaltu împotrivă stindu.

6. Şi vei face belciuge [2] de aur, 50, şi vei împreuna gardurile unul cu altu cu belciugii şi va fi un cortu.

7. Şi vei face piei de păr acoperemîntul pre cortu ; 11 piei să faci pre el.

8. Lungimea unii piei va fi de 30 coţi şi de 4 coţi va fi lărgimea a unii piei ; o măsură va fi la 11 piei.

9. Şi vei împreuna cêle 5 piei într-un loc şi cêle 6 piei într-un loc şi vei dupleca piêlea a şaptea în faţa cortului.

10. Şi vei face chiotori, 50, la marginea unii piei, care va fi la mijlocul împreunării, şi 50 de chiotori vei face pre marginea piei<i> ce împreună pre a doao.

11. Şi vei face 50 de belciugi de aramă şi vei împreuna belciugii den chiotori de căpeţêle şi vei împreuna pieile şi vor fi una.

12. Şi vei supune ce prisosêşte de pieile cortului, giumătate de piêle ce prisosêşte vei acoperi ce prisosêşte de piei den cortu, vei acoperi dinapoia cortului.

13. Un cot den cela şi un cot den celalalt, den prisositul pieilor a cortului den lun/gime,

32. 6 fofêze să iasă den partea den sfêşnic : 3 fofêze de o parte, 3 fofêze de altă parte.

33. Şi 3 girteajă în chipul nucilor într-o fofeză şi într-un rătund şi într-o floare, aşa să iasă cîte 6 ramurile den sfêşnic şi în sfêşnic cîte 3 girtêază în chip de nuci într-o ramură să fie şi rătundurile şi florile lui rătund supt 2 ramuri de ale lui şi rătund supt 4 ramuri de ale lui : aşa în cîte 6 fofêzele ce ies den sfêşnic să fie.

34. Şi în sfêşnic să fie 4 girteajă în chip de nuci.

35. Fofêzele şi rătundurile să fie dentr-însu[1] vărsate.

36. Tot de un aur curat.

37. Şi să faci 7 candele şi le vei pune feştilă şi vor lumina numai de la faţa lor.

38. Şi clêştele[9] lui şi cêle de desupt ale lui să le faci de aur curat.

39. De un talant de aur curat vei face toate vasele acêstea.

40. Socotêşte să faci după închipuirea ce ţi se-au arătat în munte.

CAP 26

1. Iară cortul aşa să faci[1] : 10 zvêse[2] de vişină împletită, şi den vêrde, şi den gravani, şi den roşu împletit, şi mulţime de heruvimi de lucru cusut să faci pre dinsele [3].

2. Şi măsura unii zăvêse să fie de 28 de coţ de lungă, iar de lată de 4 coţi ; o zăvasă atîta să fie ; iar măsura celorlalte tot pre aceasta va fi.

3. Cinci zăvêse să fie împreunate să se ţie una de alta, iar cinci zăvêse să se ţie iar toate una de alta.

4. Şi vei face lor chieotori verzi la marginea unii zăvêse de o parte, aşijderea vei face şi la marginea zăvêsei cei a doaoa, ca să se împreune.

5. Cinzeci de chieotori să faci pre muchea zăvêsei şi 50 de chieotori la muchea ceialalte zăvêse, să se împreune una drept alta.

6. Şi vei face 50 de cîrlige de aur şi vei prinde zăvêsele amîndoaoă una de alta cu cîrlige şi vor fi un cort.

7. Şi să faci 11 zăvêze de lină să fie de acoperemîntul cortului.

8. O zăvasă să fie de 30 de coţ de lungă şi de 4 coţ de lată şi să fie zăvêsele cîte 11 toate într-o măsură.

9. Şi se împreuni 5 zăvêse la un loc şi 6 zăvêse la alt loc şi a şasea zăvasă o vei pleca în uşa cortului.

10. Şi să faci la muchea unii zăvêse 50 de chieotori carea va fi la mijloc şi la cêealaltă zăvasă să faci iar 50 de chieotori pre muchea carea să se împreune cu ceêalaltă.

11. Şi să faci 50 de cîrlige de aramă şi să împreuni cu cîrligele chieotorile cêle desupra şi să alături zăvêsele să fie una.

12. Iar ce va prisosi den zăvêse de pre cort să acoperi dosul cortului cu cêea de un cot cu cêealaltă iar de un cot.

13. Iar den prisoseala lun/gimei zăvêselor cortului să acopere cortul pre dă laturi, şi de o

32. Din cele şase braţe ale sfeşnicului, trei să iasă dintr-o latură şi trei din cealaltă.

33. La fiecare braţ să faci trei cupe ca floarea de migdal, cu nod şi floare.

34. Iar pe fus să fie patru cupe lucrate ca floarea de migdal, cu nod şi floare,

35. Un nod sub cîte două braţe. Aşa să fie pentru toate cele şase braţe care ies din sfeşnic.

36. Tot sfeşnicul să fie lucrat dintr-o singură bucată de aur curat.

37. Să faci şapte candele şi să le aşezi astfel ca să lumineze latura din faţa lui.

38. Să-i faci mucări şi tăviţe din aur curat.

39. Toate aceste odoare să fie dintr-un talant de aur curat.

40. Vezi să le faci după însemnarea ce ţi-a fost arătată în munte.

CAP. 26

Facerea cortului

1. Cortul să-l faci din zece covoare de mătase viorie, vişinie şi stacojie, urzite cu fir de in răsucit. Pe ele să faci heruvimi ţesuţi cu măiestrie.

2. Lungimea unui covor să fie de douăzeci şi opt de coţi, iar lăţimea de patru coţi. Toate covoarele să aibă aceeaşi măsură.

3. Cîte cinci covoare să fie prinse unul de altul în lungime.

4. Să faci cheotori de mătase vînătă la marginea fiecărui covor pe amîndouă părţile, unde se îmbină.

5. Cincizeci de cheotori să faci la un covor şi cincizeci la marginea covorului unde se unesc. Cheotorile să fie una în faţa alteia.

6. Să faci cincizeci de cîrlige de aur şi să împreuni covoarele cu cîrligele ; acesta va fi cortul.

7. Să faci acoperişul cortului din covoare de păr de capră ; să faci unsprezece astfel de covoare.

8. Lungimea unui covor să fie de treizeci de coţi şi lăţimea de patru coţi ; toate unsprezece să fie de aceeaşi măsură.

9. Să împreuni cinci covoare de o parte şi alte şase de alta. Pe al şaselea covor să-l îndoi în faţa cortului.

10. Să faci cincizeci de cheotori pe marginea fiecărui covor pe amîndouă părţile, unde se îmbină.

11. Să faci cincizeci de cîrlige de aramă şi să viri cîrligele în cheotori, să împreuni covoarele ca unul singur.

12. Iar ce prisoseşte din acoperemînt, cîte o jumătate de covor, să acopere partea dindărăt a cortului.

13. Cîte un cot dintr-o parte şi cîte un cot din cealaltă parte a prisosului, în lun/gime,

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 58, col. I

ни

цимѣ пїенлоу кортулуй, шй ва фй де акопериť пре
коастеле кортулуй, де сопарте шй де алта, каса
ді акопере. Шй вей фаче акоперемынть кортулуй, пїей де бербынче рушите, шй акоперемынтуй
еі ри престе ачеста пїей винете пе деасупра. Шй
вей фаче стылпи кортулуй, де лемне не путреде.
ві де. Де зече коць стофаци оуй стылпу, шй
де оуй кот шй жумытате лецимѣ оуйуй стылпу.
зі Доао гардине ла оуй стылпу стынд оуйуй ка
тре аллалть, аша стофаци ла тоць стылпїй кортулуй.
ні Шй стофаци стылпїй кортулуй, к, де
ві стре парте, деспре мїазъноапте. Шй па
трузечи де куйеури де аргинть сă фаци ла чеи, к,
де стылпи, к, куйеури ла оуй стылпу ла амындоао пărциле луй, шй, к, куйеури стылпулуй
к оуйуй ла амындоао пărциле луй. Шй пар
теа доуа де кătre аустру, к, де стылпи.
ка Шй, м, куйеурile лор де аргинть, б, куйеури
ла оуй стылпу ла амындоао пărциле луй, шй
доао куйеури ла оуй стылпу ла амындоао пăр
кв циле луй. Шй дей дărătуа кортулуй де
стре парте деспре маре, вей фаче, ѕ, стылпи.
кг Шй доі стылпи вей фаче ла оуйгиниле кортулуй
кд дей дărătть. Шй ворфй тоцма де тос, шй
фтрăлăкь ворфй цїе, дей капете фтрео фтреку
аре, аша вей фаче ла амындоао оуйгиниле тоц
ке ма сă фїе. Шй ворфй, й, стылпи шй куй
еурile де аргинть, ѕі, доао куйеури ла оуй
стылпу шй доао куйеури ла аллалть стылпу ла а
кѕ мындоао пărциле луй. Шй сă фаци зăвоарă
де лемне непутреде, г, зăвоаре ла оуй стылпу
кз доао парте акортулуй. Шй чинчи зăвоаре
стылпулуй ал пărцїй кортулуй алдоилеа, шй
чинчи зăвоаре алстылпулуй дей дărătть ал пărцїй
ки кортулуй де кătre маре. Шй зăвоарăлă чеа
дей мижлокь, прей мижлокуа стылпилор să
кд трекă деоа парте пănă де чеа парте. Шй
стылпїй сăй фăреци ку аур, шй верицеле сăлефа
ци де аур, фтру care вей бага зăвоарăле, шй вей
л полїй зăвоарăле ку аур. Шй вей рădика ко
тулă дупă кипулă че се-у арăтат цїе фмунте.
ла Шй вей фаче акоперемынть де вынăт шй мохорт
лб шй рошу фплетит шй мătăсă тоарсă. Лу
кру цесут сă фаци пре ели херовимі, шй să пă
пре джнсуа пре патру стылпи не путрезі полеци
ку аур, шй капителе лор де аур, шй фундурile lor
лг патру де аргинт. Шй вей пуне акоперемынтуа пре стылпи, шй вей бага акоао маі флăуă
тру де акоперемынть кă бă тă мărтурїей, шй ва
осебі акоперемынтуа доао, фтре мижлокуа сфынтулуй, шй фтре мижлокуа сфынтелоръ сфинте
лд лор. Шй вей акопері ку акоперемынтуа нивоа
ле тă мărтурїей фсфынта сфинтелоръ. Шй
вей пуне маса денафарă де акоперемынть, шй
сфешнекуа дей поріва мешїй, деспре парте кă
тулă кătre аустру, шй маса овей пуне. деспре
парте кортулуй де кătre мїазъноапте.
лѕ Шй вей фаче оушїй поалă де акоперинть де вынăт
шй мохорт шй рошу фплетит, шй де мătăсă

perit pre coastele cortului de o parte și de alta, ca să acopere.

14. Și vei face acoperemînt cortului, piei de berbece ruşite și acoperemînturi preste acesta, piei vinete pe deasupra.

15. Și vei face stîlpi cortului de lêmne neputrede.

16. De zece coți să faci un stîlpu și de un cot și jumătate lățimea unui stîlpu.

17. Doao gardine la un stîlpu stînd unul cătră alalt; așa să faci la toț stîlpii cortului.

18. Și să faci stîlpii cortului 20 despre partea despre miazănoapte.

19. Și patruzeci de cuiburi de argint să faci la cei 20 de stîlpi, 2 cuiburi la un stîlpu la amîndoao părțile lui și 2 cuiburi stîlpului unuia la amîndoao părțile lui.

20. Și partea a doa, de cătră áustru, 20 de stîlpi.

21. Și 40 cuiburile lor de argint, 2 cuiburi la un stîlpu, la amîndoao părțile lui, și doao cuiburi la un stîlpu, la amîndoao părțile lui.

22. Și dendărătul cortului, despre partea despre mare, vei face 6 stîlpi.

23. Și doi stîlpi vei face la unghiurile cortului dendărăt.

24. Și vor fi tocma de jos și într-un loc vor fi ție den capete într-o împreunare. Așa vei face la amîndoao unghiurile, tocma să fie.

25. Și vor fi 8 stîlpi și cuiburile de argint 16, doao cuiburi la un stîlpu și doao cuiburi la alt stîlpu, la amîndoao părțile lui.

26. Și să faci zăvoară de lêmne neputrede, 5 zăvoară la un stîlpu, de o parte a cortului,

27. Și cinci zăvoară stîlpului al părții cortului al doilea, și cinci zăvoară a stîlpului dendărăt al părții cortului de cătră mare.

28. Și zăvorul cel den mijloc pren mijlocul stîlpilor să să petreacă de o parte pănă de ceêa parte.

29. Și stîlpii să-i fêreci cu aur și verigele să le faci de aur, întru care vei băga zăvoarele, și vei polii zăvoarele cu aur.

30. Și vei rădica cortul după chipul ce se-au arătat ție în munte.

31. Și vei face acoperemînt de vînăt, și mohorît, și roșu împletit, și mătasă toarsă. [32] Lucru țăsut să faci pre el herovimu.

32. Și să-l pui pre dînsul pre patru stîlpi neputrezi, poleiț cu aur; și capetele lor, de aur, și fundurile lor, patru, de argint.

33. Și vei pune acoperemîntul pre stîlpi și vei băga acoló mai înlăuntru de acoperemînt chivotul mărturiei. Și va osebi acoperemîntul voao între mijlocul sfîntului și între mijlocul sfîntului sfintelor.

34. Și vei acoperi cu acoperemîntul chivotul mărturiei în sfînta sfintelor.

35. Și vei pune masa den afară de acoperemînt și sfêșnecul den potriva mêsii despre partea cortului cătră áustru; și masa o vei pune despre partea cortului de cătră miazănoapte.

36. Și vei face ușii poală de acoperit de vînăt, și mohorît, și roșu împletit, și de mătasă/împletită, lucru de împestritoriu.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

şi va fi de acoperit pre coastele cortului de o parte şi de alta, pentru ca să s<ă> acopere.

14. Şi vei face acoperemintu preste acesta cortului, piei de berbêce ruşite şi acoperemintul, piei verdzi deasupra.

15. Şi vei face stilpii cortului de lêmne neputrede.

16. De 10 coţi să faci un stilpu şi de un cot şi giumătate lăţimea unui stilpu.

17. Doao gardine la un stilpu stind unul către alalt ; aşa să faci la toţi stilpii cortului.

18. Şi vei face stilpii cortului 20 despre partea despre miadzănoapte.

19. Şi 40 de capete de argintu la cei 20 de stilpi, 2 capete la un stilpu la amindoao părţile lui şi 2 capete stilpului unuia la amindoao părţile lui.

20. Şi partea a doao, de către nótos, 20 de stilpi.

21. Şi 40 de capete lor, de argintu, 2 capete la un stilpu la amindoao părţile lui şi 2 capete la un stilpu la amindoao părţile lui.

22. Şi dendărătul cortului, despre partea despre mare, vei face 6 stilpi.

23. Şi 2 stilpi vei face la unghiurile cortului dendrăptu.

24. Şi vor fi de-atocma de gios şi intru-un loc vor fi ţie den capete şi intru o inpreunare. Aşea vei face la amindoao unghiurile, atocma să fie.

25. Şi vor fi 8 stilpi şi capetile lor de argint 16, doao capete la un stilpu şi 2 capete la altu stilpu, la amindoao părţile lui.

26. Şi vei face 5 zăvoară[3] de lêmne neputrede, 5 zăvoară la un stilpu, de o parte a cortului,

27. Şi 5 zăvoară a stilpului a părţii a cortului al doilea şi 5 zăvoară a stilpului a părţii dendrăptu a cortului de către mare.

28. Şi zăvorul cel den mijloc pren mijlocul stilpilor să s<ă> petreacă, de o parte intr-altă parte.

29. Şi stilpii să-i poleieşti[4] cu aur şi verigele să le faci de aur, pre carii vei băga inlontru zăvoarăle.

30. Şi vei rădica cortu după chipul ce ţi s-au arătat in munte.

31. Şi vei face acoperămintul de vêrde şi mohorit, şi roşiu inpletit, şi vişin torsu. [32] Lucru ţăsut să faci pre el heruvim.

32. Şi să-l pui pre 4 stilpi pre insă, neputrezi, poleiţi cu aur ; şi capetile lor, de aur, şi fundurile lor, 4, de argintu.

33. Şi vei pune acoperemintul pre stilpi şi vei băga acoló mai inlontru de acoperemint săcriiul mărturiei şi va usăbi acoperemintul voaă intre mijlocul sfintului şi intre mijlocul sfintului svinţilor.

34. Şi vei acoperi cu acoperemintul săcriiul mărturiei intru sfintul svinţilor.

35. Şi vei pune masa dennafară de acoperemintu şi sfêşnicul denpotrivă mêsei despre partea cortului de către nótos ; şi masa o vei pune despre partea cortului de către miadzănoapte.

36. Şi vei face uşli poală de acoperit de vêrde, şi mohorit, şi roşiu inpletit,/lucru inpistritoriului.

parte, şi de alta.

14. Şi să faci acoperemint cortului preste aceasta piei de berbêce ruşite şi desupra acoperemint de piel verzi.

15. Şi să faci stilpii cortului de lêmne neputrede.

16. De 10 coţ să fie un stilp de nalt şi de lat de un cot şi jumătate.

17. 2 gardine la un stilp stind unul către altul ; aşa să faci la toţ stilpii cortului.

18. Şi să faci cortului 20 de stilpi despre partea despre miiază noapte.

19. Şi la acei 20 de stilpi să fie 40 de căpătăi de argint la un stilp, cite 2 căpătăie la amindoaoă părţile să aibă căpătăie.

20. Iar de cêea parte despre amiázăzi să fie iar 20 de stilpi şi 40 de căpătăie de argint,

21. Cite 2 căpătăie la un stilp de amindoaoă părţile.

22. Iar dendărătul cortului, despre laturea carea iaste spre mare, să faci 6 stilpi.

23. 2 stilpi să-i faci la căpătăiul cortului dendărăt.

24. Şi să fie tot intr-o potrivă de jos pănă sus şi tot intr-un chip aşa să faci la amindoaoă căpătăiele intocma.

25. Şi vor fi 8 stilpi, iar căpătăiele lor de argint vor fi 16, cite 2 căpătăie la un stilp de amindoaoă părţile.

26. Şi să faci 5 zovoară de lemn neputred, 5 zăvoară la un stilp despre o parte de cort,

27. Şi 5 zăvoară la al doilea stilp la căpătăiul cortului.

28. Iar 5 zăvoară la stilpul cel dendărăt, la unghiul cortului care iaste despre mare.

29. Şi stilpii cei den mijloc să treacă 2 dentr-un unghiu pănă intr-alt unghiu şi stilpii să-i fêrici cu aur. [30] Şi să faci verigi de aur pren care vei băga zăvoarăle şi să fêreci şi zăvoarăle cu aur.

30. Şi să aşăzi cortul după chipul ce ţi se-au arătat in munte.

31. Şi să faci zăvasă de vêrde, şi de mohorit, şi de roşu impletit, şi de vişină toarsă, lucru ţesut să faci şi intins. [32] Şi să faci pre dinsa heruvimi.

32. Şi să-i intinzi pre 4 stilpi neputrezi şi fericaţ cu aur ; şi căpătăiele stilpilor cêle den sus să fie ferecate cu aur, iar cêle den jos de la temelie, cu argint.

33 [32]. Şi să pui zăvasa pre acei stilpi. [33] Şi să bagi acoló inlăuntrul zăvêsei sicriul mărturiei şi să dăsparţă zăvasa intre sfinţire şi intre sfinta sfinţilor.

34. Şi să acop<e>[4]ri cu zăvasa sicriul făgăduinţei intru sfinta sfinţilor.

35. Şi să pui masa dennafară de zăvasă şi sfêşnicul impotriva mêsei despre partea cortului carca iaste despre miázăzi ; iar masa să o pui despre partea cortului care iaste despre miiazănoapte.

36. Iar uşilor să le faci acoperemint de vêrde, şi de mohorit, şi de gravani tors, şi de vişină/ţesută, lucru impistrit să fie.

să atirne peste pereţii cortului, de amindouă părţile, ca să-l acopere.

14. Să mai faci un acoperiş din pielicele de berbec vopsite roşu şi altul din piei străvezii pe deasupra.

15. Să spijini cortul pe scinduri din lemn de salcim.

16. O scindură să aibă zece coţi în lungime şi un cot şi jumătate în lăţime.

17. Fiecare scindură să aibă în partea de jos cite două cepuri, unul în dreptul altuia ; toate scindurile să fie la fel.

18. În partea dinspre miazănoapte a cortului să pui douăzeci de scinduri.

19. Să faci celor douăzeci de scinduri patruzeci de tălpi de argint, cite două tălpi pentru o scindură, de amindouă părţile.

20. În partea dinspre miazăzi să pui tot douăzeci de scinduri.

21. Să le faci patruzeci de tălpi de argint, cite două tălpi pentru fiecare, de amindouă părţile.

22. Iar în spatele cortului, în partea dinspre asfinţit, să pui şase scinduri.

23. Să faci două scinduri pentru unghiurile din spate ale cortului.

24. Să fie deopotrivă în partea de jos pînă la capătul unde se îmbină. Să le faci pe amindouă la fel pentru cele două unghiuri.

25. Să fie opt scinduri şi şaisprezece tălpi de argint, cite două tălpi la o scindură, la amindouă capetele.

26. Să faci grinzi din lemn de salcim, cinci pentru scindurile dintr-o latură a cortului,

27. Şi cinci pentru cele din cealaltă latură şi încă cinci pentru latura dindărătul cortului, spre asfinţit.

28. Grinda din mijloc să treacă prin scinduri de la o latură la alta a cortului.

29. Să poleieşti cortul, să faci şi verigile, care vor ţine grinzile, din aur, iar scindurile şi grinzile să le îmbraci toate cu aur.

30. Cortul să-l ridici după însemnarea ce ţi-am arătat-o în munte.

31. Să faci perdea din mătase viorie, vişinie şi stacojie, urzită cu fir de in răsucit. În ţesătura ei să faci heruvimi.

32. Să o atirni pe patru stîlpi din lemn de salcim poleiţi cu aur; capetele să fie de aur, iar cele patru tălpi ale lor din argint.

33. După ce ai atîrnat perdeaua, să aşezi înăuntru chivotul mărturiei. Şi va despărţi astfel perdeaua sfînta de sfînta sfintelor.

34. Să acoperi cu capacul chivotul mărturiei.

35. Masa să o aşezi dincoace de perdea, iar sfeşnicul în faţa mesei, spre partea cortului dinspre miazăzi ; masa să stea înspre miazănoapte.

36. Să faci la uşă perdea din mătase viorie, vişinie şi stacojie, urzită cu fir de in,/lucru măiestrit.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 58, col. II

37. Şi vei face acoperemîntul cinci stîlpi neputrezi şi vei polii pre dînşii cu aur. Şi căpătîile lor, de aur, şi le vei topi lor 5 funduri de aramă.

CAP 27

1. Şi să faci jîrtăvnic de lêmne neputrede de cinci coţ de lungu şi 5 coţ de lat, în patru cornuri să fie jîrtăvnicul, şi de 3 coţ nălţimea lui.

2. Şi vei face coarnele în cêle 4 cornuri, dentr-însul să fie coarnele, şi le vei acoperi cu aramă.

3. Şi vei face cunună jîrtăvnicului, şi acoperemîntului lui, şi păharăle lui, şi cîrligele lui, şi cădelniţa lui, şi toate vasele lui le vei face de aramă.

4. Şi să-i faci lui grătariu de aramă în chip de mreajă, şi vei face grătariului patru verigi de aramă în patru cornuri.

5. Şi vei pune pre dînsele supt grătariul jîrtăvnicului den jos. Şi va fi grătariul pînă la jumătate de jîrtăvnic.

6. Şi vei face jîrtăvnicului drugi de lêmne neputrede şi le vei fereca cu aramă.

7. Şi vei băga drugii în verigi şi să fie drugii spre amîndoao coastele jîrtăvnicului cînd îl vor rîdica pre dînsul.

8. Găunos, de scînduri vei face pre el, dupe cela ce ţi s-au arătat în munte, aşa să faci.

9. Şi vei face curte cortului despre partea despre áustru. Pînzile curţii, de mătase răsucită, lungul, 100 de coţi de o parte.

10. Şi stîlpii lor, 20, şi fundurile lor, 20, de aramă, şi belciugile lor şi marginile, de argint.

11. Aşa şi la partea de cătră miazănoapte, pînza de 100 de coţi de lungă, şi stîlpii lor, 20, de aramă, şi belciugile lor şi marginile stîlpilor şi cúiuburile lor ferecate cu argint.

12. Iară lăţimea curţii de cătră mare, pînza, 50 de coţi, stîlpii lor, 10, şi cúiuburile lor, zêce.

13. Şi lăţimea curţii de cătră răsărit, pînza de 50 de coţi, stîlpii lor, 10, şi cúiuburile lor, zêce.

14. Şi de 15 coţi înălţimea pînzilor de o parte, stîlpii lor, 3, şi cúiuburile lor, trei.

15. Şi a dooa parte, 15 coţi, pînzele de nalte, stîlpii lor, 3, şi cúiuburile lor, trei.

16. Şi porţii curţii, acoperimînt de 20 de coţi de nalt, de vinăt, şi mohorît, şi roşu împletit, şi mătase răsucită cu împistriturile croitoriului; stîlpii lor, 4, şi cúiuburile lor, patru.

17. Toţi stîlpii curţii împrejur, ferecaţi cu argint, şi capetele lor, de argint, şi cúiuburile lor de, aramă.

18. Iară lungimea curţii, 100 spre o 100, şi lărgime, 50 spre 50, şi nălţimea, de 5 coţi, de mătasă răsucită, şi cúiuburile lor, de aramă.

19. Şi toată tocmeala, şi toate unêltele, şi ţăruşii curţii, de aramă. Şi vei face haine vinete, şi mohorite, şi roşii, ca să slujască cu êle în sfinte.

20. Şi tu poruncêşte fiilor lui Israil şi să ia ţie untdelemnu de masline fără drojdii, curat, ales la lumină, pen/tru

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

37. Şi vei face acoperemintului 5 stîlpi neputredzi şi-i vei polei pre înşi cu aur. Şi vîrvurile lor, de aur, şi le vei topi lor 5 funduri de arame.

CAP 27

1. Şi să faci jîrtăvnic de lêmne neputrede de 5 coţi de lungu şi de 5 coţi de lat, în patru cornuri va fi jîrtăvnicul, şi de 3 coţi, înălţimea lui [1].

2. Şi vei face cornurile în cêle 4 cornuri, dentru însul să fie făcute cornurile, şi le vei acoperi cu aramă.

3. Şi vei face cunună jîrtăvnicului, şi acoperemîntului, şi păharăle lui, şi furculiţele [2] lui, şi cădêlniţa lui, şi toate vasele lui le vei face de aramă.

4. Şi să-i faci lui grătariu de aramă faptu de mreaje, şi să faci grătariului patru verige de arame în 4 unghiuri.

5. Şi vei pune pre ei suptu grătariul jîrtăvnicului de gios. Şi să fie grătariul păn-la giumătate de jîrtăvnic.

6. Şi vei face jîrtăvnicului păringi de lêmne neputrede şi-i vei fereca cu aramă.

7. Şi vei băga păringele în verigi şi fie păringele pre amîndoaă coastele jîrtăvnicului cîndu îl vor rădica pre însul.

8. Găunos, de scînduri îl vei face pre el, după cela ce ţi s-au arătat în munte, aşea să faci.

9. Şi vei face curte cortului despre partea despre nótos. Pl<n>dzele gardului curţii, de vişin răsucit, de lungă 100 coţi de o parte.

10. Şi stîlpii lor, 20, şi fundurile lor, 20, de aramă, şi capetile lor şi marginile, de argîntu.

11. Aşa şi la partea de cătră miadzănoapte, pîndză de 100 coţi de lungi şi stîlpii lor, 20, cu fundurile <de>[3] arame ; vîrvurile şi capetile şi marginile stîlpilor ferecate cu argîntu.

12. Iar lăţimea curţii de cătră mare, pîndză de 50 coţi, stîlpii lor, 10, şi fundurile, 10.

13. Şi lăţimea curţii de cătră răsărit. pîndză de 50 coţi, stîlpii lor, 10 şi fundurile, 10,

14. Şi de 15 coţi înălţimea pîndzelor de o parte, stîlpii lor, 3, şi funduri, 3.

15. Şi a doao parte, de 15 coţi pîndzele de înnalte, stîlpii lor, 3, şi fundurile, 3.

16. Şi uşii curţii, acoperemîntu de 20 coţi de înnaltu, de vêrde, şi mohorît, şi roşiu împletît, şi vişin răsucit cu împistritul croitoriului ; stîlpii lor, 4, şi fundurile lor, 4.

17. Toţi stîlpii curţii împregiur, ferecaţi cu argîntu, şi capetile lor, de argîntu, şi fundurile lor, de arame.

18. <Iar lungimea curţii, 100 spre 100, şi lărgimea, 50 spre 50, şi înălţimea de 5 coţi de vişin<ă> răsucită, fundurile lor de arame>[4].

19. Şi toată tocmala, şi toate ciniile, şi pociumbii curţii, de arame. Şi vei face haine verdzi, şi mohorîte, şi roşii, ca să slujaseă cu êle în tru sfinte.

20. Şi tu porăncêşte fiilor Israil şi să ia untudelemnu ţie de masline fără drojdii, curat, ales la lumină, pen/tru ca să ardză

37. Şi să faci zăvêsei acoperemîntului 5 stîlpi de lemn neputred şi să-i fêreci cu aur şi căpătăiele lor cêle de sus să fie de aur şi jos le vei vărsa 5 temelii de aramă.

CAP 27

1. Şi să faci altar de lemn neputred de 5 coţi să fie de lung şi de 5 coţ de larg, în 4 cornuri să fie altariul, de 3 coţ de nalt [1].

2. Şi să faci în cîte 4 unghiurile 4 coarne, şi coarnele să fie dentr-însul şi să le acoperi cu aramă.

3. Şi să faci altariului cunună, iar acoperemîntul lui şi păharăle lui, şi furculiţele lui, şi cădêlniţele lui, şi toate vasele lui să le faci de aramă.

4. Şi să faci lui grătar de aramă în chip de mreajă, şi să faci grătariului în cîte patru cornurile 4 belciuge de aramă.

5. Şi să-l pui supt grătariul altariului den jos. Şi să fie grătariul până la mijlocul altariului.

6. Şi să faci altariului pîrghii de lemn neputred pre de laturi şi să le fêrici cu aramă.

7[6]. Şi să bagi pîrghiile pren belciuge. [7] Şi să fie pîrghiile altariului să-l ţie de 2 părţi.

8. Şi denlău<n>[2]tru să fie găunos şi să-l faci de scînduri cum se-au arătat ţie în munte.

9. Şi să faci cortului curte despre partea despre amiiázăzi şi zăvêsele curţii să fie de vişină ţesută de 100 de coţ de lungi de o parte.

10. Şi stîlpii lor, 20, şi temeiurile lor, 20 de aramă, iar circêiele şi belciugele lor, de argînt.

11. Aşa şi despre laturea despre miiazănoapte zavasă să faci de 100 de coţ de lungă, şi stîlpii lor, 20, şi temeiurile lor, 20, de aramă, iar verigile şi căpătăiele stîlpilor cêle de sus fericate cu argînt.

12. Iar lăţimea zăvêsei curţii despre mare să fie de 50 de coţ, stîlpii lor 10.

13. Şi temeliile lor, 10.

14. Şi înălţimea zăvêselor să fie de 15 coţ de o parte, stîlpii lor, 3, şi temeliile lor, 3.

15. Iar zăvêsele de a doaoa parte să fie de 15 coţi de nalte ; şi stîlpii lor, 3, şi temeliile lor, 3.

16. Iar zăvasa acoperemîntului uşilor curţilor, de 20 de coţ de naltă să fie, de vêrde, de mohorît, de gravani şi de vişină răsucită cu cusături pestriţe; stîlpii ei, 4, şi temêiele lor, 4.

17. Toţ stîlpii curţii să fie fericaţ cîte de amîndoaoă părţile [3] cu argînt şi căpătăiele lor cêle den sus să fie de argînt, iar temêiele lor de aramă.

18. Iar lungimea curţii să fie de 100 de coţ, iar lăţimea de 50 de coţ, iar înălţimea, de 5 coţi să fie şi să fie de vişină răsucită şi temeiurile să fie de aramă.

19. Şi toate vasele şi dichisele curţii să fie de aramă. Şi să faci haine verzi, şi mohorîte, şi roşii, să slujaseă cu dînsele în tru sfinţire.

20. Iar tu porăncêşte feciorilor lui Israil să ia ţie unt de măsline curat, ales, fără drojdii la lumina, [4]/să luminêze în cortul mărturiei

37. Perdeaua să atîrne de cinci stîlpi din lemn de salcîm poleiţi cu aur. Capetele să fie din aur curat şi să le torni cinci tălpi de aramă.

CAP. 27

Altarul jertfelor

1. Să faci un jertfelnic din lemn de salcîm, lung de cinci coţi şi lat de cinci coţi ; jertfelnicul să fie în patru colţuri, iar înălţimea lui de trei coţi.

2. În cele patru colţuri ale lui să faci coarne ca ieşînd dintr-însul ; să-l îmbraci în aramă.

3. Să-i faci cunună şi acoperămînt, iar cenuşarul, găleţile, cupele, cîrligile, cleştele şi vătraiul şi toate uneltele să fie din aramă.

4. Tot din aramă să-i mai faci un grătar ca o împletitură, cu patru inele pe cele patru laturi.

5. Să le potriveşti în partea de jos a jertfelnicului. Iar împletitura grătarului să ajungă pînă la mijlocul jertfelnicului.

6. Să-i faci jertfelnicului drugi de lemn de salcîm şi să-i îmbraci în aramă.

7. Drugii să-i viri în inele pe amîndouă laturile jertfelnicului, ca să poată fi ridicat.

8. Să-l faci de scînduri şi gol înăuntru, precum ţi-am arătat în munte, aşa să-l faci.

Curtea cortului

9. Cortul să aibă o curte. În latura dinspre miazăzi perdelele curţii să fie din pînză de in, lungi de o sută de coţi.

10. Pentru ele să faci douăzeci de stîlpi, iar aceştia să aibă douăzeci de tălpi de aramă, cîrligele şi verigile lor să fie de argînt.

11. Tot aşa în partea dinspre miazănoapte, perdeaua să fie lungă de o sută de coţi, să aibă douăzeci de stîlpi şi douăzeci de tălpi de aramă, iar cîrligele şi verigile stîlpilor să fie ferecate în argînt.

12. În latura dinspre răsărit a curţii să fie perdele de cincizeci de coţi, cu zece stîlpi şi zece tălpi.

13. În latura curţii dinspre asfinţit să fie perdele de cincizeci de coţi, cu zece stîlpi şi zece tălpi.

14. Într-o parte perdelele să fie înalte de cincisprezece coţi, să aibă trei stîlpi cu tălpile lor.

15. Şi în cealaltă parte perdelele să fie înalte de cincisprezece coţi, să aibă trei stîlpi cu tălpile lor.

16. Poarta curţii să aibă o perdea de douăzeci de coţi, lucrată cu măiestrie, din mătase viorie, vişinie şi stacojie, urzită cu fir de in răsucit. Să aibă patru stîlpi cu patru tălpi.

17. Toţi stîlpii curţii împrejur să fie ferecaţi în argînt, capetele lor de argînt, iar tălpile de aramă.

18. Lungimea curţii să fie de o sută de coţi, lăţimea de cincizeci de coţi, înălţimea despărţirii de cinci coţi : perdelele să fie din pînză de in, iar tălpile stîlpilor de aramă.

19. Toate odoarele şi toate uneltele şi ţăruşii curţii să fie de aramă.

Untdelemnul candelelor

20. Să porunceşti fiilor lui Israel să aducă pentru luminat untdelemn curat, limpede, stors din măsline/ ca să ardă sfeşnicul şi să

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 59, col. I

ca să arză lumină pururea în cortul mărturiei, [21] denafară de acoperimîntul ce iaste preste făgăduinţă.

21. Aprinde-l-va pre el Aarón şi fiii lui decusară până dimineaţă, înaintea Domnului. Lege vecinică, întru săminţiile voastre de la fiii lui Israil.

CAP 28

1. Şi tu adu lîngă tine pre Aarón, frate-tău, şi pre fiii lui şi den fiii lui Israil, ca să-m preoţească mie Aarón, şi Nadav, şi Aviúd, şi Eliazár, şi Iathamár, fiii lui Aarón.

2. Şi vei face veşmînt sfînt lui Aarón, fratelui tău, întru cinste şi mărire.

3. Şi tu grăiêşte tuturor înţelepţilor la cuget, pre carii i-am umplut de duhul înţilepciunii şi sîmţirei, şi vor face veşmîntul cel sfînt lui Aarón, la cel sfînt, cu care să-m preoţească mie.

4. Şi acêste veşminte carele vor face : cel-prejur-pieptu, şi cea-preste-umăr, şi haina-pînă-la-picioare, şi haină strălucită, şi mitră, şi brîu. Şi vor face veşminte sfinte lui Aaron şi feciorilor lui, pentru ca să-m preoţească mie.

5. Şi ei vor lua aurul, şi vînătul, şi mohorîtul, şi roşul, şi mătasea.

6. Şi vor face cea-de-preste-umăr de mătase împletită, lucru ţesut împistrit.

7. Doao preste umere vor fi lui, ţiindu-se una de alta, pre amîndoao părţile spînzurate.

8. Şi ţăsătura celor-preste-umere, care iaste preste dînsa după facere dentr-însa, va fi de aur curat, şi vînăt, şi mohorît, şi roşu torsu şi mătase împletită.

9. Şi vei lua pre acêle doao pietri, pietri de zmaragdu, şi vei săpa în êle numele fiilor lui Israil.

10. Şase nume pre o piatră şi şase nume, cêlêlalte, pre a doo piatră, după naşterile lor.

11. Lucru de meşteşug de pietri, săpătură de pecête, vei săpa cêle doao pietri pre numele fiilor lui Israil.

12. Şi vei pune amîndoao pietrile pre umerii cei depreste umăru, pietri de pomenire sînt fiilor lui Izrail. Şi va lua Aaron numele fiilor lui Israil înaintea Domnului pre amîndoao umerile lui, pomenire pentru ei.

13. Şi vei face paveze de aur curat.

14. Şi vei face doao lanţuri de aur curat, amestecate cu flori, lucru împletit şi vei pune lanţurile împletite peste pevecioare, după înainţile umerilor lor denainte.

15. Şi vei face engolpion judecăţilor, lucru împistrit, dupre tocmeala cei-preste-umăr să faci pre dînsa den aur, şi den vînăt, şi den mohorît, şi den roşu împletit, şi den mătase împletită vei face pre el.

16. În patru colţuri va fi îndoit de o palmă de lung şi de o palmă de lat.

17. Şi vei ţêse într-însul ţesături dupe piiatră cu patru rînduri ; un rînd de pietri va fi sardion, topazión şi zmaragd un rînd ;

18. Şi al doilea rînd, anthráx şi zamfír, şi iaspís ;

19. Şi rîndul al treilea lighirión, şi/ahatís, şi amethístos ;

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

lumină pururea pre cortul mărturiei [21] den afară de acoperemîntu ce iaste preste făgăduinţă.

21. Aţiţa-l-va pre el Aaron şi fiii lui, decusară până dimineaţă, innaintea lui Dumneadzău. De lege vecinică, intru semintiile voastre de la fiii lui Israil.

totdeauna, [21] iar dennafară de acoperemîntul care spînzură preste făgăduinţa mea.

21. Să-l aţiţe Aáron şi feciorii lui inaintea Domnului de seara până dimineaţa. În lege vecinică intru neamurile voastre, la feciorii lui Israil.

fie în toată vremea lumină.

21. În cortul mărturiei, la perdeaua dinaintea chivotului legii. Să-l aprindă Aaron şi fiii săi ca să lumineze de seara pînă dimineaţa înaintea Domnului. Aceasta să fie lege veşnică pentru toţi fiii lui Israel din neam în neam".

CAP 28

1. Şi tu ado lingă tine pre Aaron, fratele tău, şi pre fiii lui <şi dintru fiii lu Israil> [1], ca să-m fie mie popi Aaron, şi Nadav, şi Aviud, şi Eleazar, şi Ithamar, pre fiii lui Aaron [2].

2. Şi vei face veşmînt sfînt lui Aaron, fratelui tău, intru cinste şi mărire.

3. Şi tu grăiêşte tuturor înţelepţilor la cuget pre carii i-am implut de duhul înţelepciunei şi simţirei, şi vor face văşmîntul cel svîntu lui Aaron, la sfîntu, pentru ca să-m preuţască mie.

4. Şi acêstea-s veşmintele carele vor face: cel-pregiur-pieptu, şi cea-preste-umăr, şi haina-pân-la-picioare, şi haină strălucită, şi mitră, şi briu. Şi vor face veşminte sfinte lui Aaron şi ficiorilor lui, pentru ca să-m preţească mie.

5. Şi ei vor lua aurul, şi vêrdele, şi moh<o>ritul, şi roşiul, şi vişinul.

6. Şi vor face cea-preste-umăr de vişin inpletit, lucru ţăsut a inpistritoriului.

7. Doao preste—umere vor fi, ţiindu-să una de alaltă, pre amîndoao părţile spîndzurate.

8. Şi ţăsătura preste-umere, carea iaste preste însă după facere dentru însă, va fi de aur curat, şi vêrde, şi moh<o>rit, şi roşiu torsu, şi vişin inpletit.

9. Şi vei lua pre cêle doaă pietri, pietri de zmaragdu, şi vei săpa intru êle numerile fiilor lui Israil.

10. 6 numere [3] pre o piatră şi 6 numere, cêle alalte, pre a doao piatră, după naşterile lor.

11. Lucru de meşterşug de pietri, săpătură de pecête vei săpa cêle doao pietri pre numerile fiilor Israil.

12. Şi vei pune pre amîndoao pietrile pre umerile hainei-de-preste-umere, pietri de pâmînte sîntu fiilor Israil, şi va lua Aaron numerile fiilor Israil innaintea Domnului pre amîndoaă umerile lui, pâmînte pentru ei.

13. Şi vei face paveţe de aur curat.

14. Şi vei face doaă <lanţuri> [4] inpletite de aur curat, amestecate cu flori, lucru a implîteturei, şi vei pune lanţurile inpletite preste păvecioare, după innainţele umerilor lor denainte.

15. Şi vei face cuvîntul judêţelor, lucru a inpistritoriului, după tocmala cei-preste-umăr să-l faci pre însă den aur, şi den vêrde, şi den moh<o>rit, şi den roşiu inpletit, şi den vişin inpletit vei face pre el.

16. În 4 colţuri va fi îndoit de o palmă de lungu şi de o palmă de lat.

17. Şi vei ţêse intru însu ţăsături după piatră, cu 4 rînduri: un rînd de pietri va fi sardion, topaz, smaragdu, un rîndu;

18. Şi al doilea rîndu, anthrax, zamfir, ghesmi.

19. Şi rîndul al treilea, lighirion, şi/ahatis, şi amethistos;

CAP 28

1. Iară tu ado lîngă tine pre frate-tău Aáron, şi pre feciorii lui, şi den feciorii lui Israil să fie mie popi Aáron, şi Nadav, şi Aviud, şi Eliazar, şi Ithamar, şi feciorii lui Aáron.

2. Şi să faci frăţine-tău, lui Aaron, odăjdii sfinte în slavă şi în cinste.

3. Iară tu vorbêşte tuturor celor ce sînt cu minte înţeleaptă, pre carei i-am umplut de duhul înţelepciunii, să facă odăjdii sfinte lui Aáon, intru care să preuţească mie [1].

4. Şi văşmîntele aşa să le facă: să facă odăjdie-preste-piept deasupra, şi odăjdie-lungă- < până-la-picioare > [2], şi haină-preste-umere, şi haină strălucitoare, şi mitră şi briu. Şi să facă odăjdii sfinte lui Aáron şi feciorilor lui, ca să preoţească mie.

5. Şi ei vor lua aur, şi vêrdele, şi mohoritul, şi roşul, şi vişina.

6. Şi vor face odăjdiia-cea-de-preste-umere de vişină răsucită, lucru cusut cu impistrituri.

7. Doaoă de-preste-umăr vor fi ţiindu-se una de alta, spînzurînd de amîndoaoă părţile.

8. Iar ţesăturile odăjdiei cei-de-preste-umere care vor fi dentr-insa să fie aur curat, şi vêrde, şi mohorit, şi gravani, mohorit impletit, şi vişină răsucită.

9. Şi să iai 2 pietri, pietri de zmaragd, şi să sapi intr-insele numele feciorilor lui Israil.

10. Şase nume să le sapi intr-o piiatră, iar 6 nume să le sapi intr-altă piatră, după neamurile lor.

11. Lucru de meşteşug de pietri, săpătură de pecête vei săpa intr-acêle 2 pietri, pre numele feciorilor lui Israil.

12. Şi vei pune pietrile amîndoaoa<pre> [3] umerele odăjdiei-cei-de-preste-umere, intru pomenirea feciorilor lui Israil, şi va rădica Aáron numele feciorilor lui Israil inaintea Domnului intr-amîndoaoă umerile sale, intru pomenire de la dinşii.

13. Şi să faci 2 paveze de aur curat.

14. Şi să faci 2 lanţuri de aur curat, amestecate cu flori, lucru impletit. [15] Şi să pui lanţurile cêle impletite pre paváze şi le tocmêşte pre umerile lor.

15. Şi să faci cuvîntul judecăţii, lucrul impistritoriului, după tocmeala odăjdiei-cei-de-preste-umere şi aceasta să faci de aur, şi de vêrde, şi de gravani, şi de roşu răsucit, şi de vişină ţesută.

16. Şi în patru colţuri să-l faci să fie îndoit, iar măsura lui să fie de o palmă de lung şi de o palmă de lat.

17. Şi vei coase pre dînsul cusături de piatră cu patru rînduri: un rînd să fie piiatră sardion, topázion şi smaragd;

18. Iar în al doilea rînd să fie anthrax [4], şi zamfir, şi aspis;

19. Iar al treilea rînd să fie piatră lighirion, şi/ahatis, şi amethístos [5];

CAP. 28

Veşmintele preoţeşti

Şi i-a mai spus Domnul:

1. „Cheamă-l la tine pe fratele tău, Aaron, şi pe feciorii lui, ca aceştia să-mi fie preoţi dintre toţi fiii lui Israel, Aaron, Nadab, Abiud, Eleazar şi Itamar.

2. Să-i faci lui Aaron, fratele tău, veşmînt sfînt intru cinste şi podoabă.

3. Iar tu spune-le meşterilor iscusiţi, cărora le-am dăruit darul măiestriei, să-i facă lui Aaron odăjdii sfinţite, în care să-mi slujească.

4. Acestea sînt veşmintele pe care să le facă: hoşen, efod, meil, hiton, chidar şi briu. Să facă veşminte sfinte lui Aaron şi fiilor săi, ca să-mi slujească ei ca preoţi.

5. Să fie de mătase viorie, vişinie şi stacojie în fir de aur şi în.

6. Efodul să-l facă din pînză de în, ţesută cu măiestrie.

7. Peste umeri să atîrne în două fîşii, prinse una de alta.

8. Brîul efodului să-l faci tot din mătase viorie, vişinie şi stacojie şi din fir de aur şi în.

9. Să iei două pietre scumpe de smarald şi să sapi în ele numele fiilor lui Israel.

10. Şase nume pe o piatră şi celelalte şase nume pe a doua piatră, după rînduiala seminţiilor lor.

11. Săpătura cu numele fiilor lui Israel să fie făcută de un meşter săpător de peceţi.

12. Pietrele pentru pomenirea fiilor lui Israel să le prinzi pe umerii efodului ca să le poarte Aaron pe cei doi umeri ai săi înaintea Domnului, spre aducere aminte.

13. Încheietorile să fie de aur curat.

14. Să faci două lănţişoare, tot de aur, împletite, pe care să le treci prin încheietori, în partea de dinainte.

15. Hoşenul judecăţii să fie lucrat cu măiestrie, ca şi efodul, din mătase viorie, vişinie şi stacojie şi din fir de aur şi în răsucit.

16. Să fie îndoit în patru colţuri, lung de o palmă şi lat de o palmă.

17. Pe el să prinzi pietre scumpe în patru rînduri. Un rînd de pietre să fie sardeon, topaz şi smarald. Acesta să fie rîndul întîi.

18. Rîndul al doilea să fie rubin, safir şi iaspis.

19. Rîndul al treilea opal, /agat şi ametist

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 59, col. II

20. Şi rîndul al patrulea, hrisolithos, şi virilión, şi onihion, acoperite cu aur şi legate cu aur să fie, dupre rîndul lor.

21. Şi pietrile să fie den numele fiilor lui Israil doasprăzêce înaintea Domnului, pre amîndoao umerile lui, doasprăzêce dupre numele lor, dupre naşterile lor, cioplituri de peceţi fieştecăruia dupe nume să fie, la 12 neamuri.

22. Şi vei face preste engolpion lanţuri împletite, lucru de lănţuşă de aur curat.

23. Şi va lua Aarón numele fiilor lui Israil pre engolpion judecăţii pre piept întrînd la sfinte, pomenire înaintea lui Dumnezău.

24. Şi vei pune pe engolpion judecăţii lanţurile cêle lănţuite, pre amîndoao părţile engolpiului le vei pune.

25. Şi cêle doao paveze vei pune pre amîndoao umerile, deasupra cei-preste-umere den faţă.

26. Şi vei pune pe engolpiul judecăţii arătarea şi adevărul şi va fi pre pieptul lui Aarón cînd întră înlăuntru la sfînta naintea Domnului. Şi va pune Aarón judecăţile fiilor lui Izrail pre piept înaintea Domnului pururea.

27. Şi vei face îmbrăcăminte-pînă-în-picioare tot de vînăt.

28. Şi va fi gura lui dentr-însul în mijloc avînd gure împrejuru l gurii, lucru ţesut, împletitura ţesută dentr-însul, pentru ca să nu să spintece.

29. Şi vei face pre marginea îmbrăcăminţii-den-jos ca nişte ródei mici de ródei înflorite, de vînăt, şi de mohorît, şi de roşu răsucit, şi de mătase împletit<ă> pre marginea îmbrăcăminţii prenprejur.

30. Şi într-acestaş chip, ródei mici de aur şi clopoţi în mijlócul lor penprejur, lîngă ródei de aur, clopoţel şi floarea pre marginea îmbrăcăminţii penprejur.

31. Şi va fi Aarón cînd va slujî ascultat va fi glasul lui întrînd la sfinte înaintea Domnului şi ieşind, pentru ca să nu moară.

32. Şi vei face potcoavă de aur curat şi vei închipui într-însa chip de pecête, sfinţire Domnului.

33. Şi vei pune pre ea pre vînăt împletit şi va fi pe mitră, den faţa mitrei va fi, şi va fi pre fruntea lui Aaron.

34. Şi va rîdica Aarón greşalele celor sfinte, oricîte vor sfinţi fiii lui Israil, toată darea sfintelor lor şi va fi pre fruntea lui Aarón pururea priimită lor înaintea Domnului.

35. Şi strînsorile hainelor, de mătase ; şi vei face chívără de mătase şi briu vei face, lucru împistrit.

36. Şi fiilor lui Aarón vei face îmbrăcăminţi, şi brîne, şi chivere le vei face lor în cinste şi mărire.

37. Şi vei îmbrăca acêstea pre Aarón, fratele tău, şi pre fiii lui cu dînsul şi-i vei pomăzui pe dînşii şi vei împlea mînile lor şi-i vei sfinţi pre ei, pentru ca să prioţească mie.

38. Şi vei face lor nădragi de in să acopere ruşinea trupurilor lor, de la briu pănă la coapse să fie.

39. Şi va avea Aarón şi fiii lui acêstea cînd vor întra în/lăuntru la cortul mărturiei, cînd mergu să slujască către

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

20. Şi rîndul al patrulea, hrisólith, şi virilion, şi onîhion, acoperite cu aur <şi legate cu aur> [4] să fie, după rîndul lor.

21. Şi pietrile să fie după numerile fiilor Israil, 12 înnaintea Domnului, pre doao umere a lor, 12 după numerile lor, după naşterile lor, cioplituri de peceţi, fieştecăruia după nume să fie, la 12 neamuri.

22. Şi vei face pre cuvîntu lanţuri înpletite, lucru de lanţuh de aur curat.

23. Şi va lua Aáron numerile fiilor lui Israil pre cuvîntul judeţului <preste pieptu>[4], intrîndu la sfînta, pomenirea înnaintea lui Dumnedzău.

24. Şi vei pune pre cuvîntul giudeţului lanţurile cêlea ce-s lanţuje, pre amîndoaă părţile a cuvîntului le vei pune.

25. Şi cele doao pevecioare vei pune pre amîndoao părţile[5], deasupra cei-preste-umere, den faţă.

26. Şi vei pune pre cuvîntul judeţului arătarea şi adevărul şi va fi pre pieptul lui Aaron cîndu intră înlontru la sfîntul înnaintea Domnului. Şi va pune Aaron judêţele fiilor lui Israil pre pieptu înnaintea Domnului pururea.

27. Şi vei face înbrăcăminte-pănă-gios tot vêrde.

28. Şi va fi gura lui dentr-insul în mijloc, avîndu bată înpregiurul gurei, lucru ţăsătoriului, înpletitura ţăsută, pentru să nu să spintece.

29. Şi vei face pre marginea înbrăcămintii-den-gios ca nişte rodii mici a roidiei înflorite, de vêrde, şi de moh<o>rit, şi roşiu răsucit, şi vişin înpletit, pre marginea înbrăcămintii prenpregiur.

30. Şi într-acesta fêli, rodii mici de aur, şi clopoţi intru mijlocul lor prenpregiur, lîngă rodie, de aur, şi un clopot, şi floare şi pre marginea înbrăcămintii prenpregiur.

31. Şi va fi Aaron intru slujba lui înţeles glasul lui intrînd la sfîntu înnaintea Domnului şi ieşindu, pentru ca să nu moară.

32. Şi vei face potcoavă de aur curată şi vei închipui intru insă chip de pecête, sfînţenie Domnului.

33. Şi vei pune pre ea pre vêrde înpletit şi va fi pre mitră, den faţa mitrei va fi, şi va fi pre fruntea lui Aaron.

34. Şi va rădica Aaron greşealele svinţilor, cîte oare vor sfinţi fiii lui Israil, a toată darea sfinţilor lor şi va fi pre fruntea lui Aáron pururea priimit lor innaintea Domnului.

35. Şi strînsorile haineior[6], de vişin; şi vei face chidaris[7] vişînă, şi briu vei face, lucru a impistritoriului.

36. Şi fiilor lui Israil vei face înbrăcămînţi, şi brîne, şi pălării vei face lor intru cinste şi mărire.

37. Şi vei înbrăca <cu êle>[4] pre Aaron fratele tău, şi pre feciorii lui cu insul şi-i vei pomăzui şi le vei implea mînele lor şi-i vei svinţi pre ei, pentru ca să sveştenuiască mie.

38. Şi vei face lor nădragi de în să acopere ruşinea trupului lor, de la briu pănă-la stînghi să fie.

39. Şi va[8] avea Aaron acêstea şi fiii lui cîndu vor intra în/lontru la cortul mărtu-

20. Iar al patrulea rînd să fie pliatră hrisólith şi virilion şi onihion; ocolite să fie cu aur şi legate cu aur, după rîndul lor.

21. Şi să fie pietrile pre numele a 12 feciori ai lui Israil, înaintea Domnului, pre amîndoaoă umerile lui 12 număruri, după semintiile lor, cioplite de peceţ, fiecare după numele fieşte-a-căruia să fie, la 12 neamuri.

22. Şi să faci pre cuvînt lanţuri împletite în chip de belciuge de aur curat.

23. Şi va lua Aáron numele feciorilor lui Israil pre cuvîntul judecăţii pre piept cînd va intra intru sfinţita sfinţire înaintea lui Dumnezeu intru pomenire.

24. Şi vei pune lanţul cel împletit pre cuvintele judecăţii.

25. Şi să le pui pre amîndoaoă cornurile a cuvîntului.

26. Şi amîndoaoă pavezele să le pui pre amîndoaoă umerile, dăsupra cei-de-preste-umere, în faţă.

27. Şi vei pune pre cuvîntul judecăţii şi pre mărturisirea adeverinţei.

28. Şi să fie pre pieptul lui Aáron cînd va intra în sfinţire înaintea lui Dumnezeu.

29. Şi să poarte Aáron judecăţile feciorilor lui Israil înaintea fêţei Domnului totdeauna.

30. Şi să faci şi odăjdie-pănă-jos vêrde.

31. Şi să-i fie gura dentr-insa la mijloc, avînd bête[6] împrejurul gurii.

32. Lucru de ţesător, împletitura ţesută, pentru să nu se spintece.

33. Şi să faci pre marginea odăjdiei den jos ca nişte rodii mici înflorit.

34. De lucru vêrde, şi mohorît, şi roşu răsucit, şi de vişînă împletită pre marginea odăjdiei împrejur şi într-acest chip rodii mici de aur şi între dînşii clopoţei împrejur, lîngă rodiii cei de aur.

35. Şi va fi Aáron cînd va face slujba se va auzi glasul lui intrînd intru sfinţire înaintea Domnului şi icşînd, ca să nu moară.

36. Şi să faci potcoavă[7] de aur curat şi să faci într-insa chipul peceţii sfinţirei Domnului.

37. Şi să o legi pre vêrde împletit şi va fi pre mitră.

38. Pre faţa mitrei, să fie pre fruntea lui Aáron şi să rădice Aaron greşalele lor şi de cîte ori se vor sfinţi feciorii lui Israil cu tot lucrul sfinţilor şi să fie în toată vrêmea pre fruntea lui Aáron priimită lor înaintea Domnului.

39. Şi strînsorile odăjdiilor, de roşu; şi să facă pălărie de vişînă şi briu să faci de lucru împistrit.

20. Rîndul al patrulea hrisolit, onix şi beril. Toate să fie ferecate în infloriturí de aur.

21. Douăsprezece pietre, după numărul numelor fiilor lui Israel, săpate ca peceţile, fiecare după numele celor douăsprezece seminţii.

22. Să faci pentru hoşen lănţişoare răsucite din aur curat.

23. Să prinzi lănţişoarele pe hoşen, pe amîndouă laturile, în încheietori, în partea de dinainte[1].

29. Iar Aaron să poarte, cînd intră în locaşul sfînt, pe hoşenul judecăţii, la inima lui, numele fiilor lui Israel, spre pomenire înaintea lui Dumnezeu.

30. În hoşenul judecăţii să pui sorţii numiţi Urim şi Tummim, ca să fie mereu la inima lui Aaron, cînd se va înfăţişa în locaşul sfînt înaintea Domnului. Astfel va purta Aaron pururea la inima sa judecăţile fiilor lui Israel înaintea Domnului.

31. Să faci tot meilul din mătase viorie.

32. Să aibă în mijloc o deschizătură pentru cap, cu un tiv ţesut şi o împletitură, ca să nu se rupă.

33. Pe poale, de jur împrejur, să prinzi rodii de mătase viorie, vişinie şi stacojie în fir de în răsucit, iar printre rodii clopoţei:

34. O rodie şi un clopoţel, o rodie şi un clopoţel şi tot aşa.

35. Veşmîntul să-l poarte Aaron, cînd îmi va sluji, iar la intrarea şi ieşirea din locaşul sfînt să se audă sunetul clopoţeilor şi să-l păzească de pieire.

36. Să faci o tăbliţă de aur curat şi să sapi pe ea în chip de pecete: Sfinţită Domnului.

37. Şi să o prinzi cu un fir de mătase viorie în partea de dinainte a chidarului,

38. Ca să atîrne pe fruntea lui Aaron, iar Aaron va purta pe fruntea sa greşelile fiilor lui Israel la prinoase şi dăruri; ea va fi pururea pe fruntea lui, cerşind îngăduinţa Domnului.

39. Hitonul să-l faci din pînză de în. Să faci chidarul şi brîul din pînză de în, lucrat cu măiestrie.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 60, col. I

лѣꙋнтрꙋ ла кортꙋль мѣрꙋрієй, кѫндь мергꙋ
сѣслꙋжаскѣ, кѣтрѣ жертѣвникꙋль сфынтꙋлꙋй,
шѝ нꙋвор ѧдꙋче пре єй грешалѣ класѣ нꙋ моарѣ,
лѣуе вѣчникѣ лꙋй, шѝ семинцїй лꙋй дꙋпѣ
джнсꙋль.

К А П Кѳ

А И ачѣстѣ сѫнѣ кареле вей фаче лоро,
вей сфынцѝ пре джнщїй, пентрꙋ класѣлꙋ
Б жаскѣ мїе єй. Вей лꙋа дей бой оу
инцель, шѝ вербечи кꙋраци дой, шѝ пѫ
не недоспитѣ фрѣмѫнтатѣ ѧ оунтѣ де
ѥ леминꙋ, шѝ плѣчинїте недоспите оунсе кꙋ оунтѣ
де леминꙋ, де фѣинѣ ѧлѣвѣ де грѫꙋ сѣфачи пре
Г ѧле, шѝ сѣлепꙋй пре ѧле пресѫкошницѣ. Ле
вей ѧдꙋче шѝ левей ѧпропїѧ пре конице, шѝ вѝ
Д цѣлꙋль шѝ чей дой вербечи. Шѝ пре ааронь
шѝ пре фечорїй лꙋй ѧнвей ѧдꙋче ла оушѫле кортꙋ
лꙋй мѣрꙋрієй, шѝ вей сѣлѣда пре джнщїй кꙋ
Є апѣ. Шѝ лꙋѫндꙋ вѣминтеле, вей ѧ ѣрѣка пре
ааронь фрателетѣꙋ, шѝ ханна чѣ пѣнѣ жо, шѝ
чѣ престе оумѣр, шѝ енголпꙋль, шѝ вей ѧ пре на
З ачеста, енголпїꙋ кѣтрѣчѣ песте оумѣрь. Шѝ
вей пꙋне мꙋтра пре капꙋ лꙋй, шѝ вей пꙋне по
И коава сфынцѝ пре мꙋтрѣ. Шѝ вей лꙋа де
оунтѣ делеминꙋ, оунсорїй, шѝ лѣй тꙋрна пре
капꙋ лꙋй, шѝ вей оунце пре джнсꙋль. Шѝ
Ѳ фечорїй лꙋй ѧнвей ѧдꙋче, шѝ вей ѧ ѣрѣка пре ей
кꙋ ханнеле. шїй вей ѧ ѣнинце пре джнщїй кꙋ брѫ
К неле. Шѝ вей пꙋне лор кивереле, шѝ вафѝ ло
слꙋжѣ мїе ѧ ѣвѣк, шѝ вей сѣвѫрши мѫнинле лꙋ
Л ааронь, шѝ мѫнинле фынлор лꙋй. Шѝ вей а
дꙋче вицелꙋ ла оушѫле кортꙋлꙋй мѣрꙋрієй,
шѝ вор пꙋне дѣсꙋпра, ааронь шѝ фиїй лꙋй мѫ
нинелорь пре капꙋ вицелꙋлꙋй ѧ нинтѣ дмнꙋ
М лꙋй, лѫнгѣ оушѫле кортꙋлꙋй мѣрꙋрієй. Шѝ
вей жꙋнгѣ вицелꙋ ѧ нинтѣ дмнꙋлꙋй, лѫнгѣ
Н оушѫле кортꙋлꙋй мѣрꙋрієй. Шѝ вей лꙋа
дей инцеле вицелꙋлꙋй, шѝ вей пꙋне пре корнеле
жертѣвникꙋлꙋй кꙋ дѣцетꙋ тѣꙋ, ѣрѣ челалалт
тот сѫнцеле, вей тꙋрна лѫнгѣ фꙋндꙋ жертѣ
О никꙋлꙋй. Шѝ вей лꙋа тоатѣ грѣсимѣ че
єсте пре пѫнтече, шѝ прапорꙋ фикатꙋлꙋй, шѝ
ѧмѫндой рѣникїй, шѝ грѣсимѣ де пе єй, шѝ
П вей пꙋне пре жертѣвник. Ѣрѣ кѣрмꙋрile
вицелꙋлꙋй шѝ пїѧлѣ шѝ ѣлеса, вей ѧрде кꙋфо
ѧ фарѣ дѣ тѣрѣ, пентрꙋ кѣ єсте апѣкатꙋлꙋй.
Р Шѝ вей лꙋа пре оунгерѣвче, шѝ вор пꙋне ааронь
шѝ фиїй лꙋй мѫнинле лор пре капꙋ вербечелꙋй.
С Шѝ вей жꙋнгѣ вербечеле, шѝ лꙋѫндꙋ сѫнцеле
Т вей тꙋрна пре жертѣвник ѧ пресꙋ. Шѝ пре
вербче ѧ дей спинтека ѧ доо шѝ пѣрцинле, шѝ
вей спѣла маце ле шѝ пиоарele кꙋ апѣ, шѝ вей
пꙋне дѣсꙋпра despicѣтꙋрилор ѧ пресꙋнѣ кꙋ капꙋ.
У Шѝ вей ѧдꙋче пре вербче тот пре жертѣвник,
ардере детот дмнꙋлꙋй, кѣтрѣ миро дей ꙋнꙋ мн
Ф роснре, жертѣꙋнре дмнꙋлꙋй єсте. Шѝ вей
лꙋа вербечеле ѧ доилѣ шѝ вапꙋне ааронь шѝ фиїй
Х лꙋй мѫнинле лор пре капꙋ вербечелꙋй. Шѝ
вей жꙋнгѣ пре джнсꙋ, шѝ вей лꙋа дей сѫнцеле

jîrtăvnicul sfîntului ; și nu vor aduce pre ei greșală, ca să nu moară. Lêge vêcinică, lui și seminții lui după dînsul.

CAP 29

1. Și acêstea sînt carele vei face lor și vei sfinți pre dînșii, pentru ca să slujască mie ei. [2] Vei lua den boi un vițel și berbeci curați, doi,

2. Și pîine nedospită frămîntată în untdelemnu și plăcinte nedospite unse cu untdelemnu. De făină aleasă de grîu să faci pre êle și să le pui pre êle pre o cóșniță.

3. Le vei aduce și le vei apropiia pre coșnițe, și vițălul și cei doi berbeci.

4. Și pre Aarón și pre feciorii lui îi vei aduce la ușile cortului mărturiii și vei scălda pre dînșii cu apă.

5. Și luîndu veșmintele, vei îmbrăca pre Aarón, fratele tău, și haina-cea-pănă-jos și cea-preste-umăr și engolpíul și vei împreuna acesta, engolpíul, cătră cea-peste-umăr.

6. Și vei pune mitra pre capul lui și vei pune potcoava sfinșeniia pre mitră.

7. Și vei lua den untdelemnul unsorii și-l vei turna pre capul lui și vei unge pre dînsul.

8. Și feciorii lui îi vei aduce și vei îmbrăca pre ei cu hainele și-i vei încinge pre dînșii cu brînele.

9. Și vei pune lor chíverele și va fi lor slujbă mie în veac. Și vei săvîrși mîinile lui Aarón și mînile fiilor lui.

10. Și vei aduce vițelul la ușile cortului mărturiii și vor pune deasupra Aarón și fiii lui mînile lor pre capul vițelului înaintea Domnului, lîngă ușile cortului mărturiei.

11. Și vei junghea vițelul înaintea Domnului, lîngă ușile cortului mărturiei.

12. Și vei lua den sîngele vițelului și vei pune pre coarnele jîrtăvnicului cu dêgetul tău, iară celalalt tot sîngele vei turna lîngă fundul jîrtăvnicului.

13. Și vei lua toată grăsimea ce iaste pre pîntece, și praporul ficatului, și amîndoi rănichii, și grăsimea de peste ei și vei pune pre jîrtăvnic.

14. Iară cărnurile vițelului, și piêlea, și balega vei arde cu foc afară den tabără, pentru că iaste a păcatului.

15. Și vei lua pre un bêrbêce și vor pune Aarón și fiii lui mînile lor pre capul berbêcelui.

16. Și vei junghea berbêcele și, luîndu sîngele, vei turna pre jîrtăvnic împrejur.

17. Și pre berbêce îl vei spinteca în doao și părțile și vei spăla mațele și picioarele cu apă și vei pune deasupra despicăturilor împreună cu capul.

18. Și vei aduce pre berbêce tot pre jîrtăvnic ardere de tot Domnului cătră miros de bună mirosire, jîrtvuire Domnului iaste.

19. Și vei lua berbêcele al doilea și va pune Aarón și fiii lui mînile lor pre capul berbêcelui.

20. Și-l vei junghea pre dînsul, și vei lua den sîngele/

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

rici, cîndu mergu a posluşi către jirtăvnicul sfîntului; şi nu vor aduce pre ei greşale pentru ca să nu moară. De lège vecinică, lui şi seminţiei lui după insul.

CAP 29

1. Şi acéstea sîntu carele vei face lor, pentru ca să-i sfinţeşti pre inşi, ca să-m sveştenuiască mie [1]. [2] Vei lua viţăl den boi, unul, şi berbeci curaţi, 2,

2. Şi pâini nedospite frămîntate în untudelemnu şi plăcinte nedospite unse cu untudelemnu. Fănină aleasă de grîu să le faci pre ele şi să le pui pre o coşniţă [2].

3. Le vei aduce şi le vei apropiia pre coşciug, şi viţălul, şi cei 2 berbeci.

4. Şi pre Aaron şi pre ficiorii lui îi vei aduce la uşele cortului mărturici şi i vei scălda pre inşii cu apă.

5. Şi luînd veşmintele, vei îmbrăca pre Aaron, fratele tău, şi haina-cea-pănă-gios şi cea-preste-umăr şi cuvîntul, şi vei preuna acesta, cuvîntul, către cea-preste-umăr.

6. Şi vei pune mitra pre capul lui şi vei pune potcoava sfinţeniei pre mitră.

7. Şi veţi lua de untudelemnul unsorii şi vei turna pre capul lui şi-l vei unge pre insă.

8. Şi pre ficiorii lui îi vei aduce şi-i vei îmbrăca cu haincle şi-i vei încinge cu brîiele pre inşi.

9. Şi vei pune lor pălăriile şi va fi lor slujbă mie întru vac. [10] Şi vei săvîrşi măinele lui Aaron şi mănule fiilor lui.

10. Şi vei aduce viţălul la uşile cortului mărturiei şi vor pune deasupra Aaron şi fiii lui măine<le> lor pre capul viţălului înnaintea Domnului, lîngă uşele cortului mărturiei.

11. Şi vei giunghea viţălul înnaintea Domnului, lîngă uşile cortului mărturici.

12. Şi vei lua den sîngele viţălului şi vei pune pre coarnele jirtăvnicului cu dêgetul tău, iar celalaltu tot sîngele vei turna lîngă fundul jirtăvnicului.

13. Şi vei lua toată grăsimea ce iaste pre pîntece, şi maiul [3] de la plemîni, şi amîndoi rărunchii, şi grăsimea de preste ei şi vei pune preste jirtăvnic.

14. Iar cărnurile viţălului, şi piêlea, şi balega vei arde cu foc afară den tabără, pentru că iaste a păcatului.

15. Şi vei lua pre un berbêce şi vor pune Aaron şi fiii lui măinele lor pre capul berbêcelui.

16. Şi vei junghea berbêcele şi, luînd sîngele, vei turna pregiur jirtăvnic prenpregiur.

17. Şi pre berbêce îl vei spînteca în doao şi părţile lui şi-i vei spăla maţile şi picioarele cu apă şi vei pune deasupra despicăturilor cu capul.

18. Şi vei aduce pre berbêce tot pre jirtăvnic ardere de tot Domnului, către miros, a miroseni<e>i frumoase, jirtvuire Domnului iaste.

19. Şi vei lua berbêce al doilea şi va pune Aaron şi feciorii lui mănule lor pre capul berbêcelui.

20. Şi-l vei giunghea pre insul, şi vei lua den sîngele/ lui, şi vei pune pre marginea

40. Şi feciorilor lui Aáron să faci îmbrăcăminte şi brîne şi pălării în cinste şi în slavă.

41. Şi să îmbraci pre frate-tău Aáron şi pre feciorii lui cu dînsul şi să-i ungi şi să le umpli mâinile şi să-i sfinţeşti şi să-m facă jîrtvă.

42. Şi să le faci nădragi de în să acopere ruşinea trupurilor [8] lor de la mijloc [9] până la coapse să fie.

43. Şi să aibă Aáron şi feciorii lui cînd vor intra în cortul mărturici şi cînd vor veni să slujască sfinţire la altar; să nu puie pre dinşii păcat, ca să nu moară. În lège vecinică să fie lui aceasta şi seminţiei lui după dînsul.

CAP 29

1. Şi aceasta iaste care vei face lor şi ve sfinţi ca să junghe ei mie. Să iai un viţe den cireadă şi 2 cîrlani de berbeci curaţ

2. Şi pîine fără aluat mestecată cu undelemn şi să faci azime[1] de făină de grîu şi să le ungi cu untdelemn.

3. Şi să le pui într-un coş şi ducîndu-le să le duci pre coş, şi viţelul, şi cîrlanii amîndoi.

4. Şi să aduci pre Aáron şi pre feciorii lui pre amîndoi înaintea cortului mărturici şi să-i scalzi cu apă.

5. Şi luînd odăjdiile cêle sfinte, vei îmbrăca pre frate-tău Aaron în odăjdiia-cea-pănă-la-pămînt şi în cea-de-preste-umere şi vei pune şi cuvîntul şi vei împreuna cuvîntul de cea-de-preste-umăr.

6. Şi să pui în capul lui mitră şi să pui potcoava sfinţirei pre mitră.

7. Şi să iai den untdelemnul unsorii să torni în capul lui şi să-l ungi.

8. Şi să aduci şi feciorii lui şi să-i îmbraci în văşminte şi să-i încingi cu brîne şi să le pui pălării în cap.

9. Şi vor junghea mie în veac şi vei săvîrşi măinile lui Aáron şi măinile feciorilor lui.

10. Şi să aduci viţelul înaintea uşii cortului mărturiei şi să-ş puie Aáron şi feciorii lui măinile pre capul viţelului înaintea Domnului la uşile cortului mărturici.

11. Şi să junghi viţelul înaintea Domnului, la uşile cortului mărturiei.

12. Şi să iai den sîngele viţelului şi să pui pre cornurile altariului cu dêgetul tău, iar celalalt sînge tot să-l torni la temelia[2] altariului.

13. Şi să iai toată grăsimea cîtă iaste la maţe şi băzărul maţelor, şi de la plumîni, şi rănichii amîndoi, şi grăsimea de pre dînşii şi să pui pre[3] altar.

14. Iar carnea viţelului, şi piêlea, şi balega să arzi în foc dennafară de tabără, că iaste păcat.

15. Şi să iai un cîrlan de berbêce şi să-ş puie Aáron şi feciorii lui măinile pre capul lui.

16. Şi deaca-l vor junghea, să iai sînge să torni înaintea altariului de amîndoaă părţile.

17. Şi cîrlanul să-l spînteci în doaoă şi să-i speli maţele şi picioarele în apă.

18. Şi să pui tot cîrlanul pre altar ardere de tot Domnului, către mirosul mirosirei cei frumoase, că iaste jertva Domnului.

19. Şi să iai cîrlanul al doilea şi să-ş puie Aáron şi feciorii lui măinile pre capul lui.

20. Şi să-l junghi şi să iai den sîngele/ lui să pui pre marginea urechii cei

40. Să le faci fiilor lui Aaron hitoane, brîie şi chidare spre cinste şi podoabă.

41. Să-l îmbraci cu ele pre Aaron, fratele tău, şi pe fiii săi împreună cu el. Să-i ungi, să le umpli mîinile şi să-i sfinţeşti, ca să-mi fie preoţi.

42. Să le faci nădragi de în, de la brîu peste coapse, ca să-şi acopere goliciunea.

43. Să se îmbrace Aaron şi fiii săi, cînd vor intra în cortul mărturiei sau cînd se vor apropia de jertfelnic, în sfînta, să-mi slujească, ca să nu-şi aducă asupra lor păcat şi să nu moară. Să fie lege veşnică lui şi seminţiei sale după el.

CAP. 29

Sfinţirea preoţilor

1. Cînd îi vei sfinţi ca să fie preoţi, iată ce trebuie să împlineşti: să iei dintre vite un viţel şi doi berbeci fără meteahnă,

2. Pîini nedospite, frămîntate cu untdelemn şi turte nedospite, unse cu untdelemn. Să le faci din făină de grîu aleasă.

3. Să le pui într-un paner şi să le aduci împreună cu viţelul şi cei doi berbeci.

4. Să-i însoţeşti pe Aaron şi pe fiii săi pînă la intrarea în cortul mărturiei, unde să-i speli cu apă.

5. Şi luînd odăjdiile, să-l îmbraci pe Aaron, fratele tău, cu hitonul, cu meilul, cu efodul şi cu hoşenul, şi să-l încingi;

6. Să-i aşezi pe cap mitra, iar la mitră să prinzi tăbliţa sfinţeniei.

7. Să-i torni pe cap untdelemn de ungere şi să-l ungi.

8. Să-i aduci apoi pe fiii lui şi să-i îmbraci cu veşmintele sfinte.

9. Să-i încingi cu brîie şi să le aşezi mitrele, ca să-mi fie preoţi în veac. Astfel împlinînd mîinile lui Aaron şi mîinile fiilor săi, îi vei sfinţi.

10. Să aduci apoi viţelul la uşa cortului mărturiei, iar Aaron şi fiii săi să-şi pună mîinile pe capul viţelului, înaintea Domnului.

11. Să junghii viţelul înaintea Domnului, la uşa cortului mărturiei.

12. Să iei din sîngele viţelului cu degetul tău şi să-l ungi pe coarnele jertfelnicului; tot sîngele celălalt să-l torni la talpa jertfelnicului.

13. Să iei toată grăsimea de pe măruntaie şi praporul ficatului, rărunchii cu grăsimea de pe ei şi să le arzi pe jertfelnic,

14. Iar carnea viţelului, pielea şi maţele cu balega din ele să le arzi în foc afară din tabără, căci este jertfă pentru păcat.

15. Să iei un berbece, iar Aaron şi fiii săi să-şi pună mîinile pe capul lui.

16. Apoi să-l junghii şi, luînd sîngele, să stropeşti jetfelnicul de jur împrejur.

17. Să tai berbecele în bucăţi şi să-i speli măruntaiele şi picioarele cu apă şi să le aşezi pe bucăţile tăiate şi pe căpăţînă.

18. Să arzi berbecele tot pe jertfelnic; aceasta este arderea de tot, jertfă Domnului, mireasmă plăcută lui.

19. Să iei berbecele al doilea, iar Aaron şi fiii săi să-şi pună mîinile pe capul lui.

20. Să-l junghii, să iei sîngele/lui şi să

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 60, col. II

лꙋй шѝ вей пꙋне прѣ марꙋнцѣ оурѣкїй лꙋй аарѡн
чей дрѣпте, шѝ прѣ марꙋнцѣ, мѫнеи чей дрѣп
те, шѝ прѣ марꙋнцѣ пицѡрꙋлꙋй челꙋй дрѣпт,
шѝ прѣ марꙋнцеле оурѣкилор фїилор лꙋй чѣле дрѣ
пте, шѝ прѣ марꙋнцеле мѫнилор ло чѣле дрѣп
те, шѝ прѣ марꙋнцеле пицѡарелор ло чѣле дрѣпте.
Шѝ вѣ лꙋа де сѫцеле жертвѣникꙋлꙋй, шѝ де оуте де ка
лемн оуѫерѣ, шѝ вѣ стропѝ пр аарѡн шѝ пре вѣмѫнтꙋлꙋй,
шѝ прѣ фїїй лꙋй, шѝ прѣ вѣмынтеле фїилор лꙋй кꙋ дѫ
сꙋа, шѝ себе сфынцѝ ел шѝ вешмѫнтꙋа лꙋй, шѝ
фїїй лꙋй шѝ вешмынтеле фїилор лꙋй ѫпреꙋнѣ кꙋ
дѫнсꙋа. Іаръ сѫнцеле бербѣчелꙋй ѫ лвеи тꙋ кв
на прѣ жертвѣникꙋ ѫпрежꙋр, шѝ вей лꙋа дела бер
бѫче грѣсимѣ лꙋй, шѝ грѣсимѣ че акопере пѫнте
челе лꙋй, прапорꙋа фикатꙋлꙋй, шѝ рѣнїкїй амѫ
дѡй, шѝ грѣсимѣ че ѫсте прѣ дѫншїй, шѝ брацꙋа
дрѣпт, пентрꙋ кѣ ѫсте сѣвѫршенїе ачаста.
Шѝ сѡ пѫине ден оуѫнт де лемнꙋ, шѝ сѡ пацїнїй кг
ръ ден кошница азимелор, которора сѫнт пꙋсе ѫ
наинте домнꙋлꙋй. Шѝ вей пꙋне тоате прѣ кд
мѫнеле лꙋй аарѡнь, шѝ прѣ мѫнеле фїилор лꙋй,
шѝ вей сѡсевѝ прѣ дѫншїй сѡсевире наинте домнꙋ
лꙋй, шѝ вей пꙋне тоате прѣ мѫнеле лꙋй аарѡн.
Шѝ вей прїимѝ прѣ ѫле ден мѫнеле лор, шѝ лебей ке
ардѫче прѣ жертвѣникꙋа ардерей детот, кътръ
мирось де бꙋнъ миросире наинте домнꙋлꙋй жер
твъ ѫсте домнꙋлꙋй. Шѝ вей лꙋа пїептꙋа кѕ
денгерѣчеле сѣвѫширїй, кареле ѫсте ала лꙋй аа
рѡй, шѝ лвей сѡсевѝ прѣ дѫнсꙋа, сѡсевире ѫнаинте
домнꙋлꙋй, шѝ вафѝ цїе ѫ парте. Шѝ вѣ кз
сфынцѝ сѡсевирѣ пїептꙋлꙋй, шѝ брацꙋа despărцї
рїй, кареле сꙋ сѡсевитѣ, шѝ кареле сѣ лꙋатѣ дела
бербѣчеле сѣвѫширїй, дела аарѡн шѝ дела фїїй
лꙋй. Шѝ вафѝ лꙋй аарѡнь шѝ фїилор лꙋй кн
лѣцеѣчїнїкъ, дела фїїй лꙋй израиль, пентрꙋ кѣ
ѫсте ачаста лꙋсарѣ, шѝ сѡсевире вафѝ дела фї
ий лꙋй израиль, ден жертвеле мынтꙋирїй лꙋарѣ
домнꙋлꙋй. Шѝ вешмѫнтꙋа сфынтꙋлꙋй ка
ре ѫсте лꙋй аарѡн вафѝ фїилор лꙋй дꙋпъ дѫн
сꙋа, шѝ сѣ помѣзꙋаскъ ѐй ѫ трꙋ дѫнселе, шѝ
сѣ сфѫшаскъ мѫнеле лор. Шапте зїле ле л
ва ѫ трѣка попа чел маре пентрꙋ дѫнсꙋа дентрꙋ
фїїй лꙋй, кареле ва ѫ тра ла кортꙋа мѣртꙋрїй
сѣ слꙋжаскъ ѫ чѣле сфинте. Шѝ бербѣчеле лл
сѣвѫширїй вей лꙋа, шѝ вей фїѫрте кѣрнꙋрile ѫ
локъ сфынтъ, шѝ вор мѫнка аарѡн шѝ фїїй лꙋй,
кѣрнꙋрile бербѣчилꙋй. Шѝ пѫинеле ден ко лб
ницъ лѫнгъ оуѫшле кортꙋлꙋй мѣртꙋрїй.
Вор мѫнка прѣ ѫле, ѫ трꙋ кареле сѣ сфынцїтѣ, ѫ лг
трꙋ дѫнселе сѣ сѣвѫшаскъ мѫнеле лор, сѣ сфинцѣ
скъ прѣ дѫншїй, шѝ де ѫлтъ неам сѣ нꙋ мынѫнче ден ѫле, пентрꙋ кѣ сѫнт сфинте. Іаръ лд
де вор рѣмѫне ден кѣрнꙋрile жертвей сѣвѫшї
рїй, шѝ ден пѫини пѣнѣ диминѣцѫ, вей ѫрде чѫ
лѣ алте кꙋ фок, нꙋ сѣ вор мѫнка пентрꙋ кѣ сфи
нцире ѫсте. Шѝ вей фаче лꙋй аарѡн шѝ фїи ло
лор лꙋй аша дꙋпъ тоате кѫте ам порꙋнчїт цїе,
шапте зїле вей сѣвѫшї мѫнеле лор. Шѝ лѕ
вицѣлꙋа чѣла ла пѣкатꙋлꙋй вей фаче ѫ зїсѡа кꙋ

рѣ

lui, şi vei pune pre marginea urechii lui Aarón cei dirêpte, şi pre marginea mînei cei dirêpte, şi pre marginea piciorului celui dirept, şi pre marginile urechilor fiilo r lui cêle dirêpte, şi pre marginile mînilor lor celor dirêpte, şi pre marginile picioarelor lor celor dirêpte.

21. Şi vei lua den sîngele jîrtăvnicului şi den untdelemnul ungerii şi vei stropi pre Aaron şi pre veşmîntul lui, şi pre fiii lui, şi pre veşmintele fiilor lui cu dînsul şi se va sfinţi el şi veşmîntul lui, şi fiii lui, şi veşmintele fiilor lui împreună cu dînsul.

22. Iară sîngele berbêcelui îl vei turna pre jîrtăvnic împrejur şi vei lua de la berbêce grăsimea lui şi grăsimea ce acopere pîntecele lui, praporul ficatului, şi rănichii amîndoi, şi grăsimea ce iaste pre dînşii, şi braţul dirept, pentru că iaste săvîrşenie aceasta,

23. Şi o pîine den untdelemnu, şi o plăcintă den coşniţa azimelor, cărora sînt puse înaintea Domnului.

24. Şi vei pune toate pre mîinele lui Aarón şi pre mîinele fiilor lui şi vei osebi pre dînşii, osebire naintea Domnului, şi vei pune toate pre mîinele lui Aarón.

25. Şi vei priimi pre êle den mîinele lor şi le vei aduce pre jîrtăvnicul arderei de tot, cătră míros de bună mirosire naintea Domnului, jîrtvă iaste Domnului.

26. Şi vei lua pieptul den berbêcele săvîrşirii, carele iaste al lui Aarón, şi-l vei osebi pre dînsul, osebire înaintea Domnului, şi va fi ţie în parte.

27. Şi vei sfinţi osebirea pieptului şi braţul despărţirii, carele s-au osebit şi carele se-au luat de la berbêcele săvîrşirii de la Aarón şi de la fiii lui.

28. Şi va fi lui Aarón şi fiilor lui lêge vêcinică de la fiii lui Israil, pentru că iaste aceasta luoare şi osebire va fi de la fiii lui Israil, den jîrtvele mîntuirii, luare Domnului.

29. Şi veşmîntul sfîntului, care iaste lui Aarón, va fi fiilor lui după dînsul; şi să să pomăzuiască ei întru dînsele şi să sfîrşască mîinele lor.

30. Şapte zile le va îmbrăca popa cel mare pentru dînsul dentru fiii lui, care le va întra la cortul mărturiii să slujască în cêle sfinte.

31. Şi berbêcele săvîrşirii vei lua şi vei fiêrbe cărnurile în loc sfînt.

32[31]. Şi vor mînca Aarón şi fiii lui cărnurile berbêciului [32] şi pîinile den coşniţă lîngă uşale cortului mărturiei.

33. Vor mînca pre êle întru care se-au sfinţit, întru dînsele să săvîrşască mîinele lor, să sfinţească pre dînşii. Şi de alt neam să nu mănînce den êle, pentru că sînt sfinte.

34. Iară de vor rămînea den cărnurile jîrtvei săvîrşirii şi den pîini până dimineaţa, vei arde cêlêlalte cu foc; nu să vor mînca, pentru că sfinţire iaste.

35. Şi vei face lui Aarón şi fiilor lui aşa după toate cîte am poruncit ţie: şapte zile vei săvîrşi mîinile lor.

36. Şi viţelul cela al păcatului vei face în zioa cu/răţeniei

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

urechii lui Aaron cel drêpte, şi pre marginea mâinii cei dirêpte, şi pre marginea piciorului celui dreptu, şi pre marginile urechilor fiilor lui cêle drepte, şi pre marginile mâinelor lor cêle drepte, şi pre marginile picioarălor lor cêle drêpte.

21. Şi vei lua den sîngele jirtăvnicului şi den untudelemnul ungerii şi vei uncropi[4] pre Aaron şi pre văşmîntul lui, şi pre fiii lui, şi pre veşmintele fiilor lui cu insul şi să va sfinţi el, şi văşmîntul lui, şi fiii lui, şi veşminte<le> fiilor lui împreună cu insul.

22. Iară sîngele berbêcelui îl vei turna pregiur jirtăvnic prenpregiur şi vei lua de la berbêce grăsimea lui, şi grăsimea ce acopere pîntecele lui, şi maiul plămînii, şi rărunchii amîndoi, şi săul ce iaste suptu însîi, şi braţul[5] dreptu, pentru că iaste săvîrşenie aceasta,

23. Şi pâine una, den untudelemnu, şi o plăcintă den coşniţa azimilor, cărora sîntu puse innaintea Domnului.

24. Şi vei pune toate pre mâinele lui Aaron şi pre mânule fiilor lui, vei usăbi pre însîi, usăbire innaintea Domnului, şi vei pune toate pre mânule lui Aaron.

25. Şi vei primi pre êle den mâincle lor şi le vei âduce pre jirtăvnicul arderii de tot, cătră miros de bun miros innaintea Domnului roditură iaste Domnului.

26. Şi vei lua pieptul de la berbêcele săvîrşirei, carele iaste a lui Aaron, şi-l vei usăbi pre insul, usăbire innaintea Domnului, şi va fi ţie în parte.

27. Şi vei sfinţi usăbirea pieptului şi braţul luării, carele s-au usăbit şi carele s-au luat de la berbêcele săvîrşirei de la Aaron şi de la ficiorii lui.

28. Şi va fi lui Aaron şi fiilor lui de lêge vêcinică de la fiii lui Israil, pentru că iaste aceasta usăbire[6] şi usăbire va fi de la fiii lui Israil, den jirtvele mîntuitoare, luare Domnului.

29. Şi văşmîntul sfîntului, care iaste lui Aaron, va fi fiilor lui după insul ; şi să s<ă> pomăzuiască ei intru ins şi să s<ă> săvîrşască mâincle lor.

30. 7 dzile le va îmbrăca popa cel mare pentru insul dentru fiii lui, carele va intra intru cortul mărturiei să slujască intru sfinţi.

31. Şi berbêcele săvîrşirei îl vei lua şi vei fiêrbe în loc sfîntu.

32[31]. Şi vor mînca Aaron şi fiii lui carnea berbêcelui [32] şi pîinea den coş lîngă uşile a cortului mărturiei.

33. Şi vor mînca pre êle intru carele s-au sfinţit, el să săvîrşască mâincle, să sfinţască pre însîi. Şi de altu neam să nu mânince de êle, pentru că-s sfinte.

34. Iar să vor rămînea den cărnurile jirtvei săvîrşirei şi den pâini pînă-dimineaţă, vei arde cêlêlalte cu foc ; nu să vor mînca, pentru că sfinţenie iaste.

35. Şi vei face lui Aaron şi fiilor lui aşa după toate cîte am porîncit ţie : 7 dzile vei săvîrşi mâincle lor.

36. Şi viţălul cel al păcatului vei face în dzua cu/răţenjei şi vei curăţi jirtăvnicul

dirêpte a lui Aáron, şi pre marginea mâinii cei dirêpte, şi pre marginea piciorului celui dirept, şi pre marginea urechilor celor dirêpte ale feciorilor lui, şi pre marginea mâinilor lor celor dirêpte, şi pre marginea picioarelor lor celor dirêpte.

21. Şi să iai den sîngele[4] carele va fi pre altar şi den undelemnul ungerii şi să stropeşti pre Aáron, şi odăjdiile lui, şi pre feciorii lui, şi pre odăjdiile feciorilor lui, iar sîngele cîrlanului îl vei turna de amîndoaoă părţile de altariu.

22. Şi să iai den cîrlan grăsimea lui, şi grăsimea de pre maţele lui, şi băzărul maţelor, şi de la plumîni şi rănichii amîndoi, şi grăsimea de pre dinşii, şi armul cel dirept, şi umărul dirept, că aceasta iaste săvîrşire,

23. Şi o pîine de undelemn şi o azimă[5] den coşul azimelor, care sînt puse înaintea Domnului în miros cu miroseală frumoasă, că iaste jertva Domnului.

24. Şi să le pui toate pre mâinile lui Aáron şi pre mâinile feciorilor lui şi vei usebi osébi inaintea Domnului.

25. Şi vei pune toate pre mâinile lui Aáron, iar după aceasta vei lua de pre mâinile lor şi vei pune pre altar în ardere de tot înaintea Domnului, în miros cu miroseală frumoasă, că iaste jertva Domnului.

26. Şi să iai pieptişorul de la cîrlanul săvîrşirei, care iaste al lui Aáron, şi să-l osibeşti deosebi inaintea Domnului, şi va fi partea ta.

27. Şi să sfinţeşti osebirea pieptişorului şi umerile usebirei se va chiema, care se-au usebit de la cîrlanul săvîrşirei [28] de la Aáron şi de la feciorii lui.

28. Să fie lui Aáron şi feciorilor lui lêge vêcinică de la feciorii lui Israil, că aceasta iaste luare şi osebire de la feciorii lui Israil, den jîrtvele mîntuitoare, luare Domnului.

29. Iar odăjdiile cêle sfinţite, care sînt ale lui Aáron, să fie ale feciorilor lui după dînsul şi să se ungă ei într-insele şi să săvîrşească mâinile lor.

30. Şapte zile să [să] se îmbrace într-insele preotul cel mare, care den feciorii lui va fi în locul lui şi care va intra în cortul mărturiei să slujască intru sfinţire.

31. Iar cîrlanul săvîrşirei îl vei lua şi să fierbi carnea într-un loc sfînt.

32. Şi să mănince Aáron şi feciorii lui carnea cîrlanului şi pâinea den coş, lîngă uşile cortului mărturiei vor mînca acêstea.

33. Întru care le vei sfinţi, într-insele să săvîrşăşti mâinile lor şi să se sfinţească. Iară de altă seminţie să nu mănince dentr-insele, că sînt sfinte.

34. Iar de va rămînea den carnea altariului săvîrşirei şi den pâini pre a doaoa zi, să arzi rămăşiţa cu foc ; iar să nu se mănince, că iaste sfinţire.

35. Şi să faci lui Aáron şi feciorilor lui aşa cum am porîncit ţie : şapte zile să săvîrşeşti mâinile lor.

36. Şi viţelul pentru păcat să faci în zioa cu/răţeniei şi să curăţeşti altariul cînd vei

ungi vîrful urechii drepte, degetul mare al mîinii drepte, degetul mare al piciorului drept al lui Aaron şi al fiilor lui. Să stropeşti cu sînge jertfelnicul de jur împrejur.

21. Să iei din sîngele de pe jertfelnic şi din untdelemnul ungerii şi să stropeşti pe Aaron şi veşmintele sale, pe fiii lui şi veşmintele lor, ca să se sfinţească ei şi veşmintele lor. Ce a rămas din sînge să-l torni lîngă jertfelnic.

22. Pentru sfinţirea preotului să iei de la berbece grăsimea cozii şi măruntaielor, praporul ficatului, amîndoi rărunchii, grăsimea de pe ei şi pulpa din dreapta.

23. Să mai iei o pîine, o turtă cu untdelemn şi o azimă din panerul pus înaintea Domnului.

24. Să le pui toate lui Aron şi fiilor săi pe palme, ca să le aducă drept dar înaintea Domnului.

25. Să le iei apoi din mîinile lor şi să le arzi pe jertfelnic ardere de tot ca o mireasmă plăcută Domnului.

26. Pentru sfinţirea lui Aaron să iei pieptul berbecului şi să-l duci înaintea Domnului, legănîndu-l ; aceasta va fi partea ta.

27. Pieptul acesta ca şi coapsa, care au fost ridicate înaintea Domnului pentru sfinţirea lui Aaron şi a fiilor săi, sfinţite vor fi.

28. Să fie aceasta pentru Aaron şi fiii săi lege veşnică fiilor lui Israel, căci aceasta este o jertfă de înălţare, dar înălţat Domnului între jertfele de izbăvire ale fiilor lui Israel.

29. Iar odăjdiile lui Aaron să rămînă, după el, fiilor săi, să se îmbrace cu ele cînd vor fi unşi şi sfinţiţi.

30. Şapte zile să le îmbrace marele preot, care-i va urma dintre fiii săi, cînd va intra în cortul mărturiei să slujească în locaşul sfînt.

31. Să iei berbecele sfinţirii şi să-i fierbi carnea într-un loc sfînt.

32. Aaron şi fiii săi să mănînce carnea berbecului şi pîinele din paner la uşile cortului mărturiei.

33. Să le mănînce, că prin ele s-au curăţit, cînd li s-au umplut mîinile, la sfinţirea în preoţie. Nimeni altul să nu mănînce din ele, căci sînt sfinţite.

34. Iar de va rămîne din carnea jertfei de sfinţire şi din pîini pînă dimineaţă, să arzi rămăşiţele în foc ; să nu se mănînce, căci sînt sfinţite.

35. Cu Aaron şi cu fiii săi să faci totul, aşa cum ţi-am poruncit : şapte zile să ţină sfinţirea lor.

36. În fiecare zi să junghii un viţel pentru jertfa izbăvirii./Cu sîngele lui să stropeşti

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 61, col. I

рѣцѣ́нїїн, шн̀ вен кꙋрѣцѝ жертѣ́вникꙋ́л, кѫ́нд
тебен сфинцѝ тꙋ̀ прѣ ѥ́л, шн̀ вен оу́нце прѣ ѥ́л ка
ѯ҃ сѣ сфинцѝ́ шн прѣ ѥ́л. Ш̀апте з҃ле вен кꙋрѣцѝ
жертѣ́вникꙋ́л, шнл̀ вен сфинцѝ прѣ ѥ́л шн̀ вл.фн
жертѣ́вникꙋ́л сфѫ́нтꙋ́л сфинцѝлор, Тот чѣ́л че
сѣвà а̂тинцѝе де жертѣ́вникꙋ сека сфинцѝ.
а҃н Шн̀ а̂ѹѣ́ле сѫ́нтѣ кѫте вен фа́че спрѣ жертѣ́в
никꙋ, мїе́н де оу́н а́нꙋ кꙋра́ц до́н де з҃н нѣнчѣла́т,
а҃д родѣ́ꙋрѣ нѣнчѣла́тѣ. Ѹн мїе́л вен фа́че дими
нѣ́ца, шн̀ мїе́лꙋ́л а̂л до́нлѣ ф̂лвен фа́че де кѣ́рѣ
м҃ сѣ́рѣ. Шн̀ а̂з҃ѣ́ѣ де фѣ́нѣ кꙋра́тѣ фрѣмѫ
та́тѣ кꙋ оу́нт де ле́мнꙋ а̂шѣза́т, а̂па́тра ден нн,
шн̀ тꙋрна́ре а̂па́тра ден нн, де ви́нѣ ла оу́н мїе.
м҃а Шн̀ мїе́лꙋ́л а̂л до́нлѣ ф̂лвен фа́че де кѣ́рѣ сѣ́рѣ
дꙋ́пѣ жертва де диминѣ́цѣ, шн̀ дꙋ́пѣ тꙋрна́рѣ
лꙋ́и вен фа́че, ф̂трꙋмѝро́с, де бꙋ́нѣ мироснѝре роди
м҃в тꙋ́рѣ дмнꙋ́лꙋи. Жертва не ф̂чѣ́пѣрїи, ф̂л̂ѹ
зꙋ́рнле шн̀ ф̂семинцѝ́нле ко́стре, прѣ оу́шѫле кортꙋ
лꙋ́и мѣртꙋрїе́н ф̂нанѝ́нтѣ дмнꙋ́лꙋи, ф̂трꙋ ка́реле
мѣ́ѣ́н а̂рѣта́ цїе а̂колѡ́, кастѣ грѣ́ешꙋ цїе.
м҃г Шн̀ мѣ́ѣ́н фѣ́гѣ́дꙋи а̂колѡ́ фѝнилор лꙋ́и ї́сраи́л, шн̀
м҃д мѣ́ѣ́н сфинцѝ ф̂мѣрѝ́рѣ мѣ́. Шн̀ ѣ́ѣ́н сфинцѝ
ко́ртꙋ́л мѣртꙋрѝ́ї, шн̀ жертѣ́вникꙋ́л, шн̀ прѣ
а̂а́рѡ́н, шн̀ фѝ́ї лꙋ́и ѣ́ѣ́н сфинцѝ, ка сѣ́м прѣсѡцѣ
м҃е скѣ́мїе. Шн̀ мѣ́ѣ́н кемà ф̂трꙋ фѝ́ї лꙋ́и ї́з
м҃ѕ раи́л, шн̀ ѣ́ѣ́н фѝ́лор дмнѣ́зѣ́ꙋ. Шн̀ вор кꙋ но
лще кѣ́ѥ́ꙋ сѫ́нтѣ дмнꙋ́л дмнѣ́зѣ́ꙋ́л лор чѣ́ле че ѿ
ско́с прѣ ѥ́н ден пѣмѫ́нтꙋ́л ѥ́гѵ́пѣ́тꙋлꙋи, сѣмѣ́ке
лор шн̀ сѣ́фꙋ лор дмнѣ́зѣ́ꙋ.

К А П Л А

а҃ И̂ вен фа́че жертѣ́вник, де тѣмѫ́ре де
лѣ́мне непꙋ́трѣде, шнл̀ ѣ́ѣ́н фа́че прѣ дѫ́н
сѫ де оу́ко де лꙋ́гꙋ, шн̀ де оу́ко де ла́гꙋ.
в҃ А̂па́трꙋ ко́цꙋрѝ ка фѝ, ш̀ де до̀ ко́ де нѧ́т
г҃ ден тѫ́нсꙋ́л ворфѝ ко́рнеле лꙋ́и. Шн̀
вен полїн кꙋ а̂ѹ́рѣ кꙋра́т грѣ́ѣ́ѣ́сарѧ лꙋ́и, шн̀ тѣ́ре
цїн лꙋ́и ф̂прежꙋ́рѣ, шн̀ ко́рнеле лꙋ́и, шн̀ вен фа́че
лꙋ́и кꙋнꙋ́нѣ ф̂плетѝ́тѣ де а̂ѹ́рѣ ф̂прежꙋ́рѣ.
д҃ Шн̀ до́лѡ верѝцѝ де а̂ѹ́рѣ кꙋра́т вен фа́че лꙋ́ сѫ́нтѣ
кꙋнꙋ́на чѣ ф̂плетѝ́тѣ а̂лꙋ́и, ла а̂мѫ́ндо́лѡ ла́тꙋ
рнле вен фа́че ла а̂мѫ́ндо́лѡ ко́лестеле, шн̀ вор фѝ
ла тѫ́рѫ́нцѝ ма́рѣнѝ, пе́нтрꙋ ка сѣ́рѣ́дѝче прѣ
е҃ дѫ́сꙋ́л кꙋ дѫ́нселе. Шн̀ вен фа́че тѣ́рѫ́нцѝ де
лѣ́мне непꙋ́трѣде, шїнле́ѝ ферекà прѣ е́ѣ́н кꙋ а̂ѹ́рѣ.
ѕ҃ Шн̀ ѣ́ѣ́н пꙋ́не прѣ е́ѣ́ль ф̂потрѝва а̂коперемѫ́нтꙋ
лꙋ́и, чѣ́лꙋ́и че ѫ́сте прѣ ки́котꙋ́л мѣртꙋрѝ́лор,
з҃ ф̂трꙋ ка́ре мѣ́ѣ́н а̂рѣта́ ѣ́ꙋ цїе а̂колѡ́. Шн̀
ѣ́а̂ѣ́мѣ́ѣ́ а̂а́рѡ́нѣ прѣ дѫ́нсꙋ́л тѣмѫ́ре тѣ́кмѝтѣ
мѣрꙋ́нтѣ, диминѣ́ца диминѣ́ца, кѫ́нд тѣ́к
мѣ́ще лꙋ́ми́неле ла тѣмѣ́ѣ́ прѣ дѫ́нсꙋ́л.
и҃ Шн̀ кѫ́нд ла а̂прѝ́нде а̂а́рѡ́нѣ лꙋ́ми́неле са́ра ѣ́а̂ѣ́ѣ
мѫ́ прѣ дѫ́нсꙋ́л, тѣмѫ́ре не ф̂чѣта́тѣ, пꙋ́рꙋ
рѣ ф̂нанѝ́нтѣ дмнꙋ́лꙋи ф̂семинцѝ́нле лесѡ́р.
ѳ҃ Шн̀ нꙋ́ѣцѝ а̂дꙋ́че прѣ е́ѣ́ль а̂а́тѣ тѣмѫ́ре, лꙋ́а́ре
жертѣ́ѣ шн̀ тꙋна́ре сѣнꙋ́тꙋ́рнѧцѝ прѣ дѫ́нсꙋ́л.
і҃ Шн̀ сѣ́ка рꙋга̀ а̂а́рѡ́нѣ прѣ ко́рнеле лꙋ́и сѡ́да́тѣ ф̂
трꙋ́и а́нѣ, ден сѫ́нцеле кꙋрѣцїнїи пѣка́телор ѥ́р
тѣрїи, сѡ́да́тѣ ф̂трꙋ́нѣ а́нѣ ла кꙋрѣцѝ прѣ е́ѣ́ль ф̂
семинцѝ́нле лор, сфѫ́нтꙋ сфѫ́нтꙋ лор ѫ́ѣ́ле дмнꙋ́лꙋ.

și vei curăți jîrtăvnicul cînd te vei sfinți tu pre el și vei unge pre el, ca să sfințești pre el.

37. Șapte zile vei curăți jîrtăvnicul și-l vei sfinți pre el și va fi jîrtăvnicul sfîntul sfinților. Tot cel ce să va atinge de jîrtăvnic se va sfinți.

38. Și acêstea sînt cîte vei face spre jîrtăvnic; miei de un an curați, doi de zi ne-ncetat, roditură ne-ncetată.

39. Un miel vei face dimineața și mielul al doilea îl vei face de către seară.

40. Și a zêcea de făină curată, frămîntată cu untdelemnu așăzat, a patra den în și turnare a patra den în de vin la un miel.

41. Și mielul al doilea îl vei face de către seară, după jîrtva de dimineață, și după turnarea lui vei face întru míros de bună mirosire roditură Domnului.

42. Jîrtva neîncetării în auzurile și în semințiile voastre, pre ușile cortului mărturiei, înaintea Domnului, întru carele mă voiu arăta ție acoló, ca să grăiescu ție.

43. Și mă voiu făgădui acoló fiilor lui Israil și mă voiu sfinți în mărirea mea.

44. Și voiu sfinți cortul mărturiii, și jîrtăvnicul, și pre Aarón, și fiii lui voiu sfinți, ca să-m preoțească mie.

45. Și mă voiu chema întru fiii lui Izrail și voiu fi lor Dumnezău.

46. Și vor cunoaște că eu sînt Domnul Dumnezăul lor, cela ce i-am scos pre ei den pămîntul Eghipetului, să mă chem lor și să fiu lor Dumnezău.

CAP 30

1. Și vei face jîrtăvnic de tămîiêre de lêmne neputrede.

2[1]. Și-l vei face pre dînsul de un cot de lungu și de un cot de largu. [2] În patru colțuri va fi și de doi coț de nalt, dentr-însul vor fi coarnele lui.

3. Și vei polii cu aur curat grătioara lui, și pareții lui împrejur și coarnele lui, și vei face lui cunună împletită de aur împrejur.

4. Și doao verigi de aur curat vei face lui supt cununa cea împletită a lui, la amîndoao laturile, vei face la amîndoao coastele; și ver fi la părîngi margini pentru ca să rădice pre dînsul cu dînsele.

5. Și vei face părîngi de lêmne neputrede și-i vei ferecea pre ei cu aur.

6. Și vei pune pre el împotriva acoperimîntului celui ce iaste pre chívotul mărturiilor, întru care mă voiu arăta eu ție acoló.

7. Și va tămîia Aarón pre dînsul tămîie tocmită, măruntă, dimineața-dimineața, cînd tocmêște luminele, va tămîia pre dînsul.

8. Și cînd va aprinde Aarón luminele sara, va tămîia pre dînsul tămîiêre neîncetată, pururea înaintea Domnului, în semințiile lor.

9. Și nu veți aduce pre el altă tămîie, luare jîrtvă și turnare să nu turnați pre dînsul.

10. Și se va ruga Aarón pre coarnele lui odată într-un an; den sîngele curățeni<i> păcatelor iertării o dată într-un an va curăți pre el în semințiile lor. Sfîntu sfîntu lor iaste Domnului“. /

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

cînd vei sfinţi cu el şi vei unge pre el, ca să sfinţeşti pre el.

37. <7 dzîli vei curăţi> [7] jirtăvnicul şi-l vei sfinţi pre el şi va fi jirtăvnicul sfîntul sfinţilor. Tot cel ci să va atinge de jirtăvnic să va sfinţi.

38. Şi acêstea sîntu cîte vei face pre jirtăvnic: miei de un an curaţi, 2 pre dzi neîncetat, jirtve neîncetate.

39. Un miel veţi face dimineaţă şi al doilea miel de cătră sară vei face.

40. Şi a dzêcea de fănin<ă> curată, frămîntată cu untudelemnu aşedzată, a patra de în şi turnare a patru de în de vîn la un miel.

41. Şi mielul al doilea îl vei face de cătră sară, după jirtva de dimineaţă, şi după turnarea lui vei face întru miros de bună mirosire jirtvă Domnului.

42. Jirtva a neîncetării întru audzurile voastre şi întru sămînţiile voastre, pre uşile cortului mărturiei, înnaintea Domnului, întru carele mă voi cunoaşte ţie acoló, ca să-ţi grăiescu.

43. Şi mă voiu făgădui acoló fiilor lui Israil şi mă voi sfinţi întru mărirea mea.

44. Şi voi sfinţi cortul mărturiei, şi jirtăvnicul, şi pre Aaron, şi pre fiii lui voi sfinţi, ca să-m slujască mie.

45. Şi mă voi chema întru fiii lui Israil şi voi fi lor Dumnedzău.

46. Şi vor cunoaşte că eu sîntu Domnul Dumnedzăul lor, cela ce am scos pre ei den pămîntului Eghiptului, ca să mă chem lor şi să le fiu lor Dumnedzău.

sfinţi pre dînsul şi să-l ungi să fie sfinţit.

37. Şapte zile să curăţeşti altariul şi să-l sfinţeşti şi va fi altariul sfînta sfinţilor. Tot cel ce se va atinge de dînsul se va sfinţi.

38. Aceasta iaste care vei face pre altar: 2 cîrlani de berbeci cîte de 1 an, curaţ, în toate zîlele totdeauna să faci jărtvă.

39. Un cîrlan dimineaţa, allul îndeseară.

40. Şi a zêcea parte de făină de grîu curată, frămîntată cu undelemn, aşăzată în a patra parte de în şi turnarea a patra parte de în de vîn să fie unui cîrlan.

41. Iar cîrlanul al doilea să-l faci îndeseară, ca şi jărtva de dimineaţa, şi turnarea lui să o faci întru miroseala mirosului celui bun jărtvei Domnului.

42. Jărtva neîncetării întru auzurile voastre şi întru seminţiile voastre, înaintea uşilor cortului mărturiei, înaintea Domnului, întru care mă voiu arăta ţie acoló, ca şă-ţ grăiesc.

43. Şi voiu făgădui acoló feciorilor lui Israil şi-i voiu sfinţi întru slava mea.

44. Şi voiu sfinţi cortul mărturiei, şi altariul, şi şi pre Aáron, şi pre feciorii lui voiu sfinţi, ca să junghe mie.

45. Şi mă voiu chiema între feciorii lui Israil şi voiu fi lor Dumnezeu.

46. Şi vor cunoaşte că eu sînt Domnul Dumnezeul lor, cela ce i-am scos de<n> [6] ţara Eghipetului, să mă chiem lor şi să fiu lor Dumnezeu.

jertfelnicul pentru curăţire şi să-l ungi, ca să se sfinţească.

37. Şapte zile să curăţi jertfelnicul şi să-l sfinţeşti şi va fi jertfelnicul preasfînt. Oricine se va atinge de el se va sfinţi.

38. În fiecare zi să aduci jertfă necontenită: să pui pe jertfelnic doi miei de un an, fără meteahnă.

39. Un miel îl vei jertfi dimineaţa, iar al doilea miel îl vei jertfi seara.

40. A zecea parte dintr-o efă de făină de grîu, amestecată cu a patra parte dintr-un hin de untdelemn curat, şi a patra parte dintr-un hin de vin pentru turnare.

41. Al doilea miel să-l jertfeşti seara, cu dar de făină şi de vin ca şi dimineaţa, să-l aduci jertfă domnului întru mireasmă plăcută lui.

42. Pentru tot neamul vostru aceasta să rămînă jertfa necontenită, la uşile cortului mărturiei, unde mă voi arăta ca să-ţi grăiesc.

43. Acolo mă voi întîlni cu însumi cu fiii lui Israel şi voi sfinţi locul acela prin slava mea.

44. Şi voi sfinţi cortul mărturiei şi jertfelnicul, iar pe Aaron şi pe fiii săi îi voi sfinţi, ca să-mi slujească, preoţi fiind.

45. Voi locui în mijlocul fiilor lui Israel şi voi fi Dumnezeul lor.

46. Şi vor cunoaşte că eu sînt Domnul Dumnezeul lor, cel ce i-am scos din pămîntul Egiptului, ca să locuiesc printre ei şi să fiu Dumnezeul lor.

CAP 30

1. Şi vei face jirtăvnic de tămîie de lêmne neputrede.

2[1]. Şi-l vei face pre însul de un cot de lungu, de un cot de largu [1]. În patru colţuri va fi şi de 2 coţi de înnaltu, dentru însul va fi coarnele lui.

3. Şi-l vei polei pre însă cu aur curat grătioara lui, şi păreţii lui prenpregiur, şi coarnele lui, şi vei face lui cunună înpletită de aur înpregiur.

4. Şi doaă verigi de aur curate vei face lui suptu cununa cea înpletită, la amîndoaă laturile vei face, la amîndoao coastele, şi vor fi la păringi, pentru ca să rădice pre el cu însele.

5. Şi vei face păringi de lêmne neputrede şi le vei fereca cu aur pre însele.

6. Şi-l vei pune pre el înpotriva acoperemîntului celui ce iaste pre săcriiul mărturiei lor, întru carii mă voi arăta cu ţie.

7. Şi va tămîia Aaron pre însul tămîie tocmită, măruntă, dimineaţă-dimineaţă.

8. Cînd tocmêşte luminile, va tămîia pre însă tămîiêre neîncetată, pururea înnaintea Domnului, întru seminţiile lor.

9. Şi nu veţi aduce pre el altă tămîie, luare jirtvă, şi turnare, pre însul.

10. Şi să va ruga Aaron pre coarnele lui o dată într-un an; de sîngele curăţeniei a păcatelor lertării, o dată într-un an va curăţi pre el întru seminţiile lor. Svîntu a sfinţilor iaste Domnului"./

CAP 30

1. Şi să-m faci altar de cădire de tămîie de lemn neputred.

2. Şi să-l faci de un cot de lung şi de un cot de larg. Şi să fie în 4 cornuri, iar de nalt să fie de 2 coţ şi cornurile lui să fie dentrînsul.

3. Şi să-l fêreci cu aur curat grătărelul lui, şi păreţii lui împrejur, şi cornurile lui, şi să-i faci cunună de aur împrejur.

4. Şi 2 belciuge de aur curat să-i faci supt cununa cea de împrejur de amîndoaoă laturile şi să fie pîrghii ca să-l rădice cu dînsele.

5. Şi pîrghiile să le faci de lemn neputred şi să le fêreci cu aur.

6. Şi să-l pui împotriva zăvêsei acoperemîntului carea iaste la sicriul mărturiei întru care mă voiu arăta cu ţie de acoló.

7. Şi să cădească pre dînsul Aáron cu tămîie tocmită, măruntă, dimineaţa-dimineaţa, cînd aşază luminile[1], va tămîia pre dînsul.

8. Şi cînd va aprinde Aáron lumini îndeseară, să cădească pre dînsul totdeauna cu tămîie în toată vrêmea înaintea Domnului în neamurile lor.

9. Şi să nu se aducă la dînsul altă tămîie, prinos şi junghêre; şi turnare să nu torni pre dînsul.

10. Şi se va ruga Aáron pre cornurile lui o dată într-un an, de sîngele curăţirei a rugăciunei de păcate o dată într-un an[2] să-l curăţească întru seminţiia lor şi va fi sfînta sfinţilor Domnului"./

CAP. 30

Altarul tămîierii.

1. Să faci un jertfelnic de tămîiere din lemn de salcîm.

2. Să fie pătrat, lung de un cot, lat de un cot şi înalt de doi coţi; să fie dintr-o bucată cu coarne cu tot.

3. Să îmbraci cu aur curat partea de sus, pereţii împrejur şi coarnele; să-i faci de jur împrejur o cunună împletită de aur.

4. Sub cunună să-i faci două verigi de aur curat, pe cele două laturi, la margini; prin ele să bagi drugii de ridicat.

5. Drugii să fie din lemn de salcîm, îmbrăcat cu aur.

6. Să-l aşezi în faţa perdelei, care este înaintea chivotului mărturiei, acolo unde mă voi arăta cu ţie.

7. Pe el să ardă Aaron tămîie măruntă, cu mireasmă plăcută. În fiecare dimineaţă, cînd pregăteşte candelele, să-l tămîieze pe el.

8. Să-l tămîieze pe el şi seara, cînd Aaron va aprinde candelele; această ardere necontenită să se facă pururea înaintea Domnului din neam în neam.

9. Să nu aduceţi pe el o altă ardere sau alt prinos şi nici o altă jertfă, nici dar de pline, nici turnare.

10. Aaron să aducă odată pe an jertfa de curăţire pe el, pe coarnele lui. Cu sîngele curăţirii de păcate, al izbăvirii, să-l curăţe odată pe an pentru un neam. Acesta îi este Domnului preasfînt"./

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 61, col II

Шн грѣи дмнулъ кѣтре моусеи зикжндъ . ав
Девеи лулъ гжндулъ феилор луи исраиль сокотин
ца лор, шн ворда фиешкареле мжнтуире пентру
суфлетулъ лсоръ дмнулуи, шн нуулафи стрх еи
кѣдере сокотинца лор. Шн ачаста жесте гг
каре ворда кѣци вор мѣрце ла сокотинцѣ, жумѣта
те де дидрахмѣ, дупъ дидрахмулъ чел сфѣте,
доасо зечи де бани дидрахмулъ, тръ жумѣтате
де дидрахмѣ венитулъ дмнулуи. Тот каре дд
ле мѣрце ла сокотинцѣ, ден, к, де ани сусъ вор
да венитулъ дмнулъ. Челъ богатъ нуъ а адаоо ее
ще, шн чел сракъ нуъ супцина ден жумѣтате
де дидрахмѣ ада венитулъ дмнулуи, пентру
фиїи луи исраиль съ роаце пентру суфлетеле
воастре. Шн ваи лулъ арциитулъ венитулъ, зе
пентру фиїи луи исраиль, шн вендъ ла лукрулъ
кортулъ мъртуриїи, шн вафи филор луи исраи
поменире инаинтъ дмнулуи, съ вѣ ругаци пентр
суфлетеле воастре. Шн грѣи дмнулъ кѣтре зз
моусеи зикжндъ. Фъ спъльтоаре де арамѣ, нс
шн фундулъ еи де арамѣ ка съ съ спеле, шн сооеи
пуне инлитокулъ кортулуи мъртуриїи, шн и
митлокулъ жертѣвникулуи. Шн ваи пуна дд
стрѣнса апѣ, шнишоръ спѣла аронь шн фиїи
луи ден тржнса мжниле лор шн пичоареле .
Кжндъ вор мѣрце ла кортулъ мъртуриїи сеоръ кк
спѣла ку апѣ, шн нуъ вор мури, сау кжндъ мерг
ла жертѣвникъ съ служаскъ шн съ адукъ арде
риле детот дмнулуи, шкоръ спѣла мжниле ш
пичоареле ку апѣ, кжндъ стрѣ ла кортулъ мър
туриїи пентру ка сѣнъ моарѣ. Шн вафи ло кд
лѣце вѣчникъ, лу шн рудениїло луи дупъ джеу.
Шн грѣи дмнулъ кѣтре моусеи зикжндъ . кѣ
Шн ту ам мироусури floаре де змирнъ алесъ, ф, кг
де сикли, шн скорцишоарѣ мироснтоаре, жумѣ
тате де атжта, ѣн, шн трестіе мироснтоаре
доасо сute шн чинчи зечи. Шн де ірѣос, ф, кд
де сикли де чель сфнтъ, шн оунтъ ден лемну де
масалинъ, инъ. Шн вей фаче пре джнсулъ оунтъ ке
де лемну оунсоаре сфнтъ, муръ мироснторъ, ку
мешешугуа фъкъторулуи де муръ, оунтъ де
лемну оунсоаре сфнтъ вафи. Шн ваи оунце кс
ден тржнсулъ кортулъ мъртуриеи, шн кувотъ
мъртуриеи. Шн тоате васеле еи, шн сфѣш кз
некуа шн тоате васеле луи, шн жертѣвникулъ
тъмжїи, шн жертѣвникулъ ардерилор детот.
Шн тоате васеле луи, шн маса шн тоате васе кн
ле еи, шн спѣлъторъ шн фундулъ еи. Шн кд
леваи сфнцѣ пре але, шн ворфи сфнте сфнтело,
тот чине сеа атинце де але сеа сфнци .
Шн пре аронь шн пре фиїи луи ваи оунцѣ шїи ве а
сфнци пре еи ка съ м пресоцѣскъ мѣ. Шн фиїи ла
лор луи исраиль леваи грѣи зикжндъ, оунтъ де
лемну оунсоаре де помъзунт, сфнтъ вафи ачеста
воасо стрѣ семинцѣниле воастре. Петрупулъ лв
омеескъ сѣнъ оунгъ, шн дупъ токмѣла а
часта сѣнуфачеци воасо сингури стрѣ ачеста
кип, сфнтъ жесте шн сфнцѣніе вафи воасо .
Карелеблфаче стрѣ ачеста кип, шн кареле ва лг
да

11. Și grăi Domnul către Moisi, zicînd :

12. „De vei lua gîndul fiilor lui Israil în socotința lor și vor da fieșcarele mîntuire pentru sufletul lor Domnului, și nu va fi intru ei cădere în socotința lor.

13. Și aceasta iaste care vor da cîți vor mêrge la socotință : jumătate de didrahmă, după didrahmul cel sfînt, doaozeci de bani didrahmul, iară jumătate de didrahmă, venitul Domnului.

14. Tot carele merge la socotință den 20 de ani în sus vor da venitul Domnului.

15. Cel bogat nu va adaoge și cel sărac nu va împuțina den jumătate de didrahmă a da venitul Domnului pentru fiii lui Israil, să să roage pentru sufletele voastre.

16. Și vei lua argintul venitului pentru fiii lui Israil și-l vei da la lucrul cortului mărturiii și va fi fiilor lui Israil pomenire înaintea Domnului, să vă rugați pentru sufletele voastre".

17. Și grăi Domnul către Moisi, zicînd :

18. „Fă spălătoare de aramă și fundul ei de aramă ca să să spêle, și o vei pune în mijlocul[1] cortului mărturiii și în mijlocul jîrtăvnicului. [19[Și vei turna într-însa apă

19. Și-ș vor spăla Aarón și fiii lui dentr-însa mînile lor și picioarele.

20. Cînd vor mêrge la cortul mărturiii, se vor spăla cu apă și nu vor muri ; sau cînd mergu la jîrtăvnic să slujască și să aducă arderile de tot Domnului,

21 [20]. Îș vor spăla mînile și picioarele cu apă cînd întră la cortul mărturiii, pentru ca să nu moară. [21] Și va fi lor lêge vêcinică, lui și rudeniilor lui după dînsul".

22. Și grăi Domnul către Moisi, zicînd :

23. „Și tu ia mirosuri : floare de zmirnă aleasă, 500, de sicli, și scorțișoară mirositoare, jumătate de atîta, 250, și trestie mirositoare, doao sute și cincizeci,

24. Și de irêos, 500 de sicli, de cel sfînt, și unt den lemnu de maslin, in.

25. Și vei face pre dînsul untdelemnu, unsoare sfîntă, mir mirositoriu cu meșteșugul făcătoriului de mir, untdelemnu unsoare sfîntă va fi.

26. Și vei unge dentr-însul cortul mărturiei și chivotul mărturiei,

27. Și toate vasele ei, și sfêșnecul, și toate vasele lui, și jîrtăvnicul tămîii, și jîrtăvnicul arderilor de tot,

28. Și toate vasele lui, și masa, și toate vasele ei, și spălătoarea și fundul ei.

29. Și le vei sfinți pre êle și vor fi sfinte sfintelor. Tot cine se va atinge de êle se va sfinți.

30. Și pre Aarón și pre fiii lui vei unge și-i vei sfinți pre ei, ca să-m preoțească mie.

31. Și fiilor lui Israil le vei grăi, zicînd : «Untdelemnu, unsoare de pomăzuit sfînt va fi acesta, voao, întru semințiile voastre.

32. Pe trupul omenescu să nu să ungă și după tocmeala aceasta să nu faceți voao singuri întru acesta chip. Sfînt iaste și sfințenie va fi voao.

33. Carele va face întru acesta chip și carele va / da

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

11. Şi grăi Domnul către Moisi, dzicindu :

12. „De vei lua gîndul fiilor Israil intru socotinţa lor şi va da fieştecarele mîntuiri pentru sufletile lor Domnului [2], şi nu va fi intru ei cădêre intru socotinţa lor.

13. Şi aceasta iaste ce vor da ciţi vor mêrge la socotinţă : jumătate de didrahmu, după didrahmul cel sfîntu, 20 bani didrahmul, iar giumătate de didrahmu, venit Domnului.

14. Tot carele mêrge la socotinţă den 20 de ani în sus vor da venitul Domnului.

15. Cel avut nu va adaoge şi cel sărac nu va inputina de jumătate de didrahmă, dîndu venitul Domnului pentru fiii lui Israil, să s<ă> roage pentru sufletile voastre.

16. Şi vei lua argintul, venitul lui pentru fiii lui Israil, şi-l vei da la lucrul cortului mărturiei şi va fi fiilor lui Israil pomenire innaintea Domnului, ca să s<ă> roage pentru sufletile voastre".

17. Şi grăi Domnul către Moisi, dzicindu :

18. „Fă medêlniţă [3] de aramă şi fundul lui de aramă, ca să s<ă> spêle, şi-l vei pune intru mijlocul cortului mărturiei şi intru mijlocul jirtăvnicului. [19] Şi vei turna intru insul apă

19. Şi să vor spăla Aaron şi fiii lui dentru insul mănule lor şi picioarele.

20. Cîndu mergu la cortul mărturiei, să vor spăla cu apă şi nu vor muri; sau cîndu, mergînd la jirtăvnic să slujască casei Domnului.

21[20]. Să vor spăla mănele şi picioarele cu apă, cîndu intră la cortul mărturiei, pentru casă nu moară. [21] Şi va fi lor de lêge vêcinică, lui şi rudeniilor lui după insul".

22. Şi grăi Domnul către Moisi, dzicindu :

23. „Şi tu ia unsori [4] : floare de zmirnă aleasă, 500 de sicli, şi scoarţă dulce binemirositoare, giumătate de atîta, 250, şi de trestie mirositoare, 250.

24. Şi de iris, 500 de sicli, de cel sfîntu, şi untudelemnu de masline, în.

25. Şi vei face pre insă untudelemnu, unsoare sfîntă, mir mirositor, cu meşterşugul făcătorului de mir, untudelemnu unsoare sfîntă va fi [5].

26. Şi vei unge dentru insă cortul mărturiei, şi săcriiul mărturiei, şi toate vasele ei, şi sfêşnicul,

27. Şi toate vasele lui, şi jirtăvnicu tămîiei, şi jirtăvnicul arderilor de tot,

28. Şi toate vasele lui, şi masa, şi toate vasele ei, şi medelniţa, şi fundul ei.

29. Şi le vei sfinţi pre êle şi vor fi sfinte svinţilor. Tot cine să va atinge de êle să va sfinţi.

30. Şi pre Aaron şi pre fiii lui vei unge şi vei sfinţi pre ei, ca să-m sfeştenească mie.

31. Şi fiilor lui Israil le vei grăi, dzicînd : «Unsoare de pomădzuit sfîntă aceasta va fi voao intru seminţiile voastre.

32. Pre trupul omenescu să nu să ungă şi după tocmala aceasta să nu faceţi voao singuri intru acesta chip. Sfîntu iaste şi sfinţenie va fi voaă.

33. Carele va face intr-acesta chip şi carele va/da dentru insul la altu neam va

11. Şi grăi Domnul către Moisei, zicînd :

12. „De vei lua în seamă cugetele feciorilor lui Israil intru socotinţa lor şi vor da fieştecare mîntuire Domnului pentru sufletele lor, şi nu va fi cădêre intre dînşii intru cercetarea lor.

13. Şi aceasta iaste ce vor da ei cînd vor mêrge la socotinţă : jumătate de didrahmă, care iaste didrahmă sfîntă, 20 de sicle didrahma, datul Domnului.

14. Şi tot cel ce va mêrge la socotinţă den 20 de ani în sus să dea dat Domnului.

15. Cel bogat să nu mai adaogă, nici cel sărac să nu mai impuţinêze de o jumătate de didrahmă.

16. Şi cînd vor da dat Domnului den feciorii lui Israil, să se roage pentru sufletele lor (şi să iai argintul datului de la feciorii lui Israil şi să dai spre lucrul cortului mărturiei şi să fie feciorilor lui Israil intru pomenire inaintea Domnului rugăciunile pentru sufletele voastre)[3]".

17. Şi zise Domnul către Moisei, grăind :

18. Fă-m lighin de aramă şi şi fundul lui de aramă, ca să se spêle, şi să-l pui în mijlocul cortului mărturiei şi al altariului. [19] Şi să torni intr-insul apă

19. Să-ş spêle Aáron şi feciorii lui mănile şi picioarele lor intr-insul.

20. Cînd vor intra în cortul mărturiei, să se spêle cu apă să nu moară ; sau cînd vor veni la altar să slujască şi să aducă jărtvă Domnului

21[20]. Să-ş spêle mănile şi picioarele cu apă, cînd vor intra în cortul mărturiei, să nu moară. [21] Şi să fie lui aceasta în făgăduinţă vêcinică şi după dînsul feciorilor lui în neamurile lor".

22. Şi grăi Domnul către Moisei, zicînd :

23. „Ia tu ţie unsori : floare de zmirnă aleasă, 500 de sicle şi scorţişoară mirositoare jumătate pre atîta, adecă 250, şi spichinar, 250[4].

24. Şi casie, 500 de sicle, untdelemn sfînt şi in[5].

25. Şi-l vei face ulei, unsoare sfîntă şi mirositoare : mirosul şi uleiul fierbînd cu meşteşug va fi unsoare sfîntă.

26. Şi să ungi dentr-insa cortul mărturiei, şi sicriul mărturiei,

27. Masa, şi toate vasele ei, sfêşnicul, şi toate vasele lui,

28. Şi altariul cel căditor, şi altariul arderii de tot, şi toate vasele lor, lighinul, şi toate fundurile lui.

29. Şi le vei sfinţi şi vor fi sfînta sfinţilor şi tot cine se va atinge de dînsele se va sfinţi.

30. Iar pre Aáron şi pre feciorii lui să-i ungi şi să-i sfinţeşti să junghe mie.

31. Şi să zici feciorilor lui Israil : «Această unsoare de undelemn sfîntă să fie voaoă intru neamurile voastre.

32. Trup de om să nu se ungă cu dînsul şi intr-acest chip voi înşivă să nu faceţ altuia, că iaste sfinţit şi să fie voaoă sfînt.

33. Iar de va face cinevaş aşa sau de va/da

11. Domnul i-a vorbit lui Moise şi i-a spus :

12. „Cînd vei face numărătoarea fiilor lui Israel, să-şi răscumpere fiecare sufletul, ca să nu se întîmple vreo nenorocire în timpul număratului.

13. Iată ce vor da cei ce intră la numărătoare : jumătate de siclu după siclul cel sfînt, care are douăzeci de oboli, jumătate de siclu este darul pentru Domnul.

14. Tot cel ce intră la numărătoare de la douăzeci de ani în sus să plătească această dare Domnului.

15. Cel bogat să nu dea mai mult, nici săracul mai puţin de jumătate de siclu drept dar Domnului, pentru răscumpărarea sufletului.

16. Să iei banii de răscumpărare de la fiii lui Israel şi să-i dai la trebuinţele cortului mărturiei spre pomenirea fiilor lui Israel inaintea Domnului, ca să izbăvească sufletele voastre".

17. Domnul i-a vorbit lui Moise şi i-a spus :

18. „Să faci spălătoare de aramă pentru spălat, talpa ei să fie de aramă : să o pui intre cortul mărturiei şi jertfelnic şi să torni apă intr-insa

19. Ca să-şi spele Aaron şi fiii săi în ea mîinile şi picioarele.

20. Cînd vor intra în cortul mărturiei, să se spele cu apă, ca să nu moară, iar cînd se vor apropia de jertfelnic să slujească şi să aducă arderile de tot pentru Domnul

21. Să-şi spele mîinile şi picioarele cu apă, ca să nu moară. Să fie aceasta rînduială veşnică pentru ei şi pentru urmaşii lor, din neam în neam".

22. Iarăşi i-a vorbit Domnul lui Moise şi i-a spus :

23. „Să iei smirnă aleasă, cinci sute de sicli, şi scorţişoară înmiresmată, jumătate din aceasta, două sute cincizeci, şi trestie cu miresmă plăcută, două sute cincizeci de sicli,

24. Şi casie, cinci sute de sicli, după siclul sfînt, şi ulei de măsline, un hin.

25. Să faci din acestea mir sfînt, înmiresmat, după meşteşugul făcătorilor de mir; şi să fie acesta pentru sfînta ungere.

26. Să ungi cu el cortul mărturiei şi chivotul mărturiei,

27. Sfeşnicul şi odoarele sale, jertfelnicul de tămîiere,

28. Şi jertfelnicul arderii de tot, şi toate odoarele lui, masa şi toate vasele, spălătoarea şi talpa ei.

29. Să le sfinţeşti pe acestea şi vor fi sfinte. Oricine se va atinge de ele se va sfinţi.

30. Să-i ungi pe Aaron şi pe fiii lui şi să-i sfinţeşti ca să-mi slujească, fiind preoţi.

31. Şi să le spui fiilor lui Israel : «Acestr va fi pentru voi mirul sfîntei ungeri, în numele meu, din neam în neam.

32. Trupurile celorlalţi oameni să nu se ungă cu el şi să nu vă faceţi vouă înşivă alt mir alcătuit la fel. Este un lucru sfînt şi sfînt trebuie să rămînă şi pentru voi.

33. Acela care îşi va face mir după asemănarea lui sau va/da din el unui străin să

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 62, col. 1

дꙗ дѣнтрѫ́нсꙋль ла ѧ̑лꙋль де ѧ̑лть нѣ́мъ, ваперѝ
дѣн нороу́дꙋ лꙋ́й. Шѝ зисе домнꙋ́ кѣтрѣ
моусе, ѿцнцїе мироусꙋ́ри, змирнѣ ѧ̑лѣсѣ шѝ со
ниха, шѝ халва де мироусь, шѝ тѣмѫ́е кꙋрѫ́ітѣ, то
ма оу́нꙋ ка ѧ̑лꙋ́ блаѳѝ. Шѝ блаѳа́ ѳтрꙋ́ е, тѣмѫ́е
лꙋ́крꙋ де фѣкѣторѝ де мꙋ́рь дѣн то́мирѣ фѣкѣто
рилꙋ́й де мꙋ́рь кꙋрѫ́ лꙋ́крꙋ сфынть. Шѝ бѣй
тѣ дѣ́тра ѧ̑чѣстѣ мѣрꙋ́нтѣ, шѝ бѣй пꙋ́не ѳпо
трѝва мѣрѣтꙋрі́лор, ѳкорту́ мѣрѣтꙋрі́ѣй, де оу́
де тѣвоѝ ѧ̑рѣта цїе де ѧ̑коло, сфынть сфынтелоре
блаѳѝ воо тѣмѫ́е. Дꙋхъ то́мѣла ѧ̑ѧстасте
нѣ́ фа́чец воо ѳшивѣ, сфынценіе блаѳѝ воо домнꙋ́лꙋй.
Ка́реле блаѳа́че ѳтраче́сташ кѝп, ка
стѣ мирѣсе́ аскѣ ѳтрꙋ́ дѫ́нсꙋ́, ваперѝ сꙋфлетꙋ́
ѧ̑чѣлꙋ́ дѣй нороу́дꙋ лꙋ́й.

К А́ П ЛА

И грѣѝ домнꙋ́ кѣтрѣ моусе зисѫ́ндѣ.
Іа́тѣ ам кемат ѧ̑нꙋ́ме прѣ веселеіл фе
чорꙋ́ лꙋ́й оу́ри, фечорꙋ́ лꙋ́й со́рь, дѣй нѣ
мꙋ́ Іꙋдѣ́й. Шѝ лам оу́мплꙋтѣ прѣ
е́ль дꙋ́хъ домнезѣ́ескъ де нцелепчѝ́не шѝ де
пricѣ́пере, шѝ де щиинцѣ, ѳто́ лꙋ́крꙋ стѣкꙋцїе.
Шѝ сѳфїе маи ма́ре прѣ́те ме́щерѝ, стѣлꙋкрѣ́зе ꙋ́
рꙋ́ шѝ а́рꙋ́нтꙋ́, шѝ а́рама. Шѝ бѫ́нѣтꙋ́ле
шѝ мохорѫ́тꙋ́, шѝ роꙋ́ рѣсꙋчѝ́т, шѝ мѣта́
сѣ ѳплетѝ́тѣ, шѝ лꙋ́крꙋ́рѝле пѣ́етрилор ла фа́те,
шѝ лꙋ́крꙋ́рѝле тѣ́лѣрі́ѣй лѣ́мнелор, стѣлꙋкрѣ́зе дꙋ
пѣ то́ате лꙋ́крꙋ́рѝле. Шѝ ѣ́ꙋ ам да́т лꙋ́й шѝ
прѣ е́лиа́вь, ѧ̑ лꙋ́й ѧ̑хисамѧ́ дѣй нѣ́мꙋ́ лꙋ́й да́й,
шѝ ла тот прѝчепꙋ́тꙋ́ ла ѝ́нимѣ ам да́т прѝчѣ
пере, шѝ воо со́стенѝ шѝ вор фа́че то́ате кѣте цѣ́ле
порꙋ́нчѝ́т цїе. Ко́ртꙋ́ль мѣрѣтꙋрі́ѣй, шѝ кꙋ
вѣтꙋ́ фѣгѣдꙋ́нцїй, шѝ ѧ̑копереме́нтꙋ́ че то
сте пѣтеджѝ́нсꙋ́, шѝ тоѝ́мѣла ко́ртꙋ́лꙋй, шѝ
тѫ́рѣтѣ́нѝкꙋ́. Шѝ ма́са шѝ то́ате ка́селе е́й,
шѝ сфѣ́шѝнѝкꙋ́ че́ль кꙋрѫ́т шѝ то́ате ка́селе лꙋ́й,
шѝ стѣлѣто́арѣ шѝ фꙋ́ндꙋ́ль е́й. Шѝ бѣ́ме́й
теле чѣ́ле деслꙋ́тѣ ѧ̑лелꙋ́й ѧ̑арсо́нь, шѝ бѣ́ме́те
ле фѝ́лор лꙋ́й, кастѣ́ прѝсоцѣ́ескъ ми́е. Шѝ
оу́нѣ делемнꙋ́ оу́нцерѣ́й шѝ тѣмѫ́ѧ ѳпрѣсꙋ́
рїй сфынтꙋ́лꙋй, дꙋхъ то́ате кѣте а́м порꙋ́нчѝ́т
е цїе вер фа́че. Шѝ грѣѝ домнꙋ́ кѣтрѣ моусе
зисѫ́ндѣ. Шѝ тꙋ порꙋ́нчѣ́ще фѝ́лор лꙋ́й ѳ
сра́ль зисѫ́ндѣ кѣта́цїи шѝ сѝмбѣтелемѣ́ле пѣ
зицѣ, пе́нтрꙋ кѣ́ѣте се́мнꙋ лѫ́ѣ́ть ми́не, шѝ
ѳтрꙋ́ воо́й ѳрꙋ́дѣле воо́стре, кастѣ кꙋно́щецѣ кѣ е
сѫ́нѣ домнꙋ́ чѣ́ чеѣ сфынцѣ́ескꙋ прѣ воо́й. Шѝ
стѣпѣзицѣ сѫ́мбѣта, кѣче сфынтѣ ѣ́ѣте ѧ̑ѧстасте
домнꙋ́лꙋй шѝ воо́со, чѣ́ла чеѣ пѫ́нѣтѣрѝ прѣ дѫ́нса
кꙋ мо́арте сеѣ́ а со́морѫ, то́т ка́реле ва́ѳа ѳ
трѫ́нса лꙋ́крꙋ, ваперѝ сꙋфлетꙋ́ ѧ̑чѣ́ла дѣй мѝ́ѫ
лоѝ́ нороу́дꙋ лꙋ́й сѣꙋ. Шѧ́се зѝ́ле вѣй фа́че лꙋ́
крꙋ́рѝле, ѿрѣ ѧ̑шѧ́пте зѝ сѫ́мѣтѣ со́дѝхнѣ
сфынтѣ домнꙋ́лꙋй, то́т чѝне ва́ѳа лꙋ́крꙋ ѳ зїо
ѧ̑шѧ́пте кꙋ мо́арте сеѣ́ а со́морѫ. Шѝ вор пѣ
зѝ фѝ́ѝ лꙋ́й ѳсра́ль сѫ́мѣтѣле, кастѣ фа́кѣ прѣ
дѫ́нселе ѳнѣ́мꙋ́рилелор. Фѣгѣдꙋ́нцѣ вѣ́ѣ
нѝкъ ѳтрꙋ́ми́не, шѝ фѝ́лор лꙋ́й ѳсра́ль, се́мнꙋ
ѣ́ѣте вѣ́ѣнѝк, кѣ ѳшасе зѝле лꙋ́ фѣкꙋ́т домнꙋ́

dentr-însul la altul de alt neam va peri den norodul lui»".

31. Și zise Domnul către Moisi: „Ia-ți ție mirosuri zmirnă aleasă, și oníha, și halvan de miros, și tămîie curată, tocma unul ca altul va fi.

35. Și va face întru el tămîie, lucru de făcătoriu de mir den tocmirea făcătoriului de mir, curat lucru sfînt.

36. Și vei tăia dentra acéstea mărunt și vei pune împotriva mărturiilor în cortul mărturiei de unde mă voiu arăta ție de acoló. Sfînt sfintelor va fi voao tămîie.

37. După tocmeala aceasta să nu faceț voao înșivă. Sfințenie va fi voao Domnului.

38. Carele va face într-acestaș chip ca să să mirosască întru dînsul, va peri sufletul aceluia den norodul lui".

CAP 31

1. Și grăi Domnul către Moisi, zicînd:

2. „Iată, am chemat anume pre Veseleíl, feciorul lui Úri, feciorul lui Or, den neamul Iudii.

3. Și l-am umplut pre el duh dumnezăiesc, de-nțelepciune, și de pricêpere, și de știință, în tot lucrul să cugete,

4. Și să fie mai mare preste meșteri, să lucrêze aurul, și argintul, și arama,

5. Și vînătul, și mohorîtul, și roșul răsucit, și mătasea împletită, și lucrurile pietrilor la fapte, și lucrurile tesăriei lêmnelor, să lucrêze după toate lucrurile.

6. Și eu am dat lui și pre Eliáv al lui Ahisamah, den neamul lui Dan, și la tot priceputul la inimă am dat pricêpere, și vor osteni și vor face toate cîte ți-am poruncit ție:

7. Cortul mărturiei, și chívotul făgăduinții, și acoperemîntul ce iaste peste dînsul, și tocmeala cortului.

8[7]. Și jîrtăvnicul, și masa, și toate vasele ei, și sfêșnicul cel curat, și toate vasele lui,

9[8]. Și spălătoarea, și fundul ei,

10[9]. Și veșmintele cêle de slujbă ale lui Aarón, și veșmintele fiilor lui, ca să-m prioțească mie,

11[10]. Și untdelemnul ungerii, și tămîia împreunării sfîntului, după toate cîte am poruncit eu ție vor face".

12[11]. Și grăi Domnul către Moisi, zicînd:

13[12]. „Și tu poruncêște fiilor lui Israil, zicînd: «Căutați și simbetele mêle păziț, pentru că iaste semnu lîngă mine și întru voi, în rudele voastre, ca să cunoașteț că eu sînt Domnul cel ce vă sfințescu pre voi.

14[13]. Și să păziț sîmbăta, căce sfîntă iaste aceasta Domnului și voao. Cela ce va pîngări pre dînsa cu moarte se va omorî. Tot carele va face într-însa lucru va peri sufletul acela den mijlocul norodului său.

15[14]. Șase zile vei face lucrurile, iară a șapte zi, sîmbătă, odihnă sfîntă Domnului. Tot cine va face lucru în zioa a șaptea cu moarte se va omorî.

16[15]. Și vor păzi fiii lui Israil sîmbetele, ca să facă pre dînsele în neamurile lor.

17[16]. Făgăduință vêcinică întru mine și fiilor lui Israil semnu iaste vêcinic, că în șase zile au făcut Domnul /

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

peri dentru nărodul lui».

34. Si dzise Domnul cătră Moisi: „Unsori, zmirnă aleasă, şi ónîha, şi halvan de unsoare, şi tămîie curată, atocma unul cu alaltu va fi.

35. Şi vor face pre el tămîietură, lucru a facerli de mir a tocmirei lucrului de mir, curat, lucru sfîntu.

36. Şi vei tăia dentru acêstea măruntu şi vei pune înpotriva măruntăllor întru cortul mărturîllor, de unde mă voi cunoaşte ţie de acoló. Sfîntu a sfinţilor va fi voaă tămîie.

37. După tocmala aceasta să nu faceţi voaă singuri. Sfinţenie va fi voaă Domnului.

38. Carele va face într-acesta chip ca să s<ă> miroasască întru însă, va peri sufletul acela dentru nărodul său".

CAP 31

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi, dzicîndu [1]:

2. „Iată, am chemat anume pre Veseleil, ficiorul lui Uri, ficiorul lui Or, den neamul Iudei.

3. Şi l-am înplut pre el duh dumnedzăiescu de înţelepciune, şi de pricêpere, şi de ştiinţă întru tot lucrul.

4. Să cugete, şi să fie mai mare preste meşteri, să s<ă> lucrêdze aurul, şi argintul, şi aramă.

5. Şi vêrde, şi moh<o>rit, şi roşiul răsucitul, şi vişinul înpletit şi lucrurile pietrilor la fapte, şi lucrurile teslări<e>i să lucrêdze dup<ă> toate lucrurile.

6. Şi eu dedîu lui şi pre Eliav a lui Ahisamah, den neamul lui Dan, şi la tot priceput la inimă am dat pricêpere, şi vor face şi vor isprăvi toate cîte ţ-am porăncit ţie:

7. Cortul mărturiei, şi săcrîlul făgăduinţei, şi acoperemîntul ce-i preste însă, şi tocmala cortului,

8[7]. Şi jirtăvnicul, [8] şi masa, şi toate vasele ei, şi sfêşnicul cel curat, şi toate vasele lui,

9[8]. Şi medelniţa, şi fundul lui,

10[9]. Şi veşmintele cêle de slujbă a lui Aaron, şi veşmintele fiilor lui ca să sveştenuiască mie,

11[10]. Şi untul de lemnu a ungerii, şi tămîia a înpreunării sfîntului, după toate cîte eu ţ-am porîncit, vor face".

12[11]. Şi grăi Domnul cătră Moisi, dzicîndu:

13[12]. „Şi tu poruncêşte fiilor lui Israil, dzicîndu: «Căutaţi şi simbetile mêle păziţi, pentru că iaste sămnu lîngă mine şi întru voi, întru[2] rudele voastre, pentru ca să cunoaşteţi cum eu, Domnul ce vă svinţescu pre voi.

14[13]. Şi să păziţi simbăta, căci sfîntă iaste aceasta Domnului şi voao. Cela ce o pîngărêşte pre însă cu moarte să va omorî. Tot carele va face întru însă lucru, va peri sufletul acela den mijlocul nărodului ei.

15[14]. 6 dzile vei face lucrurî, iar a 7 dzi, simbătă, odihnă sfîntă Domnului. Tot cîne va face lucru în dzua a şaptea cu moarte să va omorî.

16[15]. Şi vor pădzî fîi<i> lui Israil simbetile, ca să le facă pre înse la neamurile lor.

17[16]. Făgăduinţă vêcinică întru mine şi fiilor Israil sămnu iaste vêcinic, căci în 6 dzile au făcut Dumnedzău/cerîul şi pămîntul

cinevaş dentr-însul alţii seminţii, să pieie den neamul său».

31. Şi zise Domnul cătră Moisei: „Ia ţie mirosêle [5], stacti, şi onihas, şi halvan de miros bun, şi tămîie curată; toate acêstea să fie într-o măsură cumpănite.

35. Şi să faci tămîie într-alt lucru a fiêrberii de mir, lucrul mestecării, curat şi sfînt.

36. Şi să tai dentr-însul mărunt şi să pui împotriva mărturiei în cortul mărturiei, de unde mă voiu arăta ţie de acoló. Sfînta sfintelor şi să fie aceasta voaă tămîie.

37. După tocmeala aceasta să nu vă faceţ voi înşivă, ce Domnul să fie voaă întru sfinţire.

38. Iar de va face cinevaş aşa ca să miroseasică de la dînsul, va peri sufletul den neamul său".

CAP 31

1. Şi grăi Domnul cătră Moisei, zicînd:

2. „Iată, am chiemat pre nume pre Veseliil, feciorul Uri, feciorul lui Or, den neamul Iudei [1].

3. Şi l-am umplut de duh dumnezeiesc, şi de înţelepciune, şi de pricêpere, şi de ştiinţă şi de ştiinţă întru toate lucrurile,

4. Şi să fie mai mare preste meşteri să lucrêze lemn, şi aur, şi argint, şi aramă.

5. Şi vêrdele, şi gravaní, şi roşu răsucit, şi vişina cea împletită, şi lucrul de pliatră, şi multe fêliuri de meşteşuguri de lemn întru toate lucrurile.

6. Şi i-am datşi pre Eliav al lui Ahisamah, den neamul lui Dan, şi acestuia i-am dat inimă chibzuitoare şi chibzuială ca să lucrêze şi să facă toate cîte am porăncit ţie:

7. Cortul mărturiei, şi sicriul făgăduinţei, şi acoperemîntul care iaste dăsupra lui, aşăzămîntul cortului, şi lucrul ce va trebui,

8. Masa, şi toate vasele ei, şi sfêşnicul cel curat, şi toate dichisele lui,

9. Şi lighinul, şi fundul lui,

10. Şi odăjdiile preoţeşti ale lui Aáron şi ale feciorilor lui, ca să sfinţească mie,

11. Undelemnul ungerii, şi tămîia împreunării întru sfinţire, şi toate cîte am porăncit ţie să facă".

12. Şi grăi Domnul cătră Moisei, zicînd:

13. „Grăiêşte tu feciorilor lui Israil, zicînd: «Păziţi-vă şi să feriţ simbetele mêle că iaste semn între mine şi între voi şi să ştiţ întru neamurile voastre că eu sînt Domnul cela ce vă sfinţesc.

14. Şi să păziţi simbăta, că iaste sfîntă Domnului şi voaă. Şi cela ce o va spurca cu moarte va muri. Şi cela ce va face lucru într-insa peri-va sufletul acela dentre oamenii săi.

15. Şase zile să lucrezi, iar în zioa a şaptea, simbăta, răpaos sfînt iaste Domnului. Tot cel ce va face lucru simbăta, va muri.

16. Şi să păzească feciorii lui Israil simbetele, să le ţie întru neamurile lor întru făgăduinţă vêcinică.

17. Între mine şi între feciorii lui Israil iaste semn vêcinic, că în 6 zile au făcut Domnul/cerîul şi pămîntul, iar a şaptea zi

fie stîrpit din neamul său».

34. Şi a mai spus Domnul: „Să iei mirodenii: smirnă aleasă, oniha, halvan mirositor şi tămîie curată, din toate aceeaşi măsură.

35. Să faci din ele, după meşteşugul făcătorilor de mir, un amestec de tămîiat, cu puţină sare, lucru curat şi sfînt.

36. Să-l pisezi mărunt şi să-l pui înaintea chivotului mărturiei, în cortul mărturiei, acolo unde mă voi arăta eu ţie. Să-l ţineţi în mare sfinţenie.

37. Tămîie, tocmită în felul acesta, să nu vă faceţi pentru voi, căci ea este numai a Domnului, lucru sfînt.

38. Cine îşi va face asemenea amestec, ca să se afume cu el, sufletul acela se va stîrpi din neamul său".

CAP. 31

Meşterii cortului

1. Domnul i-a vorbit lui Moise şi i-a spus:

2. „Iată, l-am chemat anume pe Beţaleel fiul lui Uri, fiul lui Or, din seminţia lui Iuda.

3. Şi l-am umplut de duh dumnezeiesc, de înţelepciune, de pricepere şi ştiinţă şi de iscusinţă la tot lucrul.

4. Ca să chibzuiască şi să facă lucruri din aur, argint şi aramă, din mătase viorie, vişinie şi stacojie şi din pînză de in.

5. Şi să şlefuiască pietre scumpe, să cioplească lemnul şi să lucreze tot felul de podoabe.

6. Iar eu i-am dat ca ajutor pe Oholiab, fiul lui Ahisamac, din seminţia lui Dan, şi am pus priceperea în mintea oricărui om iscusit ca să se facă toate cîte am poruncit:

7. Cortul mărturiei şi chivotul legămîntului, acoperămîntul acestuia şi toate uneltele,

8. Jertfelnicul tămîierii, masa şi toate vasele ei, sfeşnicul cel de aur curat şi toate odoarele lui,

9. Spălătoarea şi talpa ei,

10. Veşmintele preoţeşti ale lui Aaron şi veşmintele fiilor săi, ca să-mi poată sluji,

11. Mirul pentru ungere şi miresmele pentru locaşul sfînt; să le facă toate cum ţi-am poruncit".

Ziua odihnei

12. Şi a mai zis Domnul lui Moise:

13. „Spune fiilor lui Israel să păzească zilele de odihnă, căci acestea sînt semn între mine şi voi din neam în neam, ca să cunoaşteţi că eu sînt Domnul cel ce vă sfinţeşte.

14. Păziţi ziua odihnei, căci aceasta este ziua sfîntă a Domnului pentru voi. Cel care o va pîngări să piară. Oricine va lucra în ziua aceasta, sufletul acela să fie stîrpit din poporul său.

15. Şase zile să lucraţi, iar ziua a şaptea este ziua de odihnă, sfinţită de Domnul. Oricine va lucra în ziua a şaptea va fi dat pieirii.

16. Fiii lui Israel să păzească ziua odihnei, prăznuind-o din neam în neam.

17. Acesta este semn veşnic între mine şi fiii lui Israel, pentru că în şase zile a făcut Domnul/cerul şi pămîntul, iar în ziua a

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 61 col. II

чѣрнѧ шн пѣмѫнтѹл, шн ѡнашаптѣ ѕы лѹ ѡ
четат шн сѧ сѫднѫнитѣ. Шн дѣ де лѹн моу ѕ
ен кѫнд пѣрѣсн грѣнднѹ лѹн ѡмѹнтеле снаі,
чѣле доѡ лѣспезн але мѣрѣтѹрілеі, лѣспезн де
пѣатрѣ скрисе кѹ дѣцетѹл лѹі дмнезѣѹ.

К А П Л В

Ш вѣзѫнд нородѹл кѣ лѹ зѣвовіт моусеі
сѣсепогоарѣ деі мѹнте, стрѫднікѣ нро
дѹл пре ааронь шн зісерѣ лѹі, скоалѣ
шн фѣ ноѡ дмнезѣі, карі вор мѣрце
ѡнаінтѣ ноастрѣ, кѣ моусеі ачеста о
мѹл кареле нѣѹ ско пре ноі деі пѣмѫнтѹл еѕіпе
тѣѹлѹі, нѹ шнм чеснѣѹ фѣкѹт лѹі. Шн
зісе лорь ааронь лѹаці черчеіі че де аѹр деі ѹрѣкиле
мѹерілорь воастре шн фѣцелорь, шн адѹчеі ламі
не. Шн лѹарѣ то нородѹ чеіі че де аѹр карі ера ѡ
ѹрѣкиле мѹерілорь ло, шн адѹсерѣ кѣтрѣ ааронь.
Шн ле прінмі деі мѫиніле лорь, шн лѣѹфѣкѹт пр
дѫнселе ѡтипарь, шн ле фѣкѹ пре дѫнселе вицел
ѣрѣт шн зісе, ачеще сѫнт дмнезѣіі тѣі
ісраіл карі тѣѹ скоѹ деі пѣмѫнтѹл еѕіпетѣѹлѹі.
Шн вѣзѫнд ааронь, лѹ зидіт жертѣвник ѡна
інтѣ лѹі, шн стрігѣ ааронь зікѫнд празник домнѹлѹі мѫне.
Шн мѫнекѫнд адосѣ зі лѹ сѹі ардері де тоте, шн адѹсе жертѣѹ де мѫнтѹире,
шн шѣзѹ нородѹл ѡмѫнкѧ шн ѣѣ, шн сѣ скѹлѧ
рѣ ѡкѹкѧ. Шн зісе домнѹл кѣтрѣ моусеі зі
кѫнд, пасе дерѣпѣ поѡарѣ де ѡінтѣ,
кѣ фѣрѣ делѣце лѹ фѣкѹт нородѹ тѣ каре ѡ скодѣ
пѣмѫнтѹ еѕіпетѣѹлѹі. Єшірѣ кѹрѫнд де
карі ѡн порѹнчі лорь, шн ѡ фѣкѹт ло вицеі шн сѹ ѡ
кінат лѹі, шн жертѣвірѣ лѹі, шн зісерѣ ачеі
ще сѫнт дѹмнезѣіі тѣі ісраіл, карі тѣ
скосѣ пре тине деі пѣмѫнтѹл еѕіпетѣѹлѹі.
Шн ѡкѹм ласѣмѣ шн мѣнінідѹмѣ кѹ ѹрѹіе
спре дѫншіі, воі сфѣрѣма пре еі, шн воі фаче
пре тине ѡлінѣ маре. Шн стрѹгѣ моусеі ѡ
нінтѣ домнѹлѹі дмнезѣѹлѹі лѹі шн зісе, де
тѹ чі домнеѣ мѣніі кѹ ѹрѹіе пре нородѹл тѣѹ,
пре карі ле ѡн скосѣ деі пѣмѫнтѹл еѕіпетѣѹлѹі,
ѡ пѣтѣре маре шн ѡ брацѹл тѣѹ чел нѧлт?
Де ласѣ зікѣ доарѣ еѕіпетенії зікѫнд, кѹ
хиклешѹѹ лѹ скосѣ пре еі сѣ ѹчігѣ пре еі мѹн
ці, шн сѣ ле топѣскѣ пре еі де пре пѣмѫнтѣ,
потолѣщете де ѹрѹіа мѣніі тале, шн лѣѹ
фіі пре ресѣтатѣ нородѹлѹі тѣѹ. Адѹкѣ
дѹ ціі ѡмінте де авраамь шн де ісаакь шн де іа
кѡвь, слѹѹіле тале, кѣрора тѣі жѹрат лорь
спре тине, шн ѡн грѣіт лорь зікѫнд, мѹлт
воі ѡмѹлці семінціа воастрѣ ка стѣлеле черѣ
лѹі де мѹлціме, шн тоте пѣмѫнтѹл ачеста
каре ѡн зісе сѣ дѹ семінціі сале шн вор цінѧ
пре дѫнсѹл ѡвѣціі. Шн сѣ ѡ ѣлѣнзі домнѹл
петрѹ ресѣтатѣ че лѹ зісе сѣ фѣкѣ нородѹ
лѹі сѹ. Шн ѡторкѫндѹсе моусеі сѣ пого
дѫ деі мѹнте, шн чѣле доѡ таіле але мѣрѣтѹ
рілеі ѡмѫнінле лѹі, лѣспезі де пѣатрѣ скрисе де
мѫндоѡ пѣрціле, деѡ парте шн де алта ера
скрисе пестетоте. Шн лѣспезіле лѹкрѹл лѹі ер

ceriul și pământul și în a șaptea zi au încetat și s-au odihnit».

18[17]. Și dêde lui Moisi cînd părăsi grăindu lui în muntele Sinaii, cêle doao lêspezi ale mărturiei, lêspezi de piatră, scrise cu dêgetul lui Dumnezău.

CAP 32

1. Și văzînd norodul că au zăbovit Moisi să se pogoară den munte, să rîdică norodul pre Aarón și ziseră lui: „Scoală și fă noao dumnezăi, carii vor mêrge înaintea noastră, că Moisi acesta, omul carele ne-au scos pre noi den pămîntul Eghipetului, nu știm ce i se-au făcut lui".

2. Și zise lor Aarón: „Luați cerceii cei de aur den urechile muierilor voastre și fêtelor și-i aduceți la mine".

3. Și luară tot norodul cerceii cei de aur care era în urechile muierilor lor și-i aduseră cătră Aarón.

4. Și le priimi den mîinile lor și le-au făcut pre dînsele în tipariu și le făcut pre dînsele vițel vărsat. Și zise: „Aceștia sînt dumnezăii tăi, Israil, care te-au scos den pămîntul Eghipetului".

5. Și văzînd Aarón au zidit jîrtăvnic înaintea lui, și strigă Aarón, zicînd: „Praznic Domnului, mîne".

6. Și mînecînd a dooa zi, au suit arderi de tot și aduse jîrtvă de mîntuire. Și șăzu norodul a mînca și a bea și să sculară a juca.

7. Și zise Domnul cătră Moisi, zicînd: „Pasă degrabă, pogoară de aicea, pentru că fărădelêge au făcut norodul tău care ai scos den pămîntul Eghipetului.

8. Ieșiră curînd den calea carea ai poruncit lor și au făcut lor vițel și se-au închinat lui și jărtviră lui și ziseră: «Aceștia sînt dumnezăii tăi, Israil, care-i te-au scos pre tine den pămîntul Eghipetului».

9. Și acum lasă-mă, și mănîindu-mă cu urgie spre dînșii, voiu sfărîma pre ei și voiu face pre tine în limbă mare".

11[10]. Și să rugă Moisi înaintea Domnului Dumnezăului lui și zise: „Pentru ce, Doamne, te mînii cu urgie pre norodul tău pre carele ai scos den pămîntul Eghipetului în putêre mare și în brațul tău cel nalt?

12[11]. Ca să nu zică doară eghiptênii, zicînd: «Cu hicleșug au scos pre ei să-i ucigă pren munți și să-i topească pre ei de pre pămînt». Potolêște-te de urgiia mănîei tale și blînd fii pre răotatea norodului tău.

13[12]. Aducîndu-ți aminte de Avraam și de Isaac și de Iácov, slugile tale, cărora te-ai jurat lor spre tine și ai grăit lor, zicînd: «Mult voiu înmulți semințiia voastră, ca stêlele ceriului de mulțime» și tot pămîntul acesta care ai zis să-l dai seminției lor și vor ținea pre dînsul în vêci".

14[13]. Și să îmblînzi Domnul pentru răotatea ce au zis să facă norodului său.

15[14]. Și întorcîndu-se Moisi, să pogorî den munte și cêle doao table ale mărturiei în mîinile lui, lêspezi de piatră scrise de-amîndoao părțile, de o parte și de alta era scrise peste tot.

16[15]. Și lêspezile, lucrul lui/Dumnezău era și scri-

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

şi inn-a 7 dzi au părăsit şi au răpoosat».

18[17]. Şi dède lui Moisi, cindu părăsi grăindu lui intru muntele Sinaiei, cêle doao lèspedzi a mărturiei, lèspedzi de piatră, scrise cu dêgetul lui Dumnedzău.

CAP 32

1. Şi vădzindu nărodul cum au zăbăvit Moisi să s<ă> pogoare den munte, să rădică nărodul pre Aaron şi-i dzisără lui: „Scoală şi fă noao dumnedzăi, carii vor mêrge innaintea noastră, că Moisi acesta, <omul>[1] carele ne-au scos pre noi den pămintul Eghiptului, nu ştim ce i s-au făcut lui"[2].

2. Şi dzisă lor Aaron: „Luaţi cerceii cei de aur den urechile muierilor voastre şi fête lor şi le aduceţi la mine".

3. Şi luară tot nărodul cerceii cei de aur carele era intru urechile muierilor lor şi le-au adus către Aaron[3].

4. Şi le priimi den măinele lor şi le ciopli cu razul şi le fêceră pre inse viţăl vărsat. Şi dzisără: „Aceştia-s dumnedzăii tăi, Israil, carii te-au suit den pămintul Eghiptului"[4].

5. Şi vădzindu Aaron, au zidit jirtăvnic innaintea lui, şi strigă Aaron, dzicindu: „Praznic Domnului, mîine".

6. Şi minecindu a doao dzi, au suit arderi de tot şi aduse jirtve de mîntuire. Şi şedzu nărodul a mînca şi a bea şi să sculară a juca.

7. Şi dzise Domnul către Moisi dzicindu: „Pasă de sîrgu de te pogoară de aicea, pentru că făr<ă>legi au făcut nărodul tău carele ai scos den pămintul Eghiptului[5].

8. Ieşiră curîndu den calea carea le-ai porăncit[6] lor, au făcut lor viţăl şi s-au închinat lui şi jirtvuiră lui şi dziseră: «Aceştia-s bodzii tăi, Israil, carii te-au suit pre tine den pămintul Eghiptului».

10[9]. Şi acum lasă-mă şi, scîrbindu-mă cu urgie pre inşii voi sfărîma pre inşi şi te voi face pre tine intru limbă mare".

11[10]. Şi să rugă Moisi innaintea Dumnedzăului lui şi dzis <e>: „Pentru ce, Doamne, te mănii cu urgie pre nărodul tău pre carii ai scos den pămintul Eghiptului intru putêre mare şi intru braţul tău cel innalt?[7].

12[11]. Ca să nu dzică doară eghiptênii, dzicindu: «Cu vicleşug i-au scos pre ei să-i ucigă pre munţi şi să-i topască pre ei de pre pămintu». Potóli-te de urgiia mănicí tale şi blind fii pre răul nărodului tău.

13[12]. Aducindu-ţi aminte de Avraam şi de Isaac şi de Iacov, slugelor tale, cărora te-ai giurat lor pre tine şi ai grăit către ei, dzicindu: «Multu voi inmulţi săminţiia voastră, ca stêlele ceriului de mulţime», şi tot pămintul acesta carele ai dzis să-l dai săminţiei lor şi-l vor ţinea pre insul în vêci".

14[13]. Şi să inblindzi Domnul pentru răul ce au dzis să facă nărodului său[8].

15[14]. Şi intorcindu-să Moisi, pogorî den munte şi cêle 2 table[9] a mărturiei în măinele lui, lèspedzi de piatră scrise de amîndoao părţile lor, de o parte şi de alta, era scrise preste tot[10].

16[15]. Şi lèspedzile faptu / dumnedzăies-

au părăsit şi au odihnit».

18. Şi dède Dumnezeu lui Moisei, deaca părăsi de-a-i grăi în muntele Sinaiei, 2 lèspezi ale mărturiei, lèspezi de piatră, scrise cu dêgetul lui Dumnezeu[2].

CAP 32

1. Iară nărodul, văzînd că zăbovi Moiséi a se pogorî den munte, se rădică nărodul asupra lui Aáron şi zise: „Scoală şi fă noaoă dumnezei, carei să meargă inaintea noastră. că Moisei cesta, omul care ne-au scos den ţara Eghipetului, nu ştim ce fu lui".

2. Iar Aáron zise lor: „Luaţ cerceii de aur den urechile muierilor voastre şi den urechile fêtelor voastre şi-i aduceţ la mine".

3. Şi luară tot norodul cerceii den urechile muierilor lor şi den urechile fêtelor lor şi-i aduseră la Aáron.

4. Şi-i luoă den măinile lor şi ciopli chip şi le făcu viţel vărsat. Şi ziseră: „Aceştia sînt dumnezeii tăi, Israil, carei te-au scos den ţara Eghipetului!".

5. Iar Aaron, văzînd aşa, zidi altar împotriva lui şi mărturisi Aáron, zicînd: „Mîine mare zi iaste a Domnului".

6. Şi mînecînd de dimineaţă, rădică ardere de tot şi aduse jărtvă de mîntuire. Şi şăzură oamenii să mănînce şi să bea şi să sculară să şi joace.

7. Şi zise Domnul către Moisei grăind: „Pogoară curînd de aici, că au făcut fărădelège oamenii tăi carei i-ai scos den ţara Eghipetului.

8. Şi curînd se-au dat în laturi[2] den calea carea le-ai porăncit şi s-au făcut viţel şi se-au închinat lui şi au făcut jărtvă, zicînd: «Aceştia-s dumnezeii tăi, Israile, carii te-au scos den ţara Eghipetului»:

10[9]. Ce acum mă lasă să mă aţîţ cu mănie spre dînşii şi să-i pierz. [10] Şi să fac pre tine o limbă mare."

11. Iar Moisei se rugă inaintea Domnului său şi zise: „Pentru ce, Doamne, să te mănii cu urgie pre oamenii tăi carii i-ai scos den ţara Eghipetului cu tărie mare şi cu braţul tău cel nalt?

12. Ca să nu zică eghiptênii: «Întru hiclenie i-au scos, ca să piêle în munţi şi să-i piiarză de pre pămînt». Potolêşte mănîia urgiei tale şi fii milostiv răotăţilor oamenilor tăi,

13. Aducîndu-ţ aminte de Avraam, de Isaac şi de Iácov, robii tăi cărora te-ai jurat cu tine, zicînd: «Înmulţi-voiu seminţlia voastră foarte cu mulţime ca stêlele ceriului», şi tot pămîntul acesta care ai zis că-l vei da seminţiei lor şi să-l moştinêze în véci".

14. Şi se imblînzi Domnul pentru răotatea[3] carea zisêse să facă oamenilor săi.

15. Şi se pogorî Moisei den munte şi cu amîndoaoă tablele mărturiei în măinile lui, lèspezi de piiatră scrise cîte de amîndoaoă părţile deneoace şi de cêea parte.

16. Şi lèspezile fură lucrul lui/Dumnezeu

şaptea a stat şi s-a odihnit".

Tablele legii

18. După ce a contenit Dumnezeu din vorbă pe muntele Sinai, i-a dat lui Moise cele două table ale legii, table de piatră scrise cu degetul lui Dumnezeu.

CAP. 32

Viţelul de aur

1. Văzînd poporul că Moise zăboveşte în munte, s-a adunat la Aaron şi i-a zis: „Scoală şi fă-ne dumnezei, care să meargă înaintea noastră, căci cu omul acesta, Moise, care ne-a scos din Egipt, nu ştim ce s-a întîmplat".

2. Aaron le-a spus: „Luaţi cerceii de aur din urechile femeilor, feciorilor şi fetelor voastre şi aduceţi-i la mine".

3. Toţi şi-au scos cerceii de aur din urechi şi i-au adus la Aaron.

4. El i-a luat din mîinile lor, apoi i-a topit într-un tipar şi a făcut un viţel turnat. Atunci ei au strigat: „Iată, Israele, dumnezeul tău, care te-a scos din pămîntul Egiptului".

5. Văzînd Aaron aceasta, a zidit un jertfelnic înaintea lui şi a dat de ştire: „Mîine este praznicul Domnului!"

6. Şi s-au sculat ei a doua zi dis-de-dimineaţă şi au adus arderi de tot şi jertfe de izbăvire. Apoi au şezut de au mîncat şi băut, pe urmă au prins să dănţuiască.

7. Atunci a zis Domnul către Moise: „Coboară iute de aici şi vezi că poporul tău, pe care l-ai scos din pămîntul Egiptului, s-a ticăloşit.

8. Prea repede s-a abătut de la calea pe care i-am poruncit-o, că, uite, şi-a făcut un viţel turnat şi i se închină lui şi-i aduc jertfe, zicînd: «Iată, Israele, Dumnezeul tău, care te-a scos din pămîntul Egiptului».

9. Domnul a mai spus: „Cunosc că poporul acesta este îndărătnic".

10. Lasă-mă dar acum să se aprindă mînia mea asupra lor, să-i pierd cu urgie; din tine, însă voi face să răsară un popor mare".

11. Moise l-a rugat atunci pe Domnul Dumnezeul său şi i-a spus: „De ce, Doamne, te aprinzi de mînie împotriva poporului tău, pe care l-ai scos din pămîntul Egiptului cu braţul tău cel puternic?

12. Nu cumva vrei să zică egiptenii că i-ai scos cu vicleşug, ca să-i pierzi în munţi şi să-i ştergi de pe faţa pămîntului. Întoarce-ţi urgia mîniei tale, fii milostiv cu poporul tău.

13. Adu-ţi aminte de Avraam, de Isaac şi de Iacov, robii tăi, faţă de care însuţi te-ai legat, jurînd: «Voi înmulţi seminţia voastră ca stelele de pe cer şi tot pămîntul acesta, de care v-am vorbit, îl voi da seminţiei voastre să-l stăpînească în veci»".

14. Atunci s-a îmblînzit Domnul de a abătut pieirea ce voia s-o aducă asupra poporului său.

15. Moise s-a întors şi a coborît din munte cu cele două table ale legii în mînă, table de piatră scrise pe amîndouă părţile pe o parte şi pe alta erau scrise.

16. Tablele erau lucrul lui / Dumnezeu şi

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 66 col. I

ДМНЕЗЕУ ЕРА, ШИ СКРИСОАРА, СКРИСОАРЕ ЛУИ ДУМ
НЕЗЕУ ЕСТЕ СЕПАТЕ ФАЧЕТЕЗИ. ШИ АЙ
ЗКИНДУ ИСОУЕ ГЛАСУЛ НОРОДУЙ СТРИГЪНДУ ЗИСЕ
КЪТРЕ МОУСЕИ, ГЛАСУЛ ДЕ РЪЗБОИ ФЪТАСЕРЕ,
ШИ ЗИСЕ МОУСЕИ. НУ ЕСТЕ ГЛАСУЛ ФЪЧЕПЪТОРИ
ЛОРУ ДЕ ВЪРТУТЕ, НИЧИ ГЛАСУЛ ДЕ ФЪЧЕПЪТОРИ ДЕ
ФУГЪ, ЧЕ ГЛАСУЛ ДЕ ФЪЧЕПЪТОРИ ДЕ ВИНЕ ЕУ АУЗУ.
ШИ ИКИНД СЕ АПРОПИЕ ДЕ ТАБЪРЕ, ВЪЗУ ВИЦЕЛУЛ
ШИ ХОРИЛЕ, ШИ МЪНИНДУСЕ КУ УРГИЕ МОУСЕИ АРУИ
КЪ ДЕН МЪНИНИЛЕ ЛУИ АМЖИ ДОАО ЛЕСПЕЗИЛЕ ШИ
СФОРЖМЪ ПРЕ ДЖИСЕЛЕ СУПТЕ МУНТЕ. ШИ ЛУ
УНДЕ ВИЦЕЛУЛ КАРЕЛЕ АУ ФЪКУТ, ЛУ АРСЕ, ПРЕ
ДЖИСУЛ КУ ФОЧ, ШИ ЛЕ МЪЧИНЪ МЪРУНТЕ, ШИ
СЪМЖНЪ ПРЕ ДЖИСУЛ ПРЕ АПЕ, ШИ ЛЕ АДЕПЪ ПРЕ ДЖ
ИСУЛ ФИИЛОР ЛУИ ИСРАИЛ. ШИ ЗИСЕ МОУСЕИ КЪТРЕ
АРОНЕ, ЧЕ ЦЕУ ФЪКУТЕ НОРОДУЛ АЧЕСТА ДЕ АЙ
АДУСЕ ПРЕ ДЖИШИЙ ПЪКАТЕ МАРЕ? ШИ ЗИСЕ АРОН
КЪТРЕ МОУСЕИ. НУ ТЕ СКИРБИ ДМНЕ, КЪ ТУ
ЦИЙ ПОРНИРЕА НОРОДУЛУЙ АЧЕСТУЙА. ПЕНТРУ
КЕ МИ ЗИСЕРЕ МИЕ ФИНЕ НОАО ДУМНЕЗЕИ КАРИЙ КОРЕ
МЕРГЕ ИНАИНТЕ НОАСТРЕ, ПЕНТРУ КЪ МОУСЕИ ОМУЛ
АЧЕСТА КАРЕЛЕ НЕ У СКОСЕ ПРЕ НОИ ДЕН ПЪМЖ
ТУЛ ЕГИПЕТУЛУЙ, НУ ЦИНЕМ ЧЕ ЕУ ФЪКУТ ЛУИ.
ШИ ЗИС ЛОРУ ЧИНЕ ЕСТЕ АУРУ АДУНАЦИЛЕ, ШИ ЛЕ
АДУНАРЪ ШИ ЛЕ ДЕДЕРЪ, ШИ АМ АРУНКАТ ПРЕ
ДЖИСУЛ ФОЧ, ШИ ЕШИ ВИЦЕЛУЛ АЧЕСТА.
ШИ ВЪЗЪНДУ МОУСЕИ НОРОДУЛ КУМ СЕ У РЪСИПИТ,
(КЕИ УИТИСЕ ПРЕ ЕИ АРОН ВУКУРЕ НЕПРИЕТИНИ
ЛОРУ ЛОРУ). ОСТЕУ МОУСЕИ ПРЕ УША ТАБЕРИЙ
ШИ ЗИСЕ, ЧИНЕ ЕСТЕ ПРЕ ДМНЕЗЕУ? ВИЕ КЪТРЕ
МИНЕ, ШИ СЕ АДУНАРЪ КЪТРЕ ЕЛЕ ТОЦИ ФИИ ЛУИ
ЛЕВИ. ШИ ЗИСЕ ЛОРУ АЧЕСТА ЗИСЕ ДМНЕЗЕУ ДУМ
НЕЗЕУЛ ЛУИ ИСРАИЛ, ПУНЕЦИ ФИЕШКАРЕЛЕ САБИЕ
ЛУИ ПРЕ КОАПЕ, ШИ ЗБОАЦИ ПРЕН МИЖЛОКУ ШИ ВЕ
ИНТОАРЧЕЦИ ДЕН ПОАРТЕ ПОАРТЕ ПРЕНТАБЪРЕ,
ШИ УЦИДЕЦИ ЧИНЕШ ПРЕ ФРАТЕЛЕ СЕУ, ШИ ЧИНЕШ
ПЕ АПРОАПЕЛЕ ЛУИ ШИ ЧИНЕШ ПРЕ ЧЕЛ ДЕЛАНГЪ ЕЛЕ.
ШИ ФЪКУРЪ ФИИ ЛУИ ЛЕВИ ДУПЕ КУМ ЛЕ ПОРНИ
ЛОРУ МОУСЕИ, ШИ КЪЗУРЪ ДЕН НОРОДУ ЗЕЦИ ОАМЕНИ.
ШИ ЗИСЕ МОУСЕИ ЛОРУ, ОУМПЛЕЦИ МЕНИЛЕ ВОАСТРЕ ЗИСТЕЗИ ДМНЕЗЕУ,
ФИЕ КАРЕЛЕ ФИУ ФИИ СЕУ, ШИ ФРАТЕЛЕ ЛУИ,
КАСТЕ ДУ ПРЕ ВОИ БИНЕКУВАНТАРЕ. ШИ ФУ АДОА
ЗИ ЗИСЕ МОУСЕИ КЪТРЕ НОРОДУ, ВОИ АЙ ГРЕШИТ
ГРЕШАЛЪ МАРЕ, ШИ АКУМ СЪМЪСУ КЪТРЕ ДУМ
НЕЗЕУ КАСТЕ РОГ ПЕНТРУ ГРЕШАЛА ВОАСТРЕ.
ШИ СЪ ФЪТОАРЕ МОУСЕИ КЪТРЕ ДМНЕЗЕУ, ШИ ЗИСЕ,
РОГУ МЕ ДМНЕ ГРЕШИТУ НОРОДУЛ АЧЕСТА ГРЕШАЛЪ
МАРЕ, ШИ ШИ У ФЪКУТ ЛОРУ ДУМНЕЗЕУ ДЕ АУРУ.
ШИ АКУМ ДЕЕЙ СЪЛАШИ ЛОР ПЪКАТУЛ ЛОРУ ЛАСЪ,
ЕРУ ДЕНТУ ЕИНИЦЕЛЕ ДЕН КАРТЕ КАРЕ АЙ СКРИС. ШИ
ЗИСЕ ДМНЕЗЕУ КЪТРЕ МОУСЕИ. КАРЕЛЕ АУ ГРЕШИТ
ИНАИНТЕ МЕ, ВОИ ЕИНИЦЕ ПРЕ ДЖИШИЙ ДЕН КАРТЕ
МЕ, ЕРУ АДУЦЕ ПАСЕ ШИ ТЕПУГОАРЕ, ШИ ПОВЪ
ЦЕЦЕ НОРОДУЛ АЧЕСТА ЛА ЛОКУЛ КАРЕ ЦЕМ ЗИС ЦИЕ,
ЕАТЪ ФУРУ МИЕ БАМЖУЕ ИНАИНТЕ ФЕЦИЕИ ЛЕ, ЕРУ
ИСТОАЧЕО СОКОТИ ВОИ АДУЧЕ ПРЕ ЕИ ПЪКАТУЛ ЛОРУ.
ШИ ЛОВИ ДМНЕЗЕУ ПРЕ НОРОДУ ПЕНТРУ ФАЧЕРЕ ВИЦЕ
ЛУЛУЙ КАРЕЛЕ АУ ФЪКУТ АРОНЕ.

soarea, scrisoarea lui Dumnezău iaste, săpată în lêspezi.

17[16]. Şi auzind Iisus glasul norodului strigînd, zise către Moisi: „Glas de războiu, în tabără“.

18[17]. Şi zise Moisi: „Nu iaste glas începătorilor de vîrtute, nici glas de începători de fugă, ce glas de începători de vin eu auzu“.

19[18]. Şi cînd se aprópie de tabără, văzu viţelul şi horile şi mîniindu-se cu urgie Moisi aruncă den mîinile lui amîndoao lêspezile şi sfărîmă pre dînsele supt munte.

20[19]. Şi luînd viţelul carele au făcut, l-au ars pre dînsul cu foc şi-l măcină mărunt şi sămănă pre dînsul pre apă şi-l adăpă pre dînsul fiilor lui Israil.

21[20]. Şi zise Moisi către Aarón: „Ce ţi-au făcut norodul acesta de ai adus pre dînşii păcat mare?“

22[21]. Şi zise Aarón către Moisi: „Nu te scîrbi, Doamne, că tu ştii pornirea norodului acestuia,

23[22]. Pentru că-m ziseră mie: «Fă-ne noao dumnezăi carii vor mêrge înaintea noastră, pentru că Moisi, omul acesta carele ne-au scos pre noi den pămîntul Eghipetului, nu ştim ce i se-au făcut lui».

24[23]. Şi ziş lor: «La cine iaste aur, adunaţi-l!». Şi-l adunară şi mi-l dêderă. Şi am aruncat pre dînsul în foc şi ieşi viţelul acesta“.

25[24]. Şi văzînd Moisi norodul cum se-au răsipit (că-i risipise pre ei Aarón bucurie nepriêtinilor lor)[1].

26[25]. Stătu Moisi pre uşa taberii şi zise: „Cine iaste spre Domnul vie către mine“. Şi se adunară către el toţi fiii lui Lévi.

27[26]. Şi zise lor: „Aceasta zice Domnul Dumnezău lui Israil: «Puneţi fieştecarele sabiia lui pre coapsă şi îmblaţi pren mijloc şi vă întoarceţi den poartă în poartă pren tabără şi ucideţi cineş pre fratele său şi cineş pe aproapele lui şi cineş pre cel de lîngă el»“.

28[27]. Şi făcură fiii lui Lévi dupe cum le porînci lor Moisi şi căzură den norod în zioa acêea ca vreo trei mii de oameni.

29[27]. Şi zise lor Moisi: [28] „Umpléţi mîinile voastre astăzi Domnului, fiecarele întru fiiul său şi în fratele lui, ca să să dea pre voi blagoslovenie“.

30[29]. Şi fu a dooa zi, zise Moisi către norod: „Voi aţi greşit greşală mare şi acum să mă suiu către Dumnezău, ca să mă rog pentru greşala voastră“.

31[30]. Şi să întoarse Moisi către Domnul şi zise: „Rogu-mă, Doamre, greşit-au norodul acesta greşală mare şi ş-au făcut lor dumnezăi de aur.

32[31]. Şi acum, de vei să laşi lor păcatul lor, lasă-l iară de nu, stinge-mă den cartea carea ai scris“.

33[32]. Şi zise Domnul către Moisi: [33]. „Carele au greşit înaintea mea, voiu stinge pre dînşii den cartea mea.

34]33]. Iară acum pasă şi te pugoară şi povăţêşte norodul acesta la locul care ţi-am zis ţie. Iată, îngerul mieu va mêrge înaintea fêţii tale. Iară în zioa ce voiu socoti, voiu aduce pre ei păcatul lor“.

35[34]. Şi lovi Domnul pre norodul pentru facerea viţelului carele au făcut Aarón. /

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

cu era şi scrisoarea, scrisoare dumnedzăla scă era [11], săpate întru lêspedzi.

17[16]. Şi audzindu Iisus glasul nărodului strigind, dzise către Moisí: „Glas de război, în tabără".

18[16]. Şi dzise Moisi: [17] „Nu iaste glas începătorilor după virtute nice glas de începător de fugă, ce glas de începători de vin eu audzu".

19[18]. Şi cindu să apropiie de tabără vădzu viţălul şi danţurile şi scirbindu-să cu mănie Moisí aruncă den măinele lui amindoaă lêspedzile şi le sfărimă pre inse suptu munte [12].

20[19]. Şi luind viţălul carele au făcut, l-au arsu pre insul cu foc şi-l măcină măruntu şi-l sămănă pre insu pre apă şi-l adăpă pre insu fiilor lui Israil.

21[20]. Şi dzise Moisi către Aaron: „Ce ţ-au făcut nărodul acesta, că ai adus pre inşii păcat mare ?" [13].

22[20]. Şi dzise Aaron către Moisí: [21] „Nu te scirbi, Doamne, pentru că ştii pornirea nărodului acestuia.

23[22]. Pentru că-m dzisără mie: «Fă-ne noaă dumnedzăi carii vor mêrge innaintea noastră, pentru că Moisi, omul acesta carele ne-au scos pre noi den pămîntul Eghiptului, nu ştim ce s-au făcut lui».

24[23]. Şi dziş lor: «I.a cine sîntu aururi [14], luaţi-le !» Şi s-au luat şi mi le-au dat. Şi le-am aruncat pre inse în foc şi ieşi acestu viţăl".

25[24]. Şi vădzindu Moisi nărodul cum s-au răşchirat (pentru că i-au răşchirat pre inşii Aron bucurie nepriêtenitor lor) [15].

26[25]. Stătu Moisí [16] pre uşa taberii şi dzise: „Cine-i către Domnul, vie către mine!". Şi să adunară către el toţi fiii lui Leví.

27[26]. Şi dzise lor: „Acêstea dzice Domnul Dumnedzăul lui Israil: «Puneţi fieştecarele sabia lui la stinghe-ş şi înblaţi pren mijloc şi vă întoarceţi de în poartă în poartă pren tabără şi ucideţi cineş pre aproapele său şi cineş pre aproapele lui şi cineş pre cel de lîngă el»".

28[27]. Şi făcură fiii lui Leví după cum le grăi lor Moisí şi cădzură den nărod întru acêea dzi la vro 3 000 oameni [17].

29[27]. Şi dzise lor Moisi: [28]. „Împleţi mănule voastre astădzi Domnului, careleş întru fiiul său şi întru fratele lui, ca să s<ă> dea pre voi blagoslovenie".

30[29]. Şi fu a doa dzi şi dzise Moisí către nărod: „Voi aţi greşit greşeală mare şi acum să mă sui către Dumnedzău, pentru ca să mă rog pentru greşeala voastră" [18].

31[30]. Şi să întoarse Moisí către Domnul şi dzise: „Rogu-mă, Doamne, greşit-au nărodul acesta greşală mare şi au făcut lor dumnedzăi de aur.

32[31]. Şi acum de vei să le laş lor păcatul, lasă-l, iar de nu, stinge-mă den cartea carea ai scris".

33[32]. Şi dzise Domnul către Moisí: [33]. „Carele au greşit innaintea mea, îl voi stinge pre insă den cartea mea.

34[33]. Iar acum pasă şi te pogoară şi povăţuiêşte nărodul acesta la locul carele ţ-am dzis ţie. Iată, îngerul mieu va mêrge innaintea fêţii tale. Iară întru ce dzi voi socoti, voi aduce pre ei păcatul lor".

35[34]. Şi lovi Domnul pre nărod pentru viţăl carele au făcut Aaron.

şi scriptura, scriptura lui Dumnezeu, săpată în lêspezi.

17. Şi auzind Isus glasul oamenilor strigind, zise către Moisei: „Glas de războiu se aude în tabără".

18. Iar Moisei zise: „Nu iaste glas a celor ce încep cu putêre, nice glas de oameni biruiţ cu biruinţă, ce eu auz glas de oameni bêţi de vin".

19. Şi deaca se apropiiară de tabără şi văzu viţelul, se aţiţă Moisei cu mănie şi lepădă tablele amîndoaă den măini supt munte şi le sparse[4].

20. Şi luind viţelul care-l făcuse, îl arse în foc şi-l sfărimă fărîmituri mărunţêle şi dêde pre apă şi adăpă cu dînsa pre feciorii lui Israil.

21. Şi zise Moisei către Aáron: „Ce au făcut ţie oamenii de ai adus pre dinşii păcat mare ?"

22. Iar Aáron zise către Moisei: „Nu te mănîia, Doamne, că tu ştii năravurile acestor oameni.

23. Că mi-au zis: «Fă noaă dumnezei carei să meargă înaintea noastră, că Moisei, omul cela ce ne-au scos den ţara Eghipetului, nu ştim ce au fost lui».

24. Iar eu le-am zis: «Carei den voi au aur, să aducă !» Şi au adus şi au dat mie şi l-am aruncat în foc şi se-au sleit acest viţel".

25. Şi văzind Moisei că se-au împărţit oamenii că i-au împărţit Aáron întru bucuriia vrăjmaşilor lor,

26. Stătu Moisei în porţile taberii şi zise: „Să iaste cinevaş al Domnului, să vie la mine !" Şi mêrseră la dînsul toţ feciorii lui Levii.

27. Şi zise lor: „Acêstea grăiêşte Domnul Dumnezeul lui Israil: «Fieştecare să vă încingeţ sabiile prejur mijlocu-vă şi păsaţ şi vă întoarceţi pren tabără de la o poartă pănă la altă poartă şi să ucideţ fieştecare pre fratele lui şi pre priêtenul lui şi pre vecinul lui»".

28. Şi făcură feciorii lui Levii cum zise lor Moisei şi căzură den nărod într-acea zi 3 000 de oameni[5].

29. Şi zise lor Moisei: „Sfinţit-aţ mâinile voastre astăzi Domnului fieştecare întru feciorul său şi întru fratele său şi pre voi se-au dat blagoslovenie".

30. Iar a doaoa zi zise Moisei către nărod: „Voi aţ făcut păcat mare, ce acum să mă suiu eu către Dumnezeu să mă rog pentru păcatele voastre".

31. Şi întorcindu-se Moisei către Domnul, zise: „Rogu-te, Doamne, greşit-au oameniţ aceştia greşală mare şi au făcut ei inşiş lor dumnezei de aur.

32[31]. Ce acum, de-ţ iaste voia să ierţ lor păcatul acesta, iartă-l, [32] iară de nu, stêrge-mă den cartea carea m-ai scris".

33. Iară Domnul zise către Moisei: „Cela ce au greşit către mine, pre acela-l voiu scoate den cartea mea.

34. Iar tu, pasă acum şi te pogoară şi suie oamenii în locul care am spus ţie, iar îngerul mieu va mêrge înaintea fêţei tale. Iar eu voiu socoti şi voiu aduce într-o zi spre dînşii păcatul lor.

35. Şi lovi[6] Domnul pre nărod pentru facerea viţelului care-l făcu Aáron.

scrierea era scrierea lui Dumnezeu, săpată pe table.

17. Auzind Iosua larma şi zarva poporului, a zis către Moise: „În tabără răsună strigăte de războ".

18. Moise i-a răspuns: „Nu este strigăt de biruitori şi nici glas de biruiţi puşi pe fugă, ci eu aud glas de oameni care chefuiesc".

19. Cînd s-a apropiat de tabără, a văzut viţelul şi jocurile şi, aprinzîndu-se de mînie, a aruncat Moise cele două table şi le-a sfărîmat la poalele muntelui.

20. Luînd viţelul, pe care-l făcuseră ei, l-a topit în foc, l-a făcut pulbere pe care, presărînd-o în apă, a dat-o fiilor lui Israel să bea.

21. Apoi l-a întrebat pe Aaron: „Ce ţi-a făcut poporul acesta de ai adus asupra lui o nelegiuire atît de mare ?"

22. Aaron i-a răspuns lui Moise: „Nu te mînia, stăpîne, căci tu cunoşti năravul poporului acesta.

23. Căci mi-au spus: «Fă-ne dumnezei, care să meargă înaintea noastră, pentru că nu ştim ce i s-a întîmplat lui Moise, omul care ne-a scos din Egipt».

24. Iar eu le-am spus: «Cine are aur, să-l aducă. Şi mi l-au dat mie. Eu l-am topit în foc şi a ieşit viţelul acesta".

Pedepsirea israeliţilor şi rugăciunea lui Moise

25. Văzînd Moise că poporul se smintise, căci Aaron l-a lăsat să ajungă de rîsul duşmanilor,

26. A stat la intrarea taberei şi a spus: „Cine este pentru Domnul, să vină la mine !" Atunci s-au adunat la el toţi fiii lui Levi.

27. El le-a spus: „Ascultaţi porunca Domnului Dumnezeului lui Israel: «Încingeţi-vă sabia la şold şi străbateţi tabăra de la o poartă la alta ca să-mi ucideţi pe tot omul vinovat, chiar de ar fi frate, prieten sau vecin»".

28. Şi au făcut fiii lui Levi după cuvîntul lui Moise. În ziua aceea au căzut ca la trei mii de oameni din popor.

29. Căci Moise le spusese fiilor lui Levi: „Să vă umpleţi astăzi mîinile voastre ca să vă sfinţiţi în Domnul, chiar cu preţul fiului sau fratelui vostru, ca Dumnezeu să vă binecuvînteze".

30. A doua zi a vorbit Moise poporului: „Mare nelegiuire aţi făcut. Am să mă urc acum la Domnul, ca să mă rog pentru fărădelegea voastră".

31. S-a întors Moise la Domnul şi i-a spus: „Vai, Doamne, poporul acesta a făptuit nelegiuire mare cînd şi-a făcut un dumnezeu de aur.

32. Acum de vrei să le ierţi greşeala, iartă-i. De nu, şterge-mă şi pe mine din cartea ta, în care m-ai scris".

33. Domnul i-a spus lui Moise: „Pe acela care a greşit înaintea-mi îl voi şterge din cartea mea.

34. Coboară acum şi du poporul acolo unde ţi-am spus. Iată, îngerul meu va merge înaintea ta. La vremea cuvenită, voi pedepsi poporul acesta pentru păcatele lui".

35. Şi Domnul a lovit poporul pentru facerea viţelului, pe care îl închipuise Aaron

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 68, col. II

КАП ЛГ

И зисе домнулъ кătre moисеи, пасъ фнаинте де аичеа ту ши нородулъ тау, пре карин ам сворн ди пъмынтулъ египтулуи, ла пъмынтулъ каре мам журат, лui Авраам, лui Исаак, шi лui Іаков, зицынд: семинцiи воастре voю да пъмынтулъ ачеста. Шi voю трими унгерулъ меу фнаинте фецiи тале, шi вей скоате пре хананеулъ, пре амореулъ, пре хетеулъ, шi ферезеулъ, шi гергеseулъ, шi евеулъ, шi евусеулъ. Шi те voю бага фнпъмынтъ чеу кург лапте шi мiере, пентру къ нумай voю сui ку тине, къ нородулъ ачеста este таре ла черуиче, iка ем нуте тепескъ пре але. Шi аузиндъ нородулъ ку вынтулъ ачеста рăу, плынсерă ку плынсури. Шi зисе домнулъ кătre moисеи, грăще фiилор лui israil: «Voi, нород, грей ла черуиче, кăутацi сă нu altă ранă aduc eu preste voi şi voю topi pre voi; acum dară luaţi-vă podoabele măririlor voastre şi podoaba şi-ţ voю arăta cele ce-ţ voю face ţie»".

Şi-ş luară fiii lui Israil podoaba lor şi îmbrăcămintile lor de la muntele lui Horiv.

Şi luînd Moisi cortul lui, întinse afară den tabără, departe de tabără, şi să chemă „cortul mărturiei". Şi fu tot cela ce cerca pre Domnul ieşiia la cortul cel de afară den tabără.

Şi cînd întra Moisi în cortul cel de afară den tabără sta tot norodul privind careş de la uşa cortului său, şi lua aminte mergînd Moisi, pînă ce întra el în cortu.

Şi deca întra Moisi în cort, pogorîia stîlpul norului şi sta la uşile cortului şi grăia <lui> Moisi.

Şi vedea tot norodul stîlpul norului stînd pre uşa cortului şi stînd tot norodul, să închina careş de la uşa cortului său.

Şi grăi Domnul către Moisi faţă la faţă, ca cînd ar grăi neştine către priêtinul lui. Şi să slobodziia la tabără, iară sluga Iisus, feciorul lui Návi, tînăr, nu ieşiia[1] afară den cort.

Şi zise Moisi către Domnul: „Iată, tu zici mie: «Rădică norodul acesta», şi tu nu mi-ai arătat pre carele vei trimite cu mine. Şi tu mi-ai arătat pre carele vei trimite cu mine. Şi tu mi-ai zis mie: «Ştiu-te mai bine decît pre toţi şi dar ai la mine».

Deci, de am aflat har înaintea ta, arată-te-mi mie pre tine curoscut să te văzu, pentru ca să fiu aflat har înaintea ta şi pentru ca să cunosc cum limba aceasta norodul tău iaste".

Şi zise: „Eu voiu mêrge înaintea ta şi te voiu odihni pre tine".

Şi zise către dînsul: „De nu vei mêrge tu împreună cu noi, să nu mă scoţi de aicea.

Şi cum cunoscut va fi adevărat că am aflat har lîngă tine, eu şi norodul tău, fără numai mergînd tu împreună cu noi? Şi mă voiu mări eu şi norodul tău decît toate limbile cîte sînt pre pămînt.

Şi zise Domnul către Moisi: „Şi cuvîntul acesta care ai zis tu ţi-l voiu face, pentru că ai aflat har înaintea mea şi te ştiu decît pre toţi"./

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

CAP 33

1. Şi dzise Domnul către Moisi: „Pasă, innainte, sui-te de aicea, tu şi nărodul tău, pre carii ai scos den pămintul Eghiptului la pămintul carele m-am giurat lui Avraam, şi lui Isaac, şi lui Iacov, dzicind: «Seminţiei voastre voi da pămintul acesta».

2. Şi voi trimite inpreună cu tine pre îngerul mieu şi vei scoate pre hananeu, pre amorreu, pre hetteu, pre ferezeu, pre ghergheseu, pre eveu, pre ievuseu.

3. Şi te voi băga în pămintul ce cură lapte şi mière, pentru că nu mă voi sui cu tine, că nărodul acesta iaste greu la cerbice, pentru ca să nu te topăscu pre [1] cale".

4. Şi audzindu nărodul cuvintul acestu rău, plinse cu plinsuri.

5. Şi dzise Domnul către Moisi: „Grăiêşte fiilor lui Israil: «Voi, nărodu grei la cerbice, căutaţi să nu altă rană voi aduce eu pre voi şi voi topi pre voi. Acum, dară, luaţi-vă podoabele măririlor voastre şi infrimsările şi-ţi voi arăta ce-ţi voi face ţie»".

6. Şi-ş luară fiii lui Israil podoaba lor şi îmbrăcămintele lor de la muntele Horiv.

7. Şi luind Moisi cortul lui, îl intinse afară den tabără, departe de tabără, şi să chemă cortu a mărturiei [2]. Şi fu tot cela ce cerca pre Domnul ieşiia la cortu, afară den tabără.

8. Şi cindu mergea Moisi la cortu afară den tabără, sta tot nărodul privindu, care-ş de la uşea cortului său, şi lua aminte mergindu Moisi, pănă ce intra el (iarăş) [3] în cortu.

9. Şi dacă intra Moisi în cortu, pogoriia stîlpul nuărului şi sta la uşile cortului şi grăia lui Moisi.

10. Şi vedea tot nărodul stîlpul norului stîndu pre uşea cortului şi, stîndu tot nărodul, să îmchina careş de la uşea cortului său.

11. Şi grăi Domnul către Moisi faţă la faţă, ca cind are grăi neştine către priêtenul său. Şi să slobodziia la tabără şi sluga Isus, ficiorul lui Navi, tînăr, (şi) [3] nu ieşiia afară den tabără.

12. Şi dzise Moisi către Domnul: „Iată, tu mie-m zici: «Scoate nărodul acesta», şi tu nu mi-ai arătat mie pre carele vei trimite cu mine. Şi tu mi-ai dzis: «Ştiu-te mai bine decît pre toţi şi dar ai la mine»[4].

13. Deci, de am aflat har innaintea ta, arată-te pre tine mie cunoscut să te vădzu, pentru ca să fiu aflat har innaintea ta şi pentru ca să cunoscu cum limba aceasta nărodul tău iaste"[5].

14. Şi dzise: „Eu voi mêrge innaintea ta şi te voi odihni".

15. Şi dzise către insul: „De nu te vei mêrge inpreună cu noi, să nu mă scoţi de aicea.

16. Şi cum cunoscut va fi adevărat cum am aflat har lîngă tine, eu şi nărodul tău, fără numai mergîndu tu inpreună cu noi? Şi mă voi mări eu şi nărodul tău decît toate limbile cite-s pre pămîntu".

17. Şi dzise Domnul către Moisi: „Şi acesta cuvîntu carele ai dzis tu ţi-l voi face pentru că ai aflat dar innaintea mea şi te ştiu decît pre toţi" [6]./

CAP 33

1. Şi grăi Domnul către Moisei, zicînd: „Pasă şi te suie de aici, tu şi nărodul tău, care l-ai scos den ţara Eghipetului, în pămîntul care m-am jurat către Avraam, şi către Isaac, şi către Iacov, zicînd: «Seminţiei tale îl voiu da».

2. Şi voiu trimite îngerul mieu înaintea ta şi vei goni pre hananei, şi pre ammorei, şi pre hetthei, şi pre ferezei, şi pre gherghesei, şi pre evei, şi pre evusei.

3. Şi te voiu duce în pămîntul care cură mière şi lapte, iar eu nu voiu mêrge cu tine, că sînt oamenii cu cerbice virtoasă, ce să nu te ucig[1] eu[2]".

4. Iar nărodul, auzind cuvîntul acesta, cu durêre se întristă şi le păru cu greu.

5. Şi zise Domnul către Moisei: „Zi feciorilor lui Israil: «Voi, oameni cu cerbice virtoasă, păziţi-vă să nu puiu pre voi altă rană şi să vă pierz. Ce acum vă luaţ hainele slavei voastre şi podoabele şi voiu arăta ce voiu face ţie»".

6. Şi luară feciorii lui Israil podoabele lor şi hainele lor den muntele Horivului.

7. Şi luînd Moisei cortul său, îl intinse denafară de tabără şi dăparte de tabără şi se chiemă cortul mărturiei. Şi fu tot cel ce cerca pre Domnul ieşiia la cortul mărturiei, care era denafară de tabără.

8[7]. Iar cînd icşiia Moisei den tabără, sta toţ oamenii şi priviia fieştecare denaintea cortului său şi lua aminte pănă ce intra Moisei iar în cort.

9[8]. Şi deaca intra Moisei în cort, se pogoriia stîlp de nor şi sta înaintea uşilor cortului şi grăia Domnul către Moisei.

10[9]. Şi vedea tot norodul stîlpul cel de nor stînd înaintea uşilor cortului, [10] şi stînd, toţ oamenii se îmchina fieştecare den uşa cortului său.

11. Şi grăia Domnul către Moisei faţă către faţă[3], ca cum grăiêşte cinevaş priêten către priêtenul său. Şi-l trimitea în tabără, iar sluga Isus, feciorul lui Navi, tînăr era şi nu ieşiia den cort.

12. Şi zise Moisei către Domnul: „Iată, tu zici mie: «Scoate oamenii aceştia», şi tu nu mi i-ai arătat pre cine vei trimête cu mine. Şi tu ai zis mie: «Ştiu-te mai bine decît pre toţ şi milă ai la mine».

13. Deci, deaca am milă înaintea ta, arată-te mie însuţ tu, chiar şi aiêve să te văz, deaca am aflat milă înaintea ta şi să cunosc că limba aceasta oamenii tăi sînt".

14. Iar Domnul zise: „Eu însumi voiu mêrge înaintea ta şi te voiu odihni".

15. Iar Moisei zise: „Deaca nu vei mêrge tu însuţ cu noi, nu ne scoate de aici.

16. Dară cum se va arăta cu adevărat că am aflat milă înaintea ta, eu şi oamenii tăi? Ce pasă tu cu noi şi voiu fi proslăvit eu şi oamenii tăi mai mult decît toate limbile cite sînt pre pămînt".

17. Şi zise Domnul către Moisei: „Iată, cuvîntul care am făgăduit către tine îl voiu şi face, că ai aflat milă înaintea mea şi te ştiu mai bine decît pre toţ"./

CAP. 33

Poruncă de plecare

1. Domnul i-a spus lui Moise: „Pleacă de aici cu poporul tău, pe care l-ai scos din ţara Egiptului, şi du-te în pămîntul pe care m-am legat cu jurămînt faţă de Avraam, de Isaac şi de Iacov că-l voi da seminţiei voastre.

2. Voi trimite înaintea ta pe îngerul meu şi el va izgoni pe canaanei, pe amorei, pe hetei, pe ferezei, pe gherghesei, pe hevei, şi pe iebusei.

3. Şi te vei duce în pămîntul unde curge lapte şi miere. Eu însă nu voi merge cu voi, ca să nu vă nimicesc pe drum, ştiind că sînteţi ca să nu vă nimicesc pe drum, ştiind că sînteţ un popor îndărătnic".

4. Auzind aceste cuvinte groaznice, poporul a plîns cu jale. Şi toţi au lepădat podoabele ce le purtau.

5. Domnul i-a vorbit lui Moise astfel: „Spune fiilor lui Israel: «Vă ştiu de popor îndărătnic şi de aş merge numai o clipă cu voi, v-aş de pierzării. Dar cum v-aţi dezbrăcat de hainele cele mîndre şi aţi lepădat toată podoaba, am să văd ce voi face cu voi»".

6. Acolo, la muntele Horeb, şi-au dezbrăcat fiii lui Israel veşmintele cele frumoase şi podoabele.

Cortul

7. Iar Moise, luîndu-şi cortul, l-a întins afară din tabără, departe de ea, şi l-a numit cortul mărturiei. Şi toţi cei ce căutau pe Domnul veneau afară din tabără la cortul întîlnirii.

8. Şi de fiecare dată cînd Moise se îndrepta spre cort, toţi israeliţii se sculau şi se uitau după el de la uşile corturilor lor, pînă ce acesta intra în cortul său.

9. Şi cînd era el înăuntru, se pogora un stîlp de nor şi sta la intrarea cortului şi Domnul vorbea cu Moise.

10. Şi mulţimea, văzînd stîlpul cel de nor ce sta acolo, cădea în genunchi şi se închina, fiecare din uşa cortului său.

11. Domnul îi vorbea lui Moise faţă către faţă, aşa cum ar grăi cineva cu prietenul său. Cînd Moise se întorcea în tabără, rămînea în cort Iosua, fiul lui Navi, slujitorul său tînăr.

Rugăciunea lui Moise

12. Moise a zis către Domnul: „Iată, tu îmi spui să duc poporul acesta, dar nu mi-ai arătat pe cine ai să trimiţi cu mine, cînd mi-ai spus: «Te ştiu pe nume şi tu ai aflat har înaintea mea»".

13. De e aşa, că am aflat har înaintea ta, arată-te să te văd şi să cunosc că am aflat har înaintea ta şi că acest popor este poporul tău cel mare.

14. Atunci Domnul i-a spus: „Eu însumi voi merge înaintea ta şi te voi călăuzi spre odihnă".

15. Moise i-a spus: „De nu mergi tu însuţi cu noi, mai bine să nu ne scoţi de aici.

16. Căci prin ce se va cunoaşte cu adevărat că am aflat har înaintea ta, eu şi poporul tău? Nu prin aceea că tu ne însoţeşti? Atunci eu şi poporul tău am fi cei mai proslăviţi între toate neamurile de pe pămînt care le-ai sfărîmat.

17. Domnul i-a spus lui Moise: „Voi face cum spui tu, pentru că tu ai aflat har înaintea mea şi te ştiu mai bine decît pe toţi"./

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 63, col I

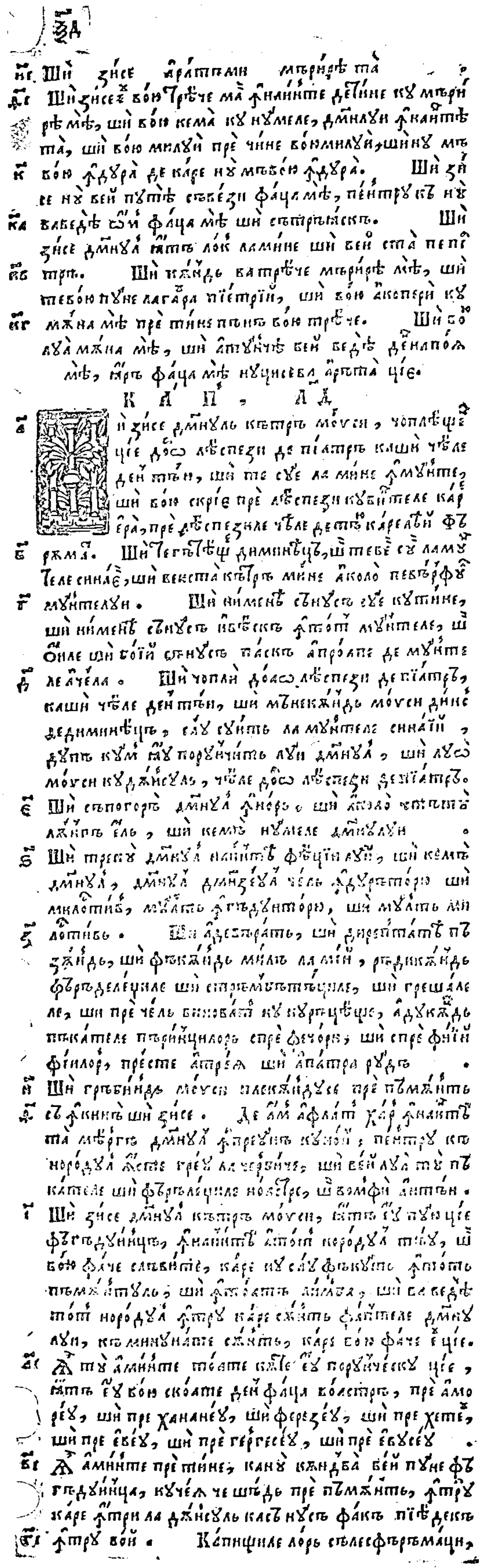

18. Și zise: „Arată-mi mărirea ta".

19. Și zise: „Eu voiu trêce mai înainte de tine cu mărirea mea și voiu chema cu numele Domnului înaintea ta și voiu milui pre cine voiu milui și nu mă voiu îndura de care nu mă voiu îndura".
20. Și zise: „Nu vei putea să vezi fața mea, pentru că nu va vedea om fața mea și să trăiască.
21. Și zise Domnul: „Iată loc la mine și vei sta pe piatră.
22. Și cînd va trêce mărirea mea și te voiu pune la gaura pietrii și voiu acoperi cu mîna mea pre tine pănă voiu trêce.
23. Și voiu lua mîna mea și atuncea vei vedea denapoia mea, iară fața mea nu ți se va arăta ție.

CAP 34

1. Și zise Domnul către Moisi: „Cioplêște-ț ție doao êspezi de piatră ca și cêle dentâiu și te suie la mine în munte și voiu scrie pre lêspezi cuvintele care era pre îêspezile cêle dentâiu care le-ai fărîmat.

2. Și te gătêște dimineață și te vei sui la muntele Sinaei și vei sta către mine acoló pe vîrful muntelui.

3. Și nimenea să nu să suie cu tine și nimenea să nu să ivească în tot muntele și oile și boii să nu să pască aproape de muntele acela".

4. Și ciopli doao lêspezi de piatră ca și cêle dentâi. Și mînecînd Moisi dins-de-dimineață, s-au suit la muntele Sinaii, după cum i-au poruncit lui Domnul. Și luo Moisi cu dînsul cêle doao lespezi de piatră.

5. Și să pogorî Domnul în nor și acoló stătu lîngă el și chemă numele Domnului.

6. Și trecu Domnul naintea fêții lui și chemă Domnul: „Domnul Dumnezeul cel îndurătoriu și milostiv, mult îngăduitoriu și mult milostiv.

7. Și adevărat și direptatea păzînd și făcînd milă la mii, rădicînd fărădelegile și strîmbătățile și greșalele, și pre cel vinovat nu curățêște, aducînd păcatele părinților spre feciori și spre fiii fiilor, preste a treia și a patra rudă!"

8. Și grăbind Moisi, plecîndu-se pre pămînt să închină.
9[8] Și zise: [9] „De am aflat har înaintea ta, meargă Domnul împreună cu noi, pentru că norodul iaste greu la cerbice; și vei lua tu păcatele și fărălegile noastre și vom fi ai tăi".

10. Și zise Domnul către Moisi: „Iată, eu puiu ție făgăduință înaintea a tot norodul tău și voiu face slăvite care nu s-au făcut în tot pămîntul și în toată limba și va vedea tot norodul întru care sînt faptele Domnului că minunate sînt care voiu face eu ție.

11. Ia tu aminte toate cîte eu poruncescu ție. Iată, eu voiu scoate den fața voastră pre amoreu, și pre hananeu, și ferezeu, și pre heteu, și pre eveu, și pre gherghesu, și pre evuseu.

12. Ia aminte pre tine ca nu cîndva vei pune făgăduința cu ceia ce șăd pre pămînt întru care întri la dînsul, ca să nu să facă piêdecă întru voi.

13. Capiștile lor să le sfărîmați,/și stîlpii lor să-i zro-

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

18. Şi dzise: „Arată-mi mărirea ta".

19. Şi dzise: „Eu voi trêce mainte de tine cu mărirea mea şi voi chema numele Domnului innaintea ta şi voi milui pre cine voi milui şi mă voi indura pre carele mă voi indura".

20. Şi dzise: „Nu vei putea să vedzi faţa mea, pentru că nu va vedea om faţa mea şi va trăi".

21. Şi dzise Domnul: „Iată loc la mine şi vei sta pre piatră.

22. Şi cindu va trêce mărirea mea şi te voi pune la o gaură a pietrii şi voi acoperi cu mâna mea pre tine pănă voi trece.

23. Şi voi [voi] lua mâna mea şi atuncea vei vedea denapoile mêle, iară faţa mea nu ţi să va arăta ţie"[7].

CAP 34

1. Şi dzise Domnul către Moisi: „Cioplêşte doao lêspezi de piatră ca şi cêle dentăi şi te suie la mine in munte şi voi scrie pre lêspedzi cuvintele carele era pre lêspedzile cêle dentăi, carele ai sfărimat[1].

2. Şi te gătêşte dimineaţă şi te vei sui la muntele Sinâ şi-m vei sta acoló in virvul muntelui.

3. Şi nime să nu suie cu tine şi nime să nu ivască intru tot muntele şi oile şi boii să nu să pască aproape de muntele acela".

4. Şi ciopli doao lêspedzi de piatră ca şi cêle dentăi. Şi minecind Moisi, luă Moisi cu insul cêle 2 lêspedzi de piatră.

5. Şi pogorî Domnul in nor şi stătu lingă el acoló şi numi cu nume Domnului.

6. Şi trecu Domnul innaintea fêţei lui şi numi Domnul: „Domnul Dumnedzău cel indurător şi milostiv, multu îngăduitor şi multu miluitor.

7. Şi adevătrat şi dreptaatea păzindu şi făcindu milă la mii, rădicindu fărădelegile şi strimbătăţile şi greşealele, şi pre cel vinovat nu-l va curăţi, aducindu păcate a părinţilor pre ficiori şi pre fiii fiilor, pre a treia şi pre a patra rudă!".

8. Şi sirguindu Moisi, plecindu-să pre pământ, să inchină.

9[8]. Şi dzise: [9] „Să am aflat har innaintea ta, margă Domnul inpreună cu noi, pentru că nărodul greu la cerbice iaste; şi vei lua tu păcatele şi fără delegile noastre şi vom fi ţie".

10. Şi dzise Domnul către Moisi: „Iată, eu puiu ţie făgăduinţă innaintea a tot nărodul tău şi voi face slăvite carele nu s-au făcut in tot pământul şi in toată limba şi va vedea tot nărodul intru carii sintu faptele Domnului că minunate sintu carele cu ţie voi face[2].

11. Ia aminte tu toate cite eu poărncescu ţie. Iată, eu voi scoate den faţa voastră pre amorreu, şi pre hananeu, şi pre hetteu, şi pre ferezeu, şi pre eveu, şi pre ghergheseu, şi pre evuseu.

12. Ia aminte pre tine ca să nu pui făgăduinţă cu ceia ci şed pre pământu intru carele intri la insul, ca să nu să facă piêdecă intru voi.

13. Cuptoarele lor să le sfărimaţi/şi stîlpii

18. El zise: „Arată-m slava ta!"

19. Iar Domnul zise către Moisei: „Eu voiu mêrge inaintea ta cu slava mea şi voiu chiema numele micu inaintea ta Domn şi voiu milui pre care voiu milui şi voiu indura pre care mă voiu indura".

20. Şi iar zise: „Nu vei putea vedea faţa mea, că nu poate fi să vază omul faţa mea şi să fie viu[4]".

21. Şi iară zise Domnul: „Iată, iaste loc la mine şi vei sta pre piatră.

22. Şi cind va trêce slava mea, te voiu pune la o peşteră a pietrii şi desupra ta voiu acoperi cu mâna mea pînă voiu trêce.

23. De-acii, voiu lua mâna mea şi atunci vei vedea dennapoia mea[5], iar faţa mea nu se va arăta ţie".

CAP 34

1. Şi grăi Domnul către Moisei, zicind „Cioplêşte-ţ 2 lêspezi de piiatră ca şi cum au fost cêle dentăi şi te suie in munte la mine, şi voiu scrie pre lêspezi cuvintele care au fost pre lêspezile cêle dentăi care le-ai sfărimat.

2. Şi să fii gata dimineaţă să te sui in muntele Sinaiei şi să stai in virful muntelui.

3. Şi să nu se suie nimini cu tine, nice să se iveasică cinevaş intr-acest munte, nice oile, nice boii să nu se pască aproape de munte".

4. Şi ciopli 2 lêspezi de piiatră ca şi cêle dentăi. Şi minecă Moisei de dimineaţă şi se sui in muntele Sinaiei, cum poărncise lui Domnul. Şi luoă cu sine amindoaoă lêspezile cêle de piiatră.

5. Şi se pogorî Domnul in nor şi stătu acoló inaintea lui şi chiemă numele Domnului.

6. Şi trecu Domnul inaintea fêţei lui şi numeni pre Domnul: „Domnul Dumnezeu indurătoriu şi milostiv, răbdător şi adevărat.

7. Cela ce păzêşte direptatea şi face milostenie in mii, izbîndind fărădelegile şi nedireptăţile şi păcatele, şi pre cel vinovat nu-l va cruţa, cela ce pui păcatele părinţilor pre feciori şi pre feciorii feciorilor, pînă la al treilea şi al patrulea neam!".

8. Şi grăbind Moisei, se plecă pănă la pământ şi se inchină lui Dumnezeu.

9. Şi zise: „Să am afalt milă inaintea ta, Doamne, rogu-te să mergi cu noi, că oamenii sint cu cerbice virtoasă; să laş păcatele şi nedireptăţile noastre şi să fim ai tăi".

10. Şi zise Domnul către Moisei: „Iată, eu puiu ţie făgăduinţă inaintea tuturor oamenilor tăi, şi voiu face cêle mari şi minunate ca care n-au fost preste tot pământul şi preste toate laturile şi nice intr-o limbă şi vor vedea toţ oamenii in carei sint lucrurile Domnului că sint minunate cêlea ce voiu face eu ţie.

11. Şi ia tu aminte toate cite poărncesc eu ţie, că iată, eu voiu goni denaintea fêţei voastre pre ammorei, pre hananei, pre hetthei, pre ferezei, pre evei, pre ghergheseі şi pre evvusei.

12. Ia-te aminte insuţ să nu pui cindva făgăduinţă cu ceia ce şăd pre pământul in care vei intra, ca să nu fie intru voi zmintêle.

13. Ce altarele lor să le răsipiţ/idolii lor

18. Atunci Moise s-a rugat: „Doamne, arată-mi slava ta!"

19. Domnul i-a spus: „Voi trece prin faţa ta toată slava mea şi voi rosti inaintea ta numele meu, Domnul. Şi voi milui pe cel ce este de miluit şi mă voi indura de cel vrednic de îndurare.

20. Dar faţa mea nu vei putea să o vezi, că tot omul care o vede îşi pierde viaţa".

21. Şi iarăşi a zis Domnul: „Iată un loc lingă mine, aşază-te pe stinca aceasta.

22. Cind va trece slava mea, te voii ascunde in gaura stincii şi te voi acoper cu mina mea pînă voi trece.

23. Cind voi ridica mina, atunci vei vedea spatele meu, faţa mea insă nu o vei vedea".

CAP. 34

Alte table ale legii

1. Domnul i-a spus lui Moise: „Cioplêşte două table de piatră, ca cele dintii, şi suie-te la mine în munte, cu voi scrie pe table cuvintele care erau pe tablele cele dintii, pe care le-ai sfărimat.

2. Fii gata dis-de-dimineaţă ca să te sui în muntele Sinai şi să mă aştepţi acolo în virful muntelui.

3. Nimeni să nu urce cu tine şi nimeni să nu se arate în tot muntele. Nici oi, nici vite să nu pască la poalele muntelui".

4. A cioplit Moise două table de piatră ca cele dintii. Şi sculîndu-se în zori, a luat tablele şi s-a urcat în muntele Sinai, după porunca Domnului.

5. Atunci Domnul s-a pogorît intr-un nor, a stat acolo lîngă el şi a rostit numele Domnului, Iahve.

6. A trecut Domnul pe dinaintea lui şi spus: „Este Iahve, Domnul Dumnezeul indurător şi milostiv, multrăbdător, îngăduitor şi drept.

7. Cel care păzêşte adevărul şi se milostivêşte de mii şi mii, cel care iartă vina, greşala şi păcatul, dar nu lasă nepedepsit pe cel ce se răzvrătêşte impotriva lui, ci pedepsêşte pentru părinţi şi pe copii, şi pe copiii copiilor, pînă la al treilea şi al patrulea neam!"

8. Atunci Moise s-a plecat cu grabă la pămînt şi i s-a inchinat.

9. Şi i-a zis: „De am aflat har inaintea ta, Doamne, vino să mergi în mijlocul nostru, chiar dacă poporul acesta este îndărătnic; iartă greşalele şi fărădelegile noastre şi ne fă moştenirea ta".

Legămîntul

10. Iar Domnul i-a spus lui Moise: „Iată, eu inchei un legămînt cu tine, inaintea a tot poporul: voi face minuni cum n-au fost în tot pămîntul şi la nici un alt neam. Şi poporul în mijlocul căruia te afli va vedea infricoşătoarele fapte ale Domnului pentru tine.

11. Ia aminte la toate cite ţi le poruncesc. Iată, eu voi izgoni din faţa ta pe amorei, pe canaanei, pe hetei, pe ferezei, pe hevei, pe ghergheseі şi pe iebusei.

12. Fereşte-te să faci legămînt cu locuitorii ţării în care intri, ca nu cumva să cădeţi intr-o cursă.

13. Doboriţi jertfelnicele lor şi sfărimaţi/

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 63, col. II

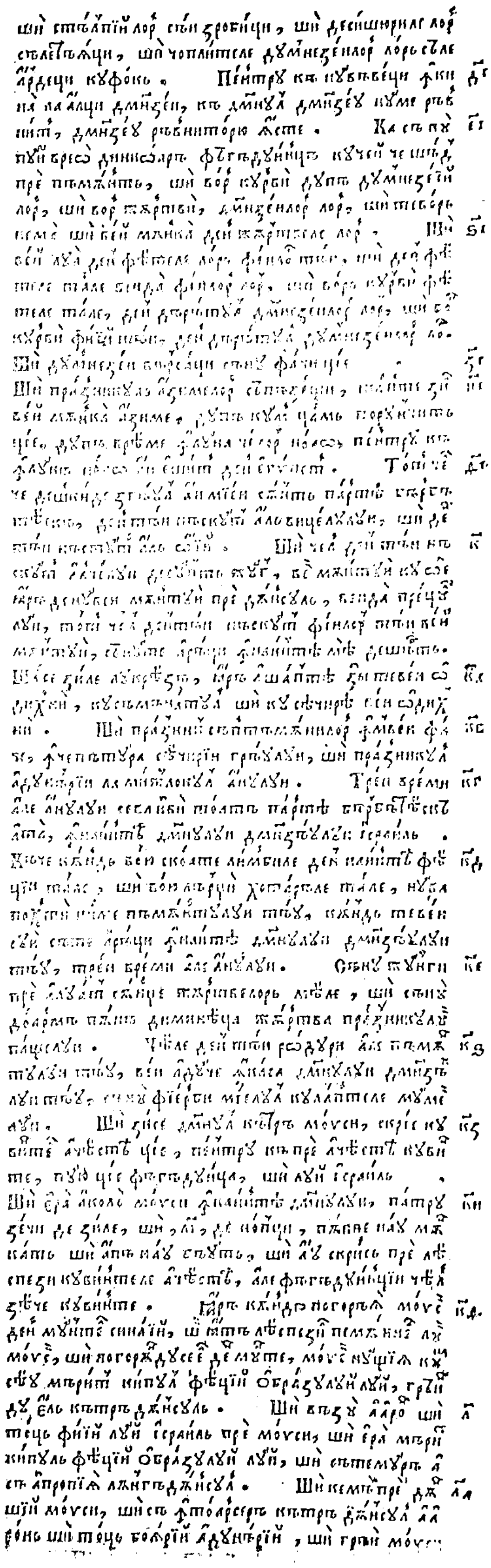

biți și desișiurile lor să le tăiați și cioplitele dumnezeilor lor să le ardeți cu foc,

14. Pentru că nu vă veți închina la alți dumnezei, că Domnul Dumnezeu, nume rîvnit, Dumnezeu rîvnitoriu iaste.

15. Ca să nu pui vreodinioară făgăduință cu cei ce șăd pre pămînt și vor curvi după dumnezeii lor și vor jirtvi dumnezeilor lor și te vor chema și vei mînca den jirtvele lor.

16. Și vei lua den fêtele lor fiilor tăi și den fêtele tale vei da fiilor lor și vor curvi fêtele tale dendărătul dumnezeilor lor și vor curvi fiii tăi dendărătul dumnezeilor lor.

17. Și dumnezei vărsați să nu faci ție.

18. Și praznicul azimelor să păzești; șapte zile vei mînca azime, după cum ț-am poruncit ție, după vrême în luna celor noao, pentru că în luna noao ai ieșit den Eghipet.

19. Tot cel ce deșchide zgăul, ai miei sînt partea bărbătească dentăi-născut al vițelului și dentăi-născut al oii.

20. Și cel dentăi-născut al celui de supt jug vei mîntui cu oaie, iară de nu vei mîntui pre dînsul, vei da prețui lui tot cel dentăi-născut fiilor tăi vei mîntui. Să nu te arăți înaintea mea deșărt.

21. Șase zile lucrează, iară a șaptea zi te vei odihni; cu sămănatul și cu sêcirea vei odihni.

22. Și praznic săptămînilor îm vei face, începătura sêcirii grîului și praznicul adunării, la mijlocul anului.

23. Trei vremi ale anului se va ivi toată partea bărbătească a ta înaintea Domnului Dumnezăului lui Israil,

24. Căce, cînd voiu scoate limbile den naintea fêții tale și voiu lărgi hotarăle tale, nu va pohti nime pămîntului tău, cînd te vei sui să te arăți înaintea Domnului Dumnezăului tău, trei vremi ale anului.

25. Să nu junghi pre aluat sînge jirtvelor mêle și să nu doarmă pînă dimineața jirtva praznicului Paștelui.

26. Cêle dentăi roduri ale pămîntului tău vei aduce în casa Domnului Dumnezăului tău. Să nu fierbi mielul cu laptele mumei lui".

27. Și zise Domnul către Moisi: „Scrie cuvintele acêstea ție, pentru că pre acêstê cuvinte puiu ție făgăduința și lui Israil".

28. Și era acoló Moisi înaintea Domnului patruzeci de zile și 40 de nopți; pîine n-au mîncat și apă n-au băut. Și au scris pre lêspezi cuvintele acêstea ale făgăduinții: Cêle zêce cuvinte.

29. Iară cînd pogorîia Moisi den muntele Sinaii, și iată lêspezile pe mîinele lui Moisi. Și pogorîndu-se el den munte, Moisi nu știia cum se-au mărit chipul fêții obrazului lui, grăindu el către dînsul.

30. Și văzu Aarón și toț fiii lui Israil pre Moisi și era mărit chipul fêții obrazului lui și să temură a să apropiia lîngă dînsul.

31. Și chemă pre dînșii Moisi și să întoarseră către dînsul Aarón și toț boiarii adunării și grăi Moisi către dînșii.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

lor să-i zdrobiţi, şi desişurile lor să le tăiaţi, şi cioplitele bodzilor lor să le ardeţi cu foc.

14. Pentru că nu veţi inchina la altu Dumnedzău, pentru că Domnul Dumnedzău, nume rivnit, Dumnedzău rivnitor iaste.

15. Ca să nu pui vreodinioară făgăduinţă celor ci şed pre pămintu şi vor curvi după bodzii lor şi vor jirtvui bodzilor lor şi te vor chema şi vei minca den jirtvele lor.

16. Şi vei lua den fêtele lor fiilor tăi şi den fêtele tale veţi da fiilor lor şi vor curvi fêtele tale dennapoia bodzilor lor şi vor curvi pre ficlorii tăi denapoia bodzilor lor.

17. Şi dumnedzăi vărsaţi să nu faci ţie.

18[17]. Şi praznicul azimilor să păzeşti; 7 dzile vei minca azimă, după cum ţ-am poràncit ţie, după vrême, intru luna tinerelor, pentru că intru luna tinerilor ai ieşit de la Eghiptu.

19. Tot dăşchizind zgăul — mie, parte bărbătească, dentăi-născut a viţălului şi dentăi-născut a oii.

20. Şi dentăi-născut a celui de suptu jug vei mintui cu oaie, iar de nu vei mintui pre insă, vei da preţul lui tot dentăi-născutul fiilor tăi vei mintui. Să nu te arăţi innaintea mea deşertu [3].

21. 6 dzili să lucrezi, iar a 7 dzi vei odihni; cu sămănatul şi cu sêcerea vei odihni.

22. Şi praznic a şeapptealor imi vei face, incepătura sêcerii griului şi praznic al adunării mijlocindu anul.

23. Trei vremi ale anului să va ivi toată partea bărbătească a ta innaintea Domnului Dumnedzăului Israil.

24. Căce cind voi scoate limbile dennaintea fêţii tale şi voi lărgi hotarăle tale şi nu va pofti nimerile pămintului tău, cindu te vei sui să te arăţi innaintea Domnului Dumnedzăului tău 3 vremi ale anului.

25. Să nu junghi pre aluat singe a jirtvelor mêle, să nu doarmă pre dimineaţă jirtvă a praznicului Paştelor.

26. Cêle dentăi roduri a pămintului tău vei aduce inlontru in casa Domnului Dumnedzăului tău. Să nu fierbi miel cu laptele maicii lui".

27. Şi dzise Domnul către Moisi: „Scrie cuvintele acêstea ţie, pentru că pre acêstea cuvinte pui ţie făgăduinţă şi lui Israil".

28. Şi era acoló Moisi innaintea Domnului 40 dzile şi 40 nopţi: pâine n-au mincaşi apă n-au băut. Şi au scris pre lêspedzi cuvintele acêstea a făgăduinţii: Cêle 10 cuvinte [4].

29. Şi cindu pogorlia Moisi den muntele Siná, şi iată lêspedzile pre mâinile lui Moisi. Şi pogorind den munte, şi Moisi nu ştiia cum s-au mărit chipul fêţei orazului lui, grăind el către insul [5].

30. Şi vădzu Aaron şi toţi fiii lui Israil pre Moisi şi era mărit chipul fêţei obrazului lui şi să spămintară a să apropiia lingă insul.

31. Şi-i chemă pre inşii Moisi şi să intoarsără la dinsul Aaron şi toţi boiérii adunării şi grăi Moisi/către inşii.

să-i stărimaţ, sădirile lor să le tăiaţ, şi cioplitorile dumnezeilor lor să le ardeţ cu foc.

14. Să nu vă inchinaţ altui Dumnezeu, că Domnul Dumnezeu, nume rivnit, Dumnezeu rivnitor iaste.

15. Să nu cumva să pui făgăduinţă cu ceia ce şăd pre pămint şi să se intoarcă către dumnezeii lor şi să puie jertvă dumnezeilor lor şi să te chême să mănînci jertva lor.

16. Şi să iai fêtele lor după feciorii tăi şi fêtele tale să le dai după feciorii lor şi să se intoarcă fêtele tale pre urma dumnezeilor lor şi feciorii tăi să se intoarcă pre urma dumnezeilor lor.

17. Şi dumnezei vărsaţ să nu faci ţie.

18. Praznicul azimei să păzeşti; 7 zile să mănînci azime, cum ţi-am poràncit, in toţ anii, in luna celor noi, că in luna tinerilor ai ieşit den ţara Eghipetului.

19. Tot ce va dăşchide pintecele, parte bărbătească fiind, al mieu să fie: viţelul cel dentăi-născut şi mielul cel dentăi-născut.

20. Iar cel născut-dentăi al măgăreaţei să schimbi cu al oii, iar de nu vei schimba, de-acii să dai preţul lui şi tot dentăi-născut al feciorilor tăi să schimbi. Să nu te arăţ inaintea mea dăşărt.

21. Şase zile să lucrezi, iar a 7 zi să te odihneşti şi de sămănătură şi de secerătură să te odihneşti.

22. Şi sărbătoarea a şaptelor[1] să faci mie incepătura secerişălor de grine, praznic mare.

23. Mijlocind anul in trei vremi, să se arate toată partea ta cea bărbătească inaintea Domnului Dumnezeului lui Israil.

24. Căce cind voiu goni limbile denaintea fêţei tale şi voiu lărgi hotarăle tale, nu iaste nimini să poftească spre pămintul tău, şi cind vei veni să te arăţ inaintea Domnului Dumnezeului tău de 3 ori in an.

25. Să nu junghi pre aluat singele jertvei mêle şi să nu miie până dimineaţa jertva zilei cei mari a Paştilor.

26. Pirga pămintului den arăturile tale să duci in casa Domnului Dumnezeului tău. Să nu fierbi mielul in laptele mumei lui".

27. Şi zise Domnul către Moisei: „Scrie ţie acêste cuvinte, că intr-acêste cuvinte puiu ţie făgăduinţă şi lui Israil".

28. Şi fu acoló Moisei inaintea Domnului 40 de zile şi 40 de nopţi: pâine n-au mincat, nice apă n-au băut. Şi scrise Moisei in lêspezi cuvintele acêstea: Cuvintele a zêce porunci.

29. Şi pogorindu-se Moisei den muntele Sinaiei, şi era lêspezile amindoaoă in mâinile lui. Şi pogorindu-se den munte, nu ştia că se-au proslăvit chipul fêţei obrazului său cind grăia cu dinsul.

30. Şi văzu Aáron şi toţ feciorii lui Israil pre Moisei că era chipul fêţei obrazului lui proslăvit şi se temură să se apropie de dinsul[2].

31. Şi chiemă pre dinşii Moisei şi se intoarseră către dinsul Aaron şi toţ boiarii adunării şi vorbi Moisei/către dinşii.

stîlpii lor. Să tăiaţi dumbrăvile lor sfinte, iar pe dumnezeii lor cei cioplţi să-i ardeţi in foc.

14. Să nu te inchini la dumnezeu străin, fiindcă numele Domnului Dumnezeului tău este «Cel ce rivneşte»; e un Dumnezeu rivnitor.

15. Să nu faci legămint vreodată cu locuitorii acelei ţări, pentru că ei, cu dumnezeii lor, se pingăresc şi, jertfind acestora, te vor chema şi pe tine să te infrupţi din jertfele lor.

16. De vei da fetele tale după feciorii lor şi feciorii tăi după fetele lor, se vor pingări fetele şi feciorii tăi cu dumnezeii cei străini.

17. Să nu-ţi faci dumnezei turnaţi.

18. Sărbătoarea azimelor să o ţii şapte zile, aşa cum ţi-am poruncit; să mănînci azime la vremea rînduită în luna Aviv, căci în luna Aviv ai ieşit din Eghipt.

19. Tot cel care deschide cel dintîi pîntecele mamei, de parte bărbătească, şi intîiul născut dintre viţei şi intîiul născut dintre oi este al meu.

20. Iar pe intîiul născut al asinei să-l răscumperi cu un miel, iar de nu-l vei răscumpăra, să-i frîngi gîtul. Pe tot intîiul născut dintre fiii tăi să-l răscumperi şi nimeni să nu vină inaintea mea cu mîna goală.

21. Şase zile să lucrezi, iar în ziua a şaptea să te odihneşti, chiar în vremea semănatului şi a secerişului să te odihneşti.

22. Să ţii sărbătoarea săptămînilor, la secerişul grîului, şi sărbătoarea culesului, toamna.

23. De trei ori pe an, cei de parte bărbătească să vină inaintea Domnului Dumnezeului lui Israel.

24. Căci atunci cînd voi izgoni popoarele din faţa ta şi voi lărgi hotarele tale, nimeni nu va rîvni la ogorul tău, dacă te vei înfăţişa de trei ori pe an Domnului Dumnezeului tău.

25. Să nu amesteci sîngele jertfelor mele cu dospitură, iar jertfa sărbătorii Paştilor să nu rămînă pînă dimineaţa.

26. Cele dintîi roade ale ţarinei tale să le aduci în casa Domnului Dumnezeului tău. Să nu fierbi mielul în laptele mamei sale".

27. Domnul i-a spus lui Moise: „Scrie-ţi cuvintele acestea, căci prin cuvintele acestea aşez cu făgăduinţa cu tine şi cu Israel".

28. Şi a stat Moise acolo cu Domnul patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi. Nici pîine n-a mîncat, nici apă n-a băut. Şi a scris pe table cuvintele acestea ale legămîntului: Cele zece porunci.

29. Cînd a coborît Moise din munte, cu tablele legii în mîini, nu ştia că faţa lui străluceşte, pentru că vorbise Dumnezeu cu el.

30. Aaron şi israeliţii, văzînd cum îi străluceşte lui Moise faţa, s-au temut să se apropie de el.

31. Dar Moise i-a chemat şi au venit la el mai marii obştei cu Aaron, şi Moise a vorbit/cu ei.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

65 vol. I

Pag. ~~64, col. II~~

32. Şi după aceasta veniră la dînsul toţi fiii lui Israil şi le porunci lor toate cîte au poruncit Domnul către dînsul în muntele Sinaii.

33. Şi de vrême ce părăsi grăind către dînşii, puse pe obrazul lui acoperemînt.

34. Şi cînd vrea mêrge Moisi înaintea Domnului să grăiască lui, lua acoperemîntul pînă ce ieşiia ; şi ieşînd, grăiia tuturor fiilor lui Israil cîte porunciia lui Domnul.

35. Şi văzură fiii lui Israil obrazul lui Moisi cum se-au mărit ; şi au pus Moisi acoperemînt pe obrazul lui pănă vrea intra a grăi către dînsul.

CAP 35

1. Şi adună Moisi toată adunarea fiilor lui Israil şi zise lor : „Acêstea sînt cuvintele care au zis Domnul să le faceţ :

2. «Şase zile să faci lucruri, iară a şaptea zi să odihneşti ; sfinte sîmbete odihnă Domnului. Tot carele va face lucru întru dînsa să moară.

3. Să nu ardeţ foc în toată sălăşluirea voastră în zioa sîmbetelor. Eu, Domnul»“.

4. Şi zise Moisi către toată adunarea fiilor lui Israil, zicînd : „Acesta e cuvîntul carele au poruncit Domnul, zicînd :

5. «Luaţi de la voi voao luarea Domnului. Tot cela ce priimêşte în inimă vor aduce începăturile Domnului : aur, argint, aramă,

6. Vînăt, mohorît, roşu îndoit răsucit, şi mătase împletită, şi peri de capre,

7. Şi piei de berbeci ruşite, şi piei vinete, şi lêmne neputrede,

8. Şi pietri sardii, şi pietri la săpături, la cea-preste-umăr

9[8]. Şi la cea-pănă-la-picioare haină.

10[9]. Şi tot înţeleptul cu inima întru voi venind lucrêze toate cîte au poruncit Domnul :

11[10]. Cortul, şi măruntăile, şi acoperemîntul, şi întinsorile, şi zăvoarele, şi stîlpii,

12[11]. Şi chivotul mărturiei, şi drugii lui, şi oltariul lui, şi catapetazma, [12] şi pînzele curţii, şi stîlpii ei, şi pietrile zmaragdului, [13] şi tămîile, şi untdelemnul unsorii, şi untdelemnu la lumină, şi mirosuri la untdelemnul unsorii, şi la tămîia tocmirii,

13[14]. Şi masa, şi toate vasele ei,

14[15]. Şi sfêşnicul luminii, şi toate vasele lui,

15[16]. Şi untdelemnul unsorii, şi tămîia tocmirii, şi poala uşii cortului,

16[17]. Şi jîrtăvnicul, şi toate vasele lui,

19[18]. Şi veşmintele cêle sfinte ale lui Aarón preotul şi veşmintele cu carele slujăscu cu êle la sfînta, şi hainele fiilor lui Aarón, ale preoţiei»“.

20[19]. Şi ieşi toată adunarea fiilor lui Israil de la Moisi.

21[20]. Şi aduse fieşcarele ce-l trăgea inima lui şi de care li să părea cu sufletele lor, au adus luarea Domnului la toate faptele cortului mărturiei, şi la toate lucrurile lui şi la toate veşmintele sfîntului.

22[21]. Şi au adus bărbaţii de la fămei tot cui ce i se-au părut cu cugetul, au adus peceţi, şi cercei, şi inêle, şi

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

32. Şi după aceasta veniră la insul toţi fiii lui Israil şi le porănci lor toate cîte au porăncit Domnul către insul în muntele Siná.

33. Şi în vrême ce părăsi grăind către nşii, puse pre obradzul lui acoperemîntu [6].

34. Şi cîndu vrea mérge Moisí înnaintea Domnului să-i grăiască lui, lua acoperemîntul până ce ieşiia; şi ieşind, grăia tuturor fiilor Israil cîte porănci lui Domnul.

35. Şi vădzură fiii lui Israil obrazul lui Moisí cum s-au mărit; şi puse Moisí acoperemîntu pre obrazul lui până vrea intra a grăi cu insul.

CAP 35

1. Şi adună Moisí toată adunarea fiilor lui Israil şi dzise lor: „Acestea-s cuvintele carele au dzis Domnul să le faceţi pre ele:

2. «6 dzile să faceţi lucruri, iar a 7 dzi să odihneşti; svinte simbete, odihnă Domnului. Tot carele va face lucru intru ea moară.

3. Să nu ardeţi foc intru toată sălăşluirea voastră intru dzua simbetilor. Eu, Domnul»".

4. Şi dzise Moisí către toată adunarea fiilor lui Israil, dzicînd: „Acesta, cuvîntu carele au porîncit Domnul, dzicînd [1]:

5. «Luaţi de la voi singuri luare Domnului. Tot cela ce priimêşte intru inimă vor aduce începăturile Domnului: aur şi argint, aramă,

6. Vêrde, moh<o>rit, roşiu îndoit răsucit, vişin împletit şi peri de capre,

7. Şi piei de berbeci ruşite, şi piei verzi, şi lêmne neputrede,

8. Şi pietri sardii, şi pietri la săpături, la cea-preste-umăr

9[8]. Şi la cea-păn-în-pămîntu-haină.

10[9]. Şi tot înţeleptul la cuget intru voi venind lucrêdze la toate cîte au porîncit Domnul:

11[10]. Cortul, şi mănuntăile, şi acoperemînturile, şi întinsorile, şi pociunbii, şi stîlpii.

12[11]. Şi săcriiul mărturiei, şi păringele ei, şi ceriul ei, şi acoperemîntul, [12] şi pîndzele curţii, şi stîlpii ei, şi pietrile zmaragdului, [13] şi tămîiele, şi untul de lemnu a unsorii, [14] şi untu de lemnu la lumină, şi unsoare la untul de lemnu a unsorii, şi la tămîia tocmirei,

13[14]. Şi masa, şi toate vasele ei,

14[15]. Şi sfêşnicul luminei, şi toate vasele lui,

15[16]. Şi untul de lemnu a ungerii, şi tămîie tocmirei, şi poala a uşii cortului,

16[17]. Şi jirtăvnicul, şi toate vasele lui,

19[18]. Şi veşmintele sfinte a lui Aaron, preutul, şi veşmintele cu carele slujescu cu êle intru sfîntu, şi hainele fiilor lui Aaron, a preuţiei»".

20[19]. Şi toată adunarea fiilor lui Israil ieşi de la Moisí.

21[20]. Şi aduse fieştecarele ce-l trăgea inima lui şi cărora au socotit cu sufletul lor, au adus luare Domnului la toate faptele cortului mărturiei, şi la toate lucrurile ei, şi la toate văşmintele sfîntului [2].

22[21]. Şi au adus bărbaţii de la fămei tot cui ce s-au părut cu cugetul, au adus: peceţi, şi cercei, şi inêle,/şi împletituri, şi

32. Iar după aceasta chiemară la dînsul pre toţ feciorii lui Israil şi porănci lor toate cîte grăi către dînsul Domnul în muntele Sinaiei.

33. Şi deaca părăsi de-a grăi, puse pre faţa sa acoperemînt.

34. Iară cînd mergea Moisei înaintea Domnului să grăiască cu dînsul, lua acoperemîntul până ce ieşiia şi ieşind, grăia tuturor feciorilor lui Israil cîte porănci lui Domnul.

35. Şi văzură feciorii lui Israil că se proslăvise obrazul lui Moisei şi puse Moisei acoperemînt pre faţa sa pînă veniia de grăiia cu dînşii.

CAP 35

1. Şi strînse Moisei toată gloata feciorilor lui Israil şi zise către dînşii: „Acêstea sînt cuvintele care au zis Domnul să le faceţi:

2. «Şase zile să lucrezi, iar a şaptea zi să odihneşti sfînta simbătă, răpaosul Domnului. Tot cel ce va face lucru într-insa să moară.

3. Să nu aţîţaţ foc nice într-un lăcaş de ale voastre în zioa simbetei. Eu, Domnul»"[1].

4. Şi spuse Moisei către toată strînsura feciorilor lui Israil, grăindu-le cuvîntul acesta care porănci Domnul, zicînd:

5. „Luaţ înşivă voi de la voi parte Domnului. Fieştecare după plăcêrea inimii sale să dea parte Domnului: aur, şi argint, şi aramă,

6. Vêrde, şi gravani, şi roşu îndoit răsucit, şi vişină împletită, şi păr de capră,

7. Şi piei roşii de berbêce, şi piei verzi, şi lêmne neputrede,

8. Şi pietri sardii, şi pietri de săpături, la cea-de-preste-umăr,

9. Şi la cêea-pînă-în-pămînt.

10. Şi tot carele iaste în voi cu minte înţeleaptă să vie să lucrêze tot ce au porăncit Domnul:

11. Cortul, şi măruntăile, zăvêsele, acoperămînturile, întinsorile, încuietorile, şi stîlpii,

12. Sicriul mărturiei, şi pîrghiile lui, şi acoperemîntul lui, şi zăvasa, şi pînzele curţii, şi stîlpii ei, şi pietrile zmaragd, [13] şi tămîie, şi untdelemn al unsorii, [14] şi untdelemn la lumini[2], şi unsori la undelemnul unsorii, şi tămîia slujbei,

13[15]. Masa, şi toate vasele ei,

14[16]. Sfêşnicul, şi toate vasele lui,

15[17]. Şi tămîia slujirii, şi zăvasă la uşile cortului,

16[18]. Altar, şi toate vasele lui,

19. Şi odăjdiile cêle sfinte ale lui Aáron, preotul, şi odăjdiile cu care slujaşte în sfînta, şi adăjdiile cêle de preoţie ale feciorilor lui Aáron»".

20. Şi ieşi toată gloata feciorilor lui Israil de la Moisei.

21. Şi aduseră fieştecare dentr-inşii cum poftiia inima lui şi cum gîndiia sufletul lui, au adus parte Domnului, spre tot lucrul cortului mărturiei, şi spre toate vasele lui, şi spre toate odăjdiile cêle sfinte.

22. Şi nu aduseră numai bărbaţii, ce şi muierile, fieştecine cumu-l ducea mintea. [23]. Aduseră peceţ, şi cercei, inêle, / şi

32. După aceea s-au apropiat de el şi ceilalţi din popor şi Moise le-a spus toate poruncile date de Domnul în muntele Sinai.

33. Iar după ce a contenit din vorbă, Moise şi-a acoperit faţa cu un văl.

34. Cînd intra Moise în cort ca să vorbească cu Domnul, îşi ridica vălul; ieşind, şi-l punea din nou şi spunea fiilor lui Israel toate poruncile Domnului.

35. Şi fiii lui Israel vedeau că faţa lui Moise strălucea şi că Moise îşi punea vălul peste faţă, pînă intra din nou să vorbească cu Domnul.

CAP. 35

Ziua de odihnă

1. Moise a adunat întreaga obşte a fiilor lui Israel şi le-a spus: „Ascultaţi poruncile Domnului:

2. «Şase zile să lucraţi, în ziua a şaptea să vă odihniţi; ziua a şaptea să fie sfîntă, odihna Domnului. Tot cel ce va lucra în ziua aceea să fie dat pieirii.

3. În ziua a şaptea să nu faceţi foc în toate sălaşele voastre. Eu sînt Domnul»".

Darea pentru cort.

4. Şi a mai vorbit Moise întregii adunări a fiilor lui Israel, spunîndu-le: „Iată ce mai porunceşte Domnul:

5. «Aduceţi din ce aveţi prinos Domnului. Fiecare să dea cît îl lasă inima: aur, argint şi aramă,

6. Mătase viorie, vişinie şi stacojie, pînză de in şi păr de capră,

7. Pielicele de berbece vopsite roşu, piei străvezii şi lemn de salcîm,

8. Untdelemn pentru candele, şi aromate pentru mirul de uns, şi miresmele tămîiei,

9. Piatră de sardiu, şi pietre pentru efod şi hoşen.

10. Cei mai iscuşiţi dintre voi să vină să lucreze toate cîte le-a poruncit Domnul:

11. Cortul, acoperămîntul lui şi perdeaua verigile şi scîndurile, grinzile, stîlpii şi tălpile lor,

12. Chivotul legii cu drugii lui, capacul şi perdeaua, covoarele curţii şi stîlpii ei pietre de smarald, tămîie şi mir de ungere,

13. Masa şi toate vasele ei, şi pîinile pentru punerea înainte,

14. Sfeşnicul de luminat şi toate odoarele lui, candelele şi untdelemnul de ars,

15. Jertfelnicul tămîierii cu drugii, miresmele şi mirul,

16. Jertfelnicul pentru arderile de tot, împletitura, drugii şi toate cele de trebuinţă pentru el, spălătoarea cu temelia ei,

17. Perdelele curţii şi perdeaua de la intrare,

18. Ţăruşii cortului şi ţăruşii de îngrădire,

19. Veşmintele sfinte ale lui Aaron, preotul, veşminte în care să slujească. şi veşmintele preoţeşti pentru fiii lui Aaron»".

20. Plecînd obştea fiilor lui Israel de la Moise,

21. A adus fiecare cît îl lăsa inima şi cît socotea în cugetul său; au adus daruri Domnului pentru lucrările cortului mărturiei şi ale tuturor lucrurilor lui şi pentru veşmintele preoţeşti.

22. Şi veneau bărbaţi şi femei şi fiecare, după cum îl lăsa inima, aduceau verigi, cercei, inele,/lanţuri, brăţări, tot felul de vase de aur,

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 65, col. I

ș҃е

шн҃ ф҃плетнтꙋри, шн҃ брѣцѣри, то́т ва́сꙋ де́лꙋ.
Шн҃ то́цѣ кѣци а҃ꙋ а҃дꙋсь лꙋсри дѐ а҃ꙋрь до́мнꙋ кв҃
лꙋи, шн҃ лато́т чесѣꙋ а҃фла́т мѣта́се ла дѫ́н
сꙋ́, шн҃ лато́т чесѣꙋ а҃фла́т пїе́й де ве́рбѣче рꙋ
шѧте а҃ꙋ а҃дꙋсь шн҃ пїе́й ви́нете. Тот чела кг
чесꙋ лꙋ́т лꙋсо́ре, а҃рги́нтъ шн҃ а҃ра́мъ а҃ꙋ а҃дꙋсь
лꙋсо́рле дмн҃ꙋлꙋи, шн҃ лакарїй сѣꙋ а҃фла́т лѣмн
не непꙋтреде, лато́ате лꙋкрꙋ́рле сѣвтрїй а҃ꙋ
а҃дꙋсь. Шн҃ то́ате мꙋ́ерѣ ф҃целѣ́нтъ ла кꙋ кд
цїе, кꙋ мѫ́ннле а҃тоа́рте, а҃ꙋ а҃дꙋсь то́арте, вѫ́нъ
тꙋ́, шн҃ мохерѫ́тꙋ, шн҃ ро́шꙋ, шн҃ мѣта́сѣ,
шн҃ то́ате мꙋ́ерле, ка́ре ле̂ѣ пѣрꙋ́т кꙋ ꙋ́кꙋе
тꙋ́ ло̂ ф҃тре ф҃целе́ѣ́не, дꙋто́рсꙋ пѣрꙋ́ле де ка
пре. Шн҃ боѫрїй а҃ꙋ а҃дꙋ пїе́трле змра́дꙋлꙋ, ке
шн҃ пїе́трле плини́рїй, ла ѡ̂ѣ де пре́сте сꙋ́мѣ, шн҃
ла ѡ̂нгоа́пїꙋ. Шн҃ лато́мѣ́ри, шн҃ ла ꙋ́нѣ де кѕ
ле́мнꙋ ꙋ́ꙋнгерїй, шн҃ лато́мѣ́рѣ тѣмѫ́ї.
Шн҃ то̂ ѣ́ѣ ва́тꙋ шн҃ фѫмѣ́ѧ, пре̂ ка́рїй а҃дꙋ́ѣ кꙋ кз
ꙋ́цїе ло̂, сѣ ф҃ре сѣфа́кѣ то́ате лꙋкрꙋ́рле, ка́ре а҃ порꙋ
ѣ́ѣ до́нꙋ сѣфа́кѣ а҃ѣ́тѣ пре̂ мо́ѵсе, а҃ дꙋ фїї лꙋ ї҃сраи
лꙋ́ре дмн҃ꙋлꙋи. Шн҃ зи́се мо́ѵсе фїїло̂ лꙋи кн
ї҃сраи́л, ѣ́тѣ а҃ꙋ ке ма́т дмн҃зѣ́ꙋ а҃нꙋ́ме, пре̂ бесе
леиль а҃ꙋ лꙋи ꙋ́ꙋрїи фїи́л лꙋи со̂ де́ нѣмꙋ́л ї҃ꙋдїи.
Шн҃ ф҃ѧ́плꙋ пре̂ дѫ́нсꙋ́л де дꙋ́х дмн҃зѣ́ескꙋ дин кѧ
целе́ѣ́не, шн҃ де пре́ѣ́пере, шн҃ а҃ѧ́ де то́ате.
Сѣ ф҃е́ ман ма́ре пре́сте ме́ѧ́ери, дꙋпре̂ то́ѧ́т лꙋ а҃
крꙋ́рле, ман ма́ре лꙋи пре́сте ме́ѧ́ери, сѣ ф҃а́кѣ а҃ꙋ
рꙋ́л шн҃ а҃рги́нтꙋ́л шн҃ а҃ра́ма, шн҃ сѣ чоплѣ́скѣ пїа́
тра шн҃ сѣ лꙋкрѣ́зе лѣ́мнле. Шн҃ сѣ фа́кѣ ла
ф҃то́т лꙋкрꙋ́л ф҃целе́ѣ́ннїи, шн҃ а҃ѧ́дѫ́сѣре ф҃нин
те а҃ꙋ да́т ф҃кꙋ́ѣетꙋ́лꙋи. Шн҃ лꙋи е̂ла́ѣ а҃ лѣ
лꙋи а҃хисамѧ́х, де́ нѣмꙋ́л лꙋи да́н. Шн҃ ф҃м лг
пѧ̂ пре̂ дѫ́нсїи де ф҃целе́ѣ́ннїе, де пре́ѣ́пере, де
кꙋцет, то́ате сѣ̂ле пре́ѣ́пѣ, сѣ ф҃а́кѣ лꙋкрꙋ́рле
е҃фѣ́тꙋлꙋи, шн҃ ч҃ле чесꙋ́те шн҃ ф҃пеѣ́рите, сѣ̂ле
цѣ́ѣ кꙋ че́л ро́шꙋ, шн҃ кꙋ мохерѫ́тꙋ, шн҃ кꙋ мѣ
та́се, сѣ ф҃а́кѣ то́ате лꙋкрꙋ́рле ме́ѧ́ерꙋлꙋи че
лꙋи ма́ре де ф҃пистритꙋ́ри.

К А П А Ц

Ш҃ ф҃кꙋ ве́селеи́л, шн҃ е̂ла́ѣ, шн҃ то́т ф҃це а҃
ле́пѣ́тꙋ́л ла кꙋ́ѣ́ѣ, ка́ре̂ ѣ́сꙋ да́т ф҃це
ле́пѣ́ѣ шн҃ ѡ҃ѣ́нца ф҃тре дѫ́нсїи, сѣ
пре́ѣ́пѣ а҃фа́че то́ате лꙋкрꙋ́рле ка́ре ле
сѣкꙋ́ѣ́ннї, дꙋпѣ чѣ́ле е҃фѣ́ѣ́ите, дꙋпѣ то
ѣ́ле ка́те а҃ꙋ порꙋ́нѣ́т дмн҃зѣ́. Шн҃ ке́мѣ мо́ѵ кѣ
сѣ пре̂ ве́селеи́л, шн҃ пре̂ е̂ла́ѣ, шн҃ пре̂ то́ц ка́ре а҃
ѣ́ѣ ф҃целе́ѣ́ннѣ, ка́ре̂ а҃ꙋ да́т дмн҃зѣ́ꙋ ѡ҃ѣ́нцѣ
ф҃ѣ́ннимѣ, шн҃ пре̂ то́ц ка́рїи де ве́ѣ́нѣ́ѣ́ е҃рѣ сѣ
ме́ѣ́рѣ ла лꙋкрꙋ́рѣ, ка сѣ̂ле сѣвѫ́ршаскѣ шн҃ лꙋ́
рѣ дела мо́ѵсе то́ате лꙋсо́рле, ка́ре̂ ѣ́ѣ а҃дꙋ́ѣ фїїи
лꙋи ї҃сраи́л, ла то́ате лꙋкрꙋ́рле сфѫ́нтꙋ́лꙋи, ка
сѣ фа́кѣ пре̂ ѫ́ле. Шн҃ е̂и ф҃кѣ пре̂ѣ́мїѧ ч҃ле г
чесѣ а҃дꙋ́ѣ, дела ч҃ѧ́ле а҃дꙋ́ѣ, дѣмѣнѣ́ца, ди
мѣнѣ́ца. Шн҃ ве́нїѧ то́ц ф҃целе́пцїи, ка́рїи д
фѣ́ѣ́ѣ то́ате лꙋкрꙋ́рле сфѫ́нтꙋ́лꙋи, ка́ре̂ ѣ́ѣ
лꙋкрꙋ́л лꙋи, ка́ре е̂и лꙋкра́, шн҃ зи́серѣ кѣтре
мо́ѵсе кѣ мꙋ́лцѣ́ме а҃дꙋ́ѣ́е норо́дꙋ́л, де́ѧ́ѣ лꙋкрꙋ
рле ка́те а҃ꙋ порꙋ́нѣ́т дмн҃зѣ́ сѣ фа́кѣ. Шн҃ е
порꙋ́нѣ́ мо́ѵсе, шн҃ стрѣ́гѣ ф҃та́бѣрѣ зѣкѫ́ндѣ,

З де

Pag. 65, col. I

împletituri, și brățări, tot vasul de aur. [22] Și toți cîți au adus luori de aur Domnului.

23[22]. Și la tot ce se-au aflat mătase la dînsul și la tot ce se-au aflat pici de berbece rușite au adus și pici vinete.

24[23]. Tot cela ce au luat luoare argint și aramă au adus luorile Domnului și la carii se-au aflat lêmne neputrede la toate lucrurile gătirii, au adus.

25[24]. Și toată muiêrea înțeleaptă la cuget cu miinile a toarce au adus toarse, vînătul, și mohorîtul, și roșul, și mătasea.

26[24]. Și toate muierile cărora le-au părut cu cugetul lor întru înțelepciune au torsu părul de capre.

27[25]. Și boiarii au adus pietrile zmaragdului și pietrile plinirii la cea-de-preste-umăr și la engolpiu,

28[26]. Și la tocmiri, și la untdelemnul ungerii, și la tocmirea tămîiei.

29[27]. Și tot bărbatul și fămêia, pre carii aducea cugetul lor să între să facă toate lucrurile cîte au poruncit Domnul să facă acêstea pren Moisi, au adus fiii lui Israil luare Domnului.

30[28]. Și zise Moisi fiilor lui Israil: „Iată, au chemat Dumnezău anume pre Veseleíl al lui Úrii, fiiul lui Or den neamul Iudii,

31[29]. Și împlu pre dînsul de duh dumnezăiescu de-nțelepciune, și de pricêpere și a ști de toate,

32[30]. Să fie mai mare preste meșteri, dupre toate lucrurile mai-marelui preste meșteri, să facă aurul, și argintul, și arama,

33 [30]. Și să cioplească piatra, și să lucrêze lêmnele. [31] și să facă în tot lucrul înțelepciunii.

34[31]. Și a adaoge înainte au dat în cugetul lui [32] și lui Eliáv al lui Ahisamáh, den neamul lui Dan.

35[33]. Și împlu pre dînșii de înțelepciune, de pricêpere de cuget, toate să le priceapă, să facă lucrurile sfîntului și cêle țesute și împestrite să le țească cu cel roșu, și cu mohorîtul, și cu mătasă să facă toate lucrurile meșterului celui mare de împistrituri“.

CAP 36

1. Și făcu Veseleíl, și Eliáv, și tot înțeleptul la cuget, căruia i s-au dat înțelepciunea și știința întru dînșii să s<ă> priceapă a face toate lucrurile carele să cuvin după cêle sfinte, după toate cîte au poruncit Domnul.

2. Și chemă Moisi pre Veseleíl, și pre Eliáv, și pre cîț avea înțelepciunea, cărora au dat Dumnezău știință în inimă, și pre tot carii de bunăvoie vrea să meargă la lucruri ca să le săvîrșască.

3[2]. Și luară de la Moisi toate luorile care le-au adus fiii lui Israil la toate lucrurile sfîntului, ca să facă pre êle. [3] Și ei încă priimiia cêle ce să aducea de la ceia ce aducea dimineața-dimineața.

4. Și veniia toț înțelepții carii făcea toate lucrurile sfîntului, careș după lucrul lui carele ei lucra.

5[4]. Și ziseră către Moisi că mulțime aduce norodul decît lucrurile cîte au poruncit Domnul să facă.

6[5]. Și porunci Moisi și strigă în tabără zicînd:/

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

depregiur-drêpte, tot vasul de aur. [22] Şi toţi cîţi au adus luări de aur Domnului.

23[22]. Şi la tot ce au aflat vişin la insul şi la tot ce s-au aflat piei de berbêce roşiite au adus şi piel verzi.

24[23]. Tot cine au luat luare argintu şi aramă au adus luările Domnului şi la carii s-au aflat lêmne neputrede la toate luările a gătirei au adus.

25[24]. Şi toată muiérea înţeleaptă la cuget cu măinele a toarce au adus toarse vêrdele, şi moh<o>ritul, şi roşiul, şi vişinul.

26[24]. Şi toate muierile cărora le-au părut cu cugetul lor cu înţelepciune au torsu păruri de capre.

27[25]. Şi boiérii au adus pietrile zmaragdului şi pietrile plinirei la preste-umăr, şi la cuvîntu,

28[26]. Şi la tocmiri, şi la untul de lemnu a ungerii, şi la tocmirea tămîiei.

29[27]. Şi tot bărbatul şi fămêia, pre carii aducea cugetul lor să intre să facă toate lucrurile cîte au porîncit Domnul să le facă pre êle pren Moisi, au adus fiii lui Israil luare Domnului.

30[28]. Şi dzise Moisi fiilor lui Israil: „Iată, au chemat Dumnedzău anume pre Veseleil, ficiorul lui Uri, fiiul lui Or, den neamul Iudei,

31[29]. Şi-l împlu pre insul duh dumnedzăiescu de înţelepciune, şi pricêpere, şi ştire de toate, să fie mai mare preste meşteri, după toate lucrurile,

32[30]. Mai-marelui preste meşter, să facă aurul, şi argintul, şi arama,

33[30]. Şi să cioplească pietrile, şi să lucrêdze lêmnele, [31] şi să facă întru tot lucrul înţelepciunei.

34[31]. Şi a adaoge înnainte întru cuget au dat lor [32] şi lui Eliav a lui Ahisamah den neamul lui Dan.

35[33]. Şi-i împlu pre înşii de înţelepciune, pricêperi, cuget, toate să le priceapă, să facă lucrurile sfîntului şi cêle ţăsute şi înpistrite să le ţêse cu cel roşiu, şi cu moh<o>ritul, şi cu vişinul să facă tot lucrul meşterşugului [3] celui mare a înpistrirei".

CAP 36

1. Şi făcu Veseleil, şi Eliav, şi tot înţeleptul la cuget, cărula i s-au dat înţelepciunea [1] şi ştiinţă întru êle să s<ă> priceapă a face toate lucrurile carele să cuvîn după cêle sfinte, după toate cîte au porăncit Domnul [2].

2. Şi cheamă Moisi pre Veseleil, şi pre Eliav, şi pre toţi cîţi avea înţelepciunea, cărora au dat Domnul ştiinţă întru inimă, şi pre toţi carii de bună voie vrea să margă la lucruri ca să le săvîrşască pre êle.

3[2]. Şi luară de la Moisi toate luările carele au adus fiii lui Israil la toate lucrurile svîntului, ca să le facă pre êle. [3] Şi ei încă priimiia cîte aducea de la ceia ce le aducea dimineaţă-dimineaţă,

4. Şi veniia toţi înţelepţii carii făcea toate lucrurile sfîntului, careş după lucrul său carele ei lucra.

5[4]. Şi dzisără către Moisi cum mulţime aduce nărodul decît lucrurile carele au porîncit Domnul să facă [3].

6[5]. Şi porănci Moisi şi strigă în tabără dzicînd :/„Bărbat şi fămêie să nu mai lucrêdze

Împletituri, ghierdane, şi tot lucrul de aur. Tot ce aduseră era în parte Domnului.

23[24]. Şi la tot cine se afla vişină, şi la tot cine se afla piei de berbêce ruşite, şi piel verzi.

24. Şi tot îndeşlia părţile de argint şi de aramă de aducea parte Domnului şi la cine se afla lêmne neputrede aducea spre tot lucrul.

25. Şi toate muierile cêle meştere şi înţelêpte torcea cu măinile şi aducea tort vêrde, şi gravani, şi roşu, şi vişină.

26. Şi toate muierile cu dragostea carea era în mintea lor au tors cu meşteşug păr de capră.

27. Iar boiarii aduseră pietri de zmaragd, şi pietri de umplêrea hainei-cei-de-pre-dăsupra, şi la tocmirea cuvîntului,

28. Şi undelemnul ungerii, şi amestecarea tămîiei.

29. Şi toţ oamenii şi muierile, cine cum se pricepea cu mintea lui, mergea de făcea de toate lucrurile cîte porăncise Domnul lui Moisei şi aduseră feciorii lui Israil în parte Domnului.

30. Şi zise Moisei către feciorii lui Israil: „Iată, au chiemat Dumnezeu pre nume pre Veseleil al lui Ur, feciorul lui Or, den seminţiia Iudei,

31. Şi l-au umplut de duhul înţelepciunii lui Dumnezeu şi al pricêperii, spre ştiinţa a tot lucrul de lemn,

32. Şi să facă aur, şi argint, şi aramă la toate lucrurile meşteşugului de lemn,

33. Şi să cioplească pietri şi să lucrêze lêmnele şi să facă întru tot lucru de înţelepciune.

34. Şi adaugere de minte au dat lui şi lui Eliav al lui Ahisamah den seminţiia lui Dan.

35. Şi au umplut pre amîndoi de înţelepciune şi de chibzuială, să priceapă toate cu mintea şi să facă tot lucrul împletit sfinţirei, împletitura şi împristritura, şi să ţeasă roşul, şi gravani, şi vişina şi să facă tot lucrul meşteşugului de lemn".

CAP 36

1. Şi făcu Veseleil, şi Eliav, şi tot cel cu mintea înţeleaptă, cărúia cum i se dedêse înţelepciunea a înţelêge şi a pricêpe meşteşugul ca să facă toate lucrurile cêle frumoase care era ale sfinţirei, cum porăncise Domnul.

2. Şi chiemă Moisei pre Veseleil, şi pre Eliav, şi pre toţ cei ce avea înţelepciune, cărora le didêse Dumnezeu pricêpere şi meşteşug în inimă, şi pre toţ cîţ veniia de a lor voie la lucru, ca să-l săvîrşască.

3. Şi luară de la Moisei toate aducerile care aduseră feciorii lui Israil să le facă spre tot lucrul sfinţirei. Şi deaca le lua ei, totdeauna încă mai mult aducea de toate den dimineaţă în dimineaţă.

4. Şi viind toţ înţelepţii carei lucra lucrurile sfinţirei, fieştecare lucra după cum le era lucrul.

5[4]. Şi ziseră către Moisei: [5] „Mult aduc oamenii de toate lucrurile, mai mult decît au porăncit Domnul să se facă".

6. Şi porănci Moisei să strige în tabără zicînd :/„Bărbaţilor şi muierilor, de acum

Toţi au adus prinos de-aur Domnului.

23. Cei ce aveau au adus mătase, in, păr de capră, piei străvezii şi pielicele de berbece.

24. Cei ce au putut au adus în dar argint sau aramă şi au mai adus lemn de salcim pentru toate cele de trebuinţă.

25. Femei îndeminatice au adus lucruri de mînă, mătase vioric, vişinie şi stacojie şi pînză de in.

26. Alte femei pricepute au tors păr de capră.

27. Căpeteniile au dăruit pietre de smarald şi alte pietre scumpe de pus la efod şi la hoşen,

28. De asemenea, miresme, untdelemn de ars, mir de ungere şi felurite tămîi.

29. Deci, dintre fiii lui Israel, tot bărbatul şi femeia pe care îi lăsa inima să vină să facă tot ce porunciise Domnul prin Moise să se facă au adus prinoase Domnului.

Meşterii

30. Moise le-a spus fiilor lui Israel: „Iată, Domnul l-a chemat anume pe Beţaleel, fiul lui Uri al lui, Or din seminţia lui Iuda,

31. Şi l-a umplut de duhul dumnezeiesc al iscusinţei, priceperii şi ştiinţei la orice lucru,

32. Ca să închipuiască şi să lucreze lucruri de aur, de argint şi de aramă,

33. Să şlefuiască pietrele scumpe, să cioplească lemnul şi să lucreze cu iscusinţă tot felul de lucruri.

34. Şi i-a mai dat în suflet şi priceperea de a-i învăţa pe alţii, ca şi lui Oholiab, fiul lui Ahisamac, din seminţia lui Dan.

35. Le-a mai dăruit iscusinţă ca să lucreze pentru sfîntul lăcaş ţesături măiestre de mătase şi de in.

CAP. 36

1. Deci Beţaleel, Oholiab şi toţi cei iscusiţi, cărora Domnul le-a dat priceperea şi ştiinţa ca să facă lucruri trebuitoare la lăcaşul sfînt, au să le facă după porunca Domnului".

2. Moise a chemat la lucru pe Beţaleel, pe Oholiab şi pe toţi cei iscusiţi, cărora Domnul le dăduse pricepere, ca şi pe toţi cei ce veneau cu tragere de inimă să ajute.

3. Ei au luat de la Moise toate darurile pe care fiii lui Israel le aduseseră pentru lăcaşul sfînt. Şi încă mai veneau în fiecare dimineaţă fiii lui Israel cu alte prinoase.

4. Atunci lucrătorii cei iscusiţi, care lucrau la lăcaşul sfînt, au lăsat fiecare treburile lor,

5. Şi au venit la Moise şi i-au spus: „Poporul aduce mai mult decît a poruncit Domnul să se dea".

6. Şi Moise a pus de s-a strigat în tabără/ că nici un bărbat sau femeie să nu mai dă-

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

66|I

ѯѕ

Pag. ~~65, col. II~~

бѣрбатъ шѝ фѣмѣе сѣнѹманѹ лѹкрѣзе ла ѡ҆чепѣтѹ
ѕ рнле сфѧнтѹлѹй. Шѝ сѣ сѡпрѝ нороѧѹл а҆манѝ
а҆ѧѹче, шѝ лѹкрѹрнле лор ѥра лор де а҆тѹнѣѹ, ла лѹ
з крѹ сѣле факѣ прѣ ѧле шѝ рѣмасѣрѣ. Шѝ фѣ
кѹ тот ѡ҆цѣптѹл ла кѹцет, ѡ҆трѹчеѧ челѹ
кра ла кортѹ, ї҃ ѕ. гардѹрѝ де мѣтасе ѡ҆плетитѣ
шѝ кѧнѣпѣ, шѝ моховѧт, шѝ рошѹ ѡ҆плїтит, хе
рѹвѝм лѹкрѹ де цесесторѝ ѧѹ фѣкѹт прѣ ѧле.
и҆ Лѹнгѹл оѹнѹй гардѹ де, к҃, шѝ, н҃, де коц, шѝ
де лат, д҃, коц оѹнгардѹ ѥра, сѡмѣсѹрѣ ѥра ла ѯо.
а҆ те гардѹрнле. Шѝ чинчи гардѹрѝ ѥра, де
трѹ ѧнселе цїнѝдѹсе оѹнѹл де ла ѣ, шѝ ѿрѣ чи
чи гардѹрѝ ѥра дѣнтрѹ ѧнселе, цїнѝдѹсе оѹнѹл
ї҃ де ла ѣ. Шѝ фѣкѹ кесторѝ бинете ла ма
ѹнѣ оѹнѹй гардѹ десопарте ла ѡ҆прѣхнаре, шѝ а
шѧ ѧѹ фѣкѹт ла маѹнѣ гардѹлѹй челѹй дена
фарѣ, ла ѡ҆прѣхнарѣ де а҆доа, н҃, де кесторѝ ѧѹ
фѣкѹт ла оѹ гардѹ, шѝ, н҃, де кесторѝ ѧѹ фѣ
і҃ кѹт десопарте а гардѹлѹй, дѹпѣ ѡ҆прѣхнарѣ челе
а҆дѣнлѣ, кѹ фаца оѹнѹл кѣрѣ ѧлаѣ кѹтѧдѹ
ѧ҃ фїеще каре. Шѝ фѣкѹ копѣ, н҃, де ѧѹрѣ,
шѝ ѧѹ ѡ҆прѣхнат гардѹрнле оѹнѹл кѹ ѧлтѹль,
в҃ кѹ копѣнле, шѝ сѣ фѣчѣ оѹ корт. Шѝ фѣкѹ
пїен а҆ргѣѣсинте клѣсѣ а҆коперѣ прѣ кортѣ, а҃, пїен
г҃ ѧѹ фѣкѹт пе ѧле. Лѹнгѹл оѹнїй пїен ѥра де
трѣзѣчѝ де коц, шѝ де, д҃, коц латѹл оѹнїй пїе,
сѡмѣсѹрѣ ѥра ла чѣле, а҃, пїен, шѝ ѡ҆прѣхнѣ чѣ
ле, е҃ пїен ѡ҆трѹнлок, шѝ чѣлеѯ, ѕ҃, ѡ҆трѹнлок.
д҃ Шѝ ѧѹ фѣкѹт, н҃, де кесторѝ, прѣ маѹнѣ оѹїй
пїе, чей ден мѣѧлок дѹпѣ ѡ҆прѣхнаре, шѝ, н҃, де
кесторѝ ѧѹ фѣкѹт прѣ маѹнѣ пїеїй чесѣ ѡ҆прѣ
е҃ хнѣ кѹ а҆дѣѧ. Шѝ ѧѹ фѣкѹт, н҃, де копѣнѝ
д҃ арамѣ, ш҃ ѧѹ ѡ҆прѣхнат копѣнле де кѹторѝ, шѝ
ѕ҃ ѡ҆прѣхнѣ пїенле шѝ сѣ фѣкѹрѣ оѹна. Шѝ фѣкѹ
а҆коперемѧнт кортѹлѹй пїен де вѣрѣчѝ рѹшѝте,
шѝ а҆коперемѧнтѹрѝ пїен бинете дѣсѹпра.
ѕ҃ Шѝ ѧѹ фѣкѹт стѧлпѝ кортѹлѹй де лѣмне нѣпѹ
н҃ треде. Де зѣче коц оѹнї стѧлпѹ, шѝ де оѹнї
кот шѝ ѯѹмѣтате де лат оѹнї стѧлпѹ.
ѧ҃ Доао оѹнгѹрѣле ла оѹнї сѣѧпѹ, сѣѧ ѡ҆трѝнсѣ оѹ
к҃ нѹ а҆лтѹл. А҆шѧ ѧѹ фѣкѹ ла ѯоц сѣѧпїй кѡтѹ
лѹ, шѝ а҆фѣкѹ сѣѧпїй кѡтѹлѹ, к҃, де сѣѧпїй деспре
латѹрѣ чѣ де спре ѧѹстрѹ, шѝ, м҃, де кѹнѣѹрѝ
де а҆рѹнїнѣ ѧѹ фѣкѹт ла, к҃, де стѧлпѝ.
к҃а Доао кѹнѣѹрѝ ла оѹнѣ стѧлпѣ ла а҆мѧнѣдоао пѣ
рцнле лѹѝ, шѝ доао кѹнѣрѝ ла оѹнѣ стѧлпѣ ла а҆
к҃в мѧнѣдоао пѣрцнле лѹ. Шѝ латѹрѣ а҆доао де
кѣтрѣ мїаѣ ноапте, к҃, де стѧлпѝ, шѝ, м҃,
де кѹнѣѹрѝ ла ѧѧнѣшїй де а҆рѹнїнѣ, доао кѹнѣѹ
ла оѹнѣ сѣѧлпѣ ла а҆мѧнѣдоао пѣрцнле лѹ шѝ доо
кѹнѣѹрѝ ла оѹнѣ стѧлпѣ ла а҆мѧнѣдоао пѣрцнле
к҃г лѹ. Шѝ ден дѣрѣтѹл кортѹлѹй де спре пѧ
к҃д тѣ де кѣтрѣ маре. А҆ѧ фѣкѹт шасе стѧ
пѝ шѝ доѝ стѧлпѝ ѧѹ фѣкѹт прѣ оѹнгѹрнле кор
к҃е тѹлѹй ден дѣрѣтѣ. Шѝ ѥра ѡ҆токма деко,
шѝ ѡ҆трѹнкнїнѣ ѥра токма, ден капете ѡ҆трѣ а
к҃ѕ сѣмѣнаре. А҆шѧ а҆фѣкѹт ла а҆мѧнѣдоао
пѣрцнле чеѣ, ї҃, оѹнгѹрѝ шѝ ѥра, н҃, стѧлпѝ,
шѝ кѹнѣѹнле лор де а҆рѹнїнѣ, ѕ҃, доао кѹнѣѹ

„Bărbat și fămêie să nu mai lucrêze la începăturile sfîntului". [6] Și să opri norodul a mai aduce.

7[6]. Și lucrurile lor era lor de-ajunsu la lucru să le facă pre êle, și rămasără.

8[7]. Și făcu tot înțeleptul la cuget întru ceia ce lucra la cortu 10 garduri de mătase împletită, și vinăt, și mohorît, și roșu, împletit, heruvim; lucru de țesetoriu au făcut pre êle.

9[8]. Lungul unui gardu — de 20 și 8 de coț și de lat, 4 coț un gard era; o măsură era la toate gardurile.

10[9]. Și cinci garduri era dentru dînsele țiindu-se unul de alt și iară cinci garduri era dentru dînsele țiindu-se unul de alalt.

11[10]. Și făcu cheotori vinete la marginea unui gard de o parte la împreunare; și așa au făcut la marginea gardului celui den afară la împreunarea de a doa.

12[10]. 50 de cheotori au făcut la un gard și 50 de cheutori au făcut de o parte a gardului, după împreunarea celui al doilea, cu fața unul către alalt căutînd fieștecare.

13[11]. Și făcu copce, 50, de aur, și au împreunat gardurile unul cu altul cu copcile și să făcea un cort.

14[12] Și făcu piei argăsite ca să acopere pre cort, 11 piei au făcut pe êle.

15[13]. Lungul unii piei era de treizeci de coț și de 4 coț latul unii piei; o măsură era la cêle 11 piei.

16[13]. Și împreună cêle 5 piei într-un loc și cêle 6 într-un loc.

17[14]. Și au făcut 50 de cheotori pre marginea unii piei, cei den mijloc, după împreunare, și 50 de cheotori au făcut pre marginea pieii ce să împreună cu a doa.

18[15]. Și au făcut 50 de copci de aramă și au împreunat copcile de cheutori și împreună pieile și să făcură una.

19[16]. Și făcu acoperemînt cortului, piei de berbeci rușite, și acoperemînturi, piei vinete deasupra.

20[17]. Și au făcut stîlpi cortului de lêmne neputrede,

21[18]. De zêce coț un stîlpu și de un cot și jumătate de lat un stîlpu;

22[19]. Doao unghiurêle la un stîlpu stînd împotrivă unul altúia.

23[20]. Așa au făcut la toț stîlpii cortului; și au făcut stîlpii cortului, 20 de stîlpi despre laturea cea despre áustru

24[20]. Și de 40 cúiuburi de argint au făcut la 20 de stîlpi, [21] doao cúiuburi la un stîlp la amîndoao părțile lui și doao cúiuburi la un stîlp la amîndoao părțile lui.

25[22]. Și laturea a doao de către miazănoapte, 20 de stîlpi

26[22]. Și 40 de cúiuburi la dînșii, de argint, doao cúiuburi la un stîlp, la amîndoao părțile lui, și doao cúiuburi la un stîlp, la amîndoao părțile lui,

27[23]. Și dendărătul cortului, despre partea de către mare, [24] au făcut șase stîlpi.

28[24]. Și doi stîlpi au făcut pre unghiurile cortului dendărăt.

29[25]. Și era întocma de jos și într-un chip era tocma den capete într-o asămănare.

30[26]. Așa au făcut la amîndoao părțile celor 2 unghiuri și era 8 stîlpi și cúiuburile lor de argint 16, doao cúiuburi/la un stîlp și doao cúiuburi la un stîlp, la amîndoao părțile lui.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

la începăturile sfintului". [6] Şi să opri nărodul a mai aduce.

7[6]. Şi lucrurile le era lor de agiunsu la lucru să le facă ele şi rămaseră.

8[7]. Şi făcu tot înţeleptuul la cuget intru ceia ce lucra la cortu 10 garduri de vişin împletit, şi vêrde, şi moh<o>rit, şi roşiu împletit, heruvim, lucrul a ţăsător au făcut pre ele [4].

9[8]. De lungu un gardu, 28 coţi şi de lat, 4 coţi un gardu era ; o măsură era la toate gardurile.

10[9]. Şi 5 garduri era intru însă ţiindu-să unul de alaltu şi iarăş 5 garduri era intru însă ţiindu-să unul de altul.

11[10]. Şi făcu chiotori verzi la marginea gardului, unuia, de o parte, la împreunare ; şi aşea au făcut la marginea gardului dennafară, la împreunarea a doă.

12[10].Şi 50 de chiotori au făcut la un gard şi 50 chiotori au făcut de o parte a gardului, la împreunarea aceii al doilea, cu faţa una către alaltă, căutindu intru însă fieştecarea.

13[11]. Şi fêce sponce, 50, de aur, şi au împreunat gardurile unul cu alaltu cu sponcile şi să făcu cortul 1.

14[12]. Şi făcu piei de piêle ca să acopere pre cortu, 11 piei au făcut pre êle.

15[13]. De lungă era 1 piêle de 30 coţi şi de 4 coţi lată o piêle ; o măsură era la 11 piei.

16[13]. Şi împreună cêle 5 piei intr-un loc şi cêle 6 <piei> [5] intr-un loc.

17[14]. Şi au făcut 50 de chiotori pre marginea unii piei, ceia den mijlocul împreunării, şi 50 de chiotori au făcut pre marginea pielii ce să împreună cu a doaă.

18[15]. Şi au făcut 50 de sponce de arame şi au împreunat sponcile de chiotori şi împreună pielle şi să fêceră una.

19[16]. Şi făcu învălitură cortului, piei de berbeci ruşite, şi acoperemînturi, piei verzi deasupra [6].

20[17]. Şi au făcut stîlpi a cortului den lêmne neputrede[7],

21[18] De 10 coţi un stîlpu şi de un cot şi glumătate de lat un stîlpu;

22[19]. Doao unghiuşoare la un stîlpu stîndu împotrivă unul altuia.

23[20]. Aşa au făcut la toţi stîlpii cortului ; şi au făcut stîlpi cortului, 20 de stîlpi despre laturea despre notos

24[20]. Şi 40 de funduri de argintu au făcut la 20 de stîlpi, [21] doao funduri la un stîlpu la amîndoao părţile lui şi doao funduri la un stîlpu la amîndoao părţile lui.

25[22]. Şi laturea a doao, de către miadzănoapte, 20 de stîlpi

26[22]. Şi 40 de funduri a lor de argintu, doao funduri la un stîlpu la amîndoao părţile lui şi doao funduri la un stîlpu la amîndoao părţile lui,

27[23]. Şi denapoia cortului, de către partea de către mare [24] au făcut 6 stîlpi.

28[24] Şi 2 stîlpi au făcut pre unghiurile cortului dennapoi.

29[25]. Şi era atocma den gios şi intr-un chip era atocma den capete, intru a asămănare.

30[26]. Aşea au făcut la amîndoao părţile amîndoao, şi era 8 stîlpi şi fundurile lor de argintu, 16, doao funduri la un stîlpu şi să nu mai aduceţ intru aducere sfinţirei". De-acii părăsiră oamenii de-a mai aduce.

7. Iar ei avea lucru mult de-a lucra şi sfîrşiră.

8. Şi făcu tot înţeleptul şi carei lucra lucruri de sfinţire[1] [[2]care sînt ale lui Aáron preotul, cum porînci Domnul lui Moisei. Şi făcură odăjdiia cea-de-preste-umere<de sîrmă>[3] de aur, şi de vêrde, şi de gravani, şi de roşu răsuşit, şi de vişină împletită. Şi împărţiră sîrma de aur pre păr să o coasă cu vêrde, şi cu gravani răsucit, şi cu vişină ; lucru desăvîrşit făcură intr-insul. Iar odăjdiia-cea-de-pre-dăsupra, carea se ţinea de amîndoaoă părţile, lucru cusut de sine împletit ei înşiş făcură adinséiş, după făptura lui de sîrmă de aur, de vêrde, de gravani, şi de roşu răsucit, şi de vişină împletită, cum porînci Domnul lui Moisei. Şi făcură amîndoaoă pietrile cêle de zmaragd legate şi în căşuţe de aur şi le cioplîră peceţ cu numele feciorilor lui Israil şi le puseră pre amîndoaoă umerile odăjdiei-cei-de-preste-umere. Iar pietrile era pomenire feciorilor lui Israil, cum porîncise Domnul lui Moisei. Şi făcură cuvîntul, lucru cusut cu împistriturî preste odăjdiia-cea-de-pre-dăsupra, de sîrmă, şi de vêrde, şi de gravani, şi de roşu răsucit şi de vişină împletită. În patru cornuri făcură cuvîntul şi îndoit de o palmă în lung, de o palmă în lat. Şi cusură intr-insul cu cusătură patru rînduri de pietri, şi intr-un rînd, cite trei pietri. Şi rîndul cel dentăi era de piiatră de sardion, topazion şi de zmaragd; aşa era un rînd. Iar al doilea rînd era de anthrax, de zamfir şi de aspis ; iar rîndul al treilea era de lighirion, ahatis şi de amethistos, iar rîndul al patrulea era de hrisólith, virîlion şi de onihion. Şi era pietrile fericate în căşuţe de aur şi aşăzate în aur. Şi era pietrile de la 12 feciori ai lui Israil săpate cu numele lor, pre fieştece piiatră săpat fieştecare nume al fieştecărui fecior, pre 12 seminţii. Şi făcură împrejurul cuvîntului împletituri împletite, lucrul împletiturii de aur curat, şi făcură 2 paveze de aur şi 2 belciuge de aur şi puseră pre amîndoaoă marginile cuvîntului şi băgară împletiturile cêle de aur pentr-amîndoaoă belciugele ale amînduror marginilor cuvîntului, în aşăzămînturile amîndoaoă, 2 împletituri pre amîndoaoă pavezele. Şi puseră pre amîndoaoă umerile odăjdiei-ce<i>[4]-de-pre-dăsupra cu faţa împotriva lui. Şi făcură 2 belciuge de aur şi puseră pre amîndoaoă cornurile cuvîntului până jos la săvîrşit dendărătul odăjdiei-cei-pre-dăsupra. Şi făcură 2 belciuge de aur şi le puseră pre amîndoao umerile odăjdiei-cei-desupra pre faţă după aşăzare[5], desupra tocmêlilor odăjdiei. Şi întinseră cuvîntul cu belciugele care era pre dînsul în belciugele[6] odăjdiei care era pre dînsa şi le legară cu vêrde tors la cusătura odăjdiei, ca să nu cază cuvîntul de pre odăjdie, cum porîncise Domnul lui Moisei. Şi făcură odăjdiia cea de supt cea-de-preste-umere lucru cusut, împletit tot cu vêrde, iar bêtele[7] odăjdiei-cei[8]-de-desupt era cusute la mijloc şi marginea împletită şi era împrejur bêtele nedăspărţite. Şi făcură margini odăjdiei-cei-de-dăsupt, lucru ca cum ară fi un rodiu înflorit, de vêrde, şi de gravani, şi de roşu şi de vişină ţesută. Şi făcură clopoţei de aur şi puseră clopoţeii la marginea odăjdiei cei de dăsuptul cei-de-preste-umere ; împrejur, prentre flori, puseră clopoţeii de aur. De-acii, puseră pre marginea odăjdiei acêle flori care era făcute ca nişte rodii înflorit împrejur, cum porînci Domnul lui Moisei. Şi făcură lui Aáron şi feciorilor lui haine de vişină, lucru împletit, şi pălării cu vişină, şi lanţuri cu vişină şi nădragi cu vişină ţesuţ, şi brîncle lor cu vişină, şi cu vêrde, şi cu gravani şi cu roşu, lucrul împistritorului, cum porînci

ruiască pentru lăcaşul sfînt. Şi poporul n-a mai adus nimic.

7. Căci adunaseră destul pentru lucrările pe care trebuiau să le facă şi încă prisosea.

Alcătuirea cortului

8. Atunci meşterii cei iscusiţi au făcut pentru cort zece covoare de mătase viorie, vişinie şi stacojie, urzite cu fir de in răsucit, cu chipuri de heruvimi, ţesute cu măiestrie.

9. Lungimea unui covor era de douăzeci şi opt de coţi iar lăţimea de patru coţi. Toate covoarele aveau aceeaşi măsură.

10. Cîte cinci covoare au fost prinse unul de altul în lungime.

11. Au făcut cheotori de mătase viorie la marginea fiecărui covor, pe amîndouă părţile, unde se îmbinau.

12. Cincizeci de cheotori au făcut la jumătate de acoperămînt şi cincizeci la cealaltă jumătate.

13. Au făcut cincizeci de cîrlige de aur şi au împreunat covoarele cu cîrligele.

14. Au făcut acoperişul cortului din covoare de păr de capră.

15. Lungimea unui covor era de treizeci de coţi şi lăţimea de patru coţi ; toate unsprezece aveau aceeaşi măsură.

16. Şi au îmbinat cinci covoare de o parte şi alte şase de alta.

17. Apoi au făcut cincizeci de cheotori pe marginea fiecărui covor, pe amîndouă părţile, unde se uneau jumătăţile.

18. Şi au făcut cincizeci de cîrlige de aramă şi le-au vîrît în cheotori, ca să fie un singur acoperiş.

19. Pe deasupra au mai pus pielicele de berbece vopsite roşu şi piei străvezii.

20. Şi au sprijinit cortul pe scînduri din lemn de salcîm.

21. Fiecare scîndură era lungă de zece coţi şi lată de un cot şi jumătate.

22. În partea de jos avea fiecare scîndură cîte două cepuri, unul în dreptul altuia.

23. Scîndurile erau la fel : douăzeci în partea dinspre miazăzi,

24. Cu patruzeci de tălpi de argint sub ele, cîte două la fiecare scîndură, pentru cepuri ;

25. În partea dinspre miazănopte au făcut alte douăzeci de scînduri

26. Şi patruzeci de tălpi de argint, cîte două de fiecare scîndură, pentru cepuri,

27. Iar în spatele cortului, în partea dinspre asfinţit, au făcut şase scînduri.

28. Au făcut două scînduri pentru unghiurile din spate ale cortului.

29. Acestea erau prinse sus şi jos prin verigi.

30. Cîte două scînduri la unghiuri, cu totul opt şi şaisprezece tălpi sub fiecare.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 66, col. I

31[27]. Şi făcu zăvoară de lêmne neputreede, 5 la stîlpi de o parte a cortului

32[28]. Şi cinci zăvoară la stîlpi la a doao parte a cortului [29] şi cinci zăvoară la stîlpi, la denapoia parte a cortului de către mare;

33[30]. Şi zăvorul den mijloc, pren mijlocul stîlpilor să petrecea de la o lature într-altă lature.

34[31]. Şi stîlpii i-au ferecat cu aur [32] şi verigele lor le-au făcut de aur la băgatul drugilor şi ferecă zăvoarăle cu aur.

35[33]. Şi făcu acoperemînt de vînăt, şi mohorît, şi roşu împletit, şi mătasă răsucită, lucru ţesut au făcut pre dînsul, heruvim.

36[34]. Şi-l puse pre el pre patru stîlpi neputrezi, ferecaţi cu aur; şi căpătăile lor, de aur, şi cúiuburile lor, 4, de argint.

37[35] Şi.făcu poală la uşa cortului, de vînăt, şi de mohorît, şi roşu împletit şi mătase împletită, lucru împistrit.

38[36]. Şi stîlpii ei, 5, şi căpătîile lor; şi ferecă căpătîile lor cu aur [37]. Şi le topi lor 5 cúiuburi de aramă.

CAP 37

1. Şi făcu Veseleíl chívotul de lêmne neputreae de doi coţi şi jumătate de lungu şi de un cot şi jumătate de lat şi de un cot şi jumătate de nalt.

2. Şi ferecă pre dînsul cu aur curat denlăuntru şi denafară. Şi-i făcu lui zimte sucit de aur împrejur.

3. Şi-i turnă patru verigi de aur pre patru laturile ale lui: 2 verigi pre o lature şi 2 verigi pre a doo lature.

4. Şi au făcut drugi de lêmne neputrede şi-i ferecă cu aur.

5. Şi băgă drugii pren verigile cêle den laturile chívotului, să rădice chívotul cu ei.

6. Şi făcu jîrtăvnic, acoperimînt de aur curat: de doi coţi şi jumătate de lungu şi de un cot şi jumătate de lat.

7. Şi au făcut doi heruvimi de aur bătut şi-i puse de amîndoao părţile jîrtăvnicului:

8. Un heruvim de o laturi şi alt heruvim de laturea a doao a jîrtăvnicului. Şi făcu pre cei doi heruvimi de amîndoao laturile lui.

9. Şi era amîndoi heruvimii întinzînd áripile lor deasupra, umbrind cu árepile lor preste jărtăvnic. Şi obrazile lor, unul către alalt; către jîrtăvnic era obrazile heruvimilor.

10. Şi făcu masă de lêmne neputride, de doi coţ de lungă şi de un cot de lată şi de un cot şi jumătate de naltă.

11. Şi o ferecă pre ea cu aur curat şi-i făcu ei sîngifuri de aur sucit împrejur.

12. Şi-i făcu ei cunună împrejur de un pumnu şi făcu zîmţi suciţi de aur împrejurul cununii.

13. Şi vărsă ei patru verigi de aur şi puse cêle patru verigi la patru părţi ale picioarelor ei supt cununa cea sucită.

14. Era verigile prinsori/drugilor ca să rădice masa.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

doao funduri la un stîlpu, la amîndoaă părţile lui,

31[27]. Şi fece zăvoară [8], 5, de lêmne neputrede, 5 la stîlpi de o parte a cortului

32 [28]. <Şi 5 zăvoară la stîlpi la laturea cortului a doao> [9] [29] şi 5 zăvoară la stîlpi la dennapoia laturei a cortului de către mare.

33[30]. Şi zăvorul den mijloc pren mijlocul stîlpilor petrecea de o lature într-alta lature.

34[31]. Şi stîlpii i-au ferecat cu aur [32] şi verigile lor le-au făcut de aur, la prinsoare păringelor, şi ferecă zăvoarele cu aur.

35[33]. Şi făcu acoperemîntul [10] de vêrde, şi moh<o>rit, şi roşiu împletit, şi vişin răsucit, lucru ţăsut au făcut pre însă, heruvim.

36[34]. Şi-l puse pre el pre 4 stîlpi neputredzi, ferecaţi cu aur, şi căpeţêlele lor de aur şi fundurile lor, 4, de argint.

37[35]. Şi fece poală la uşa cortului [11], de vêrde, şi moh<o>rit, şi roşiu împletit, şi vişin împletit, lucru a împistritoriului.

38[36]. Şi stîlpii lui, 5, şi căpeţêlele lor; şi ferecă căpeţêlele lor cu aur. [37] Şi le topi lor 5 funduri de arame.

CAP 37

1. Şi făcu Veseleil săcriiul [1] den lêmne neputrede de 2 coţi şi giumătate de lungă şi de un cot şi giumătate de lat şi de un cot şi jumătate de înalt.

2. Şi o ferecă pre însă cu aur curat denlontru şi denafară. Şi-i făcu ei zimţi [2] supţii de aur împregiur.

3. Şi-i turnă 4 verigi [3] de aur pre 4 laturi a lui: doaă verigi pre o laturi şi doao verigi pre laturea a doao.

4. Şi au făcut păringi de lêmne neputrede şi le ferecă pre êle cu aur.

5. Şi băgă păringele pren verigi den laturile săcriiului, să rădice săcriiul cu êle.

6. Şi fece capacul [4] punere-deasupra de aur curat: de 2 coţi şi giumătate de lungu şi de un cot şi giumătate de lat.

7. Şi au făcut 2 heruvimi [5] de aur bătuţi şi puse de amîndoao părţile a acoperemîntului:

8. Un heruvim de o laturi şi altu heruvim de laturea a doao a acoperemîntului. Şi fece pre cei 2 heruvimi la amîndoao laturile lui.

9. Şi era amîndoi heruvimii întinzînd aripile lor de asupra, umbrîndu cu aripile lor preste acoperemîntu. Şi obradzele lor, unul către altul; către acoperemîntu era obrazele heruvimilor.

10. Şi făcu masă de lêmne neputrede de 2 coţi de lungă şi de un cot de lată şi de un cot şi jumătate de înnaltă [6].

11. Şi o ferecă pre ea cu aur curat şi-i făcu ei zimţi de aur suciţi împregiur.

12. Şi-i fece ei cunună de un pumnu prenpregiur şi-i făcu zimţi suciţi împregiur cununei [7].

13. Şi vărsă ei 4 verigi de aur şi puse pre cêle 4 verigi la patru părţi a picioarelor ei suptu cununa cea sucită.

14. Şi era verigele prinsori/păringelor ca să rădice masa.

Domnul lui Moisei. Şi făcură potcoavă de aur întru sfinţirea sfinţirei, de aur curat, şi scriseră pre dînsa scripturi în săpăturile scripturii sfinţirea Domnului şi o puseră să stea deasupra preste lanţuri, cum porînci Domnu lui Moisei]9.

8. Şi făcură cortului 10 zăvêse de vişină împletită, şi de vêrde, şi de gravaní, şi de roşu împletit, şi făcu pre dînsele heruvimi, lucrul ţesătoriului.

9. Şi era de lungi una cite de 28 de coţ şi de late cite de 4 coţ; şi la toate era o măsură.

10. Şi 5 zăvêse era ţiindu-se una de alta.

11. Şi făcură chiotori verzi la marginea zăvêselor.

12. Una în de o parte, alţiia de altă parte, unde se împreuna.

13. Şi făcu la o plasă 50 de chieotori şi la altă plasă alte 50 de chieotori, ca să le împreunêze amîndoaoă. Şi le aşăzară de-ş căuta una cu alta în faţă şi făcu 50 de belciuge de aur şi împreună plasele amîndoaoă una cu alta şi se făcu cortul.

Şi-l puseră pre 4 stîlpi neputrezi, fericaţ cu aur, şi căpătăiele lor dăsupra, de aur, şi la căpătăiele cêle den jos, funduri de argint [10]. Şi făcură uşilor cortului mărturiei zăveasă de vêrde, şi de gravaní, şi de roşu răsucit, şi de vişină ţesută, şi heruvimi de lucru cusut; şi stîlpii ei, 5, şi belciugele lor şi încuietorile lor şi căpătăiele lor le fericară cu aur; şi fundurile lor, 5, de aramă. Şi făcură curte despre răsărit şi despre amiázăzi de vişină ţesută, de largă cite de 100 de coţ, şi stîlpi, 20, şi funduri de stîlp, 20, şi despre partea de la miiázănoapte, 100 de coţ de largă, şi stîlpi 20, şi fundurile lor, de aramă, 20, şi unghiul despreia mizănoapte, de 100 de coţ, şi unghiul despre mare de zăvêse, de 50 de coţ şi stîlpii lui, 10, şi şi fundurile lui, 10, şi unghiul către răsărit, de 50 de coţ de la zăvasă spre amiázăzi, şi stîlpii lui, 3, şi fundurilor lor, 3, şi la cel al doilea despre miiazăzi de o parte şi de altă parte la uşile curţii, zăvêse de 15 coţ, şi stîlpii lor, 3, şi fundurile lor, 3. Şi toate zăvêsele cortului [11] era de vişină împletită şi fundurile stîlpilor de aramă, şi căpătăiele den sus de argint, şi cêle den jos fericate cu argint, toţ stîlpii curţii, şi acoperemîntul uşilor, tot de lucru cusut era, de vêrde, şi de gravaní, şi de roşu răsucit, şi de vişină ţesută de 20 de coţ de lungă în nălţime, iar de lată, de 5 coţ, întocma zăvêselor curţii, şi stîlpii lor, 4, şi fundurile lor, 4, de aramă, iar vîrfurile lor fericate cu argint şi căpătăiele den jos cu argint, şi toate vasele ei de aramă. Aceasta iaste zidirea cortului mărturiei, cum porînci Domnul lui Moisei să fie întru slujba preoţilor, de se făcu cu Thamar, feciorul [12] lui Aáron, preotul, şi cu Veseleil Urii, den seminţiia Iudii, că fu făcut cum porînci Domnul lui Moisei şi cum făcu Eliav al lui Ahisamah, den seminţiia lui Dan, carei isprăviră lucrurile cêle ţesute şi împistriturile cêle cusute cu gravaní şi cu vişină.

CAP 37

1. Şi făcu Veseliil sicriul de lemn neputred de 2 coţ şi jumătate de lung şi de un cot şi jumătate de larg şi de un cot şi jumătate de nalt.

2[1]. Şi-l ferică cu aur curat pre denlăuntru şi pre denafară. [2] Şi-i făcu împrejur şabac [1] de aur.

3. Şi-i făcu 4 belciuge de aur la 4 cornuri: 2 la un căpătăi, 2 la alt căpătăi.

4. Şi făcu pîrghii de lemn neputred să-l poarte [5] şi le ferică cu aur.

5. Şi băgă pîrghiile pren belciugele sicriului, să rădice sicriul cu dînsele.

6. Şi făcu acoperemîntul lui, adecă capacul [2], de aur curat: de 2 coţ şi jumătate de lung şi de un cot şi jumătate de lat.

7. Şi făcu 2 heruvimi de aur bătuţ şi puse de amîndoaoă părţile acoperemîntului:

31. Au făcut cinci grinzi de lemn de salcîm pentru scîndurile de pe o latură

32. Şi cinci pentru cele din cealaltă latură.

33. Grinda din mijloc au făcut-o ca să treacă prin scînduri de la o latură la alta a cortului.

34. Au îmbrăcat scîndurile şi grinzile cu aur şi verigile erau tot din aur.

35. Au făcut o perdea din mătase viorie, vişinie şi stacojie, urzită cu fir de in răsucit, cu chipuri de heruvimi, ţesute cu iscusinţă pe ea, ca să despartă sfînta de sfînta sfintelor.

36. Au atîrnat-o cu cîrlige de aur de patru stîlpi de lemn de salcîm, poleiţi, stînd în patru tălpi de argint.

37. La uşa cortului au făcut o perdea de mătase viorie, vişinie şi stacojie, urzită cu fir de in răsucit şi cu înfloriturí.

38. Şi au atîrnat-o cu cîrlige de cinci stîlpi poleiţi cu aur, puşi în cinci tălpi de argint.

CAP 37

Odoarele sfinte

1. După aceea a făcut Beţaleel chivotul din lemn de salcîm, lung de doi coţi şi jumătate, lat şi înalt de un cot şi jumătate.

2. L-a poleit cu aur curat, pe dinăuntru şi pe dinafară, împrejur cu o cunună de aur.

3. I-a făcut patru inele de aur: două pe o latură şi două pe cealaltă latură.

4. A făcut doi drugi din lemn de salcîm, i-a poleit cu aur

5. Şi i-a vîrît prin inele, ca să se ridice chivotul cu ele.

6. A făcut apoi capacul chivotului din aur curat: lung de doi coţi şi jumătate şi lat de un cot şi jumătate.

7. A făcut doi heruvimi din aur bătut:

8. Un heruvim l-a aşezat pe o latură a capacului şi alt heruvim l-a aşezat pe cealaltă latură a capacului.

9. Ei umbreau cu aripile lor capacul, iar feţele lor erau îndreptate una către alta, spre capac.

10. A făcut apoi masa din lemn de salcîm, lungă de doi coţi, lată de un cot şi înaltă de un cot şi jumătate.

11. A poleit-o cu aur curat şi a făcut împrejur o cunună tot de aur.

12 I-a făcut, de asemenea, de jur împrejur un brîu de o palmă, cu înfloriturí de aur.

13. A făcut patru inele de aur pe cele patru muchii ale picioarelor,

14. Sub brîu, ca să treacă drugii prin ele.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 66, col. II

15. Şi făcu drugii de lêmne neputride şi ferecă pre êle cu aur, ca să rădice masa.

16. Şi făcu vasele mêsii, blidele ei, şi cădêlniţile, şi căuşile, şi năstrăpile, cu carele va turna cu êle, de aur curat.

17. Şi făcu sfêşnicul de aur curat bătut au făcut sfêşnecul, [18] fusul lui şi fofêzile şi scăfîrliile şi ţinérile[1] şi florile dentr-însul era.

18[19]. Şase fofêze ieşind de laturi; trei fofêze ale sfêşnecului de o parte a lui şi trei fofêze ale sfêşnecului de a doao parte a lui.

19[20]. Şi trei ţinéri[2] în chipul nucşoarelor, într-o fofează scăfîrlie şi floare,

20[21]. Şi trei ţinéri[2] în chipul nucşoarelor, într-o fofează scăfîrlie şi floare. [22] Aşa, la cêle 6 fofêze ce ies den sfêşnec. [23] Şi în sfêşnec, 4 ţinéri[2] în chipul nucşoarei, într-o fofează scăfîrliile şi florile lui.

21[24]. Scăfîrliia supt cêle doao fofêze dentr-însul şi scăfîrliia supt cêle doao fofêze dentr-însul; aşa, cêle 6 fofêze ce ies den sfêşnic.

22[25]. Şi fofêzele şi scăfîrliile dentr-însul era toate bătute dentr-un aur curat.

23[26]. Şi au făcut luminele lui 7, şi lingurile lui [27] şi clêştele lui de aur curat.

24[28]. De un talant de aur curat au făcut pre dînsul şi toate vasele lui.

25[29]. Şi au făcut jîrtăvnic de tămîie den lêmne neputrede, de un cot de lungu şi de un cot de lat, în patru muchi, şi de doi coţi nălţimea lui, dentr-însul era coarnele lui.

26[30]. Şi-l ferecă pre el cu aur curat, gratiia lui, şi păreţii lui şi coarnele lui, [31] şi făcu lui cunună sucită de aur împrejur.

27[31]. Şi doao verigi de aur curat au făcut lui supt cununa cea sucită a lui, în doao laturile lui, la amîndoao coastele lui, la verigele drugilor, pentru ca să-l rădice cu dînşii.

28[32]. Şi au făcut zăvoarele den lêmne neputride şi le ferecă cu aur.

29[23]. Şi au făcut untdelemnul ungerii cel sfînt şi tocmirea tămîii, curat lucru de făcătoriu de mir.

CAP 38

1. Şi au făcut jîrtăvnic de ardere de tot den lêmne neputrede, de 5 coţ de lungu şi de 5 coţ de lat, în patru muchi era jîrtăvnicul, şi de trei coţ înălţimea lui.

2. Şi au făcut coarnele pre cêle 4 muchi, dentr-însul era coarnele, şi le acoperi pre êle cu aramă.

3. Şi făcu cunună jîrtăvnicului, şi acoperemîntul lui, şi păharăle lui, şi undeţile de carne ale lui, şi cădelniţa lui, şi toate vasele lui le-au făcut de aramă.

4. Şi i-au făcut lui grătariu, lucru ca mreaja, de aramă.

5. Şi au făcut grătariului 4 verigi de aramă pre 4 părţi şi-i puse pre ei dedesuptul grătariului jîrtăvnicului, pre dedesupt; şi era/grătariul până la jumătate de jîrtăvnic.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

15. Şi fece păringele de lêmne neputrede şi-i ferecă pre ei cu aur ca să rădice cu ei masa.

16. Şi făcu vasele [8] mêsei, blidele ei, şi cădêlniţile, şi căuşile, şi ibricile cu carele va turna cu êle, de aur curat.

17. Şi fece sfêşnicul [9], de aur curat l-au făcut pre el, bătut l-au făcut sfêşnicul, [18] fusul lui, şi fufêdzele, şi scăfîrliile [10], ţinêrile[11] lui şi florile dentru insu era.

18[19]. Şi 6 fufêdze ieşindu den coaste-i: 3 fufêdze a sfêşnicului de o parte şi 3 fufêdze a sfêşnicului den laturea a doao.

19[20]. Şi 3 scăfîrlii în chipul nucşoarelor, intru o fufadză, scăfîrliile şi floarea,

20[21]. Şi 3 scăfîrlii în chipul nucşoarei, intru o fufadză, scăfîrliia şi floarea. [22] Aşa, cêle 6 fufêdze ce ies den sfêşnic. [23] Şi intru sfêşnic, 4 rotile în chipul nucşoarei şi intru un fuşcior, scăfîrliile şi florile [12] lui;

21[24]. Scăfîrliile ei suptu cêle doao fuşcioare dentru insă şi scăfîrliile suptu cêle doao fuşcioare dentru ea; aşea cêle 6 fufêdze ce ies den sfêşnic.

22[25]. Şi fuşcioarele [13] <şi scăfîrliile> [14] dentru insă era toţi bătuţi dentr-un aur curat.

23[26]. Şi au făcut locul luminîlor, 7, şi lingurile lor, şi clêştele lor de aur curat [15].

24[28]. De un talandu de aur curat au făcut pre insă şi toate vasele lui.

25[29]. Şi au făcut jîrtăvnic [16] de tămîie de lêmne neputrede, de un cot de lungu şi de un cot de lat el, în patru muchi, şi de 2 coţi înălţimea lui; dentru insul era cornurile lui.

26[30]. Şi-l ferecă pre el cu aur curat, gratila [17] lui, şi păreţii lui, şi cornurile lui, [31] şi făcu lui cunună sucită de aur prenpreglur.

27[31]. Şi doaă verigi de aur curat au făcut lui suptu cununa cea sucită a lui, în doaă laturi a lui, la amîndoaă coastele lui, la verigi păringelor, pentru ca să-l rădice pre el cu insele.

28[32]. Şi au făcut păringele den lêmne neputrede şi-l ferecă pre inşii cu aur.

29[33]. Şi au făcut untu de lemnul a ungerii cel sfîntu şi tocmirea tămîiei, curat lucru de făcător de mir [18].

8. Un heruvim de o parte şi alt hieruvim de altă parte a acoperemîntului[3]

9. Şi cu aripile lor umbra desupra acoperemîntul; şi era cu faţa unul spre altul.

10. Şi făcu masă de lemn neputred de 2 coţ de lungă şi de un cot de lată şi de un cot şi jumătate de naltă.

11. Şi o ferecă cu aur curat şi-i făcu şabac cu aur împrejur.

12. Şi cunună de aur şi-i făcu împrejurul cununii stilp<i>şori de aur.

13. Şi-i făcu 4 belciuge de aur la patru părţi ale picioarelor ei supt cununa cea împletită.

14. Şi era viţele prinsori pîrghiilor ca să rădice masa.

15. Şi făcu pîrghii de lêmne neputrede şi le ferecă cu aur.

16. Şi făcu vasele mêsei, tipsii, şi cădêlniţe, şi păhară de aur în care să to<a>rne tot de aur curat.

17. Şi făcu sfêşnicul care să luminêze, de aur curat bătut, şi fofêzele pre de amîndoaă laturile lui; şi den fofêzele lui ieşiia flori.

18. Şase fofêze ieşiia den coaste: trei fofêze de o parte, trei de altă parte.

19. Şi 3 găoci în chipul nucilor dentrînsele şi florile dentr-insele şi rătundurile lor să fie luminările într-insele. Şi rătundul al şaptelea să fie deasupra fusului tot de aur şi pre dînsul să fie 7 luminături de aur, şi mucările lui, de aur[4], şi fundurile lui, de aur. Şi aşa ferică stîlpii cu argint şi făcu stîlpilor belciuge de aur şi săvîrşi şi ferică încuietorile cu aur şi ferică stîlpii zăvêsei cu aur şi făcu încuietori de aur. Aşa făcu belciugele cortului, de aur, şi belciugele zăvêsei, iar belciugele acoperemîntului celui de pre dăsupra făcu de aramă. Aşa făcu păharăle cortului de argint, şi închieturile uşilor cortului şi a curţii de aramă. Şi făcu verigi de argint pre stîlpi; aşa-i ferică cu argint şi aşa făcu păruşii cortului şi păruşii curţii, de aramă.

15. A făcut drugii din lemn de salcîm şi i-a poleit cu aur; cu ei să se ridice masa.

16. A făcut apoi vasele mesei, căţui, cupe şi căni de turnat, toate din aur.

17. A mai făcut un sfeşnic de luminat, din aur curat. Fusul, braţele, cupele, nodurile şi florile erau dintr-o bucată.

18. Din cele şase braţe ale sfeşnicului, trei ieşeau dintr-o latură şi trei din cealaltă.

19. Fiecare braţ avea trei cupe ca floarea de migdal, cu nod şi floare.

20. Iar pe fus erau patru cupe lucrate ca floarea de migdal, cu nod şi floare.

21. Sub două braţe venea un nod, toate la fel pentru braţele care ieşeau din sfeşnic.

22. Tot sfeşnicul a fost lucrat dintr-o singură bucată de aur curat.

23. Apoi a făcut şapte candele, mucări şi tăviţe din aur curat.

24. Toate aceste odoare au fost făcute dintr-un talant de aur curat.

Altarul tămîierii

25. A făcut apoi jertfelnicul tămîierii din lemn de salcîm, pătrat, lung de un cot, lat de un cot şi înalt de doi coţi; l-a făcut dintr-o bucată, cu coarne cu tot.

26. I-a îmbrăcat cu aur curat partea de sus, pereţii şi coarnele, iar împrejur i-a făcut o cunună împletită de aur.

27. Sub cunună i-a făcut pe cele două laturi, la margini, două verigi de aur curat, ca să vire prin ele drugii de ridicat.

28. Drugii i-a făcut din lemn de salcîm şi i-a îmbrăcat cu aur.

29. După meşteşugul făcătorilor de aromate, a făcut mir pentru sfînta ungere şi amestec de tămîiat înmiresmat şi cu iscusinţă alcătuit.

CAP 38

1. Şi au făcut jîrtăvnic de ardere de tot den lêmne neputrede, de 5 coţi de lungu şi de 5 coţi de lat, în patru muchi era jîrtăvnicul, şi de 3 coţi înălţimea lui.

2. Şi au făcut cornurile pre cêle 4 muchi, dentru insul era cornurile, şi le acoperi pre êle cu aramă.

3. Şi făcu cunună jîrtăvnicului, şi acoperemîntu lui, şi păharăle lui, şi undeţile de carne a lui, şi cădêlniţa lui, şi toate vasele lui le-au făcut de arame [1].

4. Şi au făcut lui grătari [2], lucru ca mreaja l-au făcut pre el, de aramă.

5. Şi au făcut grătariului 4 verigi de arame pre 4 laturi şi-i puse pre el de ei dedesuptul gratariului jîrtăvnicului pre dedesuptu, şi era / grătarul până la giumăate de

CAP 38

1. Şi făcu altar de ardere de tot de lêmne neputrede[1] de 5 coţ de lung şi de 5 coţ de larg, în 4 cornuri, şi de 3 coţ de nalt.

2. Şi la cele 4 cornurile făcu loc ca pîrghiile tot dentr-insul să se ţie şi le ferică cu aramă.

3. Şi făcu cunună jîrtvenicului, şi acoperemîntului, şi păharăle lui, şi undiţele lui cêle de carne, şi cădêlniţele lui, şi toate vasele le-au făcut de aramă.

4. Şi au făcut grătar de aramă pre patru lucruri[2] şi puse pre dînsul pre êle supt grătariul atariului dedăsupt; şi era grătariul până la jumătate de jîrtvenic.

5. Şi făcu pîrghiile jîrtvenicului de lemn neputred./

CAP. 38

Altarul arderii de tot

1. A făcut un jertfelnic din lemn de salcîm, în patru colţuri, lung de cinci coţi şi lat de cinci coţi; înălţimea lui era de trei coţi.

2. În cele patru colţuri ale lui ieşeau patru coarne, îmbrăcate în aramă.

3. Tot din aramă i-a făcut cenuşarul, găleţile, cupele, cîrligele, cleştele şi vătraiul.

4. I-a mai făcut un grătar împletit de aramă în partea de jos, pînă la mijloc.

5. A turnat patru verigi de aramă pentru cele patru colţuri ale grătarului pentru drugi./

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

67/II

Pag. 67, ~~col. I~~

6. Şi au făcut drugii jîrtăvnicului de lêmne neputrede şi-i ferecă cu aramă.

7[6]. Şi vîrî drugii spre coastele jîrtăvnicului, cîndu-l rădică pre el ; [7] găunos, de scînduri. I-au făcut pre el.

8. Şi au făcut spălătoarea cea de aramă şi fundul ei de aramă, den oglinzile celor ce-au postit, cêle ce au postit lîngă uşile cortului mărturiei.

9. Şi au făcut curtea : despre amiazăzi, pînzele curţii, de roşu împletit, o sută preste sută ;

10. Şi stîlpii lor, 20, şi cúiuburile lor, 20, de aramă, şi copcile lor şi áripile lor, de argint ;

11. Şi laturea despre miazănoapte, o sută preste o sută, şi stîlpii lor, 20, şi fundurile lor, doaozeci, de aramă, şi copcile lor şi áripile lor, de argint ;

12. Şi laturea despre mare, garduri de 50 de coţi, stîlpii lor, 10, şi cúiuburile lor, 10, şi copcile lor şi áripile lor, de argint ;

13. Şi laturea de cătră răsărit, de 50 de coţi ;

14. Pînze de 15 coţi, dennapoi, şi stîlpii lor, 3, şi cúiuburile lor, 3 ;

15. Şi pre denapoia de a dooa, de o parte şi de alta, spre uşa curţii, garduri de 15 coţi, şi stîlpii lor, 3, şi cúiuburile lor, 3 ;

16 Toate gardurile cortului, de mătase împletită ;

17. Şi cúiuburile stîlpilor lor, de aramă, şi cheotorile lor, de argint, şi căpeţêlele lor, ferecate penprejur cu argint şi stîlpii penprejur, ferecaţi cu argint, toţ stîlpii curţii ;

18. Şi acoperemîntul porţii curţii, lucru de împistritoriu de vînăt, şi mohorît, şi roşu răsucit, şi mătase împletită, de 20 de coţi de lungu şi de nalt, şi de largu de 5 coţi, potrevindu-se pînzelor curţii ;

19. Şi stîlpii lor, 4, şi fundurilor lor, 4, de aramă, şi cheotorile lor, de argint, şi capetele lor, ferecate cu argint.

20. Şi toţ ţărușii curţii împrejur, de aramă

21. Şi aceasta iaste tocmeala cortului mărturiei, după cum s-au poruncit lui Moisi ; slujba să fie a leviţilor, pren Ithamár, fiiul lui Aarón, preotul.

22. Şi Veseleíl, fiiul lui Úrie, den neamul Iudii, au făcut după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

23. Şi Eliáv, fiiul lui Ahisamáh, den neamul lui Dan, care au fost meşter mai mare preste cêle ţesute şi cêle cusute şi cêle împistrite, au ţesut cu vînăt, şi cu mohorît, cu roşu răsucit, şi cu mătase.

24. Tot aurul carele s-au lucrat la lucruri, după tot lucrul sfintelor, să făcu aur den zăciuială, 29 de talanţi şi şi 700 şi 30 de sicli, după siclul cel sfînt.

25. Şi argint şi luarea de la oamenii cei socotiţ ai adunării, 100 de talanţi şi 1 775 de sicli, un drahmu pe capu,

26[25]. Jumătate de siclu, după siclul cel sfînt. [26] Tot cela ce mergea la socoteală den 20 de ani şi în sus, la 6 sute de mii şi 3 mii şi 5 sute şi 50.

27. Şi să făcu cea sută de talanţi de argint/la topirea

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

jirtăvnic.

6. Şi au făcut păringele jirtăvnicului de lêmne neputrede şi-i făcură pre ei cu arame.

7[6]. Şi viri păringele spre coastele jirtăvnicului, cindu îl rădică pre el; [7] găunos [3], de scinduri, l-au făcut pre el.

8. Şi au făcut medelniţa [4] cea de aramă şi fundul lui de aramă, den oglinzile celor ce au postit, carele au postit lîngă uşile cortului mărturiei.

9. Şi au făcut gardul: despre miadzădzi, pindzele curţii de vişin inpletit, 100 preste sută;

10. Şi stîlpii lor, 20, şi fundurilr lor, 20, de aramă, şi sponcile lor şi árepile lor, de argintu;

11. Şi laturea despre amiadză noapte [6], preste sută, şi stîlpii lor, 20, şi fundurile lor, 20, de aramă, şi sponcile lor şi áripile lor, de argintu.

12. Şi laturea despre maare, garduri de 50 coţi, stîlpii lor, 10, şi fundurile lor, 10, şi sponcile [7] lor şi áripile lor, de argintu [8].

13. Şi laturea de cătră răsărit, de 50 de coţi;

14. Pindză de 15 coţi, dennapoi, şi stîlpii lor, 3, şi fundurile lor, 3.

15. Şi pre denapoia a doao, de o parte şi de alta, spre uşea curţii, garduri de 15 coţi şi stîlpii lor, 3, şi fundurile lor, 3;

16. Toate gardurile cortului de vişin inpletit;

17. Şi fundurile stîlpilor de arame, şi chiotorile lor de argintu, şi căpeţêlele lor [9] ferecate prenpregiur cu argintu, şi stîlpii ferecaţi prenpregiur cu argintu, toţi stîlpii curţii.

18. Şi acoperemîntul porţii curţii, lucru a inpistritoriului, de vêrde, şi moh<o>rit, şi roşiu răsucit, şi vişin inpletit, de 20 coţi de lungă şi de innaltu, şi de largă, 5 coţi, potrivindu-să pl<n[10]>dzelor curţii.

19. Şi stîlpii lor, 4, şi fundurile lor, 4, de aramă, şi chiotorile lor, de argintu, şi căpeţêlele lor ferecate cu argintu.

20. Şi toţi pociumbii [11] curţii prenpregiur, de aramă [12].

21. Şi aceasta iaste tocmala a cortului mărturiei, după cum s-au poruncit lui Moisi; slujba să fie a leviţilor pren Ithamar, fiiu lui Aaron, preutului.

22. Şi Veseliil, ficiorul lui Uri, den neamul Iudei, au făcut după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

23. Şi Eliav, ficiorul lui Ahisameh, den neamul lui Dan, carele au fostu mai mare meşteru preste cêle ţăsute, şi cêle cusute [13], şi cêle inpistrite, au ţăsut cu vêrde, şi moh<o>rit, şi cu roşiu răsucit, şi cu vişin.

24. Tot aurul carele s-au lucrat la lucruri, după tot lucrul svintelor, să făcură aur den dezeciuiale, 29 talandzi şi 730 sicli, după siclul cel sfîntu [14].

25. Şi argintu şi luare de la oamenii cei socotiţi a adunării, 100 talandzi, 1 775 sicli, un drahmu pre cap.

26[25]. Giumătate de siclu, după siclul del sfîntu [15]. [27] Tot cela ce merge la socotêlă den 20 ani şi în sus, la 603 550.

27. Şi să făcură cêle 100 talandzi de argintu/la topirea căpeţêlelor cortului şi la

6. Şi le făcu cu aramă.

7. Şi băgă pîrghiile pre la laturile altariului, să fie de-al rădica; găunos, de scinduri, îl făcu.

8. Şi făcu şi undelemnul ungerii cel sfînt şi amestecătura tămîiei, lucru curat şi cu bun miros [2].

Aşa făcu şi lighin, de aramă, şi fundul lui de aramă, căutările [4] celor ce se postiia, carei se postiră la porţile cortului mărturiei în zioa cêea ce l-au pus. Şi făcu lighinul den care se spăla Moisei şi Aáron şi feciorii lui. Mâinile şi picioarele şi le spăla cînd intra în cortul mărturiei şi, cînd mergea la altar să slujască, se spăla dentr-insul, cum porănci lui Moisei Domnul. Şi tot aurul cît fu lucrat, lucrul sfinţirilor era, 29 de talanţi de aur, şi 700 şi 20 de sicle, sicle ale sfinţirei; şi argint, părţi de la oamenii adunării, 100 de talanţi; şi 1 000 şi 700 şi 70 şi 5 de sicle în căpătăiul drahmei, o jumătate de siclă după sicla sfinţirei. Şi tot cine veniia la sfinţire de la 20 de ani în sus spre 663 550. Şi se făcură 100 de talanţi de argint la săvîrşirea căpeţêlelor cortului şi la căpeţêlele acoperemîntului. Iar cea mie şi 700 şi 75 de sicle au făcut la corturile stîlpilor şi au poleit căpeţêlele lor şi le-au împodobit. Şi aramă a luoării, 50 de talanţ şi 2 400 de sicle. Şi făcură dentr-insa pragurile uşilor cortului mărturiei, şi temeliile cortului imprejur, şi pragurile porţilor curţii, şi păruşii curţii imprejur, şi punere de aramă imprejurul altariului, şi toate vasele cortului mărturiei. Şi făcură feciorii lui Israil cum porănci Domnul lui Moisei. Aşa făcură. Iar aducerea cea de aur cîtă rămăsêse, făcură vase să slujască într-insele inaintea Domnului.

6. Drugii i-a făcut din lemn de salcîm şi i-a îmbrăcat cu aramă.

7. A virit drugii în inelele de pe laturi, ca să poată fi ridicat jertfelnicul, care era din scinduri şi gol înăuntru.

8. A făcut apoi spălătoarea şi temelia ei din aramă din oglinzile femeilor care slujeau la intrarea cortului mărturiei.

Curtea cortului

9. A întocmit apoi curtea. Spre miazăzi curtea avea perdele din pînză de în, lungi de o sută de coţi.

10. Ele atîrnau de douăzeci de stîlpi pe douăzeci de tălpi de aramă, cu cîrlige şi verigi de argint.

11. Tot aşa în partea dinspre miazănoapte, perdeaua era lungă de o sută de coţi, stînd pe douăzeci de stîlpi, cu douăzeci de tălpi de aramă, iar verigile şi cîrligele erau de argint.

12. Spre asfinţit perdelele de cincizeci de coţi atîrnau de zece stîlpi cu zece tălpi de aramă.

13. Tot aşa spre răsărit a făcut perdele de cincizeci de coţi;

14. De o parte a porţii, cincisprezece coţi pe trei stîlpi cu trei tălpi de aramă;

15. Pe cealaltă parte, cincisprezece coţi pe trei stîlpi cu trei tălpi de aramă.

16. Toate perdelele de pe laturi erau din pînză de în,

17. Iar stîlpii aveau tălpi de aramă, cîrligele şi verigile toate de argint.

18. A făcut perdeaua pentru poarta curţii, lungă de douăzeci de coţi şi înaltă de cinci coţi, din mătase viorie, vişinie şi stacojie urzită cu fir de în răsucit.

19. Ea atîrna de patru stîlpi cu patru tălpi de aramă sub ei, cu cîrlige şi verigi de argint.

20. Toţi ţăruşii cortului şi ai curţii erau de aramă.

Socoteala lucrărilor

21. Din porunca lui Moise, Itamar, fiul preotului Aaron, a făcut cu ajutorul leviţilor socoteala lucrurilor folosite la cortul mărturiei.

22. Toate cîte le poruncise Domnul lui Moise le-a făcut Beţaleel, fiul lui Uri al lui Or, din seminţia lui Iuda,

23. Ajutat de Oholiab, fiul lui Ahisamac, din seminţia lui Dan, care a făcut ţesăturile şi cusăturile din pînză de în şi din mătase viorie, vişinie şi stacojie.

24. Tot aurul folosit la facerea lucrurilor sfinte a fost douăzeci şi nouă de talanţi şi şapte sute treizeci de sicli de aur, după măsura siclului sfînt.

25. Iar argintul, adus prinos de cei număraţi ai obştii, a fost o sută de talanţi şi o mie şapte sute şaptezeci şi cinci de sicli.

26. Cîte o jumătate de siclu, după măsura suclului sfînt, s-a luat de la şase sute trei mii cinci sute cincizeci dintre cei care au mers la numărătoare, de la douăzeci de ani în sus.

27. O sută de talanţi de argint/au fost

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

ла Топирѣ капетелор кортулуй, ши ла капете
ле акопереміжнтулуй. Осутъ де капете ла
Осутъ де Талянци оуй Талянтъ ла оуй капецеле.
Ши чѣ, ,,ѱое, де сикли, аў фъкут ла капето
рнле стжлпилор, ши лѣу полент капецѣлелелор,
ши аў подобит пре джнший. Ши арама
лу Орій, то, де талянци, ши, ,,ву, де сили.
Ши аў фъкут детржнса прагурнле оушій кортулуй
мжртурієй, ши тжрпъкнкуль чель де арамъ
ку грътарюл луй, ши тоате васеле тжрпъ
кнкулуй. Ши фъндурнле курцій пенпрежур,
ши прагурнле порцій курцій, ши църуший кортулуй, ши църуший курцій пенпрежур.

К А П Л Ѳ

Ши чела че аў ръмасъ вжнътуля ши мохоржтуля, ши рошуля, аў фъкут вемінте де службе луй Аарон, каръ служасъ ку ѣле пътру чеа сфинтъ, дупъ кум поруни Домнул луй Моисі. Ши фъкуръ чѣ прете оумър де аур, ши де вжнят ши де мохоржт, ши де рошу рътъчинт, ши де мъталсе пплетинтъ. Ши стътъпуръ пъмінтоаселе чѣле де аур капъруля, каръ цесут пре ѣле ку вжнятул ши ку мохоржтуля, ши ку рошуля че рътъчинт, ши ку мъталсъ чѣ пплетинтъ, лукру цесут лѣу фъ кут пре ѣле. Прете оумери цінндусе де амжндоо пъртиле, лукру цесут пътру сине пплетинт, оунуля ку алалт дентру джнсуля аў фъкут, дупъ фъптура луй, деи аур ши деи вжнят ши мохоржт ши рошу рътъчинт, ши мъталсе пплетинтъ, дупъ кум поруни Домнул луй Моисі. Ши фъкуръ амжндоо пітрнле змарадулуй пътъпате ши цинтуите ку аур, стъпите ши чопите чопинтурі де пітре, дентру нумеле фіилор луй Израиль. Ши лепъсерь пре ѣле пре оумерие чей прісте оумере, пітри де поменире жнтъ фіилор луй Израиль, дупъ кум поруни Домнул луй Моисі. Ши фъкурь енгопнуля лукру ке сут ку пътръле дупе лукруля чей прете оумере, де аур, ши вжнят, ши мохоржт, ши рошу рътъчинт ши мъталсе пплетинтъ, пътру мъни, пътрат аў фъкут енгоапнуля десо пъмъ де лу ру, ши десопъмъ де лій пътрат. Ши се цесе пътръ нуля цесутурі дупъ пітръ пътру пътрат ржндурі, ржнд де пітри, сардиу, ши топазиу, ши змарагдъ оунъ ржнд. Ши ржндуля ал доилеа, анфраксъ, ши зафирь, ши іасипъ. Ши рж дуля ал трейле лигнисонь, ши ахатисъ, ши амі дистъ. Ши ржндуля ал пътрулеа, хрисолидъ, ши онихонь, ши вирилонь, пътрате ку аур, ши легате пенпрежур ку аур. Ши пі тръле ера дей нумеле фіилор луй Израиль, ві, де дъсъ спрезъче нуме алеле, стъпате печецї, кі дей нумеле сеу ла, ві, нѣмурі. Ши аў фъ кут пре енгоапнуля лънцуше пплетинте, лукру пплетинт де аур курат. Ши аў фъкут доо пъвезе де аур, ши доо верінцї де аур. Ши аў пусъ пре чѣле доо верінцї де аур, ла амжндоо пъ ръцъторіле, енгоапнуляй. Ши аў пусъ

Pag. 67, col. II

capetelor cortului şi la capetele acoperemîmtului: [28] O sută de capete la o sută de talanţi, un talant la un căpeţel.

28[29]. Şi cea 1 775 de sicli au făcut la chiotorile stîlpilor şi le-au polcit căpeţêlele lor şi au împodobit pre dînşii.

29[30]. Şi arama luorii, 370 de talanţi şi 2 400 de sicli.

30[31]. Şi au făcut dentr-însa pragurile uşii cortului mărturiei, şi jărtăvnicul cel de aramă cu grătarul lui, şi toate vasele jîrtăvnicului,

31[32]. Şi fundurile curţii pen împrejur, şi pragurile porţii curţii, şi ţăruşii cortului, şi ţăruşii curţii penprejur.

CAP 39

1. Şi cela ce au rămas vînătul, şi mohoritul, şi roşul, au făcut veşminte de slujbe lui Aarón, ca să slujască cu ele întru cel sfînt, după cum porunci Domnul lui Moisi.

2. Şi făcură cea-preste-umăr de aur, şi de vînăt, şi de mohorît, şi de roşu răsucit, şi de mătase împletită.

3. Şi să tăiară potcoavele cêle de aur ca părul, ca să ţeasă împreună cu vînătul, şi cu mohoritul, şi cu roşul cel răsucit, şi cu mătasea cea împletită, lucru ţesut le-au făcut pre êle

4. Preste-umeri, ţiindu-se de amîndoao părţile, lucru ţesut întru sine, împletit unul cu alalt.

5[4]. Dentru dînsul au făcut, după făptura lui, den aur, şi den vînăt, şi mohorît, şi roşu răsucit, şi mătase împletită, după cum porunci Domnul lui Moisi.

6[5]. Şi făcură amîndoao pietrile zmaragdului împănate şi ţintuite cu aur, săpate şi cioplite, cioplitură de pecête, dentru numele fiilor lui Israil.

7[6]. Şi le puseră pre êle pre umerile cei-preste-umere, pietri de pomenire sînt fiilor lui Israil, după cum porunci Domnul lui Moisi.

8[7]. Şi făcură engolpíul, lucru ţesut cu împistrêle, dupre lucrul cei-preste-umere, de aur, şi vînăt, şi mohorît, şi roşu răsucit.

9[7]. Şi mătase împletită, în patru muchi, îndoit au făcut engolpíul, de o palmă de lungu şi de o palmă de lat, îndoit.

10[8]. Şi se ţesu într-însul ţesetură după piatră, în patru rînduri, rînd de pietri: sardion, şi topazion, şi zmaragd, un rînd;

11[9]. Şi rîndul al doilea: anthráx, şi zamfir, şi iaspis;

12[10]. Şi rîndul al treile lighirión, şi ahatís, şi amethistos:

13[11]. Şi rîndul al patrulea: hrisolithos, şi virilión, şi onihión, încunjurate cu aur şi legate penprejur cu aur.

14[12]. Şi pietrile era den numele fiilor lui Israil, 12 den doaosprăzêce nume ale lor săpate peceţi, careş den numele său. la 12 neamuri.

15[13]. Şi au făcut pre engolpíu lănţuşă împletite, lucru împletit de aur curat.

16[14]. Şi au făcut doao paveze de aur şi doao verigi de aur.

16[15]. Şi au pus pre cêle doao verigi de aur la amîndoao începăturile engolpíului.

17[16]. Şi au pus/lănţuşele de aur pre amîndoao veri-

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

căpeţêlele acoperemintului: [28] 100 căpeţêle la 100 talandzi, talandul la un căpeţel.

28[29]. Şi cea 1 775 sicli au făcut la chiotorile stîlpilor şi le-au poleit căpeţêlele lor şi l-au şi podobit pre înşii.

29. Şi aramă luării, 370 talandzi şi 2 400 sicli [18].

30[31]. Şi au făcut dentru însul pragurile [19] uşii cortului mărturiei, şi jîrtăvnicul cel de aramă cu grătariul lui, şi toate vasele jîrtăvnicului,

31[32]. Şi fundurile curţii prenpreglur, şi pragurile porţii curţii, şi poclumbii cortului, şi poclumbii curţii prenpreglur.

CAP 39

1. Şi au rămas vêrde, şi moh<o>rit, şi roşlul, au făcut veşminte de slujbă [1] lui Aaron, ca să slujască cu êle intru cel sfîntu, după cum porinci Domnul lui Moisi.

2. Şi făcură cea-preste-umăr [2] de aur, şi vêrde, şi moh<o>rit, şi roşlu răsucit, şi vişin înpletit,

3. Şi să tăiară lastoviţile de aur ca părul, ca să s<ă> ţeasă înpreună cu vêrde, şi cu moh<o>ritul, şi cu roşlul cel răsucit, şi cu vişinul cel înpletit, lucru ţăsut l-au făcut pre el

4. Preste-umere, ţîndu-să de amîndoaă părţile, lucru ţăsut intre sine, înpletit unul cu alalt.

5[4]. Dentru însul au făcut, după făptura lui, den aur, şi den vêrde, şi moh<o>rit, şi roşlu răsucit, şi vişin înpletit, după cum porinci Domnul lui Moisi.

6[5]. Şi făcură amîndoaă pietrile [3] smaragdului găvozdiţi şi ţîntuiţi cu aur, săpaţi şi clopliţi, cloplitură de pecête, den fîii lui Israil.

7[6]. Şi le puseră pre êle pre umerile cel-preste-umere, pietri de pomenire sîntu a fîilor lui Israil, după cum porănci Domnul lui Moisi.

8[7]. Şi făcură cuvîntu, lucru ţăsut intru înpistreală, după lucru cel-preste-umere, den aur, şi vêrde, şi moh<o>rit, şi roşlu răsucit [4].

9[7]. Şi vişin înpletit, în patru muchi îndoit au făcut cuvîntul, de o palmă de lungu şi de o palmă de lat, îndoit.

10[8]. Şi să ţăsu intru însul ţăsătură după piatră, în 4 şiraguri [5], şirag de pietri: sardion, şi topázion, şi zmaragdu un şirag;

11[9]. Şi siragul al doilea: antrax, şi zamfiros, şi ghesmi;

12[10]. Şi şiragul al treilea: lighirion, şi ahatis, şi améthistos;

13[11]. Şi şiragul al patrulea: hrisólithos, şi virilion, şi onihion, încunglurat cu aur şi legat prenpreglur cu aur.

14[12]. Şi pietrile era den numerile fîilor lui Israil, 12 den 12 numerile a lor săpaţi cu peceţi, careleş după numele său, la 12 neamuri.

15[13]. Şi au făcut pre cuvîntu lanţuje înpletite den aur curat.

16[14]. Şi au făcut doao păvecloare de aur şi doao verigi de aur [6]. [15] Şi au pus pre êle doao verigi de aur la amîndoao părţile începăturile cuvîntului.

17[16]. Şi au pus/lanţuje de aur pre

CAP 39

Iară vêrdele cîi prisosise, şi cel gravani, şi cel roşu, şi vişina făcură odăjdii de slujbă lui Aáron, ca să slujască în sfînţire. Şi aduseră odăjdiile la Moisei, şi cortul, şi toate vasele lui, şi închie[e]turile lui, şi stîlpii, şi temêlele lor, şi sicriul legii, şi acoperemîntul lui, şi altariul, şi toate vasele lui, şi undelemnul ungerei, şi amestecarea tămîiei, lumina cea curată, şi candelele aprinderei, şi undelemnul luminării, şi masa punerii înainte, şi toate vasele ei, şi pîinea cea pusă înainte, şi odăjdiile êle sfinte în care să slujască Aáron, şi odăjdiile feciorilor lui de preoţie, şi zăvêsele curţii, şi stîlpii, şi temêlele lor, şi zăvasa uşilor cortului, şi a uşilor curţii, şi toate vasele cortului, şi toate lucrurile lui, şi pielile êle de berbêce ruşite, şi acoperemîntul cel de piei verzi, şi toate zăvêsele, şi păruşii, şi toate lucrurile cîte era de lucrul cortului mărturiei cîte porăncise Domnul lui Moisei. Aşa făcură feciorii lui Israil. Şi văzu Moisei toate lucrurile cîte făcură şi le făcuse cum porăncise lui Domnul. Şi le blagoslovi Moisei.

pentru turnarea celor o sută de capete ale cortului şi pentru capetele perdelei, o sută de capete din o sută de talanţi, cîte un talant pentru un capăt.

28. Din o mie şapte sute şaptezeci şi cinci de sicli au făcut cîrligele stîlpilor, au poleit capetele lor şi le-au împodobit.

29. Arama adusă prinos a fost trei sute şaptezeci de talanţi şi două mii patru sute de sicli.

30. Au făcut din ea tălpile pentru stîlpii de la intrarea cortului mărturiei, jertfelnicul arderii de tot şi toate uneltele lui,

31. Tălpile stîlpilor curţii, ţărusii cortului şi ţăruşii curţii de jur împrejur.

CAP. 39

Veşmintele preoţeşti

1. Din prisosul de mătase viorie, vişinie şi stacojie i-au făcut veşminte lui Aaron, ca să slujească în ele în locaşul sfînt, după porunca Domnului.

2. I-au făcut efod din fir de aur, mătase viorie, vişinie şi stacojie şi din fir de in răsucit.

3. Şi au tăiat foile de aur în fîre, pe care le-au ţesut cu iscusinţă printre firele de in răsucit cu cele de mătase viorie, vişinie şi stacojie.

4. I-au făcut două încheietori de pus peste umăr, prinse de amîndouă părţile.

5. Au făcut brîul efodului, care vine peste el, din fir de aur, mătase viorie, vişinie şi stacojie şi din fir de in răsucit, după cum îi poruncise Domnul lui Moise.

6. Au lucrat două pietre de smarald ferecate în aur şi au săpat pe ele, ca o pecete, numele fîilor lui Israel.

7. Şi le-au pus pe umerii efodului, întru pomenirea fîilor lui Israel, după cum îi poruncise Domnul lui Moise.

8. Au făcut apoi hoşenul, lucru ţesut cu măiestrie, după chipul efodului, din fir de aur, mătase viorie, vişinie şi stacojie şi din fir de in răsucit.

9. Hoşenul l-au făcut îndoit, în patru colţuri, lung de o palmă şi lat de o palmă.

10. Şi au pus pe el pietre scumpe în patru rînduri; rîndul întîi sardeon, topaz şi smarald;

11. Rîndul al doilea: rubin, safir şi iaspis;

12. Rîndul al treilea: opal, agat şi ametist;

13. Rîndul al patrulea: hrisolit, onix şi beril. Toate erau ferecate în aur.

14. Şi au fost douăsprezece pietre, după numărul numelor fîilor lui Israel, săpate ca nişte peceţi, fiecare după numele celor douăsprezece seminţii.

15. Au făcut peste hoşen lănţişoare răsucite din aur curat.

16. Au făcut două paveze de aur şi două verigi de aur şi au prins verigile de cele două părţi de sus ale hoşenului.

17. Au agăţat/lănţişoarele de aur de

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 68, col. I

лѣнцушеле де аур, пре амândoo верициле, пре а
мândoo пъръциле енголпиулуй, шй ла амândoo
апрешнърнле челе доо лѣнцушѣ. Шй ау ξε
пусе пѣте челе доо павезе, оумерелe чей де пре
те оумѣръ, деи потрівіте апрацъ. Шй ау фъ ηε
кут доо верици де аур, шй ау пусе пре амândoo
арипиле, пѣте марцинеа, енголпиулуй пре мари
неа денапоі, чей пѣте оумѣръ деи лъуитъ.
Шй ау фъкут доо верици де аур, шй ау пусе ιε
пѣте амândoo оумерелe чей пѣте оумѣръ до
тоо деджосуль, деи фацъ дупъ апрешнарѣ деи
ку лъцесъторїй чей де пѣте оумѣръ. Шй ау κ
стрâсу енголпиулуй де верицинле де джосуль, спре
верицинле чѣ де пѣте оумѣ, цїнд дуе дебâнѣ, фїнд
аплетите лацесъторя чей де пѣте оумѣ, пентру
касъ ну сѣ слобозе енголпиуль деи чѣ престе
оумѣръ дупъ кум порунчи Домнулу лу Моисей.
Шй ау фъкут хаина чѣ пâнѣ тоо, сам чѣ пре κα
сте оумѣръ, лукру цесут тот бâнѣт. Шй κβ
гура хайнеи чей пâнѣ тоо, амиклоо цесут
аплетите, ку марцеле цїнд апрежуо, чеа пре
жур гура ера недезлегате. Шй ау фъкут κγ
ла поалеле хайнеи чей пâнѣ тоо, деи жоо родїо
ре ка унїй рошоодїй аформате, дебâнѣт шй демохо
рât, шй рошу ръсучите, шй мътасе аплети
те. Шй ау фъкут клопоци де аур, шй ау κδ
пусе клопоцей пре поалеле хайнеи апрежур, пре
мицлоуль родїйлор. Клопоци де аур шй роо κε
дїоаре пре поалеле хайнеи апрежур, каре служа
ск дупе кум порунчи Домнулу лу Моисей.
Шй ау фъкут хайне де мътасе лукру цесут,
лу Аарон шй фїйлор лу. Шй кивериле де κζ
мътасе, шй мутра де мътасе, шй нъдрацїй
де мътасе аплетите. Шй брâнеле лор де κη
мътасе бâнѣт шй мохорâт шй рошу аплети
те, лукру де апистриторю аче кумау порунчит
Домнулу лу Моисей. Шй ау фъкут потиоа κθ
бачѣ де аур, осебире сфинтулуй де аур курат
шй ау скрис пре джса, слове съпате де пецѣте,
сфинцирей Домнулуй. Шй пусерѣ престе ачеа λ
аплетитура чѣ бâнѣт, каре фъцу десупра престе
мутрѣ, аче кумау порунчит Домнулу лу Моисей.
Шй сърши тот лукрулу кортулуй мъртурїй, λα
шй фъкурѣ фїй лу Israil дупе тоате кâтеау
порунчит Домнулу лу Моисей. Шй адусерѣ λβ
кортулу кътре Моисей, шй тоате васеле лу шй
верицеле лу, шй стâлпїй лу, шй зъвоарѣле
лу, шй църуушїй лу, шй фундурile лу.
Шй пїеле, пїей де бербѣче рушите, шй апери λγ
мâнтурile десупра пїей бинете. Шй катапе
тѣзма шй кувотулу мъртурїй шй другїй лу
шй трецъторнику. Шй маса штоате васеле еи, шй λε
пâинile пунерїй. Шй сфѣшникулу чеа курат λζ
шй луминile лу, луминї де ардере, шй тоате
васеле лу, шй унїнту де лемнулу луминїй.
Шй жъртъвникулу чеа де аур, шй унїнту де λη
ка унїнерїй, шй тъмâя тоокмирїй. Шй пе λθ
ла ушїй кортулуй. Шй жъртъвникулу чеа
де арамъ, шй грătарилу лу чеа де арамъ, шй
дрă

gele, pre amîndoao părțile engolpíului și la amîndoao împreunările, cêle doao lănțușă.

18[17]. Și au pus peste cêle doao paveze umerele cei-de-preste-umăr, denpotrivă, în față.

19[18]. Și au făcut doao verigi de aur și au pus pre amîndoao aripile, preste marginea engolpíului, pre marginea dennapoi cei-preste-umăr denlăuntru.

20. Și au făcut doao verigi de aur și au pus preste amîndoao umerele cei-preste-umăr den jos de dînsul, den față, după împreunarea den sus a țesăturii celei-de-preste-umăr.

21[20]. Și au strînsu engolpíul den verigile de pre dînsul spre verigile cei-de-preste-umăr, țiindu-se den vînăt, fiind împletite la țesătura cei-de-preste-umăr, pentru ca să nu să sloboază engolpíul den cea-preste-umăr, după cum porunci Domnul lui Moisi.

22[21]. Și au făcut haina-cea-pînă-jos supt cea-preste-umăr, lucru țesut tot vînăt.

23. Și gura haineí-cei-pînă-jos, în mijloc țesută împletită, cu carele țiind împrejur, cel-prejur-gură era nedezlegat.

24[23]. Și au făcut la poalele haineí-cei-pînă-jos den jos rodioare ca unii rodii înflorite, de vînăt, și de mohorît, și roșu răsucit, și mătase împletită.

25[24]. Și au făcut clopoți de aur și au pus clopoței pre poalele haineí împrejur, pren mijlocul rodiilor,

26[25]. Clopoți de aur și roditoare pre poalele haineí împrejur, ca să slujască, dupe cum porînci Domnul lui Moisi.

27[26]. Și au făcut haine de mătase, lucru țesut, lui Aarón și fiilor lui,

28[27]. Și chiverile de mătase, și mitra de mătase, și nădragii de mătase împletită,

29[28]. Și brînele lor de mătase vînătă, și mohorîtă, și roșu, împletite, lucru de împistritoriu, în ce chip au porîncit Domnul lui Moisi.

30[29]. Și au făcut potcoava cea de aur, osibire sfîntului, de aur curat, și au scris pre dînsa slove săpate de pecête sfințirei Domnului.

31[30]. Și puseră preste ea împletitura cea vînătă, ca să fie deasupra preste mitră, în ce chip au porîncit Domnul lui Moisi.

32[31]. Și s<ă> săvîrși tot lucrul cortului mărturiei și făcură fiii lui Israil dupe toate cîte au porîncit Domnul lui Moisi.

33[32]. Și aduseră cortul cătră Moisi, și toate vasele lui, și verigele lui, și stîlpii lui, și zăvoarăle lui, și țăruși lui, și fundurile lui,

34[33]. Și pieile, piei de berbêce rușite, și acoperimînturile, deasupra piei vinete,

35[34]. Și catapeteazma, și chivotul mărturiei, și drugii lui, și jărtăvnicul,

36[35]. Și masa, și toate vasele ei, și pîinile punerii,

37[36]. Și sfêșnicul cel curat, și luminile lui, lumini de ardere, și toate vasele lui, și untdelemnul luminii,

38[37]. Și jîrtăvnicul cel de aur, și untdelemnul ungerii, și tămîia tocmirii, [38] și poala ușii cortului,

39. Și jîrtăvnicul cel de aramă, și grătariul lui cel de aramă, și/drugii lui, și toate vasele lui, și spălătoarea, și

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

amîndoao verigele pre amîndoao părţile a cuvîntului şi la amîndoao împreunările, doao lanţuje[7].

18[17]. Şi au pus preste cêle doao pevecioare umerile cei-preste-umere, denpotrivă, den faţă.

19[18] Şi au făcut doao verigi de aur şi au pus pre amîndoă aripile[8], preste marginea cuvîntului, pre marginea denapoiei cei-preste-umăr denlontru.

20[19]. Şi au făcut doă verigi de aur şi au pus preste amîndoao umerile cei-preste-umăr den jos de însul, den faţă, spre împreunarea den sus de ţăsătura celi-preste-umăr.

21[20]. Şi au strînsu cuvîntul den înêlele[9] de pre însul spre verigele celi-preste-umăr, ţîindu-să den vêrde, fiind împletiţi la ţăsătură acelia-preste-umăr, pentru ca să nu să sloboadze cuvîntul den cea-preste-umăr, după cum porînci Domnul lui Moisi.

22[21]. Şi au făcut haînea-cea-pănglos[10] suptu cea-preste-umăr, lucru ţăsut tot vêrde.

23[22]. Şi gura cei-pănă-glos-haine, în mijloc ţăsut împletit, cu carele ţîind împregiur, cel-pregiur-gură era nedezlegat.

24[23]. Şi au făcut poalele haine<i>[11]-cei-pănă-glos den glos rudioare ca a unii rudii înflorite: de vêrde, şi de moh<o>rit, şi roşiu răsucit, şi vişin împletit[12].

25[24]. Şi au făcut clopoţi[13] de aur şi au pus clopoţeii pre poalele haineî împrejur, între rudioare.

26[25]. Clopoţi de aur şi rudioare pre poalele haineî împregiur, ca să slujască, după cum porînci Domnul lui Moisi.

27[26]. Şi au făcut haine vişine[14], lucru ţăsut, lui Aaron şi fiilor lui,

28[27]. Şi chiverile[15] de vişin, şi mitra[16] de vişin, [28] şi nădragii[17] de vişin împletit,

29. Şi briele lor de vişin, şi vêrde, şi moh<o>rit, şi roşiu împletit, lucru a împistritorului, în ce chip[18] au porîncit Domnul lui Moisi.

30. Şi au făcut potcoava cea de aur[19], usăbire sfîntului, de aur curat, şi au scris pre ea[20] slove săpate a pecête, sfinţenie Domnului.

31. Şi puseră preste el[21] împletitura cea vêrde, ca să fie deasupra mitrei[22], în ce chip au porîncit Domnul lui Moisi.

32. Şi să săvîrşi tot lucrul a cortului mărturiei şi făcură fiii lui Israil după toate cîte porînci Domnul lui Moisi.

33. Şi aduseră cortul către Moisi, şi toate vasele lui, şi verigele lui, şi stîlpii lui, şi zăvoarăle lui, şi pociumbii lui, şi fundurile lui,

34. Şi pielile, piei de berbêce ruşite, şi acopereminturile de asupra, piei verzi[23],

35. Şi acoperemîntul, şi săcriiul mărturiei, şi verigile lui, şi acoperemîntul,

36. Şi masa, şi toate casele ei, şi pînele punerii,

37. Şi sfêşnicul cel curat, şi luminile lui, lumine de ardere, şi toate cîniile lui, şi untuldelemnu de luminat,

38. Şi jîrtvnicul cel de aur, şi untdelemnul a ungerii, şi tămîie a tocmirei, [39] şi poala uşii cortului,

39[40]. Şi jîrtăvnicul cel de aramă, şi grătarlul cel de arame, şi/păringele lui, şi toate

verigile de pe cele două părţi ale hoşenului.

18. Celelalte două capete ale lănţişoarelor le-au prins de cele două paveze şi le-au pus pe umerii efodului în faţă.

19. Au mai făcut două verigi de aur şi le-au prins de cele două aripi ale hoşenului, în partea dinspre efod.

20. Au mai făcut încă două verigi de aur şi le-au pus pe amîndoi umerii efodului, în partea de jos, în faţă, unde se unesc, mai sus de briul efodului.

21. Şi au strîns hoşenul cu verigile lui de verigile efodului cu un şnur de mătase viorie, ca să nu cadă hoşenul de pe efod şi ca să stea peste briul efodului, după cum îi poruncise Domnul lui Moise.

22. Şi au făcut meilul de sub efod, ţesătură viorie.

23. În mijloc, meilul avea o deschizătură şi împrejurul deschizăturii avea un tiv, ca să nu se rupă.

24. Şi au făcut pe poalele meilului rodii de mătase viorie, vişinie şi stacojie şi de fir de in răsucit.

25. Au mai făcut clopoţei de aur şi au pus clopoţei pe poalele meilului de jur împrejur între rodii.

26. Pe poalele meilului de slujbă au aşezat un clopoţel şi o rodie, un clopoţel şi o rodie, şi tot aşa, după cum poruncise Domnul lui Moise.

27. Şi au făcut pentru Aaron şi pentru fiii lui veşminte ţesute din pînză de in,

28. Chidare de in, mitre de in şi nădragi de in răsucit.

29. Şi brîie din pînză de in şi de mătase viorie, vişinie şi stacojie, ţesătură măiestrită, după cum îi poruncise Domnul lui Moise.

30. Au făcut şi o tăbliţă de aur şi au săpat pe ea în chip de pecete: „Sfinţită Domnului".

31. Şi au prins-o cu un fir de mătase viorie în partea de dinainte a chidarului, după cum îi poruncise Domnul lui Moise.

Împlinirea lucrărilor

32. Astfel s-au sfîrşit toate lucrările cortului. Toate le-au făcut fiii lui Israel după cum poruncise Domnul lui Moise, aşa au făcut.

33. Apoi au adus lui Moise: cortul, acoperemintele şi uneltele, cîrligele, scîndurile, drugii, precum şi stîlpii cu tălpile,

34. Pieile pentru acoperiş, perdeaua de mijloc,

35. Chivotul legii, capacul lui şi drugii,

36. Masa pîinilor puse înainte, cu toate vasele ei,

37. Sfeşnicul de aur curat, candelele lui, candelele de luminat şi untdelemnul lor,

38. Jertfelnicul cel de aur, mirul ungerii, miresmele de tămîiat şi perdeaua de la intrarea cortului,

39. Jertfelnicul cel de aramă pentru arderile de tot/ uneltele lui, spălătoarea cu

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

Pag. 68, col. II

дрꙋџїи лꙋи, ши тоате васеле лꙋи, ши спълъто
м ра ши фꙋндꙋль еи. Ши пънзеле кꙋрцїи ши
стълпїи, ши фꙋндꙋриле еи ши поала ꙋшїи кꙋр
ма цїи ши фꙋниле еи, ши църъшїи еи. Ши то
те дескиселе че сънт ла лꙋкрꙋриле кортꙋлꙋи мър
мв тꙋрїеи. Ши вешминтеле челе де слꙋжбъ, ка съ слꙋжа
скъ кꙋ дънселе ѫ сфънт, вешминтеле сфънтꙋлꙋи,
кареле сънт але лꙋи Ааронъ, ши вешминтеле
фїилор лꙋи ла слꙋжбъ дꙋпе тоате къте порꙋнчи
домнꙋль лꙋи Моѵси, аша аꙋ фъкꙋть фїии лꙋи
мг Ісраиль тоатъ гътиреа. Ши възꙋ Моѵси
тоате лꙋкрꙋриле, ши ера фъкꙋте ачѣстеа ѫ че
кипъ порꙋнчи домнꙋль лꙋи Моѵси, аша леꙋ фъкꙋт
пре еле, ши благослови пре дъншїи Моѵси.

КАП. М.

а Ши гръи домнꙋль кътръ Моѵси зикъндь.
в Ѫ зїоа дентъи алꙋнїи дентъи лꙋнъ
ноао, вей ѫтинде кортꙋль мъртꙋрїеи.
г Ши вей пꙋне кивотꙋль мъртꙋрїеи, ши
вей акопери кивотꙋль кꙋ акоперимънтꙋл.
д Ши вей бъга ѫлъꙋнтрꙋ маса, ши вей пꙋне ѫнаин
е те пꙋнереа еи. Ши вей бъга ѫлъꙋнтрꙋ сфѣш
никꙋль, ши вей пꙋне фъклїиле лꙋи, ши вей пꙋне
жъртвъникꙋль чель де аꙋрь, ка съ тъмъезе ѫ
ѕ наинтѣ кивотꙋлꙋи мъртꙋрїеи. Ши вей пꙋ
не акоперита, акоперимънтꙋлꙋи, пре ꙋша кор
тꙋлꙋи мъртꙋрїеи, ши жъртвъникꙋль жъртве
лорь ѫль вей пꙋне лънгъ ꙋшиле кортꙋлꙋи мър
з тꙋрїеи. Ши вей пꙋне спълътоареа ѫтре кор
тꙋль мъртꙋрїеи, ши ѫтре жъртвъник, ши вей
и пꙋне ѫтрънса апъ. Ши вей пꙋне ѫпрежꙋрь
кортꙋль, ши тоате къте сънт ѫ ел вей сфинци
ѳ ѫпреџꙋрь. Ши вей лꙋа ꙋнтꙋль делемнꙋль ꙋн
џерїи, ши вей ꙋнџе кортꙋль ши тоате къте
ѫтрънсꙋль, ши вей сфинци пре дънсꙋль, ши то
ате васеле лꙋи ши вор фи сфинте, ши вей ꙋнџе жър
твъникꙋль жъртвелорь, ши тоате васеле лꙋи,
ши вей сфинци, жъртвъникꙋль, ши ва фи жъртвъ
і никꙋль, сфинтꙋль сфинтелорь. Ши вей ꙋнџе
спълътоарѣ ши фꙋндꙋл еи ши о вей сфинци пре еа.
аі Ши вей адꙋче пре Ааронъ ши пре фїии лꙋи ла ꙋшиле
ві кортꙋлꙋи мъртꙋрїеи. Ши вей скълда пре дън
шїи кꙋ апъ, ши вей ѫбръка пре Ааронъ кꙋ веш
минтеле челе сфинте, ши ꙁл вей ꙋнџе пре ель ши ꙁл вей
сфинци пре ел, ши ва слꙋжи мїе, ши пре фечорїи лꙋи ꙁй вей адꙋ
че, ши вей ѫбръка кꙋ хайне, ши и вей ꙋнџе ѫ че кип
ай ꙋнсꙋ пре тътъл лор, ши мь вор преоци мїе.
гі Ши ва фи касиле фїилор ꙋнџере де преоцїе ѫ вѣ
ді чи, ѫтрꙋ рꙋделе лор. Ши аꙋ фъкꙋт Моѵси
тоате къте аꙋ порꙋнчит лꙋи домнꙋл аша аꙋ фъ
еі кꙋть. Ши фꙋ ѫ лꙋна дентъи ѫ ал доилѣ
ань ешинд еи ден Егѵпет, ла лꙋнъ ноао сеꙋ ѫ
ѕі тинсꙋ кортꙋл. Ши аꙋ пꙋс Моѵси кортꙋл,
ши аꙋ пꙋс къпецѣлеле лꙋи, ши аꙋ пꙋс зъвоареле.
зі Ши аꙋ пꙋс стълпїи лꙋи, ши аꙋ ѫтинсꙋ гардꙋ
риле кортꙋлꙋи, ши аꙋ пꙋс акоперемънтꙋл кор
тꙋлꙋи пре ел деасꙋпра, дꙋпъ кꙋм аꙋ порꙋнчит
иі домнꙋл лꙋи Моѵси. Ши лꙋънд мъртꙋрїиле
леꙋ пꙋс ѫлъꙋнтрꙋ ѫ кивот, ши аꙋ пꙋс дрꙋџїи

fundul ei,

40. Și pînzele curții, și stîlpii, și fundurile ei, și poala ușii curții, și funile ei, și țărușii ei, [41] și toate dechisele ce sînt la lucrurile cortului mărturiei.

41 [42]. Și veșmintele cêle de slujbă, ca să slujască cu dînsele în sfînt, veșmintele sfîntului, carele sînt ale lui Aarón și veșmîntele fiilor lui la slujbă,

42. Dupe toate cîte porînci Domnul lui Moisi așa au făcut fiii lui Izrail toată gătirea.

43. Și văzu Moisi toate lucrurile și era făcute acêstea în ce chip porunci Domnul lui Moisi, așa le-au făcut pre êle. Și blagoslovi pre dînșii Moisi.

CAP 40

1. Și grăi Domnul către Moisi zicînd :

2. „În zioa dentîiu a lunii dentîiu, lună noao, vei întinde cortul mărturiei.

3. Și vei pune chívotul mărturiei și vei acoperi chívotul cu acoperimîntul.

4. Și vei băga înlăuntru masa și vei pune înainte punerea ei ; [5] și vei băga înlăuntru sfêșnicul și vei pune făcliile lui.

5. Și vei pune jîrtăvnicul cel de aur, ca să tămîiêze înaintea chívotului mărturiei. [6] Și vei pune acoperirea acoperimîntului pre ușa cortului mărturiei.

6. Și jărtăvnicul jărtvelor îl vei pune lîngă ușile cortului mărturiei.

7. Și vei pune spălătoarea între cortul mărturiei și între jărtăvnic și vei pune într-însa apă.

8. Și vei pune împrejur cortul și toate cîte sînt în el le vei sfinți împregiur.

9. Și vei lua untdelemnul ungerii și vei unge cortul și toate cîte-s într-însul și vei sfinți pre dînsul și toate vasele lui și vor fi sfinte.

10[9]. Și vei unge jîrtăvnicul jîrtvelor și toate vasele lui și vei sfinți jîrtăvnicul și va fi jîrtăvnicul sfîntul sfintelor.

11[10]. Și vei unge spălătoarea și fundul ei și o vei sfinți pre ea.

12[11]. Și vei aduce pre Aaron și pre fiii lui la ușile cortului mărturiei [12] și vei scălda pre dînșii cu apă.

13[12]. Și vei îmbrăca pre Aarón cu veșmintele cêle sfinte și-l vei unge pre el și-l vei sfinți pre el și va sluji mie.

14[12]. Și pre feciorii lui vei aduce și-i vei îmbrăca cu haine.

15[12]. Și-i vei unge în ce chip ai unsu pre tatăl lor și-m vor preoți mie. [13] Și va fi casile fiilor ungere de preoție în vêci întru rudele lor".

16[14]. Și au făcut Moisi toate cîte au poruncit lui Domnul, așa au făcut.

17[15]. Și fu în luna dentîi în al doilea an, ieșind ei den Eghipet, la lună noao, se-au întinsu cortul.

18[16]. Și au pus Moisi cortul, și au pus căpețêlele lui, și au pus zăvoarele, [17] și au pus stîlpii lui, și au întinsu gardurile cortului.

19[17]. Și au pus acoperemîntul cortului pre el deasupra, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

20. Și luînd mărturiile, le-au pus înlăuntu în chivot ; și au pus drugii/supt chivot și au pus jîrtăvnicul deasupra

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

vasele lui, şi medelniţa, şi fundul ei,

40[41]. Şi pîndzele curţii, şi stîlpii, şi fundurile ei, şi poala a uşii curţii, şi funiile ei, şi pociumbii ei, [42] şi toate cîniile ce-s la lucrurile cortului mărturiei.

41[43]. Şi veşmintele de slujbă, ca să slujască cuînse întru sfîntu, veşmintele a sfîntului carele sîntu a lui Aaron, şi veşmintele fiilor lui la slujbă,

42[43]. După toate cîte au porîncit Domnul lui Moisi, aşa au făcut fiii lui Israil toată gătarea.

43[44]. Şi văzdu Moisi toate lucrurile şi era făcute de ei în ce chip porîncî Domnul lui Moisi, aşea le-au făcut pre ele. Şi-l blagoslovi pre înşi Moisi [24].

temelia ei;

40. Perdelele curţii cu stîlpii şi tălpile lor, perdelele de la intrarea curţii, ţăruşii, toate lucrurile şi odoarele cortului;

41. Veşmintele preoţeşti, odăjdiile lui Aaron şi veşmintele fiilor lui.

42. Fiii lui Israel au făcut toate, aşa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

43. Şi cînd a văzut Moise că au făcut toate lucrurile, aşa cum îi poruncise Domnul, i-a binecuvîntat.

CAP 40

1. Şi grăi Domnul cătră Moisi dzicîndu [1]:

2. „În dzua dentăi a lunei dentăi, lună noaă, vei întinde cortul mărturiei.

3. Şi vei pune săcriiul mărturiei şi vei acoperi săcriiul cu acoperemîntul.

4. Şi vei băga înlontru masa [5] şi vei pune înnainte punerea ei; şi vei băga inlontru sfêşnicul şi-l vei pune feştilele lui.

5. Şi vei pune jirtăvnicul cel de aur, ca să tămîiedzi înnaintea săcriiului mărturiei. [6] Şi vei pune acoperirea acoperemîntului pre uşea cortului mărturiei.

6. Şi jirtăvnicul jirtivelor îi vei pune lîngă uşile cortului mărturiei.

7. Şi vei pune medelniţa între cortul mărturiei şi între jirtăvnic; şi vei pune întru însul apă.

8. Şi vei pune preste êle cortul şi toate cîte-s întru el le vei sfinţi înpreglur.

9. Şi vei lua untu de lemnul a ungerii şi vei unge cortul şi toate cîte-s întru insul şi-l vei sfinţi pre insă şi toate vasele lui şi va fi sfîntu.

10[9]. Şi vei unge jirtăvnicul jirtvelor şi toate vasele lui şi vei sfinţi jirtvănicul şi va fi jirtăvnicul sfîntul sfinţilor.

11[10]. Şi vei unge medelniţa şi fundul ei şi vei sfinţi pre el.

12[11]. Şi vei aduce pre Aaron şi pre fiii lui la uşile cortului mărturiei şi-i vei scălda pre înşii cu apă.

13[12]. Şi vei îmbrăca pre Aaron veşmintele svinte şi-l vei unge pre el şi-l vei sfinţi pre el şi va sluji mie.

14[12]. Şi pre ficiorii lui vei aduce şi-i vei îmbrăca haine.

15[12]. Şi-l vei unge în ce chip ai unsu pre tatăl lor şi vor preuţi mie. [13] Şi va fi ca să le fie lor ungere de preuţie în vêci întru rudele lor".

16[14]. Şi au făcut Moisi toate cîte au porîncit Domnul, aşa au făcut.

17[15]. Şi fu întru luna dentăi inn-al doilea an, ieşînd ei den Eghiptu, la lună noao, s-au întinsu cortul.

18[16]. Şi au pus Moisi cortul [2], şi au pus căpeţêlele lui, şi au pus zăvoarăle pre insă, [17] şi au pus stîlpii lui şi au întinsu gardurile a cortului.

19[17]. Şi au pus acoperemîntul de asupra cortului pre el, de asupra, după cum porîncî Domnul lui Moisi.

20[18]. Şi luîndu mărturiile, le-au pus înlontru, în săcrîiu, şi au pus păringele/suptu

CAP 40

1. Şi grăi Domnul cătră Moisei zicînd:

2. „În zioa dentăi a lunii cei dentăi, să întinzi cortul mărturiei.

3[2]. Şi să pui sicriul mărturiei şi să acoperi sicriul cu acoperemîntul.

4[3]. Şi să bagi masa înlăuntru şi să pui punêrea înaintea ei. [4] Şi să bagi înlăuntru sfêşnicul şi să pui făcliile într-insul.

5. Şi să pui altariul cel de aur ca să tămîiez sicriul mărturiei şi să pui acoperirea zăvêsei pre uşa cortului mărturiei.

6. Şi altariul jărtvelor să-l pui lîngă uşile cortului mărturiei.

7. Şi să pui lighinul între cortul mărturiei şi între altar şi să bagi într-insul apă şi preste dînsele să pui cortul.

8. Şi toate cîte sînt într-insul le vei sfinţi împrejur.

9. Şi să iai undelemnul ungerii şi să ungi cortul şi toate cîte sînt într-insul şi vei sfinţi pre dînsul şi toate vasele lui şi va fi sfînt.

10. Şi să ungi altariul jărtvei şi toate vasele lui şi să sfinţeşti altariul şi să fie altariul sfînta sfinţilor.

11. Şi să ungi lighinul şi fundul lui şi să-l sfinţeşti.

12. Şi să aduci pre Aáron şi pre feciorii lui înaintea uşilor cortului mărturiei şi să-i scalzi cu apă.

13. Şi să îmbraci pre Aáron cu odăjdii sfinte şi să-l ungi şi să-l sfinţeşti şi să junghe mie.

14[13]. Şi să aduci pre feciorii lui şi să-l îmbraci în odăjdii.

15[13]. Şi să-l ungi cum vei unge şi pre tatăl lor şi să junghe mie. Şi va fi ca să fie lor ungere de preoţie în vêci întru rudeniia lor".

16[14]. Şi făcu Moisei toate cîte porînci lui Domnul, aşa făcu.

17[15]. Şi fu al doilea an, în luna dentăi, deaca ieşiră ei den Eghipet, în zioa dentăi a lunii, tinse cortul.

18[16]. Şi puse Moisei cortul, şi căpeţêlele şi aşăză încuieturile, şi puse stîlpii.

19[17] Şi întinse zăvêzele împrejurul cortului şi puse zăvêzele cortului pre dînsul dăsupra, cum porîncise Domnul lui Moisei [1].

20[18]. Şi luînd mărturiile, le puse în sicriu înlăuntru şi puse picioarele/suptu sicriu.

CAP. 40

Sfinţirea cortului

1. Şi iarăşi a grăit Domnul lui Moise şi i-a zis:

2. „În ziua întîi a lunii întîi să întinzi cortul adunării.

3. Să pui în el chivotul legii şi să atîrni perdeaua înaintea lui.

4. Să aşezi înăuntru masa, punînd pe ea toate ale ei. Să aduci sfeşnicul şi să-i aprinzi candelele.

5. Să aşezi jertfelnicul tămîierii, cel de aur, înaintea chivotului legii şi să atîrni perdeaua de la intrarea cortului.

6. Jertfelnicul arderii de tot să-l aşezi înaintea intrării,

7. Iar între cortul mărturiei şi jertfelnic să pui spălătoarea şi să torni într-insa apă.

8. Să tocmeşti împrejurul cortului orînduirea curţii şi la intrarea curţii să atîrni perdeaua.

9. Iar mir de ungere şi unge cortul şi toate cele din el ca să-l sfinţeşti, şi el va fi sfînt;

10 Unge jertfelnicul arderii de tot şi toate uneltele lui şi se va sfinţi jertfelnicul în mare sfinţenie.

11. Unge spălătoarea şi temelia ei ca să o sfinţeşti.

12. Cheamă pe Aaron şi pe fiii lui ca să se spele la intrarea în cort.

13. Îmbracă-l pe Aaron în odăjdii, unge-l cu mir şi sfinţeşte-l, ca să-mi fie preot.

14. Îmbracă şi pe fiii lui Aaron cu hitoane.

15. Şi, ca pe tatăl lor, să-i ungi, ca să-mi fie preoţi. Şi ungerea aceasta îi va sfinţi preoţi în veac, în neamul lor".

Îndeplinirea poruncilor lui Dumnezeu

16. Şi a făcut Moise toate cîte le-a poruncit Domnul, chiar aşa a făcut.

17. În ziua întîi a lunii întîi din anul al doilea de la ieşirea lor din Egipt, a fost aşezat cortul.

18. Şi a întins Moise cortul şi a pus scîndurile, stîlpii şi grinzile la locul lor;

19. A tocmit deasupra cortului acoperemîntele şi a făcut acoperişul, cum îi poruncise Domnul.

20. A luat apoi tablele legii şi le-a pus în chivot, a vîrît drugii/prin verigile chivotului

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

69/II

Pag. 69, col. 1

сѹпт кѹвот, шн ѧ҆ пѹс жертвѣникѹ ѹвесѹпра
кѹвотѹлѹй. Шн ѕѣтѣ кѹвотѹ ѿкерт, шн
ѧ҆ пѹс ѧ҆коперирѣ ѧ҆коперемѧнтѹлѹй, шн ѧ҆ ѧ҆ко
перит кѹвотѹ мѣртѹрїен, ѿ ѥ҆кнп ѧ҆ порѹнїт
дмнѹ ѧ҆лѹй моѵеи. Шн ѧ҆ пѹс маса ѿпрѣ
тѹ мѣртѹрїен, делатѹрѣ кортѹлѹй мѣртѹ
рїен де кѣтре мїѧ́зѣ ноапте, ѧ҆фарѣ де ѧ҆коп
ремѧнтѹ кортѹлѹй. Шн ѧ҆ пѹс престе ѧ҆
пѧнїле пѹнерїй ѿнаинтѣ дмнѹлѹй, ѧ҆ѹпѣ кѹм
ѧ҆ порѹнїт дмнѹ ѧ҆лѹй моѵеи. Шн ѧ҆ пѹс
сфѣшникѹ ѿ кортѹ мѣртѹрїен, ѿ потрива мѣ
сїй, ла латѹрѣ кортѹлѹй де кѣтре ѧ҆ѹстрѹ.
Шн ѧ҆ пѹс фешїле лѹй ѿнаинтѣ дмнѹлѹй ѿ ѥ҆
кнп порѹнїт дмнѹ ѧ҆лѹй моѵеи. Шн пѹсе
жертвѣникѹ ѵеи де ѧ҆ѹр ѿ кортѹ мѣртѹрїен,
ѿпотрива ѧ҆коперемѧнтѹлѹй. Шн ѧ҆ тѣмѧ
пре дѧнсѹ тѣмѧ тѣмїїй, ѧ҆ѹпѣ кѹм ѧ҆
порѹнїт дмнѹ ѧ҆лѹй моѵеи. Шн жертвѣ
никѹ жертвелор, ѧ҆ пѹс лѧнѣ ѹшеле кортѹ
лѹй мѣртѹрїен, шн ѧ҆ ѧдѹс пре ел ардере де тот,
шн жертвѣ, ѧ҆ѹпѣ кѹм ѧ҆ порѹнїт дмнѹ ѧ҆лѹй
моѵеи. Шн ѧ҆ ѿкѹс спѣлѣторѣ ѿтре
мнїлокѹ кортѹлѹй мѣртѹрїен шн ѿтре мїї
локѹ сфѣшникѹлѹй, шн ѧ҆ пѹс ѿтрѧнса апѣ.
Пентрѹ ка сѣ се спѣле де ѥ҆нтрѧнса, моѵеи, шн
ѧ҆арон, шн фїїй лѹ, мѧнїле ло, ш ѥ҆ пїчоарѣ. Кѧнд
ва ѿтра ѥ҆лкортѹ мѣртѹрїен, ва кѧнд мергѹ ѿнаин
теа кѣтре жертвѣник са слѹжаскѣ, са спѣла де
трѧнса, ѧ҆ѹпѣ кѹм ѧ҆ порѹнїт дмнѹ ѧ҆лѹй мо
ѵеи. Шн ѧ҆ пѹс кѹртѣ пеи престѹрѹ кор
тѹлѹй, шн ѧ҆ жертвѣникѹлѹй. Шн сѣвѣрш
шн моѵеи тоате лѹкрѹрле, шн ѧ҆коперѧ норѹ
кортѹ мѣртѹрїен, шн де мѣрирѣ дмнѹлѹй сѣ
ѿмплѣ кортѹ. Шн нѹ пѹтѹ моѵеи сѣ ѿ
тре ѿ кортѹ мѣртѹрїен, пентрѹ ка оуѧ́ѣрїї
пре дѧнсѹ норѹ, шн де мѣрирѣ дмнѹлѹй сѣ ѿ
плѣ кортѹ. Шн кѧндѣ се арѣ сѹс норѹ
дѣ ла кортѣ, ѿтѹга фїїй лѹй ѿ ерѧ нѹ ѧ҆ѹ ѧ҆фа
лорѣ. Іарѣ де нѹ се сѹс норѹ, нѹ ѿтѹга
пѣнѣ зїоа карѣ се сѹс норѹ. Пентрѹ
ка нор ера ла кортѣ зїоа, шн ноаптѣ
фоѥ ера пре дѧнсѹ ѿнаинтѣ
ѧ҆тот ісраилѹ, ѿ тѣ тѹ
ате пѹрѣ ѥ҆ерѣ лорѣ.

chivotului.

21 [19]. Şi băgă chivotul în cort şi au pus acoperirea acoperemîntului şi au acoperit chivotul mărturiei, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

22 [20]. Şi au pus masa în cortul mărturiei, de laturea cortului mărturiei de către miazănoapte, afară den acoperemîntul cortului.

23 [21]. Şi au pus preste ea pîinele punerii înaintea Domnului, după cum au poruncit Domnul lui Moisi,

24 [22]. Şi au pus sfêşnicul în cortul mărturiei, împotriva mêsii, la laturea cortului de către áustru.

25 [23]. Şi au pus feştilele lui înaintea Domnului, în ce chip porunci Domnul lui Moisi.

26 [24]. Şi puse jîrtăvnicul cel de aur în cortul mărturiei, împotriva acoperemîntului.

27 [25]. Şi au tămîiat pre dînsul tămîia tocmirii, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

28 [26]. Şi jîrtăvnicul jîrtvelor au pus lîngă uşele cortului mărturiei.

29[26]. Şi au adus pre el ardere de tot şi jîrtvă, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

30 [27]. Şi au făcut spălătoarea între mijlocul cortului mărturiei şi între mijlocul sfêşnicului şi au pus într-insa apă,

31 [28]. Pentru ca să să spêle dentr-însa Moisi şi Aarón şi fiii lui mîinele lor şi picioarele,

32 [29]. Cînd vor întra ei la cortul mărturiei sau cînd mergu înainte, către jîrtăvnic, să slujască, să spăla dentr-însa, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

33 [30]. Şi au pus penprejurul cortului şi a jîrtăvnicului. [31] Şi săvîrşi Moisi toate lucrurile.

34 [31]. Şi acoperi norul cortul mărturiei şi de mărirea Domnului să împlu cortul.

35 [32]. Şi nu putu Moisi să între în cortul mărturiei, pentru că umbriia pre dînsul norul şi de mărirea Domnului să împlu cortul.

36 [33]. Şi cînd să vrea sui norul des la cort, înjuga fiii lui Israil cu marfa lor.

37 [34]. Iară de nu să suia norul, nu înjuga pînă în zioa carea să suia norul.

38 [35]. Pentru că nor era la cort zioa, şi noaptea foc era pre dînsul, înaintea a tot Israilul, întru toate purcêderile lor.

Шн

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)

săcriiu şi au pus acoperemintul de asupra săcriiului.

21[19]. Şi băgă săcriiul în cortu şi au pus acopererirea acoperemintului şi au acoperit săcriiul mărturiei, în ce chip au porincit Domnul lui Moisí.

22[20]. Şi au pus masa în cortul măturiei, de laturea cortului de către miadzănoapte, afară den acoperemintul cortului.

23[21]. Şi au pus preste ea pâinele punerii înnaintea Domnului, după cum au porăncit Domnul lui Moisí.

24[22]. Şi au pus sfêşnicul în cortu mărturiei, înpotriva mêsei, la laturea cortulu de cătră nótos.

25[23]. Şi au pus feştilele ei înnaintea Domnului, în ce chip porinci Domnul lui Moisí.

26[24]. Şi puse jirtăvnicul cel de aur în cortul mărturiei, înpotriva acoperemintului.

27[25]. Şi au tămîiat pre insul tămîia tocmirei, după cum au porincit Domnul lui Moisí.

28[26]. Şi jirtăvnicul jirtvelor au pus lîngă uşile cortului mărturiei

29[26]. Şi au adus pre el ardere de tot şi jirtvă, după cum au porincit Domnul lui Moisí.

30[27]. Şi au făcut medelniţa între mijlocul cortului mărturiei şi întru mijlocul jirtăvnicului şi au pus întru insul apă,

31[28]. Pentru ca să s<ă> spêle dentru insul Moisí şi Aaron şi fiii lui mănule lor şi picioarele lor,

32[29]. Cîndu vor intra ei la cortul mărturiei sau cîndu, mergu înnainte către jirtăvnic să slujăscă, să spăla dentru insul, după cum au porăncit Domnul lui Moisí.

33[30]. Şi au pus curtea prenpregiurul cortului şi a jirtvănicului. [31] Şi săvîrşi Moisí toate lucrurile.

34[31]. Şi acoperi norul cortul mărturiei şi de mărirea Domnului să înplu cortul.

35[32]. Şi nu putu Moisí să intre în cortul mărturiei, pentru că umbriia pre insul nuărul şi de mărirea Domnului să înplu cortul [3].

36[33]. Şi cînd să [4] vrea sui nuărul de la cortu, înjuga fiii lui Israil cu marfa lor[5].

37[34]. Iar de nu să suia nuărul, nu purcedea până întru dzua carea să suia nuărul,

38[35]. Pentru că nuăr era la cortu dzua, şi noaptea foc era pre insul înnaintea a tot Israil, întru toate purcêderile lor.

21[18]. Şi băgă sicriul în cort şi-l puse acoperemintul, [19] şi puse acoperirea acoperemintului şi acoperi sicriul mărturiei, cum poruncise Domnul lui Moisei.

22[20]. Şi puse masa în cortul mărturiei despre miiazănoapte, afară de acoperemintul cortului.

23[21]. Şi puse pre dinsa pâinea punerii înaintea Domnului, cum porunci Domnul lui Moisei.

24[22]. Şi puse sfêşnicul în cortul mărturiei, la colţul cortului despre amiiázăzi, împotriva mêsei.

25[23]. Şi puse făcliile într-insul, cum porunci Domnul lui Moisei.

26[24]. Şi puse altariul cel de aur în cortul mărturiei, împotriva zăvêsei acoperemintului.

27[25]. Şi-l cădi cu tămîie tocmită, cum poruncise Domnul lui Moisei.

28[26]. Şi puse altariul jîrtvelor lîngă uşile cortului mărturiei.

29[27]. Şi au adus pre dinsul arderea de tot, cum au poruncit Domnul lui Moisei.

30[28]. Şi au pus lighinul între cortul mărturiei şi între altariu [29] şi au băgat într-insul apă.

31[29] Ca să-ş spêle dentr-insul Moisei şi Aáron şi feciorii lui mâinile şi picioarele,

32.[30]. Cînd vor intra ei în cortul mărturiei sau cînd vor mêrge înainte la altar să slujască, după cum poruncise Domnul lui Moisei.

33[31]. Şi puse curtea împrejurul cortului şi a altariului şi săvîrşi Moisei toate lucrurile.

34[32]. Şi acoperi nor cortul mărturiei şi se umplu cortul de slava Domnului.

35[33]. Şi nu putea Moisél să intre în cortul mărturiei, că-l umbriia norul; şi de slava Domnului se umpluse cortul.

36[34]. Deci, cînd se rădica norul de la cort, se rădica şi feciorii lui Israil cu tot ce avea.

37[35]. Iar deacă nu se rădica norul, ei nu se rădica să purceazăpănă în zioa ce se rădica norul.

38[36]. Că zioa era nor pre cort, iar noaptea era foc înaintea tuturor feciorilor lui Israil, întru toate purcesurile lor.

şi a pus capacul.

21. A dus chivotul în cort, a atîrnat perdeaua şi a închis chivotul, după cum îi poruncise Domnul.

22. Apoi a aşezat masa în partea de miazănoapte a cortului, dincoace de perdea,

23. Şi pîinile punerii înainte le-a orînduit pe ea, cum îi poruncise Domnul.

24. În partea de miazăzi, în faţa mesei, a aşezat sfeşnicul.

25. Şi a aprins Domnului candelele lui, după cum îi poruncise acesta.

26. A adus jertfelnicul cel de aur în cort în faţa perdelei.

27. Şi a aprins pe el tămîie înmiresmată, după cum îi poruncise Domnul.

28. A atîrnat perdeaua de la intrarea cortului.

29. Acolo, la intrare, a aşezat jertfelnicul arderilor de tot şi a pus pe el jertfe şi prinoase după cum îi poruncise Domnul.

30. Între jertfelnic şi cortul mărturiei a aşezat spălătoarea şi a turnat în ea apă de spălat.

31. Moise, Aaron şi fiii lui aveau grijă să-şi spele în ea mîinile şi picioarele,

32. Cînd intrau în cortul mărturiei sau veneau la jertfelnic ca să slujească, se spălau acolo, cum poruncise Domnul.

33. A întocmit apoi împrejmuirea curţii în jurul cortului şi jertfelnicului şi a atîrnat perdeaua la intrarea curţii. Astfel a împlinit Moise toate lucrările.

Domnul sălăşluieşte la fiii lui Israel

34. Atunci un nor a acoperit cortul mărturiei şi cortul s-a umplut de slava Domnului.

35. Şi Moise n-a putut să intre în cort, fiind acesta cuprins şi umbrit de nor, plin de slava Domnului.

36. Cînd se ridica norul de pe cort, fiii lui Israel plecau la drum.

37. Iar dacă norul nu se ridica, nu plecau nici ei.

38. Şi în tot timpul călătoriei lor, ziua stătea norul Domnului peste cort, iar noaptea lumina din el un foc, în văzul tuturor fiilor lui Isrel.

BDD-B789-07 © 1991 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.111 (2026-04-19 15:31:32 UTC)